

பாரததேன்

தமிழ்மாந்து தண்டிமாமலர்



2.44
விலீ
| PR

நே-கிருஷ்ணகாண்தி கலீஷ் திளைக்களும்
திருக்காண்மலை



வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக்
கல்வித் தினைக்களம்
திருக்கோணமலையில் நடாத்தும்

தமிழ்மொழித் தினம்

1995

இதழாசிரியர்
ச. அருளானந்தம்
(பிரதி மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்)

“செந்தமிழின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சிதச்
சந்தனம் என்று ஆரோ தடவினார்”

— நந்திக்கலம்பகம்

தமிழ்த் தாய் வணக்கம்

நீராருங் கடலுடுத்த
 நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகுஞ்
 சீராரும் வதனமெனத்
 திகழ்ப்பரத கண்டமிதில்
 தக்கசிறு பிறைநுதலும்
 தரித்தநறுந் திலகமுமே
 தெக்கணமு மதிற்சிறந்த
 திராவிடநற் றிருநாடும்
 அத்திலக வாசனைபோ
 வனைத்துலகு மின்பழுற
 எத்திசையும் புகழ்மணக்க
 இருந்தபெருந் தமிழனங்கே.

பஸ்லுயிரும் பலவுலகும்
 படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமேர்க்
 எல்லையறு பரம்பொருள்முன்
 இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
 கண்ணடமுங் களிதெலுங்குக்
 கவின்மலையா எழுந்துள்ளும்
 உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே
 ஒன்றுபல ஆயிடனும்
 ஆரியம்போ லுலகவழக்
 கழிந்தொழிந்து சிதையாவன்
 சீரிளமைத் திறம்வியந்து
 செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே.

- மனோன்மணியம்

★ இம்மலரில் வெளிவந்திருக்கும் ஆங்கங்களின் கருத்துகளுக்கும்,
 வெளிப்பாடுகளுக்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பாவர்.

— இதழாசிரியர்

பார்த் - தேனே ! அட்டைப்படம்.

ஏடு யாற் மேளம் இயலோ டிசை காட்ட
நீடு கலங்கியவான் நிலைப் பாடெமைக் காட்ட
ஆடும் கொடியிடையான் அருநாடகம் காட்ட
போடுமொரு முத்திரையோ பொருளாம் பதம் காட்ட
நாடும் சுவைப்பாடோ நற்சாந்தமே காட்ட
சூடும் மலரெல்லாம் தூய் மாணவர் காட்ட
சூடும் அலை தமிழின் குதுகலத்தைக் காட்ட
பாடும் மல்ர் அழகைப் பார்த்தேனே எம்பாவாய்!

மஞ்சள் நிற வானம் மலரும் விடிவுரைக்க
கொஞ்சம் குளிர்வண்ணம் குறையாத பண்புரைக்க
எஞ்சியவை எல்லாமே ஏதேனும் ஒன்றுரைக்க
பிஞ்சகனும் எதிர்காலம் பெரிதாக முற்றி வர
அஞ்சம் இருள் மறைய அறிவாம் சுபர் எரிய
துஞ்சம் நிலை மாறித் தோன்ற விழிப்புணர்வு
தஞ்சம் இதில் எல்லாத் தமிழும் சுவைத் - தேனே!
பஞ்சம் இலா ஏடும் பார்த் - தேனே எம்பாவாய்!

பார்த்தால் பசி திரும் பார்க்கவே நினைவோடும்!
ஆர்த்தே எழும் உள்ளம் அப்படியே ஒன்றிலிடும்!
சேர்த்தாலோ அத்தனையும் தேட்டம் - அழியாதே!
கோர்த்தாலோ மாற்றே குறையாப் பசும்பொன்னே!
போர்த்தாலோ அச்சமாம் குளிரெல்லாம் போக்கிலிடும்!
வார்த்தாலோ கிண்ணத்தில் வாயாம் செவி மதுவே!
நேர்த்தியோ நேர்த்தியடி நிறைபால் தேன் சாறுடியோ?
பார்த் - தேன் பருகிவெறிப் பண்பாடாய் எம்பாவாய்!

அங்கே கைவண்ணம் : ச. அடு அருள்பாஸ்கரன்.
இங்கே கவிவண்ணம் : தாமரைத்தீவான்.

**தமிழ் மொழித்தின விழா இனிது நிறைவேறவும்,
‘பார்த்தேன்’ மலர் விரிய பாத்தி கட்டி எருவிட்டு நீருற்றிப்
பார்த்திருக்கும் இவர்கள்.....**

- ❖ ஆக்கபூர்வமான அறிவுரை தந்து யாவும் நிறைவேற நெறிப்படுத்தும் மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர், செல்வி தி.பெரியதம்பி அவர்கள்
- ❖ வேண்டிய போது அறிவுரை தந்து ஊக்கமளிக்கும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாசார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர், திரு.க.தியாகராஜா அவர்கள்
- ❖ ஆசிச் செய்தி அருளிய பெருந்தகைகள்
- ❖ ஆக்கங்களைத் தந்து உதவிய அறிஞர், கவிஞர் பெருமக்கள்
- ❖ யாழ்க் குடா நாட்டிலிருந்து ஆக்கங்களைப் பெற்று அனுப்பி வைத்த டாக்டர் ச.அ.அருளமுரளி
- ❖ தமிழ் மொழித்தின விழாவிலே பங்கு கொண்டுழைத்த சகல விழாக்கும் உறுப்பினர்கள்
- ❖ மலர் விரிய பாடுபட்ட மலர்க்கும் உறுப்பினர்கள்
- ❖ நிதியுதவி தந்து பெருமை சேர்த்துக் கொண்ட வள்ளல்கள்
- ❖ நிதி பெற ஒத்துழைப்பு நல்கி உலா வந்த நல் உள்ளங்கள்
- ❖ ஒத்துழைப்பு நல்கும் பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளர்கள், அவர்தம் அலுவலர்கள்
- ❖ ஒத்தாசை புரியும் கோட்டக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள். அவர்தம் அலுவலர்கள்
- ❖ ஆணிவேராகஇருந்து செயற்படும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்
- ❖ ‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே’ என உணவு கொடுத்துபசரித்த உத்தமர்கள்
- ❖ விழா இனிது நடந்தேற முன்னின்றுழைத்த திருக்கோணமலை மாவட்ட அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், சாரணர், மாணவ மணிகள்
- ❖ ஆக்கங்களை தட்டச்ச செய்து தந்த செல்விகள் நிர்மலா, சித்திரா, அதிபர் வ. தங்கவேல் அவர்கள்
- ❖ அட்டைப் படத்தை அழுகுற வரைந்த ச.அ.அருள்பாஸ்கரன்
- ❖ தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளில் பல நிலைகளிலும் பங்கு கொண்ட மாணவ மணிகள், பயிற்றுவித்த ஆசிரியர்கள், உதவியாளர்கள்.
- ❖ நடுவர்களாகத் தொண்டாற்றிய பண்பாளர்கள்
- ❖ தங்குவதற்கும், போட்டி, விழா நடாத்துவதற்கும் பாடசாலை மண்டப ஒழுங்குகளை நல்கிய அதிபர்கள்
- ❖ சகல ஏற்பாடுகளுக்கும் உறுதுணைபுரிந்த திருமதி. சசிகலா விஜயகுமார் மலரினை அச்சிட்டுதவிய வகிமா - பதிப்பகப்பணிப்பாளர்கள், அலுவலர்கள்
- ❖ ஓடியாடி ஒத்தாசை புரிந்த அனைவருக்கும், மலர்படிக்கும் வாசக உள்ளங்களுக்கும் நன்றிப் பூக்களை உள்ளத்தால் உணர்விகளால் உரித்தாக்குகின்றோம். உள்மார்ந்த நன்றிகள்

**ச. அருளானத்தம்
செயலாளர்,
தமிழ் மொழித்தின விழாச் சபை.**

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண மேதகு ஆளுநர்
கலாநிதி காமினி பொன்சேகா அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

மொழி மனிதனுக்கு விழி போன்றது. மனித நாகரிகத்தின் தோற்றுத்திற்கு வித்திட்டது மொழிதான். ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் மொழி இன்றியமையாதது. தமது எண்ணக் கருக்களைப் பரிமாறிக் கெர்ள்வதற்கு மொழி ஊடகமாகிறது. மொழியின் வளர்ச்சியினால் சிந்தனை வளர்ச்சியுறுகிறது. சிந்தனையின் வளர்ச்சியே சிரிய வாழ்க்கையாகின்றது.

தமிழ்மொழி தொன்மையுடையது. தமிழ் மக்கள் தமிழ் மொழியில் பாண்டித்தியமுடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி கற்கும் மாணவர்கள் நல்லமுறையில் தமிழைக் கற்க வேண்டும். வழிகாட்டிகளாக அதிபர், ஆசிரியர்கள், கல்வி அலுவலகர்கள் விளங்க வேண்டும்.

மாணவர்களது மொழித்திறனையும், கலை ஆக்கத் திறனையும் வளர்க்கும் தோக்கோடு பாடசாலை, கோட்டம், மாவட்டம், மாகாணம், தேசியநிலை எனப் போட்டிகளை நடாத்தி பரிசில்களும், சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இச் செயற்பாடுகள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு உந்துகோலாகின்றன. வெறுமனே வெற்றி பெறுதல்தான் நோக்காக இல்லாமல் பாங்குடன் பயின்று, போட்டிகளில் எல்லோரும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அதுவே தமிழ்மொழிக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து அளிக்கும் பங்களிப்பாகும்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் அனைத்துப் பாடசாலைகளும் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதே எனது ஆதங்கமாகும். திருகோணமலை நகரினிலே வடக்கு - கிழக்கு மாகாண தமிழ்மொழித் தினம் இவ்வாண்டு கொண்டாடுவதையிட்டும், சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதையிட்டும் எனது வாழ்த்துக்களையும், ஆசியினையும் தெரிவிப்பதில் மனம் நிறைவு கொள்கிறேன். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைக்கும் அனைவருக்கும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் செயலகம்,
திருகோணமலை.

கலாநிதி காமினி பொன்சேகா

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலாளர்
திரு. சொ. கணேசநாதன் அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் ஆண்டுதோறும் மிகச் சிறப்பான முறையில் தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றி பெறுவோருக்குப் பாராட்டும் பரிசும் வழங்கி வரும் செயல் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியதோன்றாகும். மாணவர்களது தமிழ்த்திறனும், விவேகமும், கலையார்வமும் இப்போட்டிகள் மூலம் மேலும் வளர்க்கப் படுகின்றன. மாகாண நிலையில் நடாத்தப்படும் இப்போட்டிகளில் பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்து கலந்து கொள்கின்றனர். வடபகுதி மாணவர்களும் இப்பேர்ட்டிகளில் வந்து கலந்து கொள்ளுமிடத்து மேலும் உற்சாகமளிப்பதாகவிருக்கும். மொழி வளர்ச்சி மனிதப் பண்பாட்டின் மேன்மையை வெளிக்கொண்டும் ஊடகமாகவிருப்பதனால் இப்போட்டிகள் மிகவும் வேண்டற்பாலதாகும்.

திருக்கோணமலை நகரில் நடைபெறவுள்ள தமிழ்மொழித்தினப் பேர்ட்டிகள் யாவும் சிறந்த முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்பதே எமது பெரு விருப்பமாகும். அத்தோடு இப்பேர்ட்டிகளுக்கு நடுநிலையாளர்களாகப் பணிபுரிகின்றவர்களையும் மனமாரப் பாராட்ட விழைகின்றேன். நமது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணப் போட்டியாளர்கள் தேசிய ரீதியிலான போட்டிகளில் வெற்றிகளைப் பெற வேண்டுமென வாழ்த்துவதோடு; நிறைவுநாள் விழாவின்போது மலரவிருக்கும் சிறப்பு மலர் பயனுள்ள நல்ல பல ஆக்கங்களைத் தாங்கி வருவதனை நான் அவதானித்துள்ளேன். இம்முறை வெளிவரும் ‘பார்த்தேன்’ என்னும் சிறப்பு மலரும் மாணவர்களுக்கும், வளர்ந்தோருக்கும் பயனளிக்கத்தக்க கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகம் என்னும் பல்கலை ஆக்கங்களைக் கொண்டதாக மலர்ந்துள்ளமை பாராட்டற்குரியதாகும். இவ்வைபவம் இனிது நிறைவேறவும், தொடர்ந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சி மாணவரிடையே எழுச்சி பெறவும் வாழ்த்துகிறேன்.

பிரதம செயலர் செயலகம்,
திருக்கோணமலை.

சொ. கணேசநாதன்

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண
கல்வி கலாசார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர்
திரு. க. தியாகராஜா அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

இவ்வாண்டின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மொழித் தினத் தினையொட்டி வெளியாகும் சிறப்பு மலருக்கு இவ்வாசிச் செய்தியினை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். கடந்த சில வருடங்களாக மாகாணத் தமிழ் மொழித்தினம் சிறப்பான முறையில் மாகாணக் கல்வி அமைச்சின் மாகர்ண கல்வித் தினைக்களத்தினால் நடாத்தப்பெற்று வருகின்றன.

நாட்டின் தற்போதைய நிலமை காரணமாக வடபகுதியில் உள்ள பல மாவட்டங்களின் பாடசாலைகள் கலந்து கொள்ள முடியாத துரதிஷ்ட நிலையுள்ள போதிலும் ஏனைய மாவட்டங்களின் மாணவர்களது சிறப்பான பங்களிப்பு எமது மாகாணத் தமிழ்த்தின விழாவின் நிறைவான அம்சமாகும். இம்முறை எமது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்த்தின நிகழ்வுகள் திருகோணமலையில் நடைபெறவுள்ளன.

தமிழ்த்தினத்தினையொட்டி வெளியாகும் சிறப்புமலர் மிகச்சிறப்பாக 'சுவைத்தேணாக' சென்ற ஆண்டு வெளிவந்ததுடன் எல்லோரது பாராட்டுக் களையும் பெற்றது. இவ்வாண்டிலும் மலரவுள்ள சிறப்புமலர் தமிழ் நெஞ்சங்களில் தேணாக இனிக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. தமிழ்மொழித் தினத்தின் நோக்கங்கள் நாமறிந்தவை, எமது மாணவர்களது தாய்மொழி யாம் தமிழ்மொழித்திறன்களை வளர்ப்பதற்கு தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படல் அவசியம். எமது மாணவர்களது மொழியாற்றல், மொழித்திறன்கள் திருப்திகரமாகவில்லையென்பது அன்மைக்கால பொதுப்பரிட்சை முடிவுகள் அறிவிறுத்துகின்றன. தாய்மொழியில் எமது மாணவர்களது திறன்கள் வளர்த்துதெடுக்கப்பட வேண்டியது மிக அவசியமாகும். கற்றுத்தேர்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு மொழியாற்றல் அவசியமாகும். பாடசாலைகளின் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் தமது மாணவர்களை தமிழ்த்தின போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டுகளில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணப் பாடசாலைகள் தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் பல மட்டங்களிலும், உற்சாகமாகக் கலந்து கொண்டது மாத்திரமன்றி தேசிய மட்டத்தில் நடைபெற்ற போட்டிகளினதும் கூடுதலான இடங்களைப்பெற்று எமது மாகாணத்திற்குப் பெருமை தேடித்தந்துள்ளன. கடந்த இருவருடங்களாக மாகாணக் கல்வித்தினைக் களம் இச்சிறப்பான பெறுபேற்றுக் காரணமாக அமைந்த மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோரைப் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளது. அதேமுறையில் இவ்வாண்டின் தமிழ்மொழித்தின நிகழ்வுகள் அனைத்தும் சிறப்பான முறையில் நிறைவாக்கம் பெறவேண்டுமென்றும் மிகச்சிறப்பான சாதனையை* எமது பாடசாலை மாணவர்கள் நிலை நாட்ட வேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகின்றேன்.

கல்வி கலாசார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
திருகோணமலை.

க. தியாகராஜா

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்
செல்வி. தி. பெரியதம்பி அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண தமிழ்மொழித்தின நிறைவு நாளைச் சிறப்பிக்கு முகமாக வெளிவரும் 'பார்த்தேன்' மலருக்கு எனது வாழ்த் துக்களையும் நல்லாசியையும் நல்குவதில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மாணவரிடையே மொழித் திறனையும், கலை ஆர்வத்தையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் விருத்தி செய்யும் நோக்குடன் தமிழ்மொழித் தின நிகழ்ச்சிகள் பலவேறு மட்டங்களில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன. பெருந்தொகையான மாணவர்கள் பங்குகொண்டு தங்கள் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பதே தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகள் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்நிலைப்பாட்டினைப் பாடசாலை மட்டத் தில் சுகலரும் கடைப்பிடிப்பின் நோக்கினை அடையக்கூடியதாக இருக்கும்.

நம் மாணவரிடையே தமிழ் மொழியின் தரம் மெச்சும் விதத்தில் அமையவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதே. நாமெல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து இந்த முயற்சியில் கவனஞ்செலுத்த வேண்டும். எழுத்துப் பிழைகளை ஆடிப்படையிலேயே நீக்க முயல வேண்டும். எந்தப் பாடம் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களானாலும் சரி அந்தப் பாடத்தில் எழுத்துப் பிழைகளை நீக்கி மாணவரை எழுதத் தூண்ட வேண்டும். வாசிக்கும் பழக்கத்தை மாணவரிடையே ஊக்குவிக்க வேண்டும். மாணவர்களை நம்மொழியில் ஆற்றலுள்ளவர்களாக்க நாம் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவோம்.

கடந்த ஆண்டு வெளிவந்த 'சுவைத்தேன்' மலர் பல சிறந்த படைப் புக்களை தன்னகத்தே தாங்கி வந்து பலரின் பாராட்டினைப் பெற்றுள்ளது. அவ்வண்ணமே இம்மலரும் சிறந்த படைப்புக்களை உள்ளடக்கி 'பார்த்தேன்' மலராக வெளிவருகின்றது. ஆர்வலர்களின் கைகளில் அறி வொளியூட்டும் இம்மலருக்கு அரிய ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்து தொடர்ந்தும் 'தேன்' மலர் ஆண்டுதோறும் வெளிவர எல்லோரும் இணைந்து பணி புரிய வேண்டும் என இறை ஆசியை வேண்டி நிற்கிறேன்.

மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர் அலுவலகம்,
திருகோணமலை.

செல்வி. தி. பெரியதம்பி

உங்களோடு மனம்விட்டு

சென்ற ஆண்டு வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மொழித்தினத்தையொட்டி சிறப்பான ‘சவைத்தேன்’ மலர் ஒன்றை வெளியிட்டோம். எழுத்துப் பிழைகள் பரவலாகக் காணப்பட்டாலும் மிகத் தரமான, காத்திரமான பயனுள்ள மலர் என அறிஞர் பெருமக்கள் பாராட்டியமை உவகையளிக்கி தரு. இவ்வகை மலர்கள் பாடசாலை நூல் நிலையங்களில் இருந்து மாணவர்களுக்குப் பயன்தரவேண்டுமென்ற அன்றைய மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளரும், இன்றைய வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சின் செயலாளருமான திரு. க. தியாகராஜா அவர்களது பெரு விருப்பத்தின் பயனே ‘சவைத்தேன்’ மலராக மலர்ந்தது.

இவ்வாண்டும் மலர் வெளியிடும் முயற்சி பற்றி எண்ணிப் பார்த்தேன். கடந்த ஆண்டு இந்நல்முயற்சிக்குக் கிடைத்த ஆதரவையும் நினைத்துப் பார்த்தேன். மலர் வெளியிடுவதுபற்றி பலரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டுப் பார்த்தேன்: இத்திட்டம் பற்றிப் பாடசாலை அதிபர்கள், கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிராந்தியக் கல்விப்பணிப்பாளர்களோடு தொடர்பு கொண்டு பார்த்தேன். அவர்கள் காட்டிய ஆர்வத்தைப் பார்த்தேன். என்னள்தில் எழுந்த உணர்வுகளையும் பார்த்தேன். ஆக்கங்கள் தேவையென எழுதிப் பார்த்தேன். ஆக்கங்கள் வந்து குவிந்ததையும் பார்த்தேன். அதன் பயன் இன்று ‘பார்த்தேன்’ மலர் உருவாகி உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது.

தமிழ்மொழி நம் தாய்மொழி. தேமதுரத்தொன் மொழி. அம்மொழியை நம் வருங்கால இளஞ் சந்ததியினர் செம்மையாக எழுதவும், பேசவும், சிந்திக்கவும் வைக்க வேண்டியது நமது பாரிய கடமையாகும். நமது மாணவர்கள் இன்று தமிழ் மொழியில் காட்டும் கரிசனை விசனத் திற்குரியது. அவர்களுக்கு தகுந்த அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

1994 ஆம் ஆண்டு நடந்தேறிய ஐந்தாமாண்டுப் புலமைப்பரீட்சை விடைத்தாள் பகுப்பாய்வின் முடிவு நம்மெல்லோரையும் சிந்தனையில் ஆழ்த்தியுள்ளது. ஏறத்தாழ ஆறுரையிரம் மாணவர்கள் தமிழ்மொழியில் பூச்சியம் எடுத்துள்ளார்கள். 75 வீதமானோர் உறுப்பெழுத்தில் கீழ் நிலையில் உள்ளனர். இதனையிட்டு ஒவ்வொரு அதிபரும், ஆசிரியரும், பெற்றேர்ரும் நல்லறிஞர்களும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

வெறும் பரிட்சை முடிவு மட்டும் கல்வியல்ல. மொழியில் ஆற்ற வூள்வர்களாக, சிந்திக்கும் திறனுடையவர்களாக உறுப்பமைய எழுதவும், வாசிக்கவும், அதனைப் புரிந்து கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துபவர்களாக வும், மாணவர்களை உருவாக்க வேண்டும். அதன் பயிற்சிக் களமாகப் பாடசாலைகள் விளங்க வேண்டும். பாடசாலை சமூகத்திற்குக் கலங்கரை விளக்கமாக வேண்டும்.

இந்த நோக்கங்களை அடைய நாமெல்லோரும் முயற்சிக்க வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சின் செயலாளராகவிருக்கும் திரு. க. தியங்கராஜா அவர்கள் அப்போது மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளராக இருந்தார். பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிபற்றி மிகக் கரிசனை யோடு பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் முயற்சியைத் தூண்டும் வண்ணம் கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடாத்துதல் பற்றிய கருத்தினை முன் வைத் தார். அதன் பயனாக இன்று பல பாடசாலைகள் இந்நல்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளமை பாராட்டற்குரியதே.

தமிழ்மொழிக்கு அரசியலுரிமை தரப்பட்டாலும் அதனை அமுலாக்க, முன் வருவோர் வெகு சிலரே. இந்த நிலை மாற வேண்டும். உதட்டள வில் ‘தமிழ்’ என்ற நிலைமாறி உள்ளத்து உணர்ச்சியெலாம் தமிழ் எனும் நிலை உருவாக வேண்டும். எல்லா மொழிகளையும் கற்பது நன்மை பயக்கும். ஆனால் நம்மொழி தமிழ். அது எம் தாய்மொழி. அம்மொழியில் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக நாம் மாறவேண்டுமல்லவா?

அரசமொழிகளுள் தமிழும் ஒன்றல்லவா? கட்டமைகளைத் தமிழில் செய்ய உயர்மட்ட அரச அலுவலர்கள் முன் வரவேண்டும். ‘மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்’ என்ற நிலை மாறி ‘என்று மடியும் இந்த அடிமையின் மோகம்’ என்ற பாரதியின் கேள்விக்கு ‘இன்றே’ எனும் விடையாகச் செயற்பட தமிழ் வளர்ச்சி காணும்.

தமிழ் மொழிக்கென தினம் ஒதுக்கி பாடசாலை தொடக்கம் அகில இலங்கை வரை போட்டிகளை வைப்பது வெறுமனே பரிசுக்களைத் தட்டிக் கொள்வதற்காக அல்ல, மாணவர்களது ஆளுமையை, மொழி ஆற்றலை, மொழியில் அவர்கள் அடையும் அடைவு மட்டத்தை, அவர்களது பங்கு பற்றலைத் தூண்டும் நோக்கத்திற்காகவே, என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். போட்டிக்காக ஒருவரை, அல்லது ஒரு சிலரைத் தயார்ப்படுத்தும் நிலை மாறி பாடசாலைகள் தோறும் எல்லா மாணவர்

களையும் பங்குகொள்ளச் செய்யும் நாளாந்த வேலைத் திட்டமாக தமிழ் மொழித்தினம் அமைய வேண்டும்.

போட்டிகளில் வெற்றியையும், தோல்வியையும் சமமாக ஏற்கும் மனப்பாங்கை வளர்க்க வேண்டும். வெற்றியைக் கண்டு வீறாப்புக் கொள்ளாமலும், தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு விடாமலும் பாங்குடன் பயின்று பங்கு பற்றுவதுதான் பெரு வெற்றி என்பதனையும் மாணவர்களை உணரச் செய்வது அதிபர், ஆசிரியர் பெருமக்களது பெரும் பணியாகும்.

தமிழ் மொழித்தின விழா மலர் வெளியிடும் செய்தியறிந்ததும் அதிபர்கள், கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரியர்கள், முன்கூட்டியே பணம் அனுப்பியிருந்தமை இம்முயற்சிக்கு உரமாகியது. ஆக்கங்கள் கேட்ட வடன் அள்ளித்தந்த அறிஞர், கவிஞர், பெருமக்கள் பெருமைக்கும், நன்றிக்கு முரியவர்கள். கட்டுரைகளைச் செப்பனிட்டுத் தந்த கலாசாரப் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம், அதிபர் திரு. எஸ். நவரத்தினம், உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. என். சந்திரகாந்தன், அதிபர் திரு. வ. தங்கவேல் செல்விகள் வை. நிர்மலா, ஜெ. சித்திரா, அவர்களுக்கும் அட்டைப்படத்தை அழகுறத் தந்த திரு. ச. அருள்பால்கரன் அவர்களும் நன்றிக்குரியவர்கள். அச்சுப்பதிப்போடு ஆங்காங்கே ஆக்கங்களைச் செப்பனிட்டு உதவிய பதிப்பகத் தினைக்கள் உதவிப் பணிப்பாளர் திரு. த. சிவகப்பிரமணியம் மற்றும் அவரது சகபாடிகள் அனைவருக்கும் இதயத்து நன்றிகள்.

‘கவைத்தேன்’ மலரினைச் கவைத்தவர்கள் ‘பார்த்தேன்’ மலர் எங்கே என கேட்பது புரிகிறது. இதோ உங்கள் ஆவலை நிறைவு செய்யுமுகமாக ‘பார்த்தேன்’, ‘கவைத்தேன்’ என்பதை எழுதி உங்கள் கருத்துக் களை அனுப்பினால் அம்முயற்சிமலைத்தேன்’மலரில் இடம்பெறுவது உறுதி.

நன்றி

மாகாணக் கல்வித் தினைக்களம்,
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை.

ச. அருளானந்தம்
இதழாசிரியர்

கண்ணியமான கல்விச் செயலாளர்
அமரர். திரு. எஸ். சடாசரசன்முகதாஸ் அவர்களுக்கு

கவிதாஞ்சலி

- கேளிப்பித்தன்

நம் கல்வி அமைச்சின்
 மேலதிகச் செயலர்
 சடாசர கணமுகதாஸ் - அவர்கள்
 இவ்வுலகை நீத்து - இறை
 பொன்னடியைச் சேர்ந்தார்
 புகழாரம் குட்டுகின்றோம்
 அவர்
 காரில் வந்திறங்கி
 கண்டோரை வாழ்த்திவிட்டு
 கூர்ந்து கடமைகளை
 செய்யும் செயலாளர்
 தவக்கத்தின் சிறுவன்
 சிறந்த படிப்பாளி
 பல்கலைக் கழகத்துப்
 பட்டதாரி ஆகி - இலங்கை
 நிர்வாக சேவையிலே
 தள்ளை இணைத்து விட்டார்
 அளப்பரிய சேவைகளை
 ஆற்றியுள்ளார் - அன்னவரை
 மட்டக்களப்பு - மறக்கவில்லை இன்னும்:
 வட - கிழக்கு மாகாண
 அமைப்பு முறை வந்த பின்னே
 திடமான சேவைக்குத்
 தேர்ந்தெடுத்த செயல்ஸீர்
 தாயை அழவைத்து
 தானும் அழுது கொண்டு
 தரணியிலே வந்த பின்னை
 பாயில் படுத்துப்
 பலரை அழவைத்து
 போவது உறுதி
 பிறப்பொன்று உண்டென்றால்
 இறப்பும் நிட்சயமே
 பிறந்த மனிதர் எல்லாம்
 இறப்பை உணர்ந்து விட்டால்
 பிறவி எடுத்த பயன்
 புரிந்து விடும் - இங்கு

ஆன்மா சாவதில்லை
 சட்டையை நாம்
 மாற்றுதல் போல்
 செய்யும் பயனுக் கேற்ப
 பிறவி எடுப்பது வாய்
 சைவ - சித்தாந்தம்
 உண்மை கூறும்
 மனிதப் பிறவிதான்
 மகத்தான் பிறவி என்பார்
 வையத்துள் வாழ்வாங்கு
 வாழும் மனிதனையே
 தெய்வம் எனப் போற்றி
 சித்தத்துள் வைப்பார்கள்
 அவ்வகையில் - நம்மோடு
 அருகிருந்த செயலாளர்
 இவ்வுலகை விட்டு
 கண் இமைக்கு முன்னே
 சட்டையை மாற்றுதல் போல்
 மனித உடல்
 கட்டையை நீத்து
 காற்றாய் பறந்து விட்டார்
 பாரதம் காட்டு கின்ற
 பயில்வான் வீமன் போல்
 எடுப்பான தோற்றம்
 புன்னைக் காற்றும் முகம் - பூ
 பூத்தது போல் சிரிப்பு
 கண்ணங் கரிய உடல்
 கள்ள மில்லா வெள்ளை மணம்
 பொய் பேசி உறவாடும்
 பொல்லாத உலகத்திலே
 மெய்யாக வாழ்ந்த மகன்
 பதவி தனைத் தேடி
 பறந்தோடும் மனிதர் உண்டு
 இவரை
 பதவி தேடி வந்து
 பற்றிக் கொண்டதைக் கண்டோம்

மனிதனை மனிதன்
மதிக்காத உலகிதிலே
மனித நேயத்தை
மதித்த மேன்மையாளன்
தனித்த முயலடிக்கும்
சண்டாளர் பலர் முன்னே
உதவி புரிந்து - பிறர்
உயர வழி காட்டியவர்

பல்கலை வாணன்
படித்தறிந்த பக்குவத்தான்
நல்லறிஞர் - நயம் சொட்டும்
சொல் தெரிந்து பேசும் - தூயோன்

உள்ளொன்று வைத்து
புறமொன்று பேசும்
பொல்லாத இந்த
பொய்யான சமுகத்தில்
உள்ளதையே சொல்லி
உண்மை தனை உரைத்து
உத்தமணாய் வாழ்ந்தோன்

இலக்கிய நயம் படைத்தோன்
பழந்தமிழ்
இலக்கியத்தை
கற்றறிந்த - எழுத்தாளன்
கற்றபடி நடந்த கண்ணியவான்
சொல் தெரிந்து பேசும்
சொல்லாளன்
விற்பன்னன்

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து
தொண்ணூற்றி நாலாம் ஆண்டு
ஆடித் திங்கள் ஏழில்
அழகு நம் தமிழ் மொழிக்கு
சோடித்து விழா வெடுத்தோம்
சீரான கல்முனையில்

மாவிலை தோரணம்
இருமருங்கும் அசைந்தாட
வாழை கழுகு கொண்டு
மரகத கும்பமொரு
மங்கள இசை முழங்க
பட்டாடை உடுத்து - தமிழ்
பண்பாடு ஒளிவிச்

மேலாடை சால்கை
வீசி இரு புறம் அசைய
மலர் மாலை சூட்டி - அது அவர்
மார்பிலே புரண்டசைய
மணமகனாக - விழாவிள்
தலைமகனாக
மணவாளக் கோலத்தில்
மேலதிக செயலாளர் - நம்
சடாசர சண்முகதாள் அவர்கள்
பிரதம அதிதியாக கூடிடு

அன்றைய.....
மாகாணக் கல்வி
பணிப்பாளர்
ஏறுநடை போடும் - சிராளர்
தியாகராஜர் தலைமையிலே
கல்விக் கடழ் குழ
கல்விமான் - அதிபரிகள்
ஆசிரியர் மாணவர்கள் - என்
எல்லோரும் குழந்து வர
வீதி இருபுறமும் நின்று
கரமசைத்து வாழ்ந்துரைக்க
ணர்கோல பவனியிலே
உலா வந்த போது அவர்
நடந்து வருகையிலே
ராஜ நடை - பொய்ந்து விடும்
கண்ணற் தமிழ் மொழியை - இரு
கண்ணாகப் போற்றி
வீறு கொண்டு காக்க
வேண்டு மென்று - மன்றபத்துள்
வீற்றிருந்த மக்களிடை
வேண்டுகோள் தனை விடுத்தார்
நினைத்தவுடன் கண் பணிக்கும்
கண்பட்டாற் போல்
கார்த்திகைத் திங்கள்
கடைசி நாள்திலே
காற்றாய் பறந்துவிட்டார்.

ஒடி வற்தோரை
உபசரிந்து முன் இருத்தி
நாடி அவர் துயரை
நலமோடு போக்கும்
நல் குணத்தாள்

நொந்தோடி வந்தோரின்
 நோவின் சமை இறக்கி
 இன்னல் - போக்கி வைக்கும்
 இனிய பங்காளன்
 இன் முகத்தோன் - இனிய
 நல் மனத்தோன்
 புன்னகையோடு - என்றும்
 புத்தி நெறி காட்டுகின்ற
 பக்தி நெறியாளன்
 பண்பாளன்
 சினம் கொண்டு சீறியதாய்
 செய்தி யொன்றும் கிட்டவில்லை
 கைக்கலி பெற்றதில்லை
 பிறர் சட்டை
 பையையும் பாராதான்

மெய் வருத்தம் பாராமல்
 மெய் வருந்தி உழைத்து
 கடமை உணர் விளையே
 கண்ணாய் மதித்த மகன்

நல்லதையே செய்வதற்கு
 நாளெல்லாம் காத்திருந்தார்
 கண்முடித் திறக்கு முன்னே
 காற்றாய் பறந்துவிட்ட
 கண்ணியவான் அமரனுக்கு
 கண்ணீர் மலர்களை நாம்
 காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்.
 கைப்பிப் பணங்குகின்றோம்.

மாகாண கல்வி அமைச்சர்,
 மாகாண கல்வித் தினைக்களமும்,
 ஏனைய அனைத்துப் பிராந்திய, பிரதேசக்
 கல்வித் தினைக்களாங்களினதும் அலுவலர்கள்.

இசையும் கருவிகளும்

துத்தம் கைக்கிணை விளரி தாரம்
 உழை இனி ஒசைபண் கெழுமப்பாடி
 சச்சரி கொக்கரை தக்கையோடு
 தகுணிதம் துந்துபி தாளம் வீணை
 மத்தளம் கரடிகை வன்கை மென்தோல்
 தமருகம் குடமுழா மொந்தை வாசித்து
 அத்தனை விரைவினோடு ஆடும் எங்கள்
 அப்பன் இடம் திருவாலங் காடே.

- திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம்

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண தமிழ்மொழி தினம்-1995

விழா ஏற்பாட்டுக்குழு

- காப்பாளர்கள்: திரு. க. தியாகராஜா - செயலாளர், கல்வியமைச்சு, வகிமா.
 திரு. ச. டிவகலாலா - பிரதிச் செயலாளர், கல்வியமைச்சு.
 திருமதி. றஞ்சனி நடராஜபிள்ளை - உதவிச் செயலாளர்,
 கல்வியமைச்சு.
- தலைவர்: செல்வி. தி. பெரியதம்பி - மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்,
 மாகாண கல்வித் தினங்களம், வகிமா.
- செயலாளர்: திரு. ச. அருளானந்தம் - பிரதி மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்.
- பொருளாளர்: திரு. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை - பிரதம கணக்காளர். மா. க. தி.

விழாக்குழு உறுப்பினர்கள்

திரு. எஸ். நவரத்தினராசா	- மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். மகாலிங்கம்	- " "
ஐனாப். எம். எச். யாக்கூப்	- " "
ஐனாப். எம். பி. எச். முகமட்	- கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. ஏ. ரி. சந்திரதாச	- பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்	- கலாச்சாரப் பணிப்பாளர்
திரு. எம். பிரான்சிஸ்	- பணிப்பாளர்-பாடசாலை கட்டிடப்பகுதி
திரு. வீ. இரத்தினராஜா	- பொறியியலாளர்
திரு. க. தங்கராஜா	- பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. வ. தங்கராஜா	- "
திரு. ஆ. குணராஜரத்தினம்	- "
திரு. செ. கனகசபை	- "
ஐனாப். எம். ஏ. எம். றசிது	- "
ஐனாப். எம். ஆர். எம். முழைஹதீன்	- உதவிப் பணிப்பாளர் (விளையாட்டு)
திரு. ஏ. எஸ். குணரத்தினம்	- " "
திரு. எம். ஜீவரத்தினம்	- உதவிப்பணிப்பாளர் (திட்டமிடல்)
திருமதி. ரி. இராமச்சந்திரன்	- உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. என். சந்திரகாந்தன்	- "
திரு. எஸ். வரதசௌலன்	- "
திரு. ஏ. விஜயானந்தமூர்த்தி	- "
திரு. பி. திருமுகம்	- "
திரு. அ. பரசுராமன்	- "
செல்வி. ஞான குமாரசாமி	- கட்டிடப்பரிசோதனர்
திரு. எஸ். சிறில்கந்தராஜா	- நிர்வாக உத்தியோகத்தரி
திரு. பி. ரோச் அருளப்பு	- " "
திரு. க. நடராசா	- பிரதம எழுதுவினாக்குர்
திரு. எஸ். சந்திரமோகன்	- "
ஐனாப். பி. எம். எம். சாபீர்	- "

நிர்வாகச் செயலகம்

ஐனாப். எம். எச். யாக்கூப்	— மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. க. தங்கராஜா	— பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திருமதி. ரி. இராமச்சந்திரன்	— உதவிப்பணிப்பாளர் (திட்டமிடல்)
திரு. எஸ். வரதசீலன்	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. கே. திலகரத்தினம்	— "
திரு. வ. ஜீவரத்தினம்	— "
திரு. க. ஜீவரத்தினம்	— "
திரு. ஒ. குலேந்திரன்	— முறைசாராக்கல்வி
திரு. க. சதானந்தன்	— ஆசிரியர்
திரு. க. தம்பிராஜா	— எழுதுவிளைஞர்
ஐனாப். எஸ். தெளபர்	— "
திருமதி. சசிகலா விஜயகுமார்	— "
திருமதி. யாழினி நரேந்திரநாத்	— "
செல்வி. இ. குலவதனி	— "
செல்வி. ஜீ. சித்ரா	— சருக்கெழுத்தாளர்

போட்டி நிகழ்ச்சிக் குழு

திரு. எஸ். நவரத்தினர்சா	— பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
ஐனாப். ஏ. ஆர். எம். இலியாஸ்	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
ஐனாப். எம். எஸ். ஏ. ஐவாத்	— "
திரு. என். சந்திரகாந்தன்	— "
செல்வி. ஜீ. சதாசிவம்	— "
திருமதி. டெ. முருகுப்பிள்ளை	— "
திரு. ஏ. விஜயானந்தமுர்த்தி	— "
திருமதி. எஸ். ஜீவரத்தினம்	— "
திருமதி. எஸ். சூரியமுர்த்தி	— "
திருமதி. சி. பத்மநாதன்	— ஆசிரிய ஆலோசகர்
செல்வி. க. நளினி	— எழுதுவிளைஞர்
செல்வி. வ. யோ. நிர்மலா	— தட்டெழுத்தாளர்
திருமதி. த. சித்திரவேல்	— "

தங்குமிட வசதிக் குழு

திரு. எஸ். மகாலிங்கம்	— பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. செ. கணக்சபை	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு.பி. திருமுகம்	— "
திரு. த. அமிர்தகுலசிங்கம்	— "
அருட்செல்வி. எம். திரேஸ்ராணி	— அதிபர்
திருமதி. ஆர். தண்பாலசிங்கம்	— "
திரு. எஸ் நவரத்தினம்	— "
திரு. கு. கோணர்மலை	— "

ஜினாப். ஏ. அன்வர் டான் — அதிபர்
 திரு. வ. தங்கவேல் — "
 செல்வி. கே. பொன்னம்பலம் — "

போக்குவரத்துக் குழு

திரு. பி. நோச் அருளப்பு	— நிர்வாக உத்தியோகத்தை
திரு. கே. நடராஜா	—
திரு. எஸ். சந்திரமோகன்	— பிரதம் " எழுதுவினைக்குர்
ஐனாப். பி. எம். எம். சாபீர்	— "
திரு. எஸ். கமலதாஸ்	— "

பாதுகாப்புக் குழு

திரு. ஏ. எஸ். குண்டரெத்தினம்	— உதவிப் பணிப்பாளர்
திரு. எம். ஜீவரத்தினம்	— .. "
திரு. பி. திருமுகம்	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திருமதி. எஸ். சூரியமூர்த்தி	— ..

நிதிசேகரிப்புக் குழு

செல்வி. தி. பெரியதம்பி	— மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை	— பிரதம கணக்காளர்
திரு. எஸ். மகாலிங்கம்	— மேலதிக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். கிருஷ்ணானந்தன்	— பிரதம கணக்காளர்
திரு. ஆர். குலசிங்கம்	— கணக்காளர்
திரு. ஜே. ஆர். புவிராஜ்	—
திரு. ஏ. ரி. சந்திரதாச	— பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எம். பிரான்சிஸ்	— பொறுப்பியலர்
திரு. வி. இரத்தினராஜா	— பொறுப்பியலாளர்
திரு. எஸ். சிறில்கந்தராஜா	— கட்டிடப் பரிசோதகர்
திரு. செ. கணக்கபை	— பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. ஏ. எஸ். குணரெத்தினம்	— உதவிப் பணிப்பாளர்
திரு. க. திலகரெத்தினம்	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. வ. தங்கராஜா	—
திரு. பி. திருமுகம்	—
திரு. க. ஜீவரெத்தினம்	—
திரு. வ. ஜீவரெத்தினம்	—
திருமதி. ட. முருகுப்பிள்ளை	—
திருமதி. எஸ். சூரியமூர்த்தி	—
ஐனாப். பி. எம். எம். சாபீர்	— பிரதம எழுதுவிளைஞர்
திரு. வ. தங்கவேல்	— அதிபர்
ஐனாப். எம். முஸ்தபா	—
திரு. எஸ். ஜோசேப்	—
திரு. ஓ. குலேந்திரன்	—
செல்வி. கே. பொன்னப்பலம்	— இணைப்பாளர் (முறைசாராக்கல்லி)
திருமதி. ஆர். தண்பாலசிங்கம்	— அதிபர்
	—

நிறைவு நாள் நிகழ்ச்சிக் குழு

திரு. எஸ். நவரத்தினராசா	— மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. ஏ. ரி. சந்திரதாச	— பிராந்தியக் கல்விப்பணிப்பாளர்
ஜனாப்.ஏ. ஆர். எம். முகைதீன்	— பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
ஜனாப். எம். ஏ. எம். ரஷீத்	— „
திரு. என். சந்திரகாந்தன்	— உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. கே. திலகரெத்தினம்	— „
திரு. பி. திருமுகம்	— „
திருமதி. ம. முருகுப்பிள்ளை	— „
செல்வி. ஜி. சதாசிவம்	— „
திருமதி. எஸ். ஜீவரத்தினம்	— „
திரு. த. அமிர்தகுலசிங்கம்	— „
திரு. க. ஜீவரத்தினம்	— „
திரு. ஜே. எஸ். கைடி பொன்கலன்	— அதிபர்
திரு. எஸ். தண்டாயுதபாணி	— ..
அருட்செல்வி. எம். திரேஸ்ராணி	— ..
திரு. எஸ். நவரத்தினம்	— ..
திரு. கே. என். பலதசார்	— ..
திரு. என். ராஜநாதன்	— ..
திரு. ஓ. குலேந்திரன்	— இணைப்பாளர் (முறைசாராக்கல்வி)

மலர்க் குழு

திரு. ச. அருளானந்தம்	— பிரதி மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்	— கலாசாரப் பணிப்பாளர்
திரு. எஸ். நவரத்தினம்	— அதிபர்
திரு. வ. தங்கவேல்	— ..

தலைமைச் செயலகம்: தி/ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி

நிறைவு நரள் நிகழ்வுகள் நடைபெறும் இடம்:

தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி

போட்டி நடைபெறும் இடங்கள்:

தி/புனித மரியான் கல்லூரி

தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மகா வித்தியாலயம்

தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி

தி/ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி

தங்குமிட வசதிகள்

நடுவர்கள்:

ஆண்கள்: முகாமைத்துவப் பயிற்சி நிலையம், வகிழா, கல்வியமைச்சு

பெண்கள்: தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி

போட்டியாளர்கள்:

தி/புனித மரியான் கல்லூரி, தி/முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்

தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மகா வித்தியாலயம்

தி/உவர்மலை விவேகானந்தாக் கல்லூரி

தி/விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்

தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி

பார்த்தேன்..... தேன் வதையினுள்.

<u>அடக்கம்</u>	<u>பக்கம்</u>
01. இன்றைய கல்வி பற்றிய சில சிந்தனைகள்	01
02. வேண்டும் அமைதி	05
03. தமிழே நீ பொற்கரங்கம்	06
04. இது அழகான ஒரு காடு	07
05. அர்ச்சனை	12
06. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி அபிவிருத்தி	13
07. பட்டாளிக்கொரு பாட்டு	16
08. படைப்பாளியின் பணி	17
09. உங்கள் பாடே!	19
10. கெசன்ஸ்டன்டென் ஸ்டானிஸ்லாவஸ்கி	20
11. தமிழ் பண்களும் உணர்வுப் புலப்பாடும்	22
12. அந்திக் கூத்து	26
13. தமிழ்மொழியின் செழுமையை நோக்கி	27
14. இன்பமும் துன்பமும்	33
15. எனை மறந்தேன்	34
16. உலகாள்வராய் தமிழனங்கே!	34
17. கண்ணீர்த் துளிகள்	35
18. எதையெழுத எதைப்பாட?	40
19. பாடசாலையில் - அதிபரா? பணிப்பாளரா?	41
20. இன்புற வாழ்வோம்	44
21. பாராட்டுக்குரியவர்கள்!	45
22. சடங்குகள்	46
23. உயர்வெனப் பணி ஒங்கட்டும்	49
24. இழந்துபோன இளமையைத் தேடி.....	50
25. சதிர் ஆட்டத்தின் மறுமலர்ச்சியே.....	52
26. விதியா? சதியா?	56
27. திரையிசைப் பாடல்கள்	57
28. “தென் பொதிகைச் சந்தனமே”	61
29. காகமும் கருங்குயிலும்	66
30. ஈழத்தமிழரின் பூர்வீக இசைப் பாரம்பரியம்	67
31. பெஞ்சன் நாள் மட்டும்	72
32. விபுலானந்த அடிக்ள் [பரிசுக் கட்டுரை]	73
33. வாழ வேண்டும்	74
34. சமாதானம் மலரட்டும்	75
35. ஆசிரியர் தினம்	80

<u>அடக்கம்</u>	<u>உக்கம்</u>
36. கல்வி	82
37. பஸ்லவர் - பாண்டியர் காலமும்	83
38. வெள்ளை என்பது	(பரிசுக் கவிதை) 86
39. மீண்டும் ஷடக்கு நோக்கி.....	(பரிசுக் கதை) 87
40. நல்லாசான்	90
41. புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்	91
42. தென் மொழி	93
43. கடல் கொண்ட குமரிக்கண்டத்தின்.....	94
44. சாவுக்கு “கிழு” இல்லை	98
45. மரபுக்கவிதை இல்லாமல் புதுக்கவிதையா?	99
46. பெண்கள் குலம்	105
47. அன்பும் ஆசையும் .	106
48. முறைசாராக் கல்வியின் வளர்ச்சி	107
49. இன்பம்	111
50. தமிழிலுள்ள நடன சாஸ்திர நால்கள்	112
51. சிழக்கின் வசந்தமே! நீ	116
52. நகைச்சுவை	117
53. கனவு பலித்தது	120
54. அன்டுள்ள தங்கைக்கு.....!	121
55. இலங்கையின் நூலக வரலாறும்.....	123
56. திருவள்ளுவர் கூறும் மனநலம்	127
57. விதி வரைந்த பாதை வழியே (பரிசுக்கதை)	130
58. கம்பனும் இளங்கோவும்	133
59. சமூகப் பரப்பில் பத்திரிகைத் துறை	142
60. மனிதனைத் தேடும் நாடகக் கல்வி	145
61. தாமரைத்தீவான் எனும் அற்புதக் கவிஞர்	150
62. அச்சுக்கலை	154
63. தமிழ்மொழி கற்பித்தல் தொடர்பான்.....	
64. நாட்டியத்தின் ஆன்மீக அடிப்படை	
65. வலதுகுறைந்தோர் சலுகைகளும்.....	
66. ஈழத்தில் குழந்தை இலக்கியம்	
67. உமறுப்புவெரும் சீறாப்புராணமும்	
68. இருந்தென்ன,பேர்யென்ன	
69. ஆசிரியனின் பணி	
70. தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில்.....	
71. ஆசிரிய சேவை	

இன்றைய கல்விபற்றிய சில சிந்தனைகள்

கலாகீர்த்தி பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

குழந்தை ஓன்று பிறக்கும்போது அதன் எதிர்காலம் குறுத்துப் பொற்றேர் பல வாறாகக் கணவு காண்கிறார்கள். அக் குழந்தையின் வாழ்வு தமது வாழ்வைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக அமையவேண்டும் என்றும், தமக்குக் கிடைத்தவற்றைவிட மிகுதியான வசதிகள். அதற்கு வாய்க்க வேண்டும் என்றும், தாங்கள் கருதிய காரியங்களை அக்குழந்தை வளர்ந்து முன் வெடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்றும், உயர்ந்த நிலையினை அது எய்தவேண்டும் என்றும் அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். நிற, மத, மொழி, பிரதேச வேறுபாடின்றி ஒழைகளும் பணக்காரர்களும் நாட்டவரும் நகரத்தாரும் அவ்வாறு ஆசைப்படுவதை அவதானிக்கலாம். குழந்தை கருவில் இருக்கும்போதே தாய் அத்தகைய சிந்தனை களுக்கும் ஆசைக் கணவுகளுக்கும் ஆட்படுகின்றாள்.

“சன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும்
- தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய் ”
என்றார் திருவள்ளுவர்.

தன் மகன் கல்விகேள்விகளால் நிறைவுடையான் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்பதே ஒரு தாயின் தலையாய விருப்பமாகும்; குழந்தையின் வாழ்வு சிறகவேண்டிப் பல வழிபாடுகளையும் தாய்தந்தையர் இயற்றுவதுண்டு.

“தங்க மதலைக் என்றழு தூட்டித்
தழுவிய திந்நாடே - மக்கள்
துங்க முயர்ந்து வளர்களெனக் கோயில்கள்
குழந்தை மிந்நாடே.”

என்று மாகவிபாரதியாச் பாடியதன் தாற்பரியமும் என்னிப்பார்க்கத் தக்கது.

பிள்ளைகளின் நலன்குறித்த கவனம் பண்டைக்காலக் குடும்பங்களைப் பிணைத்துவதைத் திருந்தமை குறித்து நாகரிகத்தின் தோற்றுவாய் பற்றிய தமது நூலிலே சேர். ஜி. எலியட் ஸ்மித் குறிப்பிடுகிறார். பிள்ளைகளின் பொருட்டு இயலக்கூடிய அனைத்தையும் செய்வதில் அன்றைய பெற்றோரைக் காட்டிலும் இன்றைய பெற்றோர் கூடிய கரிசனையடையவர்களாக விளங்குகின்றனர் என்றே கூறுவேண்டும். இன்றைய சமூகம் குழந்தையை மையமாகக் கொண்டது என்றும் சமூகவியலாளர் பஸர் குறிப்பிடுவர்.

அதனை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமெனின், பிள்ளைகளின் மேன்மை கருதி இன்று பல பெற்றோர் மேற்கொள்ளும் பிரயத்தனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்; பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்துக்கு அவசியமானவற்றுள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுவது கல்வியாகும். பிள்ளைகளுடைய கல்வி வசதிக்கென்று நகரங்களையும் பிறநாடுகளையும் நோக்கிய புலப்பெயர்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அதற்குத் தோதான வகையில் குடும்ப, பொருளாதார சமுதாய வாழ்க்கைத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. இச்சந்தரப்பத்தில் தங்கள் பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று தாய்தந்தையர் விரும்புகின்றனர் என்பது குறித்தும் என்னிப் பாராதிருத்தல் சாலாது. சான்றோர் என்ற பாராட்டைப் பிரதானமாகக் கருதுவோரை இன்று தேடுவதற்கில்லை. தம்பிள்ளைகள் நிறையப் பொருள் சாம்பாதிக்க வேண்டும், பொட்டியிடுவோர் அனைவரையும் வெற்றிகொள்ள வேண்டும், ஏனையவர்களைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்த அந்தல்லை அடைய வேண்டும் என்றே அனைக்கமான பெற்றோர் ஆசைப்படுகின்றனர்.

அந்த ஆசை நிறைவேற வேண்டுமென்றால் பின்னைகள் பல போட்டிப் பரீட்சை களிற் சிறப்பாகச் சித்தியடையவேண்டி உள்ளது. பரீட்சைகளிற் பலபேரை முந்த வேண்டிய தேவை முனைப்பாக இருப்பதால் பாடசாலைப் படிப்புடன் நின்று விடாது தனியார் போதனை நிலையங்களை நாடுகின்றனர். அத்தகையபோதனை நிலையங்களுக்கான தேவை பெரு, அவை யும் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. அவற்றின் நிறைகுறை பற்றிய விரிவான் ஆராய்ச் சியை விடுத்துச் சில அவதானிப்புக்களை மட்டும் குறிப்பிடல் சாலும். பரீட்சை போன்ற குறிப்பிட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தை வெளிக் கொண்டுவதைப் பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்ட போதனை முறை மனப்பாடம் செய்தலுக்கே முக்கியத்துவம் தருவதாகிறது. தேவைக்கு மிஞ்சிய பாடக் குறிப் புக்கள் அவசர அவசரமாக வழங்கப்படுவதையும் அவை சிரகிக்கப்படாது எழுதப் பட்டுப், பொருளுணராது மனப்பாடம் செய்யப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். மாணவர்கள் உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி பெறாது பாடக்குறிப்புக்களால் நிரப்பப் படும் பாத்திரங்கள் போலானின்றனர்.

நினைவாற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமானதேயாயினும் அதுவே கற்றலைப் பூரணப்படுத்துவதாகாது. நினைவாற்றலைத் தக்கவாறு பிரயோகிக்கத் தெரியாதவிடத்து அதனால் அதிக பயனில்லை. சுதந்திர சிந்தனையாற்றலையும் ஆளுமையையும் அனுபவத்தையும் வாழ்க்கை விளக்கத்தையும் வளர்க்க உதவும் வாசிப்புக்கும் நேரம் கிடைப்பதில்லை. கற்பதற்குரியவை குறிப்புக்களாகவே தரப்படுவதால் நூல்நிலையங்கள் தக்கவாறு பயனபடுத்தப் படுவதில்லை. பாடக்குறிப்புக்களை எழுதுவதிலும் உருப்போடுவதிலும் பரீட்சைக்குத் தயாராவதிலுமே காலம் கரைந்துவிடுவதால் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கோ விளையாட்டுக்களுக்கோ அவகாசமில்லை. மானிட உறவும் பரிவும் விழுமியங்களும் வளர்வதற்கு இந்திலை குந்தகமாயுள்ள தென்கின்றனர்.

பரீட்சைகளுக்கேற்றவகையில் தயாரிக்கப்பட்டு அவற்றிற் கூடிய புள்ளிகளைப் பெறும் மாணவர்கள் பலர் உயர் கல்வி நிலையங்களுக்குத் தெரியப்படுகிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறும் பலர் விளக்கம் குறைந்தவர்களாகவும் சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் அற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களிலும் அவர்கள் பாடக்குறிப்புக்களையே மிகுதியாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். வலிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு அறிவைப் பெருக்கும் ஆர்வம் செலுக்கிடத்து மட்டுமே காணப்படுகிறது.

இந்திலையில் கல்வியின் நோக்கம் குறித்தும் அது ஏன் வேண்டப்படுகிறது என்பது குறித்தும் என்னிப்பார்த்தல் பயனுடையதாகும். கருக்கமாகக் கூறுவதெனில், உலகத்தோடொட்டு வாழவும், நல்முறையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய ஒழுக்கங்களையும் ஆற்றல்களையும் வளர்த்துக் கொள்ள வும் உதவுவதாகக் கல்வி அமையவேண்டும். அத்தகைய கல்வியையே ‘கேடில் விழுச்செல்வும்’ என்று திருவள்ளுவர் போற்றுகிறார். கற்றவிடத்து அறிவு ஊற்றுக்கும் என்றும் அவ்வறிவு தீமைகளிலிருந்து காப்பாற்றி நன்றின்பால் நம்மை உய்க்கும் என்றும் அவர் கூறுகிறார். அவ்வாறாயின், உண்மையையும் தன்மையையும் ஆழகிணையும் பேணிவளர்க்கக் கல்வி உதவவேண்டும். நன்மையை நாடுவதென்றால் யாருடைய நன்மையை என்ற வினாவும் எழவாலும். ஒருவன் தன்கை நன்மையை நாடுவதாயினும், வாழும் சுற்றாடலையும் சமுகத்தையும் புறக்கணித்தவிடத்து அது வாய்க்காது என்பதை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

பிறர்க்குப் பயன்பட வாழும் வாழ்வே உயர்ந்துதென்று மதிக்கப்படுகிறது. தாம் பெற்ற இன்பத்தை உலகமும் அனுபவிப்பதை விரும்புவது கற்றறிந்தார் இயல்பென்பர் வள்ளுவர்.

“பிறர்நோயுங் தந்நோய்போற் போற்றி
அறளவிதல்
சான்றவர்க் கெஸ்லாங் கடன்.”

என்ற கலித்தொகை அடிகளும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை. எனவே, கற்ற வர்கள் தம் நடத்தையைச் சீராக்கிக் கொள்வதோடு உலக நன்மையை விழும்பவர் களாகவும் விளங்குவர். உலக நன்மைக்கு அது இன்றியமையாதது என்று கருதப்படுவதனாலேதான் நாகரிகமடைந்த நாடுகள் பலவற்றில் கல்வி கட்டாயமானதாக கப்பட்டுள்ளது. கல்வியில் நாடு முதலீடு செய்தால் அதன் பயன் நாட்டுக்கு ஓரளவாவது, உதவ வேண்டும் என எதிர்ப்பார்த்தல் இயல்பானதே. அதேவேளையில், ‘தாமின்புறுவ து ல கின்புறக்கானும்’ ஆர்வம் உண்மையான கல்வியறிவைத் தூண்டிவளர்ப்பதாகும்.

உலக நன்மைகருதித் தம்மைக் கட்டுப் படுத்திக்கொள்ளும் சமூகப்பிரக்ஞான வழுக்கவும் பொறுப்புவர்ஸ்சி சிறக்கவும் கல்வி உதவுவதாகவேண்டும் என்பர். மானிலத் தவர் மேமிலை எப்தவேண்டும் என்ற ஆர்வத்திற்கும் பரிட்சைகளில் சித்திபெற வேண்டுமென்ற வேட்கைக்கும் மத்தியில் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. உலகினையும் மனித வாழ்வையும் செவ்வனே புரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தையும் வாழ்வை வளருமடைத்தாக்கும் விருப்பினையும் இளம் உள்ளங்களில் கல்வி தூண்டிவிடவேண்டும். இன்மைப்பருவம் பல வல்லமைகளையும் வாய்ப்புக்களையும் கொண்டது. இன்மையிற் கல்வி சிலையில் ஏழுத்து, இளக்கள்ருபயமறியாது, ஜந்தில் வளையாதது ஜம் பதில் வளையாது என்பன போன்ற பழமொழிகள் அர்த்தம் மிகுந்தவை; வளமான இன்மைப் பருவத்தைக் குறிப்புக்கள் எடுப்பதிலும் மனப்பாடும் செய்வதிலும் மட்டும் ஆட்துவிடுவதா அல்லது அறிவுத் தேட்டத் திற்கும் சுதந்திர சிந்தனைக்கும் வருங்கால வாழ்க்கைக்குத் தயாராவதற்கும் பயன் படுத்துவதா என்று என்னிப்பார்த்தல் அவசியமாகும்.

உள்ளார்ந்த ஆற்றலும் செயற்படும் திறனும் மிகுந்த இனைமைப் பருவத்தைத் தக்கவாறு பயன்படுத்திக்கொண்டால் எதிர்காலத்தில் மக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வும் சமுதாயவாழ்வும் விருத்தியடைய வியலும் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாகும். அத்தகைய விருத்திக்கு இன்றியமையாத பன்றுக அறிவினைப் பின்னைகளிடத்து வளர்த்தல் பெற்றோரினால் இயலக்கூடியதல்ல என்பதனாலேயே கல்விக்கூடங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன: அவை முறையான திட்டமும் ஒழுங்கமைப்பும் உடையனவாதல் வேண்டும். எத்தகைய சமுதாயத்தை உருவாக்கவிரும்புகிறோம் என்பதற்கு ஏற்றவகையில் திட்டங்கள் திட்டப்பட வேண்டும். சமுதாயவாழ்வுபற்றிய ஒடுங்கியதொரு பார்வையினை உடையவனாயிருந்த ஜேர்மானிய சர்வாதிகாரியான ஹிட்லர் தான் வகுத்துக்கொண்ட ஒரு கற்பித்தல் முறையின் மூலமாக மிகக் குறுபிய காலப்பகுதியில் தான் விரும்பியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கிக்கொண்டதை வரலாறு காட்டும். அதனால் விளைந்த அனர்த்தங்களின் வாயிலாகக் கூறிட்டிருடைய சமுதாயப் பார்வையின் குறைபாட்டை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆயினும், திட்டமிடப்பட்ட ஒரு கல்விழுறையின் மூலமாக விரும்பிய சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமாகும் என்பது கவனிக்கக்கூடியதாகும்.

கல்வித் திட்டங்களின் வெற்றி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் கைகளிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் பின்னைகளைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் அவர்களது நல்விள் ஆர்வமுடையவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். உயர்ந்த குறிக்கோள்களையும் அவற்றை எய்தும் ஆர்வத்தையும் நம்பிக்கையையும் மாணவர் உள்ளங்களில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் நடத்தையாலும் ஏதுபித்தவினாலும் தூண்டிவிடவேண்டும். சமுதாய உருவாக்கத்துக்கும் உயர்வுக்கும் அவர்கள் நல்கும் பங்களிப்போடு ஒப்பிடத் தக்க மூக் பொருளாதார அந்தஸ்து ஆசிரியர்களுக்கு அவிக்கப்படுவதின்லையாயினும் அவச்சனது பணியினைக் குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது.

தனியார் போதனை நிலையங்களிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் உரையாற்றுவதோடும் குறிப்புக்களைத் தருவதோடும் நின்று விடுகிறார்கள். பரிட்சைக்கு வரக்கூடிய விளாக்களை ஊகிப்பதும் அவற்றுக்கான விடைகளைத் தயாரித்துத் தருவதும் அவர்களது திறமைகள் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால், பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் அறிவுவிருத்திக்குத் தமிழை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்களாகவும் கற்பித்தவில் மாணவர்களோடு இருவழித்தொடர்பினைடையவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பாரிக்கப்படுகிறது.

பாடசாலையில் ஆசிரியர் பாடஞ் சொல்லித் தருவார். மாணவர் அதைக் கேட்டுக் கிரகித்து நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சொல்லித் தரப்படும் தகவல்களை மாணவர்கள் சென்றன புரிந்துகொள்கின்றனரா அல்லது புரிந்து கொண்டது போல பாசாங்கு செய்கின் றனரா என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பும் ஆசிரியருடையதாகும். சொல்லிக் கொடுத்தவற்றை மாணவர்கள் எவ்வளவு தூராம் கிரகித்தும் நினைவில் வைத்தும் உள்ளனர் என்பதை அடிக்கடி பரீட்சிப்பதும் மதிப்பிடுவதும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உற்சாகமும் உறுதியும் அளிப்பதாகும். கல்வி திருப்திகரமாக நடைபெற இருப்பிடயங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். ஒன்று, ஆசிரியர்தாம் கற்பிக்கும் விடயத்தைத் தெளிவாக அறிந்த வராகவும் தெளிவாக விளக்கவல்ல வராகவும் இருத்தல்வேண்டும். இரண்டு, மாணவர் முன்னேற்றத்தைப் பரீட்சிக்கவும் அளவிடவும் பொருத்தமான வழிமுறைகள் கையாளப்படவேண்டும்.

கல்வித்திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது சமுதாயத்தின் தேவைகளும் பிள்ளைகளின் தலை களும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. காலனித் துவ ஆட்சிக் காலத்தில் அரச நிர்வாகத் துக்குசு சேவகம் செய்யக்கூடியவர்களை உருவாக்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்

தப்பட்டது. வரலாற்றுத் தெளிவு, பண்யாட்டுணர்வு, விடுதலை வேட்டை, சுதந்திர சிந்தனை, புதியவற்றைக் கண்டறியும் ஆர்வம் முதலானவை தூண்டி வளர்க்கப்பட வில்லை. அக்காலக் கல்வியையே

“நனியு யிரச்சிறு சேவகர் தூதுர்கள்

நாயே எத்திரி யொற்றுர் உணவினைப்
பெரிதெ எக்கொடு தம்முயிர் விற்றிடும்
பேடி யர்பிறர்க் கிச்சகம் பேசுவேர்
கருது மில்வகை மாக்கள் பயின்றிடுங்
கலை.....”

என்று மகாகவி பாரதி கடித்தார்: அந்நிலை எவ்வளவு தூரம் மாறியுள்ளது என்பது கேள்விக்குரியது. கைத்தொழில், வர்த்தக வளர்ச்சிகளையொட்டி அத்துறை களின் தேவைகளை இன்று அதிகமாகக் கவனத்துக்கெடுக்கப்படுகின்றன: தனியாரி துறைத் தேவைகள், தொழில் வாய்ப்புக் கேற்ற கல்வி என்பன பற்றிப் பெரிதாகப் பேசப்படுகின்றது. ஆனால், தொழிற் சந்தைக்கான தொழில் அலகாக ஒரு குழந்தையைக் கருதி வளர்த்தல் சாலுமோ என்பது எண்ணிப்பார்க்கப்பட வேண்டியது. பெரும் பாலான்' பெற்றோர்கள் பின்னைகளின் கொள்கிறன, உளச்சார்பு முதலானவற்றைப் பொருட்படுத்தாது தமது ஆசைக் கேற்ப அவர்களை வற்புறுத்தி வளர்க்க விழைவதனாற் பல இன்னல்கள் தோன்றுகின்றன.

வருவாயைப் பெருக்கவும் சமுதாய அந்தஸ்தை உயர்த்தவும் கல்வியைக் கருவி யாய்க் கொள்ளும் பிரயத்தனங்கள் பலவா றாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வேலை களுக்கும் பதவிகளுக்கும் தம்மைத் தகுதி யுடையவர்களாக்கும் நோக்கோடு பலர் பரிட்சைகளில் விரைவாகவும் இலேசாகவும் சித்தியடைவதற்கேற்ற உபாயங்களைத் தேடுகின்றனர். மருத்துவர்கள் ஆவதி ல் இருக்குமாலும் ஆர்வம் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதிலும் சமுக சுகாதாரத்தைத் தப்பேணுவதிலும் காணப்படவில்லை. பொறி யியலாளராய்ப்பட்டம் பெறுவதிலுள்ள

ஆர்வம் சமுகத்துக்கு வேண்டிய போக்கு வரத்து வசதிகளையோ தொழில்நுட்பத் தையோ வளர்ப்பதில் இல்லை. விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகளாகுவதிலுள்ள ஆர்வம் புதிய வற்றைக் கண்டு பிடிப்பதிலோ புதிய சாதனங்களை நிலை நாட்டுவதிலோ இல்லை. வசதியான ஒரு வாழ்க்கையைத் தமக்கு வழங்கவேண்டியது சமுதாயத்தின் பொறுப்பு என்ற நிலை வட்டன் பலர் அதனை அவசரமாகத் தேடுகின்றனர். சமுதாயத்துக்கு எதையேனும் வழங்குவது பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்ப்பதில்லை.

சமுதாய நலனுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யும் குறிக்கோளோ இலட்சியமோ உள்ள வர்கள் அருகியே காணப்படுகின்றனர்:

தன்னம்பிக்கையும் சமுதாயப் பிரக்ஞங்கும் பொறுப்புணர்வும் விசாலநோக்கும் கொண்டவர்களை உருவாக்குவதும் அவர்களிடத் துச் சமுதாயமேம்பாட்டுக்கு உதவும் உணர்வினை ஊட்டுவதுமே பயனுள்ள கல்வியாக அமையும். எத்தகைய கோட்பாடுகளும் திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டாலும், அறிவுத் தர்களும் சமுதாயமேம்பாட்டுக்கு உதவும் ஆர்வமும் கொண்ட மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இணையியிடத்து மட்டுமே கல்வி சிறப்பு சாத்தியமாகும். அறிவுத்தாகத் தையும் சமுதாய ஆர்வத்தையும் ஆசிரியர்களிடத்துத் தூண்டுவது மாணவர்களின் பொறுப்பாதல் இயலாது. ஆனால், அவற்றை மாணவர்களிடத்துத் தூண்டுவது ஆசிரியர்களின் பொறுப்பாகும்.

வேண்டும் அமைதி

- இளையவன்

வடக்கு - கிழக்கின்
வரலாறு - அது மீண்டும்
காயங்களின் கதைதானோ !
கண்ணராஜும் இரத்தத்தினாலும்
எழுதப்பட்ட பழைய கதையின்
தொடக்க வரலாறோ...?
அன்று
மண்ணிலே,
வளங்களின் உடம்பெல்லாம்
ஆயுத அடையாளங்களே
அனாதைகள், அகதிகளின்
அவல வடுக்களின் அதிகரிப்பும்.
தேசத்தின் செழிப்பான இதயங்கள்
காட்டுப் பிரதேசங்களாக - எங்கும்
விடுகளும் விதவைக் கோவத்தில்
அழியாத சின்னமாக,
இழப்பதற்கு, இனி
ஏதுமில்லை எங்களிடம் - எனவே
வெண்புறாக்களே உங்கள்
வரவை - எதிர்பார்க்கிறோம்.

தமிழே நீ பொற்சரங்கம் !

— ஷலிதாசன்

நித்தம் தமிழுக்கு ஒதுக்கிவிடு - நீ
நித்தம் தமிழினைப் படித்துவிடு
புத்தம் புது மொழி படித்திட்டனும் - உன்
இரத்தம் தமிழெண்ணிவிடு !

எங்கள் தமிழது பொற்சரங்கம் - அங்கே
இருக்கும் இலக்கியம் பொற்குவியல்
பக்டாய் தெரிவதை தங்கமென்று - உன்
பக்கம் இருப்பதை ஏன்மறந்தாய்?

பரவையும் தேனையும் நீ பருக - சில
நாளில் அவைக்கூட திகட்டிவிடும்
நாவையும், இரண்டையும் பெற்ற தமிழ் - அதை
நாளும் படித்திட கவைபெருகும் !

காதலைப் படித்திட ஆசை வந்தால் - அக
நானுரூ இருக்கவே இருக்குதடா
கச்சிதமாகவே அதைப் படித்து - நல்ல
காதலை செய்ததில் மூழ்கிடலாம் !

போருக்கு போக நீ எண்ணிவிட்டால் - புற
நானாறை ஓர்முறை கையிலெடு
வீரமும், விவேகமும் உன்னுளத்தே - நன்கு
காலைப் பதித்திட கைகொடுக்கும் !

பக்தியை உன்மனம் நாடுமெனில் - அந்தப்
பரமனை உன்மனம் தெடுமெனில்
தேனாய் இருக்குது திருவாசகம் - பல
திந்தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள் !

அகில உலகையும் அனுவனுவாய் - நீ
அகலத் தெரிந்திட வேண்டுமெனில்
உலகத் தமிழ்மறை திருக்குறளை - நன்கு
உணர்ந்து படித்தாலே போதுமடா !

எங்கள் மொழிக்கு முதலிடத்தை - நாம்
வழங்கி வாழ்விற் சிறப்படைவோம்
எல்லா மொழிகளும் கற்றிடுவோம் - அதில்
ஏற்றம் இருந்தால் வரவேற்போம் !

இநு அழகான ஒரு காடு

- செங்கை ஆழியான்

காட்டின் அமைதி மெல்லியதாகத் தூரத்தில் எழுந்த இனங்தெரியாத சத்தத் தால் அழிந்தது. தொடரும் வறட்சியால் பசுமையிழந்து கபிலனிறம் பெயரத் தொடங்கியிருந்த புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருந்த கலையன் கம்பீரமாகத் தலையை உயர்த்தி பார்த்தது. அதன் செவிகள் சத்தம் மெல்லிதாக எழுந்த திக்கில் திரும்பிக்கிரகித்தன.

சத்தம் வெகு தூரத்தில் கேட்கிறது. அபாயமில்லை.

கலையன் தலையைத் திருப்பி ஆங்காங்கு கருக்கெடாடங்கியிருந்த புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருந்த தன் கூட்டத்தைப் பார்த்தது. இளங்காலை வெயிலில் அவற்றின் செம்பழுப்புநிறமும் அவற்றிலிருந்த வெண்மையான புள்ளிகளும் அச்சுழலிற்குத் தனிச் சோபையைத் தந்தன. கம்பீரமாகத் தலையை நிமிர்த்தியபோது கலையனின் கவர்க் கொம்புகள் எதிரிகளை எச்சரிப்பதுபோல உயர்ந்தன. அது நின்ற விடத்திலிருந்து எச்சரிக்கையுடன் கற்றிப் பார்த்தது.

அடர்ந்த காடு மூன்று பக்கங்களிலும் பரவிக்கிடந்தன. ஒரு பக்கம் முறிப்புக்குள்கைட்டொன்றின் உயர்மேடு நீண்டுகிடந்தது. அதில் அடிப்பகுத்த மருத மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. குள்கக்டின் மத்தியில் மழைத்தெரை தேக்காது வெளியேற்றிவிடும் பாரிய மூறிப்புக் காணப்பட்டது. அந்த மூறிப்பை மண்கொட்டிக் கட்டினால் அக்குளத்தில் ஈகுடம் முழுவதும் நீர் தேங்கி நிற்கும். காரணத்தோடுதான் அதனைக் கட்டாது விட்டிருந்தனர்.

இங்கிருந்து வடக்காக நான்கு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருக்கும் குஞ்சக்குளத்

திற்கு இந்த மூறிப்பினுடாகத்தான் நீர் செல்கின்றது. குஞ்சக்குளத்தில் நீரில்லை யென்றால் அக்கிராமத்தில் வாழ்கின்ற இருநூற்றியாறு குடும்பங்களும் தவிக்கவேண்டியதுதான்:

கலையன் பார்த்தபோது மூறிப்பினுடாகச் சிலகாட்டு ஏருமைகள் குளத்தின் மத்தியில் தேங்கியிருக்கும் நீரை குடித்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அந்த ஒரேயொரு நீர்நிலைதான் அந்தக் காட்டிற்குரிய தாகத்தைத் தீர்த்து வருகின்றது. பரந்துவிரிந்து ஒருகாலத்தில் கிடந்த காடு இன்று குறுகிவிட்டது. மக்களின் குடியிருப்புகள் காட்டின் பரப்பினைச் சுருக்கி விட்டன;

கலையனின் உடலில் அமர்ந்த ஈக்கள் மேய்ச்சலிற்குத் தொல்லை தந்தன. குட்டைவாலால் அவற்றினை விரட்டிவிட முடியாது. தோலைச் சுருக்கி விரித்த அதிர்ச்சியில் ஈக்கள் விலகிச் சென்றன. ஆனால் ஒரு மாட்டு சு மாத்திரம் கலையனின் அடிவயிற்றில் பலமாகப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது. வலுவரான பின்னங்காலோன்றால் கலையன் இட்ட குறித்பாக அடியால் குளம்பாகி அது சிதைந்தது.

பட்டென எழுந்த அந்த ஒசையால் அமைதி கலைந்த மான்கள் தலைகளை நிமிர்த்தின. தம் தலைவனைக் கவலையோடு பார்த்தன.

பெரிதும் சிறிதுமாக மூப்பது மான்கள் வரை அக்கூட்டத்திலிருந்தன. அவற்றினை அவதானமாகப் போசிக்கின்ற கடமை கலையனுக்குரியது. மேய்ச்சல் தரைகளின் பரப்பு மக்களின் இடப்பரவலால் குறுகியிருக்கின்ற போதிலும் ஆபத்தான கடத்தை இன்னமும் நெருங்கவில்லை.

ஆனால் நீர்ப்பற்றாக்குறைதான் பெரிதாக இருக்கின்றது. ஒரேயொரு முறிப்புக்குளம் காட்டின் தாகத்திற்குப் போதுமானதாக வில்லை. வறட்சி ஆரம்பமாகிவிட்டது. குளத்தின் மத்தியில் தேங்கியிருக்கும் நீரும் வற்றி வருகின்றது. இருமாதங்களுக்கு முன் இக்குளத்து நீரில் குவிந்துகிடந்த கூழைக் கடாக்கஞம் சைபரியன் வாத்துக்கஞம் இவ்விடத்திலிருந்து வலசை சென்றுவிட்டன.

நீருக்காகக் குஞ்சக்குளத்தை நெருங்க முடியாது. மனிதர்கள் விடமாட்டார்கள். அவர்களின் அகோரப்பசிக்கு நீரில் வாய் பதிக்கும் விலங்கு பலியாகிவிடவேண்டியதுதான். கொஞ்சமும் இரக்கமில்லாத வார்கள். கட்டுத்துவக்குக்கஞம் பொறிகஞம் விடாயால் அவைந்த விலங்குகளை இரைகொண்டிருக்கின்றன.

கலையன் தன் கூட்டத்திற்கு திடமாகக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றது. எக்காரணம் கொண்டும் குஞ்சக்குளம் பச்கம் செல்லக்கூடாது.

காட்டின் அமைதியைக் குலைத்த சத்தம் இப்பொழுது நெருங்கிவருவது இரைச்சலிலிருந்து புனராகின்றது. குளத்த வாக ணங்கள் முறிப்புக்குளத்தின் பக்கமாக வருகின்றன. ஆட்காட்டியொன்று அவக்கென ஒவியெழுப்பிக்காட்டினை எச்சரித்தது.

மேய்ச்சல் முடிந்து நீர் அருந்தி விடாய் தீர்க்கவேண்டிய வேளையில் இப்படியொரு இரைச்சஸா? குளக்கட்டிற்கு அப்பால் அலைகரைப் பக்கமாகத்தான் வாகனங்களின் இரைச்சல் கேட்டது. கலையன் தலையைத் தூக்கி நாசிகளால் வளியை மோப்பம் பிடித்தது. அதற்குப் பரிச்சயமான மணம் காற்றில் மிதந்து வந்தது.

மனிதர்கள், மனிதர்கள்.

கலையனின் விழிகளில் பயம் கவ்வியது. தனது கூட்டத்தை எச்சரித்தபடி வடக்குப் பக்கமாக மெதுவாக நடந்தது. ஏனையை தன்னைப் பின்தொடர்கின்றன

என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தாவியோடி அடர்காட்டிற்குள் புகுந்துகொண்டது. அவற்றின் மெல்லிய வலிமையான கால்கள் வெட்டைவெளியின் புற்களையும் செடிகொடிகளையும் துவம்சம் செய்தபடி பலமாக ஊன்றின. சில துள்ளித்தாவிகாற்றில் மிதந்து குதித்து ஓடின.

வெட்டையின் (வெளி) காட்டோரமறைப்பில் மறைந்தபடி கலையன் முறிப்புக் குஸப்பக்கமாகப் பார்த்தது. கன்றகவாகனங்களின் இரைச்சலுடன் மனிதர்களின் வாடையும் தெளிவாகக் காற்றில் கலந்திருந்தது. பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே குளக்கட்டல் கருமென முன்று நான்கிடங்களில் இரைச்சலுடன் ஏதோ ஏறின. யானைகளோ?

இல்லை. அவை குண்டுபொழிகின்ற மனிதரின் யந்திரங்கள். சிறிது காலமாக கலையனுக்கு அவை தெரிந்திருந்தன. காட்டோரமரங்களிடையே மறைந்திருந்த சில மனிதர்களை நோக்கி இவை இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் குண்டுகளைக் கக்கின. பற்றைகளுள் மேம்ந்தபடி பதுங்கிக்கிடத்து காட்டெட்டருமைகள் இரண்டு சிதறி வானில் தெறித்ததைக் கலையன் கண்டிருக்கிறது;

எச்சரித்தபடி கலையன் நடுக்காட்டிற்குள் விரைந்து சென்றது. அவவேளை வானில் இரைந்தபடி விமானம் ஒன்று குஞ்சக்குளம் பக்கமாகச் செல்லது. இது வும் குண்டுவீசும். நினைத்து முடிப்பதற்குள் பெரும் சத்தத்துடன் குண்டொன்று நிலத்தில் வெடித்துச் சிதறியது. அதன் அதிர்வை அவை ஊனர்ந்தன.

எத்தனை பேர்கள் குஞ்சக்குளம் கிராமத்தில் உடல் சிதறிப்பவியானார்களோ? எத்தனை கட்டிடங்கள் பொருமி நிலைகுலைந்து மண்ணில் சரிந்தனவோ? வெகு காலமாக அக்கிராமம் குண்டுகளால் தாக்கப்படுகின்றது. என்பதேதேமுகளில் தரை வழியாக வந்த இராணுவ மனிதர்கள் அக்கிராமத்தில் பலரைச் சுட்டுக்கொன்று

சில வீடுகளைக் கொண்டதிச் சென்றனர். சில இளம் பெண்களைக் காட்டோரம் இழுத்து வந்து பெண்டாழ்ந்து திருக்கொள்ளனர். தற்போது சில ஆண்டுகளாக வேறுசிலர் வானவழி வந்து குண்டுகளைப் பொழிந்து அக்கிராமத்தை அழித்து வருகின்றனர்.

மனிதர்களுக்கு என்ன பிடித்துவிட்டது?

காட்டில் உணவுக்காகத் தான் மிருகங்கள் வேட்டையாடும். இப்படிக் காரணமின்றி ஒன்றினையொன்று அழித்துக்கொள்வதில்லை. எவ்வளவு அழிவுகள்? இவை ஏன்? கலையனுக்கு இவை புரியவில்லை.

காட்டில் எழுந்த இரைச்சல் நின்று விட்டது. வாகனங்களின் இரைச்சல் அடங்கிவிட்டது. கலையனை எல்லா மான்களும் கலையோடு பார்த்தன. அவற்றின் விழிகளில் தேங்கிக்கிடந்த கோரிக்கையை அது புரிந்து கொண்டது.

தாகம், விடாய், மாலை கவிந்து இருக்குமிகின்றது. அவற்றின் நாக்குகள் வறண்டன. காலையில் மேய்ந்த உணவுகள் அசைபோடப்பட்டு தாகத்தின் கடுமையை உணர்த்தின.

கலையன் வளியில் மோப்பம் பிடித்தது. மனிதரின் வாடை இன்னும் இருந்தது. அவர்கள் குளத்தின் அணைக்கட்டில் இருக்கிறார்கள். குளத்திற்குச் சென்று நீருந்தித் தாகம் தீர்க்க வேறு மார்க்கம் இருக்கின்றதா? பார்க்கலாம். அவை காட்டின் ஓரத்திற்கு வந்து வெட்டையில் இறங்காமல் தூரத்தில் தெரிந்த குளக்கட்டினை நோக்கின. காட்டோரத்தில் நரிகள்பல குந்து பிருப்பதும், அவற்றிற்கு அப்பால் காட்டுப் பன்றிகள் மெதுவாக உறுமுவதும் தெரிந்து கேட்டது. மான்களின் வருக்கையை உணர்ந்த நரிகள் பசியோடு அவற்றினைப் பார்த்தன. கலையன் தலையை ஆட்டித் தன் கலைக்கொட்டுகளின் பலத்தை உணர்த்தியதும் நரிகள் மெதுவாக அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றன.

குளக்கட்டில் மனிதர்கள் நின்றிருந்தார்கள். குண்டு பொழியும் யந்திரங்கள் காட்டுப்பக்கமாக எவரையோ எதிர்பார்த்து நீண்டு முழங்கத்தயாராக நின்றன. அவர்கள் முட்கம்பிகளைச் சுருள் சுருளாகக் குளக்கட்டின் நீளத்திற்குப் பரப்பிப்பினைப் படுத்த தெரிந்தது.

கலையனின் உள்ளத்தில் உணர்வு: அவர்கள் இவ்விடத்தைவிட்டு இலகுவில் செல்லப்போவதில்லை. அப்படியானால், குளம்... நீர்... தாகம்... சற்றுத் தூரத்தில் காட்டோரப் பற்றையொன்றில் சிறு சல்சலப்பு எழுந்தது. அது என்னவென்று அவதாவிப்பதற்கு முன்பே குளக்கட்டிலிருந்து சரமாரியாக துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் அப்பற்றையை நோக்கி திக்கோடுகளாகப் பாய்ந்தன. மீண்டும் என்று அலறியபடி ஒரு இளைஞர் வெளியில் சரிந்தான்; அதே வேளை குளக்கட்டில் நின்றிருந்த ஒரு மனிதன் அம்மே என்று கூக்குரவிட்டபடி பின்னால் சரிவது தெரிந்தது. பற்றைக்குள் மறைந்திருந்த இன்னொரு இளைஞர் காயம்பட்டுச் சரிந்த தோழனை இழுத்தபடி நிலத்தில் ஊர்ந்து பின்வாங்கிக்காட்டுமரம் ஒன்றின் பின்னால் மறைந்து கொண்டான்:

தோழனின் மார்பிவிருந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்துத் தோழனின் உடலில் ஆறியது.

“சத்தியா, நீ போயிடு; என்னை இப்படியேவிட்டிட்டுப் போ.” காயம் பட்ட இளைஞரின் கரம் கழுத்தில் எதையோதேடியது. “வேண்டாம், சசி...” என்றபடி நண்பனின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த ஏதோ ஒன்றைப்பற்றி அறுத்து சத்தியன் எறிந்தான். பின்னர் தோழனைத் துக்கித் தோளில் போட்டபடி விரைவாக வடக்கு நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

குளக்கட்டுப்பக்கமாகப் பெரும் அமர்க்கலங்கள் எழுந்தன. குண்டுகள் இடைவெளி யின்றிக் காட்டுப்பக்கமாக தீப்பிளம்பாகப் பறந்து வந்தது.

கலையன் தன் கூட்டத்தினரை அழைத்துக்கொண்டு அடர் காட்டிற்குள் புகுந்து

கொண்டது. சம்ரூ நேரத்தில் வானத்தில் தெயில் ஒன்றின் இரைச்சல். குஞ்சக்குளக் கிராமத்தை அது கட்டுத்தள்ளியது.

இரவு கழிந்து பகல் படர்ந்தது. மேய்ச் சலிற்குக் குளவெட்டைட்க்குச் செல்ல முடியாது. தன் கூட்டத்தினர் சோர்ந்து காணப் படுவதைக் கலையன் கண்டுகொண்டது. எவ்வாம் அமைதியின்றித் தவித்தன. அவர் களின் காட்டிற்கும் ஆபத்து வந்துவிட்டது; மனிதர்கள் வீடுகளைவிட்டுக் காடுகளுக்கு வந்துவிட்டார்களோ? மிருகங்களாக மாறி விட்டார்களோ?

காட்டில் வாழ்ந்த மனிதர்களை எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு நாகரிகசமாக்கிக் கிராமங்களுக்கு அனுப்ப நேர்ந்தது. அதனால்தான் காட்டில் இந்த அளவிலாவது மிருகங்கள் எஞ்சியிருக்கின்றன. அந்த நிலை மாறி மனிதன் காடுகளுக்கு வந்து விட்டால் ஒன்றும் எஞ்சாது,

எதுவும் மேய்ச்சலில் சுடுபடவில்லை. அசைபோடுவதற்கு வியற்றில் செமியாது எதுவுமில்லை. அவற்றிற்கு இப்பொழுது தேவை, தன்னீர்;

மாலைக் கதிரவன் காட்டின் உயர் மரங்களுக்கு அப்பால் சரிந்தான்.

தூரத்தில் குஞ்சக்குளத்தின் அலை கரை தெரிந்தது. நீர் தெங்கிக்கிடப்பது நீர்ப் பறவைகளின் ஆரவாரத்திலிருந்து தெரிந்தது, அங்கு போவேமா? மிகுந்த ஆபத்து அது. கிராமத்து மக்கள் கட்டுத் துவக்குகளுடன் காத்திருப்பார்கள். பொறி களைப் புதைத் திருப்பார்கள்; ஆன மாறி மாறி இரவும் பகலும் கிராமத்தின் எல்லைப்புறங்களில் எவர்களையோ எதிர் பார்த்துக் காத்திருப்பதைக் கலையன் அவதானித்திருக்கின்றது; ஒரு தடவை முறிப்புக்குளக்கட்டில் இன்று வாடியிட்டுள்ள அம்மேக்களில் ஒரு பங்கினர் குஞ்சக்குளம் பக்கமாகக் குண்டுபொழியும் யந்திரங்களுடன் வந்தார்கள். வானத்தில் விமானங்களை வந்தன. கிராமத்து எல்லையில் அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட-

தார்கள். மறைவிடங்களிலிருந்து பாய்ந்து வந்த குண்டுகளுக்குப் பலர் பலியாக எஞ்சியவர்கள் திரும்பி ஓடிவிட்டனர்.

கிராமத்துப் பக்கம் செல்ல முடியாது. காவல் இருக்கும்.

இரவு படரத்தொடங்கியது. அவற்றைத் தாகம் வாட்டி வதைத்தது. என்ன செய்வது? எங்கு செல்வது? வானத்தைக் கலையன் பார்த்தது. தூரத்தில் கருமேகத் திரள் ஒன்று மன்னாற்றுப்பக்கமாக விரைவது தெரிந்தது. மழை பொழியக்கூடிய காலம் அல்ல; இருக்கின்ற தண்ணீரைக் குடிக்கவும் இந்த மனிதர்கள் விடுவதாக வில்லை.

அவை சோகத்துடன் குஞ்சக்குளம் பக்கமாகப் பார்த்தபடி நின்றிருந்தன.

கலையனின் விழிகள் தினைகப்பில் நிலைத்தன. குளத்தின் அலைகரையை நோக்கி நகர்வது யார்? சந்தேகமேயில்லை. பழுப்பி தான். அதன் கூட்டத்தில் துணிச் சலான் பிடி பழுப்பிதான். கண்றுத்தாச்சி. விடாய் தாங்காது கூட்டத்தின் கட்டுக் கோப்பைத் துணைத்தபடி அது குளத்தை நோக்கிச் செல்கின்றது.

“பழுப்பி போகாதே.....” என எச் சரிக்க கலையன் முயன்றது. முடியவில்லை.

பழுப்பி அலைகரையில் கால் வைத்த போது தொம் என ஜதோ வெடித்தது. பழுப்பி அப்படியே தூக்கி வீசப்படுவதைக் கலையன் கண்டது. நிலத்தில் தூக்கி வீசப்பட்ட பழுப்பி எழுந்து நிற்க முயன்றது. அதனால் முடியவில்லை. அதன் பாதம் குண்டில் காணாமல் போயிருந்தது. மூன்று காலில் அது தன் கூட்டத்தை நோக்கித் தடுமாறி வந்தது:

“மூன்சில் கால் வைச்சிட்டுது..... மான்டா..... பிடிப்பம்.....”

மனிதர்கள் அதனை விரட்டி வந்தனர் கலையன் தன் கூட்டத்தினரை எச்சரித்தது.

அவை காட்டிற்குள் நகர்ந்து நகர்ந்து விரைந்தன. கலையன் ஏக்கத்துடன் பழுப் பியைப் பார்த்தது. விழிகள் நீரைச்சிந்தன.

பழுப் பியால் நடக்கமுடியவில்லை. காட்டோரத்தில் அப்படியே சரிந்து விழுந்தது. மூச்சிரைத்தது. மூன்று கால்களில் ஒடிவந்த களைப்படு. சிதறிப்போன காயம் தந்த வேதனை. மூக்கி முன்கியது. பெருங் குரலில் அலறியது. கண்றுத் தாச்சி. கலையனுக்க நிலமை புரிந்தது. அதன் அருகில் செல்ல வருட— போது மனிதர்கள் வேகமாக வருவது தெரிந்தது.

“பழுப்பி . பழுப்பி...”

மனிதர்கள் நெருங்கி வந்தனர்:

“கடாதையடா... அது விழுந்துகிடக் குது...” பழுப்பியின் அருகில் அவர்கள் வந்தனர். ஒருவன் தன் கரத்திலிருந்த பொல்லால் அதன் மண்ணையில் ஒங்கி அடித்தான். அந்த அடியோடு அதன் உயர் பிரிய அதேவேள கண்று ஒன்று வெளியே தள்ளுப்பட்டது.

“குட்டிபோட்டிட்டுதடா...” என்று ஒருவன் கத்தினான்.

அவர்கள் வேதனையோடு தயங்கி நின்றார்கள்: பின்னர் பழுப்பியைத் தூக்கிக் கொண்டு கிராமத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினர்.

மேலும் ஒருநாள் கழிந்தது. காட்டின் மூலை முடக்கெல்லாம் அலைந்தும் ஒரு துளி நீர் கிடைக்கவில்லை. கலையனின் கூட்டம் தாங்கமுடியாத விடாயால் தவித்தன. குரியன் மேற்கு வானில் சரிகின்ற வேளையில் வெட்டை வெளியில் இடையறாக குண்டுச்சத்தம் எழுந்தது. அதனைத்தொடர்ந்து வானில் தோன்றிய விமானங்கள் கிராமத்தையும் காட்டையும் நோக்கிக் குண்டுகளை வீசின. கிராமத்து மக்கள் கூக்குரலிட்டார்கள், வீடுகள் சரிந்து விழுந்தன. உடல்

கள் வீதியில் சிதறிக்கிடந்தன. மனிதர்கள் சாரிசாஸியாக உயிர்களைக் காப்பாற்ற அக்கிராமத்தைவிட்டு வடக்குப்பக்கமாக நகர்ந்தனர். கைகளில் அகப்பட்டவற்றைத் துக்கிக்கொண்டு அவர்கள் ஓடினார்கள். குஞ்சக்குளக் கிராமத்தின் எல்லைப்புறங்களில் நின்றிருந்தவர்கள் எவருமில்லை:

வெட்டைவெளியெங்கும் உடலங்கள் சரிந்துகிடந்தன. முறிப்புக்குளக்கட்டில் தங்கியிருந்தவர்களில் பெரும்பாலான வர்கள் குளத்திற்குள் சரிந்து கிடந்தனர்: நரிகள் சுற்றிவரத்தொடங்கியிருந்தன.

அனைத்தும் அடங்கின. நன்னிரவு வேளையில் கலையன் தன் கூட்டத்தை அழைத்துக்கொண்டு குஞ்சக்குளம் கிராமத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கியது. அலைகரை வழியாகச் செல்லக் கூடாது, அங்கு பொறிகள் இருக்கும். கிராமத்தின் ஊடாகவே செல்ல வேண்டும். மனித இறைச்சியின் நாற்றம் எங்கும் நிறைந்திருந்தது.

வானத்தில் சந்திரன் சோகத்துடன் வெளிப்பட்டான். முழு நிலவு. அமைதி? இந்த உலகம் எவ்வளவு அழகானது? இவிமையானது? எனக் கலையன் என்னிக்கொண்டது.

மனிதர்கள் இந்த உலகத்தைச் சோகமாக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

கிராமத்திற்குள் பிரவேசித்தபோது ஒரு குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டது. இறந்துபோன பெற்றாரின் அருகில் குந்தியிருந்து, “அம்மா பசிக்குதம்மா.. எழும்பிவாம்மா..” என இரந்து இரங்கி அழுதது.

கலையன் கூட்டம் அக்குழந்தையைக் கடந்து சென்று குளத்தில் இறங்கின. நீரைத் தாகம் அடங்க அருந்தும்போது கலையன் என்னிக் கொண்டது. “இக்கிராமத்திலேயே இனி இருந்துவிடுவோம். இது ஒரு அழகான காடு.”

அருச்சனை

— ரி. என். தவபாலன்

என்னிய இலக்கியங்கள் கண்ட தமிழ் எழிலாள்
இங்கிதமே இவளோடு எஞ்ஞான்றும் வாழ்தல்
பண்ணார்ந்த இசையோடு பதிகம் பல கண்டாள்
பரம்பொருளை மனங்களிலே கொண்டு இவள் சேர்த்தாள்.

தன் நாமம் தமிழ் என்று தரணி நடை பயின்றாள்
தத்துவங்கள் கலை வளங்கள் தன்னகத்தே ஈமந்தாள்
இன்னவளை எல்லாரும் அன்புடனே போற்றும்
இனிய திரு நாட்களை நாம் இனியும் பெற வேண்டும்.

திருக்குறளைப் பல மொழிகள் பருக இவள் தந்தாள்
சீர்பெருகு மொழி வளர்ச்சி இவள் காணும் இன்பம்
அருங்கொடைதான் தமிழ் மொழியின் தினம் கலவிப் பணியில்
அகிலத்தில் தீந்தமிழின் அருள் மலர்கள் காண்போம்;

கடல் கடந்த நாடுகளும் தமிழ் நூல்கள் எழுதும்
கைகளிலே தவழ்கின்ற சஞ்சிகைகள் காணும்
அமிழ்தான் திருமூலர் மந்திரமும் தமிழ்தான்
அற்புதங்கள் இவருக்கு ஆண்டவனின் பரிசோ.

அந்தாதி தந்த தமிழ் அமாவாசை போக்கும்
அந்நாளில் முழு நிலவு வானத்தில் சுடரும்
விந்தை மிகு அபிராமி நேசனது தமிழை
விரும்புகையில் ஒரு அசைதி நறுந் தூபம் கமழும்.

எப்போதும் தமிழ் மொழியில் வாசிக்க வேண்டும்
இனிய மொழி ரசிக்கின்ற உயிர்வொன்று வேண்டும்
அப்போது அகந்தனிலே தாமரைகள் மலரும்
அம் மலர்கள் இறைவனிடம் அர்ச்சனையில் மகிழும்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி அபிவிருத்தி

- எஸ். மகாலிங்கம்
மேஜதிக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் நிலப் பரப்பு 19,095.8 சதுர மைலாகும். இது இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பின் 29% வீதமாகும். மொத்த சனத் தொகையை நோக்கும்போது 2,490,000 ஆக உள்ளது.

நிர்வாக ரீதியாக எட்டு மாவட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. பத்து கல்விப் பிராந்தியங்களும் உண்டு. 71 கோட்டக்கல்விப் பிரிவுகளும் இயங்கி வருகின்றன. இங்கு 1883 பாடசாலைகளுள் 109 ஏபி, 180 பி பாடசாலைகளும், தரம் II இல் 427, தரம் III இல் 1136 பாடசாலைகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பாடசாலைகளில் 660,596 மாணவர்கள் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள். இப் பிரதேசங்களில் 20,636 ஆசிரியர்கள் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஏற்குறைய 125 கல்வி அதிகாரிகளும், 450 முதன்மை ஆசிரியர்களும் கல்வி அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இப்பிரதேசங்கள் இன்று பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கி நிக்கின்றன. அவையாவன:

01. போக்குவரத்து கஷ்டம்.
02. ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை.
03. கஷ்டப் பிரதேசங்களாகக் காணப்படும் பகுதிகளுக்கு ஆசிரியர்கள் கடமையாற்ற பின்வாங்கும் மன நிலை.
04. போதிய மேற்பார்வையின்மை;
05. அரசு நிர்வாகம் சில பகுதிகளில் சீர்குலைந்து நிற்றல்;
06. மக்கள் அகதிகளாக காணப்படல்; உதாரணமாக தீவகம், மன்னார்

பிரதேசம் துண்டிக்கப்பட்ட நிலப் பிரதேசங்களாக காணப்படுவத நான் நிர்வாக வேலைகள் செய்ய முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது.

07. பல பாடசாலைகள் தற்காலிக கட்டிடத்தில் இயங்கி வருதல்;
08. சில பாடசாலைகள் இடம் பெயர்ந்து தற்காலிக கட்டிடத்தில் இயங்கி வருதல்;
09. பாடசாலைகளில் தளபாடங்கள் ஏனைய ஆவணங்கள் இல்லாமை.
10. ஆய்வுகூடங்களை சரிவர பேணமுடியாத நிலைப்பாடு.
11. போதியளவு நிர்வாக ஆணையினர் காணப்படாமை;

இவ்வித சூழ்நிலையிலும் கல்வியில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய கல்வி அமைச்சு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சு, மாகாண கல்வித் திணைக்களம், கோட்டக்கல்வித் திணைக்களம் என்பன முயற்சி எடுத்து வருவது கண்கூடு. மாவட்ட கல்விப்பணிப்பாளர்கள், கோட்டப் பிரதிப் பணிப்பாளர்கள், விசேஷ உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர், முதன்மை ஆசிரியர்கள் (450) கல்வி வளர்ச்சியில் நேரடியாக ஈடுபட்டு அயராது உழைத்து வருகின்றனர்.

இப்பிரதேசங்களின் கல்வி வளங்களைப் பொதுவாக நோக்கும்போது நகரப் பிரதேசங்கள் கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்த பிரதேசங்களாகவும், கிராமப்புறம், காட்டுப்பிரதேசம், தொலைதூர பிரதேசங்கள் கல்வியில் பின்தங்கி நிற்றலையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனால் சமநிலைத் தன்மை பேணமுடியாத நிலை உருவாகி

நது. இந்திலைக்கு ஏற்கனவே காணப் பட்ட காரணிகள் மாத்திரமல்ல மேலும் விசேட காரணிகளும் உண்டு. அதாவது,

01. மாணவர்கள் ஊக்கம் செலுத் தாமை.
02. பெற்றோர்கள் தங்கள் தொழிலுக்கு உதவியாக பிள்ளைகளை அமர்த்துதல்.
03. கற்றல் இடைநிறுத்தம் செய்யப் படல்.
04. பாடசாலைக்கு சமூகம் தராமை.
05. போட்டி மனப்பான்மை இன்மை.
06. முன் மாதிரி இன்மை.
07. பண வசதி இன்மை;

இத்தகைய நிலையை மாற்றியமைத்து அபிவிருத்தி காண இத்துறையில் ஈடுபடும் சகலரும் ஒன்று சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும். அதுமாத்திரமன்றி பின் தங்கிய கல்ட பிரதேச பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்கள், பெள்கீல வளங்கள் விநியோகித்தலின் கூடிய சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களில் கல்வியில் அபிவிருத்தி ஏற்பட மேலும் அர்த்தமுன்னா நடவடிக்கைகளை இத்துறையில் செயற்படு வோர் எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக பாடசாலைகளில் அதிபர்கள் முதல் நிறை முகாமையாளராக இன்று காணப்படுகின்றார்கள். அதிபர் பாடசாலைக்கு தலைவர் மாத்திரமல்ல கல்வி அபிவிருத்திற்கும் தலைமை தாங்கு வோராக வேண்டும். இதற்காக பாடசாலையில் பல நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றி உறுதியுடன் செயல் படுத்த வேண்டும்.

கல்வி அபிவிருத்தி பாடசாலையில் ஏற்பட அதிபர் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

01. விழையான முகாமைத்துவக் குழுவை அமைத்தல்.
02. உள்ளக மேற்பார்வை மூலம் பாடசாலையில் கல்வியில் பலவீனமான

பகுதியை இனங்கண்டு தரமேம் பாட்டுசெயல்திட்டத்தினை ஆசிரிய ஆலோசகர்களின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளலாம்.

03. பாடசாலையில் அலகுகள், மாதாந்தப் பரீட்டை சகள் ஆசியவற்றின் பதிவு ஒழுங்காகப் பேணப்பட்டு பரீட்டையை பகுப்பாய்வு செய்து பரிகாரக் கற்பித்தல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.
04. பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு விசேட செயல் திட்டங்களை நடை முறைப் படுத்தலாம்.
05. குறிப்பாக க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒப்படை கள் குறிப்பிட்ட தவணையில் எத் தனை செய்யப்படல் வேண்டும் என்பதை தீர்மானிப்பதுடன், அதுசார் பாக பதிவுகள் பேணப்படல் நன்றாக வேண்டும்.
06. 6-11 ஆம் ஆண்டு 12-13 ஆண்டு வரையுள்ள மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான துறையில் பரிசோதனைகள் செய்து புள்ளிகள் அளித்து பதிவுகள் வைப்பது சாலச் சிறந்தது:
07. நூலகப் பயன்பாடு, மற்றும் நடமாடும் நூலகப் பயன்பாடு என்பனவும் ஏற்படுத்தல் வேண்டும்:
08. மாணவர்களை இணைப்பாட விதான முயற்சிகளில் ஈடுபட வைத்தல்.
09. மாணவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சி அமைய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் நன்றாக வேண்டும்.
10. மாணவர்களின் மொழி வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
11. ஆசிரியர்களை பாடசாலை மட்டத் தில்புத்துக்கவுப்புகள், பயிற்சிகள் அளித்தல் வேண்டும். பழைய கருத்துக்களைக் கொண்ட ஆசிரியர்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அதை உடன் கருத்தரங்குள் ஒழுங்கு படுத்தல்.

12. உபகரணப் பயன்பாட்டை அதிக ரிக்கச் செய்வதுடன் பாடசாலை மட்டத்துள் உபகரணங்களை செய் விக்க ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
13. மாணவர்களிடையே கற்றலை ஊக்குவிக்க பரிசளிப்பு விழா போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தல் வேண்டும்.
14. இருக்கின்ற வளங்களைக் கொண்டு உச்சப் பயன்பாடு அடைய முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதன்மூலம் தான் பாடசாலை என்னும் தொழிற் சாலையின் உற்பத்தி வெளியீடு சிறப்பாக அமையும்.

மாவட்டக் கல்விப்பணிப்பாளராகக் கோட்டப் பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள் பணியும் கல்வி அபிவிருத்தியில் கூடிய கவனம் செலுத்துவதற்கு முக்கிய பங்கு வகுக்கின்றது. அதாவது ஏனைய நிர்வாக அலுவல்களை புரியும் அதே நேரத்தில் கல்வி அபிவிருத்திக்கும் முதன்மை அளித்து, விசேட கல்வி அதிகாரிகள், முதன்மை ஆசிரியர்கள் இணைந்து பல அபிவிருத்தி செயல்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் அவசியமாகும். தற்போதைய நிலையிலும் பார்க்கி எந்திலையில் பெறுபேற்று மட்டத்தை அதிகரிக்கலாம் என்பதை யாவரும் ஒன்று கூடி திட்டமிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது நன்று. குறிப்பாக மாவட்டங்களில் வள ஆய்வு நிலையங்கள் ஆரம்பித்தல், முகாமைத்துவ நிலையங்களை உருவாக்குதல், புதிய மாற்றங்களை உடனுக்குடன் பாடசாலைகளில் புகுத்தல், புத்தாக்கங்களை

பாடசாலைகளில் அறிமுகம் செய்தல் என்பனவற்றின் மூலமும் கல்வி அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளலாம். மேலும்,

01. ஆசிரியர் இடமாற்றக் கொள்கையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருதல் அதாவது குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு கஷ்டப் பகுதிக்கு கடமையாற்ற அனுப்புதல்.
02. கூடியளவு ஆசிரியர் இடமாற்றத்தில் வெளியார் தலையீட்டினைத் தவிர்த்தல்.
03. ஆசிரிய இடமாற்றம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் இடம்பெறுவதை உறுதிப்படுத்துதல்.
04. ஆசிரிய நியமனங்களின் போது கல்வியில் பின்தங்கியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலவரை கடமையாற்றப் பணித்தல்.
05. பாடசாலைகளில் இலிகிதர், விஞ்ஞான ஆய்வு கூட உதவியாளர், நாலக உதவியாளர் சிற்றுரையர் வெற்றிடங்களை நிரப்புதல்.
06. சிறந்த பெறுபேற்றை அளித்து வரும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு மாகாண, மாவட்ட மட்டத்தில் ஊக்குவிப்பு அளித்தல்.

மேற்கூறிய நடவடிக்கைகள் மூலம் வடக்கு - கீழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி விருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்களவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தலாம் என்பது கணக்கு.

“காதலையும் வீரத்தையும் கொடைத் திறத்தையும் அருட்டிறத்தையும் முந்நாளில் இசைத்த யாழ்க்கருவியானது இப்போது தமிழ்நாட்டில் வழக்கற்று மறைந்திருக்கிறது. அது மீட்டும் தோற்றுதல் வேண்டும். அதன் இனிய தரம்பிலிருந்து எழும் இசையானது தமிழனது செவிவழிச்சென்று முந்நாளிற்போலவே இந்நாளிலும் காதலையும், வீரத்தையும் கொடைத் திறத்தையும், அருட்டிறத்தையும் மனதிலுதிக்கச் செய்ய வேண்டும்.”

— சுவாமி விபுலானந்தர்

பாட்டாளிக்கொரு பாட்டு

செல்வி. கலைவாணி சோமசுந்தரம் பிள்ளை

நாடு சிறக் கநாட்டுக் குழைக்கும்
நல்ல மனிதர்கள் யாரென் ஆய்ந்தால்
பாடு பட்டு மைக்கும் பாட்டாளி மக்களே
பாட்டுடன் துணிந்து பல்லோர்க்கும் சொல்லுவோம்

ஆயிரம் தொழில்கள் அனைத்திலும் அவனது
ஆராய்ப் பாய்ந்த வெயர்வைத் துளிகளே
பாயிரம் பாடும் பல் தொழில் நுட்பப்
பதிவுகள் தெரியும் பார்த்தால் புரியும்

விடியு முன்னரே வேலைக்கெழுவான்
விரைந்து கடமையில் தன்னை ஆழ்த்துவான்
மடியும் வயிறு வருந்துதல் நினையான்
மன்னைக் கிளறியே பொன்னையும் எடுப்பான்

வேர்தனைப் பிடுங்கி விதையினை இட்டும்
வெயரிவை தனையே உரமதாய் இட்டும்
பார்தனை உயர்த்த பட்டினி கிடந்தும்
படுவதை கொஞ்சமா பாட்டாளியின்று

ஆணி வேரதாய் வாழ்வினில் ஆகிறான்
அழிக்கும் ஏறும்பதாய் எத்தர்கள் திரிகிறார்
ஆணி வேரதை ஏறும்புகள் அரித்திடில்
அவனி அழிவது நிச்சய மாகுமாம்

நாட்டின் முதுகு எலும்பெனச் சொல்லும்
நல்ல மனிதரே பாட்டாளி மக்கள்
தேட்டம் அவர்கள் வாழ்வு செழித்திட
சேவை செய்துமே பாட்டும் படிப்போம்

படைப்பாளியின் பணி

— 26வெ. எஸ். தில்லை நடராசா

வாய்ப்புகள், வசதிகளைப் பொறுத்து சிலர் வாசிப்பை வாலாய்ப்படுத்திக் கொள் கிறார்கள். அக்கறையுடன் - ஆர்வத்துடன் படிக்கின்றபோது படித்தலை பல நின்ட காலத்துக்கு நினைவில் நிலைத்திருக்கும். அத்தகைய நினைவுகள் ஒருவனை எழுதத் தாண்டும், வாசிப்பினால் ஏற்படும் தாக்கம் மட்டுமல்ல - சில சம்பவங்களைப் பார்க்கின்ற போது - சிலர் சொல்லக்கேட்கின்ற போது - சில நிகழ்வுகள் உள்ளத்தில் ஒரு வகைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற போது எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுகின்றது.

சிலவேளை தலையில் சமையோடு செல் ஹும் சந்தர்ப்பங்களில் சமையை இறக்கி வைத்ததும் ஒரு சுகம் தெரியும். அது போல சில எண்ணங்கள் மனதில் கருக்கூட்டும் போது அவற்றை எழுத்துருவாக்கி வெளிப் படுத்துவதால் படைப்பாளி புதிய சுகம் காணுகின்றான். ஒருவனது எண்ணம் அவனுக்குள் ஆற்றல் வெளிப்படுத்தக்கூடிய களம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து படைப்பாளியின் சிந்தனைகள் கவிதையாக கட்டுரையாக நாவலாக நாடகமாக வடிவம் பெறுகிறது. நல்ல உள்ளடக்கத்தைப் பொருத்தமான உருவத்தினால் பொதிந்து-புதிய உத்திகளையும் கையாளும் படைப்பாளி படிப்போரின் பாராட்டைப் பெறுகின்றான்.

ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் எல்லா வற்றையும் புதிதாகத் தருகிறான் என்று சொல்வதற்கில்லை. நெடுங்காலமாக வழக்கில் இருந்துவரும் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றின் பெரும் பால்கான அம்சங்களையோ அல்லது அவற்றின் ஒரு பகுதியையோ மாற்றங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதும் உண்டு. புராண இதிகாசக் கருத்துக்

கருக்கு பிறர் விரும்பக்கூடிய வடிவமும் சுவையான தலையங்கழும் கொடுக்கின்ற போது அவை நிலைத்து வாழும் இலக்கியப் படைப்புகளாக மலர்கின்றன.

இலக்கியம் படைப்பவருக்கு இலட்சியம் இருக்க வேண்டும். பெரும் பாலான படைப்பாளிகள் சமகால நிகழ்வுகளைப் பதிவுகள் ஆக்குகின்றார்கள். சாதாரண மாக எங்கள் கண்ணென்றிரே நாளாந்தம் பல நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தாலும் அவற்றைத் தொகுக்கக் கூடிய வல்லமையும் சுவையாகத்தரும் திறனும் எழுத்தாற்றல் உள்ள வருக்கே கைடி வருகின்றது. அந்திகழ்வு களோடு படைப்பாளி சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும் இனங்காணக் கூடியவனாக இருக்கின்றான். அங்ஙனம் இனங்கண்ட பிரச்சினைகளை ஏனையோருக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கக் கூடியதாகவும்-முடித்த அளவுக்கு பிரச்சினைகளுக்கு பரிகாரம் சொல்லக் கூடிய படைப்புகளை உருவாக்கக் கூடிய தாகவும் அதாவது சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக இலக்கியம் படைப்பதாகவும் எழுத்தாளன் பணி அமைய வேண்டும்.

படைப்பாளி சமுகத்தின் மீது பற்றுள்ளவனாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் படைப்பாளியும் சமுகத்தின் ஓர் அங்கம். சமுதாயத்தின் நன்மையை - முன்னேற்றத் தைக் கவனத்திற் கொண்டு எழுத வேண்டும். எழுத்து வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை அழிப்பதாகவும் - நல்ல வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டுவதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

படைப்பாளி ஒருபோதும் தன் ஆற்றலைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது; சிலருக்கு பேரும் புகழும் வந்த பின்னர் - பிரசர வசதிகள் இருப்பின் தரக்குறைவான படைப்புகளைத் தருகின்றனர். இன்

ஆம் சிலர் பணம் பெருக்கும் நோக்குடன் ஆபாச இலக்கியங்களைப் படைக்கின்றனர். உயர்ந்த இலட்சியத்துடன் வாழும் படைப் பாளி வெறுமனே பணத் துக்காகவே வா அல்லது பரவலாகப் பெயர் பெறுவதற் காகவோ தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ள மாட்டான்.

வாழ்க்கையின் சில விடயங்கள் ஆழ மானதாகவும் அகலமானதாகவும் மட்டு மல்ல-எனிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு சிரமம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது. இத்தகைய விடயங்களை ஆற்ற ஆள்ள படைப்பாளி இலக்கிய மூலம் இலகுவாகப் புரிய வைக்கின்றான்.

சாதாரணமாக பஸ் லில் போகும் போது பலருக்கு பலவித அனுபவம் ஏற்படலாம். பிரையாணிகள் சிரமப்பட்டு சில தகவலைச் சொல்லக் கூடும். ஆனால் படைப்பாளி அந்த அனுபவங்களை உள்வாங்கி அழகான - சுவையான படைப் பாக்கித் தந்து விடுவான்.

சிலர் கணவுகளில் - கற்பனைகளில் மிதந்து களிப் பூட்டல் இலக்கியம் படைக்கின்றனர். அவை காலத்தைக் கடந்து வாழ்வதில்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவது நல்லது.

படைப்பாளிகளும் நிறையப் படிக்க வேண்டும். பார்க்க வேண்டும். அனுபவம் வேண்டும். அதன் பின்னர் எழுத வேண்டும். அதாவது இலக்கியப் பயிற்சியின்றி எழுதக் கூடாது. தம்முடைய பொழுதைப் போக்குவதற்காக - பெயர் வருவதற்காக எழுதாமல் அர்த்த மூள்ளதாகவும் - பயனுள்ளதாகவும் எழுத வேண்டும். வார்த்தை அலங்காரங்களை விட வடிவத்துக்கும் புதிய உத்திகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். படைப்பாளி வாசிப்பின் மூலம் பயிற்சி மூலம் தன்னைப் படிப்படியாக வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். விமர்சனத் துக்கும் முகங் கொடுக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். ஆக்க பூர்வமான விமர்சனங்களை உள்வாங்கி தலை தலைகளைத் தணித்து இலாவகமாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை வளர்க்கும் போது படைப்பாளியின் ஆக்கங்கள் சிறப்படைகின்றன.

எழுத்தாளன் பகைப்புவன் - பாத்திரவார்ப்பு - பேச்சு வழக்கு ஆகியவற்றைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். மனதில் உருவாகின்ற கருவைத் தையாக எழுதமுன்னர் இவை மூன்றையும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய-புரிய வைக்கக்கூடிய கதைகளைப் படிக்க வேண்டும். அப்போது தான் கதை எங்கே நிகழ்கிறது - எப்படிப் பாத்திரங்களை நகர்த்துவது-எப்படியான பேச்சு வழக்கைக் கையாள்வது என்பவற்றில் கவனம் செலுத்த முடியும்.

வாழ்க்கையில் தடுமாறுபவர்களுக்கும், வழிமாறிப்போபவர்களுக்கும் வழிகாட்டும் படைப்பாக ஆக்கங்கள் அமைய வேண்டும். பெரும் பாலானவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பயன் படக் கூடிய இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும். அதை கற்பனை - இயல்புக்கு மாறான சம்பவக்கோர்வை-இல்லாத பாத்திரம் - யாவும் கற்பனை என்று கூறாமல் - நடந்தது - நடக்கிறது-நடக்கும் என்று வாசகள் உணர்க்கூடிய வகையில் சம்பவம் கற்பனையழகோடும் சுவையோடும் படைக்கப்பட வேண்டும்.

காலத்தையும் குழலையும் அனுசரித்து படைக்க வேண்டும். சில காலத்துக்கு முன்னர் வெளிவந்த நாவல் - பல பாகங்களைக் கொண்டதாக - ஒவ்வொரு பாகமும் பல நூறு பக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தன. விலை வாசி-நேரமின்மை - பலவேறு சாதனங்கள் இவற்றால் நாவல் மாத்திரமல்ல - சிறுகதைகள் கூட அளவையும் அமைப்பையும் சுருக்கிக் கொள்கின்றன. வாரமலரின் ஒரு பக்கத்தில் முடிக்க முடியாமல் தொடர்ச்சியாக இன்னொரு பக்கத்துக்கு ஒடிச்சென்ற சிறுகதை வடிவம் இன்று ஒரே பக்கத்தில் இரண்டு மூன்று சிறுகதை பிரசரமாகக் கூடிய அளவு சுருங்கி வருவதையும் அவதானிக்கலாம்.

படைப்பாளி சமுகத்தின் முன்னணி யில் உதாரண புருஷராக இருக்கவேண்டும்: கடமைப் படாமல், கடன் படாமல், பிறரைக் கூடிடப்படுத்தாமல் பிற படைப்புகளைப் பிரதி பண்ணாமல், தரக்குறைவான பிரசங்களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் ஆளாகாமல் இருந்தாற்றான் சிறப்பான சமுதாயப்பணி ஆற்றமுடியும்.

உங்கள் பாடே !

— நாமரைத் தீவான்

பாவிலே புன்னைப் பெய்தே
 பைந்தமிழ் எண்சொல் லாதீர் !
தோலுடைக் கவியின் சாற்றின்
 சவையினைக் குறைத்திடாதீர் !
சாலுடைத்தேவில் நிரைச்
 சரித்துமே கெடுத்திடாதீர் !
ஏலுமேல் நன்மை செய்வீர்,
 இல்லையேல் இருப்பீர் கம்மா !

கலப்பினில் சவை காண் போர்கள்
 கலவுங்கள் பள்ளி தன்னில் !
நிலவுல் கிணிலே முத்து
 நிலவத்துமே இளமை காட்டி
உலவிடும் தமிழானுக்கே
 உண்மையாம் பற்றினோடு
நலமெதும் செய்யின் ! இன்றேல்
 நட்பினை விடுமின், போதும் !

போக்கிடேல் பழமை முற்றாய் !
 புதியவை தேவையாயின்
ஆக்குமின் ! முன்னால் சென்றே
 அகம் - புறம் படியின் ! நன்றே
தேக்குமின் பிறசொல் காட்டும்
 செத்தமிழ் ! இறுதி மட்டும்
காக்கவே முயல்வீர் ! இன்றேல்
 கைவிடல் நன்றாம் கோலே !

அனைத்துலகத்தின் ஒசை
 ஆங்கிலம் ! அதுபோல் எந்தாய்
 தனையுமே மாற்றலாம், இத்
 தரணியில் நாலே நாவில் !
தனித்துவம் கூட்டாய் மாறும் !
 தரணியோர் சொந்தங் கொள்வார் !
 நனியிகு புகழா மெற்றால்.....
 நன்றையா, உங்கள் பாடே !

மேலை நாடகத்துறை விற்பனைர்

கொண்ஸ்டன்டைன் ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

தமிழ் மேடை நாடகத்துறையில் மாற்றங்களும், வளர்ச்சியும் யாழ்ப்பானைத் திலும், ஒரளவு மட்டக்களப்பிலும் ஏற்பட்ட அளவுக்கு, கொழும்பு உட்பட ஏனைய பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. நாடகப் பயிற்சியும், அத்துறை பற்றிய போதிய அண்மைக்காக அறிவும் இல்லாமை, இவற்றில் ஒன்று;

மேலை நாட்டில் நாடகத்துறைபற்றிப் பேசுபவர்கள் கொண்ஸ்டன்டைன் ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி (KONSTANTINE STANISLAVSKY) என்பவர் பற்றியும் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். அவருடைய பங்களிப்புப் பற்றி இங்கு அறிமுக ரீதியில் பார்ப்போம்.

ரஷ்யரான இவர் தலைசிறந்த நடிகராகவும், தெறியாளராகவும் விளங்கினார். கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ரஷ்ய நாடக அரங்கு இருந்த நிலையைப் புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றவேண்டும் என அவர் விரும்பினார். நாடக அரங்கு முறைகள் மாத்திரமன்றி, நாடக ஏழுத்துப் பிரதிகளும் மாற்றத்துக்கு உட்படவேண்டுமென அவர் விவியறுத்தினார்,

நாடகம் என்பது வெறும் களிப்புட்டும் கலைவெளிப்பாட்டுச் சாதனமல்ல. சமூக முன்னேற்றம், நீதி, மனிதாபிமானம் போன்ற நல்ல கருத்துக்களைப் பற்படுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய ஒரு மேடையே நாடக அரங்கு என அவர் நம்பிக் கொண்டார்.

நாடகத்துறையின் நோக்கத்தை அவர் இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார். “பல வட்சக்கணக்கான பார்வையாளரிடையே அருட்டுணர்வை ஏற்படுத்துவதுதான் நாடக அரங்கின் பணியாகும்.” அவருடைய கருத்துக்கள் சில:

நாடகம், பார்வையாளரின் இதயத்தைத் தொட்டு ஆழப்பதிந்ததாய் அமைய வேண்டும். மேலோட்டமான மாற்றத்திற்குரிய மனப்பதிலை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். நாடகம் பார்வையாளரின் ஆளுமையில் ஒரு பாகமாய் அமைதல் வேண்டும்: மனிதத்துவம் மிளிரும் ஒரு உணர்ச்சிப் பாதிப்பை நாடகம் பார்வையாளரிடத்தே உருவாக்கவேண்டும். யதார்த்தப் பண்பு கொண்ட நாடக அரங்கே இந்த அம்சத்தை வெளிக்கொணர உதவுகிறது. கலை என்பதன் மிகச் சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் உண்மை என்பதனால், வாழ்க்கையின் உண்மைகளை எடுத்துரைக்க யதார்த்த நாடகப் பண்பு பெரிதும் உதவுகிறது:

இவ்வாறு கூறும் விற்பனைர் பயன்படுத்தும் சொல் ‘யதார்த்தம்’ “யதார்த்த வாதம்” (ரியலிலம்) “இயற்பண்புவாதம்” (நஷ்டசரவிலம்) என்ற இரண்டையும் ஒன்று என ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி குழப்பிக் கொண்டார் என்பதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். இரண்டு பண்புகளுமே வேறு பட்டவை.

“இயற்பண்புவாதம்” என்றால் உள்ளது உண்மை, ஒர் ஒழுங்குக் கிரமமின்றி அப்படியே பிரதிபலிப்பது: “யதார்த்த வாதம்” என்றால், உள்ளதையும், உள்ளதுக்குப் பின்னால் மறைந்திருப்பதையும், தேர்வுமுறையின்படி தேர்ந்தெடுப்பது. அதர்வது தேவையானவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுப்பதாகும். இது இவ்வாறிருக்க, அவருடைய மற்றொரு கூற்றும் அவதானிக்கத் தக்கது.

“நாடக அரங்கில் உண்மை காட்டப் பட வேண்டும். வளரிப்படுத்தப்பட வேண்டும்; கலைஞர் அதனைக் கலார் தியாகப் பொருள் கொண்டு விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆன்மீக ரீதியாக நாம் பண்பட வேண்டும்”

“நாடகாசிரியர், நடிகர், நெறியாளர் மூவரும் ஒருமித்த நோக்குடையவராக இருந்தால் மாத்திரமே நாடக அரங்கிலே வெற்றி காண முடியும்” என்பதை ஸ்டானில்லாவல்ஸ்கி வலியுறுத்தினார்.

நாடகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நெறியாளரே முக்கிய பதவியைப் பெறுகிறார். Director என்பதனை நெறியாளர் அல்லது இயக்குனர் என்று தமிழில் அழைப்பார். ஒவ்வொரு நடிகருக்கும், நடிகைக்கும் நாடகாசிரியரின் நோக்கம் விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். நாடகத்தின் கலைப்பெறுமானத்தை, நெறியாளர் நெறிப்படுத்திப் பரிவரித்தனை செய்யவேண்டும். நாடக அரங்கேற்றத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும், ஒழுங்கு படுத்துவதிலும் நெறியாளர் முன்னிற்கிறார்.

நெறியாளரின் முக்கியத்துவத்தை ஸ்டானில்லாவல்ஸ்கி வலியுறுத்திய போதி ஆம், நடிகரின் பங்களிப்பை அவர்குறைத்து மதிப்பிடவில்லை என்பதையும் இங்கு நாம் கூட்டிக்காட்ட வேண்டும். நடிப்பாற்றவிள் முக்கிய பங்களிப்பை வலியுறுத்திய அவர், நடிகர்களிடையே பெரிய நடிகர் / சிறிய நடிகர் என்ற வித்தியாசமில்லை என்பதை எடுத்துவரத்தார். முக்கிய பங்களிப்பு எவ்வளவுதாரம், நாடகத் தன்மைக்கு உதவுகிறதோ அவ்வாறே சிறுபாத்திரமேற்று நடிப்பவரின் பங்களிப்பும் பெரும் துணைபுரிகிறது என்றார் அவர். ‘குறைந்த பாத்திரம் என்று ஒன்று கிடையாது. நாடக அரங்கிலே, குறைந்த அளவில் தமது திறமையை நடிப்பு மூலம் வெளிப்படுத்து பவர் என்று வேண்டுமானால் சொல்லாம்’ என்பது அவருடைய கருத்து.

மேனாட்டு மேடை நாடகத்திலே ‘ஸ்டானில்லாவல்ஸ்கி மெதட்’ என்ற ஒரு வகை நடிப்பு முறை இருக்கிறது. மரிர்லன் ப்ராண்டோ போன்ற நடிகர்கள் இதனைத் திரையிலும் கையாண்டார்கள்: இந்த நடிப்புமுறை என்ன?

ஆக்கத் திறன் முறையிலே ஏற்படும் உள்வியல் ரீதியான போக்கு களை ஆராய்ந்து, அவர் நடிப்புக்கு இலக்கணம் வகுத்தார். அவர் காலத்திலே இருந்துவந்த மேடை நாடக நடிப்பை நுண்ணிதாக அவதானித்த ஸ்டானில்லாவல்ஸ்கி மூன்று முறைகள் வகுத்தார். ஒன்று: உண்மை வாழ்க்கையின் பாவனை ரீதியான நடிப்பு. இரண்டு: நிகழ்த்திக் காட்டும் நடிப்பு. மூன்று: உணர்ந்து நடித்தல். இவற்றிலே உணர்ந்து நடித்தலே சிறப்பானது என்பது ஸ்டானில்லாவல்ஸ்கியின் முடிவு.

மெய்ப்பாடுகளை நடிகன், தானே உணர்ந்து அனுபவித்து நடிப்படே நடிப்பின் லட்சணம் என்றார் அவர். இதற்கு உதவுமுகமாக அவர் சில விதிமுறைகளை வகுத்தார். முதலிலே, நடிகர் பாத்திரத்தின் குழல்மைதியைக் கற்பனை செய்து கொண்டு, தன்னை அந்தப் பாத்திரமாகவே மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். நாடகக் கதை நிகழும் இடம், காலம் ஆகியவற்றை மனக் கண்ணால் பதிவு செய்து கொண்டு, அப்பாத்திரங்களுக்கும் ஏனைய பாத்திரங்களுக்குமிடையே உள்ள உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்: அவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஒரு குழி நிலையிலே, நடிகர் தாமே, நிஜ வாழ்வில் சிக்க வேண்டியிருந்தால், அந்த நடிகர் எவ்வாறு நடந்து கொள்வார் என நடிகர் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நடிகர் நடித்துக் காண்பிப்படோ, நிகழ்த்திக் காண்பிப்படோ இல்லாமல், அந்தப் பாத்திரமாகவே மாறி, நடித்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட நாடகம் மேடையேற்றும் வேளை வரை நடிகர் அப்பாத்திரமாகவே உருமாறி ப் போயிருத்தல் வேண்டும்.

‘கலையில் உண்மைக் கண்டு காழுறாதே. உள்ளில் கலை இருப்பதைக் கண்டு களிப்பறு’ என்பது அவருடைய மற்றொரு அறிவரை. நடிகனுக்குத் தார்மிக நெறி முறைகள் அவசியம் எனவும் அவர் வலியுறுத்தினார். அதன்படி ஒழுக்க சிலராகவும் அவர் நடந்து கொண்டார்.

தமிழ்ப் பண்களும் உணர்வுப் புலப்பாடும்

- பேரோசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

1. முன்னுரை:

இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒரு பகுதியாகக் காரைக்காலம்மையார், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்தராமர்த்திச்சாமிகள் ஆகியோர் பாடிய தேவாரப் பாசுரங்கள் அமைகின்றன. இப் பாசுரங்கள் தமிழ்ப் பண்களிலே அமைந்துள்ளன. இப்பண்கள் இப்பாசுரங்களைப் பாடிய அடியார்களுடைய மனவண்வூவுகளை ஓரளவு புலப்படுத்துகின்றன. இவை எவ்வாறு இவர்களுடைய மனப்பாங்கிளை உணரித்துகின்றன எனிபது பற்றி ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்;

2. பண்டைத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிற் பண்பற்றிய செய்திகள்:

பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் பண் பற்றி நேரடியாக எதுவும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியப் பொருளத்திகாரத்தில் அகத்திணைச் செய் யுட்களுக்குரிய கருப்பொருள் பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இக்கருப்பொருள்களுள் ‘யாழ்’ ஒன்றாகக் குறிப் பிடப்படுகிறது. ஐந்து நிலங்களுக்கும் யாழி விருந்து மீட்கப்படும் ஜவகைப் பண்கள் அமைந்திருந்த நிலைபற்றி உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். உரையாசிரியர்கள் தரும் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்டைத் தமிழகத்தில் ஐந்து வகை நிலங்களுக்கும் பின்வருமாறு பண்கள் அமைந்துள்ளன எனக்கொள்ளமுடிகிறது.

குறிஞ்சிநிலம் — குறிஞ்சிப்பண்
மூல்லைநிலம் — சாதாரிப்பண்
மருதநிலம் — மருதப்பண்
நெய்தல்நிலம் — செவ்வழிப்பண் / விளரிப்பண்
பாலைநிலம் — பாலைப்பண்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களாகிய சங்கப் பாடங்களிலே பண் பற்றிய பெருந்தொகையான குறிப்புக்கள் உண்டு. பரிபாடல் என்னும் சங்கத்தமிழ் நூலில் பதினொரு பாடங்கள் பாலைப்பண்ணிலும், ஐந்து பாடங்கள் நேர் தீறப்பண்ணிலும், நான்கு பாடங்கள் காந்தாரப் பண்ணிலும் அமைந்துள்ளன. புறநானாறு 144ஆம், 26ஆம் பாடங்களிலே நெய்தல் நிலத்துக்குரிய செவ்வழி, விளரிப் பண்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

“அருளா யாகவோ கொடிதேயிருள்வரச் சிறியாழ் செல்வழி பண்ணி.....” (144)

“வளரத் தொடினும் வெளவுப் திரிந்து விளரி யுறதருந் திந்தொடை - நினையா” (260)

அதே நூலில் 149ஆம் பாடவிலே,

“மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக் கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி”

என்று மாலை நேரம் மருதப் பண்ணும், காலை நேரம் நெய்தலுக்குரிய செவ்வழிப் பண்ணும் இசைக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

“ஒவியல் வார்மதிர் உளினள் கொடிச்சி பெருவரை மருங்கின் குறிஞ்சி பாட”

என்று அகநானாறு 102ஆம் பாடவிலும்,

“உருகெழு மரபின் குறிஞ்சி பாடிக் கடியுடை வியல்நகர்க் கானவர் துஞ்சார்”

என்று நற்றினை 255ஆம் பாடவிலும் குறிஞ்சிப் பண்பற்றி சொல்லப்படுகின்றது. படுமோலப் பாலைப் பண்ணிலுடைய இசை மேட்டு நிலத்திலே பெய்த மழையின் ஒசைக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது (நற்றினை 139.) பாலைப் பண் ஆறலை

கள்வருடைய நெஞ்சகளையே உருக்க வல்லது எனப் பொருநராற்றுப்படை (21-22) கூறுகின்றது. நெவளம் என்னும் பண் பற்றி குறிஞ்சிப்பாட்டும் (146-148) காமரம் என்னும் பண் பற்றிச் சிறுபாணாற்றுப்படையும் (76-78) கூறுகின்றன.

தமது பழந்தமிழிசைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது பண். சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை உரையிலே அடியார்க்கு நல்லார் பண்ணுக்கு விளக்கங் கொடுக்கிறார்.

இத்தகைய வரைவிலக்கணங்கொண்ட பண் பல்வேறு வகைப்பட்டதாக சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் எழுந்த காலத்திலே இசைக்கப்பட்டமைக்கு அவ்விலக்கியங்களிலேயே பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன:

3. தேவாரப் பாசுரங்களும் பண்ணும்

தமிழ் நாட்டிலே நிலைய பல்வகைப் பட்ட பண்களைத் தேவாரம் பாடிய பல்லவர்கால அடியார்கள் தம்முடைய பாசுரங்களின் இசைக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டார். பண்ணிலே பாடப்படும் தேவாரப் பாசுரங்களை முதன்முதல் பாடியவர் காரைக்காலம்மையார் ஆவர். தன்னுடைய இரண்டு திருவாலம்காட்டு முத்த திருப்பதி கங்களையும் அம்மையார் முறையே நட்ட பாடைப் பண்ணிலும் இந்தளப் பண்ணிலும் பாடியுள்ளார். இயற்றமிழிலே வல்லவரான அம்மையார் இசைத்தமிழிலும் நல்ல புலமை பெற்றவராயிருந்தார். இதற்குச் சான்றாக ‘‘துத்தம்மை.....’’ என்று தொடங்கும் பாசுரத்தைக் காட்டலாம். நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்த இப்பாசுரம் அம்மையாரின் இசைத்தமிழிப் புலமையை விளக்கி நிற்கின்றது.

பண்ணிசைக் கேற்பப் பக்திப்பாசுரம் பாடும் மரபு காரைக்காலம்மையாராலே தொடக்கி வைக்க, அது பின்வந்த தேவார முதலிகளாலே நன்கு பின்பற்றப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் பல்வகைப்பட்ட பண்களுக்கமையத் தேவாரப் பாசுரங்களைப் பாடினர். ஆவர்களுடைய பாசுரங்களுக்கமைந்த பண்கள் பற்றிய விவரத்தைப் பின்வரும் பட்டியல் காட்டுகின்றது.

4. 1.

திருஞானசம்பந்தர்: நட்டபாடை (நெவளம்) தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக்குறிஞ்சி, மேகராகக்குறிஞ்சி, யாழ்முரி, இந்தளம், சீகாமரம் (காமரம்) காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், நட்டராகம், செவலழி, காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கொல்கிம், வஞ்சமம், சாதாரி, கொல்லிக் கெளவாணம், புறநீர்மை, அந்தாளிக்குறிஞ்சி,

4. 2.

திருநாவுக்கரசர்: கொல்லி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், சாதாரி, காந்தார பஞ்சமம், பழம் பஞ்சரம், இந்தளம், சீகாமரம், குறிஞ்சி.

4. 3.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்: இந்தளம், தக்கராகம், நட்டராகம், கொல்லி, கொல்லிக் கெளவாணம், பழம்பஞ்சரம், தக்கேசி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், காந்தார பஞ்சமம் நட்டபாடை, நேர்திறம் (புறநீர்மை) சீகாமரம், குறிஞ்சி, செந்திறம், பஞ்சமம், செந்துருத்தி, கெள்கிம்.

5. பண்ணும் சுவையும்

தேவாரங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த பண்கள் புலப்படுத்தும் சுவைகள் பற்றி யாழ்நால் என்னும் நாவில் தேவாரவியல் என்னும் பகுதியிலே அருட்டிருவிபுலாதந்த அடிகளார் விரிவாக விளக்குகின்றார். அவருடைய விளக்கத்தின் பின்னணியிலே மூவருடைய தேவராப் பண்கள் புலப்படுத்தும் சுவைகளைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்திக் காட்டலாம்:

5. 1. **திருஞானசம்பந்தருடைய பண்களும் சுவைகளும்**

உவகை	பெருமிதம்
பஞ்சமம்	தக்கராகம்
கொல்லிக்கெளவாணம்	குறிஞ்சி
புறநீர்மை	வியாழக்குறிஞ்சி
நட்டபாடை	இந்தளம்
தக்கேசி	காந்தாரம்
மேகராகக்குறிஞ்சி	சாதாரி
யாழ்முரி	
நட்டராகம்	
காந்தார பஞ்சமம்	

அவலம்

பழந்தக்கராகம்
சொமரம்
கொல்லி
களசிகம்

மருட்டை

செவ்வழி

5. 2. திருதாவுக்கரசருடைய பண்களும் கவைகளும்

மருட்டை

காந்தாரம்
பியந்தக்காந்தாரம்
காந்தார பஞ்சம்
பழம்பஞ்சரம்
(திருவிருத்தம்)

அவலம்

கொல்லி
பழந்தக்கராகம்
சொமரம்
(திருநேரிசை)

பெருமிதம்

குறிஞ்சி
இந்தளம்
சாதாரி

உவகை

பஞ்சம்
(திருக்குறுந் -
தொகை)

5. 3. சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளுடைய பண்களும் கவைகளும்

உவகை

நட்டராகம்
கொல்லிக்கெளவாணம்
தட்டபாடை
புறநீர்மை
பஞ்சம்

பெருமிதம்

இந்தளம்
தக்கராகம்
குறிஞ்சி
செந்துருத்தி

அவலம்

கொல்லி
தக்கேகி
சொமரம்
களசிகம்

மருட்டை

பழம்பஞ்சரம்
காந்தாரபஞ்சம்
காந்தாரம்

6. பண்ணும் உளப்பாங்கும்

நாயன்மார்களுடைய வாழ்வும் அவர்களுடைய உளப்பாங்கும் அவர்தம் பாகரங்களும்மைந்த பண்கள் புலப்படுத்தும் கவைகளுடன் தொடர்புடையனவாயுள்ளன. தேவாரங்களிலே பெறக்கூடிய அகச்சான்றுகளும் சேக்கிழார் கவாமிகளுடைய பெரிய புராணத்திலே விரிவாகக் கூறப்படும் செய்திகளும் நாயன்மார்களுடைய வாழ்வினையும் அவர்தம் மனப்பாங்கினையும் ஒரளவு உணர்க்கூடியதாயுள்ளது.

சம்பந்தப்பெருமான் உழையம்மையின் திருமலைப்பாலுண்டு தேவாரம் பாடியவர் எனப் பெரியபூராணம் வாயிலாக அநிகி ஹாம். அவர் பின்னைப் பராயத்திலே பக்திப் பாகரம் பாடியவர்:

“மானினேர்விழி மாதராய் வழுதிக்கு
மாபெருந் தேவிகேள்
பாஜல்வா சொரை பாலவீங்கில வென்று நீ
பரிவெய் திடேல்”

என்னும் சம்பந்தர் தேவார (முன்றாந்திரமை: திருவாலவாய்ப் பதிகம்) அடிகள் அவர் பாலனாகப் பாகரங்கள் பாடிய உண்மையினைக் காட்டுகிறது. இறையன்பும் அடியார்களுடைய ஆதரவும் பாண்டிய அரசியின் ஆதரவும் பெற்ற பின்னையாகிய சம்பந்தப்பெருமானுடைய பெரும்பாலான பாகரங்கள் உவகை பெருமிதம் ஆகிய சுவைகளையே புலப்படுத்துகின்றன, அச்சுவைகளை உணர்த்தும் பண்களே அவருடைய பெரும்பாலான பாகரங்களுக்கு உரியனவாயுள்ளன. “மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை...” என்னும் புறநீர்மைப் பண்ணிலமைந்த தேவாரப் பதிகம் உவகைச் சுவையைப் புலப்படுத்துகின்றது. “வாசி திரவே காசுநல்குவீர், மாசின்மிழலையி ரேச வில்லையே”! எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த திருவீழிமிழலைப் பதிகம் பெருமிதச் சுவையைப் புலப்படுத்துகின்றது. சம்பந்தருடைய பாகரங்களிலே அவலம், மருட்டை ஆகிய சுவைகள் மிகக் குறைந்த பாகரங்களாலேயே புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

அப்பருடைய மன நிலை சம்பந்தருடைய மனநிலையினின்று வேறுபட்டது. அப்பர் என்பது வயதுவரை வாழ்ந்தவர். முப்புத் துண்பம், நோய் ஆகியனவற்றை அனுபவித்தவர். சிறுவயதிலேயே தன்னுடைய தமக்கை திலகவதியார் திருமணம் நடக்க முன்பே விதவையாகிய துண்பநிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பின்னர் சமணசமயத்திலே சேர்ந்து தீவிர நோன்பு முதலையைவற்றை அனுட்டித்து உடல்தளர்ச்சி கொண்டவர். தமக்கையினுடைய முயற்சியாலே புறச்சமயம் தழுவிய அப்பர் சிவசமயத்தைத் தழுவினார். சூலைநோயிடம்

நுடைய வெம்மையினை அனுபவித்துக் கொண்டே சிவ சமயத்தைச் சாஸ்த்தார். புறச் சமயத்திலிருந்து சிவனை மறந்த தாலே இறைவன் தன்னைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்வானோ என்ற ஜபம் அவருக்கு எப்பொழுதுமே உண்டு. திருமறைக் காட்டிலே தான் பத்துப் பாடல் பாடிய பின்னரே திறந்த கந்த சம்பந்தருடைய ஒரு பாடலுடன் முடிய நிகழ்ச்சி இவ்வையத்தினை ஓரளவு அரண்செய்தது. இதனால் தன்னுடைய புறச்சமய வாழ்வினை என்னிக்கல்லிருக்கம் கொள்வார். இதன் விளைவாக அவருடைப் பாடல்களிலே ஒரு துண்பநோக்கு இழையோடும். அவலம் மருட்கை ஆகிய சுவைகளைப் புலப்படுத்தும் பெரும்பாலான பண்களையே அவர்பாசுரங்களிலே கையாண்டுள்ளமையைக் காணலாம். எனிலும் இறைபக்தியிலே அவர்நிடம் திரிம் இருந்தது. சிவனிலே அவர்வைத்த நம்பிக்கை ஆட்டம் அசைவற்றது. அதனால், பயம் அவருக்கு ஏற்படுவதில்லை. அப்படிப்பயத்தை ஊட்டும் சுத்திகளையெல்லாம் இறைபக்தியிப் பெருமையினாலே எதிர்த்தார். காந்தார பஞ்சமத் திடே அமைந்த அவருடைய “‘சொற்றுவை வேதியன்’” என்னும் பதிகத்தை இங்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். “தலையேநீ வணங்காய்...” என்னும் சாதாரிப் பண்ணிலைமைந்த பதிகமும் இத்தகையதே:

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவனத் தோழனாகக் கொண்டவர். இவ்வண்மையினை அவருடைய பாசுரங்கள் வாயிலாக உணர்க்கூடியதாயுள்ளது. “‘பித்தா பிறைகுடி’” என்று யாராலே இறைவனை அழைக்கும்படியும்? சந்தரதால் மட்டுமே இறைவன் இய்வாறு விளிக்கப்பட்டுள்ளார். தன்னுடைய உள்ளத்துணர்வு களையெல்லாம் நண்பவிடம் கூறுவது போல இறைவனிடம் கூறுவதாக அவருடைய தேவாரப் பாசுரங்கள் பல அமைகின்றன. இதனால் அவருடைய பாசுரங்களின் பெரும்பாலான பண்கள் உவகை பெருமிதம் ஆகிய சுவைகளைப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆனால் அப்பருடைய பாசுரங்களிலோ சம்பந்தருடைய பாசுரங்களிலோ காணப்படாத ஒரு பண்ணினை சந்தர குடைய திருவாரூர்ப் பதிகத்திலே எதிர்கொள்கிறோம். சம்பந்தரோ அப்பரோ

இறைவனை ஏசியதாகவோ இறைவனுக்குச் சுவாஸ் விட்டதாகவோ சான்றின்னை. ஆளால், சந்தரருக்கு அந்த உரிமை இருந்தது.

“மீளாஅடிமை உமக்கே யாளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத்தீப்போல் உள்ளே கண்ணறு
முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாயிருக்கு முடியார் தண்கள்
அவ்வால் சொன்னக்கால்
வாளா திருப்பீர் திருவசநுரீர்
வாழ்ந்து போதிரோ.”

என்னும் பாடலை அப்பரிடமே சம்பந்ததிடமோ கொண்டுமியாது. இப்பாடலைத் தொடக்கமாகக் கெர்ண்ட திருவாரூபம் பதிகம் செந்துகுந்திப் பண்ணிலே அமைந்துள்ளது. தோழமை காரணமான பெருமித்துடன் இப்பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. மூவர் தேவாரங்களில் செந்துகுந்திப் பதிகமே இடம்பெற்றுள்ளது. இதனைப் பாடியவர் சந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் எனபது சிறப்பாகச் சுறிப்பிடப்படவேண்டியதோன்றாலும்.

பொதுவாக, திருமறைகளிலே இடம்பெறும் தூதுப்பாடல்கள் அவலசீசுவயினை உணர்த்துவன். இச்சுவயினைப் புலப்படுத்தும் பழந்தக்கராகம், சீகாமரம், கொல்லி, கெளசிதம், தக்கேசி போன்ற பண்களிலையே தூதுப்பொருள்ளனர்த்தும் திருமறைப் பாசுரங்கள் அமைந்துள்ளன. சம்பந்தருடைய “‘வண்டரங்கப்புணர்கமலமருமாந்திப் பெட்டையினோடு’” என்று தொடங்கும் பழந்தக்கராக பண்ணிலைமைந்த திருத்தோணிபூரப் பதிகத்தை எடுத்துக்காட்டாத தரவாக.

7. முடிவுரை:

திருமறைகளிலுள்ள பண்களை விவரணமுறையிலே அனுகூலது மாத்திரமன்றிப் பகுப்பாய்வு முறையிலும் அனுகூலேண்டியது அவசியமாகும். திருமறைப் பாசுரங்களுள்ளதும் பண்களுக்குமிழுள்ள தொடர்பினைப் பகுப்பாய்வு முறையிலே விளக்க முற்பட்டேண்டும். திருமறைப் பாசுரங்களுக்கும் அவற்றைப் பாடிய நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கைக்கு மூன்று தொடர்பு இன்னும் விளக்கமாகவும் விவரமாகவும் ஆராயப்படவேண்டும்.

அந்திக் கூத்து

- திருமதி. நீர்மலாதேவி அருள்பாஸ்கரன்

உயிரற்ற கோச்சி
ஈர்ந்து செலுது
உயிர்களுடன் நானும்
ஒன்றாய் செல்கிறேன்

ஒடும் கோச்சியின்
ஒரத்து யன்னலால்
ஒடுமென் விழிகளும்
ஈர்ந்து பார்க்குது

மாலைச் செவ்வாஸம்
மாயம் காட்டுது
மாலை மாலையாக்
மேகம் சேருது

மண்ணில் நடந்திடும்
மரண ஒலங்கள்
எண்ண காட்சிகள்
விரிந்து தெரியுது

பாரதப் போர்களும்
பற்பல நிகழ்வதும்
குரு தனங்களும்
சோகத் துளிகளும்

வானத் திரையிலே
வந்து விரியுது
கன்ற பிறையதைக்
கூர்ந்து பார்க்குது

புத்தன் காலடி
பதிந்த மண்ணிலே
யுத்த மேகங்கள்
குழந்து வருகுது

சுற்றி வளைப்புக்கள்.
தேடும் வேட்டைகள்
பற்றி எரிந்திடும்
ரயில் உடல்களாய்.....

கண்ணி வெடிகளும்
கதறி ஓடலும்
துண்டந் துண்டமாய்
சிதறும் உடல்களும்

பொம்பர் விரைவதும்
குண்டு பொழிவதும்
தும்பி போகெழும்
தெவியால் சடுவதும்

எங்கும் பினங்களாய்
எரியும் வீடுகள்
தங்க இடமிலா
தவிக்கும் மக்களும்

இந்த மண்ணிலே
இன்று நடந்திடும்
அந்தக் காட்சிகள்
அந்தி வானத்தில்.....

மானுடம் என்பது
மன்னுயிர் ஓம்புதல்
ஊனுயிர் உருக்கியே
உயிர்களைக் காப்பது

புத்தன் மீண்டுமோர்
பிறவி எடுப்பரோ
அத்தன் சிவன் இதை
அறிந்து வருவரோ

யேசு பிரானிங்கு
மீண்டும் வருவரோ
மாசு நீக்கவோர்
மாலன் வருவரோ

மாணிடப் பிறவியே
மண்ணிற் பெரியதாம்
சனப் பிறவிதான்
என மனம் நோகுது.

தமிழ் மொழியின் செழுமையை நோக்கி...

- இ. முருகையன்

நிதிகால வழக்கிலுள்ள தமிழ் மொழி வில் வேற்று மொழிச் சொற்களை நாம் தாராளமாய்க் கலந்து பயன்படுத்தி வருகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக நமது செய்திப் பத்திரிகைகளிலும் வாணையிலும் தொலைக்காட்சியிலும் வழங்கும் மொழி வையே பார்க்கலாம். வகைமாதிரியான ஒரு செய்தி அறிக்கையிலே பின்வரும் இரவற் சொற்களை நாம் சந்திக்கிறோம். இவை, எழுந்தமானமாக எடுக்கப்பட்ட மாதிரிகள்:

மே, தினம், ஹெலி, ரோந்து, சடலம், தபர், சைக்கிள், ஜனாதிபதி, மத்தி, ஆதரவு, கிரியை, சுதந்திரம், காரணம், பி. பி. ஸி., ஆலோசனை, பதில், வர்ணிக்கப்படும், புக்காரா, ஆகாஷ்வாணி, ஸ்டார்ட், கஹல்லஸ், அவார்டு, இன்லாண்டு

செய்தித்தாள், வாணைவி, சஞ்சிகை ஆகியவற்றில் இடம்பெறும் வேற்றுச் சொற்களை அவதாணிக்கும் நாம், அவற்றுட்பல சொற்களுக்கு இணையான சொந்த மொழிச் சொற்களைத் தேடிக் காண முடியாதா என்று அங்கலாய்க்கிறோம். சிப்போர்ட், அவார்டு, போஸ்ட் கார்டு என்ற பிரயோகங்கள், தமிழ் மொழியின் செயலாற்றல் வளர்ச்சியை வாட்டிக் கருக்கிக் கெடுக்கும் சொல் வழக்குகளே என்று ஆசிந்து கூறலாம். இவற்றை அப்படியே தமிழுடன் கலந்து பேசும், அல்லது எழுத்துப் பெயர்க்கும் அறிவிலிகளாக அல்லது சோம்பேறிகளாக நம்மவர்கள் உள்ளமை பெறிதும் வருந்தத் தக்கதாகும். ‘அந்த அனுவக்கு வறியதாகவா நமது மொழி உள்ளது?’ என்று நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்கிறோம். இத்தகைய கேடுகெட்ட ஏழுத்துப் பெயர்ப்புகளும் கலப்புத்தன்மை பேசுகிலும் எழுத்திலும் நிறைய உள்ளன என்பது பொது அநுபவம். இது மிகவும் இரங்கத்தக்க ஒரு நிலையாகும். இப்

படிப்பட்டதொரு சனக்கூட்டத் ‘உரிமைப் பெரு வாழ்வை எய்தி வாழும் தகுதி’ உடையதா என்று யாரும் கேட்டால் அது நியாயமான தொரு கேள்வியே ஆகும். ஆரோக்கியமான மொழி வளர்ச்சிக்குச் சொல்லாக்கச் சுயமுயற்சியும் கூச்சமற்ற. தன்னம்பிக்கையுடன் கூடிய மொழிக் கையாட்சியும், முன்முளைவும் இன்றியமையாதன ஆகும். இந்தமுன்மைனவுக்கு இடையூறாக நிற்கும் கலப்புகள், எவையாயினும் அவை கைவிடப்பட வேண்டியவையே;

ஆனால், எவையோ சில சொற்களை மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே எடுத்துத் தமிழில் வழங்கும் தேவை நமக்கு எக்காலத் திலும் இருந்தே திரும் என்பதை மறந்து விட்டு கூடாது.

எந்த எந்தச் சொற்களை இரவல் வாங்குவது, எவ்வெப்போது தனித்தமிழ்க் கூறுகளிலிருந்து சொற்களை ஆக்குவது என்று வரும்போது கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றக் கூடும். அதுபற்றிய பரிசுவனையில் நாம் இங்கு இறங்கவில்லை. ஆனால், எவையோ சில தருணங்களில் நாம் பிற மொழிச் சொற்களை இரவல் வாங்க வேண்டிய தேவை இருக்கவே செய்யும். இன்றைய உலக நிலைமைகளில் இதனைத் தவிர்க்க முடியாது. அப்படி இரவல் வாங்கும்போது, பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் எழுத்துகள் கொண்டு எழுதிக் காட்ட வேண்டிய நிலைமைகள் தோன்றியே திரும். அதாவது எழுத்துப் பெயர்ப்பு எனப்படும் Transliteration முற்றிலும் தவிர்த்துவிட முடியாத ஒரு செயற்பாடாகும்.

எழுத்துப் பெயர்ப்பு என்னும் அந்த வேலை, எல்லாக் காலங்களிலும் ஒரே விதமாக மேற்கொள்ளப் படவில்லை என்பதை மொழி வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

பழைய காலங்களிலே எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டிய வேற்றுச் சொற்களிலே பெரும்பாலானவை, வட மொழி எனப்படும் சங்கத மொழியிலிருந்து, அதாவது சம்ஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தமிழக்கு வந்தவை; அதனால் அந்தச் சொற்களை ஒலிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கு மான வழிவகைகளைப் பழந்தமிழர்கள் ஆக்கிக்கொண்டனர். அந்தப் பழைய நெறி களின்படி எழுத்துப் பெயர்ப்புகளுக்குத் தமிழ் எழுத்துகள் மாத்திரமே பயன் படுத்தப் பெற்றன. பின்னர், ஸ், ஷ், ஹ், மூதலான கிரந்த எழுத்துகளும் சேர்க்கப் பட்டன. அத்துடன் தமிழக்கே உரிய ஒலி மரபுகளும் பேணப்பட்டன:

'தமிழகே உரிய ஒலி மரபுகள்' என்னும் தொடரை விளக்குவது இவ்விடத்திலே பொருத்தமாகும்.

தமிழ்ச் சொற்களில் எவரும் எழுத்துகள் இன்ன இன்னவாறு வரிசை மாற்றம் பெறும் என்பதை ஆராய்ந்து சில விதிகளை இலக்கண காரர்கள் கண்டுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, ‘ழ்’, ‘ர்’ என்னும் சேர்க்கைகள் தமிழ்ச் சொற்களில் வருவதில்லை. அவ்வாறே ‘ச்சு’, ‘ட்டன்’, ‘ற்ன்’ போன்ற சேர்க்கைகளும் வருவதில்லை. ‘க்த்’, ‘க்ப்’, ‘ச்த்’ முதலான பல சேர்க்கைகள் வருவதில்லை. இவை எல்லாம் பழைய தனித் தமிழில் வந்து பயிலாத சேர்க்கைகள். இன்ன இன்ன எழுத்துகள் அடுத்தடுத்து வரலாம் என்பதற்கு, மரபு வழிப்பட்ட நியதிகள் உண்டு. இவை எழுத்து மயக்க விதிகள் எனப்படும். எழுத்து மயக்கத்தை ‘Cluster Formation’ என்று மொழியியலாளர் ஆங்கிலத்திலே கூட்டுவார்கள்.

இனி, சில எழுத்துகள் சொற்களின் தொடக்கத்தில் வருவதில்லை. சில எழுத்துகள் சொற்களின் இறுதியில் வருவதில்லை. இந்தப் பொதுமைப்பாட்டு விதிகள் யாவும் சேர்ந்த தொகுதியே தமிழின் ஒலி மரபை நிருணயிக்கிறது.

எனினும் காலக்குதியில் இந்த ஒலிமரபுகள் பல, கை சோர விடப்பட்டன. வேற்றுச் சொற்களை இரவல் வாங்கும்பொழுது,

பல நிலைப்பட்ட நியதிகள் கைக்கொள்ளப் பட்டன. எடுத்துக் காட்டாக நாம் இன்று இரத்தினம், ரத்தினம், ரட்னம், றற்னம், அரதனம் என்றெல்லாம் ஒரே அயல் மொழிச் சொல்லைப் பலவாறு தமிழ்ப் படுத்துகிறோம்; புத்தகம் என்றும் புஸ்தகம் என்றும் சொல்லியும் எழுதியும் வருகிறோம். ராஜேஸ்வரன், இராஜேஸ்வரன், இராசேஸ்வரன் என்று பல வேறு வீகற்பங்கள் ஒரே சொல் பெற்று விடுகிறது. இயல்பான பயன்பாட்டின் போது, பலவேறு தேவைகளின் அடியாக வும் பலவேறு நோக்கங்களின் அடியாகவும் மக்கன் பலரும் கைக்கொண்டு வரும் நடைமுறை உபாயங்களே இவையெல்லாம்.

2

இந்த நோக்கங்களிலே பிரதானமான ஒன்று, அயல் மொழிச் சொற்களின் உச்சரிப்புகளை அதிக மாற்றமோ திரிபோ இல்லாமல், தமிழ் எழுத்துகள் கொண்டு எழுதிக் காட்ட வேண்டும் என்னும் எண்ணமாகும். பழைய காலங்களிலே, இலக்கியங்களிலும் காவியங்களிலும் தான் தமிழ் வடிவம் பெற்ற அயல்மொழிச் சொற்கள் பெரிதும் கையாளப் பட்டன. இன்று பல வேறு துறைகளிலும் தமிழழக கையாளும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம். பெருந்தொகையான சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. மொழி பெயர்க்கத்தக்க சொற்களைப் பொருத்தமான வகையிலே மொழி பெயர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சி, புதுச்சொல் ஆக்கத்தின் பாற்பட்டது. அந்த வேலை முழுமுச்சாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுதல் வேண்டும். மறு புறத்தில் எழுத்துப் பெயர்க்க வேண்டிய தருணங்களும் நிறைய உண்டு. அப்படி எழுத்துப் பெயர்க்கும் போது, மூல உச்சரிப்புடன் நெருங்கிச் செல்லும் வடிவங்களே சிறந்தன:

இதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அயல் மொழிச் சிறப்புப் பெயர்கள் மிகச் சிலவே தமிழில் வழங்கிய பழங்காலங்களில் அவற்றை வேறு பிரித்து அடையாளங்கண்டு கொள்வதில் அதிக சிக்கல் இருக்க

வில்லை. ஆனால், இன்று நம் மொழியில் நாம் கையாள வேண்டிய ஆட்பெயர்களும் இடப்பெயர்களும் பிறவும் மிகவும் விரைந்து பெருகி வருகின்றன. இவைகளை எல்லாம் சூழப்பமில்லாமல் வேறு பிரித்து இனக் காண்பது நமது உடனடி நடைமுறைத் தேவையாகும். Gandhi என்று ஒருவர் இருப்பார். Kanthi என்று ஒருத்தி இருப்பாள். இவர்கள் இருவரையும் 'காந்தி' என்று கூறினால், யார், எவர் என்ற கேள்வி யிலே பிரச்சினைகள் தோன்றும், 'பூசா முகாம்' என்று பத்திரிகைகளிலே படித்து வருகிறோம். தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை மாத் திரம் படிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு, இது Poosa வா, Boosa வா என்பதிலே சூழப்பம் ஏற்படலாம்; Bill என்பவனின் பெயரை நாம் 'பில்' என்று எழுதி விடுகி ரோம். Pill என்ற பெயருடன் வேறு ஒருவன் இருந்தால், நாம் தடுமாறிப் போவோம்;

இந்த நிலையில், இயலுமான அளவு திரிபுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஏற்பாடுகளை நாம் கண்டறிதல் அவசியமாகும். இங்கு கிரந்த எழுத்துகள் நமக்கு ஓரளவு உதவி செய்கின்றன. என்றாலும், தமிழ் எழுத்துகளிலே தண்ணிறைவு காண்பதற்கு மேலும் சிறந்த புதிய முறைகள் சிலவற்றை நாம் வகுத்துக்கொள்ளலாமே!

இங்கு நாம் முதலிலே நம்மிடம் ஏற்கெனவே உள்ள எழுத்துகளையே இன்னும் சிறந்த முறைகளிலே கையாள்வது பற்றி யோசிக்கலாம்; அதற்கு அடுத்ததாக, புதிய எழுத்துகளையோ குறியீடுகளையோ அறிமுகஞ் செய்வது பற்றி எண்ணிப்பார்க்கலாம்.

ஸ்டோன், சாக்ஸெட், ஆரஞ்சு கிரிக் கெட் என்றெல்லாம் எழுதப்படும் சொற்களை முறையே ஸ்ற்றோன், சொக்ஸெற், ஓரேஞ்ஜ், க்ரிக்கெற் என்று எழுதினால், மூல ஒவிப்புக்குக் கிட்டிய வடிவங்கள் நமக்குக் கிடைக்குமல்லவா?

இந்த இடத்திலே இரண்டொரு விடயங்கள் கவனிக்கத் தக்கவை-இன்று, R என்னும் எழுத்து, சில ஆங்கிலச் சொற்களில்

ஒவிக்கப் படாமல் மவுனமாக வருவது; மற்றது, ட், ற் எனபவற்றின் பிரயோகங்கள்.

1. மவுன R —

Mark, Circle போன்றவற்றை 'மார்க்', 'சர்க்கிள்' என்று எழுதுவது தென்னிந்திய முறையை மூற்றையே 'மாக்', 'சேக்கிள்' என்று எழுதிக் கொள்வது மூல உச்சரிப்பை நெருக்கமாக அணுகுவதற்கு ஓர் உபாயமாகும்.

மவுன R சொல்லின் இறுதியில் வரும் போது ஒரு சிறு சிக்கல் தோன்றும். Oliver என்பதை 'ஓவில்' என்று எழுதினாலே போதும். ஒவிவரை, ஒவிவரால், ஒவிவரின் என்ற வாறு வெற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் போதோ வேறு உயிர் ஒவிகளுடன் சேரும், போதோ, மவுனமாய் நின்ற R வெளிப் பட்டுத் தோன்றும். அதலால் Oliver என்பதை ஓவில் (ர்) என்று, அதாவது இறுதியில் வரும் ரகர் ஒற்றை அடைப்புக் குறிகளை னுள்ளே எழுதி இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கலாம்.

2. ட், ற்

D என்பதற்கு 'ட்' என்ற எழுத்தையும் T என்பதற்கு 'ற்' என்பதையும் வைத்துக் கொள்வது நல்லது. இதன்படி Denmark - 'டென்மாக்' ஆகும். Tennis - 'ற்றெனிஸ்' ஆகும். Rennis என்று வாசிக்கப்படுமாகையால், பழந்தமிழ் மரபுக்கு மாறாக, 'ற்' என்னும் மெய்யெழுத்தைச் சொல்லின் தொடக்க எழுத்தாக நாம் கையாளலாம். இதை ஒரு புதிய மரபாக நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். Train என்பதை 'ற்-றெயின்' என்று ஒரு சிறிய இடைக் கோடிட்டு எழுதலாம்; Dryden 'ட்ரய்டன்' ஆவார்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், மூலச் சொல்லில் வரும் எழுத்துகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பதிலீடுகளைச் செய்ய மூற்படாமல், அச்சொல்லின் மூழுமையான ஒவிப்பெறுமானத்தை மாத்திற் கொண்டு எழுத்துப் பெயரிப்பை* மேற்கொண்டால் நல்ல பயன் கிடைக்கும்.

இனி, இன்று நாம் எடுத்தாள் வேண்டிய சொற்களிற் பல ஆங்கிலத்தின் வாயிலாக நம்மை வந்தடைகின்றன. ஆகையால், ஆங்கில எழுத்தொலிகளைத் தமிழ் எழுத்தொலிகளுடன் ஒப்பிட்டுக்காண்போம்.

உயிரெழுத்துகளைப் பொறுத்த வரையிலே, தமிழில் 12 வரிவடிவங்கள் உள்ளன. ஆனால், ஆங்கிலத்தில் 6 வரிவடிவங்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு எல்லாமாக 20 உயிரெராவிகளை எழுதிக் காட்டி விடுகிறார்கள். இந்த ஒவ்வொரு விகற்பங்களை எல்லாம், வரி வடிவங்களை மாத்திரமே வைத்துக் கொண்டு வாசகரொருவர் தீர்மானித்து விட முடியாது. ஒவ்வொரு சொல்லாக அங்கு அச்சொற்களைச் சில வகைக் கூட்டங்களாகி ஒவ்வொரு கூட்டமாகத்தனித் தனியே-புறம்பு புறம்பாக-ஒனித்துப் பழுதித்தான் இவற்றை வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது ஆங்கில வரிவடிவமுறையில் உள்ள ஒரு குறைபாடு என்றும் சொல்லாம். ஆனால், தமிழ் உயிர் எழுத்துகளில் அவ்வளவு சிரமம் இல்லை. ஆங்கிலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் ஐந்தே ஐந்து உயிரெராவிகளுக்குச் சிறப்பான குறியீட்டு முறையொன்றை வகுத்துக் கொண்டால், தமிழ் உயிரெழுத்து முறைமை முற்றிலும் தன்னிறைவு பெற்றதாய் அமையும், அவ்வுயிரெராவிகளை இனிக் காண்போம்.

எடு, ஏடு என்னும் சொற்களில் வருவது போன்ற எகரமும் ஏகாரமும்: இவை முறையே ago, earn என்னும் சொற்களில் வருவன. என், ஏன் என்பவற்றில் வரும் ஒவ்வொரு ஒப்பிட்டு இவற்றின் வேற்றுமையை உணர்ந்து கொள்க.

got, saw என்னும் சொற்களில் வருவன போன்ற ஒரு ஒகாரங்களும் தனி விதமானவை.

மேற்கூறிய நான்கு ஒவ்வொருக்கும் அதிகமான அங்காப்பு வேண்டப்படும். அங்காப்பு - வாய் திறக்கப்படும் அளவு, வழமை

யான எ, ஏ, ஓ, ஒ என்னும் எழுத்துகளின் வலது கை மேற்புறத்தில் ஒரு கொ'மாவை இட்டு இந்த ஒவ்வொளை நாம் புலப்படுத்தலாம். இதன்படி, எ', ஏ', ஓ', ஒ' என்னும் வரி வடிவங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும். பின்வருமாறு அந்த வரிவடிவங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

about	— எ'பஹற்
erg	— ஏ'க்
pot	— பொ'ற்
paul	— போ'ல்

ஜப்பசி, இளையவன், வரிசை என்னும் சொற்களில் வரும் ஐகாரங்கள் குறுகிய ஒசை உடையன. இவை ஐகாரக் குறுக்கங்களை எனப்படும். ஐகாரக் குறுக்கங்களின் நெடில் போல்வது land என்னும் சொல்லில் வரும் உயிரெராவி, திட்ட வட்டமாக இதைக் குறிக்கும் வரி வடிவம் தமிழில் இப்பொழுது இல்லை. இதனை /ஆ(ய)/ எனக் குறிக்கலாம். அவ்வாறு குறித்தால் Van என்பதை 'வா(ய)ன்' என்று எழுதலாம். இதை ஒரு குறிமரபாக வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தொகுத்துக் கூறினால், எ', ஏ', ஓ', ஒ', ஆ(ய) என்ற ஐந்துமே புதிய ஏற்பாட்டில் இடம் பெறும் சிறப்பான உயிரெராவிகளாகும்.

அடுத்து, ஆங்கிலத்தில் வரும் கூட்டுயிர்கள் சிவவற்றுக்கும் பின்வருமாறான திட்டமொன்றை வகுத்துக்கொள்வதுக் காத்தியமே.

Page	இல் வரும் கூட்டுயிர் — எப்
Home	இல் வரும் கூட்டுயிர் — எ'உ
Five	இல் வரும் கூட்டுயிர் — அய்
Now	இல் வரும் கூட்டுயிர் — அஉ
Join	இல் வரும் கூட்டுயிர் — ஒய்
Near	இல் வரும் கூட்டுயிர் — இஅ
Hair	இல் வரும் கூட்டுயிர் — எஅ
Puro	இல் வரும் கூட்டுயிர் — இயுஅ

இந்த ஒவ்வொருக்களைக்காலம் ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாய்க் கொண்டோர்கைக்கொள்ளும் நுனுக்கம் கூடிய உச்சரிப்

புகள், இரவற் சொற்களைத் தமிழில் எழுத துப் பெயர்க்கும் பொழுது இந்த நுனுக்க விவரங்களை புறக்கணித்தும் விடலாம்.

அடுத்ததாக, ஆங்கிலத்திற் பயிலும் மெய்யொலிகளுக்கு வருவோம். இவை பின்வருமாறு:

(அ) தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பயிலும் பொது மெய்யொலிகள்:

க-k, ச-ch, ப-p, ற-t, ன-ங், ம-ம
ஞ/ந-ந், ஷ-y, ர்/ற-ர், ல்/ள-1 வ்-வ்

(ஆ) ஆங்கிலத்துக்கே சிறப்பான மெய்யொலிகள்:

- (i) அதிர்வின் ஒலிகள்:
g, j, d, th (as in the), b,
- (ii) உரசொலிகள்:
h-ஹ், s-ஸ், sh-ஷ், th
(as in thin), f,
- (iii) அதிர்வின் உரசொலிகள்:
z, si, (as in vision)

இந்த இடத்திலே சில மொழியியல் நுட்பச் சொற்களை விளங்கப் படுத்துவது நல்லது.

சில மெய்யொலிகளை ஒலிக்கும் பொழுது குரல் நாண்கள் ஒன்றை ஒன்று விட்டும் தொட்டும் விரைவாக அதிர்வின் றன். இந்த மெய்யொலிகளை ‘அதிர்வின் ஒலிகள்’ என்போம். ஒலிகள் அனைத்தும் பேச்கறுப்புகளின் அதிர்வினால் உண்டா வணவே. ஆணால் ‘அதிர்வினம்’ என்று நாம் இங்கு சொல்லும் போது, குரல் நாண்களின் மேற்சொன்னவாறான அதிர்வையே குறிக்கும் என வைத்துக் கொண்டு ஒரு நுட்பச் சொல்லாக அதனை வரையறுத்துக் கொள்வோம். நன்னால் உரைகாரரும் பிறரும் இவ்வித எழுத்தொலியை ‘எடுப்பொலி’ என்றனர். மொழி இயலார் ஆங்கிலத்தில் இதனை ‘வொய்ஸ்ட்’ ஒலி என்பார். ga, ja, da, the, ba என்பன அதிர்வின் மெய்களின் மேல் அகர ஒலி ஏற வரும் ஒலைகளாகும்.

மேலும், ஸ், ஷ், ஹ், f போல்வன வற்றை ‘உரசொலிகள்’ அல்லது சிறொ

லிகள் எனலாம். இவற்றை ஒலிக்கும் போது காற்றானது பேச்கறுப்புகளை உரசிக் கொண்டு வெளியேறும். இவை மொழி இயலில் fricatives எனப்படும்:

z என்பதும் vision என்பதில் வரும் சேர்மானமாகிய si உம் அதிர்வினத்தைச் சார்ந்திருக்கும் அதே வேளையில் உரசொலிகளாயும் உள்ளன : இவை அதிர்வின் உரசொலிகள் ஆகும்.

ஆங்கிலத்துக்கே சிறப்பான மெய்யொலிகளை நோக்க அவை அதிர்வினம், உரசினம், அதிர்வின் உரசினம் என மூவு கைப்பட்டு அமைகின்றன: அதிர்வினம் என்பதைக் குறிக்க ஓர் அடையாளத்தையும் உரசினம் என்பதைக் குறிக்க மற்றுமோர் அடையாளத்தையும் நாம் நிச்சயித்துக் கொண்டால், நமது சிக்கலை இலகுவாகத் தீர்த்து விடலாம். பேராசிரியர் பொன் கோதண்டராமன் தமது ‘செந்தமிழ்’ என்னும் நூலில் இரண்டு அடையாளங்களை அறிமுகப் படுத்துகிறார். ஒன்று கழி-அதாவது o, மற்றது ஆப்தம் அல்லது அஃகேனம் - அதாவது ஃ- கழியை யாது மொரு தமிழ் எழுத்திற்கும் இடக்கைப் புறத்தில் எழுதினால், குறிப்பிட்ட எழுத்து அதிர்வினமாகும் என வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது, ஒக, ஒச, ஒத் பென்பன், மூறையே ga, ja, the, ba, என்று மாறும்:

அய்தத்தை யாதுமொரு தமிழ் எழுத துக்கு இடக்கைப் புறத்திலே எழுதினால் குறிப்பிட்ட எழுத்து உரசினமாகும் என்று கருதுவோம். அப்பொழுது, ஃ-க, ஃ-ச, ஃ-ம், ஃ-வ என்பன மூறையே ha, sa, sha, fa என்று மாறும்.

(பொற்கோ எனப் பெயர் புணைந்த கேரதண்டராமனின் ஆலோசனைப்படி ஃ-ட, ஃ-ப என்பனவே, sha, fa என்ப வற்றுக்கு மூறையே உரிய குறியீடுகளாகக் கொள்ளப்படும்: எழுத்தின் பிறப்பிடங்களை நோக்க, ஷ-ழ், fa-வ என்பனவே அதிகம் நெருங்கிய தொடர்புடைய சோடிகள் எனலாம்.)

அதிர்வினம், உரசினம் என்னும் எழுத்து வகைகளைக் குறிக்க இரு குறியீடுகளை ஏற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்திலே தமிழ் மொழியின் எழுத்துப் பெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் மாயமாய் மறைவது போல் முற்றாக ஒழிந்து விடுகின்றன. மொழி இயல் வழி வந்த சிந்தனைகளை முறைமையாகப் பிரயோகிக்கும் போது நிகழும் ஒரு சிற்ஞான பூர்வமான விளைவே இது என்பதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும்.

முதலாவதாக, g. b முதலான பல எழுத்துகளுக்கு நேரான தமிழ் வரிவடிவங்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இரண்டாவதாக, f உட்பட மேஜும் பல உரசின எழுத்துகளுக்கு ஈடான வரிவடிவங்கள் பெறப்படுகின்றன. மூன்றாவதாக, j, ஹ, வ, ஷ, முதலிய கிரந்த எழுத்துகள் தமிழுக்குத் தேவை இல்லாமற் போய் விடுகின்றன. தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இருந்த பாரிய போதாமைகள் பல நீங்கி விடுகின்றன. தமிழின் செழுமையைப் பொறுத்த வரை இது பெரியதொரு பாய்ச்சலாகும்.

இந்தப் புதிய ஏற்பாடுகள் தமிழின் தனித்திற்கை உறுதி செய்கின்றன; தற்கார்பை நிறுவுகின்றன; தன்னிறைவை மேம்படுத்துகின்றன.

சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழில் வந்து பயிலும் ஸ், ஷ், ஹ் என்ப வற்றை ஏன் நீக்க வேண்டும் என்று யாரா வது வினா எழுப்பலாம். பல்லவர் காலத்தைத் தொடர்ந்து பல்லாண்டு காலமாகத் தமிழர் கையாண்டு வந்துங்கூட, இன்றைய மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பொது மக்களும் இந்தக் கிரந்த எழுத்துகளின் நுட்பச் செவ்வியை உணர்ந்து செயற்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. ‘சிரேஷ்ட’ என்று வரவேண்டியதைச் ‘சிரேஸ்ட்’ என்றும் ‘கஷ்டம்’ என்று வரவேண்டியதைக் ‘கஸ்டம்’ அல்லது ‘கஸ்ரம்’ என்றும் பலர் எழுதுவதையும் பேசுவதையும் காண்கி நோம்; கேட்கிறோம். ‘விசேஷ’ என்று வரவேண்டியதை விசேஷ என்று பலர் எழுது

கின்றனர், ஓவில் வரவேண்டிய இடத்திலே, ‘ஹ்’ என்னும் எழுத்தைச் சிலர் பயன்படுத்துவதையும் பார்க்கிறோம். ஆகையினால், இந்தக் கிரந்த எழுத்துகளைக் கைவிட்டு, இரண்டொரு புதிய குறியீடுகளை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்வது இலகுவாகும். தமிழ் தனது சொந்தக் கால்களில் நிற்பதற்கும் ‘நடப்பதற்கும்’ இந்தந் திறமுறைகள் பெரிதும் உதவும்.

தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்களும் இந்த ஏற்பாடுகளை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நிறைய நியாயங்கள் உள்ளன:

தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்களின் தலைமகன் என்று கருதப் படக் கூடியவன் பாரதி தாசன், அவன் பாடினான்.

“எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித் தலைமுறைகள் பல கழித்தோம்; குறை களைந்தோமில்லை.

தகத்தகாயத் தமிழைத் தாபிப்போம் வாரிஸ்.”

தமிழைத் தாபிப்பது என்றால் என்ன? அதைப் படிக்க வேண்டும்; பயன்படுத்த வேண்டும்; புதிய சொற்களை ஆக்க வேண்டும்; புதிய தொடர்களையும் பிரயோகங்களையும் கண்டறிய வேண்டும். தமிழிலே இது இல்லை அது இல்லை என்று இல்லைப் பாட்டுப் பாடுவதை நிறுத்த வேண்டும். இந்த ஆங்கிலச் சொல் லுக்குத் தமிழ் இல்லையே என்று முக்காலே சினாங்கும் பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும். ஓ, அறிஞர் பெருமகனே! தமிழிலே உமது கருத்துக்கு ஏற்ற செப்பமான சொல் இல்லை என்றால், நீர் இன்னும் என் அந்தச் சொல்லை ஆக்க வில்லை? முதல் வேலையாக, உமது கருத்துகளைச் செம்மையாக எடுத்துரைக்கும் வகையிலே நீர் உமது மொழியாற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாமே - அது உமக்கு மட்டுமல்ல, உமது சமுகம் முழுவதற்கும் பயன்படுமே - இப்படி எல்லாம் கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா? மொழியின் ஆற்றலை, அதன் வினைத் திறனைப் பெருக்கு

தல் பற்றி எண்ணும் போது இவ்விதமான கேள்விகள் எங்கள் உள்ளத்திலே தோன்றுதல் இயல்பாகும்.

மொழியின் விளைத்திறனை மேம்படுத்தும் பணியில், எழுத்துப் பெயர்ப்பும் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. என்பதை இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியிலே கண்டு தெளித்தோம். தொடர்ந்து, எழுத்துப் பெயர்ப்பின்போது எழுத் சிக்கல்கள் சில வற்றைப் பரிசிலைன செய்தோம்: ஆங்கிலத்தின் வழிவந்த சொற்களை இரவல் வாங்குவது பற்றிச் சிறப்பாகச் சிந்தித்து

தோம்: அதிர்வின எழுத்துகளைச் சுட்டு வதற்கு ஒரு குறியீட்டையும், உரசின எழுத்துகளைச் சுட்டுவதற்கு மற்றொரு குறியீட்டையும் நிச்சயிப்பதனால், சிக்கல் அனைத்தையும் தீர்க்காலம் என்றும் தெளிந்து கொண்டோம்:

உயிர் ஓலிகளின் அங்காப்பு மிகுதியைக் காட்டுவதற்கும் ஓர் உபாயத்தைக் கண்ட நிந்தோம்.

இவை எல்லாம் செந்தமிழைச் ‘செழுந் தமிழ்’ ஆக்கிட உதவும் அன்றோ!

இன்பமும் துன்பமும்

- எஸ். ஜோசப்

நீண்மலைச் சாரலிலே நீளாகுவி ஒவியெழுப்ப மாலைச் சுடர் மஞ்சளொளி தெளித்தான் - அங்கு தாளமுடன் வீழ்மருவி தங்கநிற மாகிய அக்கோலவெழில் கண்களுக்கு விருந்தாம்.

அருவியொலி சலசலக்க அதுநடுவே பாறைதவில் முறுவலுடன் மயிலினங்கள் ஆடும் - அந்த அருஷியது தாளத்துக்கு ஆழுகுமயில் ஆடுவது அரிய கலின் காட்சியது இன்பம்.

வண்ணமலர்ச் சோலையிலே வளைந்த மரக் கொம்பமிலே சின்னஞ்சிறு குயிலிருந்து பாடும் - அதன் இனிய குரல் காதினிலே தேனெனவே பாய்கையிலே மனமுமது மெய் மறந்து மயங்கும்.

அருவியோடும் அக்கரையில் அங்புகொண்ட மானிரண்டு நீரருந்த ஒடிவந்து குனிய - அங்கே சிறுத்தையது பாய்ந்தவையும் கதறவுமே குதறியதே மறக்க வொண்ட மனதிலாழ்ந்த சோகம்.

அருவிக்கரை மரக்கிளையில் அன்னைபுறா அருகிஞ்து பொறுமையொடு குஞ்சக்கிரை கூட்ட - அங்கே சரமிலா கானவனின் கூரம்பால் தாய்வீழ பரதவித்த குஞ்ச நிலை பாவம்.

காடு வெட்டி வயலாந்தி வரம்பு கட்டி தீர்ப் பாய்ச்சி பாடுபட்டுப் பயிர் லளர்த்தான் விவசாயி - அங்கே காடுறையும் குஞ்சரங்கள் கணப்பொழுதில் வயல்நிலத்தை வைத்துப் போயினவே; துயரம்;

எனை மறந்தேன்

உலகாள்வாய்

தமிழனங்கே !

- முத்து சுந்தரம்

- முதுர் முகைதீன்

விடும் காற்ற செலில்
வினையில் நாம்ப செலில்
முடிம் வண்டி செலில்
முழினேன் என மறந்தேன் :

ஒனி யெலாம் இசை வடிவம்
உணர் யெலாம் தமிழ் வடிவம்
ஒவி மயமாலி தின்றாப்
உங்களில் கண்டு கொண்டேன்.

அறஞ்சுடன் இனிப்பு காட்டும்
அகத்தினை பழும் பாடல்கள்
குறஞ்சுடன் சிலம்பு மாந்தி
கவிஞரு தமிழ் உணர்ந்தேன்

கவிதையின் கிணு கிணுப்பு
கவிஞரு வன வனப்பு
புலிதவில் அற்புதங்கள்
புரிந்ததும் எனை மறந்தேன்

பாரதிப் புலவன் போலே
பாரது எழுச்சி காண
சிரொரு தமிழ்க் கவிதை
செய்துமே வாழப் போறேன் :

தென் பொதிகைச் சந்தனமே
தென் மதுரத் தமிழ்மொழியே
அன்னை என்னைத் தாலாட்ட
அருமொழியாய் ஆனவளே

அழகு நிலா தனைக்காட்டி
அமுதா ட்டி வளர்கையிலே
பழகு தமிழ் உணர்வுகளை
பாட்டினிலே உணர்ந் தேனே

வள்ளுவவின் குறங் நடையும்
வளர் கம்பன் கவிநயமும்
ஶன்ன தமிழ்க் காவியங்கள்
கொண்டு புகழ் மணம் படைத்தாய்

இயல் இசையும் நாடகமும்
இலக்க ணமாய் கொண்டிலங்கி
பயில் நடையில் புதுமெருகு
பாவினிலும் அரவணனத்தாய்

பாரெங்கும் விழாக் கோலம்
பூண்டு உணைப் பாராட்ட
ஊரெங்கும் தமிழ் மணக்க
உலகாள்வாய் தமிழனங்கே

“அன்பு அரக்கைக்கூடத் தன்னீரே கறரத்து விடுகிறது. பாசம்
கல்லைக்கூட ஏரித்துச் சாம்பலாக்கி விடுகிறது. வெறுப்பு தெய்
வத்தைக்கூட வெகுதூரம் விரட்டி விடுகிறது.”

— கண்ணதாசன்

கண்ணீர்த் துளிகள்

- கேளிப்பித்துள்

“இது நாமெல்லோரும் கட்டி யெழுப்பிய பாடசாலை. உயர்தர வகுப்பு பரிட்சை அடுத்த வருசம். பரிட்சையில் நம் பிள்ளைகள் சித்தியடைவார்கள். பஸ்கலைக்கழகம் போகும் செய்தியை எனக்கு அறிவி யுங்கோ. அதுவரை நான் சாகமாட்டேன்”

அதிபர் கணபதியார் கண்களிலிருந்து அப்போதுதான் இரு சொட்டுக் கண்ணீர்த் துளிகள் வடிந்து நெஞ்சச் சட்டையை சரமாக்கியிருந்தது. கழுத்தை அழகு செய்த சால்வைத் துண்டால் கண்களைத் துடைத்து விட்டுக்கொண்டு, பெருமுச் செறிந்தார். அவர் உள்ளும் வேதனையால் கண்ணிறு கொண்டிருந்தது. சட்டைப்பையிலிருந்து அந்தக் கடிதத்தை துழாவினாலும் எடுத்து விரித்தார். அவரது விழிகள், கண்ணாடி ஊடாகப் பாய்ந்து எழுத்துக்களில் நடனமாடி ஊர்ந்து வரிகளை முடித்து நிலைக்குத்தி நின்றன. அவரது உதடுள்ள வரை வந்த அழுகை ஒனிவந்து வழியாகத் திரும்பியது. தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு, சுற்றவரை பார்த்தார். தான் பஸ்சில் புதுப் பாடசாலையை நோக்கிப் புதுப்பணம் செய்வதை உணர்ந்து கொண்டார்.

கடந்த பெருமழை வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு பள்ளுமும், படுகுழியுமாக இருந்த பாதையால் பஸ் சென்று கொண்டிருந்தது. அதன் குலுக்களில் கணபதியாரின் விலா எலும்புகள் எவ்வியெவ்விகெக்கெலித்தன. மூக்குக்கண்ணாடியை அடிக்கடி உயர்த்தி விட்டுக் கொண்டார்;

புதுப்பாடசாலைக்குப் போவதற்கு வழி கேட்டறிந்து வைத்திருந்தார் அவர். பஸ் ஒடி ஒரு சந்தியில் தரித்து திண்றது. இறங்கிக் கொண்டார்.

பிரதான வீதியோடு ஒடிவந்து சேர்ந்த அச்சிறு வீதி, மாட்டுவண்டி, சைக்கிளைத் தவிர வேறு வாகனங்கள் சென்றறியாதது. சந்தியை ஓட்டியிருந்த தேணீர்க் கடையில் தன் புதுப்பாடசாலைக்குப் போகும் வழியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக விசாரித்தார்.

“ஐயா! புதுசா; தேர் போங்க; குளக் கட்டு வரும். அதால் போங்க; பள்ளிக் கூடந்தான்”

கடைக்காரன் பதிவிறுத்தான்.

“எவ்வளவு தூரம் வரும்”

“கிட்டத்தான் போங்க”

ஏறு வெயில் ஏதோ செய்தது. பழைய குடையை விரித்தெடுத்தார். தேய்ந்த செருப்பு காலுக்கு இதம் கொடுத்து; நடந்து பழக்கப்பட்டவர்தான். நடந்தார். வெயர்வை குளிப்பாட்டுகிறேன் என முன் வந்து அவரது உடலை நன்றத்து. உள்ளே உடலை மறைக்கப் பேர்ட்டிருந்த பெளிய ணையும் தாண்டி அவரது சட்டையையும் சரமாக்கியது. சேலைச் செய்கைக்காக காடுகளை அழித்து அது முடிந்தபின், மீண்டும் காடு மண்டிக்கிடைந்தது. நடக்க நடக்க வழி நின்டு சென்றது. குரங்குக் கூட்டம் அதிபரைக் கண்டு வேடிக்கை பார்த்தன. காட்டுக் கோழிகள் தாலும் அவரைக் கண்டு பயந்து ஓடவில்லை. மெது வாகச் சென்று மறைந்தன; பறவை ஒனிகளை அவர் ரசிக்கவில்லை. மனம் போராடிக் கொண்டிருந்தன. கால்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. பாடசாலை இன்னும் வந்த பாடில்லை;

நான்கு மைல் நடந்து வந்த களைப்பு: ரெட்டுமுரடாகக் கிடந்த பாதையில் தட்டுத் தடுமாறி, கால் மோத அதனால் காத றுந்த செருப்பையும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு, பள்ளிக்கூடம் என்ற பெயரோடு காட்சி தந்த அந்த மண்சவர் ஒலைக் கொட்டிலுக்குள் நுழைந்தார். ஆசிரியர் இல்லாத முடிக்கிடக்கும் பாடசாலை அது. ஒரு பழைய மேசை, அதன் ஓரத்தே கதிரை எனும் பேரோடு சிறுவர் மேசை. நாலைந்து பள்ளிச் சிறுவர்கள். மழைக் காலத்தில் மாடுகளின் தர்மசத்திரம். குருகுளின் கொறுமண்டபம்.

புதிய அதிபரும், வாத்தியாருமான அவரைக் கண்ட சிறுவர்களின் முகங்கள் ஏற்றன. தங்கள் சுதந்திரம் பறிபோய் விட்டதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள் போதும். கணபதியார் அச்சிறுமேசையில் தலூசமானார். அவரது கண்கள் பாடசாலைக் கொட்டிலை, சுற்றாடலை நோட்டம் விட்டன. நாலைந்து ஊர்ப் பெரிய வர்கள் அதிபர் வந்துள்ள செய்தியறிந்து ஓடோடிவந்தனர். புன்னகை தசும்ப அவர்களோடு அளவளாவினார்.

“ஐயா வர்ற வாத்தியாரெல்லாம் வந்த அடுத்தநாளே போயிர்நாங்க” வந்தவர்களில் ஒருவர் சொன்னார்.

“அப்படியா: ஏன்?”

“வர்வங்களுக்கு வசதி இல்லையாம். தங்க இடமில்லை. சாப்பாடும் இல்லையாம்.” இன்னொருவர்.

“அப்படியா..... நீங்க சாப்பிடுவதில் - வையா?” அதிபரின் கேள்வி.

“நாங்க திங்கிறது அவர்களுக்குச் சரிப் பட்டு வருமா? போயிடுநாங்க”

“ஐயா எங்க தங்குவிங்க?” பெரியவர் கேட்டார்.

“இங்கேதான். இதிலேயே தங்கப் போறன்.”

“ஐயா..... பூச்சி புழு கிடக்கும்.”

“பரவாயில்லை; சில மணிதர்களை வீட பூச்சி புழுக்கள் நல்லவை. தின்கு செய்யா, உங்க ஊர்ப் பிள்ளைகளை மட்டும் பள்ளிக்கு அலுப்பிடுங்க.”

வந்தவர்கள் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார்கள். இன்னும் சில சிறுவர்கள் சேர்ந்து கொண்டனர். ஒரு கிழமைக்குள் பாடசாலை பாடசாலையாகி களை கட்டிற்று: பாடம் தொடங்கிற் று. “உண்மை பேசி உத்தமனாய் வாழு” ஒரு சிறுவன் உரக்க வாசித்தான். அதிபர் காதுகளை அதிர வைத்தது, அவர் சிலையானார். இந்த முதுரைக்கேற்ப தன் கடமையைச் செய்ததால்தான் தன்கு இந்த மாற்றம் வந்தது. சற்றுத் தன்னை மறந்தார். அவர் விழிகளில் கண்ணீர் குளம் கட்டி நிழலாடியது.

அதிபர் கணபதியார் அப்போது ஈறுசறுப்புடன் பம்பரம் போல் இயங்கியவர், சிறுபாடசாலையாக இருந்த அக்கிரா மத்துப் பள்ளியின் உயர்ச்சியில் சிரத்தை கொண்டு உழைத்தவர். அவரது அயராத உழைப்பால் பாடசாலை கல்லூரியாகி யது. மாணவர்கள் வரவு கூடிக்கொண்டு சென்றது. அதிபர் தரங்கள் பல இருந்தாலும் ஆகக் குறைந்த தரத்திலேயே கணபதியார் தெங்கிக் கிடந்தார். அவர் புறமோ சன் பற்றியோ, சம்பளம் பற்றியோ கவலைப்படாத தர்மபுத்திரர். “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற தத்துவத் தில் ஊறி தன்னைப் பாடசாலை உயர்ச்சிக்கு அர்ப்பணித்தவர்.

அவ்வூர் பாடசாலையில் அதிபராகப் பதவியேற்கும்போது இப்பாடசாலையைத் தரழையர்த்தி, இங்கிருந்து மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டதாரியாகி வரும் நாளைக் கணவு காணுவதாக கூறிக் கொண்டார். அவரது கணவு மெல்ல மெல்ல நிறுமாகிக் கொண்டு வந்தது. அவர் அப்பாடசாலைக்கு வந்து ஐந்து வருடங்கள் ஆகி விட்டன. பாடசாலையும் கல்லூரியாகி மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகம் செல்ல ஆயத்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. கட்டிடங்கள், ஆய்வுகூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு வந்தன.

பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் எவ்வாறு எந்த இடத்தில் அமைத்தால் எதிர் காலத் தேவைகளுக்கு ஈடு கொடுக்கும் என்பதை நன்கு புரிந்து, அவ்வாறு இடம் காட்டி செயற்பட்டவர். முதல் நிறை முகாமையா ளர் என போற்றப்பட்டவர், நல்ல அதிபர் என புழப்பட்டவர். அன்று ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு கொன்றாக்ரர் அத்திவாரமிட வந்திருந்தார். அதிபரிடம் ஒன்றும் கூற வில்லை. ஒரு மூலையில் தளம் வெட்டப் பட்டது. அதிபர் பதறிப் போனார். பொருத்தமான இடத்தைக் காட்டினார். கொன்றாக்ரர் மதியில்லை: “கல்விப் பணிப்பாளர் பணிப்பு இந்த இடம் தான்” என்றார். அதிபரின் முயற்சி வீணாகியது. கல்வி அலுவலகம் ஓடினார். அவர் கல்வி அலுவலகம் போகும் போதெல்லாம் அதி காரிகள் இல்லை. கட்டிடம் விழுந்த பின்னை எழுவது போல் வளர்ந்தது.

கட்டிடம் கட்டுவதை, கலவை சேர் வதைக் கவனித்த அதிபர் ததிகலங்கிப் போனார். ஓடி வந்தார். “மேசனாரே; நம்ம பின்னைகள் படிக்கிற கட்டிடம் நல்ல கலவையாய் போடுங்கள்”

“அது எங்களுக்குத் தெரியும் கொன்றாக்ரர் சொல்லுகிற மாதிரிச் கலவை போட்டுக் கட்டுறோம் அவரோட கதையுங்கோ” மேசன் சொன்னார். அதிபர் இடிந்து போனார். இப்படியும் மனிதர்களா? மனம் சலித்துக் கொண்டது.

கடிததிற்கு மேல் கடிதங்கள். கட்டிடம் பற்றிப் புகார் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு அனுப்பப்பட்டன. அதிபர் ஆற்றாக்கொடு மையால் அழுதும் விட்டார். கட்டிடம் இப்படிக் கட்டினால் இடிந்து விழுந்து பின்னைகள் பலியாவார்களே என நெடுமுச் செறிந்தார். மேல் வகுப்பு மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், மூலம் செய்தி பரவி பெற ரோர் ஊர் சங்கங்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கின. அமைச்ச வரை கட்டிடப்புகார் போயிற்று. அதிபருக்குத் தெரியாமலேயே எல்லாம் நடந்தேறியது:

கட்டிடம் கூரவேலை, பூச்ச வேலை முடிந்து கல்வி அலுவலகத்திற்குப் பாரம் கொடுக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. கைப் பட்ட இடமெல்லாம் கையோடு கட்டிடப் பூச்ச மண் வந்தது. ஒட்டகத்தின் முதுகைக் கூரை காட்டிற்று. அருச்சனன்னில்லை வளைத்து ஒரு அம்பினால் பல துளைகள் போட்டானாம். அத்துளைகளைக் கூரை ஒடுகள் காட்டிச் சிரித்தன. கதவுகள் பிதி யுங்கள் வீழப் போகிறோம் என உறுதி யற்று நீக்கல் காட்டின. உண்மை நிலையை விளக்கக் கல்வி அலுவலகம் சென்றார் கணபதியார்.

கல்விப்பணிப்பாளரின் முகம் கடுகடுப் போடு தெரிந்தது. இந்த வேலை செல்வது சுகுங்பிழை. சற்று வெளி விறாந்தையில் உலாவினார். கல்விப்பணிப்பாளர் கிளாக்க ரோடு எரிந்து விழுந்து போட்ட சத்தம் கணபதியார் காதில் விழுந்தது:

“சொன்னதைச் செய்யும் மிஸ்டர்”

“அங்கிருந்து எடுத்தால் பதிலாக யாரைப் போடுவது”

“பாடசாலை விபரப் பைவைக் கொண்டு வாரும்”

கிளார்க் கெவனியில் வந்தார். பின் பைலோடு உள்ளே சென்றார் சற்று அமைதி எட்டிப் பார்த்தார் கணபதியார். அவரையாரும் கவனிக்கவில்லை.

“அவருக்கு அடுத்தபடி இருக்கும் ஆளுக்கு பொறுப்பெடுக்கும்படி ஓடர் போடும். இப்பவே அனுப்ப வேணும்; சரியோ” ...

“சரி”

“எடுக்கிறவரை எங்க போடுவது”
கிளாக்கர்.

“அதுதான் சொன்னேனே அங்கேயே போடும்; உடனே அனுப்பும்”

கிளாக்கர் கெவனியே வந்தார்: தனது இருக்கைக்குப் போனார். யன்னாலுடே கிளாக்கர், அதிபர் கணபதியாரைக் கண்டு கையைக் காட்டி அழைத்தார்;

“என்ன அதிபர் பாடசாலை வேலை வில் இங்கு நிற்கிறீர்.” பெரிய அதி கார தொரணையில் கிளாக்கர் கேட்டார்.

“இல்லை ஐயா. பாடசாலைக் கட்டிட விசயமாக பெரியவரைக் காண வந்த வான். அதுதான்.”

“உமக்கு ஏன் கானும் தேவையில் ஸாத வேலையெல்லாம். எவன் எங்க எப்படிக் கட்டிடம் கட்டினால் என்ன? உம்முடைய வேலையைப் பார்த்திட்டு, சம்பளத்தை எடுத்திட்டு, குடும்பத்தக் கவனிக்கிறது தானே”

கிளாக்கர் சொன்னார்.

“என்லாரும் அப்படிச் செய்தால் நமது சமூகம் அழிஞ்சிடும்” மிக வேதனையோடு கணபதியார் பதிலளித்தார்.

“ஓ அப்படியா... கட்டிடம் தேவை எனியிடல் பிறகு கட்டிடம் கூடாது அது இது என்று எங்கனுக்கு எதிராகப் பிடிச்சமும் அடிப்பியன்”

குத்தலாகக் கிளாக்கரி சிண்டினார்.

“என்னையா இப்படிச் சொல்லு றியன். கட்டிடம் பின்னைகள் படிப் பதற்கு. அதை நல்லபடி உறுதியாக பாடசாலைக் காணிக்கேற்ப நல்ல இடத்தில் கட்டினால் ஏன் தொல்லை வருது”

அதிபர் சற்று உணர்ச்சிவசப்பட்ட வராகப் பதில் சொன்னார்:

“பெரியவருக்கு எதிராகப் பிடிசம் போட்டிருக்கிறியன். மினிஸ்றி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கு. கட்டிட வேலைக்குரிய கொடுப்பனவை நிறுத்தச் சொல்லியும் கடிதம் வந்திருக்கு. கொஞ்சம் பொறுங்க வாரன்”

என்றவர் மீண்டும் கல்விப்பணிப்பாயரின் அறைக்குள் போய், சற்று நேரத்தின் பின் வந்தார். வந்தவர்

“இந்தாரும் ராண்ஸ்பர் ஒடர்”

கணபதியாரின் கைகளில் திணித்து விட்டுக் கிளாக்கர் பதிலுக்குக் காத்திராமல் சென்று விட்டார். அவர் இருக்கை காவியாக இருந்தது. ஒடரைக் கையில் எடுத்த அதிபர் சிலையானார். ‘புதையல் எடுக்கப் போய் பூதம் வந்தாக்கே’ மனதைத் திடப் படுத்திக் கொண்டு கல்விப் பணிப்பாளரின் அறைக்குள் நுழைந்தார்.

மின்விசிறி சுழன்று கொண்டிருந்தது. அலுவலகச் சுவரில் ஆட்சியாளர்களது படங்கள் அழகு செய்து கொண்டிருந்தன. கல்விப்பணிப்பாளர், அதிபர் வந்து நிற்பதைக் கண்டும் காணாதவர் போன்று அலட்சியமாக தன் கடமையில் ஆழந்தார்.

“ஐயா மன்னிக்க வேணும்”

“என்ன பாடசாலை நேரத்தில் என்ன வேலை உமக்கு இங்கே”

“உங்களைப் பார்த்துப் போகப் பல முறை வந்தனான் சந்திக்க கிடைக்கேல்ல...”

“நீர் ஏன் வரவேணும்... உம் பாடசாலை வேலையை பார்த்திட்டு இருக்க வேணும்.”

“இப்ப எங்கு மாற்றம் போட்டிருக்கிறியன்”

“ஒம்... போய் அந்தப் பள்ளியில் பெறுப்பெடும்”

“அதுகல்டமான இடம். பெங்கனுக்கு இன்னும் இரு வருசம் இருக்கு அதுக்குள்ளே இப்ப இருக்கிற பள்ளியில் இருந்து ஒரு மாணவனையாவது பல்கலைக்கழகம் அனுப்பவேணும் என்ற ஆசையோடு இருக்கிறன. ஐயாதான் உதவி செய்ய வேணும்”

அதிபர் குழைந்து குறுகிக் கண்ணீர்மல்கக் கூறினார்.

அதிபரைக் கடித்துக் குதற வேண்டும் போல், இருந்தது அந்தக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு. கோபக் கண்களோடு எரித்து விடுவது போல் பார்த்தார். அவருக்கு மேலும் ஆத்திரத்தை கொடுத்தது. மேற்கொண்டு வருவது வேணும்”

பார்வை திருப்தியின்மை, கட்டிடத் கல்வையின் சீர்கேடு அதனால் விளக்கம் கோரியும், கட்டிட கொடுப்பனவை, நிறுத்தும்படியும், கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. என்றால் மினிஸ்றி அனுப்பியிருந்த அந்தக் கண்டனக்கடித்தை அவர் இன்று காலை தான் பார்த்தார். அதன் விளைவுதான் அதிபரின் இடமாற்ற உத்தரவு. இதனை எப்படிக் கூறுவது. கோபத்தை நாகுக்காக ஒதுக்கி விட்டு நயம்படக் கூறினார்.

“ மாஸ்ரர் .. நீங்க இப்ப இருக்கிற பாடசாலையில் இருக்க ஏலாது. அது கல்லூரி. அதற்குத் தகுந்த தராதர முடைய அதிபர்தான் அங்கு தேவை. உங்கட தராதரத்தோட அங்கு வைக்க முடியாது. உங்கட தராதரத் திற்கு ஏற்ற பாடசாலைக்குத்தான் இப்ப மாற்றியிருக்கிறன். அந்தப் பாடசாலை மூடிக் கிடக்குது. போய் பாரம் எடுத்து வேலையை செய்யுங்கோ ”

சொல்லி முடிந்தார்.

அதிபருக்கு ஆத்திரமூம், அழுகையும் சேர்ந்து ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. வேறு வழியில்லாமல் கண்ணீர் மன்க:

“ ஜயா கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கோ. நான் ஏற்றகளேய மிகக் கண்டமான பகுதிகளில் கடமையாற் றியிருக்கிறேன். எனக்கு என்ற கூரோட மாற்றம் வருமாற்றுமாவது இப்ப நான் இருக்கிற பாடசாலை வில் கடமையாற்ற விடுங்கோ... அது வும் மிகக் கண்டமான பின்தங்கிய பள்ளிக்கூடம்தான். ஒரு பின்னையாவது பங்கலைக்கழகம் போவதைக் கண்டுபோட்டுப் போய் விடுறன். அதோட எனக்கு உடல் நிலையும் நல்லாயின்லை ”

நாத்துமாறிக் கூறி முடிந்தார்.

“ மாஸ்ரர் உடம்பு சரியில்லையென்றால் ‘நிசம்ன’ பண்ணீப் போட்டு விட்டுக்குப் போங்க. இல்லாட்டி பென்சன்ல போங்க. மறு கதை வேண்டாம். போங்க, போய் புதுப்

பாடசாலையைப் பார முடுங்க. எனக்கு ஊரவர் மெச்சம் அதிபர் தேவையில்லை. எனக்குக் கீழ்ப்படி வள்ள அதிபர் தான் தேவை. எனக்கு வேலையிருக்கு நீங்க போகணாம் ”

குறிவிட்டு வெளியே போய் விட்டார். அதிபருக்கு முகத்தில் அறைந்தது போவிருந்தது. மாணிட நேயம் அற்றவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதால் சமுதாயம் சிரயிந்து போகிறது:

அதிபர் வெளியில் வந்தார். மனம் உறுதியாகியது. பாடசாலைக்குப் போய் மாற்றம் பற்றிய விபரத்தை ‘லொக்’ புத்தகத்தில் எழுதி, கடிதத்தில் குறிப்பிட்ட ஆளியினிடம் பாடசாலைப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விட்டு.

“ இது நாமெல்லோரும் கட்டியெழுப் பிய பாடசாலை. உயர்தர வகுப்பு பரிட்சை அடுத்த வருசம். பரிட்சை சில நம் பின்னைகள் சித்தியடை வார்கள். பல்கலைக்கழகம் போகும் செய்தியை எனக்கு அறிவியுங்கோ. அதுவரை நான் சாகமாட்டேன் ”

குறிவிட்டு பாடசாலை விட்டு வெளி வந்தார்: அவர் பின்னே பாடசாலைப் பின்னைகள், ஆசிரியர், பெற்றோர்கள் கண்ணோடு... இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பிய அந்த அயோத்திக் காட்சி அவரது கண்ணீர் குஞ்சு அலைகளில் நிழலாடியது. கண்ணீர் உடைந்து உருண்டோடியது.

“ டேய்... சேர் அழுறார் டா..... பாவம்டா... பின்னைகளும் கலங்கி எார்கள். சேர் . ஏன் சேர் அழுறியன்... ஒரு வன் கேட்டான். தன்னைச் சுதாகிறித்துக் கொண்டு. “அழுறேணா... சே... இந்தச் சமுகத்தைப் பற்றி யோசித்தேன். அவ் வளவுதான்.” சால்வையால் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டுக் கணபதி பார் தன் கடமையில் ஈடுபட்டார்.

அந்தச் கண்ணீர் துளிகளுக்கு உரிய காரணத்தை அறியக் கூடிய பக்குவத்தில் அவர்கள் இல்லை.

எதையெழுத எதைப்பாட?

- கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

எதையெழுத? எதைப்பாட? இறைவாநீயே
எந்திலையை அறிந்துகூற முடிவைச்சொல்லு!
எதைவளர்ந்து அதன்மேலே மயிர்வளர்ந்து
சடையாகிப் பொய்ச்சாமிக் கோலங்கொண்டு
பதைப்பதைக்க வாழ்வின்றேன்; மனைவிமக்கள்
பரிவுகெட்டுப் போனேனே! இறைவா, எந்தன்
கதையளந்து எழுதிவா? வேண்டாம்! நானும்
கால்ஷிக்கே வந்துஅதைச் சொல்வேண்ய்யா!

அண்ணுவுடன் தம்பிமோதிக் குருதிபாய
அணாதரவாய்த் தெருவோரம் வீழ்ந்துசாக
கண்ணோால் கழுவிடவும் ஒருவரின்றி
கட்டுடுல்கள் புழுவாகி நாயைப்போல
மண்மது தூர்நாற்றம் எழுப்பிஅந்த
மண்ணோடு மண்ணாகி அழிந்துபோகும்
கண்கெட்ட காட்சிதனைப் பாடவாநான்?
கடவுளே அதுவுந்தன்தீர்ப்பு; வேண்டாம்!

உள்ளத்தில் வெறிகொண்டு, உயிரைக்கொல்லும்
உணர்வற்றுத் தம்பாட்டில் நேர்மையோடு
பள்ளத்தில் வாழ்ந்தவரும் பதறியோடி
பசியோடும், நோயோடும் வனம்போய் வாழ்ந்து
உள்ளதல்லாம் பறிகொடுத்து, அகதியாகி
ஊருக்குள் வேவுவர்போல் உலவிநாஞும்
வெள்ளமென விடும்கண்ணீர் தன்னைப்பாட
வரர் த்தைகளே இல்லாமல் தவிக்கின்றேன்நான்!

போதையூட்டும் வஸ்துகளை விழுங்கி வாழ்வை
புதைகுழிக்கு விழரவாக இழுத்துச் செல்லும்
மாதர்களை, மன்னர்களைப் பாடவாநான்?
மனவாளன் கண்ணிறைந்து இருக்கும்போது
பேரதைகொண்டு அயலவனை நாடித்தங்கள்
பரம்பரைக்கே அவதாறைத் தேடும் பெண்ஹர்
பேதமையைப் பாடிடவா? இல்லை வேறு
பொருளெடுத்துப் பாடிடவா இறைவா சொல்லு!

எதைப்பாட இறைவாநான் இந்த மன்னில்
எல்லாமே பழையகதை ஆகிப்போச்சு
புதுமையுடன் ஓர்பாடல் பாடுதற்கு
புலமையென்னுள் இருந்தாலும் முடியவில்லை
இதுவென்ன சோதனையோ? எனக்குப்பாட
இன்றேநி அடியெடுத்துத் தந்தாலென்ன?
அதுவரையில் பொறுமையுடன் காத்திருப்பேன்
ஆண்டவுனே மனமிரங்கி அருள்செய்வாயா?

பாடசாலையில் - அதிபரா? பணிப்பாளரா?

- எஸ். நவரத்தினராஜா
மேல்தீர் மாநாடு கல்விப்பணிப்பாளர்

நவீன் கல்வி முறையில் பாடசாலை அமைப்பு முறை ஒரு சிறப்பம் சமாக விளங்குகிறது. வதிவிடத்திற்கு அண்மையில் பாடசாலையை அமைத்து, வயதுக்கும் முதிர்வக்கும் ஏற்ப குழந்தைகளை வகுப்பமைப்பில் வைத்து பாட ஆசிரியர்கள் மூலம் கற்கையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்ற நிலையினை அவதானிக்கலாம்.

பாடசாலை என்ற கட்டமைப்பில் ஆசிரியரின் பங்கு அதி முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆசிரியரின் அடிப்படைக் கல்வித் தராதரம் உயர்ந்த மட்டில் இருத்தலும் சிறந்த தொழிற் பயிற்சியும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

பாடவிதானச் செயற்பாட்டின் விளைவாக வகுப்பேற்றம், மீண்டும் ஒரே வகுப்பில் கற்றல், மாணவர் ஒற்றங்கள் (Student Flows) என்பன நிகழ்கின்றன; இரண்டாம் நிலைக் கல்வியில் பாடங்களிடையே சமத்துவ நிலை ஏற்படக்கூடிய வண்ணம் நேர சூசி ஒதுக்கிடுகளைக் காணலாம். ஆரம்ப வகுப்புகளில் கல்விசார், உளவியல் தன்மைகளைக் கொண்டு நேர சூசி அமைக்கப் படுகிறது.

பாடசாலையில் உள்ள பாடவிதான மேற்பார்வை, பாடவிதான தெவைகள் தொடர்பான சேவைகள் ஆகியன கணிசமான அளவு நல்ல முகாமைத்துவத்தினை அவசியமானதாக்குகிறது. நல்ல முகாமைத்துவம் பொருத்தமான அமைப்புகளையும், தொடர்பாடலையும் உள்ளடக்கும்.

பாடசாலை அதிபர்கள் தங்கள் பாடசாலைகளை நடாத்தும் வகையில் வேறு படுகிறார்கள். அனேகமாக அதிபரின் கல்வி

தொடர்பான கருத்துக்கள், ஒழுங்கு செய்யும் திறன் முதலியவற்றிற்கேற்ப பாடசாலை நடைபெறுவதில்லை. ஆசிரியர்களின், மாணவர்களின் கருத்துக்கள், குழுநிலை, கட்டிடத் தீவிரமாக, உயர் அதிகாரிகளின் சிந்தனை ஆகியவற்றால் மாற்றம் உறுகிறது.

மஸ்கிரோவ் என்ற ஒரு கல்வியியலாளரின் கூற்றுப்படி ஒரு அதிபரின் பங்கு விளக்கமளிப்பதாகவும், நிர்வாகம் தொடர்பானதாகவும், கல்வி சார்பானதாகவும், தூண்டுதலானதாகவும் அமையவேண்டும்: ஒரு அதிபரே தனது பாடசாலை செயல் படும் வகைக்கு தூண்டுதலாகவும், விளக்கம் கொடுப்பவராகவும் இருப்பார். ஒருவரின் அடிப்படைக் கல்வித் தகைமைக்கு ஏற்ப வும் அதிபராகத் தெரிவு செய்யவேண்டிய அவசியம் உண்டு. அதேவேளை அவர் கல்வித் தத்துவங்களையும் நடை முறைகளையும் நன்கு விளங்கிக் கொள்பவராக இருக்கவேண்டும்: அதிபர்களின் நிர்வாகக் கடமைகள் ஆசிரியர்கள் கல்வி அதிகாரிகளைப் போன்றோரைப் போல்லாமல் பரந்த பகுதியினை உள்ளடக்கும். முதல் படியாக அதிபர் மட்டத்தில்தான் எல்லா வகையிலும் கல்வியில் திட்டமிடல் நடைபெறுகிறது. நிர்வாக படிகளைப் பொறுத்த மட்டிலும் அமுலாக்கல், கொள்கைதொடர்பான தீர்மானம், அதன் முகாமைத்துவம் யாவும் அவரைப் பொறுத்ததே: பாடசாலை மட்ட நிர்வாகம் கூடுதலாக கட்டுப் பாட்டினை நிலை நாட்டும் கடமைக்கு மாறாக ஆதரவுவழங்கும் கடமையாக அமைகிறது.

பாடவிதான கல்வி சம்பத்தமரன மாற்றங்கள் ஏற்படும் வேளைகளில் அதிபர்களின் முகாமைத்துவ ஒழுங்கமைப்புத்

திறன்கள், கல்விசார் திறன்களையிட வேறு தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கும். என்ற எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கல்விசார் தீர்மானங்களை எடுப்பதில் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். திறமையான அதிபர் அடுத்த மட்டங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பார். இந்திலை இருந்தால்தான் வேண்டிய தீர்மானங்களை எடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இடைநிலை மட்டத்தில் புதிய அதிகார முகாமைத்துவ பொறுப்புள்ள வர்கள் உருவாவதாக அதிபருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி பெரிதாவதான் சிறிய எதிர்ப்புக் குழுக்கள் உருவாக இடமுண்டு:

பாடவிதான அபிவிருத்தியில் அதிபர்கள் முக்கிய பங்கு கொள்ளலாம். ஒரு பிரதேசத்திலுள்ளவரிடையே அடிக்கடி பாடவிதானம் தொடர்பான கூட்டங்களை நடாத்துவதன்மூலம் பாடவிதான வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றலாம். அதிபர்கள் பாடவிதான விற்பன்னர்களாக ஏதும் புத்தாக்கம் ஏற்படுத்தும் ஒரு குழுவாகவும் மாறலாம்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் அதிபர்கள் தெரிவு, பயிற்சி முக்கியமானதாகிறது. ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி பாடவிதானம், முகாமைத்துவ டிப்ளோமா, பட்டப்பின்படிப்புடிப்போமா ஆயியவற்றில் அடங்கும் கல்வி நிர்வாகத்துவங்கள் ஆரம்ப நிலைக்குப் பொருத்தமானது. ஆனால் தங்கள் பங்கிற்கு ஏற்ப பாடசாலை முறையில் கல்விசார் நிர்வாகம் சார் உச்ச பயன் பாட்டு நிலையினை அடைய மேற்கூற பலதரப்பட்ட பயிற்சியினைப் பெறவேண்டியுள்ளது. இவை கல்விசார்த்த, நிர்வாகம் சார்ந்த, முகாமைத்துவம் சார்ந்த கருத்துக்களையும் திறன்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதிபர்கள் ஒரு தொழில்சார் அமைப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமேயாயின் முகாமைத்துவ முறைகளை நன்கு தெரிந்த வர்களாக இருக்க வேண்டியது மிக அவசியம்.

எதிர்கால அதிபர்களைக்கூடத் தெரிவு செய்வதில், விசேஷ பயிற்சி அளிப்பதில் கையாளப்படும் முறைகளைச் சிந்திப்பது பொருத்தமானது. ஒருவர் அடிப்படைக் கல்வி, கல்விசார் தராதரங்களையும், நல் வொழுக்கக் குணாதிசயங்களையும் கொண்டிருத்தல் அதிபராவதற்கு அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. அவரது பயிற்சியில் கல்விசார் பிரச்சினைகள், முகாமைத்துவ பண்புகள் நிர்வாகம், திட்டமிடல் ஆகியவற்றை உள் அடக்குதல் பொருத்தமாக அமையும். மேலும் பாடசாலைகள் தரிசிப்பு, கலந்து ரேயாடல் என்பன ஒருவரை எதிர்கால பொறுப்புகளை ஏற்று பாடசாலையை நடாத்துவதற்கு பொருத்தமான வகையில் தயார் படுத்த ஏதுவாக அமையும்.

பாடசாலை அதிபர்களை, ஆசிரியர்களை கல்வி அதிகாரிகள் நிர்வாக ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்துவத் பொதுத்தமானதா என்ற வினா எழுகின்றது. குறிப்பாக தொழிற்சங்கங்கள் இதனை விரும்புவதில்லை. பொது நிதியத்தைப் பெறும் பொழுது ஒருவர் கணக்குக் காட்ட வேண்டிய, தான் செய்யும் வேலை தொடர்பாக விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய படியால் நிர்வாக ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தும் கடமை அவசியமாகிறது. அதே நேரத்தில் பாடசாலையில் உள்ள முக்கிய செயற் பாடாகிய பாடவிதான அமுலாக்கலில் உதவுதல், ஆலோசனை வழங்கல் முன்னுரிமை பெறவேண்டிய நிலை உண்டு.

பாடசாலைத் தலைவருக்குரிய பதவிப் பெயர் எவ்வாறு இருத்தல் பொருத்தமானது என்ற வினா எழுகின்றது. இலங்கையில் ‘கெட்மாஸ்டர்’ ‘பிறின்சிப்பல்’ என்று இரு வகையில் குறிப்பிடும் நிலை இருந்தது. பாடசாலையின் தரத்திற்கு ஏற்ப வேறு பட்ட தரங்களைக் கொண்டிருத்தார்கள். ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எல்லோரையும் ‘பிறின்சிப்பல்’ என்று அழைக்கும் முறை அமுலுக்கு வந்தது.

1984ம் ஆண்டு கல்வி முகாமைத்துவ சீர்திருத்தத்தின் பிரகாரம் பாடசாலைத்

தலைவரின் நிலை ‘முதனிலை முகாமையாளர்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் பதவிப்பெயரில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. பதிலாக பல மட்டத்தில் ஒரே பாடசாலையில் பல அதிபர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலை உருவாகியுள்ளது. இது குறிப்பாக மாணவர் தொகையைக் கூடுதலாகக் கொண்ட பெரிய பாடசாலைகளுக்கே பொருந்தும். அதிபருடைய பங்கும் தனி நிர்வாகியாக இருந்த நிலையிலிருந்து பாடவிதான் வேலைகளில் கூடுதலாகப் பங்கு கொள்ளும் ஒரு முகாமையாளராக மாறியது. இவ்வேளையில் பாடசாலைத் தலைவரின் பெயர் கடமையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மாற்றமுற வேண்டிய அவசியம் உண்டு. பாடசாலைத் தலைவரை பாடசாலை முகாமையாளரென்பதா அல்லது பாடசாலைப் பணிப்பாளர் என்பதா? அதிபர் அல்லது ‘கெட்டமாஸ்ரர்’ என்ற சொல் நிர்வாகி என்ற பாரம்பரிய கடமை யுடன் தொடர்பு படுத்தி வந்தமையினால் புதிய நிலைக்குப் பொருத்த மற்றது. பதவிப் பெயர் மாற்றம் புதிய ஒரு உதவே கத்தையும் ஜக்குவிப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக அமையும் என்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்து எழும் ஒரு வினா பாடசாலையின் அளவுடனும் பதவியுடனும் தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது. பாடசாலை களின் சாதனைத் திறனாலும் பெற்றோரின் அங்கலாய்ப்பினாலும் பாடசாலையின் அளவு கூடிக்கொண்டே போகிறது. பாடசாலை அதிபர்களும் மாணவர் தொகையினை கட்டுப்பாடில்லாமல் அதிகரிப்பது பாடசாலைகளுக்கு நல்ல பெயரினை ஏற்படுத்தும் என்று நடந்து கொள்ளுகின்றனர். சில பாடசாலைகளில் ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் உள்ளனர்; இதற்கு எதிர்மாறாக சில பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள பாடசாலைகளில் பத்து மாணவர்களுக்கும் குறைவான தொகையினர் உள்ள நிலையினைக் காணலாம். இவ்விரு வகையான பாடசாலையில் உள்ள அதிபர்களைக் கடமை அடிப்படையில் ஒரே பதவிப் பெயரினைக் கொண்டு

அழைப்பது பொருந்துமா? மேலும் பெரிய பாடசாலைகளைப் பிரிவு அடிப்படையில் பிரிப்பதா? அத்தகைய பிரதித் தலைவர்களை எவ்வாறு அழைப்பது? என்ற பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. மேலும் பாடவிதான் கருமங்களுக்கு ஒருவரைப் பெருப்பாகவும், பிறிதொருவரை ஏணைய எல்லாக் கருமங்களுக்கும் பொறுப்பாகக் கொண்டிருப்பதா? இதில் யார் மேலான நிலையிலுள்ளவர் என்ற வினாவும் எழுகின்றது.

கல்வி வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதனை கல்வி முகாமைத்துவத்தில் ஏற்கும் நிலை யுண்டு. இதனைப் பாடசாலைக்குள்ளேயே நடைமுறைப் படுத்துவதா அல்லது வெளியே இருந்து விசேட பாட ஆலோசகர்களால் செயற்படுத்துவதா கூடுதலான பயன் அளிக்கும், அர்த்தம் உள்ளது என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள முறைகள் நல்ல தாக்கத் தினை ஏற்படுத்தவில்லை என்பது உண்மை. பாடசாலையில் மேற்பார்வைக்கு கூடுதலான முக்கியத்துவம் அளித்தால் பயன் விக்கும் என்று வாதாடினாலும் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் பாட விற்பனைர்கள் இருப்பார்களா என்பது கேள்விக்குறிப் பலவேறுபட்ட வேலைகளைச் செய்யும் வேளையில் மேற்பார்வையின் உரிய முக்கியத்துவத்தை இழக்கிறது. மேலும் அதிகார நிலையினையும் மேற்பார்வையினையும் ஏற்கக்கூடிய வகையில் இணைத்துச் செயற்படுத்துவதில் ஏற்கும் தன்மை குறைகிறது. கற்பித்தலில் இருந்து நீண்ட நாள் விலகிய நிலையிலுள்ள கல்வி அதிகாரி பல நவீன கற்பித்தல் முறைகளையும் மாற்றங்களையும் அறியாத அல்லது தான் ஈடுபடாத நிலையில் மேற்பார்வை ஏற்கக்கூடியதாக, பயன் தரக்கூடியதாக அமையாது. இன்றைய நிதர்சனம் இதுதான்.

வகுப்பறைச் செயற்பாடுகள் கூடுதலான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவேண்

ஓமா? என்பதுதான் பிரச்சினை. மாற்று வழிகள்

- (i) மேற்பார்வை நிலையங்களை அமைத்து விசேட பயிற்சி, ஒழுங்கு, வசதி நிலையில் இயங்க வைத்தல்.
- (ii) சிறந்த பாட ஆசிரியர்களை மேற்பார்வையில் விசேட பயிற்சி அளித்து இக் குழுவில் பாடசாலையில் செயற்பட வைத்தல்.

(iii) ஆசிரியரின் கற்பித்தல் பாட வேளையினைக் குறைத்து பாட வேளைகளைப் பாட ஆயத்தத் திற்காக ஒதுக்கிடு செய்தல்.

அதிபர் ஒரு சிறந்த கல்வித் தலைவராக வருவதாயின் அவர் தலைசிறந்த ஆசிரியராக இருக்கவேண்டும். இவ் உதாரண மூலம் தான் கல்வியில் தாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தி வளர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்தலாம். கல்வி வளர்ச்சியில் பாடசாலைத் தலைவரே பணிப்பாளர் ஆகின்றார்.

இன்புற வாழ்வோம்

- எம். ரி. உதுமா லெவ்ஸை

கனியக் கடலுக் கெல்லை உண்டு
கல்விக் கடலுக் கேது எல்லை
மனித ஆசையும் விரிந்திடல் போலே
மாகல்விக் கடலும் விரிந்தது பாரில்

கல்வி கற்ற மாணிடர் எல்லாம்
கற்ற படிக்கு நின்றதே இல்லை
தொல்லைகள் தேடி வந்தே தினமும்
ஆயரக் கடலுள் மூழ்கிட வாணோம்

கற்ற படியே நிற்போ மாணால்
காசினி மேலே இன்பமே கொள்ளை
நற்தவம் காத்து இருப்போ மாணால்
நன்மைகள் கோடி நம்மை நாடுமே

வாழும் நானை எண்ணிப் பார்த்தே
வாழும் வழிக்கே கல்வியும் வேண்டும்
குழும் இன்பம் தேடியே வந்து
குழ்ந்திட மனித நேயம் காப்போம்

கல்வி என்பது கடைச் சரக்கல்ல
காக் கொடுத்து வாங்கவோ முடியும்
அல்லாஹ் தந்த அருட்கொடை கல்வி
அதனை உணர்ந்தால் அற்புத வாழ்வு

பாராட்டுக்குரியவர்கள் !

- அ. கெளிதாசன்

நீர்முழ்கி முத்தெடுக்கும் தன்மை யோர்கள்
நிலந்தோண்டி இரத்தினங்கள் கொள்ளு வோர்கள்
பார்மீது மலையேறும் வித்தை கற் றோர்
பஞ்சநிற மஞ்சலவி ஊர்தி செல் வோர்
ஆழியிலே கப்பலினைச் செலுத்து வோர்கள்
அருங்களிறு தணைக்காட்டில் கட்டு வோர்கள்
மேழியினால் பொருப்புநிலம் உழுவோர் தாழும்,
மேன்மையுளோர்; பாராட்டுக் குரியோராவர் !

கலட்டுத்தரை தனிற்பக்கமை காணு வோர்கள்
காசினியில் களவு பொய் காணா தோர்கள்
இலட்சியத்துக் காடுதங்கள் ஏந்து வோர்கள்
இவ்வுயிரைத் துச்சமென எண்ணு வோர்கள்
துலங்கு மொரு வையகத்தைப் படைத்த பேர்கள்
துட்டனெலும் கெட்டபெயர் குடா தோர்கள்
நிலம்மீது இறவாத பெயரைப் பெற்றோர்
நிச்சயமே, பாராட்டுக் குரியோராவர் !

மண்ணாசை பெண்ணாசை கொள்ளா தோர்கள்
மது புகையை எந்நானும் எண்ணா தோர்கள்
பொன்னாசை தணைவிட்டோர் ! புதுமை நெஞ்சம்-
பூதலத்தில் வாய்த்திட்ட புரட்சியாளர் !
எந்நானும் சுயதலமே ஒட்டா தோர்கள்
எதிர்ப்புகளைக் கண்டுமணம் அஞ்சா தோர்கள்
நன்மைக்காய் வாழ்வதற்கே நாட்டம் மிக்கோர்
நானிலத்தின் பாராட்டுக் குரியோராவர் !

மக்களுயிர் காக்கின்ற மருத்து வர்கள்
மனம்நோகா விதம்நடக்கும் தாதிமார்கள்
தக்ககல்வி புகட்டுகின்ற ஆசான் மார்கள்
தரணியுயர்வுக் குழைக்கும் சேவையாளர்
வக்களைகள் தான் கூட்டிப் பாடல் செய்யும் -
வண்டமிழிற் பற்றுடைய பாவல் லோர்கள்
எக்காலும் இறைபக்தி கொண்ட பேர்கள்
எல்லோரும் பாராட்டுக் குரியோராவர் !

சடங்குகள்

- எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

தமிழ் மக்ஞாடைய வாழ்க்கையில் முகிய பங்கினைப் பெறுபவையாகச் சடங்குகள் உள்ளன. சடங்கு என்னும் போது மட்டக்களப்பு பாரம்பரியத்தில் அம்மன் கோயிற் சடங்குளையே பெரிதும் குறிக்கின்றது. அதுவும் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் நெகுங்கிய தொடர்புடையதாக சடங்குகள் உள்ளன. இச் சடங்குகளை மங்கலம் அமங்கலம் சம்பந்தமானவை என இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

மங்கலம்:

திருமணம், வளைகாப்பு, பிறந்தநாள், காதுகுந்துதல், பல்லுக்கெர்முக்கட்டடை சொரிதல், பூப்பு நீராட்டல் சடங்கு என்னும் பிரிவுகளில் கூறலாம்.

அமங்கலம்:

மரணச்சடங்கு. கல்லை வைத்தல், எட்டுச்சடங்கு, முப்பத்தோராம் நாள் சடங்கு, ஆண்டுச் சடங்கு, திவசம் (மாள யம்) என வகைப்படுத்தலாம்.

பழந்தமிழருடைய வாழ்க்கையில் எவ்வகையான சடங்கு முறைகள் இருந்தன என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. சமய வழி பாட்டு முறையுடன் சில சடங்குகள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதன் முதல் திருமூருகாற் றுப்படையிலேயே சடங்கு பற்றுக்கூறப் படுகின்றது.

“மந்திர விதியின் மரபுளி விழா அ வந்தணர் வேள்வி யோர்க்கும் மே”

இதிற் பார்ப்பனர், வேதங்களிற் கூறப் படும் சடங்குகளைத் தவறாது செய்து ஒழுகுவர் என்று கூறப்படுகின்றது. இதே விடயம் மதுரைக்காஞ்சி 468 - 474 வரையான அடிகளில் எடுத்துக்கூறப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியரும் சமயச் சடங்கு முறையில் மக்கள் வெளிநாட்டு நிகழ்ச்சியினை எவ்வாறு மேற்கொண்டனரென்பதை தொல்காப்பிய பொருளத்தில் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த காதிதழும்”

என்னும் அழகன் முருகன் மீது உருவந்து வெறியாட்டம் நிகழ்த்திய தன்மையினை எடுத்து விளக்குகின்றது.

இனி சங்காலத்தில் மக்கள் வாழ்க்கையின் திருமணச்சடங்கு முறைகளும் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதனைக் கவனிக்கலாம். அகநானுரூபி 86ஆம் பாடல் திருமணச் சடங்கு பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. “உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச் சமைத்த செவ்விய பொங்கலொடு பெரிய சோற்றுத்திரளை ஆக்கி வைத்திருக்கின்றனர். மரத்துஞ்கள் நிறுத்திச் செய்த அழகிய பந்தவின்கீழ் புதுமணல் பரப்பியுள்ளனர். மனையின் கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளை தொங்க விட்டிருக்கின்றனர். தீய கோள்களின் தொடர்பு நீங்கப்பெற்ற திங்களை குற்றமற்ற சிறந்த புகழினையுடைய உரோகினி என்னும் வின்மீன் சேர்ந்த இருள் நீங்கிய விடியற்காலையில் முதுபெண்டிர் உச்சியில் குடத்தினையும் கையில் புதிய அகன்ற கலத்தினையும் எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை முறை முறையாகத் தரத்தர ஆரவாரம் மிகுந்தது.” மகனைப்பெற்ற தூய மகளீர் நால்வர் கூடி நின்று “கந்தியின் வழாது பல பேறுகளையுடி பெற்று, உன்னை வந்தடைந்த கணவனை விரும்பிப்பேணும் விருப்பத்தை உடையையாக” என்று நீர் தெளிக்கப்பெற்று குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய பூக்

களை மிக்க கரிய கூந்தலில் நெல்லுடன் தூவி மணமக்களை வாழ்த்தினர் என விரித்துக் கூறுகின்றது. அகநானூறு 76 ம் பாடவில்.

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி
மிதவை
பெருஞ் சோற்றமலை நிற்ப நிரை
கால”

இதனை நாம் நன்கு அவதானிக்கலாம்.

பொதுவாக சங்க காலப் பகுதியில் மக்கள் கைக்கொண்ட திருமணச்சடங்கு முறைகளை பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறலாம்.

1. நன்னாளையும் நன்னியித்தத்தையும் குறித்தல். திங்களும் சடமும் சேர்ந்த காலை நேரமே பெரும்பாலும் கைக் கொள்ளப்பட்டது.
2. பந்தல் அமைத்து அலங்கரித்தல்.
3. முரசம் முழங்குதல்.
4. உறவினர்க்கும் மற்றவர்க்கும் உணவளித்தல்.
5. பெண்ணை அலங்கரித்து விதானத் தின் கீழ் இருத்தல்;
6. முது பெண்டிர் மணமகனுக்கு குடங்களும் கலங்களும் வழங்குதல்.
7. முருகனை வணங்குதல்.
8. புதல்வரைப் பெற்ற மகளீர் மணமக்களை வாழ்த்துதல்.
9. இராக்கலாத்தில் மணமகளை மணமகனுக்குச் சுற்றத்தார் அளித்தல்.

இனித் தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள மங்கல, அமங்கலச் சடங்கு முறைகளைப் பற்றி ஆராயலாம். மட்டக்களப்பு மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கிராமத்திற்கு கிராமம் இடத்திற்கிடம் சடங்கு முறைகள் வித்தியாசமுடையனவாக காணப்படுகின்றன. முதற்கண் பொதுவாக திருமணச் சடங்கினைப்பற்றிப் பார்ப்போம். முறைமச்சான் அல்லது முறை மாமன் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வது பொதுவாக நடைமுறையில் இருந்த போதும் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் பெற்றும் சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. புறநடையாக முறை தலையில்லாமலும் சில திருமணங்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன. முதலில் கேட்டுப் போதல் நிகழ்ச்சி நடை

பெறும். பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை கேட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு செல்வர். செல்லும் போதுபலகாரம், கொழுங்கட்டை என்பலற்றை பணை ஒலைப் பெட்டியில் வெள்ளைச் சிலையால் மூடிக்கட்டி எடுத்துக் கொள்வர். பின்னர் சாதகப் பொருத்தம் பார்த்து பொருந்துவதாயின் விவாகத் திற்கு நாள் குறிப்பர். திருமணத்திற்கு முன்னர் சம்பந்திகள் வீட்டார் இருவரும் அடிக்கடி இரு வீட்டிற்கும் சென்று ஒழுங்குகள் பற்றிக் கடைத்துக் கொள்வர். பின்னர் நல்ல நாளில் பெண் வீட்டில் திருமணச் சடங்கு நடைபெறும். வீட்டில் ஓமம் வளர்த்துச் செய்தல் அல்லது கோயிலில் ஓமம் வளர்த்துத் தாவி கட்டுதல் என இருவகையாக திருமணச் சடங்கு நடைபெறும். தாவிக்குப் பொன் உருக்குதல் நிகழ்ச்சியும் ஏற்கனவே ஒரு நன்நாளில் நடைபெறும்: தாவிக்குப் பொன் உருக்கும் பொழுதே முதலிற் பிறக்கும் குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதனைத் தீர்மானித்துக் கொள்வர்.

திருமணத்தின்போது தொழ் மாப்பிள்ளை கூட்டி வரும் நிகழ்ச்சியும் இடம் பெறும். பின்னர் மாப்பிள்ளையைக் கூட்டி வருவர். இச்சந்தரப்பத்தில் மேள தாளங்களுடன் மாப்பிள்ளை ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்படுவார். பின்னர் திருமணவீட்டு வாசலில் வைத்து ஆராத்தியுடன் (ஆலாத்திதி) வரவேற்றல் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். தொடர்ந்து திருமணவீட்டில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். கால்கழுவதல், மோதிரம் மாத்துதல், மாங்கலமயம் தரித்தல் (தாவிகட்டுதல்) சில இடங்களில் இன்றும் அம்மி யிதித்து அருந்தத்தி காட்டியே தாவிகட்டுதல் வழக்கம். வீட்டில் ஜயரை அழைத்து, ஓமம் வளர்த்து தாவி கட்டுதல் அல்லது கோயிலுக்குச் சென்று அங்கு இறைவன்னு சந்நிதானத்தில் சகல கிரியைகளையும் செய்து தாவிகட்டுதல் இடம்பெற்று பின்னர் கல்யாணச் சாப்பாடு எல்லோருக்கும் வழங்கப்படும். இதில் மாப்பிள்ளைப் பந்தி முன்னரும் பெண்பிள்ளைப் பந்தி அடுத்தும் நடைபெறும். பின்னர் கலத்தில் போடும் நிகழ்ச்சி சிறப்பாக இடம் பெறும். கிராமப்புறங்களில் இதற்குக் கூடிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். ஒரு பாத்திரத்தில் உணவுவகைகளைப் படைத்து அதனைப் பிசைந்து மாப்பிள்ளையும் பெண்

ஆம் உண்ணும் விதத்தில் அமையும் நிகழ்ச்சி. அன்பளிப்புக்கள் வழங்கல் அதன் பின்னர் கால்மாறுதல் பெண்ணை அழைக் கூக்கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்றும் நிகழ்ச்சி, மாப்பிள்ளை சோறு வழங்குதல் என்பனவும் இடம்பெறும்; இத் திருமணச்சடங்கு முறைகளை ஒழுங்காக வும், சிறப்பாகவும் செய்து முடிப்பதில் ஊர்ப்பெரியவர்கள் மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பர். மங்களச்சடங்கு நிகழ்ச்சி களில் வளைகாப்பு மாற்றும் நிகழ்ச்சி இந்தியாவில் அதுவும் தமிழகத்தில் பல கிராமங்களில் இன்னும் சிறப்பாக நடைமுறையில் உள்ளது.

தமது பராராம்பரியப் பிரதேசங்களில் பெண்குழந்தை பருவம் அடைந்தும் நடைபெறும் சாமத்தியக் கல்யாணம் ருதுசாந்தி (மஞ்சள் நீராட்டு விழா) மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது, பருவம் அடைந்த பெண்ணிற்கு கண்ட தண்ணீர் உடனே வார்ப்பார்கள். பின்னர் இரண்டாம் தண்ணீர் வெற்றிலைவைத்து சாத்திரம் கேட்டு நல்ல நாள் சுபமுகர்த்தும் குறித்து உற்றார் உறவினருக்கெல்லாம் அழைப்பு விடுத்து வெகுவியமிசையாகச் செய்வார். பெண் பருவமடைந்தும் பெண்ணது தாய் தனது மச்சானுக்கு முதன் முதலாக சொல் வியனுப்புவாள். அவள் வந்தே முதல் தண்ணீர் வார்ப்பாள். இந்நிகழ்ச்சியில் முக்கியமாக மஞ்சள் குளிப்பு இடம்பெறும். பருவமடைந்த பெண்ணிற்கு நல்ல சத்துள்ள உணவுகள், முட்டை உழுத்து, குருக்கன், எள்ளு, நல்லெண்ணை போன்றவற்றைக் கொடுப்பார்கள். கொண்டாட்டத் தின் போது பருவப் பெண்ணை நன்றாக அலங்கரித்து இருமருங்கும் இரு தோழிப் பெண்களையும் இருத்தி சோடனை செய்யப்பட்ட மணவறையில் இருப்பாட்டு வைப்பார்.

அடுத்து ஒரு குழந்தை பிறந்த பின்னர் விடுகளில் நடைபெறுகின்ற சடங்கு முறைகளை நோக்கலாம். பிறந்த முப்பத்தியொராம் நாள் முக்கியமாக மருங்கைச்சடங்கு நடைபெறும். இதில் குழந்தையுடைய தலைமயிர் இறக்கப்படும். அத்தோடு அவர் நான் பூட்டும் (ஆறு நாக்கொடி) நிகழ்ச்சி இடம்பெறும். அத்துடன் பெண் குழந்தையாக இருந்தால் காது குத்துதல், ஆணால் தொடக்க காலத்தில் ஆண், பெண், எக்

குழந்தையாக இருந்தாலும் காது குத்துதல் இடம் பெறும். பின்னர் குழந்தைக்கு பல முளைக்கும் பொழுது இன்னும் மாருசடங்கு நிகழ்ச்சி இடம் பெறும். அதாவது பல்லுக்கொழுக்கட்டை சொரிதல். இவ்வித பல மீற்றாயப் பூர்வமான பாரம்பரியச் சடங்குகள் இடம் பெறும்.

இனி அகவாழ்க்கைச் சடங்கு முறைகளுள் மரணம் நிகழும் போது நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கலாம். சாதாரணமாக கிராமப் புறங்களிலே ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் உடனடியாக அவ் வீட்டிற்கு சென்று உற்றார், உறவினர்கள் எல்லாரும் துக்கம் விசாரிப்பதோடு பந்தல் போடுதல், அதனைத்தொடர்ந்து மனைச்சடங்கிற கான அலுவல்களைச் செய்வார். குடி முறைக் கேற்ப முட்டி கட்டிதல், வெள்ளை கட்டுதன், என்பன இடம்பெறும். பின்னர் இறந்த வரின் உடலை குளிப்பாட்டி நல்ல உடுப்புகளை அணிந்து உறவினரின் அஞ்சிக்காக வைத்திருப்பார். ஓதுவுடலை எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்வதற்கு வசதியாகப் பாடை கட்டுவார். தமிழ் மக்கள் பெறும் பாலும் பழங்காலத்தில் அடக்கம் செய்யும் முறையினையே கைக்கொண்டனர். எரிக்கும் பழக்கம் பின்னரே தோன்றியது. சவுடக்கூட்டித்திற்கு முன்பு எண்ணை வைத்தல், கால் கழுவுதல், வாய்க்கரிசி போடுதல், கொள்ளிக்குடம் உடைத்தல், இளநீர் வெட்டி வைத்தல் என்பன நடைபெறும். பின்னர் வீட்டிலே மாத்துக் கொடுத்தல், சோறு சமைத்தல், கண்விழித்தல், தாயக்கட்டை விளையாடுதல், வைகுந்த அம்மானை படித்தல், வாழிபாடுதல் என்பன நடைபெறும். 5வது நாளில் கல்லை வைத்துப் பின்னர் எட்டாது நாளில் எட்டுச் செலவு நடைபெறும். இந்நிகழ்ச்சிக்கு உற்றார் உறவினர்களோடு பிச்சக்காரர்களையும் அழைத்து உணவளிப்பார். எட்டாம் நாள் வைகுந்த அம்மானை வாழிபாடு முடிப்பார். பின்னர் முப்பத்தொன்றுச் செலவு ஓராண்டு கழிந்த பின்பு மாளையும் கொழிந்து நாகரிகத்திற்கேற்ப முறைகளும் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவ்விதம் தமிழர் வாழ்வில் பலவேறு சந்தர்ப்பங்களில் பலவேறான சடங்கு முறைகள் அனுப்பிக்கப்படுகின்றன. இவை கிராமப்புறங்களிலேயே தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ளன. நகர்ப்புறங்களில் வழக்கொழிந்து நாகரிகத்திற்கேற்ப முறைகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உயர்வெனப் பணி ஓங்கட்டும்

- வெல்லஹ்ரக் கோபாஸ்

கடல்கடந்த நாடெல்லாம் தமிழ்மணக்குத்தா - அந்தக் காலம்மீண்டும் சமுத்தமிழன் கைக்குவந்தத்தா உடலைமட்டும் தாங்கிக்கொண்டு பயணமாகினான் - இன்று உலகமெல்லாம் உடமையென்று உறவுதேழினான்

அஞ்சியஞ்சி செத்தழிந்து அகதியானவன் - இந்த அவலவாழ்வில் மீட்சிபெற அலையில்போனவன் நெஞ்சுருதி பசுமைகொள் நிழலைத்தேழினான் - உலகை நீளவலம் வந்ததன்பின் அமைதியாகினான்

காலம்தந்த பாடம்போதும் இன்னுமேன்தடை - அதில் கறுப்புவெள்ளை கிழக்குமேற்கு தோன்றினில்லடை பாலபாடம் மீண்டுவந்தால் வேதனையடா - நீ படித்துவிட்டாய் உலகப்பாடம் போதுமேயடா

தஞ்சைமண்ணில் தமிழிச்சியின் முடிசரிந்தது - இன்று தரணியெல்லாம் தமிழன்தலை குனிந்துகொண்டது உந்தனக்கு அந்தவழி உறவுறுந்தது - நாளை உலகையாளப் போறவன்றீ உரிமைவந்தது

இலங்கைத்தமிழன் தலைமையுலகில் இலங்கிடவேஷ்டு முத்து இமயம்தாண்டி துருவம்வரை ஏறுதல்வேண்டும் உலகமாந்தர் அமைதிவழி ஓட்டுபுதல்வேண்டும் - அதில் உனதுபணி உயர்வெனவே ஓங்குதல்வேண்டும்

“சொர்க்கமும் நரகமும் நமக்குள்ளே இருக்கின்றன. காமத்தையும், குரோதத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டால் நரகத்தில் இருக்கிறோம். அவற்றை குறைத்துக் கொண்டால் சொர்க்கத்தில் இருக்கிறோம்.”
— நபிகள் நாயகம்

இமந்துபோன இளமையைத் தேடி.....

- கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீஸ்

எங்கள் நகரின்று இருண்டு தெரிகிறது
ஆறு மணியோடு அடங்கி விடுகிறது.
எங்கள் நகர்மீன்டும் இளமை பெறுவதென்றோ !
தங்கநகை அவிந்த தையல்போல் எப்போதும்
பொங்கும் அழகுப்
பொலிவோடும் கற்போடும்
திங்கள் முகம்போல
திகழ்ந்த எம் நகர் இன்று
பொற்பிழந்து தன்ஜுடைய பொலிவைப் பறிகொடுத்து
நிற்பதைக்காண
நெஞ்சு கொதிக்கிறது.

அன்னையின் கண்ணீர்
அகன்று அவள்முகத்தில்
புன்னைக் காலத்தைப்
போவது எந்நாளோ !

கல்முனை நகர்என்றால் காதல் சிலருக்கு
எல்லா வளமும் இருப்பதோர் காரணமாம்
எட்டாத தொலையில் இருந்திங்கு வந்தவரும்
விட்டுவிட்டுப் போவதற்கு விரும்பவே மாட்டார்கள்.

கட்டித் தயிர், கைக்குத்து நல்லரிச
சட்டத்திறைச் சமைப்பதற்கு கடல்மீன்
பச்சநெல் குத்தி பதமாக இடித்தெடுத்து
“அச்சா” என்கெசால்லும் அவல் பொரியல்
முக்காட்டுக்குள்ளே முகத்தைப் புதைத்தாலும்
தக்காளிப் பழம்போன்ற தையலர் முகத்தழகு
பள்ளிக்குச் செல்லாத பாத்துமிமா லாத்தாக்கள்
அள்ளித் தருகின்ற அமுதான கவினூபம்.

இத்தனையும் விட்டு
எவர்தான் நகர்வாரிகள்.

கல்முனையை நன்கு
காதலித்து வந்தவர்கள்
தொல்லை யென்று
இன்றேன் தூராடுகிறார்?

எங்கள் நகரின்று இருண்டு தெரிகிறது
எங்கள் நகர்மீன்டும் இளமை பெறுவதென்றோ?
எந்தப் பகையும் எங்களுக்குள் இல்லாது
சொந்தச் சுகோதரர்போல் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தோம் !

பெண்டாட்டி புருஷனுக்குள் பிரச்சினைகள் எழுவதுபோல்
எங்களுக்குள் சக்சரவு இடையிடையே மூண்டதுதான்
கண்டவர்கள் அதைப்பெரிதாய் கூட்டி இனப்பகையை
உண்டாக்கி எங்களது உணர்ச்சிகளை தூண்டினார்கள்
கொஞ்சம் எமக்குள்ளே கொடிய இனங்கார்வு
நெஞ்சுகளில் மூண்ட நினைவு எமக்கில்லை !

காதரும், பாண்டியனும்
 கைகோர்த்து நடந்தார்கள்
 மாதர்கள் அச்சமின்றி
 மாலையிலும் உலாவந்தார்;
 பாண்டிருப்புத் தியேட்டரிலே படம்பாரித்துவிட்டு
 தாண்ட எழும்போது தடைகள் இருக்காது
 மணியென்ன ஆணாலும் மணத்திலே பயமில்லை !
 பணிபெய்யும் போதும் பயணத்தை நாம்தொடர்வோம் !
 மட்டுநகருக்கு சிலமணிக்குள்ளே நாம்பறப்போம் !
 பட்டணத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்போம் புதுப்படங்கள்
 ஒடினால் அதையும் ஒவ்வொன்றாய் நாம்ரசிப்போம் !
 பாலுஜீயா விட்டில் படுப்போம் அம்மாதரும்
 மட்ட இறால் சொதிஇன்னும் மணக்கிறது இவிக்கிறது ;
 பொங்கலன்று நானும் போய்கிருந்து அதைச்சுவைப்பேன்
 எங்கள் பெருநாளை
 எதிர்பார்த்து இளங்கோ
 வந்து குதிப்பான்
 வாசலெல்லாம் பூச்சொரியும்
 கட்டிலே படுத்து
 கணவுபல நாம்காண்போம் !
 ஒற்றுமையாய் வாழ்வதிலே
 உயர்வுண்டு என்றிவைப்போம் !
 பந்துமணி என்றாலும்
 பயமின்றி கடற்கரையில்
 நித்திரையை மறந்து
 நெஞ்சம் மகிழ்ந்திருப்போம் !
 பாரதியும், கம்பனும், பார்ப்பகழும் இக்பாலும்
 வள்ளுவலும், உமறும் வந்தெம்பை அணைப்பார்கள்,
 அணைப்பின் சுகத்தினிலே
 ஆகா... எமைறப்போம் !
 'நான் காபாவின் முன்னே அடிபணிக்கிறேன்
 ஆலயத்துக்கு மரியாதை செய்கிறேன்
 என்மார்மிலே பூதாலுண்டு
 என்கரத்திலே ஜூபாலை உண்டு' என்று
 இக்பால் சொன்னகவி இன்னும் ஒவிக்கிறது.
 ஒருமணி ஆணாலும்
 உரைப்பதைக் கேட்டிருப்போம் !
 கருமேகம் வந்தாலும்
 கலைந்ததை ஒட்டுவோம் !
 கோப்பி குடிப்பதற்கு
 குமணன் கடையிருக்கும்
 சாப்பாடு வேண்டு மென்றால்
 சமீம் காக்கா திறந்திருப்பார்.
 விதியெல்லாம் இன்று
 வெறிச்சோடிக் கிடைக்கிறது
 பாரதியைக் கம்பனை
 பார்ப்பதற்கு முடியவில்லை.
 எங்கள் நகர் இன்று இருண்டு தெரிகிறது
 ஆறு மணியோடு அடங்கி விடுகிறது
 எங்கள் நகர்மீண்டும் இளமை பெறுவதென்றோ !

“சதிர் ஆட்டத்தின் மறுமலர்ச்சியே.....

இன்றைய தெய்வீகக் கலையாம் பரதக்கலை”

- திருமதி. மாலதி சிவகுமார்

உலகத்தில் தொன்மையாக இயல் பாய்ந்த தோன்றிச் சிறந்ததே ஆடற்கலை யாகும். இஃது உள்ளத்திற்கு களிப்பையும், உடலுக்கு வலுவையும் தந்து மக்கள்து பண்பாட்டை அறியத் துணைநிற்கிறது. நாட்டு மக்களின் ஒருமைப்பாட்டுணர் விற்கு ஆடற்கலையும் துணையாகும் என்று அறிஞர்கள் இயம்புகின்றனர். வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாகி அமைக்கப் பட்ட கலையே ஆடற்கலை எனக் கூறி விடலாம். இதனால்தான் மக்களால் சிறப் பாக வழிபடப்படும் தெய்வங்களும் ஆடற் கலையுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன போலும். இவ்வாடற்கலை கோவில்களில் ‘சதிர்’ நாட்டியமாக ஆடப்பட்டுப் படியப் படியாக மறுமலர்ச்சி பெற்று அரங்கம் வரையில் ஆடப்படும் ‘பரதநாட்டியமாக’ இன்று மிளிர்கிறது.

உயர்ச்சியின் உந்துதலினால் உயிர்கள் தம் உறுப்புக்களை இசைவுபட அசைக் கின்றன. அத்தகைய அசைவுகளே ஆடலாக வெளியில் புலப்படுகின்றன. சடுபாட்டுடன் பிறர் கண்டு மகிழ்தற்கேற்ற முறையில் தாளத்திற்கும் இசைக்கும் பொருந்திச் சில வரைறந்தங்கள் கொண்டு இயங்கும் போதுதான் ஆடலானது கலைத்திற்கன எப் பெறுகின்றது. நகை, அழுகை, இழிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, பெருநிலைச்சுவை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆடல் நிகழலாம். என்றாலும் உவகை அல்லது வெகுளியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொங்கிய உணர்ச்சியிடுன் ஆடும் ஆடலே காண்போரின் நாட்டத்தை மீக் கவர்வதாக அமைகின்றது. சிறப்

பாகக் களிப்புணர்ச்சியே ஆடற்கலையின் மாட்சிக்குத் துணை நிற்கும்.

“நெஞ்சு மலி நங்கையர் உண்டுமலிந்தாடு” எனப் பதிற்றுப் பத்து இயம்புதல் காணலாம். சிறப்பாக உள்ளங் குளிர்ந்த போதெல்லாம் உவந்து உவந்து ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள் எனலாம். ஆடலுக்கு இசை துணை நிற்கும் என்றாலும் ஆடலுக்கு ஏற்ப அமையும் இசை எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் என்ற வரையறையிருந்தது. இசைக் கருவிகளுள் முழவு ஆடற்கலைக்குப் பெரும் அமைப்பாயிருந்தது. ‘நூங்கு கொணை முழவின்’ எனும் பகுதிக்கு பாட்டிற்கேற்ப முழங்கும் முழவினையும்; தூங்கலோசை மத்திம் சுருதியை ஆதாரமாகவுடைய இசை; மந்தகுதியையுடைய ஆடற்கேற்ற முழவு எனப் பழையவரை (பதிற்றுப்பத்து) அமைகிறது.

“அந்தமும் ஆசியுமாகிய வண்ணலாரமூலங்கையமர்ந்திலங்க மந்த முழவமியம்ப மகைமகள் காண நின்றரடி” என வரும் திருவேட்களைப் பதிகமும் கறுகிறது;

வாயினாற் பாடப்பட்ட இசைப்பாட்டுக்குச் ‘செந்துறைப் பாட்டு’ என்றும், ஆடற்கலைக்குரிய பாட்டுக்கு ‘வெண்டுறைப் பாட்டு’ எனவும் பெயர் உண்டு. இக்காலத்தில் பரதநாட்டியத்தில் வரும் ‘பதம்’ என்ற இசைப்பாட்டை ஈண்டு நினைவு கூறலாம். ஆடற்கலைக்கு இசைப்புலமை, ஒவியப்புலமை முதலியன் அடிப்படைத் தேவையாயின. காண்போர் உள்ளத்தைக் கவரும் வண்ணம் மகிழ்பூத்தியல் பின்றாய் மங்கையர் விளங்குதல்

வேண்டும் என்பதைப் பதிற்றுப்பத்து “சுடர்நுதல் மடநோக்கின் வாணகையிலங் கெயிற்றமிழ்து பொதிதுவர் வாயசை நடை வீறலியர்” எனக் கூறுதல் காணலாம். இசை இயங்கும்போது வல்லபம் புரியும் கை வழியே கண்ணும் கண்வழியே மனமும் செல்லுமாறு நுண்ணிடைப் பெண்கள் ஆடிய குறிப்பினைக் கம்பர்,

“நெய்திரள் நரம்பில் தந்த
மழலையின் இயன்ற பாடல்
தைவரு மகரவினை, தண்ணுமை
தமுவித் தாங்கக்
கைவழி நயனஞ்செல்லக், கண்வழி
மனமும் செல்ல
ஐய நுண்ணிடையார் ஆடும் ஆடக
அரங்கு கண்டார்”

எனக் கூறிக் களித்தின்றார். குறிப்பிட்ட எழிற்பருவந் தாண்டியதும் ஆடிமுடிந் த ஆடல் நங்கையர் பாடும் தொரிய மடந்தை யராகதி தொடர் ந்து பணியாற்றினர். சிற்பநூற்றுபலமையும், ஆடற் கலைப்புலமையும், ஒன்றந்கொன்று துணை நின்று கலை யுலகிற்கு எழிற் கூடியிடன். சிதம்பரம், தஞ்சை முதலிய கோவில்களில் நடனச் சிற் பங்கள் இன்றும் தமிழகக் கலைமாட்சியை புலப்படுத்துதல் காண்க. கூத்தியர், விற வியர், மதங்கியர் என ஆடல் நங்கையர் அழைக்கப்பட்டனர். ஆடற் கலையானது கூத்து, நடம், நாட்டியம், நிருதி தியம் ஆடல், ஆட்டம், கோலம், நாடகம், முதலிய சொற்களால் அழைக்கப்பட்டது. நாடகம் என்பது கைதழுவி வரும் கூத்து என்பதாக அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கம் தந்திருப்பி னும் ஆராய்ந்து பார்க்கின் நாடகம் என்பது ஆடலைக் குறிக்கவும் பலவிடங்களில் (சங்க தீவிக்கியங்களிலும்) புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். நடன மாதர்களை நாடக மகளிர் எனவே அழைத்துள்ளனர். பொது வாகதி தமிழர்களின் வாழ்க்கையிலே பிறந்தது முதல் பல்வேறு குழல்களிலும், சிறப்பாகத் திருவிழாக் காலங்களிலும் இசையைப் போன்ற சிறப்பினை ஆடற் கலையும் பெற்றிருந்ததெல்லாம். மொழி

அடிப்படையில் நோக்கினும் இயலுக்கும் இசைக்கும் அடுத்துவரும் நிலையில் கூத் தான்து இடம் பெறுகிறது.

தமிழர்களின் வளமார் வாழ்வானது கலையார்வத்தைத் தூண்டிக் கற்பனை யுடன் வளர்த்தது. தமிழர்களின் சமயவுணர்வும் கலைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துப் பொறுப்புடன் வளர்க்கச் செய்தது. எனவே ஆடற் கலையும் பல்கிச் சிறக்க வாய்ப்புண்டாயிற்று. தெய்வத் தொடர்பு கொண்டு மதிக்கப்பட்ட ஆடற் கலை, இடைக்காலத்திற் குறிப்பாக சமணர் காலத்தில் அறவோரால் இழிந்ததாகக் காணப்பட்டது. அதற்கேற்ப ஆடவில் சடுபட்டோரும் இழிகாமத்திற்குத் துணை நின்றனர். தாசியாட்டம், சின்ன மேனம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்ட ஆடற் கலையின் நிலைமாறி இக்காலத்தில் வாழ்க்கையின் உயர்படிகளிலுள்ள உயர் குடும்பத் தினரும் ஆடல் புரிந்து ஆதரவு தரமுன் வந்துவிட்டனர். அரசியலாரும் ஆடற் கலைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரமுன்வந்துள்ளனர். எனவே பண்டைய கலைமாட்சியுடன் ஆடற்களை ஹாலிவுறத் தொடங்கி விட்டதென நாமும் களிப்புற வாய்ப்புண்டு.

பாரதநாட்டு நாட்டியக்கலை தெய்வீக மானது. சிவபெருமான், அம்பிகை, கண்ணபிரான் முதலிய கடவுளர் நடனமாடினர். பழங்காலத்தில் சமுதாயத்தின் எல்லா வகையினரும் ஆடற்கலையில் ஈடுபட்டனர். புராண, காவியங்களால் அரசர்களின் தேவி மார்களும், பெண்களும் நடனக் கலையில் வல்லவர்களாக இருந்ததை அறிகிறோம். மகாபாரதத்தில் பிரகந்தனையினிடம் உத்தரை ஆடல் பயின்ற வரலாறு வருகிறது. ‘தவயாவதானே’ என்ற வடமெச்சி நூலில் குத்திரணன் என்ற அரசன் யாழ் வாசிக்க அவன் தேவி சந்திராவதி நடமாடிய செய்தியுள்ளது. ஆழவார் திருநகரி, மெலட்டூர், சூலமங்கலம், ஊற்றுக்காடு முதலிய இடங்களிலிருந்த அந்தணர்கள் இக்கலையை வளர்த்தார்கள். நாளடைவில் கோவில்களில் நடனமாடும் தேவதாசிகள் மட்டும் ஆடும் நிலை வந்துவிட்டது. பொருள் நிலை

மங்கியதால் அந்த ஆடல் மகளிர் பலர் விரும்பும் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் நேர்ந்தது. அதனால் இந்தக் கலை வையே மட்டமான தென்றும் ஒழுக்கக் குறைவுக்குக் காரணமான தென்றும் கருதத் தொடங்கினார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆடசி இந்தி யாவில் இருந்த காலத்தில் மிஸ். டெண்டன் (Miss. Tenant) என்ற பெண்மணி சென் ஜெக்குவந்து தேவதாசிகளையும் சதிர் நாட்டியத்தையும் எதிர்க்கலாணார். தேவதாசிகளையும், இந்தக் கலையையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று பலமதிப்புள்ள மக்களிட மிருந்து கையெழுத்துள்ள தகவற் பிரதி களைத் திரட்டினார். இதன் காரணமாகப் பின்பு சதிர் ஆட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இயக்கம் ஒன்று எழுந்தது. இதற்கு ஆதரவு தந்த வர்கள் தேவதாசிகளின் ஒழுக்கக் கேடான் வாழ்க்கையை மாற்ற வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஊட்டம் தந்த கலையைப் போக்க வேண்டும் எனவும் கருதினர்.

1926ம் ஆண்டு திரு. ச. கிருஷ்ணயர் இந்த எதிர்ப்பை வளர விடக்கூடாது என எண்வினார். இவர் பெண் வேடம் தாங்கி நடிப்பவர். வக்கிலாக இருந்தாலும் பரத நாட்டியக் கலையில் அபிமானமும், ஆராய்ச்சியும் உடையவர். இக்கலையின் சிறப்பை யாவரும் அறிய வேண்டுமென்று அவரே பெண் வேடம் போட்டு ஆடினார். ஆட்டத் தின் பின் கலை நுணுக்கங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார். இதனால் சதிரை எதிர்த்தவர்கள் அவரிடம் கோபம் கொண்டனர். அவர் தமிழுடைய முயற்சியில் பரதக் கலையைப் பரவச் செய்தாலும் தேவதாசிகளிடம் இருந்த வெறுப்புள்ளவு இருந்து கொண்டுதானிருந்தது. ஆறு ஆண்டுகளாக அவர் இக்கலையின் முன்னேற்றத்துக்காகத் தொண்டு புரிந்தும் 1932ம் ஆண்டு எதிர்ப்பு வலிமைபெற்றது. 1932ம் ஆண்டு சென்னை முதல் மந்திரியாக இருந்த பொப்பிளி ராஜாவைப் பாராட்டுவதற்கு நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் தேவதாசி ஒருந்தியின் சதிர்க் கச்சேரி நிகழ்ந்தது. பெரிய மனிதர்கள் இக்கலைக்கு ஆதரவு தருவதைத் தாக்கியும், கலையையே இழித்தும் பல கடிதங்களை டாக்டர் முத்துவல்மிரெட்டி பத்திரிகை கலீக் எழுதினார். பத்திரிகைகளில் விவாத அரங்கே ஏற்பட்டது.

சென்னை வித்வத் சபையில் 1931ம் ஆண்டு இக்கலையை அறிமுகப்படுத்த முயன்றார் திரு. கிருஷ்ணயர். முதலில் எதிர்ப்புக்கள் இருந்த போதிலும் பல கருதி துடையவர்களிடையே விடா முயற்சியுடன் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்தினார். 1932ம் ஆண்டு மகாநாட்டல் சங்கீத வித்வத் சபை பரத நாட்டியக் கலையை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார் திரு. கிருஷ்ணயர். அப் போது ஆதரவான குழ் நிலை நிலவியது. நீண்ட விவாதத்தின் பின் தீர்மானம் நிறைவேறியது. இவ்வாறு சங்கீத வித்வத் சபையே (மியூசிக் அகடமி) முதன்முதலாக பரதக்கலை மண்டும் தனக்குரிய மதிப்பைப் பெறும்படி செய்து; பின்பு பல நாட்டியக் கச்சேரிகள் நடைபெற்றன. பொது மக்களுக்கு அதன்பாலிருந்த வெறுப்பு மாறியது. அவர்கள் திரளாக வந்து பாரவையிட்டுப் புதிய திருத்தங்களை நாட்டியக் கச்சேரியில் அமைத்தார்கள். நட்டுவர்களையும், பாடு கிறவர்களையும் மேட்டயின் பின்னே அமரச் செய்தனர். 1934ல் காசியில் அகில இந்திய சங்கீத மகாநாட்டல் பாலசரஸ்வதி அம்மையாருடன் சென்று பரத நாட்டியக் கச்சேரியை நடத்தினார். நாட்டியக் கலையினால் மகளின் உடல் வளிமையுறும் என்று கட்டுரைகள் பல தடும் படித்த குடும்பத்தலைவர்கள் தம் பெண்களுக்கும் இக்கலையைக் கற்பிக்கத் தொடங்கினர்: முதலியார் குடும்பத்திலும், அந்தணர் குடும்பத்திலும் உள்ளவர்கள் தம் பெண்களுக்கு இக்கலையைக் கற்பித்தனர். 1935 ஜெவரி முதல் தேதியன்று சங்கீத வித்வத் சபையின் மகாநாட்டில் பந்தனை நல் லூர்ச் சகோதரிகளின் நடனத்தைக் காண வந்த பேரவையில் ஸ்ரீமதி ருக்மணிதேவியும் ஒருவர். அவரை இக்கலை கவர்ந்தது. தானும் இக்கலையை விரும்பி மயிலாப்பூர் கௌரி அம்மாளிடம் கற்றுத் தேர்ந்தார்: பின் பந்தனை நல்லூர் மீனாட்சி கந்தரம் பின்னையிடமும் சிட்சை பெற்றார். 1936ல் ஸ்ரீமதி ருக்மணிதேவியின் நடன அரங்கேற்றமும் நடைபெற்றது. இவரும் இக்கலையைப் பல சீர்திருத்தங்களை செய்து, பச்சைச் சிருங்காரத்தை மாற்றி பரதக் கலைக்குத் தெய்வீகத் தன்மை கழு அரும்பாடுபட்டார்.

இவ்வாறாக பழங்காலத்தே மிகச் சிறப்பாக விளங்கிய பரத நாட்டியக் கலை இடையிடைய கிரகணம் பிடித்து இழி நிலைக்கு வந்து பின் மீண்டும் தனக்குரிய உயர் நிலையைப் பெற்று விளங்குகிறது பெருமைக்குரியது. திரு. ச. கிருஷ்ணய ருடைய அயராத தொண்டும், பத்திரிகைக் காரர்களின் ஆதரவும், சங்கீத விதவத் சபையின் ஈடுபாடும், ஸ்ரீமதி. ருக்மணிதேவி யின் ஈடுபாடும் கலைப்பணியும் இந் நிலைக்கு முக்கிய காரணங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்போது இத்தெய்வீக்கலை பாரத நாடு மட்டுமல்ல, சமுநாட்டிலும், ஏன்? பாரெங்குமே பரவிச்சிறந்து விளங்கு கிறதென்லாம்; மேலை நாட்டவர் பண்கும் இக்கலையில் இன்றுகூடிய நாட்டம் செலுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பரத நாட்டியம் - குடும்பப் பெண்கள் ஆடத்தக்க தன்று என்ற தவறான எண்ணத்தை மாற்றித் தனக்குரிய உயரிய நிலையை இந் நாட்டியம் பெறும்படி செய்த பெருமை ஸ்ரீமதி. ருக்மணிதேவி அம்மையையே சாரும்; அவர் ஆரம்பித்த கலாஞ்சித்திரம் இன்றும் பல நாட்டிய விற்பனைகளை உருவாக்கி வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் புகழ் பெற்ற நாட்டிய ஆசிரியர்களாகிய காலஞ்ச சென்ற வழியுர் திரு. இராமையர்ப்பிள்ளை, திரு. கே. என். தண்டாயுதபாணிபிள்ளை, அடையாறு திரு. K. இட்கமணன் போன்ற பல பெரும் மேதைகள் பல நடனமணிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். வழியூராரின் மாணவி களுள் ஒருவரும், கலாநிதியுமான டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் இன்றும் பற்பல நடன அகழ்வாராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆலயங்களில் ஆடப்பட்டு வந்த சதிர் நாட்டியம் இன்று பல மேடைகளை பரத நாட்டியப் பாணியில் ஆலங்கரிக்கின்றது. இன்னும் இக்கலை பாடசாலைகளிலும் போதிக்கப்பட்டு மாணவரிடையே மறைந்து நிற்கும் கலைத்தாகத்தையும், கலையூக்கத் தையும், கலையார்வத்தையும் பிரதிபலிக் கிறது. இத்தெய்வீக்கலை சூத்தரச்சனாகிய சிவபெருமான் மூலமும், பார்வதிதேவீயின் மூலமும் முறையே தாண்டவ, லாஸ்ய வடி வில் உலகிற்குப் பரப்பப்பட்டது. சிவபெருமான் பாவ, ராக தாளங்களைத் திரு

மூர்த்தி சொருபன் என்று விளக்கி அவற்றை உணர்த்தும் நூலாகிய சூத்திலக்கணத்தை யும், சகலசால்திரங்களையும் மற்றைய வேதவேதாகமம் முதலிய சகல நூல்களை யும் முதலில் அம்பிகைக்கும், பின் விஷ்ணு, பிரம்மா, இந்திரன் ஆதியோருக்கும் நந்தி தேவர், சாரங்கதேவர் முதலிய முனிவர் களுக்கும் உபதேசித்தருளினார். பராசக்தி யாகிய கௌரி அம்மையாரும் சிருங்காரம், பீபத்ஸம், பயானகம், ஆச்சர்யம், ஹாஸ்யம், வீரம், சாந்தம், கோபம், கருணை ஆதிய நவரஸ பாவங்களும்; அதை விளக்கக் கூடிய வகையில் ஒற்றைக்கை - இரட்டைக்கை முத்திரைகள்; நிருத்த முத்தி ரைகள் போன்ற லாஸ்ய வகைகள் தொன்றி உண்ணுலம் உலகிற்குப் பரப்பப்பட்டது. இவ்வாறு உலகிற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பரதக் கலையின் நாட்டிய சால்திரத்திற் கூறியுள்ளபடி நடனப்பிரிவுகள் நிருத்த - நிருத்திய - நாட்டியம் என மூவகைப்படும்; நிருத்தம் தனியே தாளக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்குவதாயும், நிருத்தியம் தாளத்துடன் பாவ வெளிப்பாடுகளையும், நாடகம் நாடகப் பிரதிபலிப்பையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவது ஆகும். நடனக்கலையின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்வது அபிநியம்.

வடமொழியில்:

“ஆங்கிகம் புவனம் யஸ்ய வாசிசிகம்-ஸர்வ வாங்மயம் ஆஹாரயம் சந்த்ர தாராதி தமி நுமஸ் சாத்விகம் சிவம்” என்று நான்கு வகையாக அபிநியம் விபரிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறாக சிறப்புற்று விளங்கும் பாரம் பரிய உயரிய கலையாம் பரதக்கலை தமிழ் மொழியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. இவ்வாறான விழாக்களில் பரதமும்-இசையும் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் வரிசையில் மேடையேற்றப் படுவது வரலேற்கத்தக்கது மாத்திரமல் லாமல் பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவர் களது மனப்பாங்கையும் உளவிருத்தியை யும் உளவியல் ரீதியாக வலுப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமேயில்லை;

வளர்க பரதக்கலை! வாழ்க கலையுலகம்!!

விதியா? சதியா?

- செல்வி சுசிகலை செஸ்லத்தம்பி

பொருள் சேர்த்து அருள் வேண்டா மாணிடர்க்கு,
புனி மீது நற் பெயரும் கூடிப்போக்கு,
விருப்போடு தினம் இறையை எண்ணுவோர்க்கு;
வேண்டுமென்றே சோதனைகள் குழலாக்கு,
உருவமென இருக்கின்றார் பலரும் இங்கு,
உள்ளங்கள் குல் கொண்ட முகிலுமாக்கு.
கருவினிலே இருக்கையிலே இவ்விதியா? இல்லை
காலத்தின் பிடியதனின் ஓர் சதியா

முரடாக மனம் வைத்து மற்றைப்போரை
முள்ளாக கதை பேசி வதைப்போர்க்கெல்லாம்,
உறவாட நண்பர்கள் கோடியாக்கு.
உணர்வுகளால் கலங்குறுதே இதய மூச்சு
அறம் கொண்டு அன்புற்று பழகுவோர்க்கும்,
அநியாய கதை தேடி வருகையாக்கு.
பிறப்பாகு முன்னமே இவ்விதியா? இல்லை
பூமியிதின் சழற்சியதின் ஓர் சதியா?

கலைத்து சிரித்து நிதம் இருப்பவர்க்கு,
கடுகள் வேனுமே களவில்லையாம்.
உள்ளென்று புறமொன்று சொல்லுவோரை,
உரைக்கின்றார் உத்தம குணமுளோராய்.
விலக்கியதை ஓரமானி ஒதுங்கி விட்டால்,
வள்ளுக்கர் பொறாமை நெஞ்சர் என்று
அளந்திடவும் காண்கிறேன் இது விதியா? இல்லை
அன்றாட வாழ்க்கையதின் ஓர் சதியா?

வாய்ப் பேச்சில் மடக்கிவிடும் பேதையரை,
வாஞ்சையிலே நட்புறுவர் மதிப்பளிப்பர்.
மாய்ந்தவுடன் பேருக்கு அழுவோர்தம்மை,
மதிப்பாரே பாசமிக்க உள்ளம் என்று.
தேய்கின்றார் ஈரமுள்ள இதயமெல்லாம்
தென்புடனே உலவுறது இருந்துயிர்கள்
வாய்த்த இது வினவுகிறேன் விதி தானோ? - இல்லை
வகுத்தவனால் இடப்பட்ட சதிவளையா?

திரையிசைப் பாடல்கள்

(கண்ணதாசன் முதல் வெரழுத்து வரர)

- சி. பற்குளம்

இன்று தமிழர்கள் வாழுகின்ற பிரதே கங்களில் எல்லாம் திரையிசைப் பாடல்கள் ஒவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏறத்குறைய எல்லோரது வாய்களும் திரையிசைப் பாடல்களை முன்னுழுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவ்வளவுக்கு திரையிசைப் பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் முக்கியத்து வம் பெற்றிருக்கின்றன. இப் பாடல்கள் இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெறாவிட்டாலும் கூட மக்கள் மத்தியில் இலக்கியப் பாடக்களையிட முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன. கம்பணையும், இளம்கோவை யும், ஓனவையாரையும், காக்கை பாடினி யாரையும் அறியாத மக்கள் கண்ணதாசனையும், வாலியையும், வெரழுத்துவையும் தனிகு அறித்திருக்கின்றார்கள். “பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பகுப்பும்.....” என்ற பாடலை அறியாத மக்கள் “சின்னச் சின்ன ஆசை.....” என்ற பாடலை அறிந் திருக்கின்றார்கள். திரையிசை எளிமையானதும், கவரக் கூடிய துமாக இருந்து வருவதே இதற்கான பிரதான காரணங்களாகும். திரையிசைப் பாடல்களைப் பெருமளவில் ஐனரஞ்சகப் படுத்திய பெருமை கண்ணதாசன், பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசந்தரம் போன்றவர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

திரையிசைப் பாடல்களில் மிகப் புகழ் பெற்றவரான பாபநாசம் சிவன் போன்ற வர்கள் ஆக்கிய பாடல்களில் கவிதை நயம் இருந்தாலும் மக்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய கருத்தெண்மையும், கருத்துக்கெழி மையும் காணப்படவில்லை. இதனால் இவர்களுடைய பாடல்களை பாமரீமக்களால் அவர்கள் வேண்டும் போது உருப் போட முடியவில்லை. ஆனால் கண்ணதாசனோ, கல்யாணசந்தரமோ, திரைக்குத்

தந்த பாடல்களில் எளிமையின் செழிமை காணப்பட்டது. பாயரனின் எண்ணைப் பகுத்து சாமரை வீசப்பட்டது. மக்கள் 50 களின் பின் வந்த திரையிசைக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டார்கள்.

திரையுலகில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் கதைவசன கர்த்தாவாக வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் திரை உலகத்திற்கு வந்த கண்ணதாசன் சந்தர்ப்ப வசத்தால் திரையிசைக் கவிஞரானார். ஆனாலும் பல திரைப் படங்களுக்கு அவர் கதைவசனக் கர்த்தாவுமாக இருந்தார். புதிய சமுதாயச் சிந்தனைகளை மக்கள் மயப்படுத்த கண்ணதாசன் எடுத்த முயற்சிகளைப் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசந்தரம் எடுத்த முயற்சிகளே அதிகமானவை, உறுதியானவை.

திரையுலகத்திற்கு அதிகமான பாடல்களைத் தந்தவர் கண்ணதாசனே. இதற்கு முக்கிய காரணம் 50 களின் பின்னர் புற்றி சங்கள் போல அதிகமான திரைப்படங்கள் வெளி வந்ததும் கண்ணதாசனையும் விடகருத்துக் கெறிவுகளில் மேஜோங்கி நின்ற கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசந்தரம் தனது 29வது வயதில் (1959) இறந்த மையால் ஏற்பட்ட வெற்றிடழுமே ஆகும். கண்ணதாசன் பல புதிய பரிமாணங்களைத் தனது கவிதைகளில் தந்திருக்கின்றார்: பல புதிய எடுகோள்களின் மூலம் தந்துவங்களையும் மக்களின் அபிலாகைகளையும் தமிழ் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார்: கண்ணதாசனிடம் தனித்துவம் அல்லது சொந்த ஆளுமை இல்லை, என்ற கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் தமிழ் இலக்கியங்களில் இருந்து கருத்துக்களையும் பாடல்களையும் கையாண்டு இருக்கிறார் என்ற குறிச்சாட்டு பரவலாக உண்டு; ஆனால்

தமிழ்கிளகியத் தில் இங்கும் அங்கும் காணப் பட்ட தலை செய்திகளை புதிய பாணியில் இலகு தமிழில் தமிழ் உலகத்திற்கு எடுத் துக்காட்டியவர் என்ற வகையில் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். பொறாமைப்படத் கூடாது. இலக்கியக் கையாடல் கண்ணாசன் மட்டும் மேற்கொள்ளப்பட வில்லை. பல்வேறு கவிஞர்கள் பல்வேறு காலங்களில் பழைய இலக்கிய வரிகளை தமது பாடல்களில் எடுத்தான்டிருக்கின்றார்கள். எனவே இது பற்றி அலட்டிக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இருந்தாலும் சில பாடல்கள் நேரடியாக மாற்றப் பட்டதால் மக்களால் ஜீரணிக்க முடியாது போய் விடுகின்றது. உதாரணமாக,

கண்ணிலே இருப்பதென்ன
கண்ணி இளமானே
காவியமோ ஒவியமோ
கண்ணி இளமானே
(அம்பிகாவதி)

இப்பாடல் பாரதியாரின் தோத்திரப் பாடல்களிலே வரும்,

காயிலே புளிப்பதென்ன
கண்ண பெருமானே - நி
கனியிலே இனிப்பதென்ன
கண்ண பெருமானே

என்ற வரிகளை அப்பட்டமாக திருடிய தரகத் தென்படுகின்றது. அது மட்டுமல்ல மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகத் தில் வரும்,

“முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட”,
என்ற வரிகளை,

ட்டோடு குழல் ஆட ஆட

என்று மறு பதிப்புச் செய்தது மனங்களுக்கு சங்கடம் அளிக்கலாம். ஆனால் தனிப் பாடல் தொகுதியில் வரும்

“அத்திக்காய், இத்திக்காய், பாவற்காய்”
பாடல்களை அடியொற்றி

“அத்திக்காய் காய் காய்
ஆலங்காய் வெண்ணிலவே”

என் நிர்மாணித்து தனது சொந்தக் கருத்துக்களை கவிநயத்துடன் பல்வேறு காய்களாக்கித் தொடரும் கண்ணதாசன்

“உருவம் காய் ஆனாலும்
பருவம் காய் ஆகுமோ”

என்ற வரிகளையும் உள்ளடக்கி தனது கவித்துவத்தை அதன் அழைக - அதன் சிறப்பை பழைய தமிழ்ப் பாடல்களின் அத்திவாரத்தில் அழகாக நிர்மாணித்துத் தந்தமை பெரிதும் வரவேற்கத் தக்குது.

தமிழ் திரையுலகில் நடிகரிகளை துதி பாடி ஆதாயம் கண்டவர்களில், ஆதாயம் கண்ட மரபில் முதலாவது நபர் கண்ணதாசன் ஆவார்: எம். ஜி. ஆரை துதிபாடி நடிகர்களைத் துதிபாடும் மரபிற்கு அடிக்கல் நாட்டிய சிறுமை கண்ணதாசனையே சேரும்.

“மாபெரும் சபையினில் நீ நடந்தால்-
உனக்கு மாலைகள் விழ வேண்டும்”

என்ற கண்ணதாசன் தொடக்கி வைக்க,

இன்று வெரமுத்து வாய் நிறைய நடிகர்களை வாழ்த்தி (மன்னிக்கவும் துதிபாடு) ஜீவிதத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். திரையுலகில் காக்கா பிடிக்காது வாழ முடியாது. என்பது உண்மையாக இருப்பினும் பட்டுக் கோட்டை, பாபநாசம் சிவன் போன்றோர் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லை. தமது பாடல்களின் மூலம் தமது தரங்களை மலை எப்படுத்திக் கொள்ள வரவில்லை. எது எவ்வாறு இருப்பினும் இன்று ஒவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான திரையிசைப் பாடல்களில் ஏறக் குறைய முக்காற் பங்கு கண்ணதாசன் கருவில் உருவான வையே. அந்த வகையில் அவருடைய மறைவு தமிழ் உலகிற்கு மாபெரும் இழப் பாகும். 50களில் கண்ணதாசன் காலத்தில் திரையுலகிற்கு வந்த பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நேசித்து வரவேற்ற மனிதநேயம் படைத்த கவிஞர். அவருடைய மாக்சிய சித்தாந் தங்களை கவிதை யுக்திகளாகக் கொண்டு உருவாக்கிய பாடல்கள் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன: ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தன.

“உழைக்கிற நோக்கம் உறுதியாயிட
டால் எடுக்கிற அவசியம் இருக்காது”
(மகாதேவி)

“வாழ்வில் எந்த நேரமும் சண்டை -
ஓயாத முரட்டு உலகமடா”
(மகாதேவி)

“இருக்கிறதெல்லாம் பொதுவாய்ப்
போனால் எடுக்கிற அவசியம் இருக்காது”
(திருடாதே)

“சாமிக்குத் தெரியும் பூமிக்குத்
தெரியும் ஏழைகள் நிலமை”
“அந்த சாமி மறந்தாலும் பூமி
தந்திடும் தகுந்த பலனை”
(ஆளுக்கொரு வீடு)

பட்டுக் கோட்டை தன்னுடைய காதல்
பாடல்களில் கூட பொது உடமை தத்துவங்களை,
சமத்துவத்தை இலகுவாக வெளிக்
காட்டியுள்ளார்.

“இகந்தில் இருக்கும் சுகம் எந்தனை
ஆனாலும் இருவர்க்கும் பொது வரக்கலாம் - அதன் எண்ணிக்கை விரிவாக்கலாம்”
(தங்கப் பதுமை)

இவ்வாறான பல பாடங்கள் மூலம்
திரையுலகில் ஒரு புதிய வழுவான திருப்
பத்தை உருவாக்கிய பட்டுக் கோட்டை
கல்யாண சந்தரம் இள வயதில் மறைந்து
சமதர்மச் சிந்தனைகளை மக்கள் மனதில்
விடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய அளிபு
நெஞ்சங்களுக்கு ஆழ்ந்த வளையை
அளித்து வருகின்றது.

பட்டுக் கோட்டையார் மாக்ஷியக் கருத்
துக்களை அல்லது பொதுவுடமைக் கோட்டை
பாடுகளை மட்டும் வைத்து கவிஞர் ஆன
வர் அல்லர். அப்படி யாரும் கருதினால்
அது தவறாகும்; இவருடைய,

“அன்பு மனம் கனிந்த பின்னே
அச்சம் தேவையா”
(ஆளுக்கொரு வீடு)

“பல கோடி மலர் அழகை மூடி
வைத்து - மனதை கொள்ளையடிப்
பதும் ஏனோ”
(கல்யாணப் பரிசு)

“முகத்தினில் முகம் பார்க்கலாம்”
(தங்கப் பதுமை)

கவிஞர்கள் சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்
பட்டால் தமிழ் உலகை, தமிழ் உலகின்
இலக்கியக் பயிரை செழுமையாக்குவார்கள்.
ஆனால் துரதிஷ்டுவசமாக இள வயதில்
இவர் மறைந்து போனார்.

கண்ணதாசனும், எம்டு. ஜி. இராமச்சந்
திரனும் முரண்பட்டுக் கொண்ட போது
அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி
தலை நீட்டியவர்களில் வாலி குறிப்பிடத்
தக்கவர். எம். ஜி. ஆரின் அரசியலின் தீவிர
பிரவேசத்திற்கு வாலி இசைத் துடிபாட
வானார். எம். ஜி. ஆரின் அரசியல் எதிரிகளை
நன்று பாடல்கள் மூலம் தேரடியாக
வசை பாடி தன்னை உயர்த்திக் கொண்டார். ஆனாலும் அவருடைய கவிதைகள்
மக்களை இலகுவில் சென்றடைந்தன;
உதாரணமாக,

“கடல் மேல் பிழைக்க வைத்தான் -
பெண்களை கண்ணீரில் மிதக்க
வைத்தான்”

என்ற அடிகள் செவிப்பறை களில்
இன்றும் அடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இடைக் காலத்தில் பல கவிஞர்கள்
தோன்றினாலும் இன்று மக்களால் மிகவும்
நேசிக்கப்படுவார் கவிஞர் வெரழுத்துவே.
திரையுலகின் ஒரு பெரிய இடை வெளியை
நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும் வெரழுத்து திரை
யிசைப் பாடல்களுக்கு வெளியேயும் கவிதை
உலகுக்கு பெரும் சேவையாற்றி வருகிறார்.
வெரழுத்து சமுதாயத்தில் சகல துறை

களையும் தொட்டுச் செல்வது ஒரு ஆரோக் கியமான நிலமையாகும். கிராமியப் பாணி யில் - நாட்டார் வழக்கு பாடல்களில் வைரமுத்துவின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும். அவருடைய,

“பாடறியே படிப்பறியேன்
பள்ளிக் கூடம் தானறியேன்”

(சிந்து பைரவி)

“பூமாஸல வாங்கி வந்தான்
பூக்கள் இல்லையே”

(சிந்து பைரவி)

“சின்னச் சின்ன ஆசை
சிறகடிக்கும் ஆசை”

(ஶராஜா)

சின்னச் சின்ன ஆசை என்ற பாடலில் வருகின்ற

“மீன் பிடித்து மீண்டும் ஆற்றில்
விட ஆசை”

என்ற வரிகள் அவர் மனித நேயத்தின் உண்ணை சிந்தனையைக் காட்டுகின்றது. வைரமுத்துவின் எதிர்காலம், திரையுலகம் அவரைப் பயன் படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களில் தங்கியிருக்கவில்லை. திரையுலகுக்கு வெளியேயும் இலக்கிய உலகில் வைரமுத்து உயர்ந்து நிற்கின்றார். வைரமுத்து வினாடைய சிறப்பு இனிமேல் திரையுலகால் மட்டும் (பட்டுக் கோட்டை கல்யாண சந்தரம் போல) தீர்மானிக்கப்படப் போவ

தில்லை: மேலும் கண்ணதாகன் போன்று மலினப்பட்ட இலக்கியங்களை எழுதி தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளாமல் வைரமுத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

திரைப்படம், மிக உள்ளதமான, உறுதியான, மக்களைச் சென்றடையும் ஊடகமாகும். இந்த ஊடகத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி மக்களுக்கு நல்ல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். எம்மாற் பலருக்கு ஒரு திறக்குறள் கூடதி தெரியாது. ஆனால் எம்மில் பலருக்கு நூற்றுக் கணக்கான திரையிசைப்பாடுகள் அத்துப்படி: எனவே திரையுலகக் கவிஞர்கள் தமது ஆக்கங்களை மக்கள் நலன் கருதி ஆக்க வேண்டும் என்ற கருத்திற்கு எதிர்க் கருத்து இல்லை. திரையுலகின் கவிஞர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் தமது கவிதைகள் மூலம் சமூகத்துறையிலையினரை தாழ்த்த வேண்டி ஏற்பட்டது. உதாரணமாக எமது பெண்களின் அடிமை நிலமைகளுக்கு சாதகமான பாடல்களையே ஏறக் குறைய எல்லாக் கவிஞர்களும் ஆக்கி இருக்கிறார்கள். பெண் விடுதலை பற்றி பாரதி அடியெடுத்துக் கொடுத்தாலும் எனது திரை உலகக் கவிஞர்கள் பெண்களை கீழ் நிலைப் படுத்தியே பாடியுள்ளார்கள். இதற்கு திரைப்பட இயக்குநர்களும் தயாரிப்பாளர்களும் காரணமாக இருக்கலாம். இதே போல பல கட்டுப்பாடுகள் இக் கவிஞர்களை ஆக்கிரமித்து இருந்தாலும் திரையுலகின் பாடல்களை இலக்கிய தரத்திற்கு - பாமர மக்களின் இதய வாசலுக்கு கொண்டு வந்த வர்கள் என்ற வகையில் இவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

“நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் ஜாதகத்தையோ,
சோதிடத்தையோ நம்பிப் பயனில்லை. உழைப்பு -
கடுமையான உழைப்பு; அதுதான் தேவை.”

— நெரு

“தென் பொதிகைச் சந்தனமே”

- செ. லோகராஜா

“செந்தமிழின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சிதச் சந்தனம் என்று ஆரோதடவினார்”.

எனத் தமிழுக்காக உயிர் நீத்த நந்தி வர்மன் புகழ்பாடும் நந்திக் கலம்பகம் கூறுகிறது. “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று பாடினார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். ‘கல் தோன்றி மன்ன தோன்றாக காலத்தே முன் தோன்றிய முத்த தமிழ்’ நம் செந்தமிழ் இத்தகைய தமிழானது தென் பொதிகைச் சந்தனமாய் நறுமணம் கமழ்வதற்குரிய காரணம் அதன் முத்தமிழ்ப் பகுப்பாகும். ஏனைய மொழி சனுக்கில்லாத சிறப்பு தமிழுக்கு மட்டு முன்னு இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாய் இருந்ததனால் ஏற்பட்ட சிறப்பென்முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாயி விபுலானந்தர் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ‘தமிழ்’ என்ற சொல்லிலே த என்ற வல்லினமும் மி என்ற மெல்லினமும் ம் என்ற இடையினமும் சேர்ந்து இனிமை பயப்பதைக் காணலாம்.

முடியடை மூவேந்தர்கள் முச் சங்கம் அமைத்து தமிழை வளர்ப்பதற்கு முன்பே தென் பொதிகை மலையினிலே குறுமுனி எனப் பேர் பெற்ற அகத்திய மாழுனிவன் சிவனிடத்தே பயின்ற தமிழ் நம் தமிழ், இத்தகைய செந்தமிழ் எம்மை விட்டு எங்கோ நகர்ந்து சென்ற காலத்தையும் சிலப்பதிகாரம் மூலம் தெரிய முடிகிறது:

‘பஃறுளியாற்றுடன் பன் மலையடுக் கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங் கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கை யும் இமயமும் கொண்டு’

என்ற வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

நாகரிக முதிர்ச்சி பெற்ற குமரிக் கண்டத்திலே தோன்றி, சங்கத்திலே வீற்றி ருந்து தண்ணொளி வீசிய தமிழின் ‘சிரிள மைத் திறன் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே’ என்ற மணோண்மணிய தமிழ்த்தாயின் வணக்கத்திற் கேற்பகாலத்தை வென்று, கடல் கோள்களை வென்று, களங்கள் பல கண்டும் இன்றுவரை பொலிவு குன்றாது புதுமெருகு படைத்து நிற்பது அதன் உயிர்த்தன்மைக்குச் சான்றாகும்.

தமிழ் நாட்டிலே காணப்படும் மலைகளுள் சிறப்பிடம் பெறுகின்ற ஒருமலை தென் பொதிகை. இம்மலையிலே மணங்கமழும் மரங்கள் பலவுண்டு. அங்கு ஆரமும் அகிலும் அழகாக வானுற உயர்ந்து காணப்படும். அந்த செந்தமிழ் மலையாகிய பொதிகையிலே ஆரமெனப் போற்றப்படுகின்ற சந்தனக் காடே செறிந்துள்ளது எனப்பாடினார் ஒரு தமிழ்ப் புலவர். இத்தகைய சந்தனக் கட்டடையைக் கல்லிலே அரைக்க, அரைக்க அதன் மணம் கமழும் ‘சந்தன மென்குறடு தான் தேய்ந்த காலதி தும் காந்தம் குறைபடாது’ என்றார் தமிழ்க் கவிஞர் ஒருவர். இதே போன்று இன்று தமிழ் மொழிக்கு எத்தனை சோதனைகளும் - வேதனைகளும் வந்த போதும் சாதனை படைத்து - சாகாவரம் பெற்று தென் பொதிகைச் சந்தனமாய், நாற்றிகையும் நறுமணம் பரவி நிற்கிறது. தங்கத்திலே ஒரு குறைவிருந்தாலும் தரத்தினிலே குறையாது இருப்பது போன்று நம் தங்கத் தமிழும் ‘சடச் சட ஒளிரும் போன போல’ மினிர வேண்டும்.

இன்பத்தை - இனிமையை நாடுவது உயிர்களின் உலக இயல்பு. இனிய காட்சிகளைக் காணப்பது கண்ணுக்கு இன்பம்,

இனிய ஒலிகளைக் கேட்பது காதுக்கு இன்பம். இன் சவைப் பொருள்களை அருந்து வது நாவிற்கு இன்பம், இனிய நறு மனைகளை நுகர்வதுமுக்கிற்கு இன்பம், இனிய பொருள்களைப் பொருந்துவது உடற்கின்பம். இவ்வாறு கண்ணினால் கண்டும், காதி னால் கேட்டும், நாவினால் சவைத்தும், முக்கினால் முகர்ந்தும், மெய்யினால் தொட்டும் மக்கள் அடையும் இன்பமே இம் மாநிலத்திற்கிறந்த இன்பம். “மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டிய வாழ்வியல் தத்துவத்தைத் தந்தவர் மனி வாசகப் பெருமான். ‘கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர் த்து உற்று அறியும் ஜம்புவனும்’ என்ற வள்ளுவரின் குறஞக்கேற்ப தமிழ் மொழியும் ஜம்புவன் வரயிலாகவும் அனுபவித்து இன்பம் நுகரத்தக்க தாகும்.

இத்தகைய தனித் தன்மை வாய்ந்த தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டைப் பெற ரூற் கொள்ள வேண்டுமானால் முதலாவ தாக மொழித்திறன் பற்றிய அறிவையும், இரண்டாவதாக இன்ப நுகர்ச்சியினையும், மூன்றாவதாக வாழ்க்கை பற்றியும், உலகைப் பற்றியும் ஏற்படும் புதிய விளக்கங்கள் போன்றவற்றையும் பாடசாலைகளிலே, கன்று மூன்றாவதாக வாழ்வாலாகவை கல்விமான்கள் எடுத்துரைக்கவேண்டும்.

தமிழின் இலக்கியக் கலையானது கற்பதுமில்லை, கற்பிக்கப்படுவது மில்லை. உணரப் படுவது. உணர்த் தப் படுவது உணர்ச்சியின் எழுச்சிப் போக்கு. சொல் லூம் பொருளைப் பொறுத்தல்ல, சொல் லப்படும் முறையைப் பொறுத்தே அமைகிறது. முதலாவது தமிழிலே காணப்படும் சொல்நயம் பொருள்நயம், அணி நயம், ஒசைநயம், கற்பனைவளம், அனுபவக்கலப்பு ஆகிய சுலப அம்சங்களும் புதிய கோணங்களில் அணுகி ஆராயப்பட வேண்டும். இதனால் மொழித் திறன் பற்றிய அறிவு வளரும்.

இரண்டாவது தேர்ந்த சொல்லால் ஓர்ந்த பொருள்கள் இழுமென ஒசையும்

விழுமிய கருத்துக்களும் கொண்டு விளங்கும் பொழுதே அவை கற்போரின் உள்ளத்தே இன்ப நுகர்வினை ஏற்படுத்தும். இங்கு ஓர்ந்த பொருள்கள் என்பது கூறும் விதத் தேசு, கூறப்படும் பொருளும் கவர்ச்சியானதாய் இருத்தல் ஆகும். கவிஞர் ரகு நாதன் கூறுவதைப் போன்று “மீண்டும் ஒரு மூறை நீ வாராயோ - அந்தப் பாட்டை மறு முறையும் பாடாயோ” என்ற ஆதங்கத்தை மொழி வாயிலாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மூன்றாவது வாழ்க்கை பற்றியும், மனித விழுமியங்களின் செழுமை பற்றியும் சிறந்த பண்டு நலங்களும் உலகியல் தத்துவங்களும் நிறைந்தது நம் தமிழ் இலக்கியம். இது அழுமான பெருங் கடலைப் போன்றது. இங்கு கரையிலே நின்று கிளிஞ்சல்களைப் பொறுக்காது அடியிற் படியும் முத்துக்களையும், இரத்தினங்களையும் தேடிப் பெற வேண்டும். இதனால் உள்ளம் பூரிக்கும் - உர்சாகம் அதிகரிக்கும். பழந் தமிழ் இலக்கியங்களிலே காணப்படும் மனித விழுமியங்களுக்கும் - உலகியல் வாழ்க்கைத் தத்து வத்திற்கும் இங்கு ஒரு சில முத்துக்களையும். பவளங்களையும் பொறுக்கித் தேர்ந்து எடுத்து பட்டை ‘தீட்டிப் பார்ப்போமேயனால்,

- * “யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர் தீழும் நன்றும் பிறர் தர வாரா.”
- * “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் உரைசால் பத்தினியை உலகம் போற்றும் ஊழிவினை உறுத்து வந்தாட்டும்.”
- * “எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் - அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.”
- * “புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளவர்.”
- * “பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.”
- * “பெரியோரை வியத்தலும் இலமே சிறியோரை இகழ்தல் அதனிலும் இலமே.”

- * “இன்னா தம்ம இவ்வுலகம் இனிய கஷண்கிதன் இயல் புணர்ந்தோரே”
- * “மயக்குறு மக்களை இல் லோர்க்குப் பயக்குறை இல்லை தாம் வாழும் நாளே”
- * “மன்னா உலகத்து மன்னு தல் குறித்தோர் தன் புகழ் நிறுவித் தாம் மாய்ந்தனரே.”
- * “செம்புலப் பெயல் நீர் போல அன் புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே.”
- * “இனி தெனக் கணவன் உண்டவின் நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தனறு ஒண்ணு தல் முகனே.”

இவையெல்லாம் தமிழ் இலக்கியத் திலே உலகியல் தத்துவங்களையும் - மனித மேம்பாட்டு விழுமியங்களையும் விருத்தி செய்து காட்டும் மேலான பொருள்களாகும்.

பொதுவாக மொழியை ஆக்கிய பெருமையும், அதனை அபிவிருத்தி செய்த பெருமையும் மனிதனுக்குரியன. மனிதன் ஒவிகளுக்கு வரிவடிவம் கொடுத்து அதனை ஒழுங்குற அமைத்து - கருத்து விளங்கலூருவாக்கி வளர்ச்சி அளித்துள்ளான். மொழித் திறன் என்பது மனிதனின் பிறப்புரிமை. மாக்களிலிருந்து மக்களாக மதிக்கும் தன்மையை மொழித்தந்தது. மனிதன் குழலை வென்று நுண்மதியால் சிந்திக்கும் தன்மையால் - உச்சரிக்கும் திறனால் மற்றைய உயிரினங்களை விட முதலில் மொழியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான்.

புதிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள், ஆஸ்மீக அபிவிருத்தி, உயர்ந்த முன்னேற்றம் பெற வழி வகுத்த சமூக சமய உணர்வுகள் மொழியால் கிடைத்த பெரிய வெற்றிகள் உலகத்தின் தத்துவ ஞானியரெல் வாம் தமது கருத்துக்களை டீமாழியின் உதவியாலேயே உலகிலே நிலைக்கச் செய்கின்றனர். உலகமக்கள் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வாழுவதால் மொழிகள் வேறுபடுகின்றன. இன்று

உலகிலே வழங்கும் மொழிகள் என்னிக்கையில் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் என மொழியியலாளர் கூறுவர். அந்த மொழி கழிவு சிறப்புக்கள் தொடர்பு கொள்ளுதலும் - உணர்ச்சி வெளியீடும் அவற்றின் பாதுகாப்பாகும்.

மனித வரலாற்றிலே மனிதனின் சிறந்த படைப்பு மொழியாகும். சகல ஆக்கங்களுக்கும் மொழியே அத்திவாரமானது. இவ்வுடக்கமான மொழியின்றி எதுவும் ஆற்றல் இயலாது. “மொழியானது சொற்களும், வாக்கியங்களும் உள்ளடங்கியுள்ள ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கருத்துத் தரும் அமைப்பென்றும் அது மனிதனால் படைக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த கருவி என்பதும் : தெளிவாகிறது”. மொழி மட்டும் தான் கருத்துக்களையும் மனப்பாங்குகளையும் பரிமாறவல்ல சாதனங்களுள் மிகுந்த ஆற்றலும், பொதுமையும் வாய்ந்ததோர் ஜடகமாகும். இதன் செயலொழுங்கு தொடர்புறுதல் எனப்படும். ஹாரோல்ட் லெஸ்வெல் தொடர்புறுதலைப் பற்றி “ஒருவர் சில கருத்துக்களைத் தனது தேவை நோக்கி ஏதாவது ஓர் ஜடகத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துவதே கருத்துத் தொடர்புறுத்தலாகும் என வரைவிலக்கணம் செய்கின்றார்.

உலகத்திலே காணப்படும் பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகளுள் நடிக்கரை நாகரி கங்களிலே தோன்றி வளர்ந்த மொழிகளுள் முத்த மொழியாகிய தமிழ் மொழி செழுமையுள்ள மொழிகளுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. உலகின் பல மொழிகள் வழங்கொழிந்த நிலையிலும் தமிழ் மொழி பேச்சு மொழி, எழுத்து மொழி, இரண்டும் கொண்டு ஒவிவடிவம், வரிவடிவம் இரண்டும் பெற்று பல வகையான பழந் தமிழ் இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு தனித்துவமாக விளங்கும் மொழி நம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியே ஆகும். இதனாலேதான் மேலை நாட்டு அறிஞர்களான கால்ட் வெல் பாதிரியார், பாதர் பெஸ்கி (வீரமாழனிவர்) போப் ஜயர் போன்றோர் ஆங்

விவத்தை தாய் மொழியாகக் கொண்ட வர்களாக இருந்த போதும் தமிழக் கற்று-தமிழ் இலக்கணம் கற்று - இலக்கியம் கற்று அகராதி அளித்து தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்தனர்.

உலக மொழிகளுக்கு கெல்லாம் வழி காட்டியான தமிழ், உலக மொழிகளுள் வளமும் - வளப்பறுமிக்க தமிழ் சங்கம் அமைத்து சென்கோலோசிய தமிழ், கெம்பன், வள்ளுவன், இளங்கோ, பாரதி என்ற வரிசையில் வந்தவர் பயின்ற தமிழ் இதன் இன்றைய நிலையை எண்ணிப் பார்த்து மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய நிலையில் தமிழர்களாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இருக்கின்றோம். “மெல்வதே தமிழ் இயிச் சாகும், வேற்று மொழிகள் புவியிசை போங்கும்” என்ற பாரதியின் மனக்குறை - சுமை அகல தமிழ்த் தாயில் மக்களனைவரும் பாடுபடவேண்டும், ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும். ‘‘சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும், கலைச் செல்வங்கள் கொண்டிருக்கிற சேர்ப்பீர்’’ என்பதற் கொப்ப நம் நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் குறிப்பாக மேற்குநாடுகளில் இருபத்து மூன்று நாடுகளில் பரந்து பட்டு வாழ்கின்றனர். இவர்களைவிலாம் இங்குள்ள நல்ல விலை மதிப்பற்ற கலைச் செலவங்களை தமிழ் மொழியில் கொண்டிருக்கு சேர்க்க வேண்டும். தாம் வாழுமிடமெங்கும் தமிழோசை முழுக்க மிடச் செய்ய வேண்டும். “தென்றல் வந்து போனதற்கு சுவடு ஏது? தேன் மலரில் வண்டு வந்து போனதற்கு சுவடு ஏது?” ஆனால் தமிழர்கள் உலகெங்கும் பரந்துபட்டு வாழ்வதற்கு சுவடு இருக்க வேண்டும். அவை காலத்தால் அழியாத கலைப் பொக்கிசங்களாகத் திகழுவேண்டும்.

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமா னால் மூளையும் வேண்டும். இதயமும் வேண்டும். அறிவும் வேண்டும். உணர்ச்சியும் வேண்டும். இவற்றில் ஒன்றில்லாமல் ஒன்று சிறப்புப் பெறுவது எங்ஙனம்? இன்று நமது இளம் சந்ததியினர் அறிவு நூல்களைக் கற்பதில் காட்டும் ஆர்வத்தை இலக்கியம் கற்பதில் காட்டுவதில்லை.

மருத்துவம், பொறியியல், கணிதம், விஞ்ஞானம், கணக்கியல், வணிகம், சட்டம், புவியியல், பொருளியல் போன்ற துறைகளை பங்கவைக்கிழக்கத்தில் கற்றுப் பட்டம் பெற்றுக் கொள்வதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்களே தவிர, சமயம், இலக்கியம், தமிழ் போன்ற துறைகளில் பட்டம் பெறுவதைக் குறைவாகக் கருதுகின்றனர். இவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டல் ஆலோசனை வழங்கப்படல் மிக அவசியம் என்பதை யாரும் அறிவுதின்றை. “மூன்றைய விருத்தி செய்து விட்டு உள்ளதை உதாசினம் செய்வதால் மனிததுவம் இன்று மரணித்து வருவதைக் காணமுடிகிறது.” இதனால் அன்பு, அருள், அகிம்சை போன்ற பண்புகள் எல்லாம் அருகிக் கொண்டு போகின்றன.

பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழியில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களும், தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் கேட்டல், பேச்சு, வாசிப்பு, எழுத்து போன்ற மொழித் திறன்களை ஆரம்ப வகுப்புகளிலிருந்தே ஒழுங்குற செயற் படுத்த வேண்டும். தமிழாசிரியர்கள் தமிழ் மீதும், தமிழ் மாணவர் மீதும் பற்று வைத்துச் செயற்பட வேண்டும்: அத்துடன் ஏனைய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களின் மொழியாற்றலை விருத்தி செய்து கொள்ளும் வகையில் எழுத்துப் பிழைகள், சொற் பிழைகள், வசனப் பிழைகள், எழுத்துக் களின் உறுப்பைமைவு போன்றவற்றை கவனித்துத் திருத்த வேண்டும். இது தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியரின் கடமை என்று ஏனைய பாடங்கள் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை இன்விடயத்தில் ஒரம் கட்டி விடக் கூடாது.

சங்க காலத்தில் மட்டும் தமிழ் அறிஞர் பெருமக்கள் இருந்து தமிழ் ஆய்ந்தார்கள் என்று பழம் பெருமை பேசிக் கொண்டு இருப்பதில் பயனில்லை. எதிர்கால எம் இளம் சமுதாயம் உயிரிப்போடு - முனைப் போடு - துடிப்போடு மொழியை விருத்தி செய்வதற்கு கவியரசு வைரமுத்து குறிப் பிட்டது போல “ஏவுகணையிலும் தமிழை

எழுதி எல்லாக் கோளிலும் ஏற்றுங்கள்'' என்பதற்கொப்ப இப்போதிருந்தே நம் மிடையே நல்ல அறிஞர்கள் கவிஞர்கள், புலவர்கள் எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தோற்றம் பெற வேண்டும். தற்போது இருக்கும் கலெக்னர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுத்து கணம் பண்ண வேண்டும்.

தமிழ் மொழி தினத்திற்காகவும், சாகித்திய விழாவிற்காகவும் குறிப்பிட்ட சில ஆற்றல் - திறமை வாய்ந்த மாணவர்களை மட்டும் தெரிவு செய்து போட்டிகளில் பங்குபற்றி வெற்றி பெறுவதை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாது - கவனத்தில் எடுக்காது தமிழ் மொழி மென் மேலும் வளர்ச்சி பெறத் தக்க வகையில் ஒல்வொரு தமிழ் மொழி பேசும் மகனும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். ''உடல் மன்னிற்கே உயிர் தமிழுக்கே'' என்ற பொன் மொழி வெறும் பேச்சிலும், எழுத்திலும் மட்டுமல்லாமல் - செயலிலும் இருக்கத் தக்க வகையில் நடவடிக்கை மேற் கொள்ள வேண்டும்,

தற்போது தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் கல்விகற்கும் தமிழ் பேசும் மாணவர்களின் ஐந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை, க. பொ. த. (சாதாரணதர)ப் பரீட்சை, க. பொ. த (யர்தர)ப் பரீட்சை போன்றவற்றை எடுத்துப்பார்க்கும் போது மொழிப் பாடத்தில் மாணவர்களின் நிலைமை எவ்வளவு தூரம் பின்னைடைவான நிலையில் உள்ளது என்பதைக் காண முடியும். இந்திலை மேலும் தொடருமானால் நல்ல கவிஞர்களையும், எழுத்தாளர்

களையும், கலெக்னர்களையும், இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் எவ்வாறு உருவாக்க முடியும். ஆகவே தமிழ் மாணவர்கள் பெற நோர்கள், நல்லாசாண்கள் தமிழ் மொழி ஆர்வலர்கள், தமிழ் வளர்ச்சி மன்றங்கள் இப்பணிக்கு முன்னின்று உழைக்க வேண்டும். ''தேமதுரத் தமிழோசை உலக மெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்'' என்ற பாரதியின் கனவை நன்வாக்க வேண்டும். தென் பொதிகைச் சந்தனாய், தேமதுரச் சந்தரமாய் சிவபெருமானிடத்தே முத் தமிழ் கற்ற அகத்திய மாமுனிவரிடம் பிறந்து, தொல்காப்பியர் மூலம் தவழ்ந்து, சங்கப் புலவர்களிடம் நடை பயின்ற தமிழ் இன்னும் சிரிளமைச் சிறப்போடு மினிரவகை செய்ய வேண்டும்,

தமிழானது தெய்வீகமானது, புனிதமானது, இனிமையானது. அது தமிழர் தமது திரத்தோடு, உயிர்முச்சோடு செறிந்தது. இத்தகைய நம் தாய்த் தமிழை

''தெஞ்சினிக்கும் நினைந்தால் நானினிக்கும் மொழிந்தால் பாவினிக்க வந்த தமிழே - எங்கள் வாழ்வினிக்க வந்த மொழியே..''

எனப்

போற்றிடுவோம் - புழுந்திடுவோம். புழு பாடித்துதித்திடுவோம்.

''தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சலை கண்டார் இங்கு அமரர் சிறப்புக் கண்டார்..''

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்!

உள்ளத்து உள்ளது கவிதை - இன்பப்
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உள்ளமை
தெளிந்து உரைப்பது கவிதை

— கவிமகி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை

காகமும் கருங்குயிலும்

- திருமதி. மனோன்மணி பற்குணம்

**சோகமாய் குபில் ஓன்று
சோலை தனில் வீற்றிருக்க
காகமொன்று அகுக்கமெந்து
காரணத்தை சேட்டிரது**

**மோகம் உன் தீழம்
முறையாக இல்லை யடி
சோகம் தான் ஏனோ
சோல்லாய் இளங் குபிலே.....**

**இரவினிலே மதியம் வந்து
விண்களை கட்ட வைக்கும்
இரை கடல் பூரணையில்
பொலியே மகிழ்வு காட்டும்**

**பகவன் வருகை தனிலை
வைகறைப் பொறுதெ முந்து
அகமிக மகிழ்ந் துவகு
விழித்திடப் பாட்டி சைப்பேன்**

**காகா எனத் தினமும்
கரைந்து நான் பாடுகிறேன்
'ஓகோ' எனக் கேட்டே
ஒருவரும் புகழ் வில்லை,**

**சோல்லாய் இளங் குபிலே
சோகமுளக் கேது இங்கே.....**

**குயில் மனதுள் ஒருவருடல்
கொண்டு குயில் கூறியது
பயில் இசையில் மூழ்குதற்கு
பக்கு மனது வேண்டும்.**

**எனது உள்ளக் குகையிலுள்ளே
ஏக்காங்கள் சிறை பிருக்கு
மனக் கதவு மூடியதால்
மெளனமே கொள்ள வாணன்**

**சமுதாயப் பூத் தொப்பில்
சுக்கியாய் மனித உள்ளம்
அமுங்கச் செயல் எல்லாம்
அரித்த மற்றுப் போயினவே**

**பெற்றோரைப் போற்றி வாழ்தல்
பெரியோரை கனம் பண்ணல்
ஏற்றாங்கு தின்றொ மூகல்
கடமை நெறி காத்திருத்தல்**

**அருந் தொண்டு தனைப் புரிது
அங்புடனே சேர்ந்து வாழ்தல்
விருந் துண்டு மனித நெய
விழுமியங்கள் பேணிக் காத்தல்**

**அருங் கலைகள் ஒளிர்ந்திடவே
அந்தநாள் கண்டால் இந்தக்
கருங் குயிலி 'பாட்டிசைப்பாள்'
கூறிக் குயில் பறந்ததுவே.**

**பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்
பயம் கொள்ளக் கூடாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா, அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா**

— பாரதி

ஈழத்தமிழரின் பூர்விக இசைப் பாரம்பரியம்

- கலாநிதி சபா, ஜெயராசா

பண்பாட்டுக் கோவங்களை ஒழுங்கு படுத்துவதில் இசையின் இயக்கமுறைமை பற்றிய ஆய்வில் மானுடவியல், சமூகவியல், சமூக உளவியல் போன்ற புலங்களை ஒன்றிணைத்து நோக்கவேண்டியுள்ளது. இந்தாட்டில் ஐரோப்பிய பண்பாடுகளின் அமூல் தங்களுக்கு முற்பட்ட காலம் நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் முறைமைகளும், குடக்குழுநிலைச் சமூக அந்தஸ்து நிரலாக்கமும் நெறிப்பட்டு இருந்தமை இசையியல் ஆய்வுகளிலே தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

பூர்விக நிலையில் இசையின் சமூக நெறிப்படுத்துதல் அல்லது ஒழுங்கமைப்பு விசை பண்பாட்டுக் கோவங்கள் தமுகியா தாகப் பின்னுமாறு அமைந்தன.

(1) குழந்தைகளுக்கு உளவியற்சகம் வழங்குவதும், மனவெழுச்சியூட்டவும் தாய்மார் பாடிய தாலாட்டு: குழந்தைகளுக்கு படிப்படியாக அறிவுடூடும் செயற்பாடுகளில் தாலாட்டு இசை முன்னெடுக்கப்பட்டது.

(2) கட்டிளாஞ்சிர்களை நெறிப்படுத்தவும், வறிகாட்டவும், ஸனர்ச்சி நிலைகளுக்குத் தயார் செய்யவும் முதியோர் பயன்படுத்திய இசை: முன்னோர் அனுபவங்களைக் கோவைப்படுத்திய இசை, அறிவுட்டற் பாடங்கள், குடும்பப் பொறுப்புக்களை ஏற்பதற்கான பாடல்கள் முதலியலை இப்பிரிவிலே பயன்படலாயின.

(3) இளவட்டங்களின் இசை: இளமைக்கால மனவெழுச்சிகளையும், கவர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்த இவ்வகை இசை, பயன்படலாயிற்று,

(4) பொதுமனவெழுச்சி முகிழிப்புக்குரிய இசை வகைகள்: கூட்டான மனவெழுச்சிகளையும்

தாகிகங்களை முகம் கொடுப்பதற்கான தூண்டல்களையும், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான வடிவமைப்புக் களையும் கொண்ட இசைவகைகள் இப்பிரிவில் இடம் பெற்றன. இவ்வகை இசைகூட்டிசையாக அமைந்தது.

(5) குலக்குழுக்களையும், வாழ்விடங்களையும் பாதுகாப்பதற்கான வீர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் துள்ளல் இசை: இதுவும் ஒருவகை கூட்டிசையாகவே அமைந்தது.

(6) மந்திரங்களிலும் சடங்குகளிலும் கருவளப் பெருக்க முயற்சிகளிலும் இடம் பெற்ற இசை: நோய்களைக் குணப்படுத்தும் இசை, திமைகளை விரட்டும் இசை, மழைப்பாட்டு முதலியவற்றை இவ்வகை இசை உள்ளடக்கி யிருந்தது.

(7) தொழில் கார்ந்த இசை: தீர் இறைத்தல், அரிவி வெட்டல், பொதி சுமத்தல், படகு வளித்தல் முதலிய உடலியக்கக் செயற்பாடுகளோடு கூட்டாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இசைகளை உள்ளடக்கிய பிரிவாக இது அமைந்தது.

(8) சமய இசை: இறைவன், ஆத்மர, மறைபொருள் தேடல், தியானம், வழிபாடு என்பவற்றிலே பயன்படுத்தப்பட்ட இசைகளை இப்பிரிவு உள்ளடக்கியது;

மேற்கூறிய இசைவகைகள் அனைத்திலும் ஒத்திசைவு, இராகம், தாளம், செறிவு, தொளி முதலிய பண்புகள் விரலியும், வாழ்வின் நடப்பியனோடு இணைந்தும் காணப்பட்டன: சிக்கலும் செழுமையும் பொருந்தும் இந்த இசை வகைகள், நாட்டார் மரபுகளைத் தமுகியும், நியமான கற்பித் தலை வழியாகச் செம்மைப்பட்டும் ப்ரந்த தொடுகைக் கோவங்களைக் கொண்டிருந்தன.

போத்துக்கீசர் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்கு வந்த பொழுது பல்வகைப்பட்ட இசைப் பாரம்பரியத் தடயங்களை அவர்களாற் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. அவர்களது வருகைக்கு முற்பட்ட இசைப்பாரம்பரியத் தில் மூன்று பெரும் இசைக்கோட்பாட்டு நியமங்களைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. அவவயாவன.

1) உள்ளடக்கம்பன்முகபாடு: இசையில் ஆய்வில் இது “தொடுதலைப்பும் வேறுபாடும்” (Theme and variations) என்ற தொடர்மொழிகளாற் குறிப்பிடப்படும். யாதாயினும் ஒர் ஒத்திசைவுடன் தொடங்கி பன்முகப்பட்ட சிக்கலான அமைப்புக்களை நோக்கி அசைந்து செல்லும் இசைக் கோவத்தை இது விணக்கும்.

2)தொப்பூத்திசைவுக் கோலம்:மேலைத்தேய இசையிலில் இது “தொடரியம்” (Suite) என்று அழைக்கப்படும். ஒன்றிணைந்து திரண்டவிளைவுகளை ஏற்படுத்துவதற்குத் தொடர்ச்சியான ஒத்திசைவுக் கோலங்களை குழவைக்கும் நடவடிக்கையை இது குறிக்கும்.

3) ஒத்திசைவு எதிர்நிலையாக்கம்: இசையில் ஆய்வில் இது ஒத்திசைவு எதிர்ப்புள்ளியம் (Rhythmic Counterpoint) என்று கூறப்படும்: பல்வேறு ஒத்திசைவுகளை ஏற்படுத்தும் பொழுது, ஒரே பண்புடைய ஒத்திசைவுகள் ஜக்கியப்படக் கூடிய கோலங்களை இவ்வகை நடவடிக்கை கட்டிக்காட்டுவதாய் அமையும்.

இவ்வகை இசைக்கோலங்கள் பொதுவான மொழிவளர்ச்சியோடும் பண்பாட்டுவளர்ச்சியோடும், தொழில்முறை வளர்ச்சியோடும் ஒன்றிணைந்திருந்தன. ஆயினும் சில கட்டங்களில் மொழித்தொடர்பாடவிலும் உன்னத நிலைப்பட்ட மனவெழுச்சித் தொடர்பாடலைத் தமிழரின் பூர்வீக இசையினால் மேற்கொள்ள முடிந்தது. அறிவைக் கையளிக்கும் செயற்பாடுகளிலும், கற்றல்-கற்பித்தற் செயற்பாடுகளிலும், மனம் செய்து ஒப்புவிக்கும் பயில்நிலையாக்கங்

களிலும் இசை ஊடுருவி நின்றது. போர்த் துக்கீசர் தமிழ்மக்களுக்குரிய கல்விச் செயற் பாடுகளை வடிவமைத்த பொழுது, இசைக்கும் கற்றல் கற்பித்தலுக்குமிடையே இந்நாட்டிற் காணப்பெற்ற தொடர்புகளை மீளவியுறுத்த முயன்றனர்;

தமிழ்மொழியில் சொற்களுக்குரிய ஒவிய அழுத்தங்கள் வேறுபாடு அடையும்பொழுது கருத்தும் வேறுபாடு அடைந்தமை ஜரோப் பியர் எமது இசைமரபை ஆழ்ந்து நோக்குவதற்குத் தூண்டுதலளித்தது. ஒலித்தல் வேறுபாடு அடைவதற்குரிய சில எடுத்துக் காட்டுக்கள் தமிழில் வருமாறு:

படம்	⇒	பாடம்
குடம்	⇒	கடம்
பதம்	⇒	பாதம்
அசை	⇒	ஆசை
சுடர்	⇒	குடார்

ஜரோப்பிய மொழிகள் சிலவற்றில் ஒலிப்பு வேறுபாடுகளைக் கொண்டு வராமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ச்சமூகத்தின் நிலமானிய அமைப்பின் தொழிற் பிரிவுகள் வழியாக “தனிநிலைஇசை” “கூட்டுநிலைஇசை” என்ற இருமைத் தன்மைகள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. “தனிநிலை” இசை என்பது பாடுபவருக்கு மட்டும் மிகைமன வெழுச்சிக் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டலவல்ல சொற்களைக் கொண்டதாக அமையும்: பாடுவோர் தமக்குரிய ஆழ்மனக் கோலங்களுடன் இணைந்து செல்லக்கூடிய தனிநிலைச் செல்லமுத்தங்களும், தனிநிலை உணர்வுகளுக்கு இயைந்த நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் கொண்டதாக இது காணப்பட்டது. பொதுவான இசை நியமங்களை மீறும் வகையிலும் தனிநிலை இசை காணப்படும். ஒருவகை “இணைக்கல்” தன்மை கொண்ட இசையாக (improvised music) அது செயற்பட்டது. இவ்வகையான இசைக் கோலங்கள் ஆபிரிக்கப் பழங்குடி மக்களின் இசைமரபிலும் காணப்படுகின்றன.

பொதுவான பேச்சுமொழியைத் தழுவியே இசையும் வளர்ந்து செல்லும் என்பது இசைபற்றிய மாறுடனியலாளரின் கருத்து. இக்கருத்து கருணாமிகுதசாகரதி தில் இன்னொரு பரிமாணத்திற் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (ப. 936)

“கதிதமானதமிழ்” பேசுகின்றவர்களென்று பலராலும் கொண்டாடப்படும் யாழிப் பாணிகளும் தமிழின் கிளைப் பாலையாகிய மலையாளம் பேசும் மலையாளிகளும் பேசுவதை நம்மில் சிலர் கேட்டிருப்போம். அவர்கள் பேசும் பொழுது சங்கீதத்துக்குரிய சுரங்கள் முழுவதும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றனவென்று நாம் காணபோம்.” தமிழ்ப்பாஸ்பாட்டை அடியொற் றியே “சரிகமபதநி” என்ற ஏழு சுரங்களும் வளர்ந்ததென்று கூறுதல் - சமூகம் - மொழி-இசை என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள உறவுகள் பற்றிய பரிசுவனையாய் அமையும்.

“சரிகமபதநி யென்றேமேமுத்தாற்றானம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத்.

தென்னிய

வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுவனே
பணபிறக்குஞ்
குழ்முதலாஞ் சுதைத்துவனே.”

(ଶିଳ୍ପାଳୟମନ୍ଦିର)

நியமமான கல்வியமைப்பின் வளர்ச்சி யோடு சமாந்தரமாக இணைந்த ஒரு செயற்பாடு “நூலாக்கம்” என்பதாகும். இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் பொது வான் இசைத்தமிழ் நூல்களாக அழைதியம், இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், குண நூல், சூத்தநூல், சயந்தம், செயிற்றியம், தாளவுகையோத்து, பஞ்சபார தீயம், பஞ்ச மரபு, பாரதசேனாபதியம், பரதம், பெருங் குருகு, பெருநாளை, மதிவாணை நாடகத் தமிழ்நூல், முறுவல், சிலம்பு முதலியலை குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இந்நாட்டுக்குறிய பாரம்பரியமான இசை வடிவங்களின் செல்வாக்கு பிரபந்த இலக்கியங்களிலே ஊடுருவி நிற்பதைக் காணமுடியும். இதற்குரிய சிறப்பான ஏடுக்

துக்காட்டாக இனுவைச் சின்னத்தும்பிப்
புலவரின் பீரபந்த ஆக்கங்களைக் குறிப்பிட
வாம். இப்புலவர் இசைநூல் ஒன்றையும்
எழுதியதாகக் குறிப்பிடப் படுகின்றது.
ஏட்டுவடில் அந்நால் யாரிடமுள்ளது
என்பது தெரியவில்லை:

விபுலானந்த அடிகளார் தமிழ் மக்களது பாரம்பரியமான இசையை ஆராய்ந்த காலகட்டத்தில் சமூக நிரவமைப்பின் வலி தான் அழுத்தங்களுள் இசைக்கையளிப்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இந்திலையில் அடிகளார் “யாழ்” என்ற கருவியை ஆராய் வதன் வாயிலாகப் பண்ணை தத்தமிழர் இசைக் கோலங்களைக் கண்டறிய முயன்றார்.

இனக்குழுமங்களின் தனித்தும் இசையால் வெளிப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. இனக்குழுமங்களுக்கும் இசைக் குழுள்ள தொடர்புகள் “இனக்குழும இசையியலில்” (ethnomusicology) ஆராயப்படுகின்றன.

ஈழத்தமிழர்களின் இசையியலில் குறிப் பிட்டுக் கூறக்கூடிய அடிநிலைப் பண்பாக அமைவது ‘இத்திசைவு’ ஆகும். சமூக இயல்புக்கேற்றவாறு ஒத்திசைவு என்பது பண்முகப்பரிமாணங்களை உள்ளடக்கிய விரிந்த பொருளாகக் காணப்பட்டது; தாளங்கட்டு, பாடலின் யாப்புக்கட்ட மைப்பு, பாடல் அடிகளின் நீணம், சொல் அழுத்தங்கள் குறற்செறிவு போன்ற பல பண்புகள் ஒத்திசைவில் உள்ளடங்கி விரும்புகின்றன:

இடைவெளிச்சம அவ்வகளைக் கொள்ளாத தாளம், கட்டற்ற யாப்புப்பண்பு களைக் கொண்ட இசைப்பாடல் முதலியவை கடின உடல் உழை முப்பை மேற்கொண்டுடார் மத்தியிற் காணப்பட்டன. ஆழகிணறுகளில் நீர் இறைத்தல், சுமை நூக்குதல் முதலிய கடின உடற்கெயல் களோடு இன்னன்றத்தாக மேற்கூறிய இசைப்பண்புகள் வமக்கில் இருங்கன.

சம அளவான தாளமும், கட்டற்ற யாப்பும் கொண்ட இசைப்பாடல் ஓரளவு உடல் உழைப்பைக் கொண்டேதொழில்கள் செய்தோரிடத்துக் காணப்பட்டன. மரவேலை, நெசவுவேலை செய்தோர் மத்தியில் மேற்கூடிய இசைக் கோலங்கள் வழக்கில் இருந்தன.

குறைந்த உடல் உழைப்பும் மூன்றாவது வலுவை மிகையாகப் பிரயோகிக்கும் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தோர் மத்தியிற் காணப்பட்ட இசை, யாப்புக்கட்டமைப்புக்கும், தாளக்கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்பட்டி ருந்தன. பூசகர், ஆசிரியர், மருத்துவர், சோதிடர் மத்தியில் நிலவிய இசையில் மேற்கூறிய பண்புகள் காணப்பட்டன: இவற்றைச் சருக்கவடிவில் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

- (1) கடின உழைப்பைப் பயன்படுத்தியோர் → மும் தாளற் யாப்பும்.
- (2) ஓரளவு உழைப்பைப் பயன்படுத்தியோர் → பாடும் தாளக்கட்டுப் பயன்படுத்தியோர் கட்டற்ற யாப்பும்.
- (3) உளவலுவை மிகை தாளக்கட்டுப் பயன்படுத்தியோர் → பாடும் யாப்புக் கட்டுப்பாடும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் உடல் உழைப்புக் கோலங்களுக்கும் இராகவடிவங்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய உறவுகள் காணப்பட்டன.

கடின உடல் உழைப்பை வழங்கிய மக்கள் மத்தியில் சொல் சார்ந்த இராக முறைமை, அல்லது வாய்மொழிசாஸ்நத இராகமுறைமை காணப்பட்டது: இவ்வகைப் பண்பு இசையியலில் ‘மிடற்ற இராகம்’ (vocal melody) என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஓரளவு உடல் உழைப்பை வழங்கிய மரக்கைத்தொழில் நெசவுத்தொழில் முதலியவற்றில் ஈடுபட்டோர் கருவிகளுடன் தொடர்புடையோரசிருந்தமையால் நேர அளவுகளுடன் இணைந்த தாளக்கட்டுப் பாடுகளுக்கு உட்படவேண்டியிருந்தது. அத்துடன் கருவிகளுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் காரணமாக ‘கருவிசார்’ இராகங்களை உருவாக்குவோராய் இருந்தனர். இவ்வாறான அமைப்பு இசையியலில் கருவிசார் இராகம் (instrumental-melody) என்று கூறப்படும்.

உளவலுவைப் பயன்படுத்தும் தொழில் களில் ஈடுபட்டோர் வாய்மொழிசாஸ்நதும் கருவிகள் சார்ந்தும் இராகங்களை வழங்குவோராய் இருந்தனர். இசையியலில் இது ‘பலவழி இராகம்’ (Multiphony) என்று அழைக்கப்படும்.

- (1) கடின உழைப் பைப் பயன்படுத்தியோர் → வாய்மொழி இராகம்.
- (2) கருவிகளுடன் கூடிய தொழில்களில் ஈடுபட்டோர் → இராகம்
- (3) உள உழைப்பில் ஈடுபட்டோர் → பலவழி இராகம்.

கடின உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்டோரது இசை “நெஞ்சமுத்தி” என்று யாழ்ப் பாணப் பேச்சுவழக்கிற சூறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் உளவலுவைப் பயன்படுத்திய தொழில்களில் ஈடுபட்டோரது இசை மேற்கூறிய பண்புகளுக்கு முரண்பட்டதாக அமைந்தது. அவர்கள் பலத்தகுரல் அழுத் தங்களை ஏற்படுத்தாது மென்மை நிலையில் இசைவழங்கினர்.

வரழக்கையோடும் சமூக நிரவைமைப் போடும், சடங்கு, சமயம், குழு இயக்கம், கூத்து, கருவிகள் என்பவற்றோடும் இணைந்தவடிவமாக எமது பூர்விகம் முகிழ்தி இருந்தது: இராகம் - இராகக்

கருவிகள், தாளம் - தாளக்கருவிகள் என்பதை வற்றுடன் இணைந்த ஒன்றினைப்புக்கலை வடிவமாகப் பூர்வீக இசை மரபு விளங்கியது. படிப்படியாக இசையைக் கையாறும் சமூகப் பிரிவினர் தோற்றம் இடம் பெறவாயிற்று. "மாப்பாணர்", "அண்ணா வியார்", "நட்டுவனார்", "இசைஞானி யார்", "வாத்தியார்", "அம்பலத்தாளத் தார்", "குழலர்", "இசைக்கணக்கர்", "மத்தளத்தார்", "உடுக்கர்", "யாழியர்", "யாழிச்சடையர்", "பண்சின்னவர்", "இசைமூப்பர்", போன்ற தொடர்கள் எமது இசைமரபிற் காணப்பட்டன.

சமூத்து இசைப்பாரம்பரியம் இசையின் குறியிட்டு வடிவங்களை உள்ளடக்கிய பயில் துறையாக அமையவில்லை. வாய்மொழித் தொடர்ச்சியைக் கொண்டு கையளிக்கப் பட்ட வடிவமாக அது விளங்கியது. இந்திய இசைமரபிலும் இந்த இடர்ப்பாடு காணப்பட்டது. (Bornil C Wade 1979, P. 39) 1940ம் ஆண்டளவிலேதான் மதராஸ் மிடு சிக் அங்கடமி சி. எஸ். ஜூயர், பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி, ரி. எல். வேங்கட்ராம ஜூயர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து பொதுவான இசைக்குறியிடுகளை அமைக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டது. 1904ஆம் ஆண்டில் சங்கீத சம்பிரதாய பிரதா

ஸனியை எழுதிய சுப்பராம திக்ஷதரின் குறியீடுகளைப் பின்பற்றி அவர்கள் கார்நாடக இசைக்குறியீட்டாக்க முயற்சியை முன்னெடுத்தனர்.

இவங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் போது பல்வேறு காரணிகளால் மரபுவழி பட்ட எமது இசை நலவிடையை நேரிட்டது. புரைட்டெஸ்தாந்து மிசனைரிமார் மேற் கொண்ட "தூய்மை" இயக்கம், எமது மரபுவழிப்பட்ட இசை, கூத்து, கலைகள் முதலியவற்றுக்கு வலு அளிக்கவீல்லை: மரபுவழிப்பட்ட இசையானது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கல்விச் செயற்பாட்டில் உள்ளடக்கப்படாது விடப்பட்டது. இசையின் எழுத்துவடிவப் பாதுகாப்பு கைவிடப்பட்ட கைக்கு கல்விச் செயற்பாட்டில் நிகழ்ந்த நிலை காரணமாயிற்று.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சியில் நிகழ்ந்த விடுதலைப் போர்ட்டங்கள் மீண்டும் எமது இசைமரபின் ஆழ்ந்த வேர்களைக் கண்டியத் தூண்டின:

சமகாலச் சூழலில் நிகழும் புலப்பெயர் வுகள் எமது பண்பாட்டு வேர்களைத் தெடுவதற்கு மீண்டும் விசைகளைக் கொண்டுள்ளன.

புதிய ஆத்திருடி

அச்சம் தவிர
ஏறு போல் நட
கிழோர்க்கு அஞ்சேல்
கேட்டிலும் துணிந்து நில
கொடுமையை எதிர்த்து நில்
சாவதற்கு அஞ்சேல்
சிறுவோர்ச் சிறு
குரரைப் போற்று
தீயோர்க்கு அஞ்சேல்
போர்த் தொழில் பழகு
முனையிலே முகத்து நில்
வையத் தலைமை கொள்.

— பாரதி

பெண்சன் நாள்மட்டும்.....

- வி. எம். சுந்தரம்

கட்டிய மனைவி அன்புக்
கடவிலே மூழ்க வைத்தாள்;
பெட்டியில் பாம்பாய் ஏதும்
பேசாது சேவை செய்தாள்;
மட்டிலா இன்பம் தந்து
வாழ்க்கையே சொர்க்கமாக்கி
தொட்டிலில் குழந்தையாக
தூங்கிட வைப்பானென்னை

அன்பினை மட்டுமல்ல
அவலங்கள் தூயரம் துன்பம்
இன்பத்தைப்போலே பாதி
எதிலூமே பங்குகொண்டாள்;
கன்னத்தில் கன்னம் சேர்த்து
கம்பனின் ரசனையோடு
கிண்ணத்தில் தேன்வடித்து
கிறுங்கிட வைத்தாளன்று

என் ஜென்று சொல் லுமுன்னே
எண்ணெயாய் உருவிநிறபாள்;
வள்ளலாய் வாழ்வின் தேவை
வழங்கினாள்; எல்லாம் அன்று;
கள்ளென்றும் போதை தந்த
காந்தக் கண் தீயைக்கக்க
வள்ளென்று விழுநாளின்று
வயதுக் கோளாறுதானோ?

அழகினை ரசிக்கவொண்ணார்
அறுபது வயதென்றாலும்
கிழவனின் ஆசை மட்டும்
கிழிறங்கிடவேயில்லை;
பழமது அழுகிப்போனால்
பாவனைக் குதவாதென்று
கிழவனாய் ஆக்கிரையன்னை
கிண்டலூம் செய்கின்றானே

அன்புள்ளம் வேண்டும்; ஆனால்
அறுபதில் ஆசைவேறா
எண்கின்றாள்; இதுபோல் பேச்சு,
இடைக்கிடை எரிச்சலாட்டும்;
ஆன்பியல் காவியத்தின்
தொடக்கமே முதுமையென்றால்
பெண்சன் நாள் மட்டும் எந்தன்
பின்னால் ஏன் சுற்றுகின்றாள்?

விபுலானந்த அடிகள்

- எம். ரமணசுந்தரன்
மட் / புனித மிக்கேல் கல்லூரி

எங்கள் நாடு ஏறக்குறைய நானூற் றைம்பது ஆண்டுகள் அந்றியர் ஆட்சியில் இருந்தது. தாழ்வுற்று வறுமை மின்சீ விடுதலை தவறுக்கெட்டு நின்ற அந்த இருள்மயமான வேளையிலே.

“தோன்றிப் புகழோடு தோன்றுக
- அஃதிலார்

தோன்றவிற் தோன்றாமை நன்று.”

என்ற தெய்வப்புலவராம் திருவள்ளுவரின் வாக்கிறகிணங்க வென்மனைலால் சூழ்ந்து கடல் தாலாட்டும் அழகிய கிராமம் காரைதிலினிலே வாழ்ந்த சாமித்தம்பி, கண்ணம்மை ஆகியோரின் இல்லற வாழ் வின் நல்லறப்பேராய் ஆயிரத்து எண்ணாற்றி தொன்னாற்று இரண்டாம் ஆண்டிலே தமிழையும் இந்து மதத்தையும் வளர்க்க வென உதித்தது ஒர் அரும்பெரும் முத்து ஆம்! அவர்தான் இன்று பலராலும் போற்றப்படும் சுவாமி ஸ்ரீ விபுலானந்த அடிகளாவார். மயில்வாகனன் என இளமைப் பெயர் கொண்ட இவரிடம் கவிபாடும் ஆற்றல் மிகுந்து காணப்பட்டது. இதற்குச் சான்றாக தனது பன்னிரெண்டாவது வயதிலே,

“அம்புவியற் செந்தமிழோ டாங்கிலமும் எங்குணர்த்தி வம்புசெறி வல்லியருள் எங்கூட்டி வைத்து,,

என்ற பாடலைத் தமது குருவண்க்கப் பாடலாகப் பாடிக் குழந்தைப் புலவர் எனப் பாராட்டப் பெற்றார்.

தமது பதினாறாவது வயதிலே கேம் பிறிச்சீனியர் பரீட்சையிலே சித்தியடைந் தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் திலே பேராசிரியராகப் பணியாற்றி “தமிழ் நாட்டின் முதலாவது தமிழ்ப்பேராசிரியர்”

என்ற பட்டத்தைச் சுவீகரித்துக்கொண்டார் அது மட்டுமா? கண்ணென்ததும் எண் ணையும் எழுத்தையும் மாணவர்களுக்குத் தெளிவாகப் புகட்டினார். கற்றறிந்தவன் பயன் வாலறிவன் தான் தொழுவதே என்பதை அறிந்த அவர் தமது முப்பதா வது வயதினிலே இராமக்கிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்து பிரபோதசைதன் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். பின்னர் காவியடை தரித்த முழுத்துறவியாகி “சுவாமி விபுலா னந்தர்” என்ற தீட்சாநாமம் பெற்றார். அவரது கணித விஞ்ஞானப்புலமையும் சீரிய துறவுவாழ்க்கையும் தமிழுக்குத் தொண்டாற்ற பெரிதும் துணைபுரிந்தன.

அடிகளாரின் கட்டிரைகள் சில “விபுலா னந்த வெள்ளம்” “விபுலானந்த ஆராய்வு” “விபுலானந்த செலவும்” ஆகியவற்றிலே காணப்பட்டன. ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்று, கங்கையில் விடுத்த ஒலை, யாழ் நால் ஆகியன அடிகளாரின் உயரியசிந்தனையின் அரிய விளைவுகள் ஆகும். ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்றில் காணப்படும் “உள்ளக்கமலம்”, “கூப்பியகைக்காந்தள்” “நாட்டவிழிநெய்தல்” ஆகிய உயரிய உருவங்கள் மனதைக் கொள்ள கொள்கின்றன. கங்கையில் விடுத்த ஒலையிலே,

“அநிவற்றங் காக்குமெனும் அறிவுரையை எழுதி அறநெறியால் இனபமெய்தும் அமைதி யினை எழுதி உறுநட்பு நிலைபெறுமென்னுறுதிப் பா டெமுதி ஒது விபுலாநந்தன் உரையினன்றேழுதி”

என்ற பாடலில் காணப்படும் ஓலிச் செறிவும் பொருட்செறிவும் இன்புறுத்தக் கணவன்றோ?

மொழிபெயர்புது துறையிலும் அடிகளாரின் பணி அளவிடற்கியது. செகற்சி பியர் நாடகத்தின் யூலியஸ் சிகிலே “அஞ்சினவனுக்கு சதாமரணமஞ்சாத நெஞ் சத் தாடவனுக்கு....” என்ற பாடவில் சொற்கள் கையாண்டுள்ள விதம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இங்கே பார தியின் “திறமையான புலமை எனில் வெளிநாட்ட வர் அதை வணக்கங்களைப்படியாக வேண்டும்” என்ற வேட்கை தனிவதைக்காண்கிறோம். பல அனாதை மடங்கள், பாடசாலைகள் ஆகியவற்றையும் அடிகளார் அமைத்தார்.

1947ம் ஆண்டில் யாழ்நூலின் அரங்கேற்றம் முடிவுற்றது. அதே ஆண்டில் ஆடி 19ம் திகதி அடிகளார் துறவறத்தின் பல ஜாக நற்பேற்றை அடைந்தார். சத்தியத்

தின் சம்கநாதம் அடங்கியது: காலதேவி யும் கண்ணீர் மல்கினாள். அவர் மக்கள் மனதில் என்றும் நிலைபெற்றிருந்தார் என்பதற்குத் தக்க சான்று.

1992ம் ஆண்டு நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்பட்டமை ஆகும்.

வாழ்க விபுலாநந்தரின் புகழ்!
வளர்க அவர் வளர்த்த தமிழ்!

* மட்டக்களப்பு மாவட்டத் தமிழ்மொழித்தினப் பொட்டியில் பிரிவு 2ல் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரை.

வாழ வேண்டும்

- நிலாவெளியூர் ஜெ. தர்மா

சாதிமத பேதமது ஓழிய வேண்டும்
சுரிநிகராய் மக்கள் நாம் வாழ வேண்டும்
நீதிமிகு அரசென்றும் நிலைக்க வேண்டும்
நிம்மதியாய் நாமெல்லாம் வாழ வேண்டும்
பாதியிலே வந்தபேதம் போக வேண்டும்
பண்பாக நாமெல்லாம் இணைய வேண்டும்
நீதிநெறி வழி நடந்து நிலைக்க வேண்டும்
நிலையில்லை வாழவென்றே நினைக்க வேண்டும்
போதிமகான் போதனைகள் போற்ற வேண்டும்
பொல்லாத பொறாமைத்தனம் போக வேண்டும்
ஒதிஉணர் கல்விவழி ஒழுக வேண்டும்
ஒருநாளும் பிரிவில்லா எண்ணம் வேண்டும்
கடினமனம் இல்லாத தன்மை வேண்டும்
கடுகளவும் கரவில்லா மனது வேண்டும்
படித்தவர்கள் நாட்டினிலே பெருக வேண்டும்
பண்பாளர் நாமென்ற பெயரும் வேண்டும்
அடிமைத்தனம் இல்லாத மனது வேண்டும்
அடிமைகள் இல்லாத நாடும் வேண்டும்.

சமாதானம் மலரட்டும்

- கவிஞர் அகளங்கன்

இந்துவெனுஞ் சமுத்திரத்தின் எழில்முத்தாக
இலங்குகின்ற இலங்கையெனும் எங்கள் தீவின்
முந்துபுகழ்ப் பெருமைகளை, முன்னேற்றத்தை
முன்னோர்கள் வாழ்ந்ததனிச் சிறப்புத்தன்னை
விந்தையிகு பண்பாட்டை, வீரந்தன்னை
வீழியிரண்டால் காணுதற்கும் அரியதான்
சிந்தமகிழ் அழகுகளைச், சிறந்தநல்ல
சிரதனைச், செழிப்பதனைச் சிறிதேநின்று

எந்தன்மன நினைவினிலே நிறுத்திநாங்கள்
இன்றிருக்கும் நிலைதன்னைச் சுற்றேபார்த்தேன்
சந்திதனில் அவிழ்த்துவிட்ட நெல்லிக்காய்போல்
தனித்தனியாய்ப் பிரிந்திருக்கும் நிலையைப்பார்த்து
வெந்துவிட்ட புண்ணதனில் வேலைப்பாய்ச்சும்
வேதனையில் மனம்வெதும்பி வெடித்துச்சோர்ந்து
தத்துவிட்ட கவிதையிது, தமிழில்வல்லீர்
தரம்பார்த்துத் தகுதியினை அறிந்துபாரீர்.

ஏந்தனவன் அருள்பொழியும் கதிர்காமத்தைக்,
கணபதியீறி றிருந்தருஞும் மாமாங்கத்தைக்,
சிந்தனைக்கும் எட்டாத சிவனார்வாழும்
திருக்கேதில் வரத்தோடு முன்னேஸ்வரத்தை,
அந்நாளில் இராவணனின் ஆட்சிசொல்லும்
அழகியகோ ஜெஸ்வரரின் ஆலயத்தை
என்னாவி தனிலுறையும் நயினைத்திவின்
எவில்நாக பூஷணியாம் கோயில் தன்னை

கண்ணகியாம் கற்பரசி அருள்பாலித்துக்
காத்தகுஞும் வற்றாப்பழை ஆலயத்தை,
வின்னைவரைக் காத்திடவேல் ஏந்திவந்த
வீரனருள் பாலிக்கும் நல்லூர்தன்னை,
மண்வளத்தால் நிறைந்திட்ட வன்னிதன்னில்
மகிழ்ந்திருக்கும் ஓட்டிசுட்டான் ஈஸ்வரத்தைக்
கிண்ணைவே கிறிஸ்தவரும் சௌவர்தாழும்
கவிப்போடு போற்றுகின்ற மடுமாதாவை

பின்னாளில் புகழ்பெற்ற மாத்தளைசேர்
 பெருவாழ்வாம் முத்துமாரி அம்மன்தன்னை
 எண்ணியதை முடித்துவைக்கும் சிவனார்பாத
 எழில்மலையை, எனப்பல் வேறு
 விண்முட்டும் கோபுரங்கள் மகுதியோடு
 விகாரைகளுங் கோவில்களும் நிறைந்துதோன்றும்
 புண்ணியமாத் தலங்கள் நிறை புனித நாட்டில்
 புண்ணியத்தால் பிறந்தோமே மறக்கலாமா,

கண்டியிலே நிகழ்கின்ற பெரகராவில்
 கதிர்காமக் கந்தனது ஆலயத்தில்
 அண்டிமிக் நெருக்கமுறும் அழகுமீக்க
 அனுராத புரியினிலே போசன்தன்னில்
 வண்டியிலே முருகவேள் வலம்வந்தேகும்
 வடிவழகுத் திருவிழாவாம் ஆடவேலில்,
 முண்டியடித்தே இலங்கை நாட்டில்வாழும்
 முச்சமுகத் தவருஞ்சேர் ஸ்ரீபாதத்தில்

ஒற்றுமையாய் வழிபட்ட நாட்கள் கண்ணை
 உறுத்தியதோ, யார்கண் பட்டோ
 வெற்றுமையில் பிரிவினையில் வீழ்ந்தபோனோம்
 வீதியிலே போரினிலே மாய்ந்தபோனோம்.
 நாற்றிசையும் புகழ்மிக்க இலங்கைத்தீவில்
 நாமொன்றாய் வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல்
 வெற்றுமையை விதைத்தவர்யார், விதியாஅன்றி
 வீணர்களா? வீராப்பு மனிதர்தானா?

போயாவில் பெளத்தரொடு விகாரைசென்று
 புனிதமுடன் புத்தரது பாதம்போற்றி,
 மீலாத்து நாளினிலே இல்லாம் மார்க்க
 விழாவினிலே கலந்துகொண்டு, யேசுநாதர்
 மேலான நெறியுரைத்த பாங்கைப் போற்றி
 மேன்மையொடு நத்தாரில் விருந்தையுண்டு,
 சைவர்களும் கிறீஸ்த்தவரும் பெளத்தர்தானும்,
 சந்திரனை நோக்கித்தம் தொழுகை செய்யும்,

இல்லாத்து நன்பர்களும் ஓன்றாய் வாழ்ந்த
 இன்பயிகு நாட்களினி வராமற்போமா,
 முஸ்லீம்கள் கிறீஸ்த்தவர்கள் பெளத்தர் என்னும்
 மும்மதத்தோர் சைவருடன் ஒன்றி வாழ்ந்து
 பலவிதமாய் ஒற்றுமையாய்ப் பாடுபட்டால்
 பாரினிலே மேன்மை யெல்லாம் பல்கிப் பொங்கும்,
 இல்லாமை விட்டோடும் இன்பம் பொங்கும்,
 இங்குஒரு சொர்க்கபுரி இன்றே தோன்றும்.

செவமதம் கூறுவதும் அன்பேயாகும்,
 சுனமாரிக்க வழியினையே கூறும்நல்ல
 இறீலீத்துமதம் கூறுவதும் அன்பேயாகும்,
 கிபுலாவை நோக்கிவழி பாடுசெப்பும்
 இல்லாம் மதம் கூறுவதும் அன்பேயாகும்,
 இரக்கத்தைக் கொண்டமான் தோற்றுவித்த
 புதிதமதம் போற்றுவதும் அன்பேயாகும்,
 புதிர்இதுவே புரியாமல் போரில் வீழ்ந் தோம்;

வீட்டினிலே மனைவியொடு, கணவன் பிள்ளை,
 விருந்தினர்கள் உறவினர்கள் மேவல் போல,
 நாட்டினிலே பலவகையில் மனிதருண்டு;
 நம்நாடு எனுமுனைர்வு தோன்றி விட்டால்
 வாட்டியெமை வதைக்கின்ற துண்பமில்லை,
 வறுமையில்லை, வாழாதார் யாருமில்லை.
 கட்டிடங்களை மைப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கே
 குரலோன்றிப் பாட்டொன்று ஒனிக்க வேண்டும்.

ஒற்றுமையாய் ஒருமித்து ஒன்றுகூடி
 உயர்ந்தசதந் திரப்போரை ஆற்றினோமே
 வேற்றுமையைப் பேசிநாம் வெறும்வாய்வென்று
 வேறுவே நாய்ப்பிரிந்து இருந்திருந்தால்
 நாற்றிசையும் பழிசொல்ல நலிந்துகெட்டு
 நாமெல்லாம் அடிமைகளாய்த் துண்பப்பட்டுச்
 சாற்றுகின்ற உரிமைகளோ எதுவுமின்றிச்
 சந்தையிலே மந்தைதளாய் மாய்ந்திருப்போம்.

அண்ணெனாடு தமிழியர்கள் வீட்டில் வாழ்ந்தால்
 அன்போடு ஒற்றுமையாய் வீட்டில்சேர்ந்து
 கண்ணோடு இமையாக வாழ்ந்தாலன்றோ
 களிப்புண்டு முன்னேற்றங் கருதவன்டு
 மண்ணன்னிச் சோற்றினிலே ஒருவர்மாறி
 மற்றொருவர் போட்டுவைத்தால் மண்ணேயாகும்
 எண்ணாது தங்களுக்குள் சண்டைசெப்தால்
 எந்தவீ டெரியாது பாழாகாது.

மானுண்டு மயிலுண்டு சூயிலுமுண்டு
 மரத்தினிலே தாவுகின்ற மந்தியண்டு
 தெனுண்டு கவிபாடும் வண்டுமுண்டு
 திகட்டாத அழகுதருஞ் சோலையுண்டு
 கானுண்டு கரியுண்டு கரடியுண்டு
 காட்டெருமை முயல்முதாய்க் களிப்போடொன்றாய்த்
 தானுண்டு திரிகின்ற மிருகமுண்டு
 தளிர்க்கொடிகள் தடாகங்கள் நிறையவுண்டு.

மரமுண்டு மலருண்டு மன்னிலிநல்ல
 மதிப்பான வளமுண்டு மலைகளுண்டு
 உரமுண்டு நெஞ்சினிலே உழைப்பதற்கு,
 உண்பதற்குப் பலகளிகள் நாட்டிலுண்டு
 பரமுண்டு வெவ்வேறாய் வழிபாடாற்றப்
 பாகிகான தலமிகள்பல நிறையவுண்டு
 மனமுண்டு எனில்வாழ மார்க்கமுண்டு
 மக்களிடை ஒற்றுமைதான் இல்லை இல்லை.

தாய்தந்தை சேர்த்துவைத்த சொத்துக்காசக்
 சகோதரர்கள் அடிபட்டு மாய்ந்துபோனால்
 பேய்ந்து அனுபவிக்கும்; பித்துக்கொண்ட
 பிறர்வந்து சொத்ததனை அள்ளிக்கொள்வார்.
 தாய்வந்து ஊளையிட்டு உரிமை கொள்ளும்
 நரிகளுக்கும் கொண்டாட்டம் ஆகுமண்றோ,
 காய்தந்த மரத்தினையே சண்டையிட்டுக்
 கத்தியினால் வெட்டிவிட்டால் யார்க்குமிஞ்சும்.
 (வேறு)

வடக்கினிலே வாழ்ந்தாலும், கிழக்கில் மேற்கிண்
 வடகிழக்கில், மனையகத்தில் தெற்கிலென்று
 கிடக்கும்பல இடங்களிலே வாழ்ந்தா வுந்தான்
 வாழ்பவர்கள் மனிதரெனும் என்னம்வேண்டும்
 இடத்தினிலே சிறப்பில்லை, எம்மதத்தைச் சேர்ந்தும்
 இயல்பான மொழி எதுவும் பேசிடட்டும்
 படத்தினிலே விசங்கொண்ட பாம்பா மக்கள்
 பாரினிலே உயர்ந்திட்ட மனிதரன்றோ.
 (வேறு)

கல்வியிலே சுதந்திரத்தைக் கருத்தினிலே சுதந்திரத்தைக்
 களிப்போடு ஆலயங்கள் பலவுஞ்சென்று
 பல்விதமாய் வழிபாடு செய்யும் எங்கள்
 பல்வேறு மதங்களதுஞ் சுதந்திரத்தை,
 எல்லோரும் ஒருவரென என்னிக் கொண்டு
 ஏற்றமிகு மானுடத்தைப் போற்றிக் கொண்டு
 நல்லோராய் வாழ்வதற்குச் சுதந்திரத்தை
 நாம் நமக்குக் கொடுத்திட்டால் நாடு உய்யும்
 (வேறு)

தனித்துவங்கள் பேணுமொரு சமத்துவத்தில் சேர்ந்து
 தரணியினைச் சொர்க்கமென ஆக்கல் வேண்டும்.
 இனித்தமது மனத்திலுள்ள இக்கை நீக்கி
 இனித்தமது உண்போரின் நிலையில் நீங்கி

ஜவித்தபது மணிதர்களாய் இந்த நாட்டின்
ஜனத்தொகையோர் ஒற்றுமையில் ஒருமைப்பட்டுக்
கனித்தபழச் சுவையுண்ட மகிழ்ச்சி பொங்கிக்
கனிப்படனே வாழுரு பாட்டு செப்போம்.

ஏழுமையிலே வாடுகின்ற மக்கள் வாழ
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் ஆக
வாழுகின்ற நிலைதன்னை இந்த நாட்டில்
வருவிக்க ஒற்றுமையாய் ஒன்று கூடித்
தாழ்வுற்ற நிலையகற்றச் சோதரத்துத்
தத்துவத்தை முன்வைத்து முனைந்து நின்று
குழ்ந்திட்ட துஸ்பத்தைத் துடைத் தெறியச்
சுற்றிச்சுழ்ந் தொற்றுமைப்பாட் டிசைத்துப் பார்ப்போம்.
(வேறு)

இனாற்றுமை மத ஒற்றுமை
இழிந்தோர்தமைச் சேர்க்கும்
மனாற்றுமை மொழிஒற்றுமை
மனிதத்துவ மேன்மைக்
குண் ஒற்றுமை நிறைந்தாலோரு
குழப்பம் இவையாகும்.
இன ஒற்றுமை இராகம் அது
இனியாவது வரட்டும்.
(வேறு)

ஆதவினால் நாங்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி
அன்போடு இந் நாட்டின் நலத்தை நாடிக்
காதவினால் கல்வியறி வதனைத் தேடிக்
கருத்ததனில் வேற்றுமையை மிகவும் சாடி
மோதவிலா வாழுக்கையினை நினைந்து ஆடி
முன்னேற்றந் தனைக்கான மகிழ்ந்து ஒடிக்
சாதவிலா நிலைபெறுவோம் இன்பங் கோடி
சென்ஜன்யம் புரிந்துணர்வைப் புகழ்ந்து பாடி.
(முற்றும்)

தொகை நூல்கள்

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐந்குறுநாறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும்' கவியோடு அகம் புறம் என் (று)
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை

ஆசிரியர் தினம்

- வி. ரி. சகாதேவராஜா

“ஆசிரியர் விதை ஹன்ற, அறுவடை செய்வது சமூகமே”

பிளைட்டோ, அரிஸ்டோட்டிக் காலம் தொடக்கம் ரூசோ, ரூப், மகாத்மாகாந்தி சுறாக ஆசிரியன் ஒளிவிளக்கை ஏற்றுவன் என்றும் மதா, பிதா, குரு. தெய்வம் என்றும் நிலையிலும் போற்றப்பட்டனர்: தெய்வீகப்புவைர் வள்ளுவரும், ஒளவையாரும் நாய், தந்தை, ஆசிரியர் ஆகியோர் இறைவனுக்குச் சமம் எனக்கூறியுள்ளனர். எமது பாரங்பரிய கலாசாரத்திலே ஆசிரியர்கள் பெற்றோர்களிலும் உயர்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டனர். அவர்களும் தம் பொறுப்பில் இடப்பட்ட பிள்ளைகளைத் தம் பிள்ளைகள்போல் புரிந்து கொண்டு அவர்கள்கு ஏற்றவகையில் அறிவைப்படுக்கடினர். அவதானிக்கும் ஆற்றலையும், சிந்திக்கும் பண்பினையும், தடித்தெழுப்பினர். வாய்மொழியுலம் ஜயம் திரிபற விளக்கி அறிவு பெற கற்க உதவினர். அக்காலத் தில் அறிவு புத்தகங்களிலிருந்து வாசிப்ப தன்மூலமோ சொல்வதெழுதுதலாகவோ கொடுக்கப்படவில்லை. பணத்திற்கு தகுந்த விளக்கம் என்ற அடிப்படையிலும் இருக்கின்றில்லை. மாணவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டி ஊக்கலை எழுப்பி தாமாகவே ஆராய்ந்து அறிவினை வனர்த்தனர். மாணவர்களும் தமக்கு ஊழிக்கையில் எடுத்துக் கொட்டாக அமைந்த ஆசிரியர்களை கனம் பண்ணி மதித்து ஒழுகி அறிவுவிளக்கை ஏற்றி வைத்தவர்களை மறக்காது மதித்து வந்தனர்.

“ஒளிரும் விளக்கினாலேயே இன்னொருவிளக்கை ஒளிரச்செய்யமுடியும்.”

இன்றைய சிக்கல் நிறைந்த உலகில் வெற்றிகரமாக வாழ்வதற்கு தேவையான அறிவுத்திறன், மனப்பாங்கு எல்லாவற் றையும் குடும்பத்தில் பெற்றமுடியாது என-

பதினாலேயே பாடசாலை என்ற நிறுவகம் சமூகத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கு பாதுகாப்பான குழலில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பயிற்சியும் அனுபவமும் உள்ள ஆசிரியர்களின் துணையுடன் பிள்ளைகளைச் சமூக இயல்பினர்களாக ஆக்கவும் முழுமையான வளர்ச்சியை பெறுவதற்கும் தகுந்த அனுபவங்களைக் கொடுப்பதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். ஒரு சமூகத்தின் ஆதாரஅலகாக விளங்குவது குடும்பம். இக் குடும்பச் சூழ்நிலையில் பெற்றோர்களின் பழக்கவழக்கம் நடத்தை கருத்துமனப் பாங்கு திறன்கள் என்பவற்றில் தங்கியுள்ளது. பிள்ளைகளின் அறிவு மன எழுச்சிப் பண்புகள் வீட்டுச்சூழலின் செல்வாக்கையே பிரதிபலிக்கும். இதனை மெய்யியல், சமூகவியல், உளவியல் அறிஞர்களும் வளியுறுத்துகின்றனர். இதனையொத்தே ஆசிரியர்களும் ஒருசமூகம் வளர்ச்சியடைவதற்கும் கீழ் இறங்குவதற்கும் பங்காளி களாகின்றனர் என்பது சமூகவியல் அறிஞர்களின் முடிவு ஆகும். அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி, ஒழுக்கம், ஆளுமை, கடமையுணர்ச்சி என்பன முறையாயிருப்பது இன்றியமையாத தாகும். ஆசிரியரானவர் தனது நடத்தை, பேச்சு, செயல்களின் இணக்கம் போன்றன வாயிலாக உதாரணப்படுவதாக அமைவது அவர் இலட்சியமாகும். மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு தகுந்த வகுப்பறைச் செயல்களையும் அனுபவங்களையும் அத்துடன் ஒழுக்கப்படிற்சிகளையும் ஏற்படுத்தி படிப்படியாக சிந்திக்கும் ஆற்றலுடன் முதிர்வும் ஆளுமையிருத்திக்க்கும் அடிகோலுவர்; கல்வியல் அறிஞரான “பெஸ்ட்லோஜி” இன்று பாடசாலைகள் மாணவர்களின் மனங்களை கொலை செய்யும் களங்கள் என்றார். மேலே என்ற அமைரிக்கச்சிந்தனையாளர் பாடசாலைகளில்

மகிழ்வுடைய அனுபவங்கள் வாயிலாக அறிவு சித்தனை பெறுமானத்திற்களை பெற சர்வாதிகார ஆசிரியர்கள் பொருத் தமற்றவர்கள் என்று கூறினார். பிள்ளைகளின் பிஞ்ச உள்ளங்களை புரிந்துணர்வு பாராட்டல் வாயிலாக ஒர்வழி காட்டி யாக அல்லது ஆலோசகர், நன்பர், தந்தை போல வழிநடத்தக்கூடியவரே ஆசிரியரா வார். சமீபகாலத் திலே “அண்டசன்பிளன் டேஸ் மேஜர்” என்போரும் கற்றல், கற பித்தல் செயற்பாட்டின்மூலம் மாணவர் பங்களிப்பினை உருவாக்கும் ஊக்குவிப்பாளர், வழிகாட்டி என்றவகையில் மாணவர்களைத் தாமாகவே கற்கத்தூண்டுவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்று இலக்கணம் கூறுகின்றார் :

ஓர் சுடர்விட்டு எரியும் விளக்கினாலேயே இன்னுமொரு விளக்கினை ஏற்ற முடியும். அணைந்த விளக்காய் உள்ளவர்கள் எவ்வாறு தமது கடமையினை ஆற்றுவர். என்னே ஆசிரியர் என்றும் மாணவராயிருந்து தன்அறிவு, சிந்தனை, மனப்பாங்குகளை வளர்ப்பது ஒரு கட்டாயமாகும். வகுப்பறையில் ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும்போது கற்பித்தல் இலக்கு நடத்தை மாற்றும் என்பனவற்றை உணர்ந்துகொள்வது அவசியமாகும். இம் மாற்றங்களை பெஞ்சமின்புளைமல் பின்வருமாறு வகுத்தார். அறிவுசார், உணர்வுசார், உள்ளியக்கார் மாற்றங்கள் என்பதாகும். ஆசிரியர்கள் கலைக்களஞ்சியங்கள் போன்ற விபரங்களைச் சமத்துவது பயனற்ற செயலாகும். எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தால் விபரம் சேர்ப்பது எவ்வாலும்முடியும்; முறையான விளக்கம் உதாரணம் வாயிலாக கொடுக்கப்படும்போது இளம் உள்ளங்களைக்கவரும் வினாக்களைக்கேட்டு அவர்களின் பங்களிப்பைப்பெறும்போது சிந்தனை தூண்டப்படும்; சிந்திக்கும் ஆற்றலே மனப்பாங்கு விழுமியங்களை வளர்த்துக் கிறன் களைப்பெற வழிவகுக்கும். அப்போது எது சரி எதுமிழை என ஏற்கலாம்; ஏற்க முடியாதது எது என்பதை விளங்குவர். இவ்வாறான அனுபவங்களை பெறும்மாணவர்கள் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் எப்பிரச-

சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்துத் தீர்க்கக் கூடிய மனத்திடத்தைப்பெறுவர். ஆணால் வகுப்பறையில் சர்வாதிகாரியாக அதிகாரத் துடன் முற்றும் தெரிந்தவர் என்றவகையில் செயற்பாடும் போதுபிள்ளைகள் அச்சத்தினால் கீழ்ப்படிந்து சொன்னதை சொல்லும் அல்லது செய்யும் அடங்கிவாழும் பழக்கத்தை பழகுவர். வகுப்பறையில் பேச்சுக்கந் திரம் இல்லாதவிடத்து துணிவு, மனத்தை ரியம், தன்னம்பிக்கை பண்புகளைப் பெற வாய்ப்பு இருக்காது. இத்தகைய ஆசிரியர்களினால் நாளைய சமூகத்தினரை தகுதி வாய்ந்த பொருத்தப்பாடுடையோராக ஆக்கமுடியாது. இவை மாறவேண்டும் இதற்கு இவ்வாசியை தினத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

வகுப்பறை முயற்சிகளிலும் பார்க்க வகுப்பிர்து வெளியிலான அனுபவங்கள் வாயிலாக சிறந்த ஒழுக்கப்பயிற்சிகளை மாணவர் பெறுவர். எனவே ஆசிரியர்கள் இவற்றிலும் பங்காளிகளாக இருப்பது அவசியம். விளையாட்டுக்கள், கலைநிகழ்ச்சிகள், போட்டிகள், விழாக்கள், பொருட்காட்சிகள் இவற்றில் ஈடுபடும்போது கட்டுரவுக்கப்பொறுப்புகளை பகிர்ந்து ஏற்று நேர்க்கையாகவும், விசுவாசத்துடனும் செற்படும் அனுபவம் சிறந்த ஒழுக்கப்பண்புகளுக்கு வழிகோலும். இதனை போதனைமூலம் பெறமுடியாது. ஆசிரியர்கள் இதுபோன்ற முயற்சிகளை மேற்பார்வை செய்து ஊக்குவிப்பாராக இயங்கும்போது மாணாக்கரசுக்கப்பயன்பெறுவர். இந்தவயதின் சிறுவர்களுக்குப்பிறர் மதிப்பைப்பெறவும் பிறருக்கு உதவும் நீதியை நிலைநாட்டவும் பாராட்டல்களைப்பெறவும் இயற்கையாகவே விரும்புவர். இத்தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுவது அவசியமாகும். ஆசிரியர்கள் சிறமதானம், சமூகசேவை, இளைஞரீ சமூக இயக்கங்கள் போன்றவற்றில் சிறுவர்களை ஈடுபடுத்துவதன்மூலம் சமூகத்தை புரிந்து செயல்மூலம் முதிர்வு பெறுவர். ஆசிரியர்கள் இத்தகைய சமூகப்பணிகளும் தமிக்டமை என்பதை ஏற்று வழிகாட்டிகளாக அமைவது அவசியமாகும்.

மாணவர்களின் ஆர்வங்களை எல்லாத் திக்குகளிலும் செல்லத்துண்டும்போது தீய வழிகளில் செல்லும் வாய்ப்புகள் தடைப் படும். இதன்மூலம் முழுமையான வளர்ச்சி யிடம்பெறும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆசிரியர் கற்றல் நெறியில் பயிற்சி பெற்றவராதல் அவசியம். இப்பயிற்சியைப் பெறுவதற்கான அடிப்படைத் தேர்ச்சிகளையும் கொண்டிருப்பதுமற்றையதேவை. அப்பொழுதுதான் கற்பிக்க எடுக்கும் பாடங்களின் திறன்களை பெறத்தெரிந்தவராவர். அத்துடன் நாளும் ஆளுமைவளர்ச்சியிலும், ஆர்மீக் உணர்விலும் ஈடுபடுதல் வேண்டும். மாணவர்களை விளங்கி கற்பித்தவின் நொக்கம் இலக்கு என்பவற்றை பூரணமாக விளங்கி கடமையுணர்ச்சியுடன் செயற்படுவதே ஆசிரியராவார். எமது நாட்டின் முக்கிய வளம் சிறுவர்களே. அவர்களை வளம்படுத்த வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்களே. இன்னன்மாணாக்கர்களை உருவாக்கும் களம் பாடசாலையாகும். ஆனால் இன்றைய நாகரீககல்வியுறை விருத்தியில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகாரணமாகவும் இன்று ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் குறித்வறிசென்று கொண்டிருக்கின்றனர். வகுப்பறையில் கற்கும்பாடங்கள் பொழுதுபோக்காகவும் முக்கிய கல்வி வழங்கும் நிறுவகமாகரீயுசன் வகுப்புக்களும் மாறியுள்ளன. கல்வியின் முக்கிய இலக்குகளான அறிவு திறன்,

மனப்பாங்கு போன்றவற்றிற்குப்பதிலாக பர்ட்டைஸயில் சான்றிதழைப்பெறும் ஒரே நோக்கமே இன்று மாணவர்களிடத்து குடி கொண்டுள்ளது: பாடசாலைகள், தொழிற் சாலைகளாகவும் மாநியுள்ள காரணத்தினால் இன்றைய கல்வியில் முற்காலத்திலே எய்தப்பட்ட பல அரியசாதனைகள் சிறுமிக்கப்பட்டு மாணவர்களின், பண்பு, கலாசாரம் என்பனவும் ஒழிக்கப்பட்டு விரக்கி நினைவும் போதைவஸ்த்து, மது, தற்காலை, கொலை போன்ற சமூகவிரோத செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றமையை அண்மைக்கால புள்ளி விபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

எனவே ஆசிரிய சமூகமும் மாணவசமூகமும் இதை உணர்ந்து 2000 ஆண்டின் கல்வியானது சிறந்த ஒழுக்கப்பாடுடைய சமூகமறுமலர்ச்சி கொண்டதான் சமூகத்தை கட்டிடங்களும் பவும் மாணவர்கள் அறிவு, சிந்தனை, மனப்பாங்கு என்பவற்றை மையமாகக் கொண்ட எதிர்கால சமூதாயத்துக்கு வழிசைமக்கவும் இந்த ஆசிரிய தினத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், என வேண்டுகின்றோம்.

“ வாழ்க ஆசிரியர் சமூகம்
வளர்க அவர்தம் பணி ”

கல்வி

— சந்தியூரன்

காலச் சுழலின் பெருங்கதியில்
கரையுஞ் செல்வக் கணத்துள்ளே,
காலம் முழுதும் நிலை கொண்ட
கல்விறை செய்வது கல்வி ஒன்றே !

உண்மை, அன்பு, உயர்ந்த மதி
உள்ளதி துறுதி, ஓர்ந்தகுணம்,
திண்மை யாவும் தேர்ந்தளித்து
திகழச் செய்வதும் கல்வி ஒன்றே !

நாண்டும் அறிவுச் சுடர் தன்னில்
நாய் நெய்வின் துளி வார்த்து,
ஈண்டொடு சான்றோர் அணிசெய்து
இயற்றிடும் இசை பெறு காலீயங்கள் !

பாழும் மடமைப் பினி பதித்து
பண்பொடு புனையைப் பயிர் வளர்த்து
ஏழு உலகும் எமைத் தொடர்ந்தே
ஏற்றம் படைத் திடும் கல்வியது !

பல்லவர் - பாண்டியர் காலமும்

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

- கலாநிதி துரை. மனோகரன்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற் பல்லவர் காலம் (கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டுவரை) எனக் கூறப் படும் காலகட்டம் ஒரு புதிய செல்நெறி யின் திருப்புமையமாக விளங்குகின்றது. இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் அக்காலகட்டத்தைப் பொதுவாகப் பல்லவர் காலம் எனக் குறிப்பிட்டனும், பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் என அதனைக் கூறுதலே பொருத்தமானது எனலாம். ஏனெனில், அக்காலகட்டத்தில் தமிழ் நாட்டின் வட பகுதியிற் பல்லவர்களும், தென்பகுதியிற் பாண்டியர்களும் மேலாதிக்கம் பெற்று விளங்கினர். இரு ஆட்சியாளரும் தத்தம் பேரரசுகளை அமைத்து, ஏற்ததாழுச் சம வளிமையுடையோராக விளங்கினர். பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிற் புதிய வளத்தை வழங்கிய காலகட்டமாக விளங்குகின்றது.

பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் அரசியல் ரீதியில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தமிழ் நாட்டில் முதன்முதலாகப் பேரரசுகள் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய காலம் அதுவாகும். அதே வேளை, சமயரீதியில் சமணமும், பெளத்தமும் உண்ணத் வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில் விளங்கின. சைவமும், வைணவமும் தமது முதன்மையை இழந்த நிலையிற் காணப்பட்டன. சைவ - வைணவக் கோயில்கள் பேணுவாரற்று இருந்தன. அச்சமயங்களைச் சார்ந்தோரின் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு, சமண, பெளத்தப் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டன. வேளாண்மையையும், சிறு கைத்தொழில்களையும் நம்பியிருந்த சைவ-வைணவப் பொதுமக்களின் பொருளா

தாரநிலை தாழ்நிலை அடைந்தது. இலாபமீட்டக்கூடிய வணிகத் தொழிலைக் கைக் கொண்ட சமணர், பொருளாதார ரீதியில் உயர்நிலையில் விளங்கினர். ஆரம்ப நிலையில் ஒன்றுக்கொன்று சமநிலையில் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய சமணமும், பெளத்தமும் காலப்போக்கில் தமக்குட்கடுமையான போட்டிநிலையையும் எதிர்நோக்கின. இத்தகைய சமயப் போட்டிநிலையில், கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டளவில் சமணம் பெளத்தத்தைவிடவும் முன்னணிக்கு வந்தது பொருளாதாரப் பின்னணியுடன் தழைத்து வந்த சமணத்துக்குப் பல்லவ, பாண்டியப் பேரரசுகளின் பலத்த ஆதரவும் அனுசரணையாக விளங்கியது. அத்தகைய நிலையில், அரசு ஆதரவும் இன்றி, பொருளாதார நிலையிலும் பின்தங்கி, தமது மதப்பண்பாடுகளைப் பேணவும் வழியின்றித் தவித்த சைவ, வைணவ சமயங்களைச் சார்ந்தோருக்குப் புதிய தலைமைத்துவம் தேவைப்பட்டது. சமணபெளத்த ஆதிக்கத்தினால் விரக்கியற்றிருந்த பொதுமக்களுக்குச் சமயரீதியிலை தலைவர்களாக நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் அமைந்தனர்.

நாயன்மார்கள் ஊராகக் கோயில் தோறும் சென்று சமயப் பிரசாரப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். சமகாலத்தில் வாழ்ந்த வர்களான அப்பரும், சம்பந்தரும் முறையே வட தமிழகத்திலும், தென் தமிழகத்திலும் சைவசமய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு உழைத்தனர். சம்பந்தர் திட்டமிட்டுத் தமது சமயப் பிரசார நடவடிக்கைகளை நிகழ்த்தினார். நாயன்மார்களுள் தலைமைத்துவப் பண்புகள் நிறைந்தவராக

அவர் விளங்கினார். அப்பரிடத்துத் தாழ்வு ஸெரிச்சியும், சம்பந்தரிடத்துத் தன்மையிக் கையும் மிகுந்து காணப்பட்டன. அவர்களுது படைப்புகள் அவர்களின் ஆளுமை களைப் பிரதிபலிக்கின்றன; சந்தரர் இறையுணர்வோடு, உலகியல் ஈடுபாடும், அழியல் உணர்வும் கொண்டவரென்பதை அவர் பாடிய பதிகங்கள் உணர்த்துகின்றன. மாணிக்கவாசகரின் பாடல்கள் இறையுணர்வின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன வாகவும், நாட்டார் வழக்காறுகளைப் பயன்படுத்தி, தமது உள்ளக்கிடக்கை களைப் புலப்படுத்தி, மக்களின் உணர்வாழங்களைத் தொடுவனவாக விளங்குகின்றன.

ஆழவார்கள் நாயன்மார்களைப் போன்று ஊர் ஊராகச் சென்று சமயப் பணிகளைப் பெருமளவு மேற்கொள்ளா விடினும், திருமாவின் அவதார மகிமை களில் தினைத்து, மானுடப் பண்புகளுடன் நெருக்கமானவராக இறைவனைச் சித்தரித்து, தமது பக்தியுணர்வைப் புலப்படுத்தும் புதிய வழியிற் செயற்பட்டனர். ஆழவார்கள் பண்ணிருவரும் பாடியுள்ள நாலாயிரத் தில்வியைப் பிரபந்தப் பாடல்கள் பக்தி இலக்கியத்திற்குப் புதிய வளத்தைச் சேர்த்துள்ளன. திருமாவின் அவதாரங்களில் இராமனும், கண்ணனும் ஆழவார்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தவராக விளங்குகின்றனர்.

நாயன்மார்களும், ஆள்வார்களும் தமது பக்தியுணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு முன் நோடிகளாக விளங்கியவர்கள், களப்பிரர் காலத்தில் (சங்கமருசிய காலம்) வாழ்ந்த காரைக்காலம் மையாரும், முதலாழ் வார்கள மூவருமாவர். அவர்களுள் காரைக்காலம் மையார் அறிமுகப்படுத்தி வைத்த விருத்தப்பாவையே பல்லவர் - பாண்டியர் காலச் சைவ - வைணவ அடியார்கள் தமது பக்திப் பாசுரங்களுக்குப் பயன்படுத்தி வெற்றிகண்டனர். தமது இறையுணர்வை இசைப் பொலிவுடன் வெளிப்படுத்துவதற்கு விருத்தப்பா அவர்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவியது. காரைக்காலம் மையாரால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, பக்தி அடியார்கள் கொண்டனர். தமது பக்தியுணர்வை வெற்றிக்கொடுத்து உதவுவதற்குக் கைகொள்ளப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யார்களால் இசை மெருகேறிறப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்ட விருத்தப்பாவே, பின்னர் சோழர் காலத்தில் காவியம் பாடுவதற்கும் கைக்கொள்ளப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாயன்மார்களும், ஆழவார்களும் தமது இறைபக்தியைப் புலப்படுத்துவதற்கு எடுத்தாண்ட முயற்சிகள், தமிழக்குப் புதிய வளத்தை ஏற்படுத்தின. மனித உறவுகளையும், உணர்வுகளையும் பக்தித் தொடர்பிற் சிறப்புறக் கையாண்டு தமிழ் இலக்கியத் திற்குப் புதிய சுவையை அவர்கள் நல்கியுள்ளனர். நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டும் பக்தி இலக்கியங்களுக்குப் புதிய மெருகை ஏற்றியுள்ளனர். பல்வேறு புதிய உத்திகளைப் பயன்படுத்தி, தமது பக்தியுணர்வைச் சிறப்புற அவர்கள் புலப்படுத்தினர். சங்க காலத்து அகத்தினை மரபை அடித்தை மாற்றி, பக்தியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையிற் புதிய பாடுபொருளாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

பக்திக் கவிஞர்கள் இறைவன் தொடர்பான தமது உள்ளத்து நெகிழ்வினை அழகு நப் புலப்படுத்த முனைந்தபோது, தமிழ் மொழியும் முன்னரை விட நெகிழ்ந்து கொடுக்க ஆரம்பித்தது. மொழியில் ஏற்படத் தோடங்கிய நெகிழ்ச்சி, அதற்கு ஒரு வகை எனிமைப் பண்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. அதனால், பக்தி இலக்கியங்கள் பாமரணையும் பரவசப்படுத்தும் பாங்கில் அமைந்தன. பக்தி இயக்கத்தின் வெற்றிக்கும் பலத்த காரணங்களுள் ஒன்றாக அது விளங்கியது.

பக்திப் பாசுரங்கள் மட்டுமன்றி, புதிய இலக்கிய வடிவங்களும் பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்தில் தமிழக்கு அறிமுகமாயின. அவற்றுட் பக்தி அடிப்படையில் தோன்றியது, சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கைலாய ஞான வுலா ஆகும். உலா என்ற புதிய இலக்கிய வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தியவராக அவர் விளங்குகின்றார். கோவை என்ற புதுவகை இலக்கியமும் அக்காலத்தில் தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். பாண்டிக்கோவை, திருக்கோவையார் என்னும் கோவை இலக்கியங்கள் அக்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன.

முன்றாம் நந்திவர்மன் என்னும் பல்லவ வெந்தன்மீது நந்திக்கலம்பகம் பாடப்பட்டுள்ளது. கலம்பக நூல்களின் தோற்றுத் துக்கு இந்நால் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. பின்னைத் தமிழ் இலக்கியம் சேர்மார் காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்ற தாயினும், அதன் முன்னோடிக் கூறுகளாக அமைந்தவை, பெரியாழ் வார் கண்ண சௌகர்க் குழந்தையாகப் பாவனை செய்து பாடிய பாடல்களாகும்.

களப்பிரர் காலத்தில் தமிழிற் காவியங்கள் தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். அவற்றின் தொடர்ந்த வளர்ச்சி நிலையினைப் பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்திலேயும் காணமுடிகின்றது. அக்காலத்தில் தோன்றிய காவியங்களுள் கொங்குவேளிர் எழுதிய பெருங்கதை என்ற சமணச் சார்பான காவியம் சிறந்து விளங்குகின்றது.

அக்காலகட்டத்தில் எழுந்த பிற இலக்கிய முயற்சிகளாகச் சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூன்தரையும் பற்றி எழுந்த முத்தொள்ளாயிரம் குறிப்பிடத்தக்க தாகும். இந்நால் களப்பிரர் காலத்து நூல் என்ற கருத்தும் உண்டு. மகாபாரதக் கதையைத் தமிழிற் பாடும் முயற்சிகள் பல்வேறு காலங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்திலேயும் அவ்வாறான முறைச் சாலையில் நடைபெற்றுள்ளது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது, பாரத வெண்பா ஆகும். அகவலும் விருத்தமும், இடையிடையே உரைநடையும் விரவிவரும் பாரத வெண்பாவில் முதன்மை பெறும் யாப்பு வெண்பா ஆகும். அதனாலேயே அந்நால் அப்பெயரைப் பெற்றது. களப்பிரர் காலத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வெண்பா யாப்பு, அதனையடுத்த காலப் பகுதியிலும் தனது மதிப்பை முற்றாக இழக்கவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பாரத வெண்பா விளங்குகின்றது.

பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்தில் பக்தி இயக்கம் மூலவிசையாக விளங்கிய காரணத் தால், இந்துமதப் புத்துயிர்ப்பு ஏற்படத் தொடங்கியது. அதனால், இயல்பாகவே வடமொழிக் கருத்துகளும், சொற்களும், யாப்பமைதிகளும் தமிழிற் புக்குத் தொடங்கின. புதியவற்றையும் உள்ளடக்கி வரை விலக்கணம் வழங்கு முகமாகச் சங்கயாப்பு, பாட்டியல் நூல் முதலிய நூல்கள் அக்காலகட்டத்திற்கொன்றின.

அவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, பின் காலத்தால் அழிந்துவிட்டன.

தமிழில் உரைநடை முயற்சிகள் சிலப் பதிகாரக் காலத்திலிருந்து (களப்பிரர் காலம்) ஏற்தி தாழ்த் தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். அவ்வரைநடை வளர்ச்சியின் இன்னொரு கட்டத்தைப் பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்தில் அவதானிக்காலம். அக்காலத்திற் தமிழ் உரைநடை தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியாக விளங்குவது, இறையனார் களவியல் உரை ஆகும். நடைக்கவர் ச்சியும், சுவைநலமும் கொண்ட அவ்வரைநடை. படிப்போரைப் பரவசப்படுத்தும் பாங்கு கொண்டது. அதேவேளை தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் பிறிதோர் அம்சமாகத் தமிழும், வடமொழியும் கலந்து எழுதப்பட்ட மணிப்பிரவாள நடையும் அக்காலத்திற் தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். சமணசமய அறிஞர்கள் இவ்வரைநடையை அறிமுகப்படுத்துவதில் முன்னின்றனர் ஸ்ரீபுராணம், கயசிந்தாமணி முதலான சமணசமயச் சார்பு நூல்கள் அத்தனையன.

இவ்வாறு பல வகைகளில் பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காலகட்டமாக விளங்குகின்றது. அக்காலத்தில் எழுந்த பக்தி இயக்கத்தின்தும், பக்தி இலக்கியத்தின்தும் பாதிப்பு, பின்னர் பல நூற்றாண்டுகளாக வெவ்வேறு வகைகளிற் தமிழ் இலக்கியத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பாதிப்பினைப் பாரதியின் கண்ணன் பாட்டு உட்படப் பல இலக்கியங்களிற் காணமுடிகின்றது. அதேவேளை, பக்தி இலக்கியத்தின் விளைவாகத் தமிழ்மொழி மேலும் நெகிழிச்சி பெற்று, பொதுமக்கள் நாலிலும் உலவக்கூடிய வளத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. பக்தி இலக்கியங்களாடு, புதுவகை இலக்கிய முயற்சிகளும், ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட காவிய இலக்கியத்தினை வளர்த்தெடுக்கும் முறைசிகளும், உரைநடை முயற்சிகளும் களம் கொண்ட காலப்பகுதியாக அக்காலகட்டம் விளங்குகின்றது. களப்பிரர் காலம் அறிவுபூர்வமானசிற்தனையைப் பெருமளவுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்திற் புகுத்த, பல்லவர் - பாண்டியர் காலம் உணர்வுபூர்வமான கருத்தோடங்களை அதற்கு வழங்கியது.

வெள்ளை என்பது.....

- செல்வன் அ. டக்ளஸ் ஜெயசேகரம்
(வழியா தமிழ் மத்திய மகாலித்தியாலயம்)

இரண்டு வெள்ளை புறாக்கள்
கால்களில் ஒலிவ் மரக்கிளைகள்
இவைதான் சமாதான முத்திரைகள்
வெள்ளைக் கொடியும்
விருப்பத்தின் சின்னம்
.....எமது மண்ணில்.....

வெள்ளைப் புறாக்கள்
குண்டுகளால்
விரட்டப்பட்டு வெகுகாலம்
அத்தி ஷுத்தாற் போல்
அவ்வப்போது சில
வெள்ளைப் புறாக்கள்
வந்து சேர்ந்தாலும்
குண்டுச் சத்தங்களால் - அவை
குருதி உறைந்து செத்துவிடும்.

ஒலிவ் மரக்கிளைகள்
ஒங்கி அடிக்க மட்டுமே
இன்று உபயோகம்.
வெள்ளை - சமாதானத்திற்கு
மட்டுமா முத்திரை
வெள்ளை.....

எங்கள் மண்ணில்
விதவையின் சின்னமாய்
மாறிய சோகம்

முகமில்லா மனிதரை விட
இதயமில்லா ரோபோக்கள் அதிகம்,
சமாதானப் பிரியரை விட
பின் முன்னும் கழுகுகள் அதிகம்.
மணம் வீசும் மலர்களை விட
பின் வாடை வீசும் பூக்கள் அதிகம்.

கடலில் நதி கலப்பதை விடவும்
மனித குருதி கலப்பது அதிகம்.
பயிரை காப்பது வேலியின் கடமை
வேலியே பயிரை மேயுது இங்கு.

ஏ... மனிதா.....
இன்பத்தின் சுவை
தெரிந்திருந்தால் தான்
துன்பத்தின் கொடுமை
புரியும் உனக்கு.

வெள்ளை என்பது
விதவையின் சின்னமா
பேசா மெளனியின்
பொக்கிசமா அது...
இன்பச் சுரங்கம்.....
மலர்ச் செடிக்கு
குருதி ஊற்றாது
நீரைச் சொரிந்து
நிம்மதி தேடு
போதும் உந்தன்
போர்க் குணம் இங்கு.

வெள்ளை.....
விதவையின் சின்னம்
என்பதை மாற்று
கொள்ளை இன்பம்
குலவி மலிந்திடும்
இன்பச் சுரங்கம்...
ஆதலால்.....
வெள்ளைப் புறாக்களை
வானில் வரக் செய்

❖ வழியா மாவட்ட தமிழ் மொழி தினப்
போட்டியில் பிரிவு 4 ல் முதலிடம்பெற்ற கவிதை.

மீண்டும் வடக்கு நோக்கி.....

- செல்வி. சி. மாதுமை
(திபுனித மரியான் கல்லூரி)

நந்தசாமி ஆறுதலாக துவீச்சக்கர வண்டியில் வந்து படலையில் இறங்கினார். சோளக்காற்று வீசம் காலமா தலால் விரைவாக ஒடு முடிவதில்லை. ஒடினாலும் இமுக்கத் தொடங்கிவிடும்.

“இன்றுசருமப்பா, இந்த மரக்கறி சாமன்களைப் பிடியுமன் உங்க, என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்.” என்ற கந்தசாமியின் குரல் கேட்டு கையில் இருந்த வேலையை விட்டு விட்டு படலைக்கு ஒடி வந்தாள் கற்பகம்;

“எங்க உவன் ரவியைக் காணேன்று,” என்றதற்கு “அவன் விடியக்காத்தாலையே பிரத்தியேக வகுப்புகள் இருக்குதென்டு போட்டான். வர எப்படியாகிறும் இரண்டு மணி செல்லுமாம்” என்றவாறு உள் சென்வள்; “கிணத்தடியில் கைகால் அலட்சி விட்டு வாங்கோ, நான் தட்டைப் போடு நன்” என்று தமது வேலைகளில் மூழ் கினாள்; கந்தசாமியின் மனம் கண்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆறுதலாகச் சாப்பிடத் தொடங்க, ரவியும் வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டான். எல்லோரும் சாப்பிட்டு முடிந்து விட்டு விறாந்தையில் ஒய்வெடுக்கும் போது கந்தசாமி ஒரு பெரிய குள்ளடைத்தூக்கிப் போட்டார். அது தான் அவரின் இடமாற்றம் பற்றிய செய்தி.

கற்பகத்திற்கோ திருகோணமலை கணரை விட்டு போவதற்கே மனமில்லை இப்போது. ஆளாலும் இன்றைய நிலமையில் போகாமல் தடுக்கவும் அவனிற்குத் திராவீயில்லை. மீண்டும் யாழ்ப்பாணமா? நினைக்கவே நடுங்கியது.

ஏவ்கணை விட்டு இரண்டு விமானங்களை விழுத்திவிட்டார்கள் பெடியங்கள். இராணுவமும் சரியான ஆத்திரத்தில் நாலாடும் மிருந்தும் ஷெல் தாக்குதல்கள் மின்சாரத்தைக் கண்டு நான்கு, ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ரவி தான் பாவம். நாங்கள் அந்தக் காலத்தில் அனுபவித்ததுகூட அவன் அனுபவிக்கல்லை. என்ன செய்வது எல்லாம் அவன் விட்ட வழி. கந்தசாமி கூடசியில் இடமாற்றத் திற்கு ஒப்புக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் போவதென முடிவெடுத்தார்.

முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்தான் இடமாற்றப் பெற்று..... ஒருவாறாக கிளாவியால் கண்டப்பட்டு திருமலையை வந்த கடற்றது, கந்தசாமியின் குடும்பம்;

ரவிக்கோ வேறு ஒரு புது உலகில் காலடி வைத்தது போல பிரமை.....

காரியாலயம் கொடுத்த வீட்டினால் அவர்களுக்கு வீட்டுப் பிரச்சனை இருக்கவில்லை. தகப்பனுக்கும் நல்ல உத்தியோாகம் என்றபடியால் மகன் ரவியை முன்னரிசீப் பாடசாலையான இந்துக் கல்லூரியில் சேர்த்தார்கள். ரவியின் போக்கு புதிராக மாறியது.....

ஆனால் பெற்றோர் கண்டு கொள்ள வேல்லை. புது இடம், புதுச் சூழல் போகப் போகச் சரியாகிவிடும் என்று விட்டுவிட்டார்கள்.

பாடசாலையில் வேற்றூர் பெடியன் என்றால் ஒரு வகையான பார்வை. குறிப்புக் கொப்பிகளை ரவி கேட்டதன் பலனாய் பல்லுவடைந்ததுதான் மிச்சம் ஆனால் யாழில் அப்படியில்லை. கேட்டால் கொடுத்து விடும் உயிர் நஞ்பர்கள். இங்கோ..... ரீச்சல், பொறாமை.

வேறு ஆரவனுக்கு நாமேன் உதவுவது?

இவ்வாறு தமிழனுக்கிடையிலேயே ஒற்றுமை இல்லாத போது நாடு எப்படி உருப்படும் என்று சவி சிந்திக்கத் தயங்க வில்லை.

அங்கு, மின்சாரம் இல்லாவிட்டாலும் விளக்கொள்கியில் எதிரை கரிசனையாய் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள்.

இங்கோ, விதம் விதமான துவிச்சக்கர வண்டிகளில் இரவு ஒன்பது, பத்து மணி வரையும் வீதியில் சுற்றுவதும், பெண் பிள்ளைகளில் வீடுகளில் முன்னால் நின்று கிண்டலையிடப்படும்..... ஜேயோ! பார்ப்பதற்கு ரவிக்கீச பரிதாபமாக இருந்தது.

இது பல்கலைக்கழகத்திற்கு புள்ளிபெற்றுத் தருமா?

இங்கு ஒருவனும் இதைப்பற்றி யோசிக் கிறான் இங்கையே என்று நினைக்கும் போது ரவியிற்கு ஏக்கமாய் இருந்தது.

அங்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னேரம் பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் ஒன்றுமே இருக்க வில்லை. மெல்ல வெளிக்கிட்டு காலாற கோணேசர் கோயிலை அண்டியிருக்கும் கடற்கரைக்கு சென்றான் ரவி.

ஒங்கியுயர்ந்த மலையும், அதில் கம்பிர மாய் தெரியும் கோணேசர் ஆவயமும், மலையின் அடிவாரத்தில் கடலைகள் வந்து அடிக்கும் ஆரவாரமும், தூரத்தில் சிறு கொலாகத் தென்படும் வெளிச்ச வீடும் ரவியின் மலைத்தக் கவர்வதாயில்லை. எதிர் காலச் சிற்றனைச் சுழற்சிகளுக்கு இடையே நிகழ்காலமும் இறந்த காலமும் மங்கலாய்த் தெரிந்தன.....

யுத்தப் பயங்கரமே தவிர என்ன உல்லாச வாழ்க்கை அங்கிருந்தது

இங்கோ, அருகில் சிறுவர் பூங்கா. பெயரனவிலே சிறுவர் பூங்காவே தவிர உடுத்து வெளிக்கிட்டுப் போவதெல்லாம் நாற்பது வயதைத் தாண்டியவர்களே..

பண்ததை தண்ணீராய் இறைக்கின றார்கள்.

கேளிக்கைகளும் கூத்துக்களுமே தவிர உருப்படியாய் ஒன்றுமேயில்லை.

நாகரீக முன்னேற்றம் என்ற போர் வைக்குள் என்னமாய் பின்னாந்து விட்டார்கள்.

மறு கரையில் உதைப்பந்து விளையாடும் மாணவர் குழாம் “மாலை முழுவ தும் விளையாட்டு” என்று தான் பாரதி சொன்னான்.

ஆனால் இவர்களுக்கோ காலை, நன்பகல், மாலை என்று முழு நேரமும் முத்து வெளியில் தான்.

இன்னொரு கூட்டத்தைப் பார்த்தால் அது முழுக்க முழுக்க, பெண்களின் பின்னால் அலையும் கூட்டம் ‘‘இங்கே முடிவு சொல் ஆங்களேன். நான் உங்களை விரும்புகிறன்’’ இதே புலம்பல் தான் இவர்களது வாயினில்.

எந்த ஒரு பெண்ணையும் ஒழுங்காய் இருக்க விடமாட்டார்கள். பெண்கள் மட்டும் பெரிய திறமில்லை.

உள்ளவனுக் கெல்லாம் பல்லுக் காட்டுவதும், பின் முடிவு கேட்டுட்டான் என்று ஆரெல்லாம் சொல்லிந்தி திரிவதும்..... வேலையில்லாத சனங்கள்:

கடற்கரையிலாவது ஒய்வெடுப்பம் என்று வந்தால் இன்று ஏதோ பெண்ணையில் மிழாவாம். ஆனால், பெண் வித்தியாசமில்லாமல் ‘‘முக்காலா..... முக்காபவா’’ என்று ஒரே ஆட்டம்.

எல்லாத்தையும் நினைத்துப் பார்க்க சகிக்கவே முடியவில்லை ரவிக்கு. பேசாமல் எழுந்து வீடு அடைந்தவனுக்கு வீட்டிலும் அதிர்ச்சி, யாரோ பக்கத்து வீட்டு ஆக்களாய்; கற்பகத்திடம் குசலம் விசாரிக்க வந்திருக்கின்றார். நாற்பது வயது மனுசி ஏதோ ‘‘லம்பாடா’’ என்ற காற்சட்டை யுடன், பார்க்கவே சகிக்கவில்லை.

எல்லாவற்றையும் யோசித்தவனுக்கு கடவுளின் மீதே கோபம் கோபமாய் வந்தது.

ஒரே நாட்டில் இருவேறு துருவம். ஒரே இனம், ஒரே மொழி பேசகின்ற மக்கள். இருந்தும் இப்படி வேரோடு மாற்றம் என்ன வேண்டி இருக்கு?

அதியாயமான யுத்தத்தால் எல்லாமே பாழிடிக்கப்பட்டு விட்டது:

இங்கு இவ்வளவு சுதந்திரம் இருந்தும் பல்கலைகழகத்திற்கு செல்பவர்கள் ஒரிருவரே.

அங்கோ பொம் பர், ஷுவ் தாக்குதல்கள். பங்கருக்குள்ளே இருந்து படிக்கும் காலமும் உண்டு: இருந்தும் எத்தனை ஆயிரம் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்.

வாழ்க்கையில் கேளிக்கைகள் இருக்கத் தான் வேண்டும். அதற்காக அது நான் வாழ்க்கை என்று இருந்தால் என்ன செய்வது?

நாவிக்கோ சேர்ந்திருக்கும் நண்பர்களால் பெரியதொல்லை. ஆணாலும் அவர்களை விட்டால் வேறு யாரை சேர்ப்பது? பெட்டைகளுக்கு நக்கலடிக்காட்டால் 'பொன்ஸ்'. பிரத்தியேக வகுப்புக்குப் போகாட்டி வக்கில்லாதவன். இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு பட்டப் பெயர்.

இதனால் இப்போதெல்லாம் ரவியின் பெயர் பெண்பாட்சாலைகளில் நல்ல பிரபலம்.

நாளாக, நாளாகா க.பொ.த. சாதாரண பர்ட்சையும் நெருங்க நெருங்க ரவி மேலும் புதிராணான். பெற்றோர்களாலோ கண்டிக்க முடியாத நிலை. இரவு நேரம் கழித்து வருவதும், வந்து சாப்பிட்டு விட்டு தொலைக் காட்சி பார்ப்பதும் பின் படுப்பதுமே அவனது அன்றாட வேலையாகிவிட்டது.

அன்று கற்பகம் அவனது காற்சட்டைப் பொக்கற்றினுள் இருந்து கண்டெடுத்த ஒரு காதல் கடிதம் பெற்றோரை நிலை குலைய வைத்து விட்டது.

செல்லமாய் வளர்த்த ஒரே ஒரு பின்னளை; ஏகவதற்கும் மனமில்லை. பிழைக்கூட அவனில் இல்லையே

ஓ திருக்கோணமலை மாவட்ட தமிழ் மொழித் தினப் போட்டியில் பிரிவு 4ல் முதலிடம் பெற்ற சிறுக்கை.

பின் எவ்வாறு ஏகவது?

வர விருப்பம் இல்லாதவனை வற்பு ருத்தி அழைத்து வந்துவிட்டு இப்போது ஏசி என்ன பயன்?

நந்தசாமிக்கோ மீண்டும் யாழிப்பாணம் போவது என்பது உறுதியாகிவிட்ட தீர்மானம்.

செய்தியை அறிந்த ரவி துடிதுடித்து விட்டான்.

இந்த உல்லாச வாழ்க்கையை விட்டு விட்டு எப்படி வருவது என்பதே ஒரே போராட்டம்:

நண்பர்கள் அரட்டை, ஆர் சுற்றல் பெண்களுக்கு கிண்டவடித்தல் என்ற நகர்ந்த இரண்டு வருட வாழ்க்கையை விட்டு விட்டு வருவதா?

நடவாத காரியம்.

நண்பர்களின் தூண்டுதலால் பல பிடி வாதங்களைச் செப்பு பார்த்தான்.

ஒன்றுமே நந்தசாமியிடம் பலிக்க வில்லை. கற்பகம் மொனியாகிவிட்டான்து

தகப்பன் பின்னைக்கு நல்லது தான் செய்வார் என்பது அவனின் முடிசு. ஆணாலும் போரிப் பயழும் அவனை அலட்சி வைத்தது;

இறந்தாலும் யாழிலே படித்து அவனை வைத்தியராக்குவதே நந்தசாமியின் இலட்சியம்.

இலட்சியத்தை மண்ணாக்க அவர் விரும்பவில்லை:

கனத்த இதயங்களுடன் அவர்களை ஏற்றிச் சென்ற படகு கிணாவிக் கரையை அடைந்தது.

தூரத்தில் வடவிகளுக்கு அப்பால் கதிரவன் தன் பொந்திரணங்களைப் பறப்பிக் கொண்டிருந்தான்.....

முற்றும்.

நல்லாசான்

- மண்டூர் தேசிகன்

நாளெல்லாம் கற்பிப்பான் நன்மை செய்வான்
நல் ஒழுக்கம் புகட்டிடுவான் அதைக் கைக்கொள்வான்
மாணாக்கர் வாழ்வுயர் வாய்மையூட்டும்
மாணவனே ஆசிரியன் மனதில் கொள்வீர்.

அறிவு திறன் மனப்பான்மை அடையச்செய்வான்
அதற்கேற்ற கற்பித்தல் நுட்பம் கான்பான்
பொறுமையுடன் கற்பிப்பான் புத்தி சொல்வான்
புலன்களுக்கு விருந்துவைப்பான் அவனே ஆசான்.

‘மீத்திரலும்’ ஆர்வமுடன் கற்கவேண்டும்
‘மேஸ்ல மெல்லக்’ கற்போரும் விரும்பவேண்டும்
காத்திரமாய் கற்பித்தல் அமைய வேண்டும்
கடமை இது என்றுணர்ந்த கர்த்தா ஆசான்.

திட்டமிட்டுப் பாடத்தைத் திரும்ப மீட்டு
சிறு குறிப்பு உபகரணம் முறையில் ஏந்தி
உட்புகுவான் வகுப்பறையுள் தலைகள் எல்லாம்
புத்தாசிகம் பெற்றுவிடும் ஆர்வமோங்கும்.

மொட்டவிழிந்த பூக்கள் தந்த வணக்கம் ஏற்று
முறையான ஆரம்பக் கவரிச்சி-காட்டி
கட்டவிழிந்த மாணவரின் கவனமெல்லாம்
காரியத்தில் நிலைத்திடவும் உறுதிகாண்பான்.

வகுப்பறையோ கலகலத்து வசந்தம் காணும்
வரவுயரும் நடத்தையிலே மாற்றம் தோன்றும்
நோக்கங்கள் நிறைவேறும், நுண்மதி யோடுநக
நூலறிவும் அனுபவமும் ஈவான் ஆசான்.

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்

- வ. அ. இராசரத்தினம்

1956ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே ஈழத்து இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம், மன்வாசனை இலக்கியம், யதார்த்த இலக்கியம் என்ற கோஷங்கள் முற்போக்குக் குழுவினரால் உரத்து குரவில் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால் அக்கோஷங்களுக்கு ஏற்றதான் ஈழத்து இலக்கியங்களை, ஈழத்துச் சிறுகதை மூலவர்களான க. தி. சம்பந்தன், சி. வைத் தியவிங்கம், இலங்கையர்கோன் ஆகியோரும், அவர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையினரான அ. செ. முருகானந்தன், தி. ச. வரதராசன் ஆகியோரோடு நானும் எழுதியிருந்தேன். இக் கோஷங்களிற்கு முன்னரே அத்தகைய இலக்கியங்கள் சிருட்டிக்கப்பட்டு விட்டன என்பதைத் துவாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான், 1954க்கு முன்னர் நான் எழுதிய சில சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் ‘தோணி’ என்ற தொகுதியை வெளியிட்டேன். அந்நாளின் முன்னுரையிலும் இதனைப் பிரஸ்தாபித்திருந்தேன். 1962ல் வெளியான அந்நால் ஈழத்தின் ஸாகித்திய மண்டலப் பரிசீலனையும் பெற்றது.

ஆனாலும் இக் கோஷங்கள் ஆனந்த விகடனையோ, குழுத்தடையோ படித்து விட்டுக் கோபாலன் வந்தான், கோட்டைக் கழற்றினான், கமலா காபி கொண்டு வந்தாள் என்று தொடங்கி எழுதப்படும் ‘அம்மாமிக் கதைகளை’ நமது எழுத்தாளர்கள் எழுதாதிருக்கும்படி தூண்டின என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. என்றாலும் இக்கோஷங்கள் யானைக்குப் பின்னால் வந்த மணி யோசையாகவே இருந்தன. அந்த விவகாரம் இருக்கட்டும்.

தற்போது இலக்கிய உலகிலே ‘தலீத் இலக்கியம், புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்ற கோஷங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு உரத்துக் கேட்கின்றன.

‘தலீத் இலக்கியம்’ என்ற கோஷம் இலங்கையிற் பலமாகக் கேட்கவில்லைத் தான். ஆனாலும் தமிழ் நாட்டிற் பலமாக எழுப்பப்படும் இக்கோஷம் இலங்கையிலும் எதிரொலிக்கின்றது;

‘தலீத்’ என்ற சொல் எந்த மொழிச் சொல்லோ நான்றியேன்: இந்தி மொழிச் சொல்லாக இருக்கலாம். ஆனால் தலீத் இலக்கியம் என்பது தாழ்ந்த சாதிக்காரர் என ஒதுக்கப்பட்டவரின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் இலக்கியங்கள் எனத் தெரி கிறது. அதையுங் கூட நமது டானியல் ஏற்கனவே எவ்வளவோ செய்து விட்டார். அதுவும் போகட்டும்;

‘புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்’ என்ற கோஷம் நமக்குள்ளே மிகப் பலமாகத்தான் கேட்கிறது. புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்றால் என்ன? அப்படி ஒன்று இருக்கிறதா? இருக்க வேண்டுமா? சற்றே ஆராய் வோம்.

1983க் கலவரத்திற்குப் பின்னால், நம் மவரிற் பல்லாயிரக் கணக்காணோர் இந்தி யாவிற்கும், ஐரோப்பிய, அமெரிக்க தேசங்களுக்கும், அவஸ் திரேவியாவிற்கும் புலம் பெயர்ந்து அகதிகளாகச் சென்றனர். இவர்களில் எழுத்தாளர்கள் சிலரும் இருந்தனர். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எஸ். பொ., மாதிதளை கார்த்திகேஸ், வெ. முருகபுதி, செ. யோகநாதன், எஸ். அக்னி தியர், வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், மு. நித்தியான் தன், க. தா.: செல்வராசகோபால் என்போர் புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களிற் சிலர்.

ஒரு எழுத்தாளனால் எழுதாமலிருக்க முடியாது. இலவயதிலே வேசையாடிய விபச்சாரி முதுமையிற் காலைக்காலையாவது

ஆட்டுவாளாம் என்று கிராமியமாகச் சொல்வார்கள். புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களாலும் எழுதாமலிருக்க முடியவில்லை: தாம் குடியேறிய நாடுகளில் சிறுச்சிறு சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் தொடக்கினார்கள். எழுதினார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் நினைவெல்லாம் பிறந்த மண்ணையே பற்றிப் பட்டர்ந்தது. இந்த மண்ணையும், அதன் மக்களையும், அவர்களின் அவலங்களையும் பற்றியே எழுதினார்கள். ஆயிரம், ஆயிரம் மைல் களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்தாலும் இந்த மண்ணை உதற்றித்தன்னிலிட அவர்களால் முடியவில்லை; முடியவேயில்லை. எஸ்.பொ. செ. யோகநாதன், அகஸ்தியர் ஆகியோரின் சமீபகாலப் படைப்புகள் இதற்குச் சான்று.

சுவினிலும், ஜேர்மனியிலும் பிற நாடுகளிலும் எவ்வளவோ நெருக்குவாரப்பட்டுக் கொண்டுதான் அவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். சமீபத்தில் சுவினிலிருந்த ஒரு இலங்கைத் தமிழர், அந்நாட்டுப் பொலி சாராற் கைது செய்யப்பட்டு ஆக்கினைப் படுத்தப்பட்டு இலங்கைக்குக் கடத்தப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பட்ட செய்தியைப் பத்திரிகைகளிற் படித்தேன். நீங்களும் படித்திருப்பிர்கள்.

இப்படியாக நெருக்குவாரப்பட்டாலும் அவர்கள் அங்கே வாழ்ந்தான் விரும்புகிறார்கள். இதற்கான காரணம் உயிராசையல்ல. அதற்கு மேலான பணம் சம்பாதிக்கும் ஆசை!

எப்படியிருப்பினும் அவர்கள் நினைவுகளில் எல்லாம் பிறந்த மண்ணின் ஆசையே நிறைந்திருக்கிறது. அதனாற் பிறந்த மண்ணைப் பற்றியே எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்றபின் எழுதியவைகளைப் புனம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்று சொல்ல வேண்டுமா?

எஸ்.பொ. அவுஸ்திரேவியாவிலிருந்து கொண்டு ‘நனவிடைத் தொய்தல்’ என்ற நூலை எழுதினார். இளமைக்கால யாழிப்

பாண நினைவுகளை அந்நால் சுவைபடச் சித்தரிக்கிறது. அதை புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பதா? சமூத்து இலக்கியம் என்பதா? அது சமூத்து இலக்கியமே என்னான் அடித்துச் சொல்வேன்.

அதேபோலத்தான் சமீபத்தில் இந்தியாவிலிருந்து செ. யோகநாதனும், பிரான்சிலிருந்து அகஸ்தியரும் எழுதியவைகளையும் நான் சமூத்து இலக்கியம் என்று தான் சொல்வேன்.

1983க்கு முன்னர், நம்மவர்கள் அகதிளாகப் புலம் பெயர்ந்து செல்வதற்குப் பலப்பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், திருக்கோணமலை தி. த. கணக்சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் நாடு சென்று பலவேறு தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். மட்டக்களப்புத் தமிழுமத்து அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று ஆங்கிலத்திற் கவிதைகள் எழுதிப் புகழ்பெற்றார். யாழிப்பாணத்து அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கிளாந்து சென்று சிறந்தசிறுக்கதைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிப் புகழ் பெற்றார்: இம் மூவரது இலக்கியங்களையும் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் எனவாமா? அப்படி இதுவரை எவருமே சொல்லவில்லை!

ஆனால் தற்போது, புலம்பெயர்ந்து சென்றோர் எதை எழுதினாலும், (தம் தாய்நாட்டைப்பற்றி எழுதினாலும்) அந்த ஆக்கங்களுக்கும் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என முத்திரை குத்திலிடுகின்றார்கள். சமீபத்தில் வெளியான எஸ்.பொ: வின் ‘ஆகுதி’ என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதிக்குச் ‘சுபமங்களா’ இதழில் விமர்சனம் எழுதியிருந்த தமிழ் நாட்டுச் சிறுக்கதை எழுத்தாளர் ஒருவர் அக் கதைகள் எல்லாமே அவுஸ்திரேவியாவில் எழுதப்பட்டனவை என்று தொனிக்கும்படி விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். அத்தொகுதியில் வரும் AIDIUE என ஆங்கிலத்தலைப்பிட்ட சிறுக்கதையைத் தவிர மற்றைய எல்லாமே இங்கே எழுதப்பட்டு இந்த நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியானவை தான் என்ற விவரம் அவருக்குத் தெரியாது!

ஆகப் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர் களும் கவிஞர்களும் அவர்கள் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் இந்த நாட்டு மன்னிற காலான்றி நின்றுதான் தங்கள் சிருட்டி களைச் சிருட்டிக்கிறார்கள் (மிக மிக அழுர் வமாகவே தாம் வாழும் மன்னின் மக்கள் வாழ்க்கையைச் சிருட்டிக்கிறார்கள்) அத் தகைய சிருட்டிகளை நான் ஈழத்து இலக்கியம் என்றே சொல்வேன். அவைகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் எனப் பிறிம்புகட்டி முத்திரைகுதீத நான் விரும்பவில்லை. அது தேவையுமில்லை.

சமீபத்திற் பிரான்சிலே நம் கவிஞர் ஒருவர் பிரெஞ்சு மொழியிலேயே கவிதை களை எழுதி வெளியிட்டாராம் என அறிந்து மகிழ்ந்தேன். அக் கவிதைகளின்

கருவும் இலங்கையாகவே - இந்த மன்னினதாகவே இருக்கலாம் என என்னுகிறேன். அப்படி இருக்குமாயின் அதுவும் ஈழத்து கவிதை தான். புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் அல்ல. தமிழ் நாட்டின் தலை சிறந்த விமர்சகர் காலஞ்சென்ற க.நா. சுப்பிரமணியம் தன் முதற் கதை யையே பிரெஞ்சு மொழியிற்தான் எழுதி னாராம். அதற்காக அவரை பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் என எவருமே சொல்லவில்லை. அவர் தமிழ் எழுத்தாளர்தான். அல்ஜீரியரான அல்பேட் கெழு பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதினாலும் அவர் அல்ஜீரிய எழுத்தாளரே. புலம் பெயர்ந்தார் எங்கிருந்து எழுதினாலும் எம்மொழியில் எழுதினாலும் அவர்கள் ஈழத்து எழுத்தாளரே! அவர்களது எழுத்துக்கள் ஈழத்து இலக்கியமே!

தேன் மொழி

- வே. தங்கராசா

தமிழ் எங்கள் தாய்மொழி
தரணி போற்றும் பெருமொழி
அமிழ் தினிய தேன்மொழி
அமரர் செய்த அருள்மொழி

கம்ப நாடர் தன்னையே
காட்டித் தந்த தமிழ்மொழி
இம்ப ருலகும் போற்று மெங்கள்
இனிய அமுதத் திருமொழி

இளங்கோ என்ற இளவலால்
எற்றம் பெற்ற திருமொழி
களங்க மில்லா கனிமொழி
கற்கண்டுத் தேன்மொழி

வள்ளுவத்தைத் தந்த எங்கள்
வளம் நிறைந்த தமிழ்மொழி
தென்னு தமிழ்த் தேன்மொழி
தேவர் போற்றும் திருமொழி

உலகு எங்கும் பாரதியை
உனரச் செய்த உயர்மொழி
இலகு சௌற்கள் நிறைந்து எங்கும்
ஏற்றம் பெற்ற தமிழ்மொழி

அன்னைத் தமிழைப் போற்றுவோம்
ஆனந்தமாய்ப் பாடுவோம்
கண்போல் மொழியைப் பேணுவோம்
காவியங்கள் இயற்றுவோம்.

கடல் கொண்ட குமரிக்கண்டத்தின்

ஒரு துணிக்கையே இலங்கைத்தீவு

- செல்வி, க. தங்கேஸ்வரி

முன்னுரை:

உகவ வரவாற்றில் மிகத் தொன்மை யானதும், திராவிடரின் தாயகம் எனக் கருதப்படுவதுமான குமரிக் கண்டத்தைப் பற்றி ஆய்வாளர்கள் பல ஆதார பூர்வமான தகவல்களைத் தந்துள்ளனர். அவை, கடல் கொண்ட குமரிக்கண்டத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை ஒரளவு தெளிவு படுத்துவதோடு அக்காலத்து மக்கள், தாவரங்கள் விலங்கினங்கள், பற்றிய பல்வேறு தகவல்களையும் அறிய உதவுகின்றன. இக்குமரிக் கண்டமே வெமுரியாக் கண்டம் என அழைக்கப்படுகிறது.

இந்து மகா சமுத்திரத்தை ஆய்வு செய்த எழுபதுபேர் கொண்ட ரஸ்ய விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுக்குழு ஒன்று பின்வரும் தகவலை வெளியிட்டுள்ளது. அதாவது ஆயிரம் லட்சம் (நூறு மில்லியன்) ஆண்டு கணக்குமுன் தற்போது இந்து மகா சமுத்திரம் இருக்கும் பறந்த கடல்பரப்பில் பெரும் நிலப்பரப்பு இருந்தது. தற்போதைய இலங்கைக்குத் தெண்கிழக்கே 550 கல் தொலைவில் ஆழ் கடல் வில் 10,000 அடி உயரமலை இருந்தது. இவ்விபரங்களை இக்குழுவின் தலைவரான பேராசிரியர் பி. பெஸ்ருகோவ் (P. BEZRUKOV) வெளியிட்டுள்ளார்.

இவ்விபரங்கள் நம் பழுதியாத வைபோல் தொன்றலாம் ஆனால் புவியின் தோற்றம், கற்பகோடிகாலம் அதில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றி அறிந்தவர்களுக்கு இவை விணொதமானவை அல்ல.

கொண்டுவனாலாந்து என மண்ணிய லாளர்களாலும் வெமுரியா என உயிரிய

லாளர்களாலும் குமரிக்கண்டம் என தமிழ் இலக்கியங்களாலும் குறிப்பிடப்படும் நிலப்பரப்பு சிதைவுற்றுபோது, அக்கண்டம் முழுவதும் கடலில் அமிழ்ந்துபோக, வடக்கே இமயமலை தோன்றியது. இச்சிதைவின் போது பல பூமித் துணிக்கைகள் எஞ்சி நின்றன. அவற்றுள் ஒன்றே நமது இலங்கைத் தீவாகும்.

சமுதாய்த் தோற்றம்:

வெமுரியாக் கண்டம் கடலில் மூழ்க ஆரம்பித்தபோது அங்கிருந்த மக்கள் இடம் பெயரத் தொடங்கினர். தென்பகுதி முழுவதும் பரந்து கிடந்த இப்பாரிய கண்டம் சிதறுண்டபின் எஞ்சி நின்ற நீண்டநிலத் திணிவு, குமரி நாடு எனப்பட்டது. இது இமயம் தொடக்கம் தென்துருவம் வரை யும் நீண்டிருந்தது. இதுவே எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் குமரி நாடு. அல்காலத்தில் குமரிக்கண்டத் தில் இருந்த ஏணை நாடுகள் வருமாறு:

- (i) வடஅந்தியா - இமயம் முதல் விந்தியம் வரை உள்ள பகுதி.
- (ii) தென்னிந்தியா - விந்தியம் முதல் குமரிமலை வரை யுள்ள பகுதி: இலங்கை இந்நிலப்பரப்பினுள் சேர்ந்திருந்தது.
- (iii) குமரிநாடு - 700 காவதம் (காதம்) தெற்கே இருந்த பங்குளியாற் றுக்கு இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு இதுவே பண்ணைய தமிழ்நாடு. தலைச்சங்கம் இருந்த தமிழ்நாடு இதுவே. இப்பிரதேசமே “எல்லம்” என அழைக்கப்பட்டது. “எல்லம்” என்பதிலிருந்து, எலு ஏழ் சமும்

என்பன பிறந்தன. மேருமலை குமரி யாற்றுக்குத் தெற்கே, பூமத்திய ரேகைக்கு அண்மையில் இருந்தது. பாஸ்கராச்சாரியார் எழுதிய வான் நூலில் பூமத்திய ரேகை, பழைய இலங்கைக் கூடாசச் சென்றது எனக் கூறுகிறார். எனவே 'சமூ' (எல் லம்) அப்போது மிகப் பெரிய நிலப் பரப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்:

சுமரிநாடு பற்றிப்பல பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு:

(அ) மிகுகேந்திர ஆகமம் கூறுவது "ஏழு பெருந்திவுகளின் நடுவானது. இரு நூறாயிரம் யோசனை பரப்புடையது. வட்டமானதாய் நிலமக்கு உந்தித் தானமாக உள்ளது நாவலந்தீவு. இந்நாவலந்தீவின் நடுவே மேருமலை. மேருமலையைச் சூழ்ந்த நிலம் இளாவிருதம், பரதகண்டம், - இது ஒன்பது கண்டங்கள் அல்லது ஒன்பது தீவுகள் அடங்கியது. அவை, இந்திரதீவு, கசேருத்தீவு, காந்தருவத்தீவு, தாமிரபர் ஸித்தீவு, சமந்திரத்தீவு, மாகதீவு, சாத் திரமதித்தீவு, வாகுமனர்தீவு, சூமரித்தீவு. இவற்றுள் குமரித்தீவு ஒன்றே சிறியது. ஏனைய எட்டுத் தீவுகளும் மிலேச்சர் வாழும் இடங்களாகும்.

(ஆ) சிலப்பதிகார உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்வார் கூறுவது "அக்காலத்து, அவர்நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு, வட எல்லையாகிய பல்லியில் ஆற்றுக்கும், குமரி யாற்றுக்கும் இடையே, எழுநாறு, காத மாகும். இது எழுதெங்கு நாடு, ஏழ்பனை நாடு, ஏழ்முன்பாலை, ஏழ்பின்பாலை ஏழ் குன்றநாடு, ஏழ்குண்காரைநாடு, ஏழ்குறும் பனைநாடு, எனும் இந்த நாற்பத்தொன் பது நாடும், குமரி, கொல்லம், முதலிய பனி மலைநாடும், காடும், நதியும், பதியும், தட நீர்குமரி, வடபெரும் கோட்டின் கானும் கடல் கொண் டொழிதலால்" இக்குமரி நாடு, நாவலந்தீவு எனவும் அன்று வழங்கப் பட்டது. மேரு, மகேந்திரம் ஆகியும்லகள், இங்கிருந்தன. அவ்வாறே குமரிஆறு பல்லியில் ஆறு ஆகியனவும் இருந்தன என அறிய முடிகிறது.

- (iv) பெருவளநாடு: பல்லியில் தொடக்கம் தென் அயன் கோடுவரை (Tropic of Capricorn) காணப்பட்ட மலை இந்நாட்டு மனிமலை ஆகும்.
- (v) ஒளிநாடு: தென் அயன் வரை தொடக்கம் தென் துருவம் வரை யுள்ள நிலப்பரப்பு.

இக்குமரிக் கண்டமானது சிதைவுறுமுன் நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியனும், அவன் பரம்பரையினரும், கி. மு. 30,000 தொடக்கம் கி. மு. 16,500 ஆண்டுவரை, ஆட்சியிலிருந்தாக ஒரு குறிப்பு கூறுகிறது. இது இடைக் கற்காலமாகும்; கி. மு. 14,000 ஆண்டளவில் பெருவளநாடும் ஒளிநாடும் கடற்கோள்களால் அழிந்தன என்பார். பிற காலத்தில் வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்களான், டொலமி, பிளைவி, கூட தமிழகத்தை வெருகிறேன் (திமுரிகே) என்று குறிப்பிடுவது கவனிக்கத் தக்கது.

லெமூரியாவும் இலங்கையும்:

150 லட்சம் ஆண்டுகள், இலங்கைத் தீவானது கொண்டுவானாலாந்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

லெமூரியாக்கண்டம் (குமரிக்கண்டம்) சிதைந்தபோது பலர் இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். ஒருசிலர் எஞ்சியிருந்த நிலத் துணிக்கைகளில் தங்கி விட்டனர்.

வடக்கே சென்ற மக்கள், சிந்துவெளி, சுமேரியா போன்ற நாகரீகங்களை உருவாக்கினர். இடம் பெயர முடியாமல் தனித்து விடப்பட்டவர்கள், வெளியுலகத் தொடர்பில்லாமல் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் காலக்கிரமத்தில் ஒரு தனி இனமாக வளர்ச்சி பெற்றனர்.

குமரிக்கண்டம் கடல் கோவில் சிதைந்த காலம் கி. மு. 50,000 க்கும் 25,000 ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும்: வடவேங்கடம் வரை மனிதக் குடியேற்றம் பரவிய காலம் கி. மு. 25,000 க்கும் 10,000 ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும்.

சி.மு. 25,000க்கும் 3000க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு கடற்கோவில் குமரிக்கண்டம் துண்டாடப்பட்டு தற்போதைய இந்தியா தோன்றியது. மேலும் ஏற்பட்ட கடற்கோவில் தற்போது காணப்படும் பல தீவுகள் தோன்றின. இத் தீவுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும்.

(i) இலங்கைத்தீவு மிகவும் தொன்மை வாய்ந்ததென்பதற்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் உள்ளன. கல்வியல் (Lithology) மண்ணியல் (Pedology) கணிப்பொருளியல் (Minerology) உயிர்சுவட்டியல் (Pedaetology) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தென்னாப்ரிக்கா, வடாப்ரிக்கா, இந்தியா, தென் அமெரிக்கா, போன்ற கண்டங்களின் நிலப்பகுதிகளுடன் ஒற்றுமையுடையது இலங்கை.

(ii) இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் பத்தில் ஒன்பது பகுதிக்குமேல் தொல்காலப் பாறைகள் உள்ளன. இத் தொல்காலப் பாறைகள் கேம்பிரியனுக்கு முற்பட்ட (Pre Cambrian) காலத்தைச் சேர்ந்தவை; தக்கணமேட்டு நிலம். பிறேசிலியன், கயானா, கண்டா உயர் நிலங்கள் தொல்காலப் பாறைகளைக் கொண்டவை. இது விருந்து இலங்கையின் தொன்மையை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

(iii) யுராசிக் (Jurasic) காலப் பாறைப்புடிவுகள் இந்தியாவில் மதுரை, சென்னை, பெஷவாடா போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இதே பாறைப் படிவுகள் இலங்கையிலும், தப்போவெல, மன்னார், ஆண்டிகம், என்னுமிடங்களில் காணப்படுகின்றன. இப்படிவுகள் 'ரேர்ஷிக்' (Tertiariic) காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட இமய மடிப்புறல், தக்கண எரிமலைக் குழம்பு, இந்திய மேற்குக்கரைத் தொடர் மேலுந்தப்படல், போன்ற இயற்கை உற்பாதங்கள் இடம்பெற்றபோது, ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

(iv) மேலும், இலங்கையில் மயோசின் (Miocene) காலத்து சண்ணக்கற் படிவு

களும் காணப்படுகின்றன. இவை இந்தியாவில் வாரணாசி, காரைக்கால், சென்னை முதலிய பகுதிகளில் உள்ளவற்றை ஒத்திருக்கின்றன.

(v) இவ்வாறே 'பிளைந்றோசின்' கால, வண்டல்களும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. பிளைந்றோசின் (Plitocene) கால வண்டல்கள் காணப்படும் இடங்கள் உலகில் மிகச் சிலதே உள்ளன.

(vi) இந்தியாவும் இலங்கையும் ஒரே கண்ட மேடையில் அமைந்துள்ளன: இலங்கையைச் சுற்றியுள்ள கண்ட மேடை வடக்கே அகன்றும், தெற்கே ஒடுங்கியும், காணப்படுகிறது. இத்தக்ணடமேடை V வடிவில் அமைந்துள்ளது. இதனைக் கொண்டு விளக்கமளிக்கும் பேராசிரியர் குலரத்தினம் இந்தியாவுக்கு நேர் தெற்கே இலங்கை முன்பு இருந்தது என்றும் பின்னர் கிழக்குப் புறமாக நகர்ந்த காரணத்தால், கண்டமேடை V வடிவில் அமைந்தது என்பார்.

இந்திய புவிச்சரிதவியல் அறி ஞான எம். எஸ். கிருஷ்ணன் கூறும் விளக்கங்களாவன:

(vii) இந்தியாவும் இலங்கையும் ஒரே வகையான தொல்கால அடித்தளப் பாறையிலே அமைந்திருக்கின்றன. இலங்கையின் தென் விளம்பிலிருந்து விந்தியத்துக்கு வடக்குவரை இளம் வண்டற் படிவுகளும், இளம் மடிப்பு மலைகளும் உள்ளன.

(viii) இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ஒரே வகையான கல்வியல் தன்மைகளை அவதானிக்க முடிகிறது.

(ix) தக்கணத்தில் இருந்து பிரிவற்ற ஒரு நிலத்தினிலுதான் இலங்கை என்பதற்கு ஆதாரமாக மண்ணியல் அடிப்படையில் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

(x) தென் இந்தியாவின் பாறைப் போக்குகள் இலங்கையில் காணப்படும் பாறைப் போக்குகளுடன் ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே, இந்திய

சிழக்குக் கரையோர மலைத் தொடருக்கும், இலங்கையின் வடசீழ் பாறைப் போக்கிற்கும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது.

(xi) பம்பாய், ஸஹதராபாத், மைகூர் பகுதிப் பாறைப்போக்கு தர்வாரியன் (Dharwarian Sirike) எனப்படும். இதனை இலங்கையில் காவிப்பகுதியில் காணமுடிகிறது.

(xii) மயோசின் (Myocene) காலத்து ஏற்பட்ட கடற்கோளிலே, இலங்கை இந்தியாவினின்றும் பிரிந்தது. மயோசின் கடல் (தெந்தீஸ் கடல்) சௌன்னைக்கும் புத்தளத்திற்கும் இடையில் பாய்ந்ததால், தக்கணத்தின் தெள்கீழ் அந்தம் பிளவுற்று இலங்கை பிரிந்தது என வாடியா (wadia) என்னும் ஆய்வாளர் கூறுகிறார்.

திருகோணமலை பிரதேச பாறைகள் அமைப்பும் கடலில் மூழ்கிய பெரிய ஆலயமும்

மூன்றாவது கடற்கோளில்போது, இலங்கையில் இருந்த பெரிய ஆலயம் ஒன்று கடலில் மூழ்கியது என்பதும், அது திருகோணமலையில் இருந்த ஆலயம் என்பதும் நாம் ஏற்கனவே அறிந்த ஒரு செய்தி. இதனை இராஜவளிய என்ற பாளி வரலாற்று நாலும் குறிப்பிடுகிறது. இக்கடற்கோளின்போது இலங்கையின் பெரும்பகுதி அழிவுற்றது.

திருகோணமலைப் பிரதேசம் பாரிய ஒரு மலைப் பிரதேசமாக முன்பு அமைந்திருந்தது. கடற்கோளின்போது அதன் பெரும் பகுதி கடலில் மூழ்கியுள்ளது. இத்தகவலை, திருகோணமலையின் புவியியல் அமைப்பைக் கொண்டும் அறிந்து கொள்ளலாம். கோணேசர் மலைப்பகுதியும், நகரைச் சுற்றியுள்ள கடற்பகுதியும் கடல் உட்பட்ட பகுதி என்பது இலகுவில் அறியக் கூடிய விடயம். இக்கடல் பிரதேசத்தில் காணப்படும். பரவலான பாறைச் சிதறல்களும் இதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

திருகோணமலைக்கும் மூதாருக்கும் இடைப்பட்ட கடல் பிரதேசத்தில் பாதா

ஓமலை என ஒரு இடம் உண்டு. இது ஒரு மலைப்பாறையை அண்மியதாக உள்ளது. இப்பகுதியில் ஆழ்கடல் நீரோட்டமும் பெரும் நீரிச்சுழிகளும் உள்ளன. திருமலையிலிருந்து மூதாருக்கு மோட்டார் படகில் பயணம் செய்வோர் இதை நன்கு அவதானிக்கமுடியும். இது பாரிய மலைப்பகுதி ஒன்று கடலின் அழத்தில் உள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. கடலின் அடியில் உள்ள மலைப்பிளவுகளில் ஏற்படும் நீரோட்டம் காரணமாகவே இத்தகைய நீர்ச் சுழிகள் ஏற்படுகின்றன. இவை எல்லாம் ஏற்கனவே நாம் தொட்டுக் காட்டிய, புவியியல் மன்னியல் ஆய்வுக் கூற்றுக்கணக்கமைய, இலங்கையானது கடல் கொண்ட தென்னாட்டின் ஒரு ஜனிக்கை என்பதை மிகத் துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இலங்கையின் பழங்குடி மக்கள்:

இலங்கையின் பழங்குடி மக்கள் பற்றி, வரலாற்றாசிரியர்கள், யாத்திரீகர்கள், கடற்பயணிகள் முதலியோர் சில குறிப்புகளைத் தந்துள்ளனர். இவை அம்மக்களை ராட்சதர் எனவும் அமானுஷப் சக்தி படைத் தோர் எனவும் காட்டுகின்றன. மகாவும்சம் இவர்களை இயக்கர், நாகர் எனக்குறிப்பிடுகிறது. இவற்றை ஊருவிச் சண்மையை உணர வேண்டும்.

இக்குறிப்புகள் குமரிக்கண்டத்தின் ஆதி கால மனிதர்களின் வட்சணத்தை மறை முகமாகத் தெளிவிக்கின்றன. அவர்கள் தமது ஆத்மீக சக்தியால் அமானுஷப் சக்தி படைத் தவர் களாக இருந்தார்கள். இயற்கை வணக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இத்தியாதி காரணங்களால் பின்னால் வரலாறு எழுதியவர்களுக்கு அவர்கள் ராட்சதர்களாவும், இயக்கர் நாகர்களாகவும் தோற்றியதில் ஆச்சரிய மில்லை.

இன்றைய ஆய்வாளர்கள் இலங்கையின் பழங்குடி மக்களை வேடர் எனக்குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் ஒஸ்ரோயிட (Ostarioid) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் பேசிய மொழி ஒஸ்ரீக்ஸ் (Austriics)

மொழி ஆகும். அதாவது குமரிக்கண்டத் தில் தோன்றிய ஆதிமளித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஒல்ரலோ பின்திகள் இனமே உலகத் தின் முதலாவது மனித இனம் என்பது ஆய்வாளர்களின் திட்ட வட்டமான கூற்றாகும்.

பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஏற்பட்ட கடற்கோள்களினால் தனித்துவிடப்பட்ட இம்மக்கள் இத்தீவில் தனித்து வாழ்ந்த போது பெரிய உருவும் கொண்டவர்களாக வாழ்ந்த இவர்கள் ராட்சத்தர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். ஆனாலும் இவர்களே உலகின் ஆதி மனிதர்களின் வாரிக்கள். ஆதித் திராவிடர்கள் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளரித்த குமரிக்கண்ட மக்களின் பரம்பரையினர். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையை நடாத்தியவர்கள்.

தொகுப்புரை:

இதுவரை கூறிய விடயங்களைப் பின் வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

(i) வெளுமியாக் கண்டம் என்றும் குமரிக்கண்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்ட புவியின் தென்பகுதி நிலப்பரப்பு கடல்

கோளினால் சிதைவுண்ட பொது, எஞ்சிய நிலத்துணிக்கைகளில் ஒன்று இலங்கைத்தீவு.

(ii) இந்தியாவோடு ஆதியில் இணைந் திருந்த இத்தீவு, கடல் கோளினால் இந்தியாவிலிருந்து பரிந்து தனித்தீவாகியது.

(iii) குமரிக்கண்டத்தின் சிதைவின் போது, பெரும்பாலான மக்கள் இடம் பெயர்ந்து விட இலங்கைத்தீவில் தனித்து விடப்பட்ட குமரிக்கண்ட மக்களே இலங்கைத்தீவின் ஆதிவாசிகளாவர். இவர்களே பின்னால் இயக்கர், நாகர் என அழைச் கப்பட்டனர்.

(iv) இவர்களுக்கும், இலங்கையில் உள்ள இன்றைய வேடர்களுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாக மாணிடவியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

(v) எனவே இலங்கையின் ஆதிவாசிகள், குமரிக்கண்ட மக்களின் பரம்பரையினர். அவர்களுடைய அமானுஷ்ய சக்தியினாலும், பாரிய தோற்றத்தினாலும், இவர்கள் ராட்சத்தர் எனவும், இயக்கர், நாகர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

சாவுக்கு “கியூ” இல்லை

பானுக்கு கியூ
படம் பார்க்கவும் கியூ
மாவுக்கு கியூ
மண் எண்ணெய்கும் கியூ
பஸ்சுக்கு கியூ
பள்ளி சேர்வும் கியூ
இப்பொழுது..... சோதனை
சாவடிகளில் கியூ
ஆனாலும்..... இங்கே
சாவுக்கு “இல்லை”, கியூ.

— மாதுமை

மரபுக்கவிதை இல்லாமல் புதுக்கவிதையா?

- கவிமணி திமிளைத்துபிலன்

இன்று புதுக்கவிதை அலைவிச்சிற்றாம்! புதுக்கவிதைப் பிரவாகத்தில் மரபுக்கவிதை மண்கவ்வப் போகிறதாம். புதுக்கவிதை படைக்கின்றவர்கள் தாம் கவிஞர்களாம், மரபுக்கவிதையை இன்று யாரும் படைத் தால் அவர்கள் கூனிக்குறுசிப் போகு மளவு நெயாண்டிப் பார்வையும் நெயாண்டிக் கணதகளும், நக்கலடித்தலும் இளைஞர் மத்தியில் கும்மாளம் கொட்டுகின்றன. ‘கலேவலா’ என்றொரு பின்லாந்துக் காவியம் தமிழில் வந்திருப்பதாக பரவலாகப் பேச்கடிபடுகிறது. அதைப் பினில் மொழி யிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து, கவிதையில் - அதுவும் மரபுக்கவிதையில் எழுதி யிருப்பவர், ஈழத்து எழுத்தாளர் உதயணனாம். அதுவும் விருத்தப்பா யாப்பிலாம். ‘மரபுக்கவிதையில் ஏன் எழுதவேண்டும்? மரபுக் கவிதைக்குத்தான் எப்போதோ பாடை கட்டியாயிற்றே! புதுக்கவிதையில் எழுதியிருக்கக் கூடாதா? என்ற தெர்ணி யில் ‘குழுதம்’ கருத்து வெளியிட்டிருந்த தாம். இவையல்லாம் பொங்கிவரும் புதுக்கவிதையின் பிரவாகத்தைக் காட்டுகின்றன. ‘கலேவலாவை’ ‘உதயணன்’ வசனத்தில் மொழிபெயர்க்க அவற்றிற்குக் கவிதைவடிவம் கொடுத்தவர் ஈழத்துக் கவிஞர் ஒருவர் என்பதும், அது விருத்தப்பா யாப்பிலல்ல, அகவல், கலிப்பா யாப்பிலேதான் என்பதும் வேறு விடயங்கள்) இந்தப் பின்னணி யிலேதான் பிரவாகித்துவரும் புதுக்கவிதையில் மரபுக்கவிதைப் பண்புகளின் செல்வாக்குப்பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதிதான் புதுக்கவிதைத் தோற்றுத்திற்கு வித்திட்டவர் என்பார். அவரது வசன கவிதைதான் புதுக்கவிதையின் தோற்றுவாய் என்பது பலரதும் கருத்துமாகும். ‘பாரதியின் படைப்புக்கள் கவிதைகள் அல்ல, அவை

வெறும் இசைப்பாக்கள்’ என்று கூப்பாடு போட்ட பாண்டித்தியம் மிக்கவர்களின் குரல்கள் எல்லாம் அடைத்துப்போக, பாரதியின் கவிதைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பம் என்பதைக் காலம் உணர்த்தியபின், இன்றோ பாரதியைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து கலாநிதிப் பட்டம் பெறும் காலம் நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பாரதி ஒரு சக்திமிக்க யுக புருஷன்; மகத்துவம் மிக்க ஒரு மரபுக்கவிதைச் சக்கரவர்த்தி. அப்படி யான அந்த மகாகவிஞர் ஏன் வசன கவிதை - புதுக்கவிதை எழுத ஆசைப்பட்டான்? எழுகி பெறும் புதுமைக் கருத்துக் களைப் பிரதிபலிக்கும் வல்லமை மரபுக் கவிதைக்கு இல்லை என்பதனாலா? அப்படி யானால் அவன் படைத்த மரபுக் கவிதைகள் எல்லாம் அவனாது நவீன கருத்துக் களைப் பிரதிபலிக்கவில்லையா? இன்றைய சில புதுக்கவிதைப் படைப்பாளிகளைப் போல நன்று மரபுக் கவிதைப் படைப்பின் தோல்விகள் தான் அவனைப் புதுக்கவிதை எழுத நிர்ப்பந்தித்தனவா? இத்தகைய விணாக்களுக்கு விடை கண்டுகொள்ள முயன்றால் அவனின் வசன கவிதைக்கான முனைப்பின் சத்தியத்தை உணர்ந்து கொள்ளலாம். பல புதுக்கவிதை இளைஞர்கள் நினைப்பதுபோல மரபுக்கவிதையின் இல்லாமைதான் பாரதியை வசனக்கவிதை எழுத நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. பாரதியின் வசன கவிதை ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சி. மரபுக்கவிதைப் பண்புகளோடு அத்துவித மாகிக்கிடந்த கவித்துவம் என்ற தனிவீற அந்தப் பண்புகளிலிருந்து வேறாக்கித் தனி யாகக்காட்ட மேற்கொண்டதொரு கலைத் துவப்பணி. அந்தப் பரீட்சார்த்தப் பணியில் பாரதி வெற்றி கண்டானோ இல்லையோ அதற்குமேல் அவனால் மரபுக் கவிதை

பண்புகளைவிட்டு நகர் ந் திருக்கமுடிய வில்லை. நான் சொல்லமுயலும் பாரதியின் இந்தப் புதுக்கவிதைச் சங்கதியை உங்களால் நம்பமுடியவில்லையானால். புரட்டுங்கள் பாரதியை. வசன கவிதைக்கு வாருங்கள்:

‘இவ்வுலகம் இனியது
இதிலுள்ள வான் இனிமையுடைத்து
காற்றும் இனிது; தி இனிது
நீர் இனிது; நிலம் இனிது
ஞாயிறு நன்று; திங்களும் நன்று.....’

என்று தொடங்கும் பாரதியின் வசன கவிதை;

‘அச்சுமே நரகம்; அதனைச் சுட்டு நல்லதை நம்பி நல்லதே செய்து மகனே வசுபதி, மயக்கந் தெளிந்து தவத்தொழில் செய்து தரணியைக் காப்பாய்.....’ என்று (நிலவுப்பாட்டுக்குறுஞ்) முழுமையான மரபுக்கவிதை (அவையாப்பு) ஆக முடிவடைகிறது;

இதிலிருந்து நாம் எதனைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்? மரபுக்கவிதைதோற்றுவிட்டதா? புதுக்கவிதை வெற்றிவாகை சூடியதா? பாரதியின் வசனகவிதை புதுக்கவிதையின் தோற்றுவாயா? மரபுக்கவிதை இல்லாமல் புதுக்கவிதையா? நீங்களே இந்த வினாக்களுக்கு விடை கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

இனி இந்த வினாத்தொகுதியில் ஒன்றான், மரபுக்கவிதை இல்லாமல், புதுக்கவிதையா? என்பதுபற்றிச் சிந்திப்போம்.

‘அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன்-
அதை அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை
வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பொன்
ரும் உண்டோ? இதை

இரு மரபுக்கவிதை என்கிறேன் நான்; உங்களால் மறுக்க முடியாது. இதையொரு இசைப்பா என்கிறேன் நான்; நீங்கள் ஒத்துக்கொள்விர்கள். இது ஒரு புதுக்கவிதை

என்கிறேன்: இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? ஏன் சொல்ல முடியாது? புதுக்கவிதைக்கு எது முக்கியமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அது இதிலே இருக்கிறது. இதிலே சொல்லப்பட்ட உயிர் அல்லது உள்ளடக்கம் தெட்டத் தெளிவாக ஒருபடிமம் மூலம் சொல்லப்படுகிறது. படிமங்கள் குறியீடுகள் மூலம் குறிப்பிட்ட உயிரைக் காட்டுவதுதான் புதுக்கவிதையின் சிறப்பியல்பு என்றால் அந்தச் சிறப்பியல்பு இதிலே இல்லையா? ‘அக்கினிக்குஞ்சு’ என்ற படிமம் பாரதிக்குமுன் எவராலும் கையாளப்படவில்லை. ஆனால் பாரதிக்குப் பின்வந்த புதுக்கவிதைப்படைப்பாளி கள், ‘அக்கினிக்குஞ்சு’ போன்ற எத்தனையோ படிமங்களைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். அத்தப்படிமங்களால் அவையெல்லாம் புதுக்கவிதையென்று சொல்லப்படுமானால் பாரதியின் இந்த ‘அக்கினிக்குஞ்சும்’ புதுக்கவிதைதானே! குறிப்பாக இந்தக் கவிதையில் உள்ள எதுகை மோனைத் தொடைகள், சீர்கள், ஓசை ஒழுங்கமைப்பு அல்லது சந்தம் ஆகிய மரபுக் கவிதையம் சங்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு நோக்கினால், ‘அக்கினிக்குஞ்சு’ ஒரு புதுக்கவிதை என்பதில் ஜூயம் இருக்கமுடியாது;

மரபுக் கவிதைக்கு உருவமும் உள்ளடக்கமும் வேண்டும். புதுக்கவிதைக்கு உருவம் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. உள்ளடக்கம் - உயிர்தான் முக்கியம். மரபுக் கவிதைபோல் குறிப்பிட்ட ஓசை ஒழுங்கமைப்பக்கொண்ட சீர்கள் பற்றி யும் புதுக்கவிதையாளர் அலட்டிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. அதுமட்டுமல்ல எதுகை, மோனை என்ற தொடைகளும் புதுக்கவிதைக்கு அவசியமில்லை. ஆனால் இரு கவிதைகளுக்கும் ஒரு முக்கிய அம்சம் பொதுவானது அது என்ன? படைப்பாளி, எதைச் சொல்ல முயல்கிறானோ அது ‘எவ்வாறு சொல்லப்பட்டது’ என்பது தான் அந்தச் சிறப்பம்சமாகும். எவ்வாறு சொல்லப்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்தால். அங்கே உவமைகள், உருவகங்கள், உள்ளநூற்றை உவமங்கள் என்பனவற்றைச் சந்திக்கலாம். மரபுக் கவிதையாளர், கையாளும் இவற்

தெரத்தான் புதுக்கவிதையாளர்களும், படிமங்கள், குறியீடுகள் என்ற புதிய நாமமிட்டுக் கையாளுகின்றனர். படிமங்கள் / குறியீடுகள் என்ற புதிய பெயர்கள் அவசியமா என்றால், அவசியம் தான். அப்புதுப் பெயர்கள் இல்லையானால் புதுக்கவிதை களுக்கு ‘எழுப்பம்’-‘மாவுக்’ குறைந்துவிடும்!

‘என்ன இந்த மனிதன், இத்தனை அறிவுச்சுனியமா? உவமை முதலியவற்றிற் கும் படிமத்துக்குமுள்ள வித்தியாசம் கூடத் தெரியவில்லையே! ’என்று நான்னையாண்டி செய்யப்பட்டாலும் படிமம் - குறியீடு என் பவற்றை, உவமை, உருவகம், உள்ளுறை உவமம் என்ற மரபுக் கவிதையம் சங்களுள் அடக்கி விடலாம் என்பதை எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளாது இருக்க முடியாது. ‘சோலைக்கிளி’ என்ற புதுக்கவிதையாளரின் படைப்புக்களில் ‘சிறோகாடு பறந்தநரி’ என்றொரு படிமம் வருகிறது. அந்தப் படிமம் குறிப்பிடும் நரி எது? சிறோகாடு பறந்த நரி போன்ற ஒரு பெண் - இது உவமை. ‘சிறோகாடு பறந்த நரியாகிய ஒருபெண்’ என்னும் போது இது உருவகம். ஆகவே ‘சிறோகாடு பறந்தநரி’ என்ற படிமம் உவமை உருவகத்துள் அடங்கில்லையா?

அப்படியானால் மரபுக்கவிதை அழிசங்களாகிய உவமை உருவகங்கள் முதலியன இல்லையென்றால், புதுக்கவிதையை உயிர் வாழச் செய்யும் படிமம்; குறியீடுகளும் இல்லையென்றால் விடுகிறது. ஆகவே புதுக்கவிதையின் நிலைப்பு அல்லது உயிர் வாழ்க்கை மரபுக்கவிதையில் தங்கியிருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

என்ன படிமங்கள்; குறியீடுகள் இல்லாமல் புதுக்கவிதை இருக்கமுடியாதா? என்று கேட்கிறீர்கள். இருக்க முடியாதென்று யார் சொன்னார்கள்? இதோ:

‘அவன்

மதுக்குவளைகளில் தன்
முகம் பார்த்துக் கொண்டான்
நல்ல தமிழக் கவிதைகளில் தன்
நடைபார்த்துக் கொண்டான்
இளைய மயில்களிடம்
எல்ல பார்த்துக் கொண்டான்... என்பது

மு. மேத்தா, கண்ணதாசனன் என்னிப் பார்க்கும் ஒரு புதுக்கவிதை. இதிலே உவமை உருவகங்களோடு கூடிய படிமங்கள் தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும், சொல்ல வேண்டியதை எவ்வாறு சொல்லவேண்டும் என்று வகையில் அமைந்த ஒருவகைப் படிமம். - குறியீடு இல்லையா? அது சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டிய படி சொல்லவதற்காகக் கையாளப்பட்டது. இந்தச் சொல்லவேண்டியபடி சொல்லுகிற அம்சம் புதுக்கவிதைக்குப் புதுமையாக விருத்தாலும் மரபுக்கவிதைக்குப் புதுமையான ஒன்றல்ல. புதுக்கவிதை என்ற ஒன்று தோன்றுவதற்கு முதல், மரபுக் கவிதைக்கே முழுக்கச் சொந்தமாயிருந்த அம்சம் அது. புதுக்கவிதை என்ற ஒன்று வந்த பிறகு நாம்தான் அதை இரண்டுக்கும் பொதுமையாக்கிக் கொண்டோம்.

‘செல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை’

இந்தக் குறளில் சொல்ல முயன்றது எது? அது எவ்வாறு சொல்லவேண்டியபடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? தலைவன், தான் தலையைப் பிரிந்து செல்லவேண்டிய நிலையில் இருப்பதை தலைவியிடம் நேராகச் சொல்ல முடியாதவனாகத் தோழியிடம் சொல்லுகிறான். அதற்குத் தோழி தரும் பதில் இது. இந்தப்பதில் தலைவியால், எது சொல்லப்பட வேண்டுமோ அது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொல்ல வேண்டாம் என்பது தான் தலைவியின் பதிலாக அமையவேண்டும். அது எவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பாருங்கள்; ‘வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை’ என்ற தொடர் சொல்லவேண்டிய படி அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே ‘சொல்ல வேண்டியபடி சொல்லப்படுவது’ என்ற மரபுக்கவிதைக்கே உரித்தான் அம்சத்தை மேற்கொண்டுதான் புதுக்கவிதை பொலிவு ருகிறது. மரபுக்கவிதையிடமிருந்து அந்த அம்சத்தைக் கடன்பெறுவதை நிறுத்திக் கொண்டால், புதுக்கவிதைக்கு ஜனமே இல்லை.

‘‘முன்னு முள்ளு முன்னு
எல்லா இடத்திலும் இருக்குதென்று-
சொல்லு

கால்களிலே தைக்காது ஆனால்
கண்களை விட்டுவைக்காது.”

இது ஒரு விடுகடைப் புதுக்கவிதை. இதைப் புதுக்கவிதை என்று உங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறதா? தயங்குகிறீர்கள், ஏன்? இதிலே மரபுக்கவிதை அம் சங்களே 90% அமைந்திருக்கின்றன. எதுகை, மோனே, சுற்றெறுகை, அடிகள் எல்லாம் மரவிக்கவிதைக் குரிய அம்சங்கள் மரபுக் கவிதையாகக் கொள்ளமுடியாத ஒரேயொரு அமசம், இந்த நான்கடிகளும் ஒசை ஒழுங்கமைப்போடு கூடிய சீர்களாக அமைந்து, பச; பாளினம் என்பவற்றிற்கு கந்த அடிகளாக அமையாமைதான். எனவே, மரபுக்கவிதைக்கே, முற்றிலும் உரித்தான் பல அமசங்களை அவாவி நிற்கிறது புதுக்கவிதை. இது எந்தப் புதுக்கவிதைத் தீவிரவாதிகளாலும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

சரி, மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டு: கீழ்வருவது மரபுக்கவிதையிலே கால் ஊன்றிப் பயணத்தை ஆரம்பித்து, ‘புதுக்கவிதைப் பிரமா’ வாகப் பீடு நடைபோடும் ஒரு படைப்பாளியாகச் சிலாகிக்கப்படும் ஒருவரின் கவிதை:

‘நீ நரகத்தைப் பற்றியா அச்சப்படுகிறாய்?

அது இலகுவானது.

அங்கே மலைப்பாம்புகள்

ஆயிரமிருந்தாலும்

அஞ்சத் தேவையில்லை.

அதைப்பற்றி வேதம் சொல்ல தைப்போல

சிழிலான் ஆறுகளும் செந்தீயில் காய்ச் சிய ஈயக்குழம்புகளும் பாவ ஆத்மாக்களுக்காய்ப் படைக்கப்பட்டிருக்கலாம் செவிட்டு மாவிக் அதன் அதிதிபயாகி பலநாறு தடவைகளுக்கு ஒரு தடவை பேசாமல் கிடவுங்கள் என்று கட்டளையிடலாம்.

அழுகுரல்கள் சொர்க்கத்தில் உள்ளோரைச் சிரமத்துக்குள்ளாக்கி அவர்களின் கோபத்தையும் சாபத்தையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம்.

நீ நரகத்தைப் பற்றியா அச்சப் படுகிறாய்?

நான் அதைப்பற்றி நினைப்பதே கிடையாது.

எழு நரகங்கள் உண்டென்று சொல்நாம் கொடுமைகள் நிறைந்த ஏழாவது நரகம்தான் சென்றாலும் பின்னொருநாளில் மன்னிப்புக் கிடைக்குமாம்.

நான் நினைப்பதும், ஒருபொட்டு பூச்சி யைப்போல பயந்து சாவதும் மன்னிப்பே கிடையாத எட்டாவது நரகமாம்

இந்த உலகத்தைப் பற்றித்தான்’

இவை சாதாரணமான வசனங்கள் வரிவரியாய் எழுதப்பட்டவை. வசனங்களாயிருந்தாலும் மரபுக்கவிதைக்குரிய சில அமசங்கள் உள்ளன. மோனைகள் சில (உ-ம்: சீழிலான் ஆறுகளும் செந்தீயில் காய்ச்சிய ஈயக்குழம்புகளும்) ஒரு உவமை, (ஒரு பொட்டுப் பூச்சியைப்போல) இவை தவிர, சொல்ல முயன்றதை, சொல்லவேண்டியபடி சொல்லியிருப்பது ஒன்றுதான் இதற்குக் கவிதையென்ற மகுடம் குட்டத் தகுதியாயிருப்பது.

‘ஏன், எழுத்தும் சொல்லும், சொல்லால் ஆண்சொற்றொடர்களும் மரபுக்கவிதைக்கே முற்றிலும் உரியன்’ என்றும் வாதிடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே என்று என்னை நீங்கள் கிண்டல் செய்தாலும் அந்த உண்மையையும் நாம் புறக்கணிக்க முடியாது: எந்த மொழியிலும் படைப்பிலக்கியம் கவிதையிலேயே பிறந்தது. இதிலே நமது தயிழ் மொழி விஷேஷம் மிக்கது. படைப்பிலக்கியம் மட்டுமல்ல சோதிடம், மருத்துவம் முதலான அனைத்தும் செய்யுள் வடிவத்திலே அமைந்திருப்பது இதற்குச்சான்று. இதை நோக்கினால், எழுத்தும் சொல்லும் சொற்றொடர்களும், பண்ணடநாள் தொடக்கம் இன்று வரை மரபுக்கவிதைக்கே உரித்தான் சொத்துக்கள். அந்த மரபுக்கவிதைச் சொத்துக்கள் இல்லையென்றால் புதுக்கவிதை பிறப்பெடுக்க முடியுமா? உயிர்

வாழ முடியுமா? அவைசீத்தான் முடியுமா? என்ன சிரிப்புச் சிரிப்பாய் வருகி றதா? ஆணிவேரே அசைக்கப்படும்போது சிரிக்கத்தானே வேண்டும்! இன்று வாட கைக்குக் குடியிருப்பவர்கள், ஒரு குறிப் பிட்ட காலம் வாழ்ந்தாற் போதும் குடியிருந்த வீடு தமக்கே சொந்தமென்ற வாதா டுக்ரார்கள்; வழக்குப் போடுகிறார்கள். சன், வெற்றியும் பெற்று விடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான-இன்னை இலட்சக் கணக்கான ஆண்டுகள் மரபுக் கவிதை துடியிருந்த எழுத்தும், சொல்லும், சொற்றொடரும் புதுக்கவிதைக்கு உரிமையாகிவிடமுடியுமா? மேலும் சிரிப்புத்தான் வருகிறதா? இந்த நிலையிலேதான் நமது இனம் புதுக்கவிதைப் பிரமாக்கள் மரபுக்கவிதைக்குப் பாடை கட்டத்துடிகிறார்கள்.

“இனம் பிரமாக்கள் மட்டுமா? பழம் பிரமாக்களும் புதுக்கவிதைக்குத்தானே திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!” என்று நீங்கள் முனுமுனுப்பது கேட்கிறது. மேற்தாவையோ, வைரமுத்தையோ அவ்வது தமது நாட்டு மேமன் கவியையோ இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் எல்லாம் புதுக்கவிதை எழுதுகிறார்கள் என்றால் மரபுக்கவிதையின் இயலாமைதானா. இதற்குக் காரணம்?

பாரதி புதுக்கவிதையைத் தொடங்கி வைத் தான் என்றால், அவன் மரபுக்கவிதையின் இயலாமையை உணர்ந்தா இவ்வாறு செய்தான்? இல்லை. மரபுக்கவிதை வல்ல எந்தக் கவிஞரும் புதுக்கவிதைக்குத் திரும்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை? புதுக்கவிதையால் மட்டும் தான் சொல்ல முடியும் என்று இவர்கள் மாரிதட்டும் எந்தப் பொருளையும் மரபுக்கவிதையிலும் திறமாகத்-திட்ட வட்டமாகச் செல்லமுடியும். ‘சொல்ல முடியாது’ என்று எவன் சொல்லுகிறானா அவன் மரபுக்கவிஞருளேயல்லன். அப்படியானால் இந்த மரபுக்கவிஞர்கள் ஏன் புதுக்கவிதை எழுதுகிறார்கள்?

‘மரபுக்கவிதை வல்லவர்களால், மரபுக்கவிதையணர்வு எதுவும் இல்லாதவர்களை விட, அதிசிறப்பான புதுக்கவிதைகளை

எழுதமுடியும்’ என்பதுதான் அதற்கான உண்மைக் காரணமாகும். இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளத் துஞ்சக்குடிகள் இன்று விசிலிடக்கிறார்கள்! மரபுக்கவிதையணர்வு கைவரப்பெறாமல், மரக்கவிதை எழுதத் தொடங்கிய ஒருசிலர், மரபுக்கவிதையில் கால்பதித்து நிற்க முடியாத தனர்ச்சியினால்-நடுக்கத்தால், புதுக்கவிதையிலே கால் வைக்கிறார்கள். வரிவரியாக எதையெதையோ எழுதிவிட்டு பத்திரிகைகளின் கைகளில் தமக்குத்தாமே ‘கவிஞர்’ பட்டங்களும் குட்டிக்கொள்ளி றார்கள். இவர்களுக்குச் சாதகமாக அமைவது இன்றையப் பத்திரிகைகளின் வியாபார நோக்கைக் கொண்ட போக்கேயாகும். இந்தப் பத்திரிகைகளைகள்ளாம், மரபுக்கவிதைகளைப் பிரசரிப்பதைவிட புதுக்கவிதை என்று சொல்லப்படும் வரிக்கவிதை-‘மனிக்கவிதை’களை அழிக்காப் பிரசரிக்கின்றன. இவ்வாராய் பிரசரக்கவர்ச்சியினால் எழுதும் ஆரியழுதா ‘இசைகள்’ எல்லாம் புதுக்கவிதைப் படைப்பாளிகளாகச் செத்தில் வகைதொகையின்றிக் குதித்து விடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சிவிமாக்கவர்ச்சி போன்ற ஏதோ ஒரு ‘மாய்மாலம்’ இன்றைய வாசகரிடமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது: அந்தப் புதுவகைமோகம் இன்றைய புதுக்கவிதையளைக்கும் காரணமாகிறது.

இந்தக் கவர்ச்சியின் அடிப்படை என்ன? நாளாந்தம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமூக மாற்றங்கள்: அந்த மாற்றங்களைத் துரிதப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது இன்றையத் தீவிரப்போக்குடைய வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள். அத்தொடர்புகள் காரணமாக விரிவடையும் அனுபவங்கள்-அறிவியல் அம்சங்கள்; சகுங்கிவரும் உகை; சோம் பேற்றதனத்தேடு புணர்ந்த அவகாசமின்னமை; யதார்த்தம், நலீனம், என்று போர்வையில் தலை தூக்கும் நிரவான அவா; இவையளைத்தும் சேர்ந்த ஒரு இனம் புரியாத எனிபார்க்கைதான் இந்தப் புதுக்கவிதையளைக்கும் ஒரு வடிகாலாக அமையலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எந்தச் சிரமமும், பிரயத்தனமும் இல்லாமல் பெரும் புகழும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற ஒரு இலக்கியப் போலித்தனம்!

புதுக் கவிதைக்கான ஒருதேவை
எதனால் உணரப்பட்டது?

“புரியழுதியாத யாப்பமைதிகளைக் கொண்ட மரபுக்கவிதை சாதாரண வாச கருக்குப் பயன்தங்களில்லை. ஆகவே புரியக் கூடிய இலகுவான் அமைப்பொன்றுதேவை. அதிதோடு மேனாட்டு இலக்கிய வடிவமொன்றும் தமிழில் இடம்பெறவேண்டும்.” இத் தகையகருத்துக்கள் புதுக்கவிதையின் அரம்ப காலத்தில் உலவின. ஆனால் இப்போது நிலைமை மாறியிட்டது. புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் வரிவரியாகப் பதிதிரிகைகளில் இடம் பெறவேனவற்றைத் தனிர்த்து. ‘புதுக் கவிதைப் பிரமாங்க’னால் ஜனங்ம் பெறும் புதுக்கவிதைகள் பலவும் இன்று புரியழுதியாத-காப்பிரர் காலத்து வித்துவச் செருக்கையும் விஞ்சிவிடும் படைப்புக்களாகக் காணப்படுகின்றன. Modern art - எனப் படும் நவீன் ஒவியங்களைப்பார்த்து, எதுவும் உள்ளுரப் புரியாத நிலையில் - புரிந்து கொண்டவர்களாக, ‘ஆகா! ஓகோ!’ போடும் ஒரு போலித்தன இரசனை நாடகம் இன்று இந்தப் புதுக்கவிதைகளைப் பொறுத்தும் வந்துவிட்டது.

சரி; இதோ ஒரு புதுக்கவிதை போலி வேடம் வேண்டாம். உண்மையாகச் சத்திய மாக உங்களுக்கு என்ன விளங்குகிறது? சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்.

‘தனிவின் பிரவாகம்.

அதே ஒரு விழவாயித்திரன்,
ஏட்டி முனையிலே ஒற்றைக் கால் தவம்!
அல்திர ஆயத்தத்தோடு ஆயிரம்.

யோனியுடையோன்
மறைந்து குனிந்து வரம்போர நகர்வு;
மேனகையின் விழிகளில் நம்பிக்கை
யினமா?

பதுங்கிக் குறிவைத்து நெருங்கும் அதே
கணம்,
பெண்மையின் மோகளக் கருவிழிமின்னல்

ஈட்டி பாய்கிறது; தவம் குலைகிறது;
நிறைவின் எல்லை!

விஸ்வாயித்திரன் விழித்துக் கொள் கிறான்,
ஒரே பாய்ச்சல் மேலே, மேலே....
எட்டாத தொலைவில்;
இந்திரன், வாணைநோக்கி விக்கிக் கிறான்;
அசுடு வழிகிறது. ’

ஏதாவது புரிகிறதா? இல்லையா! பாதகமில்லை.

ஆனாலும் இது ஒரு புதுக் கவிதை மறுக்க முடியுமா? இந்தப் புதுக்கவிதையின் அத்தனை அம்சங்களும் (விஸ்வாயித்திரன்; ஆயிரம் யோனியுடையோன், மேனகை உட்பட) கடன் பெற்றவை. எங்கிருந்து? மரபுக்கவிதையில் இருந்து. ஆகவே மரபுக்கவிதை இல்லையேன் புதுக்கவிதை இல்லை. இது சத்தியம்.

இனி மேலாவது மரபுக்கவிதைமேல் போர்தொடுப்போர் - பாடைகட்டுவோர் - குழிதோண்டுவோர் நிதானமாக இருப்பார்களாக.

இத்தனையும் கூறிவிட்டதால், புதுக்கவிதை எதிர்ப்பாளன் நான் என நீங்கள் முடிவுட்ட முடியாது. மரபுக்கவிதையோ புதுக்கவிதையேர கவித்துவம் இருக்குமானால் வரவேற்பவன்; மெச்சுப்பவன்; ஏனென்றால் இன்றைய நல்ல புதுக்கவிதைகள் நாளை மரபுக்கவிதைகளாக மாறப் போகின்றன. பழமையில் இருந்துதான் புதுமையின் உதயம், புதுமைகள் பழமைகளாவது தனிர்க்க முடியாதது. அப்போது அந்தப் பழமையிலிருந்து வேறொரு புதுமை உதயமாகும்.

ஆகவே,
புதுமையை வரவேற்போம்;
பழமையைப் புறக்கணியாதிருப்போம்,
அதுதான் இலக்கிய உலகுக்கு ஆரோக்கியமும் ஆக்கமுமாகும்;

பெண்கள் குலம்

- அ. பொ. செல்லையா

ஒரு காலத்திலே வீரத்திலும் விவேகத் திலும் சிறந்து விளங்கியது, நம் பெண் குலம்.

தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றில் இரண்டாம் சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தமிழ் வாழ்வின் பொற்காலமாகும். அந்த நற்காலத்தில் தமிழ்நாடு சுகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைத்திருந்தது.

அப்போது — பாவுவயரோ தற்கொண்டான் பேண்டும் தையலராக, மனைமாட்சி வாய்ந்த மங்கையர் திலகமாக, புகழ் படைக்கும் இல்லாளாக, அறிவுரை வழங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவளாக, கல்வியிலும் கேள்வியிலும் வழிகாட்டியாக, பாடுனையும் பாவலர்களாக, காவலர்களிடையே தூது செல்லும் நீதியாளர்களாக, போரைத் தவிர்க்கும் சமாதானப் பிரியர்களாக, இடித்துறைக்கும் இயல்பாளர்களாக, ஆண்மையை வளர்த்து, பெண்மைக்குச் சரியான அணி செய்தவர்களாக, மக்கள் மாண்புடையோராக மாண்காத்த மனிகளாக விளங்கினார்கள்.

நாடு காக்கும் நங்கையர்களாக நானிலத்திற் சிறந்து, இணையான உரிமையால் இன்பத்தில் திளைத்து, அறிவாற்றவில் நிகரற்று, புலமையால் நியிர் நடைபோட்டார்கள்.

ஆன்பின் இருப்பிடமாக - அறம் வளர்க்கும் நிலைமாக வீடு யிளக்கமடைந்தது. வாழ்க்கைத் துணைநலத்தின் விலைமாயாக ஆண்கள் ஏறுநடைபோடும் ஏந்தல்களாக ஏற்றம் பெற்று, அங்கு மனைவியின் அருந்துணையால் ஆடவர்கள் புகழ் படைக்கும் பொற்போடு பொலித்தனர்.

இப்படிப்பட்ட தாய்க்குலம், இன்று பசியாலும் பட்டினியாலும் பெற்ற பிள்ளை

களைச் சொக வளர்த்துக் கொண்டிடமுடியாத கேவல நிலையில் பலர் வாழ்ந்திடுகிறார்கள்! ஏன்?

இந்த நிலை மாறுவேண்டாமா? ஏன் தாழ்ந்தார்கள்? தாழ்ந்த காரணங்களைக் கண்டு அவைகளை யொழித்து முன்னேற்றங் கண்டிட வேண்டும்.

மதம், சாதி, சாத்திர சம்பிரதாயங்களாகிய கண்முடிப் பழக்கங்களால் நமது பெண்கள் அடிமைத் தலையிற் சிக்கிவிட்டார்கள்.

பெண்ணாட்சியை ஒழித்துக் கட்ட, ஆணாட்சியைக் கொண்டுவந்திட ஆண்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட குத்தெற்றங்களே இந்த இழிநிலைக்குக் காரணம். இதனால், தாய்மை ஆட்சி தகர்ந்து, தந்தை ஆட்சி ஒங்கியது.

கருத்தேற்றங்களுக்கு அரசு, சமயம் உதவின. சமய நம்பிக்கைகள் வலுவடைந்தன. பழக்கம் வழக்கமாகி, வழக்கம் மரபாகியுள்ளது. மரபுவழிச் செயற்பாடுகளைப் பெண்களும் நம்புகின்றனர்.

எந்தப் பெண்களின் விடுதலைக்காகப் பாடுபடப் படுகிறதோ அந்தப் பெண்களே பெண் விடுதலையின் எதிரிகளாக உள்ளனர்!

மேல் நாட்டவர்களின் வருகையால், மிகவும் கொடுமையாக இருந்த மதக்கோட்பாடுகள் பல சட்ட ரீதியாக நீக்கப்பட்டதால், குறிப்பாக உடன்கட்டை ஏறதல், பெண்ணுக்குக் கல்வி இல்லாமை முதலியன் ஒழிந்துள்ளன.

இருப்பினும் கல்வியில் பெரிய ஊக்கங்காட்டுவதாக இல்லை. பெண் கல்வி மிக அவசியமானது மட்டுமல்ல - பெண் கள் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும். ஆண்களுக்குள்ள அதேயளவு வாய்ப்பு வசதி பெண்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

ஆண் - பெண் என்ற வேறுபாடு எங்கும் எதிலும் இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய ஒரு தாழ்வு அமையக் கூடாது. எப்படியும் பெண்தானே என்ற நிலை மாறவேண்டும். ஆண் - பெண் என்ற ரீதியில் தொழில் வேறுபாடுகள் அமையக்கூடாது. அவரவர் உடலின் நலவு - வளிவு - மெலிவுக் கேற்ப தொழில் அமையட்டும். அடுப்பதும் ஆண்கள் இருக்கலாம்! வோளாண்மை செய்திடும் பெண்களும் வரலாம்! ஆண் - பெண் ரீதியில் சம்பள வேறுபாடு நீங்க வேண்டும்.

ஆண்கள் ஒன்றும் மேலானவர்கள் இல்லை; பெண்கள் ஒன்றும் கீழானவர்கள் இல்லை, இயற்கை அமைப்பில் இருவரும் சமமே. மறு சந்ததியின் பெருக்கத்திற்கு இருவரும் ஒன்றாகியே ஆகவேண்டும். ஒரு வரின்றி மற்றவரில்லை! தாயின்றிச் சேய்

வரமுடியுமா? தந்தையின்றிக் கரு உருப் பெறுமா? இல்லை! பின் ஏன் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு?

இது விஞ்ஞான யுகம். பகுத்தறிவு மலர்ச்சி பெறும் காலம். ஆண்டான் அடிமை மாறிடும் வேளை. முதலாளி தொழிலாளி வேறுபாடு நீங்கிடும் நேரம். ஆண் - பெண் பேதம் மட்டும் இருக்கலாமா?

பெண் கள் சுதந்திசூழாக - வளமாக வாழ்ந்த நாடுகள் மிக மேலானதாக இருந்துள்ளன. அந்தக் காலமே அந்த நாடுகளின் பொற்காலமாகும்.

எனவே, சிரிளமைத் தன்மை கொண்ட எமது அன்னைத் தமிழ் மறுமலர்ச்சி அடைந்திட வரலாறு படைத்த பரம்பரையினராகிய நாம் மீண்டும் வரலாறு படைத்திடும் தன்மை பெற்றிட, நலிந்துள்ள நமது நாடு பொளிந்து மிளிந்திட, குடும்ப நவங்குலையாது, ஒழுங்கு சீர் கெடாது பெண்ணையை முழுமையாக நீங்கி ஆணின்றிப் பெண்ணைல்லை - பெண்ணையில் ஆணில்லை என்ற பரந்த நிலையைச் கல்வியாற் கொண்டு, மக்கள் சமுதாயத்தில் எழுச்சி பெறவேண்டும் பெண்கள் குலம்.

அன்பும் ஆசையும்

- ஜெயச்சந்திரன் ஜெயமாழுகன்

தசரதன் இராமனில் வைத்தது ஆசை கோசலை இராமனில் கொண்டது அன்பு தசரதன் இராமனைப் பிரிந்ததால் தவித்தான் ஆயரப் பிரிவால் உயிரினை விட்டான்

ஆசையால் அழிந்தோர் அவனியில் கோடி ஆசையில் வாழ்வோர் அதனிலும் கோடி ஆசையை அழிந்தோர் அடைவது இனபம் ஆசையில் வாழ்வோர் அடைவது துன்பம்

அன்பின் வார்த்தை சத்தியம் ஆகும் அன்பு செயலுடன் அறத்தினை ஆக்கும் அன்பு உள்ளத்தில் சாந்தியை அளிக்கும் அன்பே மனிதனில் கடவுளைக் காட்டும்.

அன்புக்கும் ஆசைக்கும் அர்த்தங்கள் வேறு ஆசையை அன்பாய் பார்ப்பது வேறு அன்பு என்பது இன்பத்தின் வீடு ஆசை என்பது துன்பத்தின் கூடு

அன்புடன் வாழுப் பழகி விட்டாலே ஆசைக்கு அங்கே இடமே இல்லை என்றும் ஆசைதான் வாழ்க்கையே யானால் அர்த்தமே இல்லை வாழும் வாழ்க்கையில்

அன்புடன் ஆசையை இணைத்து விட்டாலே அவனியில் வாழ்க்கைக்கு முடிவே யில்லை அன்பாய் ஆசையே மாறி விட்டாலோ அதைவிட உலகில் பெரிதுமே இல்லை

முறைசாராக் கல்வியின் வளர்ச்சிப் பாதையில்

- ச. சுப்பிரமணியம்
(பதில் கல்விப்பணிப்பாளர், யாழ்ப்பாணம்)

இலங்கையில் முறைக் கல்வி, முறைசாராக்கல்வி, முறையில் கல்வி ஆகிய மூன்று முறைமைகளும் நடைமுறையில் உள்ளன. முறைக் கல்வியானது:

முழுத்தேசத்திற்கும் ஒரு தன்மையான பாடத்திட்டம், கற்பித்தல் முறை, மதிப்பீட்டுநுட்பம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. ஆண்டு 1—13 வரையுள்ள பொதுக் கல்வித்திட்டமும், பல்கலைக் கழகக்கல்வியும், உயர்கல்வி அமைச்சினால் நடைமுறைப்படுத்தும் தொழில் நுட்பக்கல்வித்திட்டமும் இம்முறைமையுள் அடங்கும்.

முறைசாரார் கல்வியானது:

முறைக் கல்வித் திட்டத்தினாடாக கல்வியைப் பெறச் சந்தர்ப்பம் இழந்தோருக்கும், சமூகமாற்றங்களுக்கு ஏற்ப கல்வியைத் தேடிநிற்கும் எவருக்கும் தேச, இன, மொழி, சமய, பால், வயது ஆகிய எந்தப் பாருபாடும் காட்டாமல் எவருக்கும் வழங்கப்படும் கல்வியாக அமையும். முழுத்தேசத்துக்குமாகவன்றி, எப்பிரதேசத்தில் உள்ளோருக்கு எவ்வித கல்வித் தேவையுண்டோ அவற்றை நிறைவாக்கும் திட்டமுமாகும்.

முறையில் கல்வியானது:

முறைக்கல்வி, முறைசாராக்கல்வி ஆகிய இரண்டு முறைமைகளும் தவிர்ந்த ஏணையக்கல்வி சார்ந்தவைகள் முறையில் கல்வி என அழைக்கப்படும். பத்திரிகை, தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்கள், சூழல் வில் கேட்டறிதல், சினிமா, தொலைக் காட்சி போன்ற வழிமுறைகளையெல்லாம் முறையில் கல்வியினுள் அடங்கும்.

முறைசாராக் கல்வியின் வளர்ச்சிப்பாதையில்: 1970ம் ஆண்டுகளில் படித்துவிட்டு வேலை

யற்றிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு தொழில் திறன் பயிற்சியளித்தல், எழுதவாசிக்கத் தெரியாதோருக்கான எழுத்தறிவை வளர்த்தல் ஆகிய நெறிகளே மாவட்டங்கள் தோறும் சில நிலையங்களில் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. இத்திட்டத்தில் தொழில்திறன் பயிற்சித்திட்டம் மிகுந்த வரவேற்பு பெற்று வளர்ந்துவந்தது. எழுத்தறிவுட்டல் திட்டம் போதிய பிரச்சாரமின்மை, திட்டம் பற்றிய போதியவிளக்கமின்மை, திணைக்களத்தால் போதிய ஊக்குவிப்புச் செய்யப்படாமை, நவீன கற்பித்தல் நுட்பம் புகுத்தப்படாமை போன்ற பல காரணங்களால் எதிர்பார்த்தளவு பயனைத் தரவில்லை. மிகக்குறைந்தளவு வளர்ந்தோரே இத்திட்டத்தினால் நன்மைபெற்றுள்ளனர்.

1985ம் ஆண்டுகளில் மீளவும் இத்திட்டம் புரையைக்கப்பட்டு புதிய நிகழ்ச்சிக் கிட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டன: இதனால் எல்லாமாக ஆறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்த ஆலோசனை கூறப்பட்டதோடு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டது. அவையாவன:

1. தொழிற் திறன் பயிற்சிகள்
2. வளர்ந்தோருக்கான எழுத்தறிவுட்டல் திட்டம்
3. சமுதாயக் கல்வித்திட்டம்
4. வாராறிறுதி ஆங்கில வகுப்புக்கள்
5. நாட்டக் குழுவினருக்கான கல்வி
6. கற்றற் செயற்பாடு மையங்களுடான் கல்வி

தொழிற் திறன் பயிற்சி:

பாடசாலையை விட்டு விலகிபோருக்கான தொழிற் திறனை வளர்த்தெடுப்பதற்கான பயிற்சினையே இத்திட்டம் குறிக்கும்.

விசேடமாக உள்ளூர் மூலவளங்களைக் கொண்டு சயதொழில் ஒன்றைத் தேடிக் கொள்வதற்கு ஊக்கமளிப்பதாகவே இருந்த போதிலும் பிற்காலத்தில் நவீன தொழிற் தேவைகளுக்கும், பிறநாட்டு வேலைவாய்ப் புக்கும் தொழிலாளரைப் பயிற்றுவிப்பதாக மாறியது. மின்னியல், பொறிமுறைத்துறை, உணவுத்துறை, நெசவு, வணத்தல், காரியாய வேலை, இலத்திரவியல், சுற்றுலாத் துறை, விவசாயம், கைத்தொழில், தாதித் துவம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பெரும்பாலும் பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர் தரத்துக்கான வேலையாட்களையே பயிற்றுவிப்பதாகவிருக்கின்றது. இப்பயிற்சிகள் A, B என இருவகைப்பட்டதாக வகுக்கப்பட்டது. 'A' வகை எனப்படுவது 33 மணிநேர பயிற்சிவகுப்புகளை (8 மாதம் கொண்டதாகவும் 'B' வகை 240, 120 மணித்தியாவங்களைக் கொண்ட 6, 4 மாத குறுங்காலப் பயிற்சிகளைக் கொண்டதாகவும் பாடத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலினதும், பாடப்பரப்பினையெழும் கொண்டு இவ்வகை தீர்மானிக்கப்படும்:

இவ்வொரு பயிற்சிக்கும் அடிப்படையான எழுத்தறிவுடன் விசேட பாடத்துறை யுடனான கல்வித் தகைமையும் அடிப்படையாக ஓரளவு எதிர்பார்க்கப்படும்; பயிற்சி வகுப்புகள், வாரநாட்கள், வார இறுதி நாட்களில் மாணவரின் வசதிக்கு ஏற்ப ஒழுங்கமைக்கப்படும். இலவசமான இப்பயிற்சி முடிவில் தேர்வுகளினடிப்படையில் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

வளர்ந்தோருக்கான எழுத்தறிவுட்டல்திட்டம்:

2000ம் ஆண்டில் எழுத்தறிவற்றோர் தொகையை இல்லாதொழித்தல் எனும் கொள்கைக்கமைய - முறைக் கல்வியூடாக எழுத்தறிவைப் பெற முடியாமல் போன வர்களுக்கும், சிறைக்கைத்திகள், சிறுவர் சீர் திருத்தப் பாடசாலைகளில் படிப்பறிவற்ற வர்களுக்கும் விசேட உதவி தேவைப்படு வோருக்கும் இத்திட்டத்தின் சீழ் பயிற்சியளிக்கப்படும். சராசரி 9 மாதங்களுக்கு மாதாந்தம் 60 மணிநேரம் எழுத்தறிவுட-

ல் நடைபெறும். வயது வந்தோருக்கும் படிப்பை இடை நிலீல் விசேடாருக்கும் கூட இத்திட்டம் நன்மையளிப்பதாகவுள்ளது. மாலை நேரத்தில் (5-7 மணி) 2 மணி நேரம்-அவர்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை விடுவிக்கும் வகையிலான பொது அறிவுடன் இணைத்து எழுத்தறிவுட்டலும் செய்யப்படும்.

இவ்வகைப் பயிற்சியைப் பெற்றோர் தாமாகவே கடிதங்கள் எழுதவும், பத்திரிகைகள், விளம்பரங்கள் வாசிக்கவும், படி வங்களைப் பூரணப்படுத்தவும் கூடியவர்களாகவிருப்பதனால் இத்திட்டம் நல்ல பயனுள்ளதாகவுள்ளது. வளர்ந்த ஆண், பெண்களைத் தேவையெனில் தனித்தனியாகவும், கூட்டாகவும் பொது நிலையங்களில் வைத்துப் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. மிக வேகமாக வளர்ச்சியடையும் திட்டமாகவுள்ளது. எழுத்தறிவைப் பெறும் எவரும் மேலும் தமது அறிவை நூல்களுடாக விருத்தி செய்ய வாய்ப்புள்ளது;

சமுதாயக் கல்வித் திட்டம்:

தமது நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை விடுவிப்பதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் அடிப்படை அறிவு முக்கியமாகிறது. ஆனால் அவ்வறிவைப் பெறத்தவறியோருக்குரிய அடிப்படைக் கல்வியை இத்திட்டம் வழங்குகிறது. இங்கு முறைக் கல்வித் திட்டம் போலன்றி மாணவரின் அளவு மட்டத்துக்கேற்ப பாடத் திட்டங்களை வகுத்தும், மாணவர்களை வகுப்பேற்றம் செய்தும் - துரிதமாக அறிவைப் பெறச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படும். இங்கு பயிறுவோர் அனேகமாக வளர்ந்தோராகவுள்ளதால் அவர்களின் நாளாந்த வேலைப் பளுக்களுடன் இதனையும் விரைவாகக் கற்க வேண்டியுள்ளதால் இத்திட்டத்துக்கு அடிப்படைக் கல்விக்காக 11 வருடங்கள் தேவைப்படாது. அவர்களின் தகுதி நிலைக் கேற்ப கல்விக்காலம் தீர்மானித்து நடாத்தப்படும். பாடசாலைகள், பொது மணிப்பங்களில் இல் வகுப்புகள் விசேடபயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களினால் நிறைவேற்றப்படும்; இவ்வசமாகவே இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

வார இறுதி ஆங்கில வகுப்புக்கள்:

ஆங்கிலக்கல்வியை இரண்டாம்மொழி யாகக் கற்கவிரும்பும் இத்திட்டத்தில் வார இறுதி நாட்களில் பாடசாலைகளில் இக் கல்வியை மாதாந்தம் சிறு தொலைப் பணத்தைச் செலுத்திக் கற்கமுடியும். க.பொ.த. சாதாரணதர பாடத்திட்டத் தையுடைய இக் கல்வி வகுப்பு முடிவில் திணைக்களத்தால் நடாத்தப்படும் தேர்வுக் குத்தோற்றிச் சான்றிதழைப் பெறமுடியும். பிறநாடுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடிச் செல்வோருக்கு மீது உதவியாக இத்திட்டம் இருந்துவருகிறது.

நாட்க குழுவினருக்கான கல்வி:

சமுதாய வளர்ச்சியையொட்டியும், சமூகத்தின் தேவைகளையொட்டியும், உடனடி பிரச்சனைகளை விடுவிக்கும் நோக்குடனும் சிலபாடப்பரப்புகளில் கல்வியறிவு குறிப் பிட்ட ஒரு சாராருக்குத் தேவைப்படும். அத்தேவைகளை நிறைவாக்கும்போது அவர்களால் வாழ்வில் பல நன்மைகளைப் பெறமுடியும் எனும் கோட்பாட்டுக்கமைய இக் கல்வித்திட்டம் அமையும்.

1. உணவும் போஷணையும்
2. குழந்தைபராமரிப்பு
3. முதலுதவி
4. போதைப் பொருள் பாவணையிலி ருந்து விலகுதல்
5. ‘எயிட்ஸ்’ நோயிலிருந்துதப்புதல்
6. தொழில் வழிகாட்டல்
7. கல்வி வழிகாட்டல்

போன்ற உடனடிப் பிரச்சனைகள் எவ்வும் கவனத்தில் எடுக்கப்படும். இங்கு வயது பால் எதுவும் கவனத்தில் எடுக்கப்படமாட்டாது. பயிற்சிகள் சில நாட்களுக்கோ சில வாரத்துக்கோ நீடிக்கலாம். தமது கல்வித்தேவைகளை குறிப்பிட்டு விண்ணப் பிக்கும் குழுக்கள் எவரும் இந்நன்மையைப் பெற முடியும்.

கற்றற் செயற்பாட்டுமையங்களுடான கல்வி:

பொதுக்கல்விப் பாடசாலைகள் அண்மையில் இல்லாத காரணத்தால் குறிப் பிட்ட கிராமமக்களின் சிறார்கள் பாதிக் கப்படுவர் எனக்கருதும் நிலையில் பொதுக்கல்விப் பாடசாலை அமையும்வரை தற்காலிமாக மேற்கொள்ளும் திட்டமே இதுவாகும். பொது மண்டபங்களிலோ, தற்காலிககொட்டில்களிலோ ஆரம்பக் கல்விமணவர்களுக்கு கல்வி ஏற்பாடு செய்யப்படும். இடைக்காலத்தில் புதிய பாடசாலை திணைக்களத்தால் அமைக்கப்பட்டதும் இத்திட்டம் முறைக்கல்வித்திட்டத்துள் சேர்க்கப்படும். விசேஷமாக ஆரம்பக்கல்வித்திட்டமே முதன்மை பெறும். அகதிமுகாக்கள், புதிய குடியேற்றக் கிட்டங்கள், போன்றன தோன்றும்போது இவ்வாறான பிரச்சனையும் தோன்றும். அவ்வேளங்களில் இத்திட்டம் மிதுபயன் தரும்.

முறைசாராக கல்வியில் புதிய பரிமாணங்கள்:

ஏற்கனவே இருந்த முறைசாராக்கள் வித் திட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகள் ஆராய்ந்து பின்வரும் பரிமாணங்கள் யாழிப்பாண மாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. அவை காலக்குமில் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

புதிய பாடப் பரப்புகள் சேர்த்தமை;

சுயதொழிலைத் தேட உதவும் முகமாக பாடத்திட்டங்களில் - தொழில் பற்றிய அறிவு, சந்தைப்படுத்தல், தொழிலோடு ஈடுபட்டுள்ளஸ்தாபனங்களும், ஈடுபட்டுள்ளோரும் போற்ற விடயைப்பறப்படுகள் சேர்க்கப்பட்டு முழுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொழில் பயிலுணராக்கல் திட்டம்:

தொழிற்திறன் பயிற்சியைப் பெற்ற எவரும் அதே நிலையத்தில் 6 மாத காலம் தொடர்ந்து வழிமையான பயிற்சி நேரத்

துக்குப் புறம்பாக பயிலுனராக பணிபுரி யச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படும். ஆசிரியரின் வழிகாட்டல், பாடசாலைக் கருவி உபகரணங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி திறமையையும், தொழில்சார் நம்பிக்கையையும் பெறும் மாணவர் வேலையுகில் நம்பிக்கையுடன் புச் இத்திட்டம் வழி வகுக்கும்:

மாவட்ட வளாநிலயம் அமைத்தல்:

ஓவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முறை சாராக் கல்வி நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிக்கவும், பிரதேசதேவைக்குரிய கலைத் திட்டங்களை வகுக்கவும், சீராக்கவும், கல்வி அபிவிருத்திக்கான தகவல், புள்ளி விபரங்களை வெளியிடவும், ஆசிரியர், அதிபர், சமுதாயத்தினருக்கான பயிற்சிகளை அளிக்கவும், கணக்காட்சிகளை நடாத்தவும். நலீன விவரணை வீடியோ நாடாக்களைத் தயாரிக்கவும் இவ்வள நிலையங்கள் உதவும்.

தகவல் வெளியிடு:

சமூகம், மாணவர், ஆசிரியர், அதிபர் போன்றோருக்கு முறைசாராக் கல்வி பற்றியும், புதிய பாடப் பரப்புகள் பற்றியும், வழிகாட்டல்களையும் தெரியப்படுத்தக் கூடிய “செய்திப்பத்திரிகை” யை மாதாந்தம் வெளியிடல் மூலம் இக் கல்வி முறையில் ஊட்ட உதவும்.

சுயதொழில் வழிகாட்டி வெளியிடல்:

தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்களும் சரி, பெறாதவர்களும் சரி தொழிலொன்றைச் சுயமாக ஆரம்பிக்க விரும்பினால் அதை தொழில் பற்றிய அறிவும், அவற்றை ஆராய்ந்து அறிக்கைப்படுத்தும் தகுதியும் இருந்தாலே கெட்ட சேவைகளைப் பெறக் கூடியதாலேவிருக்கும். இதற்கு அவர்களுக்கு வழிகாட்ட எவ்விதசேவையும் தற்சமயம் இல்லை. இக்குறைபாட்டை அகற்றும் நோக்கில் நாட்டில் புரியப்படும் சிறுதொழில்கள் பற்றிய நூற்றுக்கணக்கான சுயதொழில் வழிகாட்டிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களை வாசித்தறியும் எவரும் தனது தொழிலுக்கு ஏற்ப தனது வாசித் தறிவைப் பயன்படுத்தித் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியும்.

தொழில் வழிகாட்டல் சேவை:

தொழில் வழிகாட்டல் சேவை தற்சமயம் எங்கும் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அக்குறைபாட்டைப் போக்க தொழில் வழிகாட்டல் சேவை பாடசாலைகள் தோறும் போதனா சிரியர், அதிபரால் மேற்கொள்ளப்படும், போது பொருத்தமான தொழிலையோ கல்வித்துறையோ தெரிய உதவுதாக விருக்கும்.

மேற்கூறிய பரிமாணங்கள் இன்று பெருந்மையை அளித்து வருகின்றது.

இன்றுவரை இருந்த பயிற்சி நெறிகள் அனேகமாக பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளரைப் பயிற்றுவிப்பதாகவேயிருந்து வந்தது.

அண்மைக்காலத்தில் இடைநிலை எந்திரவியல் தகுதி, டிப்ளோமா தகுதிநிலைத் தகுதியடைய பயிற்சிகளும் முறைசாராக் கல்வியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1. படவரைஞர்
 2. மேற்பார்வையர் மட்டப்பயிற்சிகள்
 3. ஆசிரியர்பயிற்சி
 4. தொலைக்காட்சி திருத்துதல்
 5. இலத்திரனியல் பயிற்சிகள்
 6. தாதிகள் பயிற்சிகள்
 7. தொழிலை ஆரம்பிப்போருக்கான முனைமைத்துவ பயிற்சிகள்
- போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன.

அண்மைக் காலத்தில் பட்டக்கற்கை நெறிகளையொத்த தராதரமுடைய பயிற்சிகளும் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. B. Ed. - கல்விமாணிப்பட்டதெறி
2. பட்டதெறி - தாதித்துவம்
3. பட்டதெறி - தொழில்நுட்பம், உயர்கல்வி வசதிகள்

போன்றன எதிர்காலத்தில் பாடவிதானத்தில் சேரும் என எதிர்பார்க்கலாம்

இன்பம்

- ஈசையூர்த்தவா

அறம்பல செய்தால் அஃது

ஆண்றோருக் கின்பம் நல்ல
மறம்தரும் செய்கை தன்னில்
மறவருக் கின்பம் பூவை
வான்ததைக் கடலைக் கண்டால்
வண்டமிழ் கவிஞருக் கின்பம்
கான்ததைக் கேட்டிருந் தால்
கவினுறு இசைஞருக் கின்பம்!

காகிதக் கப்பல செய்து

கடும்மழை பெய்த நிரில்
ஏகுதல் கண்டே, எங்கள்
இளஞ்சிறார் இன்பம் கொள்வர்
வண்ணத்துப் பூச்சியே போல்
வடிவாய்வ் வான் மீதில்
எண்ணியே இன்பங் கொண்டு
ஏறுவார் வான் ஊர்தி!

கட்டிளம் பெண்ணைக் கண்டு

காளையோ இன்பங் கொள்வான்
முட்டியே மோதிப் பார்த்து
முறுக்கலே சிலருக் கின்பம்
தட்டியே பறித் தெடுத்து
தரங்கெட வாழ்க்கை யோட்டி
மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொள்ளல்
யன்னிலே பலருக் கின்பம்!

நலிந்தவன் தன்னைத் தேடி

நடிப்புட விடர் கொடுத்து
மெலிந்ததை ரசனை யாக்கி
மிடுக்குடன் வாழும் மாந்தர்
அழிந்ததை எண்ணிப் பாரார்
அவனையே கேவி செய்வார்
இழிந்ததைத் தேனாய் எண்ணி
இன்பமென் ரெடுக்கும் மாக்கள்!

மடியிலே காசும் இல்லை
மனையிலோ புகையும் இல்லை
குடியிலே இன்பம் துய்த்து
குடிதனை மாளச் செய்வார்
வடிவான் பெண்ணோ வீட்டில்
வருகின்றார் எங்கோ இன்பம்
வீடிவென்ன வருமா சொல்வீர்?
வீதம்விதம் இதுவா இன்பம்?

சாப்பாடு கிடைத்தா லங்கே
சவட்டலா மென்றி ருப்பார்
சாப்பாடே இன்றி நாளும்
சாவதை எண்ணிப் பாரார்
மற்றவன் துயரில் வீழ்
மறைவிலே இன்பம் காண்பார்
சற்றேனும் தலையைக் கொஞ்சம்
சரியாகப் பாவிப் பாரோ?

இயல்பினுக் கேற்ற வாறு

இட்டுநா முண்டு வாழு
முயலுதல் இன்பம் பாரில்
முன்னேற இதுவே பாதை
அயலவன் உயர்வா னென்றால்
அன்புடன் இன்பம் கண்டு
துயரிலா லோகச் சூழல்
தோன்றவே கருவி ஆவோம்!

“ஓரு கவிதை இயற்றுவதிலே இருக்கிற பெருமை ஒரு நிலத்தை உழுவதிலேயும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாதவரை ஒரு நாடு முன்னேறாது.

- டாக்டர் வாழிங்டன்

தமிழிலுள்ள நடன சாஸ்திர நூல்கள்

இரு குறிப்புரை

- பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

மிக நீண்டகாலமாகத் தமிழர் வளர்த்துவந்துள்ள நுண்கலைகளிலே இசை, நடனம், கட்டிடக்கலை, சிற்பம், ஒவியம் முதலியன் குறிப்பிடற்பாலன. இக் கலைகள் மகிளின் வாழ்வினை நன்குபயன்படுத்தி வந்துள்ளன. இவை நன்கு வளர்ந்தபின்னரே அவ்வற்றிக்கான சாஸ்திர நூல்களும் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. இக் கலைகளுக்குச் சாஸ்திரமும், செயற்கையுறுபும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போக்கு சமமான மூக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; செய்கைமுறையினை நன்கு செய்வதற்கும், புதிய மாற்றங்களையும் பரிமாணங்களையும் இக்கலைகளில் ஏற்படுத்துத்தற்கும் சாஸ்திர அறிவு அவசியமாகும். எனவே சாஸ்திர அறிவின் இன்றியமையாமை நன்கு தெளிவாகும்.

தமிழகத்திலே வளர்ந்து வந்துள்ள மேற்குறிப்பிட்ட கலை மரபுகளிலே தமிழ்நாட்டுக்குரிய தனிச்சிறப்பியல்புக்களும்: பரந்த பாரததேசத்திற்கான பொதுப்பண்புகளும் காணப்படுகின்றன. இவை பற்றிய நூல்கள் தமிழிலும், இந்திய சாஸ்திரீய மொழியாகவும், பொது மொழியாகவும் நெடுஞ்காலமாக விளங்கி வந்துள்ள வடமொழியிலும் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. ஒப்பிட்டு ரீதியிலே நோக்கும்போது, இக் கலைகளின் சாஸ்திரம் பற்றிய பழைய நூல்கள் தமிழிலே மிகக் குறைவாகவே கிடைத்துவதானமை தூர்திர்ஸ்டாமே.

பரதநாட்டியம் தமிழகத்திலே சிறப்பான செந்தெறிக்கலையாக நீண்ட வரலாறு கொண்டுள்ள கலையாயினும், அதன் சாஸ்திரம் பற்றிய தமிழ் நூல்கள் ஒரு சிலவே கிடைத்துவதன் பழைய நூல்கள் பலவற்றின் பெயரிகளும். சில பகுதிகளும்

சில பழைய நூல்களின் உரையாசிரியர்களின் கூற்றுக்கள் மூலமே அறியக் கூடிய தாக உள்ளன. எனினும் இவைபற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நடனக்கலை, பரதசாஸ்திரம், கூத்தியல், ஆடற்கலை, சதிர், சின்னமேளம் எனப்பல வாறு அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது பரதசாஸ்திரம், எண்பதுவடமொழிக்கலை மரபையாட்டி வந்துள்ளது. பரத எனும் பதம் பரதநாட்டியத்தின் முக்கியமான அம்சங்களான பாவம், ராகம், தாளம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் என ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். வடமொழியிலுள்ள காலத்தால் முந்திய நாடகவியல், நடனவியல் நூலான நாட்டியசாஸ்திர ஆசிரியர் பெயராகவும், நாடகம் அல்லது நடனம் நடிப்பவர் அல்லது ஆடுபவிரைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகவும் இந் நாடகக்கலை, நடனக்கலை ஆகியவற்றினைக்குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகவும் இப்பதம் நிலவி வந்துள்ளது. பழைய காலத்திலே நடனம் நாடகத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், ஆடப்பட்டும் வந்துள்ளது. நாட்டியம் எனும் பதம் இன்று நடனக்கலையினைக் குறிப்பினும், நாடகம் எனும் பொருளிலேயே நீண்ட காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் இப் பொருளிலே தான் (கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டு வரையில்) தமிழகத்திலே

சிலப்பதிகாரம்:

தமிழிலக்கிய வரலாற்றினை நோக்கும் போது, சங்க நூல்களிலே கூத்து எனும் பதமே பெரும்பாலும் நடனத்தைக் குறித்துள்ளது சங்ககாலத்திற்குச் சற்று பிந்திய நூலான சிலப்பதிகாரத்திலே தான் (கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டு வரையில்) தமிழகத்திலே

நடனம் ஒரு திட்டவட்டமான சாஸ்திரீயக் கலையாக, செந்தெறிக்கலையாகக் கூறப்பட்டுள்ளதை அவதாணிக்கலாம். இந்நால் தமிழுக்குச் சிறப்பான இயல், இசை, நாடக அம்சங்களை ஒருக்கே கொண்டிலங்கும் முத்தமிழ்க்காப்பியமாகவும் விளங்குகின்றது. எனினும் அதன் சில பகுதிகள் குறிப்பாக அரங்கேற்றுக்காதை, வடமொழியிலும், தமிழிலும் உள்ள நடனசாஸ்திர நூல்களின் சாயலை நன்கு கொண்டிருப்பது குறிப்பிடற்பாலது. எடுத்துக்காட்டுகளாக, இந்நாலிலே வரும் ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரமான மாதவி

“ஆடலும் பாடலும், அழகும் என்று இக் கூறிய மூன்றின் ஒன்று குறைபடாமல்” விளங்கி நடனத்தின் பல்வேறு வகைகளையும், அம்சங்களையும் 5 வயது தொடக்கம் 12 ஆண்டுவரை ஏழு ஆண்டுகளாக “நாட்டிய நன்னூலின்” படி நன்கு கற்றுச் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தான் எனவருணிக்கப்படுகிறான். தொடர்ந்து, ஆடல் ஆசான், இசையேஙன், நன்னூற் புலவன், தண்ணுமை முதல்வன், குழலோன், மொழிப்புலமையோன், அரங்கம், தலைக்கோன், வாரப்பாடல், தேசிக் கூத்து, மார்க்கக் கூத்து முதலியன். பற்றிச் செந்தெறிக்கலைநூல்களிற் போன்று எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மாதவி “நாட்டிய நன்நூல் நன்கு கடைப்பிடித்துக் காட்டினாள்” எனவரும் குறிப்பின் மூலம் நீண்டகாலமாக நடனமரபு தமிழகத்திலே நிலவிவந்துள்ளதை தெளிவாகின்றது. மேலும் இக்கூற்றுப் பொதுவான இந்தியநடன மரபாக நாட்டிய சாஸ்திர மரபினைக் குறிக்கின்ற தாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஒரு சாராார்களுதுவர். இக்கருத்து நன்கு விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். மேலும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு செந்தெறிக்கலை கருக்குப் பொதுப்பண்புகளும் உள்ளன. மேலும் இந்நாலின் ஆய்ச்சியர் குரவை, குஞ்சக்குரவை ஆகிய பகுதிகளிலே கிராமிய நடனப்பண்புகள் நன்கு தென்படுகின்றன.

ஆனால் தமிழிலுள்ள நாடக (நடன) சாஸ்திர நூல்களாகக் கூறப்படும் பல பழைய நூல்கள் இன்று கிடைக்கவில்லை.

இவற்றின் பெயர்களும், சில பகுதிகளும் சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்கள் குறிப்பாக அடியார்க்கு நல்லார் (கி. பி. 14ம் நாற் றாண்டு) தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் களான இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கிணியர், பேராசிரியர் முதலியோர் தரும் சில சான்றுகளாலும் அறியப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, அடியார்க்குநல்லார் பரதம், அகத்தியம், முறுவல், சயந்தம், குண்நால், செயிற்றியம், இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதீயம், மதி வாணர் நாடகத்தமிழ்நூல், கூத்தநூல் முதலைவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலிரண்டும் அக்காலத் திடேலயே கிடைக்கவில்லையெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அகத்தியம் செயற்றியம் ஆகியவைற்றிவிருந்து சில குத்திரங்களைத் தொல்காப்பிய உரை ஆசிரியரான இளம்பூரணர், மெய்ப்பாட்டியலுக்குத்தாம் எழுதிய உரையிலே எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். முறுவல், சயந்தம், குண்நால், செயிற்றியம் முதலியவைற்றிவிருந்து சில குத்திரங்கள் கிடைத்துள்ளன எனவும் அறியப்படுகின்றது. சயந்தம், செயற்றியம் ஆகியவைற்றிவிருந்து யாப்பெருக்கலவிருத்தி ஆசிரியரான குணசேகர முனிவரும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலுக்குத்தாம் எழுதியுள்ள உரையிலே பேராசிரியரும் சில குத்திரங்களைக் கையாண்டுள்ளார். இசைநுணுக்கம் முதலிய ஐந்து நூல்களையும் இவ் ஆசிரியர் அறிந்திருந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. கூத்தநூல் இறையனார் எழுதியுள்ள களவியலுக்கான உரையிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அடியார்க்குநல்லார் காலத்திலும், மற்றைய உரையாசிரியர் காலங்களிலும் இந்நால்கள் எந்த அளவுக்கு முழுமையாக இருந்தன என்பது பற்றி அறிய முடியாதுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களில் எதேனும் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அவற்றின் இயல்புகளை அறிய முடியாதுள்ளது. அவை முற்றிலும் தமிழகத்திற்கேயுரிய நடனமரபுகளைக் கொண்டிருந்தவையா? அல்லது வடபுலத்திலிருந்து ‘தமிழகத்திற்குப் பரவிவந்த நடனமரபுகளையும் உள்ளடக்கமிருந்த தனவா? என்பது பற்றித் திட்மாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. அதே வேண

யில் வடமொழியில் உள்ளவை அனைத்தும் வடநாட்டிற்கே உரியன் என்ற கருத்தும் தவறானதாகும். ஏனெனில் அக்காலத் திலேவடமொழி இந்திய சாஸ்திரீய மொழி யாகவும், பொது மொழியாகவும் விளங்கி வந்தமையால் இந்தியாவின் எப் பகுதியில் வாழ்ந்த அறிஞர்களில் ஒருசாரார் அம் மொழியில் எழுதி அகில இந்திய அறிவியல் ரீதியில் அறிமுகமாகினர் அல்லது, பிரபல்ய மடைந்தனர். தமிழ்நாடும் இதற்குவிதி விலக்காக இருக்கவில்லை. இக்காலத்தில் அறிஞர்கள் தத்தம் ஆய்வு முடிவுகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போக்கினை இங்கு ஒப்பிடலாம். எனவே தெண்ணாட்டுக் கலை மரபுகளும் வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளமை ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலது.

இன்று முழுமையாகவோ அல்லது ஒரளவு சூறிப்பிட்ட பகுதிகளையோ கொண்டனவாகக் கிடைத்துள்ள தமிழில் உள்ள நடன நூல்களிற் கணிசமானவை மத்திய காலத்தைச் சேர்ந்தவை. பெரும் பாலும் கி. பி. 1000 - 1800 வரையுள்ள காலத்தைச் சேர்ந்தவை எனலாம். ஒரு சில நூல்கள் 19ம் நூற்றாண்டிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பிரசரிக்கப்படாது ஏட்டுச்சுவடிகளாகவும் சில நூல்கள் இருப்பதாக அறியப்படுகிறது. எனினும் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ள சில முக்கியமான நூல்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவற்றுட் சில இலங்கையிற் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது. எனவே சிவாற்றின் பெயர்கள் மட்டும் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டப்படும் மேலும் ஒரே பெயரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களும் இருந்ததாகவும் தெரிகின்றது.

மேலும் இந் நூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ள நடனமரபுகளுக்கும், வடமொழி நடன நூல்களில் காணப்படும் மரபுகளுக்கு மிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் கணிசமான பகுதிகளிலே காணப்படுகின்றன. எனவே இவைகளுக்கிடையிலே பரஸ்பர தொடர்புகள் நிலவி வந்துள்ளமை நன்கு புலனாகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களின் வரிசையிலே கூத்தநூல், பரதசேனாபதீயம், பஞ்சமரபு ஆகிய நூல்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட உரையாசிரியர்களின் குறிப்புகளிலும் வந்துள்ளன. ஆனால் இன்று

கிடைத்துள்ள இந்நூல்கள் “பழைய காலத் தவை அல்ல; பிற்பட்டவை” என ஆய்வாளர்களில் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். இவற்றின் மொழிநடை, வடமொழி நூல்களிற் காணப்படும் கருத்தொற்றுமை முதலியன் இதற்குக் காரணங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. எனினும் இந் நூல்களின் முக்கியத்துவத்தினைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

கூத்தநூல் ச. து. போகி அவர்களாலே இந்நூற்றாண்டிலே குறிப்புறரகளுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவனார் இயற்றிய பஞ்சமரபு கூடுதலான இசை அம்சங்களைப் பெரிதும் கூறுகின்றது.

இந்நூல் யாழ்மரபு, வங்கியல்மரபு, கண்டமரபு, கூத்துமரபுகள், தாளமரபு எனும் ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டிலங்கு கிறது. இந்நூலில் நடனம் அல்லது ஆடல் பற்றி ஒரு பகுதியில் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது. கூத்துமரபுகளிலே ஆடலியல், அபிநயவியல், தண்டியவியல் ஆகிய மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன.

இன்று கிடைத்துள்ள ஆதிவாயிலார் எழுதியதாகக் கூறப்படும் பரதசேனாபதீயம் ஒருபாரிய நூலின் சிறு பகுதியென ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். 66 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ள இந் நூலில் வந்துள்ள செய்யுட்களில் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதி பந்சினார்க்கினியரும், சிலப்பதி கார உரையாசிரியரான அடியார்க்குஞல் லாகும் குறிப்பிடும் பரதசேனாபதீயச் செய்யுட் ஒன்றேனும் காணப்படவில்லை. இந்நூலிலே கடவுள் வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து. 12 தாண்டவங்கள், “பரதம்” எனும் பதத்தின் விளக்கம், பாவராக தாளபாகுபாடுகள், யைம், போகம், அபிநயம், பாதக்கிரமம், இறைவனின் ஜந்தொழில், ஆனந்ததாண்டவம், முதலூல், வழிநூல், அபிநயமும் வகைகளும், சாரி, இலாசியம், விருத்தி, இராகம், தாளங்கள், சார்பு நூல்கள், ஆசிரியன்தன்மை, ஆடலாசிரியன், இசையாசிரியன் ஆகிய விடயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. இதற்கான உரையுடன் இது வெளிடப்பட்டுள்ளது. நூல் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலிலே பாவம், அபிநயம் என்பன பின்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றன. அதவாது:

“பாவப் பகுதி பகருங்காலை
அகத்தினைத் ததுவாமிதனை
முகத்தாற் கரத்தாலசைத்து முதற்
காட்டல்”

தபிநய மென்றிங்கறையப்படுமே’’
பாவப்பகுதிகளைச் சொல்லுங்கால் மனத்
தால் நினைத்தது பாவம். இதனை முதற்
தால் கரத்தால் அசைத்துக் காட்டுவது
அபிநயமென்று சொல்லப்படும் என்பதோம்.

இந்நாலிலும், உரையிலும் பரத நூல்கள்
பல அறியப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றான
பரதசாஸ்திரம் இந்நாலாசிரியரால்
எழுதப்பட்டது. மேலும் அநுகடகம்,
சிதப்பிரபந்தம், கெளரீகடகம், மகாபரத
சூடாமணி, மகாபரதம் முதலிய நூல்களும்
இதனால் அறியப்படுகின்றன. இம் மூன்று
நூல்களும் பின்னர் கூறப்படும் சில நூல்
களும் பழைய நூல்களின் அடிப்படையில்
அவ்வக்காலத்திற்கேற்றவாறு எழுதப்பட்டிருக்கலாம்:

வட மொழியிலும் தமிழிலும் மூன்று பழைய
நூல்களின் அடிப்படையிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்களில் பரதசித்
தாந்தமும் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர்
பெயர் தெரியாது. கூறும் பொருள் தமிழ்
அல்லது வடமொழியிலே கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே தமிழும், வடமொழியும்
கலந்த நடையிலிது அமைந்துள்ளது. பரத
ரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்திலே புரியாத
சில விடயங்கள் விணக்க இது எழுதப்பட்டிருக்கலாம்; தானம் பற்றியும் விரிவாகக்
கூறப்படுகின்றது. இது கூறும் விடயங்களிலே ஆல்தான் பூஜையின் இலக்கணம்,
ராஜசபா, ஸபாபதி, ஸப்யஸ், ஸலப, காய
கலஷனம், வர்ணம், தண்டைக்குலக்ஷணம்,
காயகன், மத்தளக்ஷணம், டக்காலக்ஷணம்
முகவீணைலக்ஷணம், நார்த்தகலக்ஷணம் புஷ்
பாஞ்சலி கூத்துவைக், எட்டுரசங்கள், அரங்
கம் முதலியன் குறிப்பிடற்பாலன். கத்தா
னந்தப்ரகாசம் என்றழைக்கப்படும் நூலும்
இதுவும் ஓரே நூலாகும் எனப் பேராசிரியர்
வே. ராவன் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளார்.

தமிழிலுள்ள சாஸ்திர நூல்களில் திருப்
பெருந்துறை அரபத்த நாவலர் இயற்றி
யுள்ள பரதசாஸ்திரம், அறம் வளர்த்தான்
நம்பி எழுதியுள்ள பரதசங்கிரகம், தஞ்சை
நால்வரின் ஞானோரான் கங்கைமுத்துப்
பின்னை எழுதியுள்ள சபாரசித்தாமணி,
நடனாதிவாதயரஞ்சனம் முதலியன் குறிப்

பிடற்பாலன். இற்றைக்குச் சமார் 200
ஆண்டுகளுக்கு முன் தொகுக்கப்பட்டுள்ள
நூல்களில் ஒன்றான மகாபரத சூடாமணி
எனும் பாவராக-சிங்காராதி அபிநயதர்ப்
பணவிலாசம் எனும் நூல் பற்றியும் சிறிது
குறிப்பிடவாம். இது தொகுக்கப்பட்ட
காலத்திலே வடமொழியிலும், தமிழிலும்
கிடைத்த பல நூல்களையும் நன்கு
ஆராய்ந்த ஓர் அறிஞனே இதனை எழுதி
யுள்ளான் என்பதில் ஜயமில்லை, பரதம்
பற்றிய சில முக்கியமான விடயங்களின்
விபரங்களையும், வளர்ச்சியினையும் இதிலே
காணலாம். இது மூன்று அத்தியாயங்களும்,
சிறிய ஓர் அநுபந்தமும் கொண்டது. முத
லாம் அத்தியாயத்திலே நாட்டிய உபயோக
அவயபேதவினியோகவகைணம் 1-510 செய்
யுட்களிலும், இரண்டாம் அத்தியாயத்
திலே முகர்த்தாதி எழுவகைத்தோற்ற அபிநயலக்ஷணம் (511-809) வரையுள்ள செய்யு
ட்களிலும், சபாநாயகாதிசர்வவாதய பாத
ரலக்ஷணம் 810-1023 வரையுள்ள செய்யுட்களிலும் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. 1026-
1046 வரையுள்ள செய்யுட்கள் அநுபந்தமாக உள்ளன. இவை நடன ஆசிரியருக்கும், மாணவருக்கும் பயனுள்ளன.

இந்த நூற்றாண்டிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் நூல்களிலே மூந்தாராயண ஜயயங்கார் தொகுத்துள்ள அபிநய சாரசம்படுத்தமும், இவரும், பஞ்சாபகேசந்தடுவளாரும் தொகுத்துள்ள அபிநயங்வநிதமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை சென்னை கங்கை விதிவசைபை வெளியிடுகளாகத்தற்பொழுது பிரகாரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், பரதநாட்டியகலா பூஷணம் மாங்குடி துரைராஜ ஜயரின் ஸவபோதபரதநவநிதம் எனும் நூலும் (1957) பிரபல நடனக்கலைகளுக்கும் ஆய்வாளருமான பத்மா சுப்ரமண்யம் எழுதியுள்ள பரதக்கலைக் கோட்பாடு எனும் நூலும் (1985) பிரபல சிரேஷ்ட நாட்டியக்கலைகளுர் வழியூர் ராமையாபிள்ளையின் தெய்வீக ஆடற்கலை (1988) எனும் நூலும் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவை.

தமிழிலே நடன சாஸ்திர நூல்கள் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தமை தெளிவாகின்றது. இன்று கிடைத்துள்ள நூல்கள் பலவற்றில் உள்ள முக்கியமான பகுதிகளைக் காலவரண் முறைப்படி ஒன்று திரட்டி வெளியிடுதலும் இவை பற்றிய காய்தல், உவத்தல் அற்ற ஆராய்ச்சியும் அவசியமாகும்;

கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ எங்கு போய் விட்டாய்

- மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத்

எங்கள் அன்பிற்குரிய
கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ
எங்கு போய் விட்டாய் !
திரும்பி வரும் எண்ணமே
உனக் கில்லையா ?

உனைப் பிரிந்து - நாங்கள்
படும் அனர்த்தம் கோடி கோடி
இதை நீ அறியாயா ?
எங்கள் அன்பிற் குரிய
கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ
எங்கு போய் விட்டாய் ?

அன்று
எமக்கிடையே இருந்த
கந்தன், காதர் உறவை
இன்று எங்களால்
எண்ணிக்கூடப்
பார்க்க முடிய வில்லையே,
கந்தன் வீட்டில் காதரும்
காதர் வீட்டில் கந்தனும்
உண்டு உடுத்து உறங்கிய
அந்த நாட்களை
எண்ணிப் பார்க்கவே
இயலா துள்ள தே
எங்கள் அன்பிற்குரிய
கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ
எங்கு போய் விட்டாய் ?

சித்திரையும் ஹஜ்ஜாம்
எங்களுக்கு
சிறப்பான பெருநாட்கள்
வித்தியாசம் இல்லாது
விரும்பிய படி
விடிய விடிய
ஊர் சுற்றித் திரிவோம்.

இன்று அப்படி
எங்களால் முடிகிறதா ?
எங்கள் அன்பிற் குரிய
கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ
எங்கு போய் விட்டாய் ?

பூரணம் அக்கா - அவள்
எங்களின்
உடன்பிறவாச் சகோதரி
அன்ன பூரணம் அக்கா
அடிக்கடி
வேவிக்கு மேலால்
தலையைப் போட்டு
“ வெக்கா அவிமா ராத்தா
பகலைக்கு ஆக்க அரிசில்லை
நாளைக்குத் தருகிறேன் ”
என்று கேட்ட
அந்தக் குரலை
இன்று
கேட்க முடிய வில்லையே,

அந்தக் குரல்
ஒந்தாச்சி மடத்தில்
எங்கோ ஒரு மூலையில்
இருப்பதாகக் கேள்வி
போய்ப் பார்க்கக் கூட
முடியாதனவு
ஒடிந்து விட்டதே
எங்கள் உறவு
எங்கள் அன்பிற் குரிய
கிழக்கின் வசந்தமே ! நீ
எங்கு போய் விட்டாய் ?
திரும்பி வரும்
எண்ணமே
உனக்கு இல்லையா ?

ந கைச் சுவை

- குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

சிரிப்பு, மனிதகுலத்திற்கு மாத்திரம் உரிய செயற்பாடு. சிந்திக்கத் தெரிந்தவன் மனிதன். சிந்திக்க வல்லவன் மனிதன். இவ்விரண்டுமே, உலகிலுள்ள உயிரனங்களுள், மனித இனம் மிக உயர்ந்த நிலையின் வைத்து எண்ணப்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைகின்றன என்னாம். சிந்தனை மனிதன் பகுத்தறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும்; பிரித்துணர் திறனை அடைவதற்கும்; நன்மனப்பாங்குகள், விழுமியங்கள், நல்லுணரிவுகள் என் பவற்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் அவனுக்கு உறுதுணையாகின்றது.

சிரிப்பு, சிந்திக்க வைக்கிறதா? அவ்வது சிந்திப்பதால் சிரிப்பு ஏற்படுகிறதா? அவற்றுள் எது முந்தியது?: சிரிப்பா? சிந்தனையா? இந்த விவகாரம், கோழியா? முட்டையா? முந்தியது என்ற ஆராய்ச் சியை ஒத்ததாக உள்ளது போவத்தோன்று கிறதல்லவா? எது எவ்வாறாயினும், சிந்திக்கத் தெரிந்தபடியினாலேயே, மனிதன் சிரிக்கிறான். சிரிப்பு, மனிதனைச் சிந்திக்கவும் தூண்டுகிறது என்பதை மறுப்பதற்கு மில்லை.

சில சந்தர்ப்பங்களில், மனிதர்கள் சிலர் அறிந்தோ, அறியாமலோ, மனித சமூகத் திற்கு ஏற்படுத்தியதாக இல்லாத, விரோதச் செயல்களில் ஈடுபாடு கொள்கின்றனர். அவர்கள் சமுதாயத்தில் வகிக்கும் அந்தஸ்து காரணமாகவோ, கொண்டுள்ள விலை பற்றியோ, எல்லோராலும் வெளிப்படையாகவும், நேரடியாகவும் அவர்களின் தப்பு, தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட முடியாமல் உள்ளனர். வேதனைகளை அமைதியாகத் தாங்கிக் கொள்வதைத் தவிர, வேறெதுவும் செய்ய இயலாதவர்களாகவும் காணப்

படுகின்றனர். அவ்வேளை எவ்ரோ ஓரு சிலர், மாற்று உத்திகளைக் கையாண்டு, நாகுக்காகவும், நயமாகவும், மறைமுகமாகவும், அவர்களின் தவறுகளையும், சமூகவிரோதங்களையும் உணர்த்த முயலுகின்றனர். அதேசமயம், அவர்களின் பகைமைக்கும், ஆத்திரத்திற்கும் ஆளாகாமலும் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையிலும் உள்ளனர். ஆகையால், இக்கைங்கரியத்தை தெரியத்துடனும், பயன்தரு வகையிலும் ஆற்றுவதற்கு நகைச்சுவை, பண்டைக்காலத்திலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நகைச்சுவையோடு, குறைகளையும் தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டும் போது, சம்பந்தப்பட்டவர்கள், ஆறு அமர அவை பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள்; ஓரளவு திருந்தியும் கொள்கிறார்கள். ஆழமான, அகலமான விடயங்களை மற்றையோர் நன்கு புரிந்து கொள்ளும்படி, எளிமையாக, இலேசாக வாழைப்பழத்தில் ஊசியேற்றுமாப்போல சொல்வதற்கு, மிகச் சிறந்த உத்தி, நகைச்சுவை ததும்ப எடுத்துக் கூறுவதேயாகும்.

மனித வேதனைகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், புட்டுக் காட்டவும்; அவற்றை இழைப்பவர்களுக்கு அவைபற்றி உணர்த்தவும்; அதுவும் நாகரிகமாகவும் நயமாகவும் அவற்றை விளக்கவும் நகைச்சுவை உத்தி பயன்படுகிற அளவிற்கு வேறெதுவும் பயன்படுவதில்லை எனவாம்.

சிந்திக்கத் தெரிந்த மனிதன், சிந்தியாமல் செய்கின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி சிந்திக்க வைக்க நகைச்சுவை தோன்றியது என்றால் அது மிகையாகாது: எனவே நகைச்சுவை வேதனையின் வீளிம் பில் தொன்றினாலும் சிரிக்கவும், சிந்திக்க

வும் செய்கின்றது. வேறெந்த வல்லபத்தினாலும், பலத்தினாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத பலவற்றை, நகைச்சுவை வெற்றி கொண்டிருக்கிறது. இந்த வகையில், நகைச்சுவை ஆற்றலும், வலிமை வாய்ந்த சாதனமாகத் திகழ்கிறது. மேலும் அரிய பெரிய உண்மைகள், வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள், மனித விழுமியங்கள் என்பவன் பாமரக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது. நகைச்சுவை எவ்வையும் ஸர்க்கும் ஆற்றலையும், அவர்களின் கவனத்தைக் கவரும் திறனையும் கொண்டிருத்தலே அதற்குக் காரணம்.

நகைச்சுவை அனுபவங்கள், மனிதர்கள் முகங் கொள்ளும் போது, பல செயற்பாடுகள் அவர்களின் உள்ளங்களிலும், உடல்களிலும் நிகழ்கின்றன. நகைச்சுவைப் பேச்சாக, துணுக்குகளாக, எழுத்துக்களாகப் பாடவுகளாக படங்களாக அல்லது சம்பவங்களாக அத்தகைய அனுபவங்கள் அமையலாம். நாடகங்கள், திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் போதும் நகைச்சுவை அனுபவங்கள் ஏற்படுகின்றன. நூல்களிலும், உரைகளிலும், நகைச்சுவை விரவிவரும் பகுதிகள் அத்தகைய அனுபவங்களை வழங்குகின்றன.

நகைச்சுவை அனுபவங்கள், முசுகொள் எப்படும் போது அவை தூண்டிகளாகி, மனிதர்களில் துவங்கக்களை ஏற்படுத்துகின்றன: உள்ளங்களில் உவகை, உள்ளக்கிளர்ச்சிகள் போன்ற பல உணர்ச்சிகள் உற்பத்தியாகின்றன. உணர்ச்சிகளின் எழுச்சிக்கு ஏற்ப, மனிதர்களில் நடத்தைத்தகள் தென்படுகின்றன. பல்வேறு அங்க அசைவுகளுடன் சிரிப்பு, ஆடல், ஆவேசம், பரவசம் ஆகியவற்றையும் இந் நடத்தைத்தகளில் அவதானிக்க முடியும்.

நகைச்சுவையால் உந்தப்பட்ட நடத்தை, சிரிப்பாகவும், உவகையாகவும் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கொள்ள முடியாது; ஒரு பகுதியினருக்கு ஆத்திரத்தையும், துன்பத்தையும் கூடத்தரவல்லது.

விரிசடைக் கடவுளும் திரிபுரங்களைத் தமது சிரிப்பினாலேயே ஏற்றதார் என்று

புராணங்கள் கூறுகின்றன. பண்டைய கிரேக்கத்துத் தத்துவ ஞானிகளான பிளேற் நோவும் அரில்டோட்டிலும், நகைப்பு இன் ஜொருசாராகுக்குத் துன்பத்தைத் தருவதாகவும், தண்டனையாக இருக்கும் என்றும் கண்டு கூறியுள்ளனர்.

நெயாண்டி, கேலி, பகிடி, கிண்டல், வேடிக்கை, முஸ்பாத்தி, நக்கல் என்பன, அவற்றைச் செய்பவர்களுக்கு நகைச்சுவையையும், உவகையையும் அளிக்கின்றன: ஆனால் எவ்வரை இலக்காகக் கொண்டு அவை ஏவப்படுகின்றவோ, அவர்கள் துன்பத்துக்கும், இடையூறுகளுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்: கேலிச்சித்திரங்கள் என்று பத்திரிகைகளில் வெளிவருபவைகளில் அநேகமானவை இவ்வகையினவாகவே உள்ளன. அவ்வாறே பல்கலைக் கழகங்களிலும், மற்றும் உயர்கல்வி நிலையங்களிலும், தற்போது நடைபெற்று வருகின்ற “ராக்கிங்” எனப்படும் “பகிடி வதை” யும் பகிடி யாகத் தொடங்கி, வதையாக மாற்றம் பெறுகின்றதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏவப்படுகின்ற சொல்லம்புகளும், ஏனைய செயல்களும், இலக்குகளை அடைந்ததும், வதைக்கின்றன ஏவியவர்கள் நகைச்சுவையில் தினைக்கின்றார்கள்; அதேவேளை ஏவப்பட்டவர்கள் தொல்லைகளுக்குள்ளாகித்துவிக்கிறார்கள். ‘‘பிள்ளைக்கு முஸ்பாத்தியாம், சுண்டெளிக்குச் சீவன் போகுதாம்’’ என்ற நிலையே இங்குமுள்ளது.

பாவியல் தொடர்பான பகிடிகள் அநாகரிகமானவையாகவும், எதிர்ப்பாலரின்மனங்களைப் புண்படுத்துவதாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. இளைஞர்கள் மத்தியில் பாவியல் தொடர்பான நகைச்சுவைகள் பெரிதும் பிரபல்யம் வாய்ந்தனவாக உள்ளன.

தம்மிலும், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள வர்கள் மீதும், வலிமை குறைந்தவர்கள் மீதும் ஏவப்படுகின்ற பகிடிகள், கேலிகள் என்பன அவர்களை இழிவுபடுத்துவதாகவே அமைகின்றன. தமது வலிமை குன்றிய

நிலையில், அவற்றை அவர்கள் பொறுத் தொள்ளுகிறார்கள்; ஓர் உயர்குழுவினர் என்று கருதிக் கொள்பவர்கள், தமிழைச் சாராத பிற குழுவினர்களை - சமயம், மொழி, இனம், நிறம், சாதி அடிப்படையில் பகிடி பண்ணுவதிலும்; கேளி, கிண்டல் செய்வதிலும் இன்பம் காண்கின்றனர். இன்னொரு சாராரின் துண்பத்தில், தாம் உவகை கொள்வதுதான் நகைச்சுவை என்று அவர்கள் என்னுகின்றனர் போலும். அதைகைய நகைச்சுவை ஆரோக்கியம் தரவல்லன அல்ல; அவை நாகரிகமானவையுமல்ல.

நகைச்சுவை கவலைகளைத் தீர்ப்பதாகவும் மனச் சுமைகளையும், மன உள்ளச் சல்களையும் நீக்குவனவாகவும் உள்ளது என்று கூறுகின்றனர். சிரித்து வாழ்பவர்கள் உள், உடல். ஆரோக்கியமாக வாழ்கின்றனர். நகைச்சுவையோடு கல்வி கற்பிக்கும் போதோ, சொற் பொழி வு களை நிகழ்த்தும் போதோ, உரையாடும் போது பெரும்பாலாரின் கவனங்களை ஈர்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே பலர் நன்மை பெறுகின்றனர். கவர்ச்சியாக ஜீசு செயல்களை ஆற்றுவதற்கு நகைச்சுவை சிறந்து உத்தியாக உள்ளது. கழைப்பு, சலிப்பு, சோர்வு என்பவற்றை மனிதர்களிடமிருந்து அகற்றி விடுகிறது நகைச்சுவை. சிறுவர்கள் முதல் முதியோர் வரை நகைச்சுவையை விரும்பி அனுபவிக்க முன்னிற்பர். முது மையில் ஏற்படும் துண்பங்களையெல்லாம் விரட்டி வீடுகின்ற ஆற்றல் நகைச்சுவைக்கு உண்டு. எல்லோருக்கும் கவலைகளையும், துயர்களையும் மறக்கச் செய்து அவர்களை நீண்ட ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு இட்டுச் சென்றும் அரிய சஞ்சீவியாக நகைச்சுவை விளங்குகின்றது. எனவேதான் ஒன்பது சுவைக்குள்ளும் நகைச்சுவையே பெரிதும் யாவராலும் விரும்பப்படுவதாகவும், சுவைகளுள் அரசனாகவும் யிலிருக்கின்றது.

ஆக்கமும் கேடும் நகைச்சுவையினால் ஏற்படுவதால், அதனைக் காத்தோம்பல் முக்கியமானதாக உள்ளது. இதை உணர்ந்து

நகைச்சுவையை ஆக்கத்திற்கே பயண்படுத்த வேண்டும். ஒரு சிலருக்குக் கொண்டாட்டம், பலருக்குத் திண்டாட்டம் என்ற வகையில் நகைச்சுவை இருக்கக்கூடாது. எல்லோரையும் மகிழ்விப்பதாகவே நகைச்சுவை அமைய வேண்டும் என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ளுதல் அவசியம்;

நகைச்சுவை, அதன் பயன்பாடு, என்பன பற்றிப் பல ஆய்வுகளை நடாத்தி யுள்ளனர். நகைச்சுவை சிறப்பாக அமைவதற்கு மொழி முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. நல்ல மொழித்திறன், மொழியாட்சி உள்ளவர்களே சிறந்த நகைச்சுவையைவாய் மொழியிலோ, எழுத்திலோ எழுத்தாளக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். நகைச்சுவையை விளங்கி இரசிப்பதற்கும் மொழித்திறன் தேவையாகின்றது. பயன் படுத்துகின்ற மொழியில் இரட்டைக்கருத்து இருக்கும். சிலேடை என்று தமிழில் கூறுவர். சொல் விளையாடல் மூலமும் நகைச்சுவை தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. வட்டார வழக்குகள், குழக்குறிகள், புதிய சொற்கள் என்பன ஏற்றுப் புரிந்து கொள்பவர்களே, நகைச்சுவையை நன்கு ரசிக்கின்றனர். நகைச்சுவையை, பகிடியை விளங்கிக் கொள்வது முக்கியம். அது ஓர் அறிவு சார்ந்த செயல். நகைச்சுவையை அனுபவிப்பது அல்லது இரசிப்பது என்பது உணர்வு சார்ந்த செயல்.

நகைச்சுவையைப் புரிந்து கொள்வது என்பது ஆளுக்காள் வேறுபடுகிறது. சிலரால் இரசிக்கக் கூடியவை, இன்னுஞ்சிலரால் இரசிக்க முடியாதவைகளாகவுள்ளன. இளைஞர் விரும்பி இரசிக்கும் நகைச்சுவை, முதியவர்களைச் சொல்லினால், அவ்வாறே பெண்கள், ஆண்களுக்கிடையிலும் நகைச்சுவையை இரசிப்பதில் வேறுபாடுகள் உண்டு. மேலும் நகைச்சுவையைத் தனிமையில் இரசிப்பதில் கூடிய இன்பம் அடைகின்றனர். ஒரே தன்மையராக, ஒத்துப் பேரக்க் கூடியவர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளும் குழுவினரிடையே நகைச்சுவை இரசனை அதிகம் உள்ளது. நகைச்சுவையை விளங்கி அனுப

விப்பதற்கு விவேகம் தேவைப்படும்; நாட்டு நடப்பு, பொது அறிவு என்பனவும் தேவை. நல்ல நகைச்சவையாளர்கள் சமூகத்தில் தலைமைத்துவம் நிறைந்தவர்களாகவும்; பலராலும் விரும்பப்படுபவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். படைப்பாற்றல், விவேகம், மொழியாட்சி, தன்னம்பிக்கை என்பன அவர்கள் பால் காணப்படும்.

“சிரித்து வாழ வேண்டும்; பிறர் சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே என்பது பொருள் பொதிந்த கூற்று. நகைச்சவை மனிதர்களை மகிழ்ச்சியாக வாழச் செய்கிறது.

அதேவேளை சமூக ஊழல்களைச் சுட்டிக் காட்டி, அவற்றைக் கழையும் ஆற்றலையும் பெற்றுள்ளது. அத்தகைய வேளைகளில் நகைச்சவையை மிகச் சாதகமாகக் கையாள வேண்டியது அவசியம். நகைச்சவை பிறர் மனங்களைப் புண்டுத்தலாகாது. அது நகைச்சவை சக்தி வாய்ந்தது எனும் போது, அது அனுசக்தி போன்றது. எனவே மனித ஆக்தத்திற்கு மட்டுமே நகைச்சவை பயன் படுத்தப்பட வேண்டியது. அப்போது தான் நகைச்சவை மூலம் தனிமனித அரோக்ஷியமும், சமூக ஆரோக்ஷியமும் வளர்ச்சி பெற ஏதுவாகும்.

கணவு பலித்தது

— ஆலையூரன்

மாலை கருகி நிலா
வான் வெளிபில் தலை காட்டும்
வேளை, அழகொளிரும்
வெற்பும், இளமருசம்,
கீழை இளவுகாற்றும்
கூடிக்குளி ரளிக்க,
ஆளரவும் அற்ற ஒரு
அமைதிச் சூழ் நிலையில்,

மைவார்த்த கண்ணசன் !
மலர் வார்த்த செவ்வரயாள் !
பொய் வார்த்த இடையாள் !
பொன் வார்த்த மேனியாள் !
தை வார்த்த மென்பனியும்
தளிரும் நாணமிட
கையார்த்த மென்வளைகள்
கனிலூர் அங்கமர்ந்து,

ஆயிரம் விழிப் பார்வை
நாற்றிசையும் எய்தி நின்றாள் !
கோயிற் சிலையானாள் !
கொய்யாத மலராணால் !
நோயுற்றாள் காதனினால்
நிலம் பார்த்தாள் கணப் பொழுதில் !
ஆமாம் அக்காரிகையாள்
அத்தான் நிழல் கண்டாள் !

நெருசம் படபடக்க
நினைவு களிகூர
கொஞ்சம், அழகெல்லாம்
கூடிக் குதூகலிக்க
அஞ்சகம், அன்னாள்தன
அடிமேல் அடியெடுத்து
தஞ்சம் அடைந்தாள்தன
தலைவன் ராம்பற்றி !

கூடிப் பிரிந்தவர்கள்
கூடிக்குதூகலித்தார்
வாடைக்காற்றுவும்
வளமாய் இதமளிக்க
ஆடாத சிலையாணாள்
ஆத்தான் மார் பணைந்து
தேடாத சுகமெல்லாம்
தேடிச் சுகங்கண்டாள் !

பக்கம் மறந்தாள் அப்
பாவை தனை மறந்தாள் !
செக்கச் சிவந்து விழி,
இறு வெளுப்பு இதழ் கொள்ள
அக் கா அழகொளிர
அன்பூர் அத்தானின்
கைக்கடங்கி நின்றாள்;
வளவு பலித்ததென்று !

அன்புள்ள தங்கைக்கு.....!

- கவிஞர் செ. சிவானந்த தேவன்

என்னன்புச் சோதரியே கன்னற் சாரே
எழிமொழுகும் பெண்களியே இதய வாழ்வே!
மென்னிதயம் தனிற்படிந்த வேட்கை யாவும்
மேன்மையுடன் நழுவாமல் ஒருங்கு சேர்ந்த,
நீண்ணரிய செந்தமிழின் அஞ்சல் பெற்றேன்!
நெஞ்சத்தின் உணர்வுகளை நெகிழ விட்டு,
என்னிதயம் திறந்துபதில் இயம்பு சின்றேன்.
ஏதேனும் குறையிருப்பின் என்னைக் கேளு!

அண்ணன்தான் முறையுனக்கு, அமைந்த போதும்
அன்னைதரும் பரிவோடும் அஸ்பி னோடும்
கண்ணுக்குள் மணிபோன்று காத்தேன் உண்ணை!
கண்ணியெனும் படியேறிக் கனிந்தும் விட்டாய்!
பெண்ணுன்றன் விருப்புக்கு மறுப்புச் சொல்லி
பேதயிவன் எதிர்வார்த்தை பகன்ற துண்டா?
வெண்ணிலவே! நிவிஷழந்து வரைந்த அஞ்சல்
வெந்தபுண்ணில் வேஷாக வெதுப்பிற் தெள்னை!

உதட்டினிலே வடுவடையோர், ஓயில் இழந்தோர்
ஒவ்வாத கவர்ச்சியிலே உள்ளங் கொண்டோர்
பதக்கடைபோல் தெருவினிலே பவணி செல்லும்
பாவையர்கள் பெருமைக்காய் ஏற்றிப் போற்றும்
சதத்திற்கும் மதிப்பற்ற உதட்டுச் சாயம்
தமிழ்ப்பெண்ணே நிவிரும்பிக் கேட்டல் நன்றோ?
குதப்பிவிட்ட வெற்றிலையின் சாற்றைப் போன்றே
கொவ்வையிதழ் பெற்றவளே நின்கேன் சாயம்?

“பின்னவிட்டுப் பூச்சுடிப் போகும் என்னைப்
‘பிரண்ட்ஸ்’பார் ததுச் சிரிக்கின்றார் அதனால் அண்ணோ
உண்ணிடத்தில் கேட்கின்றேன் முடியைக் கொஞ்சம்
உருமாற்றி வெட்டிடவா?” என்றே நீயும்
என்னிடத்தில் கேட்பதற்கு துணிந்து விட்டாய்!
இருந்தாலும் உண்ணநான் வெறுக்க வில்லை.
மின்னலென ஒளிவிசும் மாதே இந்த
மின்மினிகள் கேவிக்கெலாம் மயங்கல் நன்றோ?

வளர்கின்ற தலைமுடியை மழங்க வெட்டி,
 மலிவான கயிற்றாலே அதனைக் கட்டி,
 வளங்குன்றிப் போய்விட்ட வதனை தன்னை
 வணப்பாக்க மூக்குக்கண் ணாடி மாட்டி
 பலர்பார்த்து நகையாடும் வண்ணம் நீண்ட
 பாதணிகள் அணிந்துவரும் பெண்கள் போன்று
 மலர்கின்ற மொட்டேநீ மாற லாமோ?
 மறத்தமிழர் பண்பாட்டை மீற லாமோ?

“என்றனுடன் கலைபயிலும் “எலிசபெத்” போல்
 எடுப்பாக மினியனிய எனக்கு மாசை.”
 என்றுமடல் வரைந்தனையே எனது தங்காய்
 இதையியம்ப உன்றனுக்கு வெட்க மில்லை?
 நன்றாயுன் நினைவலையுள் நீந்திப் பாரு
 நந்தமிழர் குலப்பெருமை நலிந்தா போச்சு?
 இன்றலர்ந்த கமலமென இளமை சொட்டும்
 ஏந்திழையே நினக்கெதற்கு இந்த(ஸ)கே(ரட்ட) ரு?..”

“பாங்கியெலாம் சைக்கிள்விடப் பழகிக் கெண்டார்
 பள்ளியிலே நான்னன்றே விதி விலக்கு
 தேங்கிநிற்கும் குட்டையெனச் செப்பி யென்னெனச்
 சேர்ந்தொன்றாய்க் கேவிபல செய்கின் றார்கள்
 தாங்களொரு பைசிக்கிள் தயவாய் வாங்கித்
 தந்திடுக்” வெனவேண்டிப் பனுவல் செய்த
 மாங்கனியே மற்றவர்போய்ச் சேற்றுள் வீழ்ந்தால்
 மடையர்கள் போல் நாமும் போய் மூழ்க லாமோ?

இடையொடிய ‘மினி’க்கவுணை இறுக்கிக் கட்டி
 எடுப்பாக ‘சைக்கிளை’ நீ இயக்கும் போது
 தடையின்றி வக்கணைகள் பேசிக் கொண்டு
 தன்பாட்டில் தெருவளக்கும் காளைக் கூட்டம்
 இடைநடுவில் கால்சறுக்கி வீழ்ந்து விட்டால்
 எக்காள மிட்டுநரும் உன்னைப் பார்த்து!
 குடைகொண்டா மானத்தை மறைத்துக் கொள்வாய்?
 குலமகளே நினக்கெதற்கு சைக்கி ளோட்டம்?

மரமிற்றுப் போனது போல் உணர்ச்சி யிற்று
 மதியிழந்த மங்கையர்போல் வாழ்ந்தி டாமலு
 தரமற்ற வேட்கைகளைத் தணித்துக் கொண்டு
 தரமான கருத்துகளைத் தாங்கி யேற்று
 உரமுள்ள நெஞ்சோடும் உண்மை யோடும்
 உன்னதமாம் செந்தமிழர் பண்பி ணோடும்
 திறமான வாழ்வொன்று வாழ்ந்து காட்டி
 திக்கற்ற தங்கையர்க்குத் தீபம் காட்டு!

இலங்கையின் நூலகவரலாறும் அதன் சேவையும்

செவப்புலவர்: அ. பரகராமன்
(உதவிக் கல்வியில் மணிப்பாளர், சுக்சிலமிப்ரத)

நூலகம் என்பதை வாசிக்காலை, படிப்பகம், நூல்நிலையம் என்று பல்வேறு விதமாகக் கூறப்பட்டு வருவதை நாம் அறிகின்றோம். நூலகங்கள் உலகில் இன்று நேற்று உருவானதல்ல. அவை உலகில் காகிதம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே உருவாகி விட்டதற்கான வரலாற்று ஆதாரங்கள் உள்ளன.

உலகில் முதலாவது நவீன நூலகம் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பொஸ்டன் நகரில் 1854 ஆம் ஆண்டில் உருவாகியது. இலங்கையில் தூலக வரலாற்றின் முக்கியத்துவம் பிரத்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே உருவாகின. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் முதல் நவீன நூலகம் கொழும்பில் உருவாக்கப்பட்டது. 1913 ஆம் ஆண்டு இராணுவத்தினரின் பாவணையின் பொருட்டு யூனிட்ட்ட் சேர்வில் நூலகம் என்ற நூல்கழும், 1924 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நூல்கழும், 1929 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தரணிகள் சிவில் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோரின் பாவணைக்காக பெட்டா நூலகமும் (புற்தகோட்டை நூலகம்) ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து இயங்குவதில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள் காரணமாக யூனிட்ட் சேர்வில் நூலகம் கொழும்பு நூலகத்துடன் இணைந்து கொண்டது.

யாழிப்பானத்தில் 1942 ஆம் ஆண்டில் பொது நூலகம் ஆரம்பமாகியது. பிரதான நீதி மன்றச் செயலாளர் எஸ். சி. கிரினியர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகம், பெரும்பாலும் சட்டத்தரணிகளாலேயே பயன் படுத்தப்பட்டது. யாழி நூலக அமைப்பு இங்கு 1933 ஆம் ஆண்டில் உருவாகியது. இலங்கையில் 1945 ஆம் ஆண்டில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபின்னர், பொது நூலகங்களும் பாடசாலை நூலகங்களும் தத்தம் சேவைகளை விரிவு படுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு உருவாகின. 1960 ஆம் ஆண்டளவில் பாடசாலையில் நூலகங்கள் தொடர்ப்பான முதலாவது சட்டமூலம் இலங்கையில் இயற்றப்பட்டது. பின்னர், 1967-இல் இலங்கையின் கல்வி நூற்றாண்டை முன்னிட்டு அநேக பாடசாலைகளில் நூலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வளர்ச்சி அடையலாயின.

இலங்கையில் பரவலாக வழங்கப்பட்டு வரும் நூலக சேவையை நான்கு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். அவையான,

- (அ) தேசிய நூலகங்கள்.
- (ஆ) பொது நூலகங்கள்.
- (இ) கல்வி நிறுவன நூலகங்கள்;
- (ஈ) சிறப்பு நூலகங்கள்;

(ஊ) தேசிய நூலகங்கள்:

இது அரசாங்கத்தினர்கால் நடத்தப்படும் உயர்ந்த தரத்திலுள்ள தேசிய மட்டத்திலைமெந்த நூலகமாகும். இது 1970 ஆம் ஆண்டு ஆளி மாதம் கொழும்பில் உருவாக்கப்பட்டது. பெரும்பாலான நாடுகளில் தேசிய நூலகங்கள் என்ற தலைமை நூலகங்கள் உள்ளன. இத் தேசிய நூலகங்களே இந் நாட்டிலுள்ள சகல, பொது, பாடசாலை, சிறப்பு நூலகங்களுக்கிடையே தொடர்வை ஏற்படுத்தி, தேசிய மட்டத்திலான நூலக சேவையை ஒருங்கிணைத்துச் செல்வன். பிற நாடுகள் தேசிய நூல-

கங்கூடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி, நூலக அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நம் நாட்டில் செயல் படுத்தி வாழ்யமைப்பன.

இவங்கையில் தேசிய நூலகமொன் கை உருவாக்கும் பணியும், இவங்கை தேசிய நூலகப்பையிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு சித்திரை 27 ஆம் திகதிதேசிய நூலகத்தை அங்கூரார்ப்பணம் செய்து வைத்ததன் மூலம் தன் பணியில் கணிசமான பங்கினை இச்சபை நிறைவேற்றி வைத்துள்ளது. இவங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் சேவைகளிலுள்ளாடாக இச்சபை ஆற்றவளர் பல பணிகளுள் சிலவற்றைக் கோடு காண்போம்.

- (1) சாதாரணக்களைச் சேர்த்து, ஒழுங்கு படுத்திப் பாதுகாத்துப் பராமரித்தல்.
- (2) நாட்டின் உசாத்துணை நூலகமாக வும், ஆராய்ச்சி நூலகமாக வும் தொழிற்படல்.
- (3) இவங்கையில் வெளியாகும் நூல்களின் விபரங்களைக் கொண்டதும், மூல மொழிகளிலும் வெளியாவது மான இவங்கைத் தேசிய நூல்பட்டியலைத் தொகுத்து வெளியிடுதல்.
- (4) மத்திய நூலகமாகச் செயல்படுதல்.
- (5) ஆக பரிமாற்றத்திட்ட நிலையமாக விண்ணங்குதல்.
- (6) கலை நூலகங்களினாலும், வளர்ச்சிக் கான், முன்னேற்றத்திற்கான உதவி களையும், ஒத்து வழி படி படியும் வழங்குதல்.
- (7) நூலகத்துறையில் கல்வியையும், பயிற்சியையும் அளித்தல்.

(ஆ) பெருது நூலகங்கள்:

இப்பொது பொதுநூலகங்களுள் பின் நூலகங்கள் உள்ளன.

- (1) சிராம நூலகங்கள்.
- (2) மாநார, நகர சபை நூலகங்கள்.
- (3) சண சமூக நூலகங்கள்.

பொது நூலகமானது, மக்களின் நலன் கருதி நூல் இரவுல் வழங்கும் சேவையைச் செய்கின்றது; அங்கத்துவராக அலுமதி பெற்றவர்களுக்கு இவைசமாக நூல்களை வழங்குகின்றது. அதே சமயம் பெறுமதி வாய்ந்ததும், பாதுகாக்கப்படுவேண்டியதுமான, அரிய நூல்களைப் பொது நூலகத்திலேயே பிறிதோர் இடத்தில் வைத்து அங்கேயே இருந்து வாகித்துச் செல்லக் கூடிய இருக்கை வசதிகளை அளிக்கின்றது.

இவங்கை பொது நூலக சேவையை அரசும், தனியார் நிறுவனங்களும் வழங்குகின்றன. உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களினால் நிருவகிக்கப்பட்டு வரும் நூலகங்களும் நாடைங்கிலும் காணப்படுகின்றன, சிராமங்கள் தோறும் இவை பிரதேச சபையை அலுவலகங்களிலும், தனியார் கட்டடங்களிலும் இச் சபையில் நேரடியமைப்பார் வையில் இயங்குகின்றன, மாநார் நகர சபை நூலகங்களும், பிரதான நகரங்களில் பொது நூலகங்கள் கிளைகளை உருவாக்கியும், நடமாடும் நூலக சேவைத் திட்டங்களிலுர்தாகியும், நகரின் பல்வேறுபட்ட இடங்களுக்கும் தம் நூலக சேவையை விரிவுபடுத்தி. அதிக வாசகங்களுக்குத் தம் சேவையை வழங்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றன.

நகரத்தில் குறுகிய நிலப் பரப்பில் கூடிய மக்கள் வாழுகின்றார்கள். மக்களின் எண்ணிக்கைக்கெற்ப நூலகங்கள் அமைக்கப்படும்போது சனத் தொடக்க செறிவாக வளர்கள் இப்பகுதிகளில் நூலகங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருப்பது இயல்லப்பட, சிராமங்களில் சனத் தொடக்க செறிவாக வும் ஜதாகவும் காணப்படுவதனால், நூலகங்களும் குறைவாக உள்ளன. சிராமங்களில் பொது நூலகங்களுக்கிடையே இடைவெளி அதிகமாகவுள்ளது. இதனால் ஒரு நூலகத்தின் அங்கத்துவர்கள் அதன் கற்றாடவில் உள்ளவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்களிலும் சிலர் அருகாமையிலுள்ள சிராம நூலகங்களை விட,

நகர நூலகங்களையே நாடுகின்ற ன் ர். சேவை விரிவாகவும், அதிகமாகவும் நகர நூலகங்களில் வழங்கப்படுவது இதற்குக் காரணமாகலாம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட குறைபாடுகளால் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடத்தை கிராம நூலகங்களின் மூலம் நிரப்பவேண்டும். மக்கள் நூலகங்களை நாடாவிடில், நூலகம் முக்களை நாடிச்செல்ல வேண்டும். இன்று கிராம நூலகங்கள் வழங்கும் சேவை அரைகுறையாகவும், காலத்துக்கேற்ற புதிய சிந்தனைகளின் மூலம் பிறவாதவையாகவும் உள்ளதால், வெறும் வாசிக்காலையாகவும், படிப்பங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. பல சன சமூக நிலையங்கள் கிராம நூலகங்களை இயக்குகின்றன. இவை தவிர சர்வோதயம் போன்ற பொது ஸ்தாபனங்கள் சிறிய அளவில் நூலக சேவையினை கிராம மட்டத்தில் வழங்கி வருகின்றன. பொது நூலகங்களின் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்படும் சேவை பெரும்பாலும் இலவசமானதாகவே இருக்கும்.

(இ) கல்வி நிறுவன நூலகங்கள்:

கல்வி நிறுவனங்களில் இயங்கும் நூலகங்கள், அந்த நிறுவனங்களின் மாணவர்களின் கல்வித் திட்டத்திற்குத் துணையாகவும், ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாகவும், தனது சேவையினை வழங்குகின்றன. இவங்கையில் கல்வி நிறுவன நூலகங்களை மூன்று விரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

- (1) பாடசாலை நூலகங்கள்
 - (அ) சிறிய பாடசாலைகள்.
 - (ஆ) பெரிய பாடசாலைகள்.
- (2) தொழில் நுட்பக் கல்லூரி நூலகங்கள்.
- (3) பல்கலைக் கழக நூலகங்கள்.

இத்தகைய நூலகங்களில் தாய் நிறுவனத்தின் அங்கத்தவர்களாக மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோர்களுக்கே நூல்கள் இரவல் வழங்கப்படும், இங்குள்ள நூல்கள் பெரும்பாலும்

அத்த நிறுவனத்தில் கற்பிக்கப்படும் பாடத்தெறிகளுடன் தொடர்பானதாகவே இருக்கும். பொது நூலகங்களைப்போல் இங்கு சுலப துறைகளுக்கும் உரிய நூல்கள் சேகரிப்பது கிடையாது.

பீள்ளைகள் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களினதும், வீடுகளில் பெற்றோர்களினதும் கற்றயல் புறங்களில் ஏனையோரினதும் வழிகாட்டவின்கீழ் கல்வி பெறுகின்றனர். இதே போன்று நூல்கள், சுஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், விளம்பரங்கள், சுவரெராட்டிகள், படங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன பிற வழிகள் மூலமும் தங்கள் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழி முறைகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் காட்டுவதும், அதற்குத்தயார் செய்வதுமே, பாடசாலை நூல்நிலையங்களின் பணியாகும்.

பெரும்பாலான சிறிய பாடசாலைகள் திறந்த ஒரு மண்டபத்திற்கு (கட்டிடம்) கட்டுப்பட்டவையாகவே உள்ளன. பூட்டக்கூடிய ஒர் அறை அங்கு காணப்படின் அது அதிபரின் காரியாலயமாகக் காணப்படும். இதனால் நூல் நிலையத்திற்கென தனியான அறையொன்று இருத்தல் அரிது. எனினும் நூல் நிலையமொன்றை உருவாக்குவதற்கு இது எவ்விதத்திலும் ஒரு தடையன்று. நூல்களை வைத்திருக்க பாதுகாப்பான அலுமாரி யிருப்பின், நூல் நிலையமொன்றுக்கு அதுவே போதுமானது. முற்பக்கம் கண்ணாடியிடப்பட்ட அலுமாரியெனில் அது மிகவும் பொருத்தமானது. நூல் நிலையத்திற்கான நூல்கள், பதிவு அட்டவணைகள் யாவும் அங்கு வைக்கப்படலாம்.

1961 ஆம் ஆண்டில் வெளியான தொரு தேசிய கல்வி விசாரணைக் குழுவினரின் அறிக்கையில் பின்வரும் ஆலோசனைகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடசாலைகளிலும் ஒரு நூல் நிலையம் நிறுவப்படல் வேண்டும். கணிஷ்ட பாடசாலைகளில்தான் நூல் நிலையங்கள்

குடும்பங்கள் தேவைப்படுவின்றன. சிரேஷ்ட பாடசாலைகளின் கல்வித் தரத்திற்குப் போதுமான அளவுநூல்கள் தக்கதரமுடையனவாகவும், பெருந் தொகையாகவும் அவசியமாகின்றது. நூல் நிலையத் திற்கான புறம்பான கட்டிடம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் புறம்பான மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில், ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் வகையில், தொகுப்புகளாக நூல் நிலையங்களில் நூல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இதே போன்ற பல்கலைக் கழகங்களில் தனித் தனியான நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இதுவும் பகுதி பகுதியாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும், கலை, வர்த்தகம், மருத்துவம், பொறியியல், தொழில்நுட்பம், அழியல் கலை, இசை, நடனம், கலை கலாச்சாரத் தொடர்பு, பத்திரிகைத் துறைபோன்ற நூல்கள் காணப்படும். இதனைப் பல்கலை கழக மாணவர்கள் பயன் படுத்திக், கல்வியைக் கற்க ஏதுவாயிருக்கும்.

தேசிய கல்வித் திட்டத்தோடு இணைந்து அதன்வழி சமூகப் பொருளா தார வளர்ச்சித் திட்டங்களோடு ஒருமித்துத் திறமையாக இயங்கும். ஒரு நூலை அமைப்பு கல்விக்காகவும், ஆராய்ச்சிக்காகவும் செலவிடப்படும் நிதிகள் தக்க பயனை அளிக்கும் என்பதற்கோர் உத்தரவாதமாகும்.

(ஏ) சிறப்பு நூலகங்கள்:

சிறப்பு நூலகங்களாவன ஒரு குறிப் பிட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தின் நாளாந்த தகவல் தேவைகளுக்காக சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களைக் கொண்டியங்குவதாகும். இத்தகைய நூலகங்கள் அந்த நிறுவனத்தின் முக்கிய பிரிவுகளில் ஒன்றாக அமையும். இலங்கையில் பல நூராய்ச்சி நிறுவனங்கள் தமக்கென சிறப்பு நூலகங்களைக் கொண்டிருந்தன, (உ+ம்) தேவிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தெங்கு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

யாழிப்பாளத்தில் நல் லூரி கு அமைந்துள்ள ஆய்வு நிறுவன நூலகம், பிரதேச அபிவிருத்திக்குரிய நூலகங்களையும், சவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவன நூலகம் நமது வரலாற்று அரசியல், சமூக அரசியல் துறை சார்ந்த நூல்களையும், நல்லூரில் அமைந்துள்ள மற்றுமொரு நூலகமான, பொருத்தமான தொழில் நுட்பம் சேவைகள் நிறுவன நூலகம், சிராமிய தொழில் நுட்பம் தொடர்பான நூல்களையும் கொண்டியங்குகின்றன. இவை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இயங்கும் சிறப்பு நூலகங்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவையாகும்.

பொது நூலகங்களைப் போன்ற சிறப்பு நூலகங்களில் சகல நூல்களும் இருக்காது. இங்கு ஒரு சிறப்புத் தேவையை நோக்கமாகக் கொண்டு, நூலக சேவைமேற் கொள்ளப்படுவதால், அந்தத் தேவைக்குரிய நூல்களும், ஆவணங்களும் மட்டுமே அவற்றின் சேகரிப்புகளாக இருக்கும், (உ+ம்) தேவிலை ஆராய்ச்சி நிலைய நூலகம் தேவிலை தொடர்பான நூல்கள் வர்த்தக விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பத் தகவல்களைத் தரக்கூடிய ஆவணங்கள் பலவற்றை கொண்டிருக்கும்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் யாழிப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை முதலிய பிரதான பட்டினங்களில் பொது நூலகம், பல்கலைக் கழக நூலகங்கள் முதலியவற்றை எழுத்தாளர் வைப்பு நூலகங்களாகக் கருதிப் பொறுப்புணர்ச்சியடன் பிரதிகளை வழங்கி உதவலாம். அவையும் சமுத்து நூல்கள் அனைத்திலும் சில பிரதிகள் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். அவ்வாறு செய்ய முனைந்தால் இனிமேலாவது சமுத்துத் தமிழ் நூல்கள் ஒரிடத் திற்கீட்க்கூடியதாயிருக்கும். உலகில் பவநாடுகளில் காணப்படும் களஞ்சிய நூலங்களும் (வைப்பு நூலகங்கள்) உண்டு. சட்டப்படி அவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பிரதி அனுப்புதல் வேண்டும். அப்போதுதான் சமுத்து தமிழ் நூல்களை ஒரு நூலகத்திலாயினும் முழுமையாய்ப் பார்த்து வாங்கக் கூடிய வாய்ப்பு உறுதியாக உண்டாகும். இல்லாவிடில் இக்கிய நூல்களும் பிறவும் எமது வாழ்க்கையோடு முடிந்து விடும்.

திருவள்ளுவர் கூறும் மனநலம்

- எஸ். ஏ. ஜி. மத்திய, S.S.J.

திருக்குறள் கூறும் வாழ்க்கை தத்து வம் 'மனநலம்' என்பதாகும்:

திருக்குறளின் 133 அதிகாரங்களும் உருவாக்குவது மனநலம் மிக்க கணி தலையே அல்லது சாஸ்ரோனையே என்கிறார் திரு. வாண்மீனி காந்தங்கள் என்பவர். இவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து இந்தியா முழுவதும் பரவச் செய்தவர்.

திருக்குறள் பல கருத்துக்களை ஒன்றாகத் தொகுத்த ஒரு நூலால். திருக்குறள் வாழ்வை முழுமையாகக் காணும் ஒரு நூலாகும்.

முழு மனிதனைக் காணவிழையும் வள்ளுவர் மனித வரழ்வின் எல்லா அடிசங்களையுமே அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வையாகக் காண்கிறார் (கா. அப்பாத் துரை) மேற்கண்ட இக்கருத்தை முதன் முதலில் உலகுக்கு எடுத்துக் கொட்டியவர் பேரற்றார் அல்பர்ட் சுவைட்சர் ஆவர். எல்லா சமயங்களும் மனிதனைப் பற்றியும் இறைவனைப் பற்றியும் கூறும் கருதி துக்களையெல்லாம் திருக்குறளிலே காணலாம்.

திருக்குறளைப் படிப்பதிலே ஒரு இடர் பாடு - திருக்குறள் உரைகாரர் திருக்குறட் சொற் களுக்கு தங்காலக் கருத்தைக் கொடுக்க முனைவதும்; தம்பின்னணியில், அனுபவத்தில் திருக்குறளைப் பார்க்க எதிர்த்தனி பிரிவுகளாக்கி எல்லை வகுப்பதும்; தமிழ் ஆய்வாளர்கள், உரைகாரர்களின் உரைகளுக்கு திருவள்ளுவர் உள்ளியது என்ன வென ஆராயாது; உரைகளுக்கு அதிமுக கியம் வழங்கியமையும்; திருக்குறளின்

திருமைப்பாட்டை விளங்கத் தடையாக அமைந்தன.

இக்கியங்களை புறநிலை மெய்மை (OBJECTIVITY) என்ற விஞ்ஞான ஆய்வுக் கருவி கொண்டு ஆய்தல் வேண்டும். நல்லது, கெட்டது விஞ்ஞானத்தின் நோக்கமில்லை. ஏன், எவ்வாறு, எப்போது என்பதுதான் விஞ்ஞானத்தின் நோக்கம். இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்; இப்படி இருக்கப்படாது என்பது விஞ்ஞானத்தின் பண்புகள்லை. திருக்குறளின் கருத்துக்கள் பலவும் முன்னேய இந்திய சமுதாயக் கருத்துக்களிலே ஆங்காங்கே இருந்துவரவுகள் தாழ்வு மேலும் இக்கருத்துக்கள் உலக சமுதாயத்துக்கும் பெதுவானவைகள்தாம். திருக்குறள் ஆய்வாளர்கள் இதனையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

திருக்குறள் கூறும் பல கருத்துக்கள் விறிஸ்தவருக்கும் உடன்பாடான காரணத் தினால் அதனைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்த்தனர்.

இக் காலத்திற் சிலர் வள்ளுவர் கிறித்தவரே என்று நிறுவும் முற்படுகின்றனர். இவ்விவாதம் நன்மை பய்லாத கால விரயத்தை உண்டுபண்ணுவதொன்றாகும். உலகப் பொதுமை கண்ட ஞானிகள் உலகை ஒன்றாக்கக்காண விழைவதில் ஆச்சரியமில்லை. வள்ளுவர் உலக ஞானி. தங்காலச் சமயங்கள் கடவுளர்களுக்குக் கொடுத்த பெயர்களை திருக்குறளிற் செருகி உலகப் பொதுமையை மாசுபடுத்த வள்ளுவர் விழும்பவில்லை. நம்மை வேறு படுத்துபவைகள் சொற்களும் சடங்குகளுமே.

தங்காலச் சமுதாயப் பிரச்சனைகளை ஊடுருவி நோக்கிய வள்ளுவர் தமக்கு மூற் பட்டகால படிப்பினைகளை தம் நூலிற் கூறியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக:

‘இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்
அவர்நானை
நன்னயம் செய்து விடல்’.

என்பதில் ‘நன்னயம் செய்து விடல்’ என்பதை பகவத் கிடையின் ‘கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே’ என்பதோடு ஒப்பு நோக்குக. (கிடை திருவள்ளுவருக்குக் காலத்தால் முந்தியது)

எல்லார்க்கும் நன்மை செய்; நல்வை எல்லாம் உன் கடனாட்டும். (வள்ளுவம்) அதற்கும் ஒரு வரையறையுண்டு.

“நன்றாற்றலுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர் பண்பறிந் தாற்றாக் கடை”

ஒப்பு நோக்குக:

‘சாதாரண உலகவழக்கில் பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு’; ‘கோத்திசமறிந்து பெண்ணைக்கொடு’ (வாய்மொழி இலக்கியங்கள்)

மேற் கூறியவற்றிலிருந்து இன்னொரு கருத்திற்கு வரவாம்.

“உலக காலியங்களின் கருப்பொருள் கள் யாவும் வாய்மொழி இலக்கியங்களிலிருந்தே பெறப்பட்டன என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிபு”

(காண்க: க:கைவாசபதி, ஒப்பியல் இலக்கியம். பக். 28, 29)

‘ஓரே மாதிரியான குழ்நிலைகள் மாறா திருத்தால் ஓரே மாதிரியான நூலைத் தோற்றுவிக்கின்றன’, என்பதும் இலக்கிய நூலாய்வாளர்களின் கருத்தாகும். எனவே யேகநாதர் காலத்து பலஸ்தினாவும் வள்ளுவர் கால இந்தியச் சமுதாயமும் ஓரே குழ்நிலையில் இருந்திருக்கலாம். ஒத்த கருத்துக்களுக்கு இதுவும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். வள்ளுவர் கிறித்துவின் போத வைகளை அறிந்தும் இருக்கலாம்.

வள்ளுவரின் அறம்: ‘மனத்துக் கண்மாசின்மை’ ஆகும். மனத்தின் தூய்மை பற்றியேயேகவும் போதிற்கிறார். ஏனைய சமயங்களும் இதையே கூறுகின்றன. யேசு புற வேடங்களைக் கண்டிக்கிறார். வள்ளுவமும் கண்டிக்கிறது.

யேசுவின் போதனைகள் முழு மனி தனை - இறை மனிதனை - உருவாக்குவதாகும். ஆனால் கால ஓட்டத்தில் யேசுவின் சொற்கள், சொற்றொடர்களுக்கு, வாழ்க்கைத் தத்துவத் திற்கு தங்கால கருத்தை வேத விற்பனைகள் அளித்த மையும் ஹோம சட்டதிட்டங்கள், முறைகள் என்பனவும் கிறிஸ்துவின் போதனைகளின் கூர்மூங்கள் செய்து விட்டன என்கின்றனர் சிலர். (The Christ We Adore by Swami Ranganathananda - 1993)

வள்ளுவர் சமய சமரச நெறியையும் கடந்து எவ்வளவோ ஆழமாகச் சென்று விட்டார் என்கிறார் டாக்டர் ஆ. வெறுப்பின்னை. (தமிழிலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும்)

வள்ளுவர் இல்லற இன்பத்தை சிற்றின்பம் என இழித்துக் கூறவில்லை. இல்லற வாழ்வை சிறப்பிக்கிறார். முறையான இல்லற வாழ்வில் பெற முடியாத எதையும் தறவில் பெற முடியாது என்பதே வள்ளுவர் கூற்று. (புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவதென்ன?)

சங்காலப் புறம் முதலான நூல்கள் வீரத்தைப் பாட குறள் அன்பைக் கூறுகிறது. அன்பின் அடிப்படையில் எழும் இன்னா செய்யாமை, கொல்லாமை, பிறவில் விழையாமை, நடுவு நிலைமை, அழுக்காராமை ஆகிய பண்புகளைக் கடைப் பிடித்தால் போர் ஏற்படாது. வள்ளுவர் சுதால வற்புறுத்தினார். அதேவேளை ஏற்பதையும் இழித்துக் கூறினார்.

வள்ளுவர், ‘மன நலத்தை’ மையப் பொருளாகக் கொண்டு ‘சான்றோன்’

என்ற தனிப் பெரும் காவியத்தலைவனை நாயகனாகக் கொண்டு முரண்பாடில்லாத காவியத்தைப் படைத்துள்ளார் என்னாம். அதன் இறுதி நோக்கம் இறைவனை அடைத்து கொள்ளலாகும்.

வள்ளுவர் கூறும் வீரம் - ஆண்மை - சான்றாண்மை ஆகும். வள்ளுவர் சால்பை ஒரு மண்டபத்துக்கு ஒப்பிடுகிறார். மண்டபம் நிலை கொள்ள தூண்கள் அவசியம். அவை ஆழமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும். சான்றாண்மை ஐந்து தூண்களினாலான மண்டபம்.

'அங்கு நான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு ஐந்து சாங்குன்றிய தூண்'

சால்பு, சான்றோர், சான்றாண்மை பொருள் தொடர்புடையன் (பள்ளமொழிப் புவர் கா. அப்பாத்துரை மணிவிளக்க வுரை II - பக். 534)

'நன்மை செய்; தீமை செய்யாதே' என்பது மாந்தர்க்கான பொது விதி. நல் வலையல்லாம் நம் கட்டமை.

'கட்டென்ப நல்லவையெல்லாம் கட்ட ஏற்றந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு'

'குணநலமே சான்றோர் நலம்', இங்கு குணநலம் உடையோர் என்பவர்கள் என்பது நன்மையான தெல்லாம் செய்ய முனைவது தங் கட்டமை எனக் கருது பவர்கள். அதனை எத்தியாகக் புரிந்தேயாயினும் செய்பவர்கள் தான் சான்றோர்கள்.

'சான்றாண்மை என்பது பிறர் தீமை சொல்லா நலத்ததாகும்'

கடும் வீரதம் மேற்கொள்பவர்களும் பிறர் தீமையை எளிதிற் கூறிவிடுவார்கள்.

வெற்றிக்கு அடிப்படை 'பணிதல்' அது சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை.

மக்கள் தம் தவறைத் தம்மிலும் அறிவு ஆற்றல் கூடியவர்கள் முன் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்; 'பணிகின்றனர்'. ஆனால் வள்

ஞவரின் காவியத் தலைவனான சான்றோன் 'தோல்வியைத் துவையல்லாதவர்களிடமும் - தம்மிலும் அறிவு, ஆற்றல் குறைந்த வர்களிடம் - ஏற்றுக்கொள்கின்றான்.

'சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி துவையல்ஜாதார் கண்ணும் கொளல்'

ஐந்து தூண் களை யும் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

அங்கு: மனிதனோடும் இறைவனோடும் அன்பு. (ஆதியாசிய பகவானின் முதற்றே உரு)

நாண்: தீவினை செய்ய வெட்கப்படல்;

ஒப்புரவு: மக்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாது செய்தல். கைம்மாறு கருதாது உதவி செய்தல் இறைவன் கைம்மாறு கருதாமல் செய்வாற்றுவது போன்று நீயும் கருமாற்று.

கண்ணோட்டம்:

எல்லா மக்களையும் மன்னிக்கும் தன்மை. இது இறைவனின் அருட்பார்வையோடு ஒத்தது.

வாய்மை:

யாதொன்றும் தீமையலாத சொல், இது தான் புரை தீந்த நன்மை.

எனவே சான்றோர் 'ஐழிபெயரினும் தாம் பெயரார்' என்கிற வள்ளுவர்

நம்மவரிலே இன்னும் ஒரு குறையுண்டு. வள்ளுவர் தங்காலப் பிரச்சனைகளை உற்று நோக்கினார். முந்காலத்தவரின் அனுபவங்களின் பின்னணியில் சில முக்கிய அறக்கருத்துக்களை முன் வைத்தார். ஆனால் அவை எவ்வித மாற்றமுமின்றி எல்லாக் காலத்துக்கும், எவ்வளைச் சந்தர்ப்பத்துக்கும் பொருந்தும் என்ற கூறிக் கொள்வது பரினாமவாதத்தையும்; சமுதாய விழுமியங்களின் மாற்றங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமையாகும். ஒரு தமிழ் அறிஞர் பின்வருமாறு கூறினாராம்.

'வட துருவத்திலுள்ள பெரும் பணி மலைகளுக்குத் தீவைத்து விடலாம். ஆனால் தமிழிலே புதுமைப் புரட்சி யேற்படுத்துவது அதை விடக் கடினம்'. இக்கூற்று நாம் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

விதி வரைந்த பாதை வழியே.....

- செல்வி. ஏ. ஜி. பாத்திமா நில்ஸின்
(அக்கரைப்பற்றி ஆயினா பாளிகா மகா விதியாலயம்)

“முரிங் ரிங்.....”

“சோலோ, யாருன் நூ பராரு” - அடுப்படியில் சமையலில் ஈடுபட்டிருந்த நான் நங்கை சோலோக் கணாவுக்குக் கட்டணையிடுகின் நேன்.

“அக்கா - அக்கா கண்டாவி விருந்து கடுதாசி வந்திருக்கு” சந்தோச மேல்டால் தங்கை துள்ளிக் கொண்டே ஓடி வருகின்றான். பிறகென்ன இருக்காதா? என்று ஒருவன் கண்டாவில் வேலை பார்க்கின்றான், ம... வேல பார்க்கிறான் என்று ஏன் சொல்லும்? யாரு யாரு கூட என்னென்ன வேல பார்க்கிறானோ யாருக்குத் தெரியும்? யாரு கண்டா? கையை துடைத் துக் கொண்டு வெளியே வருகின்றேன்.

“எத்தன மாசத்துக்கப்பறம் கடுதாசி போட்டிருக்கான்! இப்பவாவது வீட்டு ஞாபகம் வந்திருக்கே. என்னென்று எழுதுகிறான்?”

கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே சோலோவிடம் வருகின்றேன்.

சோலோ வாசற்படியில் உட்கார்ந்து கொண்டு எதையோ வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்; அவள் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தோடியது.

எனக்கு என்னவோ செய்கிறது சோலோ விடம் இருந்த கடுதாசி உறையை வாங்கிப் பார்க்கின்றேன் - திருமண அழைப்பிதற் அது! ஆம்! என் தமிழின்.

* * *

எனக்கு அப்போது பத்து வயதிருக்கும் நான்கு அக்காமாரும் ஒரேயொரு தங்கை யும் இருந்தார்கள். அப்போது தான் எங்களுக்கு தமிழ் ஒன்று பிறந்தான். மிக நீண்ட காலத்துக்குப் பின் அதுவும் ஆண்குழந்தையற்ற எங்களுக்கு ஒரு தமிழ் பிறந்தாண்றால் எவ்வாறு மகிழ்ந்திருப்போம்.

தமிழ் ரகுவை செல்லமாக வளர்த்து படிக்க வைத்தோம். அவனும், கல்வியில் பெரு விருப்புக் கொண்டு படிக்கலானான். பல்கலைக்கழகம் புகுந்து பட்டமும் பெற்று கலைப் பட்டதாரியானான். இருந்தும் என்ன? நாட்டில் நிலவிய பயங்கரவாதத் தால் நாங்களைல்லோரும் பிறந்த இடத்தை விட்டு தூத்தப்பட்டோம்.

இருபது வருடங்களாக பிறந்து வளர்ந்து ஒடியாடித் திரிந்த அந்த புண்ணிய பூமியை விட்டு நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது... அப்பப்பா.. மெய் சிவிர்க்கிள்ளிரது - கண்ணீர்க்கரைகட்டுகிறது.

நாங்கள் எங்கள் சொந்த ஊரை விட்டு அக்கிளாக வெளியேற்றப்பட்டபோது நான் மாத்திரமல்ல. ஊர்ச்சனமே அழுது புலம்பியது.

“தயவு செஞ்சி எங்கள் விட்டுடேங்க; நாங்கள் இங்கேயே வாழ்ந்தோம். நாங்கள் இங்கதான் பொறந்தோம்; இங்க தான் வளந்தோம்; இங்கேயே செத்துடுந்தோம்.”

எங்கள் ஒப்பாரிகள் அவர்கள் காதில் விழிந்ததா? ஒரே நாளில் நாங்கள் அக்கிளாக்கப்பட்டோம்:

இறுதியாக நான் பிறந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறும் போது அதை திரும் பிப் பார்க்கிறேன்.

நான் பிறந்து வளர்ந்து ஆளாகிய வீடு என்னைப் பார்த்து ஏக்கப் பெருஞ்சு விடுகிறது.

“என்ன மட்டும் விட்டுட்டுப் போறியே.”

“ஐயோ பாவிகளே எங்கள் இங்கேயே வாழ விடுங்கடா.....” சத்தம் போட்டு அழு வெண்டும் போவிருந்தது.

நல்லுணர்வுகளை வளர்த்த டெட்டுக்க வேண்டிய இனிய காலைப்பொழுது பலத்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மத்தியில் புலரிந்தது. ஆம்! எங்கே போகிறோம்? எப்படி காலத் தைப் போக்கப் போகின்றோம்! என்று எதுவுமே தெரியாது. விடிந்தும் விடியாத அக்காலைப் பொழுதில் ஹரை விட்டு வெளியேறினோம்.

அதன் பின் எங்கெல்லாமோ அலை மோதுப்பட்டு பின் ஒரு பாடசாலையில் தங்க வைக்கப்பட்டோம். எனக்கு அது மிகவும் துக்கத்தைக் கொடுத்தது.

நான் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை. கற் றோர் மற்றோர் என்ற வேறுபாடின்றி நாங்களெல்லோரும் ஒரே இடத்தில் அது வும் சுற்றிவரக்குப்பைகள், சுவாசிக்க முடியாதனவுக்கு தூர்நாற்றமும் எனக்கு இந்த சமூகத்தைப் பிடித்து நகச்கி கழுத்தை நெரிக்க வேண்டும் போலிருந்து.

ம.....

இப்ப இங்க, யாரும் தெரியாத ஒரு இடத்துல குடியிருக்கிறோம்.

விதி செய்த சதி என்று பொருந்திக் கொள்கிறோம்;

* * *

“அம்மா..... ஸ்கூல் முடிஞ்சாச்சி....”

சின்ன மகள் கூவிவரும் சத்தத்திலே சுய நினைவுக்குத் திரும்புகிறேன்.

“அம்மா நா நாள்க்கு ஸ்கூலுக்கு போக மட்டன்....” முத்த மகன் குறைப் படுகின்றான். இன்று மட்டுமல்ல; அவன் எப்பவுமே இப்படித்தான் தன்னேரூடு கூடப் படித்த தோழர்கள் தன் கூட இப்போது படிப்பதில்லை என்பான். புதிய பாடசாலை மாணவர்கள் தன் கூட ஒழுங்காக்க கதைப்பதில்லை என்பான்; ஏனைய மாணவர்கள் தன்னை ஏதோ பார்க்கக்கூடாத பொருளாகப் பார்ப்பதாகக் கூறுவான். இப்படி அவனது முறைப்பாடுகள் ஏராளம்; எனக்கும் அவனது முறைப்பாடுகளைக் கேட்கும் போது கவலையாயிருக்கும் என்னையறியாமலேயே அவனைக் கட்டிப் பிடித்து அழுவேன்.

“பசிக்குதும்மா, சாப்பாட்ட வையன்” மகள் அவசரப் படுத்தினான்:

“இதோ வந்துர்றேன்: சட்டய கழற்றிற்று முக்த்த கழுவிலிட்டு வாங்க” அவசரமாக சூசினுக்குள் சென்று சாப்பாட்டை ஆயத்தப்படுத்தி வைக்கிறேன்:

என் கணவரும் பாடசாலை விட்டு வந்து விட்டார்.

ஓருவாறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு முடிந்துவிட கணவனுக்கும் எனக்கும் சாப்பாட்டை ஆயத்தப்படுத்துகிறேன்.

“சாப்பிட்டுட்டு மத்த வேல பாக்கலாம்; வாங்களேன்; பசிக்குது”

“பசிச்சா சாப்பிட்டிருக்கலாமில்ல. ஏ என்ன எதிர்ப்பார்க்கணும்.” சிரித்துக் கொண்டே கதிரையில் அமர்ந்தார்.

அவருக்குத் தெரியும் அவரில்லாமல் நான் சாப்பிட மாட்டேன் என்று.

நானும் அவருடன் உட்கார்ந்து சாப்பிட ஆரம்பிக்கின்றேன்;

“என்ன வனி, ஒரு மாதிரியாயிருக்க?” கணவர் கேட்டார்.

நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. மெளன் மாயிருக்கிறேன்.

“ஏய் வனி, ஒங்கிட்டதான் கேக்கேன் என்ன விஷயம்” கேள்விக்குறியோடு என்தலையை நிமிர்த்திப் பார்க்கின்றார்.

நான் எழுந்து சென்று கண்டாவில் இருந்து வந்த கடுதாசியை அவரிடம் நீட்டுகிறேன்.

அவர் முகம் மாறுகிறது.

“அதுக்கென்ன பண்ணுறது அவனுக்கு எழுதி வச்சது அவ்வளவு தான். குடும்பமில்லாம தாய், தந்தை இல்லாம அக்காமார் இல்லாம கல்யாணங்கட்டணுமினு கடவுள் அவன் தலையில் எழுதியிருக்காரு அதுக்கு நாம் என்ன பண்ணமுடியும்? வாழ்த்த வேண்டிய இந்த நேரத்துல இப்படிப் போயி அழுநியே” கணவனின் ஆறுதல் வார்த்தையில் என்னை மறக்கிறேன்.

துக்கம் தொண்டையை அடைக்கிறது;
தம்பியை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.
மாலையும் மங்கையுமாக.....
ஐயோ என்ன வாழ்க்கையிது:

நாங்கள் அகதியாக்கப்பட்ட உடன் அவன் எனிகளைக் கரைசேர்க்கப் படாத பாடு பட்டான். இறுதியில் தங்க இடமளிக்க மறந்த தாய் நாட்டை விட்டும் நீங்கி கண்டா சென்றரான் அங்கிருந்து பணம் அனுப்பினான். அதை கொண்டே நாங்கள் எல்லோரும் கரைசேர்க்கப்பட்டோம்.

‘அங்கா,

நான் ஏதோ ஒரு மாதிரியா இருக்கேன் நீ எப்படி? நல்லா இருக்கியா; அத் தான் நல்லவரா; குடும்பத்தோடு ஒத்துப் போனாரா? என் தலையும் நரச்சி தோல்ல நரையும் தோணிச்க; ஆனா அம்மா என்ன

கல்யாணம் பண்ணிக்க சொல்றா. இந்த கோலத்துல யாரு என்ன ஏத்துப்பா? இங்க வாழ்றதோ ரொம்ப கஸ்டம். காலயில அஞ்ச மணிக்கு எழுந்தா ராத்திரி பத்து மணி வரக்கும் ஓயாத வேல. இந்த ஈயக்குல ஒரு வாழ்க்கை, அதுல ஒரு கல்யாணம்... எனக்கு இந்த வயதுவயே வாழ்க்கை வெறுத்துட்டு.....’

மஹ்

கணவனின் தோளில் சாய்கிறேன்:
வாணோலியில் கல்யாணராமன் பாடு கின்றார்.....

‘விதி வரைந்த பாதை வழியே.....

வாழ்க்கை ஒடுது.....

இங்கே வந்தோம்... எங்கே போவோம் முன்னாள் யாரும் கண்டாரி உண்டோ சொல்’

❖ கல்முனை மாவட்டத் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டியில் பிரிவு 4ல் முதலிடம் பெற்ற சிறுகதை.

குரு வணக்கம்

அன்புவியிற் சிசந்தமிழு மாங்கிலமும்
எனக்குணர்த்தி யறிவு தீட்டி
வம்பு செறி வெண்சலச வல்வியருள்
கூட்டி வைத்த வள்ளல் குஞ்சித்
தம்பி யெனும் பெயருடையோன் தண்டமிழின்
கரைகண்ட தகைமை யோன்றன்
செம்பதும் மலர்ப்பதத்தை சிரத்திருத்தி
எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே.

— சுவாமி விபுலாநந்தர்

ஞவர்போல், இளங்கோவைப்போல் என்றே பாரதி பாடினதாகவும், தாம் அதை நேரில் அறிந்ததாகவும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 'அனுதசரப்பியில் கட்டுரை எழுதி னார்: காப்பியன் என்றது தொல்காப்பியனே. "அந்த இலக்கணப் பேராசா எனப் போற்றாமல், வடமொழிக் கதையைத் தழுவித் தமிழில் காவியம் செய்த ஓர் ஆளைப் பாரதி புகழ்ந்து பாடியிருப்பானா?" என்பது அவர் கேள்வி.

'கம்பன் என்றொரு மாணிடன் வாழ்ந்ததும்' என்றும் 'கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு' என்றும் 'எல்லையொன் றின்மை' என்றும் பொருள் அதனைக் கம்பன் குறிக்காற் காட்டிட முயலும் முயற்சியைக் கருதியும்' என்றும்

பாம்பின்கால் அறிந்த பாம் பாகப் பாடிய பாரதி, இலக்கணம் என்றாலே முகம் சுழிக்கும் பாரதி (சின்னச் சங்கரன் கதையில் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு உண்டு) கம்பனை உவர்த்து, தொல்காப்பியரை ஏத்தினான் என்பது எவ்வளக்கியிலும் பொருந்தாக் கூற்று இவ்வாறு சொல்வதால் தொல்காப்பியருக்கு இழுக்கு என்று கொள்ளவேண்டா. தமிழ் மொழியின் மரபனைத்தையும் வகுத்துத் தந்த கல்விப் பெருங்கடலான தொல்காப்பியரைப் பாரதி நினைத் திருக்கவோ, அவரின் நூலை படித்திருக்கவோ வாய்ப்பு இருந்திருக்குமோ என்பது ஜயந்தான். அவன் கவியுள்ளம் அறிந்தவன், கம்பனில் திளைத் தவன், தனது பாடல்களிலெல்லாம் கம்பனுக்கே முதலிடம் வழங்கித் திருவள்ளுவரையும், ஆளுகோவடிகளையும் பின்சாரவைத்துப் போற்றியவன்.

கம்பராமாயணம் பாற்கடல் என்பது கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் கூற்று

'பாவின் சுவைக்கடல் உண்டெழுந்து-கம்பன் பாரிற் பொழிந்திடும் பாற்கடல்'

அவன் செய்த கம்பராமாயானம். உடைகாவியங்கள் பலவற்றையும் ஆழமாக்கற வரும், வான்மீதி ராமாயணத்தை மூலமொழியிலேயே படித்துணர்ந்தவரும் பன்பொழிப் புலவருமான வ. வே. ச. ஜயர் உலகின் எந்த மொழியிலுள்ள எந்தக் காவியமும் கம்பராமாயணத்துக்கு நிர்காாது என்று அறுதியிட்டு தமது 'A-Study of Kamban' என்ற நூலிலே கூறியுள்ளார். 'சிலப்பதிகாரம் பழுதற்ற முத்த மி மின் பாடல்.' 'நெஞ்சையன்னும் சிலப்பதிகாரம்' என்றோர் மணி ஆரம்படைத்த தமிழ்நாடு என்றும், சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைக் கருதியும் தமிழ்ச்சாதியை அமரத் தனமை வாய்ந்தது என்று உறுதி கொண்டிருந்தேன்' என்றும் பாரதி புகழும் பங்கு அதற்கு உண்டு.

தேவிலே ஊறிய செந்தமிழின்-சுவை தேரும் சிலப்பதி காரமதை ஊவிலே எம்முயிர் உள்ளளவும்-நிதம் ஒதியுணர்ந்தின் புறுவோமே

என்று அதனை வாய் இனிக்கப் பாடி மகிழ்ந்தார் கவிமணி. கம்பராமாயணம் 'A-Study of Kamban' என்ற விரிவான விமர்சன நூலைப் பெற்றது. தமிழர் மட்டுமென்ற மலையாளத்தவரும் கம்பராமாயணம் படிக்கின்றனர். வ. வே. ச. ஜயரும். பிற ஆங்கிலமொழி அறிஞரும் அதன் பல நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர். சிலப்பதிகாரம் மகாமகோபத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரால் 1892இல் வெளியிடப்பட, அதனை ஆதார நூலாகக்கொண்டு மல்லாகம் கனகசபைப்பிள்ளை Tamils in us and two hundred years Ago' என்ற தலைப்பில் தமிழர் வாழ்க்கை பண்பாடுகளை விரிந்து வரலாற்று நூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். வரலாற்றறிஞரான இராமச்சந்திரதீக்ஷி தர் சிலப்பதிகாரம் முழுவதையுமே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அரங்கேற்று காதையிலே கூறப்பட்ட இசை நினைக்கங்களை விளக்க புகுந்து விபுலானந்த அடிகள் 'யால்நூல்' என்ற ஆய்வு

கம்பனும் இளங்கோவும்

- வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்)

1948 ஆம் ஆண்டுப் பிறபகுதியிலே ஈழ சேகரி வார இதழில் 'விவாத அரங்கு' ஒன்று பல வாரங்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. இந்த விவாதத்திற்குக் கால்கோள் செய்து வைத்த பெருமை வித்துவான் வேந்தனார் எழுதிய 'இளங்கோ வடிகள் புலமை யும் கண்ணகி கற்பும்' என்ற கட்டுரைக்கு உரியதாகும். தமிழிலே எழுந்த முதற்காப் பியம் என்பதாலும், தமிழரே கதை மாந்தராய் அமைந்ததாலும் இயல்பாகவே தமிழூர்ஷோடு இரண்டறக் கலந்து விட்ட வேந்தனார், மற்றெல்லாகக் காப்பியங்களிலும் தலை சிறந்தது சிவப்பதிகாரம் என்று வாடிட்டது ஓரளவு நியாயமானதே. ஆனால் தனித்தமிழ் ஆர்வலராய் அக்காலத்தில் விளங்கிய அவர், ஆரியனான இராமணைத் தலைவனாகக் கொண்ட கம்பராமாயணத்தைத் தாழ்த்த முற்பட்டதும், தி. மு. க. ஆதரவாளர் என்பதால் கந்தபுராணத்தைச் சந்திக்கிமுத்ததும், பண்டிதமணி சி. கண்பதிப்பிள்ளை அவர்களின் நெற்றிக் கண்களைத் திறந்து விட்டன.

அமண்மூருட்டுக் கையரான இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தைப் போற்றியதாலும், தம்மால் இலக்கிய ரசனையினை கொடுமுடியெனப் போற்றப்பட்டும், பின்பற்றப்பட்டும் வந்த வித்துவசிரோமணி ச. பொன்னேம்பலபிள்ளை (நாவலரின் மருகர) அவர்கள் உச்சிமேற்கொண்டு நயங்களை வாழ்ந்து மனமுருகி இயம்பக் காலாயிருந்த கம்பராமாயணத்தைத் தாழ்த்திய தாலும் பண்டிதமணி அவர்களுக்குச் சீற்றும் உண்டானதிலும் நியாயம் இருந்தது. ஆக வேந்தனாரைத் தளபதியாகக் கொண்டு பண்டிதர் க. நாகலிங்கம், கண்ணாகம் ஆ. வெற்றிவேற்பிள்ளை ஆகியோர் சிலப்பதிகாரத்தை ஏற்றியும் கம்பராமாயணத்தையும் கந்தபுராணத்தையும் தூற்றும்

யும் சொற்போர் நிகழ்த்த. பண்டிதமணி அவர்களின் சார்பில் பண்டிதர் வ. நடராஜாவும், பண்டிதர் வி. நவரத்தினமும் கம்பராமாயணத்துக்கு வக்காலத்துவாங்கி வழக்காடுமன்றம் நடத்தினர். இந்த வாதத்தில் தலைவரிலும், தலைவரியரான கண்ணகியும், சிறையுமே வசை இசையாகிய இரண்டிற்கும் அதிகம் உரித்தாயினர். கண்ணகி கற்பு உயர்ந்ததா, சிறையின் கற்பு உயர்ந்ததா என்ற வாதமே இன்று வரை முன்னோடியாக நின்று பட்டிமன்றங்கள், வழக்காடு மன்றங்களிலே, இலக்கிய மாதர்களின் கற்பினைப் பதம் பார்த்து வருகின்றது. 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்?

பிற்காலத்தில் வேந்தனார் அவர்கள் கம்பனைச் சுலவத்து அயோத்தியா காண்டத்தில் மந்தரை குழ்ச்சிப்படலத்திற்கும் கீகேயி சூழ்வினைப் படலத்திற்கும், யுத்தகாண்டத்தில் ரும்பகருணன் வதைப் படலத்திற்கும் உரைகள் எழுதி இலக்கியப் பாட வழிகாட்டி நூல்கள் வெளியிட்டார். அவர் வரையில் கம்பனுக்கு வெற்றி, பண்டிதமணி அவர்களோ நாவலர் மரபு வழிக் காவலராக விளங்கியதால் கந்தபுராண கலாசாரத்தில் தினைத்தோடு, வித்துவசிரோமணியின் கம்பராமாயண ரசனையும் நிலைத்து நின்று சிலப்பதிகாரத்தை இறுதிவரை உவர்த்தே வந்தார். கண்ணகியின் கற்பை உயர் கற்பாக என்றுமே ஏற்கவில்லை அவர்.

தமிழ்க்காவலரான கி. அ. பே. விசுவநாதம் இன்று அமரராகியிட்டார்; இவர், பாரதியின் பாடலடி ஒன்றில்,

'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல்' என்று வருவதைக் காப்பியன்போல், அன-

நூலை வெளியிட்டார். ஆக, உன்னதமான இலக்கியங்கள் அரசியல். சமய, சமூக இன எல்லைக்கோடுகள் யாவும் கடந்து நிலைத்து வாழ்வன என்ற உண்மைக்குச் சிலம்பும் கம்பராமாயணமும் நிலைத்த சான்றுகளாகப் பிளங்குகின்றன என்னலாம்.

கம்பணையும் இளங்கோவடிகளையும் ஒப்பிடுவது என்பது எளிதான் வேலையன்று. எனினும் இயன்ற அளவு இக்கட்டுரையில் அம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது: இந்த ஒப்பீட்டினை, கம்பன் - இளங்கோ புறவய ஒப்பிடு, அகவய ஒப்பிடு என்ற இருவகை ஒப்பீடுகள் கொண்டு காணலாம்:

புறவயம் என்பது இளங்கோவினதும் கம்பனதும் ஆளுமை, அவர்கள் வாழ்ந்த காலம், காலிய, ஆக்கத்திற்குத் துணை புரிந்த காரணிகள், சமூகப் பின்னணி என்பவற்றை உள்ளடக்கும். அகவயம் என்பது இவ்விருவரதும் நூல்களின் உள்நுழைந்து காணும் செய்திகளை உள்ளடக்கும். தினையாவுதான், மனையாவு அல்ல.

இளங்கோ:

சிலப்பதிகாரப் பதிகம் 'குணவாயிற் கோட்டத்து அரசு தூந்திருந்த குடக்கோச் சேரல் இளங்கோவடிகட்டு' எனத் தொடங்குகின்றது. தமிழுடைய அண்ணாகிய செங்குட்டுவனுக்காக. நிமித்திகளின் சொல்லையும் பொய்ப்பித்து அரசைத் துறந்து சமன அடிகளாகித் தியாகத்திற்கு எல்லை வகுத்தவர் அவர் என்று அறிகிறோம். இயற்றமிழை மட்டுமன்றி இசைத்தமிழ் தாடகத்தமிழ் ஆகியவற்றையும் கரைகள் உணர்ந்தவர் அவர். கோவலன் பூம்புகாரர் நீங்கியதால் அந்நகர மாந்தர் அடைந்த கையறு நிலையினை, 'அரும்பெறல் இழந்த அயோத்தி போல' என்று கெளிகள் என்னும் அந்தணன் வாயிலாகக் கூறவைப்பதன் மூலம் இரசமன் கதையையும், அவசர புத்தி காரணமாகத் தான் பின்னளை போல வளர்த்த கீரியைக் கொன்ற கதையைக் கூறுவதன் மூலம் பஞ்சதந்திரக் கதையை

யும் நடனநுட்பங்களை எல்லாம் பிகளிர்வாக அரங்கேற்றுகாதையில் எடுத்துரைப் பதன் மூலம் பரதசாஸ்திரத்தையும் அறிந் திருந்தார் என்பதை நோக்க அடிகள் வடமொழியையும் ஆழமாகக் கற்றிருந்தார் என்பது புலனாகிறது. வேட்டுவரியிலே வரும் கொற்றவை பற்றிய செய்திகள், கான்ஸ்வரியிலே வரும் திருமால் பற்றிய செய்திகள், குன்றக்குரவைப் பாட்டுமடையில் வரும் முருகன் பற்றிய செய்திகள், நடுகற் காதையிலே கூத்துச் சாக்கையன் ஆடிய நடன விவரணைத்துரடாகச் சிவபெருமான் பற்றிய செய்திகள் பலவற்றையும் விரித்துரைப்பதிவிருந்து தம் காலத்தில் நிலவிய சைவ வெணவ சமயங்கள் பற்றிய விரிவான அறிவு அவருக்கு இருந்தமையைக் காண முடிகிறது. அவர் சமன அடிகள் என்பதால் அது பற்றிய அவரின் ஞானம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ஆக இளங்கோவடிகளின் ஆளுமையானது, அவரின் கவித்துவத்தினால் மட்டுமன்றி அவருடைய தியாகப்பண்பு, சகலகலாவல்லபம். தமிழ் வடமொழி அறிவு, சமயஞானம் என்ற பன்முகங்களையும் கொண்டு உருவானது என்னலாம்.

கடல்குழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தன் பற்றிய செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இளங்கோ காலத்தைக் கி. பி. 2ம் நூற்றாண்டு என்று வகுப்பது நீண்டகாலமாக நிலவிவந்தது. எனவே சங்காலத்தில் எழுந்தநால் அது என்றாகிறது. ஆனால் அதில் வரும் தமிழர் வாழ்க்கை பற்றிய செய்திகள், கையாண்ட சொல்லாட்சி யாப்பமைதி என்பவை கொண்டு பேராசிரியர்கள் வி. செல்வநாயகம், எஸ். வையாபுரிப்பின்னள் முதலியவர்கள் அது கி. பி. 5ம் நூற்றாண்டெவில் எழுந்த தாகக் கொள்வர். அதுவே பொருத்தம் போலத் தோற்றுகின்றது. சங்காலத்த தமிழரின் வாழ்க்கை முறையிலே பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னை ஜயர் யாத்த காரணங்களின் அடிப்படையிலே கோவலன் - கண்ணகி திருமணம் இடம் பெறுகின்றது. சங்காலத்திலே அன்பின் ஜந்தினையாகிய காதல் ஒழுக்கத்திலே தலைவன் ப்ரத்தை

வயிற்சேரல் மருத ஒழுக்கமாகச் சமூக அங்கோரம் பெற்றிருந்தது. இளங்கோவடிகள் காலத்தில் ஒழுக்கக் கேடாகக் கொள்ளப் பட்டு அதனால் விளையும் அவலங்களின் விளைவு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. யாப்பமைதியிலும் சங்க காலத்து ஆசிரியப் பாவிலும் செப்பமான ஆசிரியப்பாவும் கலிப்பாவும் சிலப்பதிகாரத்திலே கையாளப் பட்டுள்ளமை காணலாம். சங்கமருவிய காலத்திலே தோன்றிப் பெரு வழக்குப் பெற்ற வெண்பாயாபடும் இளங்கோவடிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சங்க காலத்திலே இடம்பெறாத சூதர், மாகாதர், வைதாளிகர் முதலாம் பாடகர்கள் பற்றிய செய்தியும் சிலம்பில் உண்டு. சங்க நூல்களில் தன்மையொருமை விளை ‘அல்’ விகுதிபெற்று ‘வருவல், செல்வல்’ என அமைவதே வழக்கு. ‘சிறாடிச் சிலம்பு ஒன்று கொண்டு போய்யான் மாறி வருவன் என்ற அடியில் தன்மை ஒருமை விகுதியாக ‘அன்’ விகுதி சிலப்பதிகாரத்தில் வழங்குவது பிற்கால வழக்கு. இதுபோன்ற பல பிறப்பட்ட சொல்லாட்சிகள் காட்டிச் சிலப்பதிகாரம் காலத்தாற் பிறப்பட்டது. என்பதை நிறுவுவச் பேராசிரியர் எஸ். வையா புரிப்பிள்ளை. சங்கால மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிகள் கண்டு மனம் நொந்த இளங்கோவடிகள் அவற்றை மக்களுக்கு உணர்த்த எண்ணிமுலைந்தர் நாடு களையும் களங்களாக்கி ஆக்கிய முதற் காப்பியமே சிலம்பு என்பது கருத்தக்கது.

கம்பன்:

இனி, கம்பனின் காலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அவன் கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து இராமாயணம் இயற்றினார் என்பது ஜயத்திற்கு இடமின்றி நிறுவப்பட்டு விட்டது. இவ்விடயத்தில் இளங்கோவடிகள் காலம் பற்றி நிருணயிப்பதில் உள்ளவை போன்ற சிக்கல்கள் எவையும் இல்லை. ‘கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்’, கம்பநாடன் கல்வையைப் போல் கற்றோர்க்கிதயம் களியாவே, முதலாகக் கம்பனின் கல்வி விசாலமும், மந்திரம் போன்ற சொல்லின்பழும், பாத்திரங்களை உளவி

யற் பாங்கில் வளர்த்துச் செல்லும் திறனும் அந்தத் திறனுக்கு அடிப்படையாய் அமைந்த அவனது உலகியல் பட்டறிவும் என்ற பலவும் சேர்ந்து அவனுடைய ஆளுமையை மறுகேள்விக்கு இடமில்லாமல் காலாதி காலமாக எடுத்துக்காட்டி வருகின்றன.

ஆனால் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்தில் இளங்கோ அடிகளின் வரலாற்று மூலம் அமைந்து சிடப்பது போவக் கம்பனின் வரலாறு இதுவென்று திட்டவட்டமாக எடுத்துக்கை உறுதியான சான்றுகள் இல்லை. வினோதரச மஞ்சிரிக்கணைத்துயும், புலவர்பூராணம் உடையார் கூறுவனவும், கம்பன் பெயரால் வழங்கிவரும் தனிப்பாடல்களுமே கம்பன் வரலாற்றுக்குச் சான்றுகளாய் உள்ளன. மிகப்பலங் குறைந்தவை இச்சான்றுகள். கம்பன் என்ற பெயர் அவனுக்கு எவ்வாறு வந்தது? கம்பராமாயணச் செய்யுட் கோவையில் பதிப்பாசிரியர் சுத்தரராஜ ஐயங்கார் கூறுவன இவை:

“கம்பர் என்ற பெயர் பூசாரிக் குலத்திற்கு அமைந்த பட்டப்பெயர் என்பர் சிலர். கம்பழர்மன் என்ற அரசனொருவன் இருந்ததால்; கம்பர் என்பது பட்டப்பெயர் ஆகாது” என்பர் சிலர். ஏகம்பர் என்ற பெயர் முதல் குறைந்து கம்பர் ஆயிற்று என்பர் சிலர். அரசன் அவையில் கம்புதாங்கிச் சென்றதால் கம்பர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர் சிலர் ஆசிரியர் கட்டளைப்படி கம்பங் கொல்லலையைத் தாத்திருந்ததால் கம்பர் எனப்பட்டார் என்பர் சிலர். இளமையில் தாய்தந்தலையை இழந்து காப்பாரின்றிச் சடையப்பவள் எல்லாரும் கம்பத்தின் அடியில் நின்ற தால் கம்பர் எனப்பட்டார் என்பர் சிலர். எனினும் பிற்காலத்தில் சிறந்து நாட்டைப் பெற்றுக் கவிச்சக்கரவரித்தியாய் வாழ்ந்திருந்தார் என்பது “கம்பநாடுடையவள் எல்” என்னும் தொடராலும், கம்பநாடர் என்னும் தொடராலும் அறியலாம்.

எது எவ்வாறாயினும் ஆங்கில விமர்சகர்கள் சிலர் உலக நாடக மகாகவியான

ஷேக்ஸ்பியர் எழுதியவையல்ல அவர் பெயரால் வழங்கும் நாடகங்கள் என்று தணிந்து செரப்பது போலக் கம்பன் இராமாயணத்தை இயற்றவில்லை என்று யாரும் கூற முன்வரவில்லை. நல்லகாலம்!

இவ்விருவரது காவியங்களையும் இன்று படித்து ஒப்பிடும் போது கம்பனின் கவிதைகளின் வீச்கம், பரப்பும், கற்பனையும் ஆழமும் பாதிதிரப் படைப்புத்திறனும் இளங்கோவடிகளிலே இல்லை என்ற முடிவிற்கு வருவது மிக எளிதான் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஆனால் இந்த முடிவு இளங்கோவடிகளுக்கு நீதி செய்ததாகாது. எந்த ஒரு பெரும்புலவனும் தனது படைப்பைச் சூனியத் தினிக்குந்து வருவித்துக் கொள்வதில்லை. அவனுக்கு முன்பும் சமகாலத்தும் மொழி யினாடாக அவன் பெற்றுக் கொள்ளும் மூல வளங்கள் அவன் படைப்பிற்கு வலிவும், வணப்பும், சிறப்பும் அளிக்கும் துணைக்காரணிகளாய் உள்ளன.

கம்பனுக்கு வேண்டிய மூலவளங்களை அவன் பழைய சங்க நூல்களில் மட்டுமன்றிப் பின் தொன்றிய சிலப்பதிகாரம் உள்ளிட்ட பல காவியங்களிலிருந்தும், சமயகுரவர், ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களிலிருந்தும், சங்கரி இராமானுசர் முதலாம் தத்துவ ஞானிகளின் தத்துவக் கோட்பாடுகளிலிருந்தும் மற்றும் வடமொழிப் புராண, இதிகாச காவிய, சிற்றிலக்கியங்களிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டு தன் தேவைக்கேற்ப அவற்றின் சாரங்களைப் பயன்படுத்திய வாய்ப்பு இளங்கோவடிகளுக்கு இருக்கின்றன. ‘விருத்தமெனும் ஒண்பாவிற்கு உயர்கம்பன்’ என்று அவன் போற்றப்படுவதற்கு வழிசௌமத்தவையாய்க் காரைக்காலம்மையார் தொடக்கம், திருத்தக்கதேவர், சேக்கிழார் சுறாகக் கையாண்டு மெருஷேறிய விருத்துப்பாக்களின் வகைகள் அவனுக்கு வழிகாட்டின. அவற்றைத் தனது பேராற்றல் கொண்டு மேலும் புதிய வண்ணங்களைத் தன் படைப்பில் கையால் வது அவனுக்கு எளிதாயிற்று.

இளங்கோவடிகள் சமண தீர்த்தங்கரர்களைப் போலவே தனது காவியத்தை

அமைப்பதற்கான நெறியினைத் தாடும் வகுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. சங்ககால ஆசிரியப்பா, கவிப்பா, கலிப்பாவிலிருந்து தோற்றங் கொண்ட வெண்பா, அக்கால இசைப்பாட்டு யாப்புக்கள் என்பன வற்றை மட்டுமே கொண்டு அவற்றை மேலும் மெருகேற்றிற்குத் தம் தேவைக்கேற்ற வகையில் அவர் பயன்படுத்தி முன்பு இல்லாததொரு புதிய ஆக்கத்தினைத், தமிழ் மரபிற்கு ஏற்ற காப்பியத்தை ஆக்கிய வகையில் அவர் தனிச்சிறப்பு உடையவர் என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

வடமொழிக்காவிய மரபு பற்றிய விரிவான விளக்கமும், யாப்பருங்கள் வழிகாட்டலும் கம்பனுக்கு உறுதனை புரிந்தது போல இளங்கோவிற்குத் துணைபோகவில்லை. ஏனெனில் அவை அவர்காலத்தமிழில் தோன்றவும் இல்லை. இளங்கோவடிகளின் காலத்துக்குப் பின்னரே பல்லவர்காலத்திலும், கம்பன் வாழ்ந்த காலமாகிய சோழர் காலத்திலுமே வடமொழிக்கல் வியும் அதன் காவியக் கெல்வாக்கும் தமிழில் வளர்ச்சி கண்டன. எனவே இவ்வகையிலும் கம்பனுக்குப் பெறக்கூடியதாயிருந்த காவிய இலக்கணமரபு இளங்கோவடிகளால் பெறக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை.

பழங்களதயினை இடையிடையே உரை நடை விரவிச் செய்யப்படும் ஒரு வகை இலக்கியவடிவம் பற்றித் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் (237) ஒரு செய்தி வருகின்றது. இவ்விலக்கிய வடிவத்திற்குத் தொல்காப்பியர் வழங்கிய பெயர் ‘தொன்மை’ என்பது. இத்தகைய இலக்கியங்களாகப் பெருந்தேவனாராற் பாடப்பட்ட பாரதமும், தக்கூர் யாத்திரையும் உரையாசிரியரான பேராசிரியராவே எடுத்துக்கட்டுள்ளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் அமைக்கப்பட்ட ‘உரையிடையிடைபாட்டுடைச் செய்யுளே’ சிலப்பதிகாரம் பெரும்தேவனாரின் பாரதம் சிறிதளவே எஞ்சியிருக்கவும் தக்கூர் யாத்திரை முற்றாக இல்லாத போகவும், சிலப்பதிகாரம் மட்டுமே கடந்த 15 நூற்றாண்டுகளாக நின்று

நிலவுகின்ற தென்றால் அதற்குக் காரணம், இளகோ வடிகளின் பன்முகக் கவித்துவ, பொருளடக்கச் சிறப்புத்தான். கம்பனின் வம்புபோல, இளங்கோவடிகளின் வம்பு தான் சிலப்பதிகாரத்தினை வாழுவத்தது. (வம்பு - புதுமை.)

கம்பன் காலத்தில் வான்மீகி, போதாயனர், வசிட்டர் ஆகியோரின் இராமாயணங்கள் தமிழகத்திலும், கிடைக்கக்கூடியனவாய் இருந்ததால் அவற்றைக் கற்றுத் தெளிந்து அம்முன்றனுள்ளும் தலை சிறந்து விளங்கிய வான்மீகியின் இராமாயணத்தைத் தழுவித் தனது சுயத்துவத்தால் கம்பன் இது முற்றிலும்புதிது என்று கற்றவர் போற்றும் வண்ணம் இராமகாதை செய்தான். இளங்கோவடிகள் தமது காப்பியத்திற்கான கதைக்குக் கிடைத்த சிறியதொரு கருவினை வைத்தத்தே நூல் செய்ய வேண்டியிருந்து.

சிலப்பதிகாரம் நிகழ்ந்த கதை கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதா என்பதிலும் ஆய்வாளர்கள் ஜயங்கடையும், பிரச்சினைகளையும் கிளப்புகின்றனர். தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அந்தி காரணமாகக் கணவனை இழக்க நேர்ந்த சோகம் தாங்காது திருமாவண்ணி என்னும் பெண் தன் முலையில் ஒன்றைத் துணித்துக் கொண்டாள் என்ற செய்தி அகநானுாற்றில் ஒரு பாட்டில் வருகிறது. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பேகன் பரததை வயிற்சென்று தன் மனைவியாகிய கண்ணிக்குத் தாங்கொணாக்கவையை அளிக்க, அதுகண்டு தரியாத கபிலர், அரிசில்கிழார் முதலான புலவர்கள் பேகனைச் சென்று கண்டு அவனுக்கு அறிவுரை கூறி மனத்திருப்பு அவனைக் கண்ணகியிடம் மீண்டும் செல்ல வைத்த செய்திகள் புறநானுாற்றில் வருகின்றன. இவ்விரண்யமையும் கருவாகக் கொண்டு வளர்க்கப்பட்டதே சிலப்பதிகாரம் என்பர் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்,

ஏற்கனவே தெய்வமாக வைனவர் போற்றி வந்த இராமபிராண மேலும் பக்திப்புரவசமாகி வழிபடத் தாண்டியது கம்பராமாயணம். சாதாரண மாணிடப்

பெண்ணொருத்தியைத் தெய்வ நிலையில் உருவாக்கியதன் மூலம் அவளை வழிபட வைத்தது சிலப்பதிகாரம். நாட்டாரி னடயே நிலவிவரும் ‘கண்ணகி வழக்குரை’ முதலாம் கதைகளிலே கண்ணகியைச் சக்தியின் அவதாரமாகக் கொண்ட கற்பனைக்கும் கண்ணகியம்மன், ‘பத்தினீத் தெய்யோ’ வழிபாட்டிற்கும் வித்திட்டது சிலப்பதிகாரம். ஒரு காவிய பாத்திரம் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு வழிபாட்டிற்குரிய நிலைக்கு மேலேற்றப்பட்ட தென்றால் அதனை இயற்றிய புலவர் எத்துணைச் சிறந்தவராய் ஆற்றல் மிகுந்தவராய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் மனங்களாள்ளும் போதுதான் அவரைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனோடு சமாசனம் இட்டுப்பார்க்கும் மனவிசாலம் உண்டாகும். இளங்கோவடிகள் தமதுமூலவளங்களை கொண்டு புதியதொரு இராகத்தினை உருவாக்கியவர் என்றும், வான்மீகி உருவாக்கிய இராகத்தினை தனது கற்பனைப்பேராற்றலால் விரித்து விசாலமாக்கிய சாகித்திய கர்த்தா, வாக்கேயகாரன் கம்பன் என்றும் கொள்ளும் போதுதான் இருவர் பற்றிய சமநோக்கு உண்டாகும்.

கம்பன் ‘காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையினை ஆசைப்பறி அறையல் உற்றவன்?’ ஆசையின் வெளிப்பாடு உணர்ச்சி அந்த உணர்ச்சியானது கட்டற்றகற்ப னைப் பிரவாகமாப் பாய்ந்து பெருகிப் பன்னீராயிரம் பாடல்களாகவும், ஆறு காண்டங்களாகவும் பல படலங்களாகவும் ஒடி இராமாயணக் கடலாயிற்று. இளங்கோவடிகளோ துறவி. தாம் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் நிலைகளையும் குறைகளையும் கருணை யுள்ளத்தோடு நோக்கியவர். செல்வ நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, இனைய நிலையாமை பேசிவந்ததால் சிறிது சிறிதாகக் தமிழரிடையே கலைகள் மீது உவர்ப்பு ஏற்பட்டு வந்தமை கண்டு அவற்றிற்கு மீன் வாழ்வளிப்பதும் அதே சமயம் மாதவி நோக்கில் கலையின் சிறப்பையும், கோவலன் வாயிலாகக் கலையிலே சுயநலமும் காமநோக்கும் ஏற்படுவதால் ஏற்படும் இழிவையும் புலப்படுத்த முற்பட்டவர்.

அவர் மக்களுக்கு அறிறுவதித் முற்பட்ட அடிப்படைச் செய்திகள் மூன்று.

அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறங்
கூற்றாகும்
உரசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர்
ஏத்துவர்
ஊழியினை உருத்து வந்து ஊட்டும்

என்பனவே அந்தச் செய்திகள். இவ் விடத்தில் இந்திய நாடங்கள் பற்றி ஆங் கிள ஆய்வாளர்கள் கூறிய ஒரு கருத்தும் நினைவுகள்தற்கு உரியது. அவர் “இந்திய நாடங்கள் எவ்றிலும் முழுமையான கெட்ட பாத்திரங்களைக் காணமுடியாது. காரணம் கனம், மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டிலே இந்திய நாடாசிரியர்கள் கொண்டிருந்த அழுத்தமான நம்பிக்கையே”. என்பர். இந்தக் கூற்று இந்தியாவில் எழுந்த பழைய இலக்கியங்கள் பலவிற்கு மே பொருந்தும். மாணிடரின் இயக்கங்கள் யாவுமே அவர்களின் ஊழால் நிருணயிக் கப்படுவன. சுற்றில் எவரும் இந்த உண்மையை உணரும் ஒரு கட்டம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்று இவர்கள் உறுதியாக நம் பினர். அதனால் இராவணனும் முற்றிலும் கொடியவனாகக் காட்டப்பட்டில்லை. பெண்ணாசை என்ற குற்றம் ஒன்றே அவனின் மற்றைய நற்கணங்களையெல்லாம் முடிமறைத்து அவனை வீழ்த்தியது. அவன் வீழ்ச்சிட்ட ஒருவகையிலே சோகமானது தான். திலப்பதிகாரக் கோவலனும் சாமா னியாக் அல்லன். மாதரார் செல்வேன் என்ற கொண்டேத்திய, முருகனை ஒத்த அழுகன் அவன்; கலைகளில் ஈடுபாடும் திறமையும் கொண்டவன். கடக்களிது அடக்கிய கருணைமறவன். சதுக்கத்துப் பூத்துக்குத் தன்னையே பலிகொடுத்து, குடும்பத்தனான் குற்றவர்வி ஒருவனைக் காக்க முற்பட்ட தியாகி. கார்முகில் ஒத்த கொடைவள்ளல்; எனினும் மாதவிமீது விடு தலறியா விருப்பினாயக் கண்ணகியைத் துறக்கும் சுயநலமியாகவும், மாதவியைச் சந்தேகித்த பொறாமைக் காரணாகவும் அவன் இருந்ததே அவனின் அவலமுடிவுக் குக் காரணமாயிற்று. அதனோடு முற்

பிறப்பில் அவனும் கண்ணகியும் தம் நண்பன் ஒருவனைக் காட்டிக்கொடுத்து அப் பரவியான அவனுக்கு மரணதன்டனை பெறவைத்த அறமில் செய்கையையே இப் பிறப்பில் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. ‘ஐழிற் பெருவளி யாவுள்’ என்ற உண்மை இவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் கொண்டு நிறுவப்படுகின்றது. கைகேயியின் சூழ்வினைக்குக் காரணம் கற்பிக்கும் இராமன் அது அவளின் பிழையன்று, விதியின் பிழை என்று கூறியதும் இவ்விடத்தில் ஒப்பு நோக்கத் தக்கதாகும்;

வ. வெ. சு. ஜூயர் காவியங்களை இரு வகையாக மேனாட்டவர் வகுத்துள்ளதாக எடுத்துக் காட்டுவார். Primitive Epic என்பது ஒருவகை புராதனமான பழைய பாணி யிலைமெந்த காவியம் என இதனைத் தமிழிலே கூறலாம். இக்காவியமானது ஒருவரால் இயற்றப்பட்டுக் காவப்போக்கில் பல இடங்களில் செருகல்களையும் கிளைக்கதை கண்ணயும் பெற்று வளர்ந்து செல்வது. வான்மீதி இராமாயணம், வியாசபாரதம் என்பன Primitive Epics என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் மூலக் கதையோடு நேரடித் தொடர்பான அகலிகை கதை, இரணியன் கதை முதலியன் இவ்வாறு இராமாயணத் தில் இணைக்கப்பட்டவையாகும். வ.வெ.சு. ஜூயர் காட்டும் பிற்தொருவகைக் காப்பியம் Epic of Art என்பது. இது ஒரு கதையே ஒரு புவனால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆற்றொழுக்காக வளர்த்துச் செல்லப்படுவது புராதன காவியத்தைக் கலைக் காவியமாக உருவாக்கிய பெருமை கம்பனுடையது. தாமே சுயமாகக் கலைக்காப்பியம் படைத்த பெருமை இளங்கோவடிகளுக்கு உரியது.

சிரேக்க காவியங்களாகப் போற்றப்படும் இவை, ஒடிசிக்கும் இந்தியப் பாரதம், இராமாயணத்துக்கும் இடையே காணப்படும் அடிப்படை வேறுபாடு ஒன்றையும் வ.வெ.சு. ஜூயர் எடுத்துக் காட்டுவார். சிரேக்க காவியங்கள் தமது கதைக்கு மூலாதாரமான சம்பவத் திலிருந்து தொடங்கி வளர்க்கப்படுவன. இந்திய

ஊவியங்களோ தலைவர் நண்ணியர்கள் பிறப் பினிருந்து அவர்களின் வாழ்க்கையின் எளிமை நிச்சல்களையும் இறுதிவரை வரைத்து முழுமை பெறுவார். கம்பராமாயனங்கள் முன்னேய மரபுமுறைக்கு இசைய இராமனின் அவதாரம், அவன் முன்னோர் பற்றிய செய்திகள் என்பவற்றிலிருந்து தொடர்க்கி அவன் முடிகுடிக் கொள்வது வரை மிகவிரிவாகப் பல செய்திகளையும் உள்ளடக்கி முழுமையுடையதாய் விளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரமோ கிரேக்க காவியங்கள் போலச் கோவல்கள் எண்ணியின் திருமணத்திலிருந்து தொடர்க்கி வளர்கிறது. இனக்கோவடிகள் யவனர் (யவனர் - அயோனியா என்ற கிரேக்கநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். பிற்காலத்தில் யவனர் என்ற சொல் துருக்கியர் முதலான அந்தியர் அனைவரையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல் வாக மாறியது) பற்றிய பல செய்திகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் நந்தனார். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்கும் பொழுது, இனக்கோவடிகளின் காவிய அமைப்பிற்கான உந்து கக்கியும், மரபும் கிரேக்கர் தொடர்பால் ஏற்பட்டதோ என்று ஐயுறத் தொன்றுகிறது.

பேராசிரியர் தெ. பொ. மீணாட்சிகந்தரனார் “சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காவியம்” என்றார். இந்தக் கருத்துப் பொருத்தப்பாடு உடையதா என்பது ஆராயத்தக்கது. சங்க காலத்தில் நிலவுடைமையாளரான மருத நிலத்தவர் தலைமை பெற, மற்ற நிலத்தவர் அவர்களில் தமது வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்குத் தங்கியிருக்கும் நிலை இருந்தது. நிலவுடைமையும், வீரலும், ஆதிக்கப் பரம்பறும் குறுநில மன்னர்களையும் முடியடை முவேந்தர்களையும் மேலாண்மை கொள்ளவைத்தன. சிலப்பதிகார காலத்தில் கடல் வணிகத்தோடு, கடல்படு திரவியங்களின் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சி கொண்ட வணிகரும், பரதவரும் தலைமை பெறுகின்றனர். (பரதவர் ‘மன்னர் பின் அவர்’ எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறும்.) கரைபோரத்துறைமுகமாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கோவலன் தந்தையும், கண்ணகி தந்தையும் செல்வறும் செல்வாக்கும்

பெற்று அரசரிய வாழ்ந்தவர். எனவே கோவலனையும் கண்ணகியையும் குடிமக்கள் என்றும் அவர்களைத் தலைவர் தலைவரியராய்க் கொண்ட காவியம் குடிமக்கள் காவியம் என்றும் கொள்வது பொருந்தாது. மாதவி கணிகையாயினும் தனது நடன இசையாற்றல்களால் சோழன் கரிகாவன் அவையிலே ‘தலைக்கோவி’ பட்டம் பெற்றவள். எனவே இராமாயணம் போல மன்னன் குடும்பத்தினரைத் தலைமக்களாகக் கொள்ளாத போதிலும் சிலப்பதிகாரத் தலைமக்கள் சாதாரண குடிமக்களாகார். அவர்கள் அக்காலக் கணிப்பில் மேல்தட்டுவர்க்கத்தினரே.

இராமபரத்துவமே கம்பராமாயணத் தின் குறிக்கோள். இனக்கோவடிகள் ஈசவி, வவனை டெவள்ளரையெல்லாம் ஏத்தியும் போற்றியும் பாடிய போதிலும் அவரின் காவியத்தில் சமணமே முதன்மை பெறுகின்றது. சமணர் ‘மனிதன் தனது தருமம் சார் வாழ்க்கையினாலே தெய்வமாகின்றான்’ என்ற கோட்பாடுடையர். தருமம் ஒன்றே அவர்களின் வணக்கத்திற்குரியது. அது அன்றி மனிதருக்கு மேலாகத் தெய்வம் என்று ஒன்று முன்பே உள்ளது. என்பதை அவர்கள் ஏற்படுத்தினால்.

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

என்ற குறிக்கோளே சமணக்குறிக்கோள்: இக்குறிக்கோளை நிலைநிறுத்து முக்காகக் கண்ணகி இனக்கோவடிகளாலே வானுறையும் தெய்வமாக ஆக்கப்படுகிறான்.

கம்பனின் வருணானாகள் பல பாடல்களால் மிகுதியும் விரித்துச் செல்லப்படுவன். கரைகடந்து பெருகும் அவனது கற்பணப் பிரவாகம் அவன் நினைத்தபடி யெல்லாக் அவனுக்குக் கூட கொடுக்கும். காட்சிப்படலத்திலே சிதையின் சோகநினை இராவணனின் வருஷை, அவனது தோற்றம் அவன்காரம், கும்பகாணம் வதைப் படலத்தில் கும்பகாணனின் துயில்நிலை, அவனது தோற்றம், அவன் உணவை மண்ண

டுதல். எழுந்து அளவிக்கு வருதல், அவன்று படைசெல்லும் காட்சி முதலாக நீண்ட வருணனைகளும் விவரணங்களும் கணக் வளர்ச்சிக்குப் பக்கத்துணையாக விரிந்து செல்வன். பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகள் உரையாடல்களும் நீண்டு முழுமை பெறுவதும் அவன்று காவியத்தில் காணத்தகும் சிறப்புக்கள். இந்தச் சிறப்புக்களே லிலவே ளைகளில் பல பாடல்களையும் இடைச் செருகல்களோ என்று அபிர்க்கவைப்பதும் உண்டு.

ஆனால் இனங்கோவடிகளின் வருணனைகளும் உரையாடல்களும் கச்சிதமாக வும் இரத்தினச் சுருக்கமாகவும் அமைவதைக் காணலாம். அவை தமிழகத்தின் அன்றைய நிலையையும் மக்கள் வாழ்வையும் எதார்த்தமாகச் சித்திரிப்பவை, சங்ககால மரபுவழிப்பட்டுச் சொற்களைச் செறிவாகக் கையாளுவதும் அவரின் வழக்கம். உதாரணமாக,

‘நீர்வார் கண்ணன் என்முன் வந்தோய் யான்றயேர்நீ மடக்கொடி’ என்ற பாட-

ஷடிகளை எடுத்துக் காட்டலாம். நீர் வழிந்து ஒழுகுகின்ற கண்களை உடைய வளே. என்முன் வந்து நிற்பவளே. இனம் கொடி போன்றவளே! நீயார்? என்ற விரிவான சொற்கூட்டத்தினை ஏழே சீர்களில் அடக்கியது இனங்கோவின் சிறப்பு. கொலைக்களக்காதையிலே கண்ணகிக்கும் நெடுஞ்செழியனுக்குமிடையே நடைபெறும் உரையாடல் 26 அடிகளிலேயே அமைந்து விடுகின்றது. இதே உரையாடலைக் கம்பன கையாண்டிருந்தால் குறைந்து 50 பாடல்கள், இருநூறு அடிகளாவது அமைத்திருப்பான். கம்பனின் உரையாடல்கள் நாடகப்

பண்பமைந்தவை என்றால், இனங்கோவடிகளின் உரையாடல்கள் நாடகமாகவே அமைந்து விடுவதற்கு அவரின் சொற்செட்டு முதல்மையான காரணியாகின்றது. இதொற்றான் போலும் மாயாண்டி பாரதி ‘சிலப்பதிகாரம்’ இதை நாடகவடிவம் (opera) என்றார்.

உணர்ச்சிகளுக்கேற்ற ஒரைச்சதயம் அமைந்த யாப்புக்களை அமைப்பதில் கம்பன் தன்னிகரற்றவன். நாடகையின் உருவ வருணனையாகவரும், இறைக்கடை தெரித்த புருவத்தெயினங்கும் பிறைக்கடை பிறக்கிட மதித்தயில் வாயன், மறைக்கடை அரக்கி வட வைக்கண விரண்டாய் நிறைக்கடல் முளைத்தென நெருப்பெழ விழித்தான்’ என்ற பாடலை ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஓர் அவிழ் பதமாக இக்கற்றுக்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

இனங்கோவடிகளின் பாடல் யாப்புக்கள் இந்த அளவிற்கு ஒரைச்சயையும் உணர்ச்சியையும் இணைத்துக்காட்ட ஏற்றனவாய் இல்லை. என்றாலும் கண்ணகியின் சீற்றம் பரண்டியனின் வாயிற்காலல்ல முன்பு வெளிப்படுமிடத்தில் கையாளப்படும் அடிகளில் இந்த இயல்பு புலனாகிறது. ‘அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே’ என்பன அந்த அடிகள்.

இன்னும் இலவிகு மகாகவிகளதும் கதை வளர்த்திடுமெதிறன், படிமங்கள் குறியீடுகள் அமைக்கும் ஆற்றல், பாத்திர உருவர்க்கம், சமூக நோக்கு, கற்பண்மாற்றல் என்ற பலவும் விரிவாக ஒப்பிட்டு ஆராய் வேண்டியன்.

‘கள்ளங் கருத்தை எஸ்லாம் கட்டோடு வேறுத்து - இங்கு உள்ளங் கருத்தை உணர்ந்திருப்பது எக்காலம்?’

- சித்தர்பாட்டு -

சமூகப் பரப்பில் பத்திரிகைத் துறையின் தோற்றமும் பங்களிப்பும்

• கா. இரத்தினலிங்கம்

மனித இனம் நாடோடியாகத் திரி ந்த போது மற்றவர்களைப் பற்றி நினைத் துப் பார்க்கவில்லை. நிலையாக ஓரிடத் தில் தங்கி குடிசைகளை அமைத்து வாழுத் தொடங்கிய போதுதான் மனிதன் மற்ற வர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவர்களைப்பற்றி அறி ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலும் உணர்வும் மேலிட்ட் தொடங்கின. இவ் வாறு அறிய உணரப்பட்ட போதுதான் வெசுசனத் தொடர்பு சாதனங்களின் அவசியம் புலனாகியது.

ஆரம்பகால மனிதன் தூரத் தில் இருப்பவர்களை அழைத்து தொடர்பு கொள்ளும் வகையில் ‘க்’ வென் குரல் எழுப்பி அதன்ஏற்ற இறக்கங்களின் மூலம் விடயங்களை உணர்த்தினான். பின்னர் படிப்படியாக சமூக அமைப்புகள் உருவான போது முரசொலித்தும், பறையறைவித்தும் செய்திகள் வழங்கப்பட்டன. இன் னும்கூட சிராமங்கள் பலவற்றில் பறையறைவித்தும், சேமக்கலத்தினை ஒலித்தும் செய்திகளை அறிவிப்பதனை நாம் காணவும், கெட்கவும் முடிசின்றது. எகிப்து தாட்டில் ‘காள்’ என்றும் மன்னன் அடிமைகளை வைத்து குதிரைகள் மூலம் செய்திகளை அலுப்பத் தொடங்கினான். இதனைத் தொடர்ந்து மெயில் கோச்சுகள் (MAIL COACHES) எனப் படும் குதிரைவண்டிகள் மூலம் செய்திகள் வழங்கப்பட்டன. எனினும் மிகக் குறுசிய தூரத்திலான இடங்களுக்கே இத்தகைய செய்திகளை அலுப்ப முடிந்தது. மொகலாய மன்னர்கள் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கென குறிப்பிட்ட சிலை நியமித்தனர். இவ்வாறு

தகவல் பரிமாற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோர் தகவல் தொடர்புத் துறையின் ஆரம்பகால அத்திவர்ரங்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

மனின் ஓளரக்கசீப்காலத்தில் நாடு முழுவதும் அவைந்து திரிந்து செய்தி களைச் சேகரிக்கும் செய்தியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வாக்யா நாவிஸ் (VAOVIA NAVIS) என அழைக்கப்பட்டனர். இதே போன்று அரசிடமிருந்து செய்திகளை எடுத்துச் சென்று மக்களுக்கு வழங்குவோர் சவானிக் நாவிஸ் (SAVANIK NAVIS) என அழைக்கப்பட்டனர். இரகசியச் செய்தியாளர் கோபியா நாவிஸ் என அழைக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு செய்தி நிருபங்களைச் சுமந்து சென்று செய்திகளை வழங்கிய விளைவாகவே பின்காலத்தில் இவர்கள் நிருபர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். நிருபர் என்றால் மன்னர் என்றும் பொருள் உண்டு. மன்னர்கள் எவ்வாறு நாட்டு நிருவாகத்தினை மேற்கொண்டார்களோ அவ்வாறே நாட்டு நிலவரங்களை மக்களுக்கு அறிவிப்பவர்களாகத் திகழ்ந்ததன் விளைவாக சமூகத்தால் தகுந்த அந்தஸ் துடனும் கௌரவத்துடனும் வாழுவைக் கப்பட்டனர். இத்தகைய நிருபர்களின் சக்தியினையும், செல்வாக்கினையும் உணர்ந்துதான் வின்ஸ்ரன் சேர்க்கில் பத்திரிகையாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் அரசு கட்டிலில் அமர முடியாது ஆனால் அரசியல் வாதிகளின் ஊழல்களை வெளிப்படுத்தி அவர்களை ஆட்டங்காணச் செய்யமுடியும் எனவும் தெரிவித்துள்ளார்.

ஆக்ஷத் கலையும் காலத்த் தயாங்பிப்பும் சீனர்களின் சிந்தனையின் விளைவாக உருவானவையாகும். எனினும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் அச்சுக்கலையானது ஜேரோப்பா முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது. இவ்வாறு அச்சுக்கலை விரிவடையத் தொடங்கியதும் ஜேரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் துண்டுப்பிரசரங்கள் அச்சிடப்பட்டு மக்கள் கூடும் இடங்களில் ஓட்டப்பட்டன. இவற்றை வாசிப்பதன் மூலம் மக்கள் நாட்டு நடப்பினை ஒரளவு அறிய முடிந்தது.

இன்று உலகில் 196 நாடுகளுக்கு மேல் பத்திரிகைத் துறையில் நாட்டம் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் நூற்றுப்பத்திற்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் பத்திரிகை துறை வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. ஜேரோப்பாவில் 35 நாடுகளும் ஆசியாவில் 45 நாடுகளும் ஆபிரிக்காவில் 32 நாடுகளும் இத்துறையில் தூரித் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. உலகின் பின் தங்கிய ஒரு சில நாடுகளிலிருந்து நாளேடுகளே வெளியிடப்படுவதில்லை. என்பது தான் வியப்பிற்குரிய விடயமாகும். யுனெஸ்கோ (UNESCO) அறிக்கைகள் இதனை நன்கு தெளிவு படுத்துகின்றன. பொதுவாகப் பத்திரிகைகளின் தாயகம் ஜேரோப்பா என்றே இதழியல் நிபுணர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இன்று உலக மக்களில் 210 கோடிக்குமேற்றப்பட்டோர் எழுதப் படிக்கத்தெரிந்தவர்களாக மாறியுள்ளனர். இத்தகைய மக்களின் அறிவுத்தாகத்திற்குத் தீவிரோடு பவனவாக இன்றைய பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் அமைந்துள்ளன. நமது நாட்டினைப் பொறுத்தவரை இன்று கண்ணிகள் (COMPUTERS) எனப்படும் கம்பியூட்டர்கள், ஒப்செற் அச்சுயந்திரங்கள் (OFFSET PRINTING MACHINES) ஃபாக்ஸ் (FAX) போன்றவற்றின் பாவனையின் விளைவாக பத்திரிகைத்துறையானது ஒரளவு குறிப்பிடத்தக்கவகையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களில் முன்னணிவகிக்கும் பத்திரிகைத் துறை

யீல்ஜெட் பொறுத்தவரை செய்தியரளர்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு அவசியமானதோ அவ்வாறே செய்தி வழங்கும் நிறுவனங்களின் பங்களிப்பும் பெரிதும் அவசியமான தாகும். உலகின் ஆரம்பகாலக் செய்தி நிறுவனங்களில் ஒன்றான ராய்ட்டர் (REUTER) தொடக்கம் நமது நாட்டுச் செய்தி நிறுவனமான வங்காடுவத் (LANKA PUWATH) வரை உள்ளூர், வெளியூர்க் செய்திகளை பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கி வருகின்றன. இதன் மூலம் உலக நடப்பினை அன்றாடம் நாம் பத்திரிகைகளில் காண முடிகின்றது.

ஒருகாலத்தில் எவ்வாறு முரசனைந்து செய்திகள் பரப்பப்பட்டனவோ அவ்வாறே அதன் அபயிரிதமான வளர்ச்சியினைத் தொடர்ந்து துறைமுகத்தில்வரும்கப்பல்கள் மூலம் செய்திகள் பெறப்பட்டன. தொலைபேசி கண்டு பிடிப்பு பத்திரிகைத்துறையில் மேலும் ஒரு படி வளர்ச்சியினைக் காண பித்தது. வீராணங்களின் சேவையும் பத்திரிகைத்துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

ஆனால் விஞ்ஞானத்தின் இன்றைய வளர்ச்சியினை அவதானிக்கும் போது வீராணங்கள் கட்டை வண்டிகளாக மாறிவிட்டன. செய்மதிகள் (SATELLITES) எனக்கூறப்படும் செயற்கைக் கோள்கள் வானிலிருந்து உதிர்க்கும் செய்திகள் அமெரிக்காவில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியினை அடுத்த கணமே நமக்கு உணர்த்தி விடுகின்றன.

இதழியல் துறையானது இன்று பிரமிக்கக் கூடியதான் வளர்ச்சியினைப் பெற்றுள்ளது. சாதாரண பாமரனும் பத்திரிகையினை வாங்கிப்படிக்கின்றான். பாமமக்களின் பல்கலைக்கழகங்கள் பத்திரிகைகளே என பிரபல இதழியலாளர் மொழில் (MORRIS) கூறியுள்ளார்.

இன்று பத்திரிகைகள் சாதாரண மக்களின் அளவு வளர்ச்சிக்கும், பொழுது போக்கிற்கும் உகந்த சாதனமாக மாற்றப் பெற்றுள்ளன. காலைப் பத்திரிகை,

மாணவப் பத்திரிகை எனப்போட்டி போட்டுக்கொண்டு தகவல்களையும், செய்திகளையும் வீழ்வுக்குவிட்டு புத்திரிகை நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன.

பத்திரிகை, வாணோலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் என்பன வெகுசனத்,

தொடர்புச் சாரணங்களின் வரி சையில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு செயற்பட்டாலும் உலகின் ஆரம்பகாலத் தொழில்களில் ஒன்றான பத்திரிகைத்துறை பாமர மக்கள் வாழ்வில் குறிப்பிடத் தக்கதான் தாக்கத் தினை உருவாக்கி உள்ளது என்றே கூற வேண்டும்.

தாய் மொழிக் கல்வி பற்றி சுவாமி விதுவாநந்தரின் கருத்து

தாய்மொழி மூலமே கல்வியூட்டப்பட வேண்டும் என்பது அடிகளாரது ஆணித்தரமான கருத்தாகும். உயர்கல்வி அறி வும் தாய்மொழியிலேயே ஊட்டப்பட வேண்டுமென்பது மறுக்குமுடியாத உண்மையை அடிகளார் கூறியுள்ளார். தாய்மொழிமூலமான கல்வியே மாணவருக்கு மனதுக்கத் தினை அளிக்கும் என்பதும், மாணவருக்கு அக்காட்சியேற உதவும் என்பதும் அவரது கருத்து. இதற்கு ஆதாரமாக இந்திய மக்கள் தத்தம் தாய்மொழி மூலம் கல்வி பெறுவதுக்க் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் பிறகாலத்தில் கல்வியின் இருமொழிக் கொள்கையை அடிகளார் வற்புறுத்தியிருந்தார். “இந்தியாவின் பல பர்கங்களிலும் உயர்ந்த விழுஞானக் கலை ஆராச்சிக்குப் பொது மொழியாகிய ஆய்கில மெழி அமைதலும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஏழைமக்கள் தாழும் எளிதிற் பயின்றுகொள்ள வேண்டிய கலைத்துறை கள் அனைத்தும் நாட்டு மொழிகளில் அமைந்து நிற்பதும் பொருத்தமாகும்” எனக் கூறியுள்ளார். அதுமட்டுமல்லது தாய்மொழிக் கல்வியினுடைக் கொள்கையில் மாணவர்களிடையே சமூக ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு தயிழ் மாணவருக்குச் சிங்களமும், சிங்கள மாணவருக்குத்தமிழும் கற்பிப்பது நல்லது என்ற கருத்துடையவராக இருந்தார்.

மனிதனைத் தேடும் நாடகக் கல்வி

- குழந்தை. ம. சண்முகவிங்காம்

ஆளுமை விருத்தி கல்வியின் இலக்கு. ஆளுமையின் தனித்துவத்தை விருத்திசெய்தல் நாடகத்தின் இலக்கு. எனவே கல்வி யில் நாடகத்தின் பங்கு பயனுடைய ஒன்று. மேலைநாடுகள் இவ்வண்மையை என்றோ உணர்ந்து விட்டன. அங்கு நாடகம் கல்வியில் வியத்தகுப்பணிகளைப் புரிந்து வருகிறது. இதைநாம் புரிந்துகொள்வது, எமது கல்வியின் பயன்பாட்டுக்குப் பெரிதும் உதவும். “நாளைய மனிதரின்” ஆளுமை விருத்திக்கு நாடகம் நிச்சயம் உதவும். இதை நாம் நம்புவேரமாக. நம்புவோமாயின், நாடகத்தால் விளையும் நன்மை கண நோக்குவது பயன்தாம்.

கற்பண விருத்தி, கூச்சத்தைப் போக்குதல், செலிமடுக்கும் திறன்களை விருத்தி செய்தல், கயமதிப்பை / கயகணிப்பை வளர்த்தல், கருத்துஞ்சையை அதிகரித்தல், தன்மைபிரிக்கையைப் பெறுதல், மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்துதலும் கட்டுப்படுதலும், பயறுறுத்தலெடுவும் இல்லாத முறையில், அனைவரும் கூடித் தம்முள், நாம் மகிழ்ந்து கொள்ளல் என்பன “ஆக்கநாடகச்” செயற்பாடுகளால் விளையும் பயன்களுள் சில என ஒரு நாடகவியலாளர்க்குறவதை நாம் நம்பலாம். காரணம், பட்டறிலின் பெறுபேறாகவே அவரது கூற்று வெளிவந்தது. அவர் ஒரு சில முக்கியமான நன்மைகளை மட்டுமே கூறியுள்ளார் என்பதும் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் திறமைகளை நாம் அறிந்து. உணர்ந்து, வளர்த்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய சூழலை வகுத்துக் கொடுப்பதே ஜனநாயக குழு எனப் படுகிறது. நல்ல கல்வியை அளிக்கின்ற நாடும். மேற்கண்டவாறு, ஒவ்வொரு பிள்

ளையும் தன்னாற்றலைத் தான் அறிந்து. உணர்ந்து, தன்னை விருத்திசெய்து கொள் வதன் மூலம், தன்னைத் தான் கண்டு கொள்ள உதவும் சூழலை வகுத்துக் கொடுப்பது அவசியமாகின்றது. இத்தகைய சுதந் திரமான, செயாச்சையான சூழலைக் கல்விப் புலத்தில் அமைத்துக் கொள்வதற்கு நாடகம் பெரிதும் துணைபுரியும்;

உண்மையும் சுதந்திரமும்தான் நாடகத்தின் தாரகமந்திரம், குறியிலக்கு. சுதந்திரத்தின் பூரணத்துவம் என்பது உண்மை எனும் சுத்தியத்தாலும் சுய கட்டுப்பாட்டாலுமே பெறப்படும். தனக்குத் தானே தலைவனும் ஆகி, தனக்குத் தானே அடிமையும் ஆகி, அனைவர்க்கும் தான் தனி இனியனும் ஆகி. அன்பு, சுத்தியம், அறம் இலை போற்றி, கூடிநிற்கையில் தனித்துவம் காத்து, உயர்ந்து நிற்றலே ‘மனிதம்’ எனப்படும். இத்தகைய மனிதம் பிறப்பதற்கும் வளர்வதற்கும் வேண்டிய வாய்ப்பினை நாடகம் தந்து நிற்கும். வெறுமனே “ஆஹா” என்ற நைதப் போற்றிப் பஸ்னில்லை. எனவே, அதன் பயன்களை, காரண காரியங்களோடு நோக்கி அறிவது அவசியம்.

வெறுமனே ஒரு “கற்பித்தக் குறைமை” என்ற நிலையில் நோக்குமிடத்தும் நாடகம், கெட்டுக் கற்றல், பார்த்துக் கற்றல், செய்துகற்றல் எனப்படும் மூன்றன மூலமும் ஒரேவேளையில் கற்றுக் கொள்வதற்கு துணைபுரியும் ஒரே ஒரு கூடகமா அமைவதைக்காணலாம். நாடகத்தின் செயற்பாடு செவிப்புள்ள. கட்டுவன் சார்த்தாக இருப்பதோடு அவையியக்கம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளது. பேச்சினை விட காட்சி கவர்ச்சியுடையது: காட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நின்றபாடு,

அசையாத காட்சியெடு அசையும் காட்சி மேலும் கவர்ச்சி உடையது. இவை அனைத்தையும் விட, கற்பவர் தாமே செயலில் ஈடுபடுதல், என்பதைவிட மேலான கல்வி முறையை இருக்க முடியாது. தாம் முயன்ற கற்கும் கல்வியே கல்வி. இம் முறையையில் கற்றலில் மாணவரை ஈடுபடுத்த நாடகமுறையை பெரிதும் உதவுகின்றது. பாடகாலை செல்லுமுன் பிள்ளை இத்தகைய முறையை மூலமே தனது கல்வியை ஆரம்பிக்கிறது. தாயின் செயல்களை “அவதானிக்கின்றது” தன வேசை குழு உள்ளவர்களது நடவடிக்கை களை நோக்குகிறது. அவற்றைப் போலத் தானும் செய்கிறது. இத்தகைய “போலச் செய்தல்கள்” மூலமே பிள்ளையின் கற்றல் நடவடிக்கை ஆரம்பமாகிறது. அப் போலச் செய்தல்களில் படிப்படியாக ‘கற்பணையும்’, ‘விணோதமும்’ கலந்துகொள்கிறது. கற்பணையும் விணோதமும் நிறைந்த தனது போலச் செய்தல் விணையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் பிள்ளை உலகை மறந்த நிலையில், “கருத்துான்றி” நின்று கருமாற்றுகிறது. தன்னுடன் “கூடிக்கருமமாற்ற” தன்னை ஒத்தவர்களையும், ஏனையோரையும் கூட்டுப்படிக்கொள்கிறது: தன்னை வேறொரு தபராக “ஆன் மேற்கொள்கிறது”(Impersonate). ஒரு பொருளை வேறொரு பொருளாக நம்பி, அந்த “நம்பிக்கை”யைத் தானும் ஏற்றுக்கொண்டு ஏனையோரையும் நம்புமாறு எதிர்பார்க்கிறது. இந்த நம்பிக்கைதான், தீப்பெட்டியைக் காராகவும், விமானமாகவும். தேநீர்க் கோப்பையாகவும், இன்றும் எத்தனையோர் பொருட்களாகவும் கண்டுகொள்ளப்பிள்ளைக்குத் துணைபுரிகிறது. இருப்பிலும் தீப்பெட்டி தீப்பெட்டிதான் என்பதைப் பிள்ளை அறி யாமலில்லை. தீப்பெட்டி என்ற உண்மை உருவத்தினாடு, கார், விமனம் தேநீர்க் கோப்பை போன்ற நிழலுருவங்களைக் கற்பணை செய்து கொள்ளும் ஆற்றல் பிள்ளை விடத்து இயல்பாகவே உள்ளது. நாடகம் என்று தெரிந்தும், பாத்திரம் ஏற்று நடிப்பார் உண்மையில் அப்பாத்திரம் அல்ல. அவர்களும் பறொருவர் தான் என்பதை அறிந்தும் நாம் அந்த நாடகத்தை உண்மையான

நிகழ்வெனவும். நண்பரை வேறொருவர் (பாத்திரம்) எனவும் நம்ப ஆயத்தமாக இருக்கும் போதுதான் எம்மால் நாடகத்தை முழுமையாக நயக்க முடியும். இந்த இருமை நிலை’ (Duality) பார்வையாளருக்கு மட்டுமன்றி ஆற்றுவோருக்கும் (Performers) இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இது இருந்தால்தான் பார்வையாளர், ஆற்றுவோர் ஆகிய இருசாராரும் ஆற்றுக்கை தரும் அனுபவத்தையும், அந்த அனுபவம் தரும் அறிவையும் பெறமுடியும். போலச் செய்தல் விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் பிள்ளையும் “இந்த இருமைநிலை” மூலமே தனது அனுபவக்கல்வியைப் பெறுகிறது.

எனவே, பிள்ளைக்கு மிகவும் பிடித்த மான், அதற்கு இயல்பாக அமைந்த, நாடகப் பண்பு கொண்ட விளையாட்டுகளில் நாடகத்தின் மூலகங்களாகவும், நாடகத்தால் விளையும் பயன்களாகவும் அமையும் அவதானம், போலச் செய்தல், கற்பணை விணோதம், கருத்துான்றல், கூடிக்கருமமாற்றல், ஆஸ்மேற்கொள்ளல், நம்பிக்கை, இருமைநிலை போன்றவை விரவிக்கிடப்பதைக் காணிலாம். இவை சுய கல்விக்கும், ஆளுமை விருத்திக்கும் உதவக் கூடியவை என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை.

நாடகம் ஒரு கூட்டுக்கலை எனப்படும். பல மனிதர் கூடிப்படைக்கும் ஒரு கலை வடிவம் என்பதைஞாலேயே அவ்வாறு கூறப்படுகிறது. இதனால் நாடகம் ‘கூடிக்கற்றல்’ என்ற முறையையினையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. கூடிக்கற்றல் சாத்தியமாவதாயின் கலந்துரையாடல், இணைந்து ஒன்றைச் செய்தல் தலைமை தாங்குதல் தலைமைக்குப் பணிதல், பொதுநலனுக்காகச் சுயநலத்தை விடுதல், முன்னணியில் நின்று கருமாற்றுதல்: பின்னணியிலிருந்து பணிபுரிதல், எந்த வேளையிலும் எதற்கும் தயாராக இருத்தல் என்ற பண்புகள் வளர்த்தெடுக்கப்படுவது அவசியமாகின்றது. எனவே நாடகம் தனது நடை முறைமூலம் மேற்கண்ட கண்ட நற்பண்புகளை வளர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பினை

ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது. இவற்றின் மூலம் பிள்ளை தன்னைத் தான் அறிந்து கொள்ள முற்படுகிறது.

தன்னை அறிதல் என்பது தனது ஆற்றல்களையும் தனது எல்லைப்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்வதாகும். அத்தோடு, தன் நூடன் இணைந்தவர்களை ஆற்றல்களையும், எல்லைப்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்வதும் அவசியமாகின்றது. சமூகம் என்பது பல்திறனும் பல பண்பும் கொண்ட தனித்தனி மனிதரின் கூட்டு முழுமையாக உள்ள ஒன்று என்பதைப்பின்னள உணர்ந்து கொள்ள இது துணை நிற்கும். சமூகமய மாதல், சமூக இசைவாக்கம் என்பன யாவற்றுக்குமான அடிப்படையான நடவடிக்கையாக நாடகக்கல்வி அமைவதை நாம் உணரமுடியும். தனித்தனி மனிதரின் கூட்டு மொத்தமல்ல சமூகம். இசைவுபட்ட பலரின் கூட்டு முழுமையே சமூகம். முழுமையின் ஒரு பகுதியே தனிமனிதன் என்பதை உணரும் பிள்ளை, பொதுமையின் புளித்ததைப் போற்றக் கூடிய நடவடிக்கையாக நாடகம் உணர்ந்து கருமாற்றுவதால் நாடகக்கலை விளைவது போன்று, பல்திறன் கொண்ட அனைவரும் இணைந்து செயலாற்றுவதால் சமூக நன்மை விளைகிறது. என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. சமூக நன்மையே தனி மனிதனது மேன்மைக்கு உதவுது என்பதும் புளனாகின்றது.

நாடகமொன்று பலவகையான குணநலம் கொண்ட பாத்திரங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். அப்பாத்திரங்களை ஆய்வு செய்யும் மாணவர், சமூகத்தில் வாழும் மனிதரைப் புறவயமாக நின்று நோக்கிப் புரிந்து கொள்ள முற்படுவர். பாத்திர ஆய்வு என்பது புறவயமாகவும், நடுநிலையாகவும் மேற்கொள்ளப்படும் ஒன்று. இப்பயிற்சி, உலக மாந்தர் அனைவரையும் நாடக மாந்தர் போன்ற கருதிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது. வாழும் மனிதரின் செயல்கள் அவரவர் குணநலன்களுக்கேற்பவே அமைகின்றன. அவரவர் குண-

நலம் கூர்ப்பாலும், வளர்ப்பாலும், சூழலாலும் உருவாக்கப்படுகிறது என்ற முடிவுக்கு வந்து, வாழ்வில் பதட்டத்தையும், கவலையையும் குறைத்துக்கொள்ள இவ்வனுபவம் வாய்ப்பளிக்கின்றது.

ஆரம்பவகுப்புக்களில் “ஆக்க நாடகம்” (Creative Dramatics) எனும் நாடகம் சார்ந்த கற்றல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படுவதுண்டு. இது ஒரு போதனைப் பாடமாக அமையாது, ஒரு படிமுறையான செயற்பாடாகவே மேற்கொள்ளப்படும். இச்சந்தரிப்பத்தில் நாடகம் என்பது, பார்வையாளரை வேண்டி நிற்கும் அரங்கமாகவே, எழுத்துரு (Script) நிலையிலமைந்த தொரு இலக்கிய நடவடிக்கையாகவோ அமையாது. ஆக்க நாடகச் செயற்பாடுகளின்போது கூட்டுமேம் (Pantomime), புத்தனிப்பு (Improvisation), பாகமாடுதல் (Role play), நாடக பாங்கான அசைவுகள் (Dramatic Movements), நாடக பாங்கான பேச்சு (Dramatic Speech), பாடல், கதை என்பவற்றை நடித்து என்பன இடம் பெறும்.

ஆக்க நாடக நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் கதந்திரமானதொரு சூழலிலேயே நிகழ்த்தப்படும். நன்கு நெறிப்படுத்தப்படும். கதந்திர சூழல் சயகட்டுப்பாட்டு-அதாவது, மாணவர் தாமே அறிந்து, உணர்ந்து, பொதுநன்மைக்காகத் தம்மைக்கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, சுயேச்சையாகக் கருமாற்றும் - நிலைமையைத் தோற்று விக்கும். இச்சந்தரிப்பத்தில் ஆசிரியர், மாணவர்களது வழித்துணைவாராக, சமமானவர்களுள் முதன்மையானவராக, தலைவராக, ஆலோசராக, சேவகராக, சருங்கீறின், பாரதியிடத்து சேவகனாக வந்த கண்ணைப்போன்று, சலிக்காது, சிளக்காது, தன்பணியினைப் புரிவார். அச்சூழலில் மாணவர்களும் கொலுவிக்கும்; அதாவது, மனிதம் அங்கு பிரசன்னமாகும்; அன்பும் பாசமும் பரிவும் பெருந்தன்மையும் பிறக்கும்; பட்டறிவு பெருகும்.

வகுப்பறையில் நிகழும் ஆக்க நாடக முயற்சிகள் மாணவர்து உள்முதிர்ச்சிக்கும், ஆர்வத் தூண்டுதலுக்கும், அனுபவ எல்லைக்கும், சுயோசனையான சிந்தனைக்கும் ஏற்ப நடைபெறுவது போன்றே சிறுவருக்கான அரங்க (Children's Theatre) முயற்சிகளும் அவர்களது உள்முதிர்ச்சிக்கும், கயவெளிப்பாட்டுக்கும், ஆர்வத் தூண்டலுக்கு மேற்ப அமைதல் வேண்டும். ஆக்க நாடக முயற்சிகள் வகுப்பறையில் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவதற்கான கல்விச் சூழல் இருக்குமிடத்து, அந்தத் தொடர் முயற்சியின் இறுதிப் பெறுபேறாக “சிறுவர் அரங்க” நடவடிக்கை நடைபெறுவதே மிகவும் விரும்பத்தக்க ஒன்றாகும். எமது கல்விச் சூழலில் அத்தகைய நடைமுறைக்கான வாய்ப்புக்கள் இல்லை.

எமது பாடசாலை ஆண்டு விழா, ஸ்தாபனீ விழா, பரிசுவிப்பு விழா, தமிழ்த் தினவிழா போன்றவற்றிலும் பல்வேறு பட்ட நிறுவனங்கள் நடத்தும் போட்டிகள் போன்றவற்றிலுமே நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிட்டுகின்றன. ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட தொரு நாடக எழுத்துருவை, ஒத்திகை பாரித்து மேடையேற்றும் நடவடிக்கை மட்டுமே இச்சந்தரிப்பத்தில் கைக்கொள்ளப்படமுடியும். இதனால், நாடகத்துக்கான தயாரிப்பு முயற்சிகளில் பிள்ளைகளது பங்கு மிகக்குறைவாகவே அமைந்து விடுகிறது: கதை, உரையாடல், பாடல் பாத்திரவாரிப்பு, வேடமடுப்பு (costume) ஓப்பனே, காட்சி விதானிப்பு, மேடைப் பொருட்கள் என்பன யாவும் பிள்ளைகளது தீவிர பங்கு கொள்ளலால் விளைந்தவையாக அமைவதே மிகவும் விரும்பத்தக்க ஒன்று. மாணவர் ஆசிரியருடன் இணைந்து தமிழுள் கலந்துக்கொடுத்து, கருத்துக்களைப் பரிமாறி, விட்டுக் கொடுத்து, செய்து பாரித்து, மீண்டும் திருத்தங்களைப் பேசித் தீர்த்து, பின்னரும் செய்து பார்த்து உருவர்க்கும் நாடகமே மாணவர்களது நாடக மாத அமைய முடியும். அப்பொழுதுதான் நாடகமும் அரங்க முயற்சிகளும் ஒரு கற்றல் முயற்சியாகவும், வெறுமேன் ஒரு பாட

மாகவோ, போட்டிக்கான நிகழ்ச்சியாகவோ இல்லாது, ஆனாலும் விருத்தியின் படிமுறைப் பாங்கான கற்றல் நடவடிக்கையாகவும் அமையமுடியும்.

மாணவர்களது பங்கு பற்றுதல் எதுவும் இல்லாது, ஆசிரியராலோ அல்லது வேறு ஒரு நாடகாசிரியராலோ எழுதப் பட்டதொரு நாடகத்தை பயிற்றும்போதும் நாம் சில விஷயங்களைக் கருத்திற் கொள்வது அவசியம். நாடக ஒத்திகைகளின்போது கலந்துக்கொடுத்து முறைமையைக் கையாண்டு எழுத்துரு பற்றியும், பாத்திரங்கள், உரையாடல்கள், நடிக்கும் முறைமை, பேசும் முறைமை, மேடையில் மேற்கொள்ளப்படும் அசைவுகள் போன்றவை யாவற்றையும் மாணவர் கலந்து பேசி முடிவெடுத்து நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சுதந்திர சூழலை ஆசிரியர் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது நல்லது. அவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நாடகத் தயாரிப்பு, உண்மையில் மாணவர்களது முழுமையான ஆனாலும் விருத்திக்கு வழி வகுக்கும். தாமே முயன்று கற்பதால் விளையும் மகிழ்ச்சை மாணவர் பெறுவர். தாம் மேடையேற்றும் நாடகம் தமது கூட்டு முயற்சியால் விளைந்ததொரு சுய ஆக்கம் எனக்கண்டு பெருமை கொள்வர். தமது கணிப்பில் தசம் உயர்ந்து நிற்பர்.

இவ்வாறு இல்லாது, நடிப்பு, பேச்சு, அசைவு அனைத்தையும் ஆசிரியர் தாமே செய்து காட்டி, அவற்றை “அச் சொட்டாக” மாணவர் சொல்லும் / பாவனை செய்யவேண்டும் என வற்புறுத்தும் முறைமையைக் கையாண்டு நாடக ஒத்திகைகளை நடத்தினால், மாணவர் நாடகத்தைக் கண்டு அஞ்சவர்; கலையை வெறுப்பர். இதனால் வாழ்வின் இனிய கணங்களை இழந்தவராவர். ஆசிரியர் “சொல்லிக் கொடுத்ததைப்” பாவனை பண்ணி நடிக்கும் நடிப்புமூலம் “படைப்பு” என்ற உண்ணத்திதின் உயரிவை அடைய முடியாது; மாணவரும் தமது சுயத்தை இழந்து ஆசிரியரது கைப்பொழுதைகள் போன்று, உயிர்ற பாலைகளாக மேடை

யில் நடந்துகொள்வர். படைப்பால் விளையும் இன்பத்தை எள்ளளவேனும் காண மாட்டார்;

எனவே, நாடக முயற்சிகள், அரங்க முயற்சிகள் யாவும் சுதந்திரத்தையும், சுய தொழிற்பாட்டையும், கூடிக்கலந்து கரும மாற்றுவதன் மூலம் மற்றவர்களை மதிக்க

கும் மனப்பான்மையையும், நாடக மாந்தரை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் தன்னைத் தான் ஆய்வு செய்து கொள்ளும் பண்பையும் சிறுவர் முதற் பெரியவர்வரை உள்ள யாவரிலும் வளர்த்து, நல்வதோரு சமுதாய சூழலை உருவாக்கி, வாழுத்தகுந்த தொரு உலகைப் படைக்கும் என்பது உண்மை.

மணிமொழிகள்

“ஆழமுள்ள கிணற்றின் விளிம்பில் நிற்பவன், அதனுள் விழுந்துவிடாமல் எப்போதும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதைப்போல் உலக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவன் ஆசாபாசங்களில் அமிழ்ந்துவிடாமல் இருக்க வேண்டும்”

- பரமஹம்சர்

“ஒருவர் தமக்கு ஏற்பட்ட, விதிக்கப்பட்ட கருமங்களைச் சரிவர செய்து வந்தாலே போதும். தன் இனதீதிற்குரிய செயலைவிட பிற இனத்தின் செயல் உயர்ந்ததாக, சிறந்ததாக இருந்தாலும் அதை மேற்கொள்ளலா காது. தனக்குரிய செயலை தாழ்வர்னது என்று கருதி புறக்கணிக்கவும் கூடாது. இயல்புக்கு ஏற்ப ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சுயதருமமான கடமைப் பணிகளைச் செய்யும் மனிதன் பாவத்திற்கு இலக்காவதில்லை. குற்றம் குறை இருந்தாலும் மனிதன் சுயதர்மத்தை (கடமைப் பணிவை) விட்டு விடலாகாது. தீ எரியத் தொடங்கும்போது புகையை கக்குவதைப்போல், ஒவ்வொரு கருமமும் தொடக்கத்தில் ஏதாவது குற்றம் குறை உள்ளதாக இருக்கும்.

- கிதை

“உலகத்தை ஏமாற்றுவதை விடக் கேவலமான காரியம் தன்னைத் தர்னே ஏமாற்றிக் கொள்வதுதான். மற்றவர்களை ஏமாற்றும்போது தெரு விளக்கை அணைப்பது போல் உலகத்தின் பொதுவான சத்தியத்தைத் தான் ஒளிகுன்றச் செய்கின்றோம். தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும்போதே சொந்த மனத்தையே இருண்டுபோகச் செய்கின்றோம்.

- யாரோ

தாமரைத்தீவான் எனும் அற்புதக் கவிஞர்

- சண்முகம் அருளானந்தம்

பாரதி தான் வாழ்ந்த சமுதாயத்தை யும் அக்காலத்தின் தேவைகளையும் வைத்து எழுச்சிப்பாடல்களை எனிய பதங்கள், எனியநடை, எனிதில் அறிந்து கொள் எக்கூடிய சந்தம், பாமரமக்கள் விரும்பும் மெட்டு ஆகியவற்றைப் பூகுத்தித் தமிழகத்திற்கொடுத்துப் பாடினான்.

அந்நியரின் பிடியிற் சிக்கி அல்லவுற்ற அச்சமுதாய நிலைகண்டு நெஞ்சு விம்மி ‘நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால்’ என சுங்கீர் விட்டான். சாதி, சமயப் பிரிவுகளால் அவதியுறும் மக்களின் அடிமைத் தன்மையைக் கண்டு வெதும்பினான்:

‘கலகத் தரகர் பலர் கருத்திலுள்ளே
புகுத்து விட்டார்
பல கற்றும் பல கேட்டும் பயணினான்
றும் இல்லையடி
‘மனம் வெனுக்க வழியில்லையே-நின்
பாதம்
சரண்புகுந்தோம் எங்கள் முத்துமாரி
யம்மன்’

என்று அடிமை விலங்கொடிய வழி வகைகளை வேண்டியப் பாடினான்.

தான் வாழும் காலத்தின் - சமுகத்தின் அவலங்களை அனுபவ பூர்வமாக அனுபவித்து, உணர்ந்து அந்த உணர்வுகளுக்கு - மனவோசைகளுக்கு - பாரதியைப்போல் எனிய பதங்கள், சந்தங்கள், மெட்டுக்கள் மூலம் வடிவங் கொடுத்து பலவேறுபட்ட பல கவிதைகளை நம் நாட்டுக் கவிஞர்களாம் தாமரைத்தீவான் எழுதியுள்ளார்.

‘அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது’ என்று ஒளவை கூறினார்; மானு

டம் போற்றி ‘வையத்துள் வாழ்வாங்குவாழ் வோரை’ தெய்வத்துள் வைத்துப் போற்றும் உலகம். ‘மனிதனை மனிதன் சாப்பிடு கிறான்டா தம்பிப்பயலே’ என்று ஒரு கவிஞர் பாடினான். பாரதி மானுடரே உங்களுக்குத் தொழில் இங்கே அன்பு செய்தல் கண்ணர் என்றான். இன்று மானுடம் செத்து விட்டது. தாமரைத்தீவான் மனிதனைத் தன் கவிதையில் காட்டும் திறன் வியக்கத்தக்கது. எதிரும்புதிருமாக ‘மனவையில் உச்சி’, ‘இருளின் பள்ளம்’ ‘அறிவுச் செல்வம்’, ‘வெறுமைப் பாண்டம்’ ‘ஆக்கும் ஆற்றல்’, ‘அழிக்கும் பேயே’ மனிதன் எனக் கூறுகிறார். ‘பிறவாமை வேண்டும் பிறப்புண்டேல் உணையென்றும் மறவாமை’ வேண்டும் என இறைவனை வேண்டியப் பாடிய கரைக்கால் அம்மையார் போல்லாது;

‘மனிதனை அறிந்து கொண்டோர்
மனிதனாய் பிறக்க மாட்டார்
இனி ஒரு பிறவி உண்டேல்
இங்கு நான் மனிதன் ஆகேன்’

எனக் கூறி மனிதப் பிறவியிலே மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமைகளின் விரக்கியினால், அவனது ஈனச் செயல்களைப் பார்த்து மனிதப்பிறவை வேண்டாம். இது புனித மில்லாத நாற்றப் புழுவின் கூடு, என்று கூறு கிறார். மீண்டும் ‘இனி ஒரு பிறவி உண்டேல்’. ‘நனி உயர் பறவையாக’ வேண்டும். அப்போது ‘நாள் வெளி தீரியலாமே’ எனதன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சோமநாதர் இராசேந்திரம் எனும் இயற்பெயருடைய தாமரைத்தீவான் திருகோணமலை மன்னில், சச்சந்தீவு

விபுலானந்த விததியாலயத்தில் அதிபராக விருந்து ஒய்வு பெற்றவர். இயற்கை எழில் சூழ்ந்த தாமரைவில் அவரது பிறந்த கிராமம். அது இன்று இல்லை, மகாவலியணை யும் மூதுரில் கல்வி கற்றவர். ஆசிரிய பயிற்சியை மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை யில் பெற்று மலையகத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து, மலையக அனுபவங்களைப் பெற்று, பின் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பல பாடசாலைகளில் நல்லாசிரியராக, அதிபராக கடமையாற்றியவர்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பாண்டித் தியமுடையவர். திருக்குறளும், பழம்பாடல் களும் மனப்பாடம் அவருக்கு. சொல்லாளன்; வல்ல எழுத்தாளன்; கற்பித்தலில் நல்லாசான். கவிதை எழுதுவதிலும், கவிதை சொல்வதிலும் வல்லவர். கட்டுரைகள், உரையாடல்கள், நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். வெரிற்றராஸ், லண்டன் பி. பி. சி யின் தமிழோசை வாணாலிகளில் அடிக்கடி அவரது கவிதைகள் ஒலிபரப்பாகும். பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளிலும் கடைகள் வெளிவந்துள்ளன. கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றவர். நடக்கவை ததும்பும் அவரது உரையாடல்களில், ஆரம்பக் கல்வியினை அகிகறையோடு அனுகி, எழுத்து, பேச்சு, வாசிப்பில் மாணவர்களை நல்வழிப் படுத்தியவர். ஆவங்கேணி பாரதி படிப்பகப் பெருவிழாவிலே பொன்னாடை போர்த்தி பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர்.

கவிதையரங்குகளில் தாமரைத்திவான் பங்கு கொண்டால் களை கட்டிவிடும்; நடுச்சாம வேளையிலும் மக்கள் கூட்டம் அவரது கவிதைக்காகக் காத்திருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. இன்று சமகாலப் பிரச்சினைகளால் தமிழ்க் கிராமங்கள் அடிபட்டுப் போயின. தீக்கிரையாக்கப்பட்டும், உடமைகள் குறையாடப்பட்டும், சுற்றிவளைப்புகளினால் தொல்லைகள் ஏற்பட்டும், மக்கள் காடுகளிலும் விலங்குகள் நாடுகளிலும், பகிங்கி வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை உருவாகியது. இனிருக்கன் காணாமல் போனார்கள். பெற்றவர்கள் சோகத்தில் முழுகலானார்கள். தெருக்களில் உயிர்

பறித்தும், உயிருடனும் எரித்தும் எரியாமலும் சடலங்கள்.

மக்களுக்காக மக்களால், மக்களே ஆகும் மக்களாட்சித் தலைவர்கள், மக்களை மத்தளமாக்கி வைப்பதையும், அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு வதைப்பதையும் கண்டு பாரதி போல் கொதித் தெழுந்து ஆட்சிமுறையை

மூன்னாலே சுழல் துப்பாக்கி முடிவிலாக குண்டுப் பாச்சல் பின்னாலே படையார் ஊர்தி பின்தெறி கண்ணிச் சத்தம் எண்ணிப் பார்த்தால் தன்னாலே சேவன் போகும்

எனத் தனது ‘கிறல்கள்’ கவிதை தத்தொகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை என்செய நினைத்தாய். எவ்வகை விதித்தாய்’ என அன்று தமிழ்ச் சாதியை எண்ணி வெந்து பாடினான் பாரதி: தாமரைத் தீவான் ‘சாகப் பிறந்திட்ட சாதி’ எனத் தொடக்கி ‘தமிழ் மொழியையும்’ தனியாக மொழியாத சாதி’ என்று சாடுகின்றார்.

அன்று ஒரு சவம் ‘வீழ்ந்ததென்றால் ஊரெல்லாம் திரண்டே போகும். அருமையாய்க் கழுவிப் பூசி, அழகிய பெட்டிக் குள்ளே பெருமையோடிட்டுத் தூக்கிப் பேரிகை முழக்கிச் செல்வர். இன்றோ ‘சனமாய், இழிவாய் நாட்டில் எங்கெலாம் எத்தனை சவங்கள் தீயில் எரிகின்றதின்று. செத்ததோடுயிரு மன்றோ சேர்ந் தெரிகின்றது’ எனக் கூறுகிறார்.

பெற்றெலோத்துப் பெயரிட்டு வளர்த்தபிள்ளைகள் காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். தாய்க்குலம் ஒலமிட்டு அழுகிறது. நாட்டின் நிலை அப்படி: அவர்களின் கண்ணீர் கடலாகிறது: நெஞ்சம் தீயாகிறது: அக்காட்சியை அவர்களோடு இருந்து பங்குகொண்ட கவிஞர், கண்ணீர் மல்க ‘முந்தியே தவம் கிடந்தீர்’ முந்நாறு நாட-

சுமந்தீர், அங்கங்கள் நொந்து பெற்றீர், திருமூலைப்பாலும் தந்தீர், பட்டியில், தொட்டியில், மார்பினில், கட்டிலில் இட்டு வளர்த்தீர், 'முத்தயிழ் மழவை கேட்டும், மோகணச் சிரிப்பைக் கண்டும்', 'எத்தனை கணவுக் காட்சி' பாசம் பற்றுவைத்து வளர்த்தீர் அத்தனையும் இன்றெங்கே...? .. 'அத்தனையும் பொய்யாச்சே'... 'அன்னையீர் தாங்கிணீரா...' எனப் புலம்புனின்றார்.

பாரதி தான் வாழ்ந்த சமுதாயச் சூழலை, அவலங்களைப் பார்த்தும், அந்நியனைக் கண்டு அஞ்சியங்கி வாழ்ந்ததை யும் கண்டு 'தெஞ்சு பொறுகிகுதில்லையே' எனப் பாடினான். இலங்கைத் திருநாட்டில் ஜனநாயக ஆட்சியிலே அரசப்படைகளைக் கண்டும் அவர்களின் அட்டுழியங்களைக் கண்டும் அஞ்சி அஞ்சி வாழும் கிராமப்புறத் தமிழ் மக்களின் அஞ்சாட வாழ்க்கையையும், அவலங்களையும், அவர்களோடு ஒருவனாக இருந்து அனுபவித்த வேதனைகளை அழகாகக் 'கிறல்களில்' தந்துள்ளார் தாமரைத்தீவான்.

அன்றுழைத்து உண்ணும் அப்பாவி மக்கள் சமைத்த உணவினைக் கூட உண்ண முடியாத பதட்ட நிலை. 'ஆமி வருதாம்' எனும் வதந்தி பரவும். மக்கள் வீடுகளிலிருந்து 'உயிர் தப்பினாக்போதும்' என ஒடுவர்; அது பொய்யெனத் தெரிந்து பின் வீடு திரும்புவர். இந்த அனுபவத்தினை:

"ஆமியாம..... ஆக்கிய சோற்றைத் தின்ன அவகாசம் இல்லை. தூக்கடி..." "நாக்கெல்லாம் காஞ்ச போச்சு நடநட்டு" என்று சில பொருட்களோடு காடுகளை நோக்கி ஒடும் மக்கள் பின்னர்..... "இல்லையாம் ஆமி வாடி.... இறக்கடி..... சோற்றைப் போடு..... பொய்யினைச் சொல்லி நம் மைச் சோதித்தும் பார்க்கிறார்கள்". கனவெல்லாம் இந்தக் காட்சிதான். "எத்தனை நாளைக்குத்தான் இப்படி அலைதலி: பின்னளை பெற்றதும் போதும்" என நகைச்சுவையோடு மக்களது அவலங்களைக் காட்டுகின்றார்.

1990ம் ஆண்டு யூன் வந்தது. பெரிய துயர் தந்தது. தமிழ் கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் அகதிகளாகப்பட்டனர். முன் பெல்லாம் அகதிகளாக வந்தோர்க்கு ஆலங்கேணி, ஈச்சந்தீவு, போன்ற பல கிராமங்கள் உதவி செய்தன: அனைத்து கிராமங்களும் அடிப்பட்டுப் போன்றால் அகதிகளாக அனைவரும் ஆக்கப்பட்டனர். இந்நிலையில் கவிஞர் "அகதியைக் கண்டதுன்னு, அகதி யாய் ஆனதில்லை." 'ஒன்றுமில்லாது வந்தோர்க்கு உதவினோம்.' 'இன்று சகலரும் அகதியாகி சமத்துவம் பெற்று', 'இனி இழப்பதற்கு இங்கெதுவுமே இல்லை', 'பகவரிவு எதுவும் தோன்றாப் பார்வையாம் பெற்றுள்ளோம்'. எனச் சமத்துவம் காட்டுகின்ற மோடி அருமையானது.

'அச்சமில்லை அச்சமில்லை உச்சமீது வாணிடந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமென்பதில்லையே' என அன்று பாரதி நெஞ்சை நியிர்த்திப் பாடி மக்களை ஒன்று திரட்டினான், அந்நியருக்கு எதிராக. ஆனால் நம் நாட்டின் நிலைமை தலைகிழாக இருப்பதை 'அச்சம்' எனும் கவிதையில் அழகாகத் தாமரைத்தீவான் காட்டுகிறார்: இங்கு 'ஆளையான் பார்த்தால் அச்சம்', 'காளையாய் இருந்தால் அச்சம்', 'சாமத்தே படுத்தால் அச்சம்', 'அச்சத்தை விடுவதனால் ஆவியை துச்சமாய் கருதவேண்டும்' என்கிறார்.

'அஞ்சியே அஞ்சி அஞ்சி அனுவண்ணவே சாகும் நெஞ்சமே, படுப்பது பிளவுச்சாக்கு. உடுப்பது மீததல் துண்டு. சொத்துக்கள் சேர்ப்பதில்லை சத்திர வாழ்வு வாழ்வோம். தாக்கினால் தாங்கி வாழ்வோம். உயிர் எனும் ஒன்று இந்த உடலினில் தங்குமட்டும்; சொந்த மண்ணில் அகதியாகி 'கிளப்பன்பேக்' அகதிமுகாமில் செத்துநாம் தொலைவோமா? என தன் நெஞ்சிடமே சொல்லுதல் அடிமை வாழ்வினை அப்படியே தொட்டுக் காட்டுகிறதல்லவா?

பாரதி முத்துமாரியை வேண்டிப் பாடியது போல் தாமரைத்தீவானும் இறைவனை நோக்கி,

'அறுபத்து நான்கு ஆடல்களை ஆடிய இறைவா, வாயில்லாதவர் போல் ஆக்கி, நாயிலும் மோசமாகி, வறுமையாய் அகதிப் போக்கில் நடக்குதே நமது வாழ்க்கை. மீண்டும் எம் வாழ் வைத் தாராய், விட்டுக்கே வழியைக் காட்டு, கொண்டு போய் எம்மை மீண்டும் குடியமர்த்திடுவாய் ஊரில்; மூண்டிடும் இப்போர் மீண்டும் மூளாத முடிவொன்றைத் தா. அஞ்சி அஞ்சி வாழுமானாது, அஞ்சாமை நிலவேண்டும். அவிபண்டா, நாகன் பாய்வா அனைவரும் மனிதக்கூட்டம். அழிவுகள் இனியும் வேண்டாம். அஞ்செழுத்து அதுவே வேண்டும். 'ஆம்' அது சமாதானம் என ஒற்றுமைக் காக்க குரல் கொடுத்துப் பாடுகிறார் கவிஞர்.

'இந்தப் போரிடும் உலகை விட்டுப் போவோம்' என்று அங்கலாய்க்கும் கவிஞர், பாரதிப் புலவன் பாடியது போல் 'விட்டுமே அடிமை தன்னை விடுதலையாகி அந்தச் சிட்டினைப்போலே எங்கும் திரிந்து வர முடிய வில்லையே,' 'கட்டினைத் தகரிப்ப தெப்போ!' என்ற கவிதை அடிகள் அனுபவமிக்க சிந்தனைகள்.

'ஏதுமொரு வேறுகை இப்போதே செல்லவேண்டும்; போரிடும் இவ்வலகில் அமைதி காண வேண்டும். இல்லையாயின்.....'

'போரிடும் உலகைச் சாய்த்து புதியதோர் உலகம் செய்வோம் வாரீர்'

எனக் கவிஞர் அழைக்கிறார்; அவர் தேடும் புதியதொரு கோள் புதுமையானது. அது எப்படி இருக்க வேண்டும், அவரே கூறுகிறார்.

'அமைதியான சோரியலாது உழைப்பதான்' கொல்லுவோர் குடியேறாது, 'சாதிப்போர், நிலப்போர், நானும் சமயப்போர், அதிகாரப்போர், பிடிவாதப்போர் இல்லாத புதுமையான கோளொன்று செய்வோம் வாரீர், எனக் குரலெழுப்புகிறார்.

'கவிதை ஓர் உணர்சிப் பொங்கல்' எனக் கூறும் தாமரைத் திவான், 'சிற்பிகள் செத்தால் கல்லின் சிற்பகங்கள்சாகும்'. 'நான்முகன் படைப்பும் கூடவாழாது' 'ஊன்சருக்காது', 'உள்ளத்தை உயர்த்திடாது', 'தேன் சுலவ தந்திடாது', 'சிறந்த வாழ்வான்றிடாது', 'வான்புக்கு வந்திடாது', 'அற்புதக் கவிஞர் செத்தால் அனைத்துமே செத்தே போகும்'. எனக் கவிதையையும் கணிஞரையும் பற்றிக் கூறுகிறார்.

தாமரைத் திவானின் படைப்புக்கள் பல கலவரத்தினால் அழிந்து போனின் இரண்டு மட்டும் நாலுருப் பெற்றுள்ளன. திருகோணமலை, தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம் மூலம் வெளியிடப்பட்ட 'கீற்கல்' கவிதைத் தொகுதிக்கு வடக்கு-கிழக்கு கல்வி கலாசார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகிடைத் துள்ளது தாமரைத்திவான் ஒரு அற்புதக் கவிஞர் என்பதற்கு அவரது கவிதைகளே சான்றாகும்,

இதயமே !
புறப்படத் தயாராய் இரு
பின்னால் வர நினைப்பவர்கள்
தாமதித்து வரட்டும்
இளங்காலைப் பொழுதில்
உனது பெயர்
அழைக்கப்பட்டு விட்டது
யாருக்காகவும்
இனி
தாமதிக்க வேண்டாம்
இதயமே !
புறப்படத் தயாராய் இரு.

— தாகம் —

அச்சுக்கலை

- தம்பு சிவா

பழைய காலத்திலே மனிதன் எழுதுவதற்கு ஏடுகளை உபயோகித்தான். நூல்களைக்கூட ஏடுகளிலேயே எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிப்பாதுகாத்தான். பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் எமது முதாதையரிகள் பல அரும்பெரும் நூல்களை ஏடுகளில் எழுதிப்பாதுகாத்து வந்தபோதிலும் இயற்கை அனர்த்தங்களால் அவற்றில் பல அழிந்து போயின. எஞ்சியிருப்பவை ஒரு சிலவாக இருந்தாலும் பெறுமதிவாய்ந்தனவாக இன்றும் போற்றப்படுகின்றன. காகிதம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அதிலே எழுதுவதற்கு மனிதன் தன்னைப் பழக்கிக் கொண்டான்: இருந்த போதிலும் அவன் எழுதியவை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே இருந்தமையால் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அது பயணப்படக்கூடியதாக இருந்தது.

அச்சயந்திரத்தை சீனர்கள் கண்டு பிடித்தபின்பு அச்சிடும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்ற கற்றாம். சீனாவிலிருந்து தான் அச்சிடும் முறை உலகத்தின் பல நாடுகளுக்கும் சென்றடைந்தது. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆட்சிசெய்த காலத்தில் தங்கள் கிறீஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதற்காக அச்சக்ருவில் பல வெளியீடுகளை வெளியிட்டு வந்தனர். இக்காலகட்டத்தில்தான் ஸ்ரீலூஹ் ஆற்றுக்காலவாலரும் யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் அச்சகத்தை நிறுவி சைவசமய வெளியீடுகளை வெளியிட்டு வந்தார். நாவலர் பெருமான் சைவத்திற்குச் செய்த தொண்டு தமிழ்மொழிக்குச் செய்த தொண்டாய் மலர்ந்து நின்றது. அவரால் இயற்றி அச்சவாகனம் ஏறிய பல நூல்கள் இன்றும் தமிழ்மணம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன.

தொடர்புச் சாதனத்துறையைப் பொறுத்தளவில் பத்திரிகைகள் அன்றும்

இன்றும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்று நிற்கின்றன. செய்திகள் மக்களைச் சென்று அடைவதற்கு பத்திரிகைகள் பெரும் தொடர்புசாதனமாக மினிர்கின்றன. அச்சுத் தொழிலின் வளர்ச்சியினால் தான் இன்று பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் மற்றும் பிரசரங்கள் பெரும் தொகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உலகின் பல நாடுகளிலும் பலமொழிகளிலும் அச்சுப் பதிப்புகள் சிறந்த முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அதித்தைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அச்சுத் தொழில் மற்ற எல்லாத் தொழிகளையும் விடவேறுபாடுடையதாக இருப்பதற்குக் காரணம் நவீன தொடர்புச்சாதன முறையில் மிகப் பிரபலம் பெற்றிருப்பதேயாகும். இன்று இத்துறை நவீன முறையிலே வியக்கத்தக்க வகையில் முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதற்குக் காரணம் - விஞ்ஞானமுன்னேற்றமாகும். இன்றைய உலகத் தொழிலுக்கு இடுக்கொண்டிருக்கும் கணவியின் செல்வாக்கு அச்சக்கலையிலும் பெரிதும் வியக்கத்தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

மக்கள்தொகை இன்று பெருகிக் கொண்டிருக்கின்ற வேகத்திற்கேற்ற வகையில் வாசிப்பின் அவசியமும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கின்றது. அத்தகைய வேகத்திற்கேற்ப அச்சுத் தொழிலும் வேகத்துடன் துரித முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. குறுகிய நேரத்தில் கூடிய தொகைப் பிரதிகள் அச்சிடுகின்ற நவீன இயந்திரங்கள் இன்று அச்சுத் தொழிலை மேம்படுத்தி நிற்கின்றன.

தமிழ்மொழி கற்பித்தல் தொடர்பான சில சிந்தனைகள்

வே. கணபதிப்பிள்ளை
(ஓய்வு பெற்ற கல்வியதிகாரி)

பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தல் வட - கிழக்கைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பிரச்சினையே யல்ல எனி னும் அந்நாட்களில் நிலவிய திருப்திகரமான நிலை இன்று உள்ளதா? என்பதைச் சற்றுச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. வகுப்பில் தனியாக ‘இலக்கணம்’ ஒன்று கற்பிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாதிருப்பினும், தமிழ்மொழி போதிக்க விலையும் ஆசிரியர், தமிழ்மொழிப் பயிற்சிக்குத் தேவையான அடிப்படையான இலக்கண நியாக்களைச் சந்தேக விபரீதங்களுக்கு மேற்பட்ட நிலையில் தெரிந்து வைத் திருக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியமானதாகும். அவற்றை மாணவர்க்குச் சூத்திரங்களாகவோ கட்டளைகளாகவோ கற்பிக்காவிட்டாலும் அவற்றின் பொருளை, பிரயோகத்தை பிழையான பிரயோகங்களால் ஏற்படக்கூடிய தாறுமாறான விளைவுகளை அவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்தே ஆகவேண்டியது அவசியமாகும், ஆசிரியர்களின் தவிர்க்க முடியாத கடமையுமாகும்.

யட்டுநகர்க் கல்வித் தினைக்களத்துப் பாடசாலைக் குழுப்பரிசோதனைகளில் அன்று எமது பிரதம கல்வியதிகாரியாயிருந்த கி. தியாகராஜா (இன்று வ-கி மாகாணக் கல்வியமைச்சின் செயலாளர்) அவர்களுடைய தலைமையில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது கணிதம், ஆங்கிலம் எனும் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படும். வகுப்புகளையே நான் கவனிப்பது வழக்கம். ஆனால் குறிப்பிட்ட கல்வியதிகாரிகள் சமுகமளிக்காத வேண்டுகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்படும் வகுப்புகளையும் கவனிக்குமாறு அவர் கேட்டுக்

கொள்வார் உண்மையில் கணிதத்திலோ அல்லது ஆங்கிலத்திலோ ஆசிரியர் தவறு விட்டால், குறிப்பாகக் கற்பிக்கும் பொருளில் பிழை விட்டால் அதை இலகுவாகச் சரிசெய்து கொள்ள முடியும். ஆனால் தமிழ்லே பிறந்து, தமிழ்லே வளர்ந்து, தமிழைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரொருவர் கரும்பல்வகையில் தவறான வராத்தை ஒன்றை எழுசி மாணவர் அதைப் பார்த்த தெழுசிக்கொண்டு வீடு செல்வதாயின், நமது உண்மையான நிலை என்ன? இப்பிழை எங்கே எப்போ யாரால் திருத்தப் படுவது? உதாரணத்துக்கு, இடைநிலை வகுப்பொள்ளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் கரும்பல்வகையில் ‘விடாமுயற்சி’ என்றெழுதி மாணவர்களும் தம் அப்பியாசக் கோப்பிகளில் அதையே பார்த்தெழுசிக் கொண்டிருந்தனர். இதைக்கண்ட எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. ஆசிரியரைத் தனியே வகுப்புக்கு வெளியிற் கூட்டிச் சென்று ‘ந்து’ எனும் வல்லினமெய் எழுத்துக்கள் இரண்டும் ஒருபோதும் அயலெழுத்துக்களாக வரமுடியாத தன்பதையும் அதுக், சி. ட், த், ப், ற், எனும் அறைழுத்துக்களுக்கும் பொருந்துவதாகும் என்பதையும் உணர்த்தினேன். பண்பான், அன்புள்ள கொண்ட ஒரு இளம் ஆசிரியருடன் அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது எனக்குச் சற்றுக்கசப்பாகவே இருந்தது, ஆனால் நான் அதைச் செய்யாதிருந்தால் வேறு வழிதான் என்ன? பாடசாலையிலிருந்து மீளகையில் மனதில் நிம்மதி நிலவியது.

பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாத மற்றொரு விடையம் குற்றியலுகரம். ஆசிரியர் இதுபற்றிய நன்றாற் சூத்திரத்தை மாண-

வர்க்குப் போதிக்க வேண்டியதில்லை; ஆணால் அதன் பொருளை அவர்க்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமாகும். இன்றேல் அனர்த்தங்கள் நடப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது போய்விடும்.

உதாரணமாக,

“மந்திரமாவது நீறு வாணவர் மேலது நீறு சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு தந்திரமாவது நீறு தருமத்தி வுள்ளது நீறு செந்துவர் வாயுமைபங்கள் திருவால வாயான் திருநீறே”

எனும் தேவாரத்தில் ‘நீறு’ என்னும் பதம் ஆறு தடவை வருகிறது. அதை மாணவர் ‘நீறாஷ’ என்றவாறு. உயிரள பெடை மாதிரி, சற்று உகரத்தை ‘நீட்டி உச்சரிக்கின்றனர். தூய்மையான இப் பக்திப் பாடலை மேற்காட்டியவாறு உச்சரிப்பதைக் கேட்கும் போது “கர்ண குருமா” யிருக்கின்றது. குறுக்க வேண்டிய உகரம் நீட்டப் படுகின்றது. ஆசிரியருக்கு இங்குதான் வேலை. பலமுறை உச்சரித்துக் காட்டி அனர்த்தம் நிகழ்வதைத் தடுப்பது கோடி புண்ணியமான செயலாகும். விடயத்தை மாணவர் கருத்தில் தெளிவாகப் பதித்த பின்பு, சற்று மேலே இலக்கணத் துக்குள் புகுந்து வரலாம்; (1) தனிக் குற்றெழுத்து அல்லாத, (2) வல்லினமெய் எழுத்துக்களின் மேலேறி (3) சொல்லின் இறுதியில் வரும் உகரம் தனது ஒலியிற குறைந்து ஒலிக்கும் எனும் விதியை விதியாகச் சொல்லிக்கொடுக்கா விட்டாலும், பிரயோகத்தைக் கற்பிக்கலாம் தான். விளக்கத்துக்காக நன்னாவிள்ளவாறு உதாரணங்களைக் காணலாம்.

நெடித் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

(உ-ம்) நாகு, காக, நீறு

ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

(உ-ம்) எஃகு, இருபஃது

உயிர் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

(உ-ம்) வரகு, கயிறு, போவது, ஜன்பது, இறும்புது,

வண்ணதொடர்க் குற்றியலுகரம்:

(உ-ம்) கொக்கு, பற்று, பிண்ண க்கு,

விளையாட்டு, குருத்து, கச்சு

மென்றொடக் குற்றியலுகரம்

(உ-ம்) பஞ்ச, அம்பு, கண்று,

பட்டாங்கு, கண்ணாம்பு

இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

(உ-ம்) வெய்து, சால்பு, தெள்கு

இவ்வட்டவணையிற் காணப்படும் சொற்களைத் திரும்பத் திரும்ப உச்சரித்து மாணவர் மனதிற் பசித்து விட்டால், அவர்கள் கு, சு, டு, பு, று எனும் எழுத துக்களில் முடியும் சொற்களைக் காணும் போதெல்லாம் இவ்விடயத்தை நினைவு படுத்திக்கொள்ளத் தவறமாட்டார்கள். உடனே ஒசையைக் குறைத்து உச்சரிப்பது அவர்களுக்குச் சாதாரணமான ஒரு விடயமாகவிடும் மாணவர் இதைக் கவனியாது உகரத்தை நீட்டி உச்சரிக்கும்போதெல்லாம், இவ்விடயம் அவர்களுக்குத் தெளி வாகப் புகட்டப்படவில்லை எனபதே பெறப்படும் உண்மையாகும். இதுபற்றிச் சிந்திக்கும்போது நான் மாணவனாயிருக் கையில் பார்த்த ஒரு சினிமாப் படத்தில் வரும் பாட்டொன்று ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. சிவாஜி கணேசன் ஆரம்ப காலத் தில் நடித்த “தூக்குத் தூக்கி” என்ற படத்தில் வரும் கணவழி புகுந்து கருத்தினிற் கலந்த பெண்மணியே’ எனும் அப்பாடவின் ஒவ்வொரு அடியின் இறுதி யிலும் ‘கரும்பு’, ‘வம்பு’, ‘விரும்பு’, ‘துரும்பு’, போன்ற சொற்களைப் பாடகர் சௌந்தரராஜன் மிகத்தெளிவாக, இறுதி எழுத்தின் (வல்லின மெய்மீது ஊர்ந்து உகரத்தின்) ஒசையைக் குறுக்கி உச்சரித்துப் பாடியுள்ளார். நன்னாவில் வரும்,

“நெடிலோ டாய்த் முயிர்வளி மெலியிடைத் தொடர்மொழி யிறுதி வண்மையூருகரம் அஃகும் பிறமேற் தொடரவும் பெறுமே’ எனும் சூத்திரத்தைக் காட்டி மாணவரைப் பயமுறுத்தாமல், மேற்குறிப் பிட்டது போன்ற எளிய பாடல்களைக்

காட்டியாவது அறிவுறுத்தலைச் செய்ய வாமே! இதில் ஆசிரியரின் அக்கறை ஒன்றே வேண்டப்படுவதாகும்.

இன்னொரு விடயம்; வகுப்புக் கற்பி த்தலோடு நேரடித் தொடர்பு இல்லாத விடத்தும், தமிழ் மொழியைப் பிழையற ஆளுதல் என்ற வகையில் எடுத்துக் கொள் ளக்கூடியது. இந் நாட்களில் வரும் விவாக அழைப்பிதழ்களில் ஒரு கண்ணோட்டம் விடுங்கள். மாப்பிள்ளை பெண் ஆகியோ ருக்கு அடைமொழியாக ‘திருநிறைச் செல்வன்’, ‘திருநிறைச் செல்வன்’ எனும் தொடர்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன. மங்களமான விடயத்தை உள்ளடக்கிய அழைப்பிதழ் களில் தயிழ்க்கொடுமை அல்லவா நிகழ்ந்து விடுகிறது! இதை இலக்கண ரீதியாக முதலில் நோக்குவோம்;

கொல் களிரு: இது கொன்ற களிரு, கொல் கின்ற களிரு, கொல்ஞாம் களிரு என முக்காலத்துக்கும் இயைய விரியும்

பாய் குதிரை: பாய்ந்த குதிரை, பாய்கின்ற குதிரை பாயும் குதிரை

செய் தருமம்: செய்த தருமம், செய்கின்ற தருமம் செய்யப்போகும் தருமம்
எறி கல்: எறிந்த கல், எறிகின்ற கல் எறியும் கல்.

இவ்வாறே அடு களிரு, விடு கணை வருபுனல், தரு சுடர் என்பனவும் விரியும், இதை விணைத்தொகை என இலக்கண நூல் கூறும். இதில் காலத்தை உணர்த்த வேண்டிய எச்சம் தொக்கு (மறைந்து) நிற்பதால், இது விணைத்தொகை எனப்படுகிறது.

‘திருநிறைச் செல்வன்’ எனும் போது திரு நிறைந்த செல்வன், திரு நிறைகின்ற செல்வன், திரு நிறையும் செல்வன் என மூன்று காலத்துக்கும் ஏற்புடைய விரிந்து ‘மாப்பிள்ளை முக்காலத்திலும் திருமகளின்

கடாட்சத்துக்குப் பாத்திரங்கள்’ எனும் மங்களமான, பொருள் பொதிந்த கருத்தை உணர வைக்கின்றது. இதை விடுத்து ‘திருநிறைச் செல்வன்’ எனும் போது இடையில் வரும் ‘ச்’ இவ்வுயரிய கருத்தை, ஒழித்து விடுவதைக் காண்கின்றோம். இதுபற்றி இலங்கையின் கல்விப் பணிப்பாளராயிருந்த அமரர் கி. வக்ஷ்மண் ஜெயர் அவர்கள் பத்திரிகைக் கட்டுரை மூலமாக ஏும் வானொலிப் பேச்சு மூலமாகவும் ஒருபோது தெளிவுபடுத்தியிருந்தார் என்ற செய்ய! கால ஒட்டத்தின் வேகத்தில் இவையெல்லாம் மறக்கப்பட்டு விடுகின்றன! நமக்கும் இவற்றையெல்லாம் உள்ளவாங்கி மனதில் இருத்துக்கொள்ள மனதில் இடமில்லையோ அல்லது அவகாசமில்லைபோ என எண்ணவேண்டி உள்ளது. இந்நாட்களில் வாரப்பத்திரிகைகளில் வரும் கல்யாண விளம்பரங்களைக் கவனியுங்கள் பத்து அழைப்பிதழ்கள் பிரசுரமாகியிருந்தால் எட்டிலாவது திறநிறைச் செல்வர்கள் ஞாம் திருநிறைச் செல்விகளுக்குமே’ மாங்கல்யதாரணம் செய்து கொள்கின்றனர். எஞ்சிய இரண்டில் வரும் ‘திருநிறை செல்விகளையும் திருநிறை செல்விகளையும்’ அந்த திரும்போன அனுக்கிரகிக்க வேண்டும்.

மேலும், அழைப்பிதழ்களில் வரும் ‘ஆசிர்வதித்தேகுமாறு’ என்பதிலுள்ள ‘ஏகுமாறு’ என்பதின் அவசியமின்மையையும் ஜெயர் அவர்கள் ஹரஸ்யம் ‘கக் குறிப் பிடித்திருந்தார்.’ ‘மங்கல விளக்கேற்றுதல்’ ‘மங்கள விளக்கேற்றுதல்’ என்பவற்றி டையேயுள்ள வேறுபாடுகளும் கருத்திற் கொள்ளற பாலனவாகும்

தமிழ் மொழி நமது தாய்மொழி அதில் தவறு விடுவது தாய்க்குத் தன்மை செய்யும் கொடுமைக்குச் சமமானதாகும். எனவே தமிழ்மொழியை மாணவர்க்குக் கற்பிக்கும் விடயத்தை ஆசிரியர்கள் ஒரு பெருநொன்பாக ‘அனுட்டிக்க’ வேண்டும். அறியாது விடும் பிழை ஒரு புறம், பிழையை அறவே விடுதல் கூடாது என்னும் மனப்

பக்குவத்தை வளர்த்துக் கொண்டு அதற் காகப் பிரயாசப்பட வேண்டும். அறிவுப் பொக்கிளங்களாகிய நூல்களையார்தான் நம்மிடமிருந்து அபகரித்துக் கொள்ள

முடியும்? குழந்தைக்குப் பாலூட்டுந்தாய் திடகாத்திரமான உடல் வளமுடையவளாயின், அதனால் நன்மை பெறுவது அவருடைய குழந்தைத்தானே,

“தெய்வத் தமிழ்மொழியைத் தேனார்ந்த தாய்மொழியை
வையம் புகழ் வளர்மொழியை - ஐயமறக்
கற்றாரே கற்றார் மெய்கண்டார் பெருஞ்செல்வம்
பெற்றாரே பெற்றார்நற் பேறு”

கல்வி பற்றி.....

ஆசிரியரின் தரத்திலேயே கல் சி முறையும் [அதன் அபி சிருத்தியும் தங்கியுள்ளதென் பதும், கல்வி சம்பந்தமான திட்டங்களில் ஆசிரியர் தொழிலுக்கே கற்ற இயல்புவாய்ந்தவர் களை நியமனம் செய்வதும், அவர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சி அளிப்பதும் மிக முக்கிய மாணவை என்றும் கூறியுள்ளார். ஆசிரியரின் பொறுப்புணர்ச்சி மிக மிக பெரிதாகும், ஆசிரியர் தொழிலுக்கு பண்ணார்ப்பாரி இன்றியமையாத சாதங்கள். உள்நூற்றியிற்கியும், உள்ளியல் பற்றிய அறிவும் ஆசிரியர்களுக்கு அபசிபமாகும். கற்றித்தலில் ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு. மிகுறியுக்கமான தாகவும், இனக்கமான தாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டும் மாணவரின் உள்ளார்ந்த பிழுரணத்துவத்தை வெளிக்கி என்றும் வகையிலான கற்பித்தல் முறையே அடிகளாரால் பெரிதும் வேண்டப்பட்டது. இவ்விடயத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் கல்விக் கொள்கைகளினால் [அடிகள் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார் என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது. இலக்கியம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்கள் எவ்வாறு போதிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். இலக்கியம் கற்றலுக்கும், கற்பித்தலுக்கும் கற்பனாசக்தி முக்கியமானதென்று அவரது கருத்தாகும். “சவையேரடு கூடிய மெய்ப்பாடு வாசிப்போரது உடலத்தில் சிரிது தோற்றுதல் வேண்டும் - உயர் குணங்களையும் செயற்கருஞ் செயல்களையும் நோக்கி உள்ளமானது உருதாஸ் வேண்டும் செய்யுள்ளப் பயிற்றும்போது மாணவர் [அதனை நெட்டிருப்பண்ண வற்புறுத்தக்கூடாது, என்றும் கூறியுள்ளார். விஞ்ஞானக் கல்விப் போதனை வேதாந்தக்கொள்கை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளுதல் மேலானது என்றும் புலக்காட்சி முறையிலான பரிசோதனை முறையே தேவையென்றும் கருதினார். விஞ்ஞானத்தைப் போதிக்கும் முறைபானது கூர்ந்த அவதானிப்பினதும் சோதனையினதும், அனுபவரீதியாகப் பெறும் முறை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வரலாறு கற்பித்தல் பற்றிக் கூறும்போது முதலில் நம் நாட்டின் வரலாற்றிற்கும் அடுத்து அண்டை நாடுகளின் வரலாற்றிற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், அதன்பின்னர் ஏனைய நாடுகளின் வரலாறு கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் அடிகளார் கூறியுள்ளார்.

சுவாமி விபுலானந்தர்

நாட்டியத்தின் ஆன்மீக அடிப்படை

திருமதி. சாந்தினி சிவநேசன்

“உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவி நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”

பாரத நாட்டில் மிகவும் புராதனமானதும் சிறப்பு மிக்கதும், நாட்டியக்கலை பாகும். பாரதம் தான் இக்கலைக்குத் தேசிய வாழ்விலும், தெய்வீக வாழ்விலும் உன்னத இடத்தை அளித்திருக்கின்றது. இந்தப் புனிதக்கலையின்மூன் ஏற்றத் தாழ்வு கிடையாது. இந்தக்கலை எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகும். நாட்டிய அரங்கிற்குப் “பொது” என்ற பெயரும் உண்டு. இந்தக் கலைக்கு உணர்ச்சியும், உற்சாகமும் எடுத்துக் காட்டும் ஒப்பற்ற இறைவனிடமிருந்தே தோன்றுவனவாகும். கடவுளின் அம்சமாகிய ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டியக்கலையில் ஈடுபடவேண்டும். இந்தக் கலை ஒரு நாட்டுக்கு மட்டும் உரியதன்று. உலகம் முழுவதுக்குமே சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்தக் கலை உண்மையில் நிரந்தரமானது. அழிவற்றது கடல்நீரில் பலவித வண்ணங்களுடன் ஒளி விடும் சூரிய சிரணம் போன்றது இத்தக் கலை வாழ்வின் தனித்தன்மையிலிருந்து மனிதன் படைக்குந்திற்ணப் பெற்றான். கலை வெளிப்படையாக இருக்கின்றது. கலையின் உண்மை உருவத்திற்குச் சூழ்நிலை யிசுவும் முக்கியம். அந்தச் சூழ்நிலையையே தேசிய வாழ்க்கை என்கிறோம் இந்தியாவில் நாட்டியமும் பிற கலைகளும் தெய்வீகத் தத்துவமாக அமைந்துள்ளன. இந்திய நாகரிகத்தில் இது ஒரு ஒப்பற்ற தனிச்சிறப்பாகும். நம்மால் மிகவும் உயர்ந்தவற்றை அறியமுடியுமானால் மிகவும் தாழ்ந்தவற்றையும் அறியமுடியும்.

இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் நாட்டியக்கலையின் பாரம்பரியம் நம் நாட்டில் நிலவி வருகின்றது. நாட்டியம் மட்டுமே தனிக்கலை ஆகாது. உடலின் மூலமாக எல்லாக் கலைகளையும் இணைப்பது நாட்டியம் ஆகும். உண்மையில் உடலின் தன்மை கலைக்கு உடன் பாட்டாலும் அது தாமாக இயல்லபை உடையது. அதன் உள்ளுவர்வை வெளிப்படுத்தும் தன்மையையே நாம் நாட்டியம் என்கின்றோம். எனவே உடலும், உணர்ச்சியும் நாட்டியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

உணர்ச்சி எவ்விதம் தோன்றுகின்றது நாட்டியம் விரைவில் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையால் பாதிக்கப்படுகின்றது. இதைத்துண்டுவது ஒலியாகும் சங்கீதத் தில் ஒலி அசைவு மூலம் தன் இயல்லபை விளக்குகின்றது. யோகியர்க்கும் பரமயோகியான நடராஜமூர்த்தத்திலிருந்து இவை அற்புதமாக மக்களுக்கு உணர்த்தப்படுகின்றன. அவனிடம் எத்தகைய ஞானமும், கலைகளும் ஒன்று சேர்ந்து குடிகொண்டிருக்கின்றன.

நாட்டிய உணர்வு நாகரிக மக்களிடமும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். நாட்டியம் எல்லோருக்கும் இன்பமளிக்கும் கலையாக மாறும் போது அதனிடம் தெய்வத் தன்மை ஏற்படுகிறது. எல்லாச் சுமையினருக்கும் இந்தக் கலை இன்பமளிக்கிறது. நாட்டியத்தில் சங்கீத வித்துவான் அனு

பலிக்கும் இசை உண்டு. நாட்டியமே உடலுக்கு சங்கிதமாய் அமைகின்றது. சங்கிதமும், சாகித்தியமும் இசையும் பிறவாத்தியங்களின் உதவ்யோடு சேர்ந்தால் அது முழுமையான சங்கிதம் என்று கூறப்படுகிறது. சங்கிதத்தில் நாட்டியம் உள்ளது போல் நாட்டியத்தில் சங்கிதம் இருக்கின்றது. சங்கித உணர்ச்சியின்றி நாட்டியமும் இயங்கமுடியாது. ஏனெனில் சங்கிதமே உயர்ந்த உணர்ச்சி பாவங்களுக்கு இயல்பாகவும், அசைவுகளாலும், அபிநியத்தாலும் அதன் இருப்பிடமாகின்றது. சங்கிதத்தை கை முதலிய அபிநியத்தாலும் முகபாவத்தாலும் மற்ற அங்க அசைவுகளினாலும் தெரியப்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டியம் ஆடுவர் மற்றொரு கலையை வெளிப்படுத்துகின்றார். அதுவே நாட்டியம் அல்லது நாடக கலை ஆகும். பின்னர் நாட்டியமாடுவர் கதை சொல்பவராகவும் நடிப்பவராகவும் மாறுகின்றார். கதையை சொல்வதற்கும் நாடகத்திலுள்ள ஒரு பாத்திரத்தை விளக்குவதற்கும் ஆடை முதலிய வேடங்களே ஒரு அபிநியமாகும். இது நாங்கு முக்கிய பிரிவுள்ள நாட்டியத்திற்கு ஒர் அப்சமாகும்.

தனியாக ஆடும் பரதநாட்டியத்தில் நிருத்தியம் ஆடுவனும் கதைசொல்வான் தலை நாட்டியத்திற்கேற்றவாறு ஆடைகளும், அணிகலன்களும் அணிந்து கொள்வான். பகட்டினர் சாதாரண ஆடைகளையே அணிவான். ஆனால் நாட்டியம் ஆடுவன் அழகாக இருப்பதன்றித் தான் கூறும் கதை பிறரை வசீகரிக்கச் செய்யும் விதத்தில் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அவனுடைய கலை நாட்டிய உருவத்தில் உள்ள சங்கிதமே ஆகும். அவனிடத்தில் ஒவ்வோர் உணர்ச்சியும் ஒவ்வோர் பாத்திரமும் அடங்கியுள்ளன. நாட்டிய நாடகத்தில் நடனமாடுவர் ஒரு தனியான பாத்திரமாக இருந்தால் ஆடையின் தன்மை ஒரு ரசத்தை அல்லது அடிப்படையான ஒரு பாவத்தை விவரிக்கும் உண்மையாக விளக்குவதற்குத் தன்னுடைய அனுபவமே

சாதனமாக உள்ளது. இது தெய்வீக வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தைத் தெளிவாக விளக்கும்.

ஆகவே நாட்டியம் மற்றைய கலைகளை ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாகும். சித்திரத்திற்கு வண்ணம் பூசபவர் வண்ணத்தையும் அழகையுமே நோக்கிக் கொண்டிருப்பார். சிற்பக்கஸல் நிபுணர் அழகான வடிவம் உருவாக்குவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டிருப்பார். நடிகர் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பைத் தோற்றுவிப்பார். இசைவாணர்களும், கவிஞர்களும் பாடவின் தன்மையை கவனிப்பார்கள். உடலையும், ஆன்மாவையும் அர்ப்பணம் செய்து மேற்குறிப்பிட்ட தகுதிகால ஒரு நாட்டியக்காரனுக்கு இருக்குமாயின் அவனே நடராஜ தத்துவத்தின் உணர்வு ஆகிவிடுவான். அவனுடைய அங்கங்களாக அங்கங்களின் அசைவுகளாக உலகம் இயங்குவதாக வீவரிக்கின்றனர் அவன் ஆடை, அணிகலன்கள் (ஆஹாரயம்) நிலாவும் நட்சத்திரங்களுமாகும். சிவமே சாதவீகத் தின் உண்மை உணர்வின் ரசமாகி விடுகின்றது அவனிடம் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கின்றன. அவனிடமிருந்தே எல்லாம் தெய்வீக உணர்வுடன் தோன்றுகின்றன. இதுவே நாட்டியம் எனப்படும். இதுவே நம்முடைய பாரம்பரியமாகும்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் நாம் இன்னும் உண்மையான நாட்டியத்தைக் காணலாம். பரதநாட்டியமே இந்தியவிலுள்ள எல்லா நடனத்துக்கும் வேரும் மூலமும் ஆகும். இந்தியாவில் எல்லா நாட்டியமும் பரதநாட்டியத்தின் சாரமே ஆகும். ஆனால் ஒரு சாரார் மட்டும் அந்தக் கலைக்குப் பரதநாட்டியமென்று பேர் வைத்துள்ளனர். பரதமுனிவருடைய நாட்டிய சாஸ்திரமே மிகவும் பழமையான ஆதார நூலாகும். தென்னிந்தியாவில் தஞ்சாவூர் பரதநாட்டியக் கலையின் பள்ளியென்று அறியப்பட்டாலும்; காஞ்சிபுரமும், பிற இடங்களும் இந்த கலையை

அதற்கு சமமாகப் பயிற்சி பெறப் பெருமை பெற்றவையாகும். ஒவ்வொரு கோவிலிலும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் நாட்டியம் இடம் பெற்றிருந்தது. இந்தக் கலை கவர்ச்சியை மட்டும் கருதித் தெய்வீக நிலையை மறந்து விட்டதால் அழியக் கூடிய நிலையில் இருந்தது. ஆனால் உலகம் யாரைப் புறக்கணித்ததோ அவர்களின் பக்தியினாலும், நாட்டியத்தின் பால் உள்ள உண்மைத் தன்மையாலும் இந்தக் கலை அழியாமற் பாதுகாக்கப் பெற்றது.

இறைவன் இறைவியின் வேடங்கள் புனைவதே ஒருவனைத் தெய்வீகமுள்ள வனாக்குகிறது. இந்திய நாட்டியம் தெய்வீகம் பொருந்தியுள்ளதால் அது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது. பாவங்களின் மூலம் ஒருவன் கதைகளில் காணும் கடவுளின் தன்மையைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறான் இந்திய மேதைகள் மனிதப் பண்பே தெய்வம் என்றும், தெய்வீகம் என்றும் தெய்வீகத் தன்மையே மனித இயல் என்றும் காட்டியுள்ளனர். எனவே இறைவனும் இறைவியும் புராணங்களில் மனிதனைப் போல் வாழ்ந்து பேசுகின்றனர். இவ்வாறு நாட்டியம் இருந்து வருகின்றது. தஞ்சாவூரில் பாகவதர்களின் (ஆண்நடிகர்கள்) நாட்டிய நாடகமும் ஆந்திர நாட்டில் குச்சப்படியும், மலையாளத்தில் சாக்கியர் கூத்தும் இன்னும் நிலவி வருகிறது. இவற்றின் மூலமாகவும் இன்னும் கேரளத்தில் நிலவிவரும் கதகளி மூலமாகவும் சமயமும் தத்துவமும் கலையும் வாழ்ந்து வருகின்றது.

நாம் நம்முடைய பரம்பரை செல்வத்தை மறந்து விட்டபடியால் கலைச் செல்வம் ஏறக்குறைய மறையும் நிலைக்கு வந்தது. இன்று அந்தக் கலையின் சிறப்புக்குத் தீடர் என விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு மக்கள் எங்கு பார்த்தாலும் நாட்டியக் கலைபற்றியே சிந்திக்கவும் பேசவும் ஆரம் பித்துள்ளனர். நாட்டியம் நம் வாழ்வின் முன்னேற்ற சாதனமாக இருப்பதால் ஒரு

தெளிவான மாறுதல் இந்த நாட்டியக்கலையில் ஏற்பட்டு வருகிறது. கடினமாக உழைத்து நல்ல யோசனை செய்து பக்தியுடன் நாட்டியங்களை உருவாக்க வேண்டும்: பக்தி இன்மையால் ஒழுங்கு குறைகிறது. இதனால் இந்தக் கலையின் சிறப்பு அம்சங்கள் கைவிடப்படுகின்றன. இதனால் உணர்ச்சி பாவம் இல்லை என்னும் முடிவு ஏற்படுகிறது. உள்ளிருந்து பொங்கிவரும் உணர்ச்சிகளுக்குப் பதிலாக வெளியே இருந்து பெறும் உற்சாகத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் விமர்சனத்தின் தரமே குறைந்து போகின்றது. இன்றைய கலை ஏனையோரைப் பார்த்துக் காப்பி அடிக்க நேரிடுகின்றது. உண்மையான கலை பிறரிடம் இருந்து தோன்றாது, தன்னுள் இயல்பாகவே தோன்ற வேண்டும். நாம் நடனத்தை ஆனந்த வடிவாகக் கருதுகின்றோம். அதனால் தான் நடராஜப் பெருமானின் நடனத்தை ஆனந்த தாண்டவம் என்கிறோம். இதுவே யோகிகளின் ஆனந்தம். யோகிகளின் தன்மை எவ்வாறு உள்ளது. தனசுடலை மறந்த ஒருவரே யோகியாவார். அந்த 'தன்னை மறக்கும் நிலை' வெறுப்பினால் ஏற்படவில்லை. தன்னையே தனவயப்படுத்தும் சக்தியினால் ஏற்பட்டதாகும். உடலுக்கு நன்கு பயிற்சியளிப்பதன் மூலம் பக்குவப்படுத்திய பிறகே ஒருவன் அதை மறக்கிறான். ஒரு கலை மற்றொரு கலையை மறைப்பதன் தத்துவமே இதுதான். எனவே நடனமும் தன்னை மறக்கச் செய்வதால் ஒரு யோகம் என்று கூறப்படுகிறது. நாடோடிக் கலைகளிற் கூட ஆனந்தம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களிலும் நாடோடிக் கலைகள் இருக்கின்றன. தனியாக ஆடும் கலையாகவும், கூட்டாக ஆடும் கலையாகவும், நாட்டிய நாடகமாகவும். அவை இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கையின் தனித் தன்மையைச் சுற்றி யுள்ள சூழ்நிலையைப் பற்றிய நினைப்புக் களை ஒவ்வொரு வகையில் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றிலி

ஒத்து மாறுபட்டுள்ளன. குஜராத்தில் கீர்பா, ராசலிலை, கேரளத்தில் கைகொட்டுக்களி, தமிழ்நாட்டில் கும்மியும், கோலாட்டுமும், அஸ்ஸாம், ஓரிஸ்லாவில் கிராமிய நடனங்கள், ஓவ்வொருவள்ளின் சிந்தனை நிலைக்கும் ஏற்ற வண்ணம் நாட்டியம் தாழ்ந்த நிலையிலிருப்பவரிலிருந்து உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வயது வந்த பருவத்தின் குக்கும் சங்கீத இயக்க மூலம் இந்த கலை நாட்டில் நிரப்பப்படுகின்றது. நாட்டியம் புந்துயிர் பெற முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. நாட்டியம் பரிசுத்தமான நிலையிக் கர்கள் உணரவேண்டும். அதை எப்போது உணருகிறார்களோ அப்போது தான் கலை புந்துயிர் பெற்று உயர்ந்த நிலை எய்தும். இந்த முயற்சி வெற்றிருக்கத் தொடர

நாம் இந்தக் கலையின் ஆண்மீகச் செய் தியை உணர்ந்து கலையை நாம் வாழ வின் ஒரு பகுதியாக்க வேண்டும். அப்போது தான் நம்முடைய உண்மையான வாழ்க்கை கலைக்குத் தொஷ்டாற்றத் தொடங்கும். இந்தக் கலையே முனிவர்கள் மனிதத் தன்மையின் பாதுகாவலர்கள் அளிக்கும் செய்தியைச் சமக்கும் சரியான சாதன மாகும்.

“வாழ்வு சிறிது வளர்க்கலை பெரிது”

உகைப் பிரசித்தி பெற்ற நாட்டிய மேதை காவனுசென்ற பத்மஷ்டான குக்மணிதேவி - அகுஷ்டேல் அவர்களின் ரூப்பில் இருந்து தொகுத்து எழுதப் பட்டது:

வலதுகுறைந்தோர் சலுகைகளும் சௌகரியங்களும்

‘அங்குமணி’

1. அறிமுகம்

மழுசி! அவள் ஒரு அற்புதமான நாட்டியமணி பல்வகைத்தான் நாட்டியங்களைப் பம்பரமாகச் சுழன்று சுழன்று ஆடுவாள் பார்த்தவர்கள் பரவசப்பட்டார்கள், பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு கால்கள் இல்லை விபத்தில் இரு கால்களையும் இழந்த அவள் பொய்க்கால்களைப் பொருத்திக் கொண்டு ஆடினாள். அங்கத்தின் குறைபாடு - மனவறுதியின் முன் தோல்வி கண்டது. ஆதாரம்: மழுசி திரைப்படம்.

அவன் அற்புதமான இசைக்கலைஞர் எல்லா வகையான வாத்தியங்களையும் அனாயாசமாக, வாசிப்பான் கேட்பவர்கள் மெய்மறந்து போவார்கள், ஆனால் அவனுக்குப் பார்வை இல்லை விழிப்புவின் இல்லாமை ஆர்வத்தின் முன் தோல்வி கண்டது. ஆதாரம்; இலங்கை வானோலி/ ரூபவாஹினி இசைக்குழு)

அவன் ஒரு அப்பாவிச்சிறுவன் அழகான ஓவியம் தீட்டுவான் தனது வேலைகளைத் தானே செய்வான், ஆனால் அவனுக்கு இரு கைகளும் இல்லை. கால்களாலேயே எல்லாம் செய்வான் (ஆதாரம்: ரூபவாஹினி செய்தி) முயற்சியின் முன் முடம் தோல்வி கண்டது.

அவன் ஒரு இலங்கை நிர்வாக அதிகாரி SLAS பரீட்சை பாஸ் செய்து - அதற்கு முன் பட்டப்படிப்பை முடித்து - வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் கல்வி அமைச்சிலும், பின்பு புனர்வாழ்வு அமைச்சிலும் நிர்வாக அதிகாரியாகக் கடமை ஆற்றுகிறான்: அவனுக்கு இரு விழிகளும் இல்லை

ஆம் ப்ரெயில் எழுத்து மூலம் பட்டப்படிப்பை முடித்து, SLAS பரீட்சை பாஸ் செய்து உதவிப்பணிப்பாளர் உத்தியோகம் பார்ப்பதுடன், பிறருக்குப் பயன்படக்கூடிய பாடப்புத்தகங்களையும் ப்ரெயில் எழுத்துக்களில் எழுதி வருகிறான். தன் அம்பிக்கையின் முன் கட்டுலன் இன்மை தோல்வி கண்டது.

2. சமூகத்தின் ஒரு அங்கம்

இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களைக் காட்டலாம். என்றோ ஒரு நாள் விழிப்புவின் அற்றோருக்கு, விழிவுபாதையைக் காட்டினாள் ஒரு பெண்மணி அவன் பெயர் ஹெலன் கெல்லர். பலவருடங்களுக்குமுன் வலது குறைந்தோரின் வாழ்வுக்கான பிள்ளையார் சுழி இவ்வாறு இடப்பட்டது அன்றிலிருந்து இன்றுவரை வலது குறைந்தோர், வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு சவாலையும் எதிர்கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எந்த சவாலுக்கும் முகம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் ஜம் புலன்களையும், ஜம்பொறிகளையும் பூரணமாகப் பெற்றவர்களைவிட இவர்கள் இன்னும் சிறப்பாகத் தயது திறமையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

இதற்கு மூலகாரணம், தன்னம்பிக்கை விடாழுயற்சி, மனவறுதி! உள்ளூர்விலிருந்து ஊற்றெடுத்த அழுர்வு ஞானத்தால் மனித சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டிய தெய்வப்பிறவிகள் பலரை நாம் அறிவோம் நோயாளிகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் வழியைக் காட்டிய நெட்டிங்கேல் அம்மையார், பார்வையற்றோருக்கு, வாழும் வழியைக் காட்டிய ஹெலன் கெல்லர்; ஆதரவற்ற பெண்

களுக்கு வாழ்வளித்த அன்னை தெரேசா அம்மையார் - இவர்களின் அடிச்சுவட்டில் கால் பதித்து வந்தவர்களே வலது குறை ந்தோருக்கு வாழும் வழியைக் காட்டினார்கள்

இன்று வலது குறைந்தோரை சமூக த்திலிருந்து ஒதுக்கி வைப்பதற்கு எவ்வித காரணமும் இல்லை. எனவே அவர்களை யும் சமூகத்தின் ஒரு அங்கமாகக் கருதி, அவர்களின் ஆற்றல் சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படத் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை மட்டும் அல்ல. நம் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய கடமை ஆகும். வலது குறைந்தோருக்கு வாழ்வு இல்லை என்றால் அதற்கு நாம் ஒவ்வொருவருமே பொறுப்பாளிகள் என்று உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

3. வாழ்வளிக்கும் திட்டங்கள்

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில் ஜிகத்தினை அழித்திடுவோம் என்று பாடி னான் மகாகவி பாரதி அன்று, ஆனால் வலது குறைந்தோருக்கு வாழ்வில்லை யெனில் ஜிகத்தினை அழித்திடுவோம் என்று புதுக்கவிதை பாடுவோம் நாம் இன்று.

வலது குறைந்தவர்களுக்கு எவ்வாறு நாம் வாழ்வளிக்கலாம். அவர்களின் இன்றைய நிலை என்ன, அவர்களின் தேவைகள் என்ன; அவர்களின் வாழ்வைப் புனரமைப்பதற்கான திட்டங்கள் யாவை? இதில் அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பு என்ன; சேவா நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு என்ன? ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட புளர் வாழ்வுத் திட்டங்களின் பெறு பேறுகள் என்ன; எதிர்காலத் திட்டங்களுக்கு இப்பாடங்கள் எவ்வகையில் பயன்படக்கூடும்?

இவை வலது குறைந்தோர் வாழ்வு பற்றிய ஆக்கழுர்வமான சிந்தனைகளாகும்.

இவற்றை அந்தரங்க சுத்தியுடன் செயற் படுத்துவதன் மூலமே, வலது குறைந்தோரின் எதிர்கால வாழ்வை நாம் வளமுள்ளதாக்க முடியும். வலது குறைந்தோர் மூலம் கிடைக்கும் மனிதவளத்தை நாட்டுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் பயனுள்ளதாக்க முடியும்.

இன்று நாட்டில் வலதுகுறைந்தோர் மறுவாழ்வுக்காக எத்தனையோ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பும் அதில் இருக்கின்றது. ஆனாலும் இன்னும் எவ்வளவோ செய்யலாம் போலத் தோன்றுகின்றது.

தற்சமயம் ரத்மலானை குருடர் சென்டர் பாடசாலை கைதடி குருடர் செவிடர் பாடசாலை மட்டக்களப்பு தரிசனம் போன்ற சில நிறுவனங்கள் விழிப்புலன், செவிப்புலன் அந்நோருக்கான பயிற்சிப் பாடசாலைகளாக இயங்கி வருகின்றன.

4. நிலையான வாழ்வுக்குவழி

ஒரு சமயம் இலங்கை ரூபவாழினி கூட்டுத்தாபனம், தெருவில் பாடிப் பிழைக்கும் விழிப்புலன், செவிப்புலன் அற்றவர்களின் கலைத்திறமையைக் கண்டறிந்து. அவர்களை ஒன்று சேர்த்து “மாவத்தே அப்பி” என்ற ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை ஒளிரப்பியது. (மீண்டும் அவர்கள் மாவத்தே அப்பி’ ஆகிவிட்டார்கள் என்பது கவனத்துக்குரியது)

சிலவேளைகளில் வலது குறைந்தோருக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகள்; வலது குறைந்தோரைக் கொண்டு தயாரித்த கலைநிகழ்ச்சிகள்; வலது குறைந்தோரால் தயாரிக்கப்பட்ட கைப்பணிப் பொருட்களின் கண் காட்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. இவையெல்லாம் உதிரியான - உருப்படியா. காத, செயற்திட்டங்கள் இவை பொதுமக்களின் கவனத்தை இவர்கள் பால் திருப்புவதற்குப் பயன்படலாம். ஆனால் அவர்களது நிலையான வாழ்வுக்கு வழி வகுக்க முடியுமா என்பது சிந்தனைக்குரியது

எனவே வலது குறைந்தோரது வாழ் வக்கான, திட்டவட்டமான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும்; இவை வலது குறைந்தோருக்கு நிலையான வாழ்வளிப் பதாக அமைய வேண்டும். இப்பணி அரசாங்கத்தின் அமைச்சகளில் ஒன்றுக்குப் பொறுப்பளிக்கப்படவேண்டும். தொண்டர் நிறுவனங்கள் (NGO) இத்திட்டங்களில் முழுமையான பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

இத்திட்டங்கள் உள்ளடக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) வலது குறைந்தோருக்கான கல்வித் திட்டம்.

(ஆ) இக்கல்வியின் அடிப்படையில் இவர்களுக்கான

- (1) அரசு உத்தியோகங்கள்
- (2) பிற தொழில் வாய்ப்புகள்

(இ) கல்வியறிவு அற்றோருக்கும் முதியோருக்கும் பராமரிப்பு இல்லங்கள்

(ஈ) சமூக மனமாற்றத்துக்கான தீவிரபிரச்சாரம்

(உ) வலது குறைந்தோருக்கு சம உரிமை

(ஊ) பிச்சை ஒழிப்பு

கல்வித் திட்டம்

வலது குறைந்த சிறுவர்களுக்கு அல்லது வளர்ந்தோருக்கு முறையான கல்வித் திட்டங்கள் தற்போது இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை மேல் நாடுகளில் அப்யாதியான திட்டங்கள் இருக்கின்றன ஏராளமான ப்ரெயில் நூல்கள் இருக்கின்றன பரிட்சைகள் நடாத்தப்படுகின்றன திறமைசாலிகள்/ முலைசாலிகள் அரசு உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

தொழில்திறமை (Vocation) கலைத்திறமை (Artistic Talent) உள்ளோர் அவ்வத் துறையில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள்.

இதே அடிப்படையில் இலங்கையிலும் ஒரு கல்வித் திட்டம் வகுக்கப்படலாம்.

முலைசாலிகள் அனுவகை உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தெரிவசெய்யப்படலாம் அதேசமயம் அவர்கள் பயிற்சிப்பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாகி பிற வலது குறைந்தோருக்குப் பயிற்சியளிப்பவர்களாகப் பணியாற்றலாம். ப்ரெயில் நூல்களை வழிகாட்டிகளை எழுதலாம்.

தொழிற்திறமை பெற்றோருக்கு தொழிற்சாலைகளில் முன்னுரிமை அளித்து நியமனங்கள் வழங்கலாம் அச்சக்கூடங்கள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகள், நெசவு நிலையங்கள் போன்றவற்றிற்கு இவர்கள் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் அரட்டையடித் தல் வம்பளத்தல் வீண்பொழுது போக்கல் இன்றி கருமே கண்ணாக இவர்கள் வேலை செய்வார்கள் இதனால் இவர்களது பணி நிறைவானதாக அமையும்.

இவ்வாறே வளர்ந்தோருக்கும் கல்வி அளித்து அவர்களது ஆற்றலை இனங்கள்கு அதற்கேற்ற தொழில்களை அவர்களுக்கு வழங்க முடியும்.

“ஹெல்ப் ஏஜ் ஸ்டீலங்கா” போன்ற நிறுவனங்கள் முதியோர்களுக்கான இல்லங்களில் ஈயது வந்தோரைப் பராமரிக்கும் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தலாம்.

சமூக மனமாற்றத்துக்கான பிரச்சாரம்

நமது நாட்டிலும் பிற கிழைத்தேய நாடுகளிலும், வலது குறைந்தோரை ஏனக்கண் காண்டு பார்க்கும் மனோபாவம் வேருண்றியுள்ளது அவர்களும் நமது சகோதரர்கள் விதிவசத்தால் இந்த நிலைக்கு ஆளாகிவிட்டார்கள் என்பதை மறந்து

அவர்களைக் கேளி செய்யவும் முனை கிறார்கள். இதைஒரு தெய்வ நிந்தனையாகவே நாம் கொள்ளவேண்டும்.

மேல்நாடுகளில் நிலைமை இவ்வாறில்லை. அங்கு வலது குறைந்தவர்களைச் சமமாகமதிக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; அவர்களை அனுதாபத்துக்குரியவர்களாகக் கருதுவதே இல்லை. அப்படிக் கருதுவதை வலது குறைந்தவர்கள் ஒரு அவமானம் ஆகவே கொள்கிறார்கள் வலது குறைந்த வர்கள் பிறரிடம் அனுதாபத்தை எதிர் பார்ப்பதே இல்லை. ஆனால் நமது நாட்டில் அவர்கள் மீது அனுதாபத்தைக் கொட்டி அவர்களை நிரந்தரமான ஒரு தாழ்வுச் சிக்கலுக்கு ஆளாக்கிவிடுகிறார்கள் இதனால் அவர்கள் தன்னம்பிக்கையற்று முடங்கிப்போவதுடன் சமூகத்திலிருந்து மேலும் மேலும் அனுதாபத்தை எதிர் பார்ப்பவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். வினாவு? பிச்சைக்காரர் என்னிக்கை அதிகரிப்பதுதான். இதுவே நாட்டுக்கு ஒரு பெரிய அவமானம் ஆகிறது.

நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்களிடம் வேரோடிப்போன இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு ஒரேவழி மக்கள் மத்தியில் தீவிர பிரச்சாரம் செய்வது தான். மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமும் பிறவழி களிலும் இதைமேற்கொள்ளலாம்.

குஷ்டரோக ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் தற்போது மேற்கொள்ளப்படுவதைப் போல், வானோலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள் மூலம் இப்பிரச்சாரம் பல முனைகளில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். வலது குறைந்தவர்களும் நமது உடன் பிறப்புகள், நம்மிடம் இல்லாத பல திறமைகள் அவரிடம் உண்டு என்பது பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே மாணவர் மனதில் விதைக்கப்பட வேண்டும்.

பிச்சை ஒழிப்பு

கூன், குருடு, ஊழம், செவிடு, முடம் முதலிய ஊனங்கள், உழைப்பில்லாது பணம் சம்பாதிப்பதற்கான சிறந்த மூலத் னங்கள் என்ற தப்பபிப்பிராயம் நமது வலது குறைந்தோர் மத்தியில் நிலவுகிறது. இந்த மனப்பான்மை வேரோடு கல்வி ஏறியப்பட வேண்டும்.

“எற்பதிகழ்ச்சி” என்பது முதுமொழி “இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டி பரந்து கெடுக் கூடியற்றியான்” என்பது குறள். இவ்வாறெல்லாம் நமது இடுக்கியிங்கள் போதித்தாலும், நமது வலது குறைந்தோர் மத்தியில் அவையெல்லாம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே ஆகிஸ்டன் நமது சமூகமே இதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். போதனங்கள் இனி மூலம் பென் தராது.

தற்போது, ஊனம் காரணமாக, பிச்சை எடுப்போர்களை தடுத்து நிறுத்துவது நடைமுறை சாத்தியமானதல்ல. அவர்களுக்கு மாற்று வழிகளைக் காட்ட வேண்டும். தொழிற்பயிற்சி இதற்கு ஒரு அருமையான வழிபாகும். தொழில் ஒன்றைச் செய்வதன் மூலம் நிலையான வருமானத்தைப் பெறவதுடன் கொருவமான வாழ்க்கையையும் மேற்கொள்ள முடியும்.

எனவே ஊனமுற்ற வர்களுக்கு ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களைப் பிச்சைக்காரர் உலகத் திலிருந்து விடுவிக்கலாம்.

ஊனமுற்றவர்கள் தொழில் செய்வது விந்தையானதல்ல. மேல்நடுங்களில் இது சர்வசீதாரணம். நமது இலங்கைத் திருநாட்டினும் அவ்வாறு சுய தொழில் செய்யபவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். சுய கள் ரவமும், தன்மானமும் உள்ளவர்கள் நிறையவே இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். இவர்களைப்பற்றிய விப்ரங்களை வளிப்படுத்து

வதே ஏனையோருக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தலாம்.

பிச்சைக்காரர் தொல்லையினால், வெளிநாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் முகம் சுளிப்பதும், அதனால் நமது சுற்றுலாத் துறை பாதிக் கூப்புவெதும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத் தக்கது.

8) வலது குறைந்தோரின் ஆற்றல்

வலது குறைந்தோர் மத்தியில் பிரமிக் கத்தக்க மனங்களிப்பும் (Concentration) உள்ளனர்வும் (Intuition) இருப்பதை நாம் அறிவோம். இதற்குக் காரணம், குறைவான புலனை ஈடுசெய்யும் வகையில் மற்றொரு புலன் வளர்ச்சியடைவதுதான். இவ்வகையில் விழிப்புலன் அற்ற பல பெரியார்களது சாதனைகள் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. விழிப்புலனற்ற ஹெலன் கெல்லர் அம்மையார் ஒருவரது முகத்தைக் கையால் தடவிப் பார்த்தே அவரது குணோ திசயங்களைச் சொல்லிவிடுவாராம்.

புகழ் பெற்ற ஆங்கிலக்கவிஞரான மில்டன் தனது விழிப்புலனை இழந்த பின்பே “பாரடைஸ் லொஸ்ற்” “பரடைஸ் றிகெய் ன்ட்” ஆகிய காவியங்களை எழுதினாராம் புகழ்பெற்ற இசைமேதையான பிதோவன் கூட விழிப்புலனற்றவர்தான் என்று எங்கேயோ படித்ததாக ஞாபகம். அவ்வளவு ஏன்? இனிய தேவகானங்களை வழங்கும் பித்துக்குளி முருகதாஸ் கூட விழிப்புலனற்றவரே.

எனவே வலது குறைந்தோரின் ஆற்றலை, சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படும் வகையில் வழிவகுப்பது, மகாவலியைத் திசை திருப்பி நாட்டு நன்மைக்குப் பயன்படுத்துவதைப் போன்றதாகும். இனிமேலாவது அரசு, நீண்டகாலம் புறக்கணிக்கப்பட்ட இத்துறையில் - அதாவது வலது குறைந்தோரின் மறு வாழ்வு என்ற துறையில் முழுக்கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறே நாமும் அவர்களின்நலனில் அக்கறைகொண்டு, அவர்களையும் நம் போன்ற மனிதப் பிறவிகளாகக் கருதி அவர்கள் வாழ்வு மேம்பாடு அடைய நம்மாலான பங்களிப்பைச் செய்யவேண்டியது நமது தார்மீகக் கடமையாகும்.

சமுத்தில் குழந்தை இலக்கியம்

எஸ். சிவலிங்கராஜா

உலகில் இன்று குழந்தை இலக்கியத் துறை மிக வேகமாகவளர்ந்துள்ளது. குழந்தைகளின் உள், உடல் வளர்ச்சிக் கேற்ப ஆய்வுகள் பல நிகழ்த்தப்பட்டு, அந்த ஆய்வுகளின் வழியே இலக்கியங்களும் ஆக்கப்படுகின்றன.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம், குறிப் பிடிக்கூடியவுக்கு வளர்ந்துள்ளது என்று கூறமுடியாதுள்ளது. தமிழ் நாட்டிலாயி னும், சமூத்திலாயினும் குழந்தை இலக்கியம் பற்றியோ, குழந்தைகளின் உள் உடல் வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்ட ஆய்வுகளோ பெருமளவுக்கு நடை பெற வில்லையென்றே கூறலாம்.

குழந்தை இலக்கியத் தோற்றும்: பொதுவாக, இலக்கியத்தோற்றுத்திற்காகச் சொல்லப்படும் காரணிகளே குழந்தை இலக்கியத் தோற்றுத்திற்கும் கூறப்படுகின்றன. வாய்மொழி இலக்கியமரபில் இருந்து முகிழ்த்த ஒர் எழுத்திலக்கிய, அல்லது உயர் இலக்கிய வகையாகவே குழந்தை இலக்கியமும் காணப்படுகின்றது.

இயல்பாகவே ஆடல் பாடல் முதலிய வற்றிலே ஈடுபடும் குழந்தைக்கு, அந்த ஈடுபாட்டை உணர்ந்த தாய் தாலாட்டிசைப்பதோடு குழந்தை இலக்கியமும் தோற்றும் பெறுகின்றது என்று கருதலாம். குழந்தைவரை வரை பாடல் வகையும், வடிவும் மாற்றம் பெறும். தலாட்டு, சப்பாணி, தளன் நடை முதலியவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

(இத்தகைய நாட்டார் பாடல்களில் இருந்து உயர் இலக்கிய மரபு ஒன்று வளர்ந்து வந்துள்ளமை தனித்த ஆய்வுக்குரியது.)

குழந்தை வளர்ந்து வரும் பொழுது தாய், பாட்டன், பாட்டி, முதலியோரைப் பின் பற்றித் தானும் பாட்டுப்பாட அல்லது பாட்டுக் கட்டத் தொடங்கிவிடுகின்றது. எனவே வாய்மொழி இலக்கியமரபில் இரு கிளைப்பட்ட குழந்தை இலக்கியப் போக்கினைக் காணலாம்.

குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர் கள் பாடுவது ஒரு வகையாகவும், குழந்தைகளே தமிழன் கூடி ஆடிப்பாடுவது இன்னொரு வகையாகவும் அமைகின்றது. இவ்விதமரபும் குழந்தை இலக்கியப் பரப்பிலே மிகவும் முக்கியமானதால்.

கிழைத்தேயங்களிலே சிறப்பாகத் தமிழிலே குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்கள் ஆக்கிய இலக்கியங்களையே பெற்றப்படும் குழந்தை இலக்கியமாகக் கொள்கின்றனர்.

குழந்தைகள் தமிழன் கூடி ஆடிவிளாயாடும் பொழுது ஆக்கிக் கொள்ளும்பாட்டுக்களும் குழந்தை இலக்கியங்களே. பொதுவாக வாய்மொழி இலக்கிய மரபுக் கேற்றதன்மைகள் இதிலே காணப்படுகின்ற அடித்துவேளையில் குழந்தையின் உள்ளியலையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

தமிழில் வாய் மொழி மரபுவழி வளர்ந்த குழந்தை இலக்கியம் எழுதிலக்கியமாகி, உயர் இலக்கியமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டமையைத் தொல்காப்பியப் பொருளத்தொரமே காட்டி நிற்கின்றது. தொல்காப்பியப் பொருளத்தொரத்தில் குறிப்பினானும் “பாட்டிடாடவைத்த குறிப்பினானும்” என்னும் நூற்பாவுக்கு எழுந்துரை தமிழில் குழந்தை இலக்கிய வகையையும் தொன்மையையும் காட்டி நிற்கின்றது.

குழந்தை இலக்கியம் தொன்மையுடையதாக இருப்பது உண்மையே யெனினும் காலமாற்றத்தோடு ஒட்டித் தமிழிலே அது வளர்ந்து வந்தமை போதாதென்றே கருத வாம். குழந்தைகளின் உள் உடல் வளர்ச்சி களை, வயதெல்லைகளை மனங் சொன்று தமிழிலே குழந்தை இலக்கியங்கள் ஆக்கப் படுவது இல்லையென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். “இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய மளிதர்கள்” என்ற கருத்தினை ஆழமாகச் சிந்தித்த நம் முன் னோர் அவற்றின் உள்ளியற் தாற்பரியங்களை முற்றாக விளங்கிக் கொண்டார்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை.

தமிழில் தோன்றிய குழந்தை இலக்கியங்கள் பெருமளவுக்குப் புத்தி புகட்டும் நோக்கத்தையே தம் பிரதான பண்பாகக் கொண்டிருந்தன. ஆர்ம்பகாவக் குழந்தை இலக்கியங்கள் என்று கூறப்படும் ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன, நல்வழி முதலியன் அறக்கருத்துக்களைப் போதிப்பன வாகவே அமைந்தன. அகரவரிசையை அறிதல் (உத்திருடி) என்ற ஒர் பயன் பாடும் அதனுடன் அடங்கியிருந்தமையை மனங் கொள்ள வேண்டும்.

ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன் நல் வழி முதலியன் “அருளிச்” செய்யப்பட்டன என்று கூறும் பொழுதே அதன் பொருட் பரப்பு எத்தன்மைத்து என்பது இலகுவாகப் புலனாகின்றது. தமிழ்க் கவிதையின் நோக்கையும் போக்கையும் மாற்றிய புதுமைக் கவிஞர் என்று போற்றப்படும். பாரதி கூடப் “புதிய ஆத்திருடி” என்றை ஆக்கி னான் “பாப்பாப் பாட்டுக்கள்” பாடிய பாரதி, பழைய ஆத்திருடி மரபையும் உள் வாங்கியமையைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். குழந்தை இலக்கிய வரலாற் றிலே “ஆத்திருடி” மரபொன்று அறாது ஓடிக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

குழந்தை இலக்கியம் என இங்கே குறிப்பிடும் பொழுது, பாடல்கள், (கவிதைகள்) கதைகள், ‘நாவுகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் முதலியபலவகை இலக்கியவடிவங்களும் அமைகின்றன. தமிழ் இலக்கிய மரபோட்டத்தில் இலக்கியம் என்றால் கவிதை (செய்யுள் உட்பட) தான் என்று கருதுவோரும் உள்ளனர். குழந்தை இலக்கியம் என்றால் குழந்தைப் பாடல்களே என்று இன்னும் பலர் மயங்குவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

குழந்தைகளின் வயது மூளைவளர்ச்சி, மொழியறிவு, உள்ளியல்பு பாங்குமுதலிய வற்றை ஆய்ந்தறிந்த பின் குழந்தை இலக்கியம் ஆக்கும் பழக்கம் தமிழிலக்கிய உலகிலே மிக அறுந்தலாகவே இருக்கின்றது என்று கருதலாம். இக் கருத்தினைப் பேராசிரியர் க. கௌலாசபதியின் பின் வரும் கூற்று அரண் செய்கின்றது.

“குழந்தைகளின் வயது, மூளைவளர்ச்சி, மொழித்திறன் ஆற்றல், ஏற்புடமை இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு சீரிய பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு சிறுவர் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள், சிறப்பாக குழந்தை இலக்கியத்திற்குப் பொருந்துமாயினும், கூற்று கவனிக்கும் பொழுது இவை பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலைகொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமற் போகாது. அறிவியல் பண்பாட்டுச் சுமைகளைத்தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்று ஆகும்.

(நவீன் இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள் ப. 75, 76)

பெரும்பாலும் செய்யுளில் (கவிதையில் உலாவந்த குழந்தை இலக்கியம் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியிலும் உரைநடையிலும் உலாவரத் தொடங்குகின்றது.

அச்சுக்காதனங்களின் தொழிற்பாடு பாடசாலைத் தேவைகள், கல்வி மறை மாற்றங்கள் முதலியன குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியிலே கணிசமான செல்வாக்கி ணைச் செலுத்தியுள்ளன என்னாம்.

குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றிலே சமுதாடு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத் தைப் பெறுகின்றது குழந்தை இலக்கியம் என்ற உணர்வோடு முதல்முதலிலே குழந்தைப் பாடற்றொகுதியொன்று 1918 ஆம் ஆண்டு ச. வைத்தியநாதர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது இதுபற்றிக் கணக செந்திநாதன் குறிப்பிடுவதையும் இவ்விடத் திலே சுட்டிக்காட்டலாம்.

“தமிழ்நாடு குழந்தை இலக்கியம் முக்கிய மாகக் கல்லை பற்றிச் சிந்திக்கு முன்பே சமூத்தில் இது தொன்றி வளரத் தொடங்கி விட்டது பலபாடல் தொகுதிகள் சமீத் துச்சான்றோர் தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள் 1918 ஆம் ஆண்டிலே வித்தியாதிகாரி அவர்களின் விருப்பத்தின்படியும் அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியாரின் பிரதான முதலி யாராகிய ச. வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற பெயரில் குழந்தைப் பாடல்களின் தொகுதியெரான்று தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத்து வையில் கால் எடுத்து வைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே சமம் முறைசித் துள்ளது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்” (கணக செந்திநாதன் இரசிகமணி சமூத்துக் குழந்தைப்பாடல்கள் சன்மார்க்க சபை வெளியிடு 1988).

குழந்தைகளின் கல்வி, இலக்கியம், சமயம் முதலான அமிகங்களை மனங்கொண்டு 1859 ஆம் ஆண்டு பாலியர்நேசன் எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை அமைக்க மிஷனரிமார் நடத்தினர் சமூத்தின் குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றிலே பாலியர் நேசனுக்கும் குறிப்பிடத்தக்கதோர் முக்கியத்துவம் உண்டு.

சமூத்துக் குழந்தை இலக்கியம் 1935 ஆம் ஆண்டு வரலாற்றிலே க.ச. அருணந்தி அவர்களாற் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு என்னும் (கவிதைப்) பாடற் தொகுதி விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியது சமூத்துத் தமிழ்க்கவிஞர் பலரையும் ஊக்குவிக்கும் வகையிலே போட்டி ஒன்றை நிகழ்த்தி அப்போட்டியிற் பரிசு பெற்ற பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார் பெரும் பாலும் பாடசாலை ஆசிரியர்களே இப்பாடற் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளனர் நவாவியூர் சோமசுந்தரப் புவர், மா. பீதாம்பரன், பண்டிதர் க. சின்னத்தம்பி, ஜே, எஸ் ஆழ்வாப்பிள்ளை முதலியோர் பிள்ளைப்பாட்டுத் தொகுதி யின் மூலம் அறியுமகான நல்ல குழந்தைக் கவிஞர்கள் ஆவர். இவர்கள் குழந்தைக் கவிதைகளை மாத்திரம் எழுதியவர்கள் வர் இப்பாடற் தொகுதியில் இடம் பெற வோர் அனைவரும் ஆசிரியத்தொழிலோடு தொடர்புடையவர்களாக இருந்தழையும் விதந்து குறிப்பிடக் கூடியது.

சமூத்துத் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியம் என்று நோக்கும் பொழுது பெரும்பாலும் நட்சவர்கள் குழந்தைப் பாடல்களையே குழந்தை இலக்கியமாகக் கருதினர் என என்ன வேண்டியுள்ளது குழந்தை, சிறுவர் இளைஞர் முதலிய வேறுபட்டுள்ள உணராது குழந்தைக் கவிதைகள் எனும் பெயரிலே பல கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் அவ்வாறே வெளிவந்துள்ளன.

சோமசுந்தரப்புவர் தொடக்கம் இன்றைய குழந்தைக் கவிஞர்கள் வரை குழந்தைகளுக்கு என எழுதிய பாடல்கள் யாவற்றையும் குழந்தைப் பாடல்கள் என்று ஏகமனதாக ஒப்புக்காள்ள முடியா. சமூத்துக் குழந்தைக் கவிஞர்களைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவது எமது நோக்கமன்று நினைவில் நிற்கும் சில குழந்தைக் கவிஞர்களைச் சுட்டிச் செல்லலாம். என்று என்னுகிறேன்.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர்; மு. நல்லதம்பி மர. பிதாம்பரன் முதலியோரைத் தொடர்ந்து பண்டிதர். க. விரகத்தி, வித்துவான் வேந்தனார் கவிஞர் மு. செல்லையா, இ. நாகராஜன், அம்பி, இதம் யாழ்ப்பாணன், முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களைத் தொடர்ந்து பா. சத்தியசிலன், கல்வயல் வே. குமாரசுவாமி, ஆடவிறை, வ. இராசையா, சபாஜெயராசா முதலியோர்களிப் புக்குரிய குழந்தைக் கவிஞர் ஆகின்றனர். இவர்களோடு இன்று புதிய இளம் தலை முறையினர் குழந்தைக் கவிதை எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களின் கவிதையிற் புதிய சொற்கள், படிமங்கள், குறியீடுகள் முதலியனவும் காணப்படுகின்றன. இவை உளவியற் போக்கிலும், பண்பியல் அனுகு முறையிலும் தனியே ஆராய்ப்பட வேண்டியவை.

சமுத்துக் குழந்தைக் கவிதைகளின் தன்மைகளையும், தாற்பரியங்களையும் ஆராயும் போது சமுத்தின கல்விமரபு, அல்லது கல்வி போதனா முறையே முதன் முதலில் நம் கண்ணிற்படுகின்றது. கல்வி போதனா முறைக்கும் தரத்திற்கு மேற்பவே ஆரம்ப காலக் குழந்தைப் பாடல்கள் அமைகின்றன. அறநீதிபோதனை மாத்திரமன்றி அப்பாடல்களின் சொற்கள், சொற் தொடர்கள், எதுகை மோனை, உவமை, உருவகம், யாப்பு முதலிய பல் வேறு வகையும் ஏதோ ஒரு வகை மரபுதழுவியலையாகவே காணப்படுகின்றன.

இரண்டாவது நிலையிலே இடம்பெறும் கவிஞர்களின் பாடல்களில் ஒரை முதன் மூயடைவதோடு ஒருவித “உணர்ச்சித் தன்மையே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்

றது. குழந்தை கானும் உறவுமுறைகளும் அவ்வுறவுமுறைகளின் அன்பு ஜாடாட்டங்களுமே முக்கிய பொருளாக இக்கவிதைகளிலே காணப்படுகின்றன என்னாம் உதாரணமாக வித்துவான் வேந்தனாரின் “அம்மா” இ. நாகராஜனின் “பட்டுப் புதுச்சட்டை” கவிஞர் மு. செல்லையாவின் (இளம்பிறை) “அம்மா வெளியே வா அம்மா” யாழ்ப்பாணனின் “தம்பி நாங்கள் கோயில் கட்டி” முதலிய பாடல்கள் குழந்தைகள் விரும்பி இரசித்து ஆனந்தமாகப்படிக்கும் பாடல்களாக அமைவதையும் அவதானிக்கலாம். நாம் குழந்தையாக இருக்கும் போது முற்குறிப்பிட்டவர்களின் பாடல்களைக்கண்டு சுவைத்துப்படித்துமை இன்னும் பசுமையாக நினைவிருக்கின்றது குழந்தைகளின் மனப்பதிவுகளுக்கு ஏற்ற வகையிலே இவர்களின் பாடல்களின் இசை சொல்லாட்சி, அபிநியத்தன்மை, உவமை குதியின அமைந்திருந்துமை குறிப்பிடக் கூடிய முக்கிய அம்சமாகும்.

இக் கட்டுரையாளர் குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது இரசித்து படித்த பாட லொன்றை இங்கு வகை மாதிரிக்கு, உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம் என்று எண்ணுகிறேன் கவிஞர் மு. செல்லையாவின்

“அம்மா வெளியே வா அம்மா

அழகாய் மேலே பாரம்மா,
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டினதாரம்மா”
வட்டத்தோசை சுட்டதுபோல்
வானில் இருந்த சந்திரனைத்
துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்
சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே’

இவ்வாறு அமையும் பாடல்களை நாம் விரும்பிப் படித்தது மாத்திரமன்றி எம் மனதை விட்டு அகலாதிருப்பதும் அப் பாடல்களின் சிறப்புத்தன்மையே யென்னாம். இந்த இடத்திலே யாழ்ப்பாணஜின் அபிநியப்பாடல் ஒன்றையும் கட்டிக்காட்ட வாய்ம்.

“தமிழ் நாங்கள் கோயில் கட்டி(ச)
சாமி ஒன்றை உள்ளே வைத்து(க)
கும்பிட்டிங்கே பூசை செய்வோம்
கூடி ஆடிப் பாடிக் கொள்வோழி”

இவ்வாறு தொடங்கும் பாடல்களும் எம் நெஞ்சை விட்டு அகலாதவையாக இன்றும் காணப்படுகின்றன.

முன்றாவது கட்ட குழந்தைக் கவிஞர் களிடம் சமுத்துக் குழந்தை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் பிரணாமத்தைத் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது குழந்தை மொழி, குழந்தைகளின் உள்பாங்கு என்பவற்றிலே இவர்கள் அதிககவனஞ்செலுத்துகின்றனர் இவர்களின் குழந்தைக் கவிதைத் தொகுதிகள் அழகாகப் படங்களுடன் அகசிடப் படுவதும் ஓர் குறிப்பிடக்கூடிய அமிசம் ஏன்னாம் பா. சத்தியலின் ஒரை ஒழுங்கிலும் சொல்லாட்சியிலும் காட்சி வெளிப் பாட்டுத்தன்மையிலும் விடுப்பார்வத்தைத் தூண்டும் வகையிலும் குழந்தைகளைக் கவர்ந்த ஓர் குழந்தைக் கவிஞர் என்பதின் ஏருத்து வேறுபாடு இருப்பது கடினம் கல்வயல் வே. குமாரசுவாமியிடம் மேற்காட்டிய பண்புகள் சிற்சில கூடியும் குறைந்தும் காணப்பட்ட போதிலும் குழந்தைகளுக்கேற்ற சிராமியத்தன்மையும்

நாட்டார் பாடல்களின் பொருள் இசைச் செல் வாக்கும் மனித உறவு முறைகளை உறுதி செய்யும். தன்மையும் மேலோங்கிக் காணப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டலாம். குழந்தைப் பாடல்களின் தன்மையை மகா கவி பாரதியார் குறிப்பிடும் “எளியபதம் எளியநடை, எளிதிற்புரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம்” என்பவற்றோடு அமைவது மிகவும் முக்கியமானது, மேற்காட்டிய மேற்கொள்ள கூடு “குழந்தைகள் விரும்புகின்ற மெட்டு” என்பதையும் சேர்த்து நோக்குவது பயனுடையதாக அமையும்.

தமிழ்நாட்டிலும் பாரதி, பாரதிதாசன் கவிமணி, அழவள்ளியப்பா, சுத்தானந்தபாரதிமுதலியோரின் குழந்தைப்பாடல்கள் பல அழியாத் தன்மை வாய்ந்தவையாக விளங்குகின்றன. எனினும் குழந்தைப் பாடக களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டை விஞ்சுகின்ற அளவுக்கு சமுத்துக் கவிஞர்களும் குழந்தைப்பாடல்கள் ஆக்கியுள்ளனர் என்று குறிப்பிடமுடியும்.

சமுத்துக்குழந்தை இலக்கியப்பரப்பை ஆராயும் பொழுது குழந்தைப் பாடல்கள் பெற்ற வெற்றிக்கை குழந்தைக் கதைகள் குழந்தைகளுக்கான நாவல்கள் பெற்றன என்று கூறமுடியாது. தமிழிலே “காதை” ஆக அமைகின்ற கதை பொதிபாடக மரபு ஓரளவுக்கு நம்மிடையே வெற்றி பெற்றுள்ளது என்றே கருதலாம். நவாவிழர் சௌமசந்தரப்புவர் தொடக்கம் வ. இராசையா வரை இக்கதைப் பொதிப் பாடல் மரபினை கையாண்டுள்ளனர். காலீஸு தீஷ்மலீஸு குத்துத்தீஷு

“ உமறுப்புலவரும் சிறாப்புராணம் ”

ஏ. எஸ். உயைத்துல்லசு

இற்றைக்கு நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் கூறும் நல்லுவகில் வாழும் இல்லாமியப் பெருங்குடிமக்கள் ‘தமிழுக்கு பணி புரிவதீல் நா மார் களுக்குப் பின் நிலவோம்’ என்று கூறிக்கொண்டு வீறிட்டெழுந்தார்கள் அவர்களின் எழுதுகோல் முனையிலிருந்து எத்தனை எத்தனையோ கவிதை நூல்களும், உரை நூல்களும், வசன நூல்களும் வெளிவந்தன. அவற்றுக்கெல்லாம் மணி மகுடமெனக் சிறாப்புராணம் விளங்குகின்றது.

தமிழில் முதன் முதலில் அச்சேறி வெளியிடப்பட்ட காப்பியம் என்ற வகையிலும், சில நூற்றாண்டுகளாக காப்பியம் இல்லா இடையீட்டு நிலைக்குப் பின்வந்தது என்ற நிலையிலும் சிறாப்புராணம் இல்லாமியரால் மட்டுமின்றி தமிழினத்தாலும் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றது.

தமிழினத்துக்கு சங்க இலக்கியமும் திருக்குறளும் சிலம்பு மேகலை சிந்தாமணி களும் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணமும் கம்பநாடாரின் கம்பராமாயணமும் எத்தகைய புத்துழிப் பேரராளிகளோ அதே வகைச் சிறப்புடையது சிறாப்புராணமாகும்.

புலவர்களும் கவிஞர்களும் அகந்தையோ இறுமாப்போ இன்றி தங்களுக்கு முன்பு வாழுந்தவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களைப் படிப்பதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியத் தில் ஓர் ஒப்பற்ற மரபு உண்டாகும் எமது காப்பிய கர்த்தாக்கள் வீட்டுச் சென்ற இலக்கியங்களைத் தங்களுக்குரிய பிதுரார் ஜீத சொத்தாகக் கருதி அவற்றைத் தங்களது இலக்கியங்களில் இழையோடச் செய்யும் போது அவ்விலக்கியம் சிறந்தோங்கும் எப்பது கண்கூடு.

இந்த வகையில் சிறாப்புராணம் பாடிய உமறுப்புலவர் தனக்கு முன்பு தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களையும் இயக்க வேங்களையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தெராக இருந்தார் அவர் தனது சிறாப்புரா ஆத்தில் திருக்குள், இராமாயாம் போன்ற நூல்களை அடியேற்றிப் பாடியிருப்பதினைக் காணலாம்.

உமறுப்புலவர் இற்றைக்கு முன்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னி சியாமிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயைரத்திலே பிறந்தார். தனது ஆரம்பக்கல்வியை திண்ணைப் பாடசாலையிலே கற்றார்

இவரது தந்தையார் பெயர் சேஞ்சு முதலியார் இயர் அரச குடும்பத்தினருக்கு வாசனைப் பொருள்களை வியாபாரஞ்செய்து வந்தார். அதனால் எட்டயைர அரசனான சேதுபதி மகாராசாவோடு இவருக்க நெருங்கிய தொடர்பு உண்டாயிற்று.

திண்ணைப் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக்கொண்ட உமரை தந்தையார் அரசசபைப் புலவரான கடிகை முத்துவிடம் தமிழ் கற்பதற்கு அனுப்பி வைத்தார். உமறு திருக்குறள், இராமாயணம், முதலிய இலக்கியங்களையும் தன்நூல், தொகை காப்பியம், வீரசோழியம், யாப்ப நங்கலம் முதலிய இலக்கண நூல்களையும் கற்றுப் புலமை பெற்று குருநாதரிஸ் மதிப்புக்குரிய சிடராகத் திகழ்ந்தார்.

உமறுப் புலவரின் புலமைச் சிறப்பினைப் புலப்படித்தும் வகையில் தமிழ் நாட்டில் பல கதைகள், பேசப்படுகின்றன.

ஒருநாள் வட நாட்டிலிருந்து வாலை வாருதி என்ற புலவர் எட்டயபுர அரசு னது சபைக்கு வந்திருந்தார். அவர் வட மொழி, தமிழ்மொழி முதலியவற்றில் பூரண ஞானம் பெற்றவர். அத்தோடு மந்திர தந்திர வித்தைகளிலும் வல்லவர். அவர் அரசுசபைப் புலவரான கடிகை முத்துவிடம் விவாதிக்க விரும்பினார்.

வாலை வாருதி தன்னை மந்திர தந்திரத்தால் மடக்கி விடுவான் என்று பஸ்ந்த கடிகை முத்துப்புலவர் விவாதத்திற்குச் செல்லத் தயங்கினார். இதைக் கண்ட உமறுப் புலவர் அப் புலவரிடம் சென்று விவாதம் புரிந்து வெற்றியிட்டினார். இதனை அறிந்த கடிகை முத்துப் புலவர், உமறுப் புலவரை ஆரத்தமுவி, ‘மகனே! என்மகனே! இன்றுமுதல் எட்டயபுர அரசு சபைப் புலவராக இருந்து தமிழழ வளர்ப் பாயாக’ என வாழ்த்தி, செய்தியை அரசனுக்கு அறிவித்தார். அன்று முதல் உமறுப் புலவர் அரசனாலும் அவைப் புலவராக அமர்ந்து தமிழழ வாழ்வும் வளரவும் வழி செய்தார்

தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் இலக்கிய இரசனைக்காக இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றவற்றின் உபந்தியாசங்களையும், கதாப்பிரசங்கங்களையும் கேட்பதில் ஆர்வமுடியவர்களாகக் காணப்பட்டனர் இவை போன்ற காப்பியங்கள் முஸ்லிம்களிடம் இல்லையே என்று ஏங்கித்தவித்தனர் இக் குறைபாட்டைக் கண்ட வள்ளல் சீதக்காதி (அப்துல் காதர்) உமறுப் புலவரை அனுகி, முகம்மதுநபி (ஸ்ல) அவர்களின் வரலாற்றைக் காப்பியமாக இயற்றித்தருமாறு கேட்டார்.

உமறுப் புலவரும் சம்மதிக்கவே அவரைக் கீழ்க்கரை சதக்கத்துல்லாஹும் அப்பா அவர்களுக்கு அறி முகப்படுத்திக் காப்பியம் இயற்ற வேண்டிய விபரங்களைக் கொடுத் துதவுமாறு வேண்டினார். உமறுப் புலவரின் ஆடை அணிகலன்கள் இல்லாமிய காசார முறைப்படி அமையாத்தினால்

விபரங்களைக் கொடுக்க மறுத்தார். இதனால் புலவர் மனம் வருந்தினார்.

புலவரினதும் சதக்கத்துல்லாஹும் அப்பாவினதும் சனவில் முகம்மது நபி (ஸ்ல) அவர்கள் தோன்றி அருள் மொழி தந்து மறைந்தார்கள். பின்பு சதக்கத்துல்லாஹும் அப்பா முகர்மது நபி (ஸ்ல) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் குறித்துக் கொடுக்க புலவர் சிறாப்புராணத்தைப் பாடினார்.

கம்பர் தமது இரர்மாயணத்தில் சடையப்ப வள்ளலை ஆயிரம் பாடலுக்கு ஒரு முறை புகழ்ந்து பாடியது போல, சீதக்காதி வள்ளல் மரணித்த பின்னர் சிறாப்புராணம் பாட தனக்கு பொருள் உதவி செய்ய அபுல் காசீம் மரக்காயரை நூறு செய்யுஞ்கு ஒருமுறை சிறாப்புராணத்தில் உமறுப் புலவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

இல்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களின் கொடு முடியாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சிறாப்புராணம் 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அல்லது 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தோன்றிப்தாகக் கருதப்படும்; அந்நால் தமிழ்க் காப்பியவரிசையில் வைத்து என்னப்படுகிறது.

அறிஞர் பெருமக்களால் ஒது ஒது உவந்து களித்துப் போற்றப்படும் சிறாப்புராணத்தில் பல அகப் பொருள் ஒழுக்கங்களுக்கும், இல்லாம் வளியறுத்தும் ஏகதெய்வக் கொள்ளைகளுக்கும் முக்கியத் துவக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அராபிய, பாரசீக, பார்ஸி போன்ற பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழுக்கு ஒரு மாற்றம் செய்துள்ளதோடு சொல்லாடசி, பொருட் செறிவு என்பன நிறைந்து தமிழ் மணம் குன்றாமல் இறை நிலை பேசும்படி ஆக்கப்பட்டுள்ள சிறாப்புராணத்தை எல்லோரும் படித்துணர்ந்து, பெரிருளிந்து அதனைத் துய்க்க வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

முனிவீர்களின் இந்தயசளில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ள சீறாப்புராணம் தமிழ் இலக்கியங்களுள் முதன்மையானது. உலகிற்கு இஸ்லாத்தைப் போதித்த உத்தமர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பாட்டுத் தலைவராகக் கொண்டு அவரது பிறப்பு, இளமை, சிருமணம், மக்கட பேறு உபதேசம், ஆற்றல், வெற்றி என்பவற்றின் வரலாற்றினைக் கூறுகின்றது.

'சீறத்' என்னும் அரபிச் சொல்லில் ரூந்து 'சீறா' என்னும் சொல் தோன்றியது. 'சீறத்' என்னும் சொல்லுக்கு 'வாழ்க்கை வரலாறு' என்பது பொருள் 'தூய்மை மான் வாழ்க்கை நடத்திய ஒருவரது வரலாற்றைக் கூறுவது' என்னும் பொருளில் சீறாப்புராணம் அமைந்துள்ளது.

காப்பிய இலக்கண விதிக்கணமையை எழுதப்பட்டுள்ள இந் நால் விவாதத்துக் (பிறப்பு) காண்டம், நுபுவத்துக் (தீர்க்க தரிசனர்) காண்டம், ஹித்ரத்துக் (மக்காவை விட்டு மதினாவுக்குச் செல்லுதல்) காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும், 50¹⁷ விருத்தப் பாக்களையும் கொண்டுள்ளது.

விவாதத்துக் காண்டம் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பிறப்பு. இளமை, சிருமணம், மக்கடபேறு என்பவற்றைக் கூறுகின்றது.

நுபுவத்துக் காண்டம் தீர்க்க தரிசனம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. வாலவரான ஜிபரீஸ் மூலம் திருச்சுர் ஆன முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருளப்பட்ட வரலாற்றையும், அதன் பின்னர் மக்கா நகரில் நடை பெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்தியம் புகின்றது.

ஹித்ரத் காண்டம் இடம் பெயர்தல் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவை விட்டு மதினாவுக்குச் செல்லுதல் பற்றிக் கூறுகின்றது. மூன்று காண்டங்களிலும் மிகப் பெற வித்ரத்துக் காண்டமாகும்.

வீர சைவக் காப்பியமாகிய 'புரட் லீங்கலீலை' கிருஸ்தவக் காப்பியமாகிய 'தேம்பாவணி' 'இரட்சணிய யாத்திரிகம்' ஆகியவற்றுக்கு சீறாப்புராணம் வழி காட்டியாக அமைந்தது. கம்பராமாயணத்தை விட என்னவும் குறையாத கவிதை நயமும், சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்திலும் குறையாத உயர் சமயப் பண்பும், பக்திச்கவையும் நிறம்பியிருக்கின்றது.

காப்பியத் தலைவரின் சிறப்பே காப்பியப் புலவரை உயர்த்துகிறது. உமறுப் புலவர் நாயக காவியத்தை எழுதியிராவிடின் நாயகப் புலவராக விளங்கி இருக்கும்யாதாது. அது இதைவன் அவருக்களித்தந்தேபேறு!

உமறுப் புலவர் சீறாப்புராணத்தில் கடவுள் வாழ்த்தாகப் பாடி அமைத்த முதல் பாட்டு, ஆழ்ந்த கருத்தும் பொதுவான நோக்கம் உடையது.

திருவினும் திருவாய்ப் பொருளினும் -பொருளாய்த் தெளிவினும் தெளிவதாய்க் கிறந்த மாநவினும் மருவாய் அனுவியுக்கு சென்று ம சித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும் பொருளினும் பொருவா வடிவினும் வடிவாய் பூதலை துறைந்தபல உயிரின் காணினும் கூவாய்ப் பெந்தவம் புரிந்த கருத்தனாய் பொருந்துதல் கருததே.

ஆமினாவின் கணவர் அப்பல்லா, இவர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய தந்தை அப்துவலா வியாபரத்தின் பொருட்டு மதினா சென்ற சமயம் 'அபுவா' என்ற ஆடத்தில் மரணிக்கிறார் ஆச் செய்தியை கேட்டு ஆமினா அளவற்ற துயரமடைகிறார். உவமைக்குப் பெயர் பொன் உமறுப் புலவர் அந்த காட்சியை மிக அழகாகச் சொல்லுகிறார்.

வருந்தி நெந்தது தாமினா அடைத்து வாராந்து திருந்தி வழக சொடி மடவியை பீரங்குத் திருண முத்து

கிருந்தகுல வலம் புரியினைச்
சுழ்ந்த சங்கிளங்கள்
நிறைந்தி ரங்குவ போன்றே
தெங்கனு நிறைந்தே.

ஆமினா, தமது நாயகர் இறந்த செய்தியைக் கேட்டு மிகவும் துங்பமுற்றுத் துக்கமடைந்து அழுது, சுய நினைவை இழுத்தலும். திருந்திய ஆபரணங்களை அளிந்த பூங்கொடியினை ஒத்த இளம்பெண்கள் யாவரும் எவ்விடத்தும் சுற்றியிருந்து அழுதனார், இது, வயிற்றினிடத்தே திரண்ட முத்தினைக் கருவாகக் கொண்ட வலம்புரிச் சங்கினைச் சுற்றுகிறுக்கும், இடம்புரிச் சங்குக் கூட்டம் வரிசையாக இருந்து ஒவிய ஏழுப்புவது போன்றது என்று புலவர் கற்பனை நயத் தோடு பாடியிருப்பது நயக்கத் தக்கதாகும்.

அப்துல்லா இறந்த செய்தியைக் கேட்டதும் ஆமினா வாழத்தி அழுகிறார். அவரைச் சுற்றியிருந்து பெண்கள் அழுகிறார்கள் இக்காட்சியை உமதூப் புலவர் உவமை மூலம் காட்சியமை கிறப்பாகவள்ளது. ஆமினாவை மேம்படுத்த அவரைத் திரட்சியான முத்தைக் கருவாகக் கொண்ட வலம்புரிச் சங்காகவும், பெண்களின் மேன்மையைக் குறித்துக் கூட்ட, சாதாரண சங்குக் கூட்டமாகவும் குறிப் பிடிக்கிறார் புலவர்.

கூறியமொழியை வேய்க்கும் குயிலுக்கும்
கொடுத்துச் செந்தேன்
மீறிய மதுரச் சொல்லாய்! விரும்பிய
பயன்கள் யாவும்
தெறிய கரண போகம் செழும்புவி
யாக்கை போல
ஊறிய ஊழின் அன்றி முடியுமோ
உலகத்து என்றான்

இந்தப் பாட்டினுடைய சிறப்பு இரண்டு வகையாக அமைந்துள்ளது முதல் ஒன்றறை அடிகளில் கிறீா நாயகியை மைசிறா விளிப் பதில் காணப்படும் இலக்கிய நயம் மற்றறைய இரண்டாக அடிகளில் காணப்படும் தத்துவக் கருத்து.

கிறீா நாயகி அவர்களை விளிக்கும் போது மைசிறா, இளமைப் பருவத்தில் பேசிய மழலைப் பேச்சைக் குழலுக்கும் குயிலுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, வளர் வளர் தேனையும் விழைத்துவிட்டு இனிமையான சொல்லை விடப்பட நாயகி யே! என்று விளிக்கிறான் ‘கூறிய மொழியை’ என்பது முன்னர் பேசிய பேச்சு என்று பொருள் படிடு, அந்த முன்னர் பேசிய பேச்சை வேங்குக்கும் குயிலுக்கும் கதிறா நாயகி கொடுத்து விட்டதாக மைசிறா பேசுகிறான். இங்கே ‘வேய்’ என்பது மூங்கிலில் செய்யப்பட்ட புல்லாங்குழலைக் குறிக்கும் இந்த இடத்தில்:

‘குமல் இனிது யாழ் இனிது என்பதும் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்’

என்ற திருக்குறள் ஓப்பு நோக்கத் தக்கது. கிறீா நாயகி அவர்கள் தம் மழலைச் சொல்லைப் புல்லாங் குழலுக்கும் குயிலுக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள் அப்படிக் கொடுத்து விட்டுப் பேசுகிற பேச்சு எப்படியிருந்தது? ‘செய்தேன் மீறிய மதுரச் சொல்லாய்’ இதுந்தது. பாட்டின் இரண்டாம் அடியில் காணப்படும் ‘சொல்லாய்’ என்பது சொல்லையுடையவளே என்பது பொருள்.

கம்பருடைய பாடவிலான்று இங்கே ஓப்பு நோக்கத் தக்கது அசேகை வளச் சிறையில் வைக்கப் பெற்றிருக்கும் சீதையிடம் சென்று, ‘பொருளும் யாழும் விளரியும் பூவையும் மருஞம் நாளும் மழலை வழங்குவாய்’ என்றும் குழந்தைகளும், வீணையும் விளரிப் பண்ணும் நாகனவாய்ப் புள்ளும் இணையாமல் பின்வாங்கி மருட்சியடையுமாறு எப்போதும் மழலை மொழியே பேசுவானே! என்று இராவணன் விளிக்கிறான்.

வள்ளுவர், குழலையும் யாழையும் பற்றிப் பேசுகிறார். கம்பனோ குழந்தை, யாழ், விளரி, பூவை ஆகிய நான்கையும் பற்றிப் பேசுகிறான். கம்பனுக்கும் உமருப்புல்வருக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை இங்கே காணலாம்.

கங்பன் சிலை வளர்ந்து பருவமடைந்த யிறகு கூட குழந்தையையும், யாழையும், விளாரியையும், நாகனவையும் புற்களையும் பின்வாங்கச் செய்யுமாறு மழலை மொழி பேசிக் கொண்டிருக்கிறான். உழறுப் புல வரோ கதிலூ நாயகி தாம் குழந்தைப் பருவத்தில் பேசிக் கொண்டிருத்த மழலையை, வேங்கும் குழிலுக்கும் கொடுத்து விட்டு, தாம் வளர வளர செந்தேன் மீறிய மதுரச் சொல்லைப் பேசுகிறார்: என்று புலவர் வருவிக்கிறார்.

பாடலின் மற்றும் இரண்டரை, அடிக்கில் இவ்வுலகில் வாழும் மக்கள் விரும்பும் அனைத்தும், இறைவனின் நாடப்படியே நடக்கும் என்று மைசூரா கூறும் பதினின் மூலம் ஆழ்ந்த தத்துவம் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

மானுக்குப் பினை நின்ற படலத்தில் புலிக்குப் பயந்து தன் கூட்டத்தை விடப்பட பிரிந்தாடிய மான் ஒன்று வேடனின் வளவில் சிச்குண்டது. அவ்வழியே வந்த நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்களைக் கண்ட மான்

“என்னைக் காணாமல் என்னுடைய கணவனான ஆண் மான் பெரிதும் துன்பப் படும் தன்னுடைய பசியைக் கூட தீர்த்துக் கொள்ளாது என்னை எண்ணி எண்ணி உருகிக் கொண்டிருக்கும் எனக்குக் குழந்தை பிறந்து மூன்று நாள் கூட ஆகவில்லை அது பாலின்றித் தவிக்கும். எனது இனம் என்னைத் தேடி அலையும் என்னை விட்டு விட்டால் தான் சென்று என்னுடைய குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பி வந்து விடுவேன்” என்று கூறி வேடனிடமிருந்து தன்னை விடுவிக்குமாறு மண்டாடியது.

இதைக்கேட்ட நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள் வேடனைப் பார்த்து - “அம்மானை விட்டுவிடு. அது திரும்பி வரும். அதற்கு பின்னையாக நான் நிற்கிறேன் ஒரு மானுக்குப் பதிலாக இரண்டு மான்களை உடனக்குத் தருகிறேன்” என்று மானுக்காக இருங்கினார்கள்.

வேடனின் அனுமதியோடு அம் மான் தனது கூட்டத்தைத் தேடிச் சென்று ஆண் மான்யை குட்டியையும் கண்டு வருத்தத்தைத் தீர்த்து விட்டு. குட்டிக் குப் பால் கொடுத்து முடிந்த பின்னர் “எனக்குப் பினையாக நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள் வேடனிடம் காட்டில் இருக்கிறார்கள் நான் அங்கே செல்ல வேண்டும்” என்று கூறி யதைக் கேட்ட ஆண் மான் “இது என்ன பைத்தியகாரத் தனம்? நீ அங்கே போகக் கூடாது. தப்பிப் பிழைத்ததே போதும்” என்று கூறியது. இது கேட்ட பெண்மான்-

சிறப்புடக் குரிசின் முன்னர்
செப்பிய மாற்ற மாறி
மறப் பொடு மிருந்தே ஸாகில்
வாரிப் புனி இனத்தின் வரயப்பட்ட
பிறப்பதே சரத மலை! ஸ
இருப்பதற் கிடைற் றுண்டோ?

“சிறந்த ஒரு பெரியவகுக்கு முன்னால் நான் அளித்த, வாக்குறுதியை மீறி இங்கே இருப்பதைவிட ஒரு புலியின் வாயினால் கடிபட்டு காவது மேல்; உமிரோடு வாழ்வது மேல்ல; வாக்குறுதி தவறி வாழ்வதை விட சுவது மேல்” என்று கூறிய அம்மான் தனது கண்றையும் அழைத்துக் கொண்டு வேடனிடம் வந்தது. ஒருமானுக்குப் பதிலாக இரண்டு மான்கள் வருவதைக் கண்ட வேடன் கருணை கொண்டு தன்னுடைய தவறுக்காக வருத்தமெய்தி கபிகள் நாயகத்தின் காலடி யில் விழ்ந்து இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டான்.

விலங்கினங்களிடம் நேர்மை, நாணயம் இருப்பது போல் அந்த வாக்குறுதி மீறாத தன்மை மனிதனிடமும் வர வேண்டும் என்பதை இப் புராணம் நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

முகம்மது நபியின் வரலாறு கூறும் இந்தப் புராணத்தில் காப்பிய மரபின் படி நாக முப்படலம், நகரப் படலம் என்பன அமைந்துள்ளன. அரபு நாட்டை வந்திக்கும் போது புலவர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மதம், செடி, கொடி, பறவை, விலங்குகளும் விளங்க

வைத்துள்ளதோடு, நான் கு நிலங்களாக வகுத்து இயற்கை வளத்தையும் விளங்கி யுள்ளார்.

அரபு நாடு பாலைவனம் மிகுந்தது ஆறுகள் இல்லாதது என்ற எண்ணமே தோன்றாதவாறு வகுணங்களை உள்ளது நகரப் படித்தில் மக்கா நகரம் மதுரை போல வே காசிட்யளிக்கிறது. இவ்வாறு சீராப்புராணத்தில் தமிழ்நாட்டுப் பற்று விளங்குவதோடு பழைய நூல்களில் தோய்ந்த தமிழுள்ளம் விளங்குகிறது.

சீராப்புராணத்துக்கு சதாவதானி
செய்குதம்பி சாவலர் அவர்கள் முதலாவது உரையை எழுதினார். இதன் பின்னர் பல உரை எழுதிய போதிலும் முழுமையங்கள் உரையை எழுதியவர் கலையாமணி கணி கா, மு. ஷெரிப் அவர்கள்.

சீராப்புராணத்தில் புவர் கையான் டீஸள பாத்திரங்களின் தன்மை, உவமேயங்கள் சிறுபுண்ணய். பாடல்களின் கற்பனைத் திறனும் இனிய ஒசை நயமும் கற்பவர் நெஞ்சில் இனிக்கின்றன தீதனாலேயே உமருப் புலவர், ‘உவரைக்கோர் உமறு’ என்றும் ‘ஓங்ப சாகரமாம் சீராக் காவிய உமறு என்றும் புழப்படுகிறார்.

நொன்றி காடகம், முது மொழிமாலை முதலிய பல நூல்களையும் பல தனிப் பாடல்களையும் இயற்றிய உமறுப் புலவர் தமது 63 ஆம் வயதில் காலமானார்.

சீராப்புராணத்தில் உமறுப் புலவரால் பாடாமல் விடப்பட்ட வரலாற்றுப் பகுதியைப் பிற் காலத்தில் பளி அகமது மரைக்காயர் என்னும் புலவர் ‘சின்னச்சீரா என்ற பெயரால் பாடிமுடித்தார்.

A. S. UBAITHULLA
Knox Road,
Muthur -04,

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியின் பெயர் த்தல் வேண்டும்
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிழை இல்லை
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்

— பாரதி

இருந்தென்ன... போயேன்ன...

ஆவன் -

காட்சி - 1

- பாத்திரங்கள்:** இராவணன், மாலியவான், மகோதரன்,
இடம்: இராவணன் மாலிகை.
(பாடல் பின்னணியில் ஒலிக்கிறது. பாடல் முடிய மெலிதான வெளிச்சம் பிரகாசமா
 சிறது)
- 'வாரணம் பொருத மார்பும் வரையினை எடுத்த தோனும்
 நாரத முனிவர் கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்
 தாரணி மௌலி பத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வானும்
 வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங் கையோடி வங்கை புக்கான்'
- (இராவணன் போரிலே...தோற்று...களைத்து...அவமானத்தோடு தனியே வெதும்பி...)
- இராவணன்:**என் மனிமுடிகள் வீழ்ந்தன..... மலை பெயர்த்த என் தோள் வலியிழந்தனவே.....தேவர்களும் அஞ்சி ஓடும்படி போரிட்ட இக்கைகள் சோர்ந்தனவே.....கேவலம் ஒரு மனிதன்.....இன்று போய் நாளை வா ...என்றானே.....இந்த உவகம் பழி தூற்றுமே...
 அந்தச் சிதை.....என் தோல்வியைக் கேட்டு சிரிப்பாளே.....
 ஜயகோ.....அவமானம்.....அவமானம்.
 (குலுங்கிக் குலுங்கி.....அமுகிறான். அப்போது மாலியவான் ரூஷை கிறான்.....வந்து கொண்டே.....)
- மாலியவான்:** இராவணேஸ்வரா.....இவங்கேஸ்வரா..... என்றுமில்லாத கலக்கம் கொண்டுள்ளாயே.....என்ன நடந்தது உணக்கு.....எதையும் கண்டஞ்சாத நி, என்...இப்படி...வாடி.....வதங்கிப் போய் கிடக்கிறாய்.....
- இராவணன்:** நல்ல நேரத்திலே வந்திர்கள் தாத்தா.....என்னைத் தாக்கித்தோளிலே கயந்து உங்களிடம்.....எப்படிச் சொல்வேன்.....
 தாத்தா.....எப்படிச் சொல்வேங்.....
- மாலியவான்:** என் குலம் விளங்க வந்த செம்மலே.....இராவணேஸ்வரா.....
 உன் மன்பாரத்தை உண்ணைச் சுமந்து.....இந்தத் தாத்தாவிடம் இறக்கி ஏடு.....மனத்துயர் குறையும்.....
- இராவணன்:** எனது துயர்.....சொல்லில் அடங்காது தாத்தா.....போரிலே.....
 தோற்றேன்.....ஒரு மனிதன்.....இன்று போய் நாளை வா, என்று.....
 என்னை அனுப்பினானே..... ஆன், அம்பு, சேனை, தேர் எல்லாம் இழந்து .. நிலம் நோக்கி நின்றேனே.....
 தாத்தா.....என்ன.....அவமானம்.....
- மாலியவான்:** அண்ணலே.....நீதி, நேர்மூர், பக்தி, வீரம் அத்தனையும் கொண்ட நீ.....இன்னமும் பிடிவாதமாய் இருக்கலாமா.....
 இராமனா இன்று போய் நாளை வா.....என்றான்.....

- இராவணன்:** ஆம.....தாத்தா.....ஆம.....அந்த இராமன் தான்.....தாத்தா.....
இராமனின் முகத்திலே கோபத்தையே காணவில்லை. அவனது பாணங்கள் மூவ்வகையும் எரிக்கும் தாத்தா...இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். சசனுடைய குலாயுதத்தையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால்.....அந்த இராமனின் பாணங்கள்.....அப்பப்பா.....கண்டதேயில்லை.....
- மாலியவான்:** இலங்கேஸ்வரா இராமன் உலக நாயகன் முன்னரே உணக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளேன் நீயே போற்றுமளவுக்கு அவன் பேரார் புரிந்திருக்கிறான்
- இராவணன்:** தாத்தா வீரனுக்குத்தான் வீரவின் ஆற்றல் தெரியும். இராமனின் தமிழ் இலட்சமணனை மூவ்வகும் எதிர்த்தாலும் வெல்ல மூடியாது ஒரு புலவனது சொல் வேகத்தை விட இராமனது வில் வேகம் பெரியது இராமனது போர் வேகத்தையும் திருமேனியையும் பார்த்து என்னையும் இந்தக் கோலத்தையும் சிதை பார்த்தால் நான் இராமனின் கால் துசிக்கும் ஈடாகேன் தாத்தா எனக்கு அழிவுகாலம் வந்த போதும் நல்ல தொரு பகையைப் பெற்றேன்
- மாலியவான்:** இலங்கேஸ்வரா எதிரியையும், அவனது போர்த்திறனையும் போற்று கின்றாய் அத்தோடு அழிவுகாலம் என்றெல்லாம் கூறுகிறாய் அறிவு நமக்கெதற்கு. பேரறிவும் பேராற்றலும் பெற்ற நீ இப்படிக் கலங்கலாமா சிதை கற்புக்களல் பிறன் மனைவியை அடைய விரும்புவது பேதமை பெரும் பாவம் சிதாதேவியை சிறைவிட்டு இராமனது கருணையைப் பெற்று நம் குலப்பெருமையை காப்பாற்று போ
- இராவணன்:** தாத்தா என்ன சொல்கிறீர்கள் நீங்கள்
- மாலியவான்:** ஆம் மகனே உன் உள்ளத்திலே கனவிலிடும் ஆற்றாமையைச் சொல்கிறேன் சிதை உன் இந்த நிலை கண்டு சிரிப்பாளே என்று நினைக்கின்றாயே ஏன் இப்படி மாறினாய் சிதையைச் சிறைவிடு உன் புகழ் நிலைக்கும். அருக்கர்குலமும் ... இலங்கையும் ... வாழ்ந்து புகழ்டையும்
- இராவணன்:** தாத்தா
- மாலியவான்:** ஆம மகனே நான் சொல்வதைக் கேள் செய் (இராவணனின் முதலமைச்சர் மகோதரன் நுழைகிறான்)
- மகோதரன்:** வெற்றியும் தோல்வியும் உலக இயல்பு. சிதையைச் சிறைவிட்டு கேவலம் அந்ப பதரான ஒரு மனிதனிடம் சரணடைவதா தேவர் கள் வைக்கொட்டி நடைப்பார்கள் சிதையே சிரிப்பாளே

- மாலியவான்:** அமைச்சரே மதியுரை கறுபவன் தான் அமைச்சன்; நீர் அணையும் தீயிலே நெய் ஊற்றி வருகிறீர். வெந்த புண்ணிலே வேன் பாய்ச்சாதீர்.
- மகோதரன்:** மன்னானின் மனவேதனையைப் போக்கி மதியுரை செய்யவே வந்தேன். வெற்றிக்கு வழி காட்டவே வந்தேன்.
- இராவணன்:** மகோதரரே என்ன சொல்கிறீர்கள்
- மகோதரன்:** சிதையைச் சிறைவிட வேண்டாம் என்கிறேன், அச்சம் ஒருவளை அழிக்கும். சிவனுது கைவை மலையைக் கிள்ளியெடுத்த இந்த வீரக் கைகளால் கேவலம் ... இரண்டு மனிதப் புழுக்களை வணங்குவதா மூவுகும் தலைவணங்கும் இலங்கேஸ்வரன் இராமனுக்கு தலை வணங்குவதா
- மாலியவான்:** அமைச்சரே
- மகோதரன்:** தாத்தா.....தள்ளாத வயது.....ஏன் நீங்கள் குறுக்கிடுகிறீர்கள் தயவு செய்து ஒதுங்கியிருந்து பாருங்கள். வெற்றி எமக்கே
- இராவணன்:** மகோதரரே
- மகோதரன்:** ஆம் மன்னவா.....தம்பி உள்ளான். படைக்கஞ்சான். நம் கும்பகர்ணன் ஒருவனே போதும். நமது வெற்றிக்கு.....
கும்பகர்ணனை எழுப்பிபோரை வெங்வோம். ஆவியை விடலாம். தேவியை விடலாமா.....விடக்கூடாது.....
- இராவணன்:** நல்லது சொன்னீர் அமைச்சரே.....சிதையைச் சிறை விட்டால் தேவர்கள் சிரிப்பார்கள் என் இயலாமையை எண்ணி.....
சிதை சிரிப்பானே என்னால் இந்த அவமானத்தைத் தாங்க முடியாது அமைச்சரே தம்பி கும்பகர்ணனை எழுப்பி உணவு கொடுத்து அழைத்து வாருங்கள்
- மகோதரன்:** இதோ ஏற்பாடு செய்கிறேன் (போகின்றான்)
- இராவணன்:** என் தம்பி இருக்கிறான் மறந்தே விட்டேன்
- மாலியவான்:** இலங்கேஸ்வரா இராவணேஸ்வரா மீண்டும் போர்தானா நமது குலம் அழிந்தே விடும்
- இராவணன்:** வேறு வழியில்லைத் தாத்தா..... (பாலியவான் அப்படியே சிலையாக நிற்க இராவணன் செல்கிறான்)
- மாலியவான்:** இலங்கையும் அரக்கர் குலமும் அழிந்தே விடும் (அழுகிறார்) அழிய வந்து விட்டதே

காட்சி - 2

- திடம்:** அரண்மனை.
- பாத்திரங்கள்:** இராவணன், கும்பகர்ணன்.
(கும்பகர்ணன் நுழைகிறான் வந்து கொண்டே)
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா அண்ணா
- இராவணன்:** வா தம்பி வந்து விட்டாயா, இப்படி இரு
(காலில் வீழ்ந்து வணங்கிய கும்பகர்ணனைத் தூக்கி, தழுவி
அணைத்து இருக்கையில் இருத்தி, கவசம் அணிகின்றான்.....)
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா என்னை இவ்வளவு விரைவாக அழைத்ததேன்
என் இந்த அணி கலங்கள் ... என்ன துன்பம் நேர்ந்தது. எனக்கேன் இந்த போர்க்கோலம் அண்ணா
- இராவணன்:** கும்பகர்ணா என்னுயிர் தம்பியே தம்பியுடையான படைக்கஞ்சான் என்பார்கள் நான் பாக்கியசாலி
உண்ணை என் தம்பியாக பெற்றுள்ளேன் தம்பி இலங்கையைச் சுற்றி எழுபது வெள்ளம் வாளரப்படையோடும் தசதரன் மகன் இராமன் இலக்குவணோடும் வந்துள்ளான்
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா போர் முன்னுயிட்டதா.....தேவி சிதையின் துயர் இன்னும் தீரவில்லையா மூவுலகும் பரந்த உன் புகழ் அழிந்து விட்டதா?..... என்ன வேலை செய்து விட்டார்கள்.....
சிதையைச் சிறை விட்டு..... இராமனைச் சரணடைந்து அரக்கர் குலத்தைக் காப்பாற்றுக்கள்.....
- இராவணன்:** நிறுத்து உன் பேச்சை.....யாரிடம் என்ன கூறுகிறாய்.....
மூவுலகும் வணங்குக் என்னை இன்று போய் நாளை வா, என்று ஒரு மனிதப் புழு சொன்னானே..... சிதையைச் சிறை விட்டு அவமானத்தால், ஒவ்வொரு கணமும் சாவதை விட போரிட்டு மடிவது மேல்.....
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா..... நான்..... இடையே கூறுக்கிட்டு பேசவதற்கு.....
மன்னித்து விடுக்கள்..... நமது குவம் அழியும் நாள் வந்து விட்டது. ஒருவனுக்கு மன் பொன் பதவி பெண் இவைகளால் அழிவு வரும். ஒரு பெண்ணால்..... அழிவு வந்து விட்டதே..... தாத்தா.....
மாவியவான் அன்றே கூறினார்..... கேட்கவில்லை நீங்கள் தம்பி விபீஷணன் தடுத்துரைத்தான் அவன் கூங்க ஸ்லை..... நான் சொல்வதையாவது கேளுங்கள்.....
- இராவணன்:** புதிதாய் என்ன..... சொல்லப் போகிறாய்.....
- கும்பகர்ணன்:** சிதையைச் சிறைவிட்டு இராமனைச் சரணடையைச் சொல்கிறேன்.

- இராவணன் :** சிதையைச் சிறைவிட்டு.....இராமனேச் சரணடைவதா? இதற்காகவா... உன்னை அழைத்தேன். கும்பகர்ணா.....எனக்கு அறிவுரை கூறுவதற்கு உன்னை அழைக்கவில்லை. எனக்கு நீ புத்தி சொல்லத்தேவையில்லை: இரு மாணிடப் பூச்சிகளையும் கணி கொப்புத்தாவி உலாவும் குருங்கு களையும் கும்பிட்டு வாழ்வதுஉனக்கும் உன் தம்பி விபீசனனுக்கு மே பொருந்தும்.
- ஞப்பகர்ணன்;** அண்ணா.....நான் சொல்வதைக் கேள்கள்.....சிதை திருஷ்டி விழும் போன்றவள். அவளது பார்வையே அழிவை தந்து விடும்.....அண்ணா.....தேவர்களுக்கும் உங்களது தீய செயலால் வாழ்வு தந்து விட்டார்கள். பதிவிரதையின் கண்ணீர் பதினான்கு உலகங்களையும் அழித்து விடும். நம் சுற்றமும் சேனையும் அழித்து விடும். விதி யாரை விட்டது.....உங்களது பிடிவாதமும், செயலும். என் மனதைக் கலக்கி கவலை கொள்ளச் செய்து விட்டது.
- இராவணன்:** கும்பகர்ணா.....உன்னை என் தம்பி என்று என்னியிருந்தேன்.....நீ ஒரு கோழை உன் ஆற்றாமையைபோரிடும் பயத்தை.....என்னிடம் கூறுகிறாயா.
- ஞப்பகர்ணன் :** அண்ணா.....ஆத்திரக் காரணுக்குப் புத்தி மட்டு, சற்று சிந்திக்கச் சொல்கிறேன்காற்றை எதிர்க்க முடியுமா?.....இரும்பை ஏறுக்கு உண்ணுமா?..... சிதையும் சிறையிலிருக்கிறாள். வாலியை வதம் செய்த பாணமும் இருக்கிறது. நாமும் இருக்கிறோம்.....தயவு செய்து சிதையைச் சிறை விடுங்கள்..... ஓழுக்கம் நிறைந்த தம்பி விபிஷ்ணுநோடு சேர்ந்து வாழ்வது.....நமக்குப் பெருமை தரும்.
- இராவணன் :** (கோபக்களல் பொங்கி நிலத்தை காலினால் மிதித்து..... அட்டகாசமாய் சிரித்து) எனக்கு உன் புத்தி தேவையில்லை. ஊனும் மதுவும் சோறும் உண்டு உறங்குசின்ற உனக்கு வீரம் எங்கேயிருந்து வரும். மாற்றாளைச் சரணடைந்து உயிர்ப்பிச்சைக்காக மாற்றாடிச் சென்ற. அந்தக் கோழை விபிஷ்ணுன் எங்கள் வீர குலத்துக்கே அவமானத்தை தேடித்தந்தவன் அவனைப் போல் நீயுய போ.....
- ஞப்பகர்ணன் :** அண்ணா அண்ணா
- இராவணன்:** கும்பகர்ணா நான் தேடிய பகையை நானே அழிப்பேன். வெள்ளிமலையை அள்ளி எடுத்த இந்தக் கைகள் வெல்லாத போரும், நான் கல்லாத கலைகளும் இல்லை வீராஜ வீரன் நான், எத்தனை வீரர் வந்தாலும் அத்தனை பேரையும் அழிப்பேன் நீ உன் தம்பியோடு போய் மாற்றானுக்கு கொத்தடிமையார்கு அமைச்சரே தேரும்
- வில்லும் வரட்டும் ராணே தனியனாய் போகிறேன்.

- கும்பகர்ணன்:** (இராவணன் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி)
 அண்ணா என்னை மன்னித்து விடுங்கள் நீங்கள் போட்ட உப்பு இந்த உடம்பு. இது இருந்தென்ன போயென்ன நான் உங்கள் தமிழி நான் இருக்க நீங்கள் போருக்குப் போவதா? உங்களுக்குத் துன்பம் தந்த படையை அழிப்பேன் நான் போகிறேன் அண்ணா என்னை வளர்த்தெடுத்த செம்மலே இந்தச் சின்னவன் அறியாது செய்த பிழைகளை மன்னித்து விடுங்கள் (இராவணன் தமிழியை வாரி எடுத்து அணைத்துக் கொள்கிறான். அவன் கண்கள் குளமாகின்றன)
- இராவணன்:** தமிழி கும்பகர்ணா உனது மனம் புண்பட ஏதேதோ சொல்லி விட்டேன்
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா சிறியவன் நான் விதி என் பிடியைப் பிடித்துத் தள்ளுகிறது என்னை வென்றவர் தங்களையும் வெல்வர். எல்லோரும் அழிவதற்கு முன்கிடையைச் சிறைவிட்டு விடுவது மேலானது. என்பதை மீண்டும் கூறுகிறேன் தங்களை எதிர்த்துப் பேசி விட்டேன் போருக்குப் போகிறேன் திரும்பி வரமாட்டேன். உங்கள் முகத்தில் விழிப்பதற்கு இனி இடம் கிடைக்காது நான் உங்கள் தமிழி உங்களுக்காகவே இந்த உடலில் உயிர் உண்டு.
- இராவணன்:** தமிழி கும்பகர்ணா என் உள்ளத்தைச் சொல் அம்புகளால் துணைக்காதே
- கும்பகர்ணன்:** அண்ணா உண்பதும் உறங்குவதுமே எனது வாழ்க்கை வளர்த்தெடுத்த அண்ணன் நீங்கள். எனக்கு வாழ்க்கை தந்த தெய்வம் நீங்கள் உங்கள் ஆணையை என் சிரமேற் கொண்டேன். உங்களுக்காகவே போகிறேன் (போகிறான் சிவ அடிகள் வைத்து பின் திரும்பி வந்து இராவணன் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி) அண்ணா கடைசியாக உங்கள் முகத்தைப் பார்த்து விட்டுச் செல்கிறேன் நான் உங்கள் தமிழி என்னை நம்புங்கள் வாழ்த்தி அனுப்புங்கள்
- இராவணன்:** தமிழி சென்று வா போரை வென்று வா (இருவர் கண்களிலுமிருந்து கண்ணீர் பெருகி வழிகிறது பிரிக்கார்கள்)
காட்சி - 3
- பாத்திரங்கள்:** இராமர், இலக்குவன், விபீஷணன் கும்பகர்ணன்,
- இடம்:** போர்க்களத்து ஒரு முகன்.
- இராமன்:** விபீஷணா.....அதோ.....பார்.....விராவேசத்துடன் வரும் அந்த மலை போன்ற வீரன்.....யார் அவனதுதோற்றம் நற்குணத்தின் சாயல் போல தெரிகிறது.....அவனது நடையைப் பார்.....யார் அவன்....

- விபீஷணன்:** அண்ணலே.....அவன் கும்பகர்ணன்.....இராவணனின் தம்பி..... எனக்கு முத்தவன்.....தன்னிகிரில்ஸதவன்.....நீதி தெரிந்தவன் உயர்ந்த தவழுடையவன்.....தூக்கமே ஆக்கமாடுடையவன். குலப்படையுடையவன்.....தன் தயங்குக்கு அறிவுறை கூறி.....அவன் கோமையால்.....போருக்கு வந்திருக்கிறான்.....
- இராமன்:** தம்பி விபீஷணா.....நற்குல சிவனைக் கொல்வது தர்மமன்று..... நீ சென்று நல்லது கூறி.....அவன் விரும்பினால் நம்பக்கம் அழைத்து வா.....
- விபீஷணன்:** நல்வது.....அண்ணாசென்று வருகிறேன்.....
(செல்கிறான்.....தூரத்தே.....விபீஷணன் வருவதை கும்பகர்ணன் கண்டு விடுகிறான்.)
- கும்பகர்ணன்:** தம்பி... விபீஷணா.....
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....(விபீஷணன்.....கும்பகர்ணன் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்க.....வாரி எடுத்து தழுவி அண்த்து.....)
- கும்பகர்ணன்:** தம்பி.....விபீஷணா.....ஏன் வந்தாய் இங்கே.....
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....
- கும்பகர்ணன்:** ஆம்.....தம்பி.....அறத்தை மறந்து.....அநீதிக்காகப் போர்டும் எங்கள் பக்கம் ஏன் வந்தாய்.....புகழ் படைத்த புத்தியன் மரபு..... எங்களோடு.....அழிவதா.....உன்னால் தளைத்துப் புகழ் பெறும் என் எண்ணியிருந்தேன்.....தூராமனை அடைந்து நீ.....மரண பயத்தை அகற்றினாய்.....இராமனை விட்டு ஏன் வந்தாய்.....நீ இருந்தால்தானே.....போர் புரிந்து அழியும் எங்களுக்கு ஈமக்கடன் செய்ய முடியும்.....
- விபீஷணன்:** அண்ணாநான்.....சொல்வதைக் கேள்ள.....இராமனே..... என்னை இங்கு அனுப்பினார்.....
- கும்பகர்ணன்:** என்ன.....இராமனே அனுப்பினானா? அடைக்கலம் புகுந்த உன்னை ஏன் இங்கு அனுப்பினான்..... இங்கு ஏறலாமா. நீ.....அறத்தை உணர்ந்திருந்தும், அநீதிக்காகப் போராடும் எங்களை அனுகவும் கூடாது. நீ.....இராமனை அடைந்தது பற்றி பகிழ்ந்திருந்தேன்.....இப்போதுஎன் மனம் வேதனை அடைகிடதே.....
- விபீஷணன்:** அண்ணா, நீ. என்னுவது போல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இராமன் உன்னையும்.....தன்னிடம் வருமாறு அழைக்கவே என்னை அனுப்பினார்.....நீயும் இராமனைச் சரணடைந்து உயவு பெற வேண்டுகிறேன் வா அண்ணா.....

- ஞம்பகர்ணன்:** தமிழு.....என்ன சொல்கிறாய் நி.....
- விபீஷணன்:** ஆம் அண்ணா.....ஓழுக்கமில்லாதவருடன் கூடி இருப்பது இழுக்காகும் இராமனின் ஏருணை உண்ணைத் தேடி வருகின்றது.....இதை...நி.....இழுத்து விடாடுது.....(மின்டும் ஞம்பகர்ணனின் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு தெஞ்கிறான்)
- ஞம்பகர்ணன்:** (விபீஷணனைத் தழுவிக் கொண்டு)தமிழுத்த உலகம் நீர்மேல் குழியில் போன்றது.
- மின்னால் போல் தோன்றி மறைவின்ற வாழ்வைப் பெரிதாக எண்ணி விட்டாய்.....என்னை நெடுங்காலம் கூட்டி வளர்த்து.....இன்று போர்க் கோலம் புகங்ந்து அனுப்பிய அண்ணைக்கு உயிர் கொடுப்பதுதான் என்கட்டமே.....என் கவனவையெல்லாம் உண்ணைப் பற்றியதே. நி.....இராமனிடம் சென்று விடு.....
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....நீங்கள்.....
- ஞம்பகர்ணன்:** ஆம் தமிழு.....செஞ்சோற்றுக்கடன் செய்வதே நலம்.....தமிழு.....படுத்துப் படுத்து உறங்குவதற்கு உணவு கொத்தானே அண்ணன்... உடுத்து அழகு பார்க்க உடை கொடுத்தானே. தமிழு உண்ணான் படைக்கஞ்சான் என இறுமாந்துள்ளானே.....அண்ணன்.....அவன் போர்க்களத்தே.....தன்னந்தனியணாகபாண்டு கிடப்பதா.....கையங்கிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த அந்தத்தோன்கள்.....போர்க்களத்தே அடிப்பட்டு வீழ்வதை நான் பார்ப்பதா.....தமிழு.....அதை.....நான்.....பார்ப்பதா.....(தெமிழு அழுகிறான்)
- விபீஷணன்:** (அழுகையேசுடு.....)அண்ணா.....நானும் எவ்வளவேர எடுத்துச் சொன்னேன்.....கெஞ்சினேன்.....அறத்தின் பக்கம் நான் நின்றேன். அண்ணன் மறத்தின் பக்கம் நின்றான்.....ஓழுக்கமில்லாத தலைவரை விட்டு. தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் இராமன் பக்கம் வந்தேன்.....அண்ணா.....நீயும்.....வந்து விடு.....
- ஞம்பகர்ணன்:** தமிழு.....உண்ணால்.....அது முடிந்தது.....என்னால் முடியவில்லையேதர்மம் எது என்று எனக்கும் தெரியும்என் அண்ணன்.....என் தலைவர்.....அவனது குற்றத்தை எடுத்துரைத்தேன்.....முடியவில்லை. அண்ணைத் திருத்த முடியவில்லை.....அவனுக்கு மூன்றாமேயே இரந்து விடுவது நல்லது.....இதுதான். தர்மம் எனத துணிந்து விட்டேன்.
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....என்னோடு வந்தால் இராமன் தரும் இங்கைச் செல்லுத் தை உணக்குத் தந்து உணக்குக் குற்றேவல் செய்து கொண்டிருப்பேன்..... வந்து விடு அண்ணா.....

- கும்பகர்ணன்:** தம்பி.....விபீஷாணா.....தம்பி இருந்தும்...அவன்து ஆணையில்லாமல்அண்ணன்.....இராவணன் படுகளத்தில் மாண்டு சிடக்க விடுவது தகுதி யான்தா? அது.....தர்மமாகுமா.....இந்த இயங்கைச் செவ்வந் திற்காக.....என்னுடன் பிறந்த அண்ணனை.....இந்த நிலைக்கு வரைத் தெடுத்து ஆளாக்கிவிட்ட அண்ணனைக் கொல்லும் பகைவளைச் சேர்வேணா.....அண்ணலுக்காக.....உயிர் கொடுப்பதுவே எனது கடமை அண்ணா.....இதுதான்.....உன் முடிவா.....
- ஞப்பகர்ணன்:** அம்.....தம்பி.....நீ என்க்கு நன்மை செய்வதாயின்.....உடனே இங்கிருந்து போ.....இராமணோடு சேர்ந்திரு.....
- விபீஷாணன்:** அண்ணா.....பிறந்தது முதல் பிரியாது ஒன்றாயிருந்தோம். கொடிய விளை குழந்தை நம் குலத்தை ஆட்டுகிறது. அண்ணா.....இனி என்ற எப்பிறப்பில் காணப்போகிறேன்.....அண்ணா..... (அழுகிறான்.....)
- கும்பகர்ணன்:** தம்பி.....வகுந்தாதே..... விதிப்பயன் நடக்கட்டும்: என் கவலை எல்லாம் உண்ணைப் பற்றியுடே..... செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்ப்பதுவே என் கடமை. அண்ணன் வளர்த்துவிட்ட இவ்வடம்பு இருந்தென்ன... போயென்ன..... அண்ணலுக்காகவே பயன்பட்டும்..... நீ உடன் இங்கிருந்து போய் விடு..... அண்ணன் பகையை ஒழிக்க இதோ நான் புறப்பட்டு விட்டே ன(ஆயத்தமாகிறான் போருக்கு) அண்ணா நான்'..... போய் வருகிறேன்
- தம்பி :** தம்பி சமக்கடன் முடிப்பதற்கு நீ இருக்கிறாய்
போ (இருவரும் கட்டித்தழுவி கண்ணிருடன் பிரிகிறார்கள்
- காட்சி - 4**
- பாத்திரங்கள்:** இராமன், இலக்குவன் கும்பகர்ணன், விபீஷாணன்.
- கூடும்:** போர்: களம்.
(போரிலே கால் கையிழந்து முண்டமாகக் கிடக்கும் கும்பகர்ணன் அருகின் இராமன், இலக்குவன், விபீஷாணன் வருகிறார்கள் கும்பகர்ணன் இராமனைப் பார்த்து)
- கும்பகர்ணன்:** ஆ..... யாரது இராமா ஆ..... அப்யம் புகுந்த புறாவுக்காகத் தன்னையே தியாகம் செய்த சிபிச்சக்கரவர்த்தி மரபின் வந்த அண்ணலே எனக்கு எனக்கு ஒரு வரம் வேண்டும் தருவாயா
- இராமன்:** கும்பகர்ணா என்ன வரம் வேண்டும் கேள் தருகிறேன்

- கும்பகர்ணன்:** அண்ணவே (விபீஷணனைக் காட்டி) இவள் என் நம்பி..... விபீஷணன் அறத்தின் வழி வந்தவன் அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தாலும் அந்தக் குணம் இல்லாதவன் இராகவா ஆ என் அண்ணன் இராவணன் பரசுமு, நேசமு பிழலாதவன் விபீஷணனைக் கொல்வதற்கு முயற்சி செய் கிறான் என் தம்பியை எப்போதும் நீ காப்பாற்ற வேண்டும்.
- விபீஷணன்:** அண்ணா அண்ணா (அழுது கொண்டே) இவ்வளவு பாசம் என்மேல் வைத்துள்ளாயோ இதற்காகத் தான் என்னை விரைவில் போகச் சொன்னாயோ உன்னை விட்டு
- கும்பகர்ணன்:** தம்பி.....வருந்தாதே.....இந்த இராமச்சந்திர மூர்த்தியின் ஏல்லான்மைக்கு ஆயிரம் இராவணர்கள் வந்தாலும் ஸ்டாகாது. நான் கால்களும் கைகளும் செய்யிழந்து கிடக்கிறேன்.....ஆ..... அண்ணன்.....இராவணன்.....இனி.....உய்ய மாட்டான் உய்யவே மாட்டான்.....அவன் வளர்த்து விட்ட இந்த உடம்பு..... அவனுக்காகவே பயன்பட்டது. தம்பி.....எல்லாம் முடிந்த ...பின்... ஈமக்கடன் சேய்ய நீ இருக்கிறாய். அதைச் செய்யத்தவறி விடாதே ..
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....சொல்லம்பு பாய்ச்சி என்னைக் கொல்லாதே.....
- கும்பகர்ணன்:** இராகவேற்றிரா.....என்னைப்பார்.....ஆ.....எனது முக்கு... .. காது.....ஆ.....இல்லையே..... முக்கில்லாமுகமென்று.....ஆ..... உகம் என்னை நகைக்கும்.....ஆதலால்.....எனது தலையை கடவில் வீழ்த்துமாறு.....உன்திருவடியை சரண்புகுந்தேன்.....
- விபீஷணன்:** அண்ணா.....அண்ணா..... (விம்முகிறான்)
- இராமன்:** விபீஷணா அமைதியாய் இரு. கும்பகர்ணன் கடமை வீரன். செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காகத் தன்னை தியாகம் செய்தவன் அவனது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவோம்.
(இராமன் அம்புவிட கும்பகர்ணன் தலை கடவில் போய் விழுகிறது)

ஆசிரியனின் பணி

தீரு. வ. கணக்கீங்கம்

இன்றைய சமுதாய நிலைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியனது பணி. அவனது நிலைப்பாடு என்பன மகத்தானது மட்டுமன்றி மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்தது மாக மாற்றமடைந்து வருவதைக் காண கின்றோம். மாற்றமடைந்து வரும் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப தன்னைத்தயாரித்துக் கொண்டு சிக்கல் இல்லாமல், அமைதியாக, ஒத்துழைப்பு, திறமை, வெற்றி என்பவற்றுடன் தனது சாதனையை நிலை நாட்ட வேண்டியது அவனது கடமையாகும், ஒரு காலகட்டத்தில் மாணவர், ஆசிரியரிடையே காணப்பட்ட உறவுநிலை இன்றுவேறுபட்டதாகக் காணப்படலாம். எனவே தான் ஆசிரியனது மனோநிலையும் மாற்ற மடைய வேண்டிய தேவை உள்ளது.

ஆசிரியனது கடமைப்பாங்கு அவனது பணி என்பன இன்று மாறுபட்டுச் செல்வதற்குப்பல காரணங்கள் உண்டு. பொறுப்பு வாய்ந்த பாடசாலை நிறுவனத்தினாடாக தனது கடமையைச் செய்கின்ற நிலைப்பாட்டின் தன்மைகள் வேறு, குருசிற்ய யரம்பரை அமைப்பினாடாக கடமைபுரிந்த தன்மைகள் வேறு, மிகப்பழைய கொலத்தில் ஆசிரியனது சிறப்புப் பற்றி பவண்நதி முனிவர்

குலம் அருள் தெஸ்வம் கொள்கை மேன்மை கலை பயில் தெளிவு கட்டுரை வண்மை ஆலய மனை நீளாற் கோல் மலர்நிகர் மாட்சியும் உலகியல் அறிவோடு உயர்குணம் இணையவும் அமைவன் ஆசிரியன் எனக்கூறுகிறார்!

பொதுவாக மேற்காட்டப் பட்டகருத் துக்கள் யாவற்றையும் நாம்நிராகரிக்க முடியாது. ஆசிரியனுடைய பெருமை, ஒன்மை பொறுமை ஊக்கம், பொருளைச் சந்தேகம் சொல்லுகின்ற தன்மை என்பவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்,

மாணவர் பொழுதொடரிசென்று, ஆசிரியனுடைய குணத்தொடுபூழகி அவன் குறிப்பிற்கு இலையந்து சொல்வதற்கு ஏற்றபடி நடந்து, ஆசையோடு படித்து உள்ளத்தில் படித்து, செல்லவேண்டுமென்பதும் பண்டைக் கருத்துக்களாகும். தற்போதய கல்வி மாணவ மையக் கல்வியாக அமைகின்ற காரணத்தினால் நவீன உளவியல் கருத்துக்களுக்கோந்தப் சில கருத்துக்களை ஏற்கமுடியாதிருக்கின்றோம். எனினும் ஆசிரியன் என்ற பாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்துவிடவில்லை. கல்வி அன்று குறிப்பிட்டதொரு சிறைக்கு மட்டும் கிடைச்சத்து. இன்று அனைவருக்கும் என்ற கோட்பாட்டுடன் தொடர்புள்ளது.

ஆசிரியனின் பணி நான்கு அம்சங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன.

1) அதிகாரம் (2) பொறுப்புக்கள் (3) கடமைகள், (4) நடத்தை என்பனவே அவை

ஆசிரியன் என்ற நிலையில் ஒருவர் நியமனம் பெற்ற பிற்பாடு அவரிடமிகுந்து சில பொறுப்புக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுவது நியாயமானதே ஆசிரியத்துவத்தினுடைய பண்பும் அதுவே. இந்தப் பொறுப்புக்களை நிறைவேந்த அதிகாரங்கள் தேவைப்படும் இந்த அதிகாரங்களை ஆசிரியன் பிரயோகிக்கின்ற பொழுது பொறுப்புடன் நடந்து கொள்வது அவசியம் இங்கு அவரது நடத்தைகளும் கடமைகளும் ஒன்றுடெணான்று தானாகவே பொருந்துவதைக் காலாம் இதை நோக்கின் தனது பணி, பங்கு என்பனவற்றில் ஆசிரியன் முகிழுந்த கவனத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது தெரிய வருகின்றது

எந்த ஆசிரியனும் முதலில் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது, தனது பங்கு என்ன?

தனது பணி என்ன என்பதேயாகும். ஒரு சமூகம் எதிர்பார்க்கின்ற ஆசிரியனுடைய பணிவரையறுக்குட்பட்டதாகக் கொள்ள முடியாது காரணம், அவனுடைய கடமைகள் மிகவும் மாற்றமடைந்தும், விரிந்தும் செல்லுகின்றமையினாலாகும்.

ஆசிரியன், சிறந்த போதனாகிரியனாகவும், தனது செய்திகளை மதிப்பிடுவனாகவும் பின்னை எனது நல் நடத்தை கருக்கு காரணகர்த்தாகவும், சிறந்த நீகி பதியாகவும், பாதுகாவலனாகவும், நன்னனாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைவது அவசியம். அத்துடன் தனது பணியை சமூகத்திற்கு வழங்குவதற்கு இது உசிதமாகவும் உள்ளதென்றாம்.

எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கிட்டமிட்டு வெயற்படும் தன்மை வாய்ந்தவனாக, ஆசிரியன் விளங்கவேண்டும். மாணவர்கள், சிந்தனையைக் கிளருபவனாக விளங்குவதும் அவசியமாகும் கல்வி பெறும் வழி களை அறிந்து மாணவர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் வழங்குவதும் சிறந்த ஆசிரியன்று கடமைப்பாடாகும். சமுதாயத்தில் கல்வியின் நோக்கங்களை அார்ப்படுத் தவும் பாட ஒருங்கிணைப்பாளனர்களும் விளங்குவது அவசியமாகும்,

மாணவர்களது உதவியாளர்களாக வும் பலருக மஸைவர்களது நெகிழும் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டு வகுப்புக்களை நடத்துவராகவும் நவீன கற்பித் தல் யுக்திகளைச் சேயானும் தன்மையுள்ளவராகவும், வெளிக்கள் அனுபவங்களை மாணவருக்கு வழங்குபவராகவும், விளங்குவது அவசியமாகும் மேலும் ஆசிரியன் பெற்றோருடன் நட்பினை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் கற்றல், கற்பித் தல் அம்சங்களைச் சிறப்பாக நடத்தல் கற்றல் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் நல் அனுபவங்களை வழங்குவதன் மாணவருடன் நல்லுறவைப் பேசுதல் என்பனவும் ஓர் ஆசிரியனின் பணியாகவும் கொள்ளவேண்டும் ஆசிரி

யெனப் பொறுத்த வரையில் தன்னை
உயாத்திக் கொள்வதற்குரிய வழிமுறை
தனைத் தேடிக்கொள்வது மிக அவசிய
மாகும் அவன் மேலும் மேலும் அறிவைத்
தேவைதுடன் மட்டுமன்றி பத்தாம்பகலித்
தன்த்தையும் கைவிடவேண்டும் விஞ்ஞான
வளர்ச்சிக்கேற்பத் தன்னை வளர்த்துக்
கொள்ளாத மாற்றாத எந்த ஆசிரி
யனும் வெற்றி பெறமுடியாது.

உண்மையில் எறி கொயில் என்பவரது
கருத்தின்படி இருவிதமான பங்குகளை ஆசிரி
யன் கொண்டிருக்கின்றன, முதலாவது
தெரழில் சார் பங்கு, இரண்டாவது சமு
தாயப்பங்கு.

தொழில்கார் பங்கு வகுப்பறையுடன், அதாவது பாடசாலையுடன் தொடர்புள்ளது ஆனால் சமுதாயப்பங்கு சமுதாய இணைப்புடன் தொடர்புள்ளது. இவை இரண்டு நினைவையை தாப்பியித்தையும் விளங்கி அதற்கேற்ப தன்னைத்தயார்படுத்திக் கொள் பவனே உண்மையான ஆசிரியங்களான்.

சமுகத்தின் பிரதிகாரியாக விளங்குகின்ற இந்த ஆசிரியன் சிறந்த மதிப்பீட்டாளனாவும் விளங்குகின்றன. அறிவைத் தேடின்ற அறிவின் மூலர்தாரமாகவிளங்கும் இந்த ஆசிரியன், தன்னை உதாரண புகுஷனாகவும் ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமாகும். மாணவர்களது நெருக்கமான நண்பனரைக் விளங்குகின்ற போது அவர்களது நோக்கங்களை புரிந்து, உணர்ந்து, அவர்களுடைய அங்கலாய்ப் புக்களை நீக்குபவணாகவும் ஆசிரியன் விளங்குகின்றார்கள். நம்பிக்கைக்குரியவாக விளங்குகின்ற போது மாணவர்களது அன்புக்குப் பாத்திரமாக முடியும்.

சமுகத்தலைவர்களை உருவாக்கும் பணி ஆசிரியனைச் சார்ந்த தாகவே உள்ளது. அதனால் சமுகம் இவணிடமிருந்து பல கோவங்களை எதிர்பாப்படு இயல்பாகும் ஆசிரியனிடமிருந்து அரசினுடைய எதிர்பார்ப்பு, ஒருபற்றமும் விரவாகிகளின்

எதிர்பார்ப்பு, மாணவர்களின் எதிர்பார்ப்பு, பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பு என்பன ஒருப்ரமாகவும் சிந்திக்கின்ற போது ஆசிரியனுடைய பணியின் பெருமையை உணர முடியும். ஆகவேதான் ஆசிரியனுடைய பணி, கற்பிதலுடனும் பாடசாலையைச் சூழ்ந்த சமூகத்துடனும், தனது தொழில் திறமை வளர்சியட்டனும், மிக நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளதனாலாம்.

வகுப்பறையினுள் நுழைகின்ற ஆசிரியன் மாணவரை கற்றலில் ஈடுபடுத்துவதற்கு முதலில் தன்னைத் தயர்ப் பதித்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அவனுக்குத் துணைநிறப்பு உளவியல் அறிவும் முகாமைத்துவ அறிவுமாகும். ஓர் ஆசிரியன் தன்கடமைப் பாட்டிலிருந்து வழுவாமல் சிரமையானாக விளங்க வேண்டும். மாணவரது நலனே தன் நலனாகக் கொள்வான் சிறந்த மனமகிழ்ச்சியைப் பெறும் மனிதனாகின்றான். பாடசாலையை தன் இல்லமாக நினைத்து ஒழுகுபவன் உன்மையான ஆசிரியனாகின்றான். மாணவர்களை தன் குழந்தைகளாக ஏற்றுக் கொள்வதே ஆசிரியத்துவத்தின் தலைமகனாகின்றான். எவேலே தான் ஓர் ஆசிரியனது பண்பு இவ்வாறுதான் இருக்கவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிப்பது கடினமானதௌரு காரியமாகின்றது.

பாடசாலையில் ஆற்றுகின்ற கடமைகள், தொழில் வளர்ச்சியில் தான் கொண்ட கடமைகள் எனப்பிரித்தாலும் ஆசிரியனது பணி மகத்தான் தென்தே கூறவேண்டும்.

அதிபகின் ஒத்துழைப்புடன் அவரது நிர்வாகத்திற்கு பல்வேறு வகையிலும் தூணை நிற்றல் சிறந்த ஆசிரியனின் நல்மனதைக் காட்டுவதாகும் நேரந் தவறாது பாடங்களை சிறந்த முறையில் நடாத்துதல்

ஆசிரியர்களுக்கிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்தல், பிரச்சினைகளுக்கு உடனுக்குடன் கலந்துரையாடி மூடிவு காணல் பாடசாலை வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தல், பெற்றோர் நல்லுறவு மூலம் மாணவரது பிரச்சினைகளை இனங்காணல் அவர்களது கணவியில் அக்கறை காட்டுதல் மாணவர்களது ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றில் அக்கறை காட்டுதல் என்பன ஓர் ஆசிரியனின் புகழுக்குக் காரணமாயமைகின்றன.

பல பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பெற்றோர் உறவு திருப்திகரமாக இல்லை இதனால் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போது தானே தலைமைதாங்கி பாடசாலையில் உறவை ஏற்படுத்தி கற்றற் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

ஆளுமை, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பன ஆசிரியனிடம் ஆமையும் போது தனது கெளவரத்தை உறுதியாக நிலை நாட்டமுடியும்.

தன்னை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு நூல்களை வாசித்தலும், ஆய்வரங்குகளில் கலந்து கொள்வதும், நவீன கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாண்டு கற்பிப்பதில் முதிர்ந்த ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடுவதும் மிக அவசியமாகும். பொதுசன தொடர்புச் சாதனங்களின் சிறந்த பயணபாட்டைப் புரிந்து கொண்டு அதனாடாக மாணவர் பயணடைய வழி காட்டுதல் நல்லாசிரியனின் குணப்பணபாகும். முக்கியமாக ஆசிரியன் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் அஞ்சாமல், முகங்கொடுத்து தனது கடமைகளை செவ்வனை நிறைவேற்றுவதற்கு பழக்கப்படுத்திக் கொள்வது சாலச்சிறப்பானது.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில்; தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு

செல்வி. பரஸ்கரகுமாரி மகேஸ்வரலிங்கம்

மொழியை ஆக்கிய பெருமையும் அதனை அபிவிருத்தி செய்த பெருமையும் மனிதனுக்குரியன் அவன் ஒலிகளுக்கு வடிவம் கொடுத்து அதனை ஒழுங்குற அமைத்து கருத்து விளங்காருவாக்கிவளர்க்கி அளித்துள்ளன் பலமொழிகள்உடலில் தோன்றி வழங்கி மறைந்தாழிந்துள்ளன சில மொழிகள் மட்டும் இன்னும் அழியாமல் நிலை பெற்றுள்ளன நிலைத்துள்ள மொழிகளிலும் சில பேச்சு வழக்கிலும் துள்ளன பழைமக்கும் பழையராய் இலக்கிய வளம் உடையதாய் நிற்பதோடு புதுமைக்குப் புதுமையாய்க் கருத்துச் செல்வம் நிறைந்ததாய் என்றும் இளமைப் பொலிவுடன் விளங்குவது தமிழ் மொழியாகும்.

தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தமது பங்களிப்புக்களை சிறந்த முறையில் ஆசிரியர்கள் தமது பங்களிப்புக்களை சிறந்த முறையில் ஆற்றினால் தமிழ்மொழி புதுப்பொலிவுற்றுத் திகழும்.

தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் என்ற வகையில் அவருக்குச் சிலவிசீட்டு பண்புகளும் இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழ்விரழி ஆசிரியர்களின் பண்புகள்
*** தமிழ்மொழிப்பற்றுள்ளவராக இருத்தல் வேண்டும்.**

*** தமிழ் மொழியில் சிறந்த பயிற்சியும் பழக்கமும் இருத்தல் அவசியம்.**

*** தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆழ மாண அறிவு இருத்தல் வேண்டும்.**

*** தமிழ்மொழியின் அந்தாடப் பண்பாடு தொடர்பாக பிறருக்கு எழும் ஜூயப்**

பாடுகளை நீக்கும் ஆற்றலும் திறமை யும் இருத்தல் அவசியமாகும்

+ பாடபுறச் செயல்களில் மாணவரை ஈடுபடுத்துவராக இருத்தல் வேண்டும்

- சன்னிதி நிலையங்கள் தமிழ் மன்றங்கள் நூல் நிலையங்கள் போன்றவற்றை மாணவரின் மொழி விருத்திக்காக நன்குபயன்படுத்திக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.

★ மொழி கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றி நன்கு தெரிந்திருப்பவாரகவும், மொழி கற்பிப்பதற்கு தேவையான உபகரணங்களைத் திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கக் கூடிய ஆற்றல் உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

நன்கு ஒருங்கமைக்கப்பட்டு அதன் வழியே ஒரு கருமத்தைச் செய்ய முற்படும் போது அக்கருமாமனது சிறந்த முறையில் வெற்றியினைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை இதற்கிணங்க கற்பிக்கப்போகும் பாடத்தைப்பற்றி முன் கூட்டியே சிந்தித்துத் திட்டமிடல் அவசியம்

தமிழ்விரழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புகள்

சிந்தனையின் மூலம் மொழியை ஊடமாகக் கொண்டு வெளிப்படுத்தும் இலக்கிய வகைகளையே நாம் படைப்பு எனக் கொள்கின்றோம். இத்தகைய படைப்பு ஆற்றல்களைக் கொண்ட மாணவர்களை தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் இனங்கள்கூடு நேரிய வழியில் அவர்களுடைய ஆக்கங்கள் படைக்கப்படுவதற்கு வழிகோலுதல் வேண்டும்.

இன்றைய சமகால மாணவர்களுக்கு ஆத்திரியி கொன்றலேந்தன தீடிநெறி விளக்கம் நாலடியார் பேன்ற நீதி நூல் களிலுள்ள கருத்துக்களைப் பற்றிய அறிவும் பழந் தமிழ் நல்லிலக்கியங்களிலுள்ள கருத்துக்களைப் பற்றிய அறிவும் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய நிதி நூல்களைப்பற்றிய கருத்துக்களையும் பழந்தமிழ் நல்லிலக்கியங்களிலுள்ள கருத்துக்களையும் மாணவர்கள் விரும்பத்தக்கவாறு கதைகள் வடிவமாகவும் பேதிப்பதற்கு தமிழ்மொழி கறபிக்கும் ஆசிரியர்கள் மேலதிக வகுப்புக்களை நடாத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

இவ்வாறு முயன்றால் தமிழ்மொழி இலக்கியங்களிலுள்ள அறிவினை மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் நலில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் வளர்த்துக் கொள்வார்கள்

ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் செய்யுட்களை மாணவர்களுக்குக் கறபிக்கும் பொழுது செய்யுட்களின் இடத்திற்கேற்றவாறு ஏற்ற இன்னிசையோடு குரலை உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும் படித்துக்காட்டி மாணவர்களின் சவையைர்வு ஆற்றலை வளர்த்துக் கொட்டுக்கொள்ள ஆர்வத்தை உண்டாக்கச் செய்யலாம். உரைநடை போல் செய்யுளைக் கறபித்தல் கூடாது, வலிந்தும் நவீந்தும் செய்யுளைச் சிதைத்துப் பொருள் கூறி அதை ஒரு சமையாக்கி விடுதலும் விரும்பத்தக்கதன்று. இதனால் செய்யுள்ள களக் கற்பதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டு இலக்கியச் செய்யுள்களைக் கற்று இலக்கிய அறிவு நிறையப் பெற்று எசிரிகாலத்தில் மொழி வளர்ச்சியடைவதற்கு தமது பங்களிப்புக்களை ஆற்றக்கூடியவர்களாகவும் மாணவர்கள் மாறவேண்டும்.

தமிழ்மொழி தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஏனைய பாடங்களைக் கற்கும் ஊடகமாக அமைந்துள்ளது. எனவே தமிழ்மொழியை மாணவர்கள் எழுத்துப்பிழைகளின்றி சிராக எழுதத் தெரியவேண்டும். இன்றைய

மாணவர்கள் எழுதும் பொழுது எழுத்துப் பிழைகளை அதிகளவில் விடுகின்றார்கள் ஸ, மி, ஓ - ர, ம - ன, ன - போன்ற எழுத்துக்களிலும் உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகிய எழுத்துக்களிலும் எழுதும்பொழுது பிழை விடுகின்றார்கள். ஆரம்பப்பிரிவு மாணவர்கள் ‘கெ’ ‘கோ’ என்ற இருதாண்டிகளுக்கு மிடையே வேறுபாடு காணாதவிடத்து எழுத்துப்பிழைகளை விடநேரிடுகின்றது.

இதனை தமிழ்மொழி கறபிக்கும் ஆசிரியர்கள் மனத்திலே கொண்டு எழுத்துக்களை மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கும் பொழுது எழுத்துக்களின் வேறுபாட்டையும், அதற்கேற்ற சொற்களையும் அளித்து சிற்றுச்சிரத்தையெடுத்து கறபிப்பார்களேயானால் எழுத்துப்பிழை விடும் மாணவர்கள் உருவாகுவதை தடைசெய்யலாம். அத்துடன் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சொல்லுதெழுதுதல் பார்த்தெழுதுதல் போன்ற பயிற்சிகளுடன் அதிகளவு வாசிப்பதற்கும் பயிற்சிகள் அளித்தால் மாணவர்கள் விடும் எழுத்துப்பிழைகளைத் தடைசெய்யலாம்

மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு அவன் பிறந்தபோது பெற்ற இயலறிவும் பின்னர் செயல்களால் பெறும் அனுபவ அறிவும் மட்டும் போதாது. இஸ் அறிவு சொற்பமானது அனுபவ அறிவு சக்தியையும் காலத்தையும் விரயம் செய்து பெறப்படுவது ஆகவே கல்வி வாயிலாகம் பெறும் அறிவுதான் முழுமையானதாகவும் இயலறிவுக்கும் அனுபவ அறிவுக்கும் செம்மையளிப்பதாகவும் இருக்கும். இத்தகைய கல்வி அறிவினைப் பல்வேறு வகைப்பட்ட நூல்களைக் கற்பதாலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் வாசிப்பதால் மாணவர்களுக்கு தமிழ்மொழியிலே சொல்வளம். பெறுகவும் வாய்ப்பேற்படும் எனவே தமிழ்மொழி கறபிக்கும் ஆசிரியர்கள் நல்ல தரமான சுருசிகைகளை வாசிக்க மாணவர்களைத் தூண்டவும் நல்ல சுருசிகைகளை இனங்காட்டவும் வேண்டும்

மொழியின் திருத்தமான பயன் பாட்டை அறிய இலக்கணம் கருவியாக அமையும் சமகால மாணவர் மத்தியிலே இலக்கணத்தைக் கற்பதற்கு ஆர்வமின்மை காணப்படுகிறது இதனையகற்றி எளிய முறையில் இலக்கண அலகுகளைத் திட்ட மிட்டு சமகாலத்திற்குரிய உதாரணங்களை மாணவர்களுக்களிடத்து இலக்கணப்பகுதிகளை இலகுவாக்குவதில் தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் முன்வர வேண்டும் அத்துடன் விதியை வருவித்துக் கற்பித்தல்வேண்டும் இலக்கண விதிகளை வலிந்து மனப்பாடம் செய்விக்கும் தன்மையைக் கைவிட்டால் இலக்கணம் கற்பித்தவில் வெற்றியைக் காணலாம்.

பாடநூலிலுள்ள உரை நடைப்பகுதி செய்யுட்பதுதி என்பவற்றைக் கற்பிக்கும் போது மாணவர் முன்னர் கற்ற இலக்கண விதிகளை குத்திரங்களை நினைவுபடுத்தி இணைத்துக் கற்பிக்கும் நடை முறைகளை மொழியாசிரியர்கள் கையாண்டால் நன்மை பயக்கும்.

ஒரே மாதிரியான முறையில் தொடர்ந்து கற்பிக்கும் பொழுது மாணவர்களுக்கும் சலிப்புத்தன்மை ஏற்பட்டுள்ளதும் எனவே மாறும் சூழலுக்கேற்ப ஆசிரியர் பாடங்களைக் கற்பிப்பாரோயானால் மாணவர்களின் சலிப்புத்தன்மை நிங்கி உற்சாகத் துடன் பாடங்களைக் கற்பார்கள் பாரம் பரியப் பயிற்சி மூலம் தமது திறனைப் பெற்ற ஆசிரியர்கள் அதைப் பின்பற்றிக் கற்பிக்கும் பொழுது மாறும் சூழலுக்குத் தன்மைப் பொருத்திக் கொள்ளத் தவறி விடுகின்றார். எனவே தமிழ்மொழி கற்பிக்கும்பொழுது பழையான முறைகளில் அதாவது வாசித்தல், விளக்குதல் எழுதுதல் செய்யுள்களை வாசித்து விளக்குதல் போன்ற செயற்பாடுகளைச் சிறிது தஸிர்த்து நவீன முறையில் உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தால் ஆசிரியராணவர் மாறும் சூழலுக்கேற்பக் கற்பித்தல் முயற்சியில் வெற்றி கண்டவராகக் காணப்படுவார்!

தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் முக்கியமாக விள பரப்பலகையை ஒரு கற்பித்தல் துணைச் சாதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது மிகச் சிறந்தாகும். அறிவுரைகள் நற்செந்தனைகள் செய்திகள் சிறுகணதகள் கட்டுரைகள் முதலானவற்றை விளம்பரப் பலகையில் பொருத்தி வைத்துக் காட்டி வதன்மூலம் மாணவரது மொழியறிவை மேலும் விருத்தியடையச் செய்யலாம். ஆனால் இவ்வாறு விளம்பரப் பலகையில் பொத்து வைக்கப்படும் சிடயங்கள் காலத்திற்குக் காலர் மாற்றப்படுதல் அவசியம். இவ்வாறு செய்வதால் மாணவர்களை புதுப்புது விடயங்களை ஆர்வத் துடன் வாகிக்கத் தூண்டலாம்.

வசதிபடைத்த சில நாடுகளில் மொழி ஆய்வு கூடங்கள் மாணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வு கூடங்களில் மாணவர் சுயமாக மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சுகல வசதிகளும் அமைந்திருக்கும் நூல்கள் ஒலிபரப்புக்காவிகள், ஒலிப்பதில் நாடாக்கள் படத்தெறிக் காரிகள் ஒலித்தட்டுக்கள் வாணோலி, தொலைக்காட்சி, வீடியோ நாடாக்கள், புகைப்படங்கள் முதலியன இருக்கும் இவற்றைப் பயன்படுத்தி மாணவர்கள் மொழியறிவை விருத்தி செய்து கொள்ள முடியும் பிற நாடுகளில் ஆங்கில மொழியைக் கற்பிப்பதற்கு இத்தகைய ஆய்வுகூடங்கள் காலப்படுகின்றன ஆனால் இலங்கைப் பாடசாலைகளில் இவ்வாய்வு கூடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. இலங்கையிலும் இவ்வாய்வு கூடங்கள் அமைக்கப்படுவது மாணவர்களின் மொழிவிருத்திக்கு பொருமனவு பயனுள்ளதாக அமையும் இலங்கையிலும் வசதி படைத்த பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் ஊக்கமெடுத்து இத்தகைய மொழி ஆய்வு கூடங்களை நிறுவுவதற்கு முன்வரலாம் இதன் மூலம் தமிழ் மாணவர்களின் மொழி அறிவு வளர்ச்சியடையக்கூடியதாக இருக்கும்.

தமிழ்மொழி மாணவர்களுத் தொழி அறிவினையும் ஆக்கத்திறனையும் விருத்தி செய்வதற்கு இலக்கியமான நாட்டுப் பெரிதும் உதவுகின்றன மாணவர்களுள் வெளிப்படாது உறங்கியிருக்கும் ஆக்கத்திறன் களின் வெளிப்பாட்டினை இவ்விலக்கிய மாநாட்தின் மூலம் வெளிக்கொணரலாம். இம்புறங்களிலே பேசு, கவியரங்கு, நாடக, சிறுகதை கூறுதல், உரையாடல் விவரத் திரங்கு முதலிய பல்வேறு அம்சங்களிலே மாணவர்களை ஈடுபடுத்தத் தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள் முயல்ளெண்டும். பாடசாலை மட்டத்திலே தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் நாட்டுப் போட்டிகள், ஓசைப் போட்டிகள் முதலியவற்றை நடாத்தவும்,

தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களீர் வழிகாட்டல் குக்கியமானதாக அமைத்தல் வேண்டும். மாணவரை ஊக்கு வித்தல், பெற்றோர் களின் உதவியப் பெறுதல், மாணவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்துச்செயற்படுத் துதல் என்பவற்றில் ஆசிரியரின் பேறுப்பு முக்கியமானதாகும் தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒங்கவரூபரும் எது தமிழ் மொழியும், உழைச்சுமுத்திரயமும் நின்ட காலம்நிலைத்து நிற்கவேண்டுமென்ற வேட்கையுடன் தமது கபிற்ததல் பங்களிப்புக் களை கேவலான செய்வார்களேயானால் எது தமிழ்மொழியும், தமிழ்ச்சமுதா யமும் சிறும் நிறப்புடன் மௌனமேலும் வளரும்.



ஊதுமினோ வெற்றி! ஒலிமினோ வாழ்த்தொலிகள்
ஒதுமினோ வெதங்கள்! ஒங்குமினோ! ஒங்குமினோ
தீதுசிறி தும்பயிலாச் செம்மணிமா நெறிகள்டோம்,
வேதங்கள் இளிவேண்டா, விடுதலையோ திண்ணம்.

— பார்

“ ஆசிரிய சேவை ”

திரு. மி. எம். சாமிர்

ஆசிரிய கல்லின் நீண்ட நாள் அபிவர்சைகளை பூர்த்தி செய்யும் நோக்கிக் 06 - 10 - 93 ஆந் திகதி முதல் “ ஆசிரிய சேவை ” ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளதனை நீங்களனவரும் அறிவீர் : அவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள புதிய சேவையின் தரங்களையும் அதற்குரிய சம்பள அளவுத் திட்டங்களையும் அதனோடு தொடர்பான ஏனைய விபரங்களையும் கருக்கமாக இங்கு தருவது நன்மை பயக்கலாம் எனக்கருதி இங்கு தருகின்றேன்.

1ம் வகுப்பு ரூபா 105,000 - 10 4800 - 1,53000
2ம் வகுப்பின் 11 ஆந் தரம் ரூபா 80,400 - 7 3000 - 1 01, 400
3ம் வகுப்பின் 11 ஆந் தரம் ரூபா 53, 880 - 15 1560 - 77 280
4ம் வகுப்பின் 1 ஆந் தரம் ரூபா 42, 720 - 12 1200 - 57, 120
5ம் வகுப்பின் 11 ஆந் தரம் ரூபா 32,520 - 10 780 2 1200 42 • 720

வெற்றிடங்களும் பதவியுயர்வும்

எந்தவொரு ஆண்டினும் ஏதேனுமொரு வகுப்பில் தரத்தில் நிரப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கையை அவ்வாண்டு சனவரி 01ம் திகதியன்றுக்கு வேலை 01 திகதியன்றும் அமைச்சினால் தீர்பாணக்கப்படுகின்ற வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கையை அடியொற்றியதாக அமையவிருக்கின்றது

அவ்வாறு தீர்மாணிக்கப்படும் வெற்றிடங்களில் 1ம் வகுப்பின் 11 ஆந் தரமும் 3ம் ஆம் வகுப்பின் 1ம் தரமும் பரீட்சை ஆணையாளர் நாயகத்தினால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைகள் மூலம் சிதிக்கப்பட்ட தாரதாங்களைக் கொண்டுள்ளோர்களின் மத்தியிலிருந்து நியமன வழங்கல் மூலம் நிரப்பப்படவுள்ளது.

இப்புதிய ஆசிரிய சேவை பின்வரும் சேவை நிபந்தனையுடன் கூடியதாகும்

பாடலிதான் அபிவிருத்தி. அவ்வது சேவைக்காலப் பயிற்சிகள் தொடர்பான கருமங்களில் ஈடுபட வேண்டியவர்களை தவிர்ந்த ஏனைய அலுவலர்களை குறைந்த பட்சம் வாரத்தில் 15 மணித்தியாலங்களேனும் வகுப்பறைக் கற்பித்தலிலிடு படுதல் வேண்டும்

இதுதான் முதன்மை ஆசிரியர் நியமனம், மாற்றும் பாடசாலை தர / வகுப்பு இணைப்பாளர் நியமனங்களைச் செய்கின்றபோது சேவையின் 1ஆம் 11ஆம் வகுப்பு அலுவலர் மத்தியல் இருந்தே அவர்களைத் தெரிவு செய்தல் நிகழவுள்ளது.

ஆசிரியர் சேவை உள்ளீர்ப்புக் கடிதங்களை வழங்கல்

ஆசிரியர் சேவை பிரமாணக் குறிப்பு செயற்படுத்தப்படுகின்ற தினத்தன்று சேவையிலிடுப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரும் இவங்கை ஆசிரியர் சேவையில் உள்ளெடுக்கப்படுதல் மொதங்களுக்குள் பூரணப்படுத்தப்படும். குழந்தையின் அவசியத்தைப் பொறுத்து நிலையியற் குழுதீங்கள் எனக் கருதுமிடத்து ஆக்காலம் நிடிக்கப்படவும் இடமுண்டு.

நிலையியற் குழு

இவ்வாசிஸியர் சேவை தொடர்பாக ஏற்படக்கூடிய யாதேனும் முரண்பாடுகளை பரிசீலித்து பரிகாரங்களை சிபார்சு செய்வதற்கு உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய நிலையியற்குழு செயற்படவள்ளது. இவ்வெட்டு உறுப்பினரின் தெரிவானது பின்வருமாறு அமையும்.

- | | |
|--|-------|
| 1. அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறிக்கப்படுகின்றவர்கள் | - 02. |
| 2. அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறிக்கப்படுகின்ற நிதி விடயத்திற்குப் பொறுப்பாளவர் | - 01. |
| 3. பொது நிர்வாக விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறிக்கப்படுகின்றவர் | - 01. |
| 4. கல்விச் சேவை சபையினால் பெயர் குறிக்கப்படுவர் | - 01. |
| 5. ஆசிரிய தெர்மித்தங்களின் ஆலோசனைப்படி அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறிக்கப்படுகின்றோர் | - 03. |

பதவியுயர்வும் விணைத்திரமைகாண் தடையும்

புதிய ஆசிரிய சேவையின் குறித்த தரங்களிலுள்ளோர் பதவியுயர்வு பெறவும், அவர்களுக்குரிய விணைத்திரமைத் தடைகளைத் தாண்டிவதற்கு சித்தியடைவதற்கு பின்வரும் தகைமைகளைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகும்.

பயிற்றப்படாத ஆசிரியர் - 3ஆம் வகுப்பு தரம் 11

சேவையின் 3ம் வகுப்பின் 11 ஆந் தரத்திலிருந்து சேவையின் 3ஆம் வகுப்பின் 1 ஆம் தரத்திற்கு பதவியுயர்வு பெறுவதற்காக 10 ஆண்டுகால திருப்பதிகர சேவை யைப் பெற்றிருப்பதோடு அமைச்சு மாகாணத் திணைக்களம் தேசிய கல்வி நிறுவகம் அல்லது அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேறு முகவர் நிலையங்களினால் நடாத்தப்படுகின்ற சேவைக்காலப் பயிற்சியில் 300 மணித்தியாலங்களுக்குக் குறையாமல் பங்குபற்றியிருத்தலும் வேண்டும்.

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் - 3ம் வகுப்பு - தரம் 1

சேவையின் 3ஆம் வகுப்பின் 1ஆம் தரத்தைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள் நடை முறைப்படுத்தப்படவுள்ள புள்ளி வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் 10 புள்ளிகளைப் பெறுவதுடன், அதன் பொருட்டு நடைபெறும் போட்டிப் பரிட்சையிலும் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையின் மீது : ஆம் வகுப்பின் 11 ஆம் தரத்திற்கு உயர்த்தப்படுவர். அத்துடன் விணைத்திரமைகாண் தடையில் சித்தியடைய சேவைக்காலப் பயிற்சியில் 300 மணித்தியாலங்களுக்கு குறையாது பங்குபற்றியிருத்தலும் அவசியமாகும்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்

3ம் வகுப்பின் 1ம் தரத்திலிருந்து சேவையின் 2ம் வகுப்பின் 11ம் தரத்திற்கு பதவியுயர்வு பெறுவதற்காக பட்டப்படின் டிப்ளோமாப் பாடநெறியை திருப்பதிகர மாகப் பயின்று பூர்த்தி செய்திருத்தல் வேண்டும்.

2ம் வகுப்பு 11ம் தர ஆசிரியர்கள்

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சேவையின் 2ம் வகுப்பின் 11ம் தரத்தைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள் சேவைக்குறிப்பின் புள்ளி வழங்கல் திட்டத்தின் கீழ் 20 புள்ளிகளைப்

பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுவதுடன், அதற்குரிய போட்டிப் பரீட்சையின் பெறு பேறுகளின் அடிப்படையில் 3ம் வகுப்பு 1ம் தரத்துக்கு உயர்த்தப்படுவார். அத்துடன் அவர்கள் விளைத்திறமைத் தலையைத் தாண்டுவதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குக் குறையாத மீளப்பயிற்றிவித்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றில் பங்குபற்றியிருத்தல் வேண்டும்.

2ம் வகுப்பு 11ம் தரத்திலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்

2ம் வகுப்பின் 11ம் தரத்திலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மீ தரத்திற்கு பதவியுயர்வு பெறுவதற்கு சேவைக்காலப் பயிற்சி நெறிகளில் 300 மணித்தியாலங் கட்கு குறையாது பங்குபற்றியிருத்தல் வேண்டும்.

2ம் வகுப்பு 1ம் தர ஆசிரியர்கள்

3ம் வகுப்பின் 1ம் தர ஆசிரியர்கள் சேவைக் குறிப்பின் புள்ளி வழங்கல் திட்டத்தின் கீழ் 25 புள்ளிகளையும் போட்டிப் பரீட்சையின்தும், தொழில்சார்மீளாய் வினதும் பெறுபேற்றிணடிப்படையில் 1ம் வகுப்புக்கு உயர்த்தப்படுவார்.

அத்துடன் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் 2ம் வகுப்பின் 1ம் தரத்தில் இந்து 1ம் வகுப்பிற்கு பதவியுயர்வு பெறுவதற்கு அண்மித்து 5 ஆண்டுகளில் 150 மணித்தியாலங்களுக்குக் குறையாத மீளப்பயிற்றுவித்தல் | சேவைக்காலப் பயிற்சித் திட்டங்களில் பங்குபற்றி இருத்தல் அவசியமாகும்.

அத்துடன் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அண்மித்து 5 ஆண்டுகளில் 150 மணித்தியாலங்களுக்குக் குறையாத மீளப்பயிற்றுவித்தல் | சேவைக்காலப்பயிற்சி நெறிகளில் பங்குபற்றியிருத்தல் வேண்டும்.

இவை நீங்கலாக மேற்படி ஒரு வகுப்பிலிருந்து இன்னொரு வகுப்பிற்கு பதவியுயர்வானது போட்டிப் பரீட்சையின் அடிப்படையில் அல்லது சேவைத்திறன் அடிப்படையில் இடம்பெறும் பதவியணியிலுள்ள வெற்றிடங்கள் 75% போட்டிப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையிலும், 25% சேவைத்திறன் அடிப்படையிலும் தீர்ப்பைப்படும்.

புள்ளித்திடைம்:

பயிற்றப்பட்ட அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியராக சேவையாற்றிய ஒவ்வொரு காலத்திற்கும்	- 1 புள்ளி
முதல்/இரண்டாம் நிலை மட்டத்திற்கு	- 3 புள்ளி
போட்டிப் பரீட்சைக்கு	- 5 புள்ளி

3ம் வகுப்பின் 1ம் தரம் முதல் முதலாம் வகுப்பு வரையிலான மட்டங்களுக்கு சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்களின் பதவியுயர்வானது பின்வரும் புள்ளித் திட்டத்தினாடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும்.

<u>வகிக்கின்ற தம்</u>	<u>பதவியுர்வுத்தர</u>	<u>பதவியுர்த்தம்பட</u> சேலைப்படும் குறைந்த பட்ச புள்ளிகள்
அ) வகுப்பு 3 - தரம் 1	வகுப்பு 2 - தரம் 1	10
ஆ) வகுப்பு 2 - தரம் 11	வகுப்பு 2 - தரம் 1	20
இ) வகுப்பு 2 - தரம் 1	வகுப்பு 1	25
போட்டிப் பரீட்சைகள்:		
அ) வகுப்பு 3 - தரம் 1	இலிருந்து வகுப்பு 2 - தரம் 11 க்கு:	வினாத்தாள்கள் 3
		1. பொது அறிவு - 1 புள்ளிகள்
		11. கல்வியின் நல்ல பிரயோகங்கள் - 10 புள்ளிகள்
		111. பிரயோகச்கள்வி உள்ளியலும், மாணவர் வழிகாட்டலும் - 10 புள்ளிகள்
ஆ) வகுப்பு 2 - தரம் 11	இலிருந்து வகுப்பு 2 - தரம் 1க்கு	வினாத்தாள்கள்
		1. பொது அறிவு 10 புள்ளிகள்
		11. இலங்கைக்கள் உள்ளக்கக் கட்டமைப்பும் ஒட்டமட்டுக் கல்வி - 10 புள்ளிகள்
		111. பிரயோகக்கள்வி உள்ளியலும், மாணவர் வழிகாட்டலும் 100 புள்ளிகள்
இ) வகுப்பு 2 - தரம் 1	இலிருந்து வகுப்பு 1க்கு	வினாத்தாள்கள் 4
		1. பொது அறிவு
		11. இலங்கையில் கல்வி உள்ளக்கட்டமைப் பும், ஒப்பீட்டுக் கல்வியும்,
		111. கல்வியின் நல்ல பிரயோகங்கள்.
		111. பிரயோகக்கள்வி உள்ளியலும், மாணவர் வழிகாட்டலும்.
(11)	ஆசிரிய குழாத்துடன் பெற்றீர்களுடன் ஈட்டிய தொடரிபு	
(11/)	குபுசூரக் கற்பத்துடன் உற்றும் மத்தப்பு	
(1/)	ஆசிரியருக்கு உரித்தான் பொதுவான வெகளும் ஆசிரியர்களினால் பயன்படுத்தப்படாத வீவு	
இடண்டாம் கற்று உள்ளௌடுத்தல்		
	முதற்சட்ட உள்ளீர்ப்பு நடைக்கைகள் முடிவற்றதும் அதன் மற்றுமொரு கறாக பின்பு முதலாம் வகுப்பிற்கு பதவி உயர்வு, பெறுவதற்கு தக்கை பெற்றுள்ள பின்வரும் வகைகளைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு போட்டிப்பரீட்சை ஒன்று நடாத தப்படும்	
அ)	ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியராக 22 ஆண்டுகள் திருப்திகர சேவையினாலும் பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்	

ஆ) பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக 25 ஆண்டுகள் திருப்பிகரமான சேவையினேயி
பூர்த்தி செய்துள்ள பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்

போட்டிப் பரீட்சைக்கான விலைத்திறமை காண் தடைப்பரீட்சை

அ) பிரயோகக்கல்வி உளவியலும், கல்வியியலில் நலீன பிரயோகங்களும் 100 புள்ளிகள்

ஆ) பொது அறிவு

மேலதிக பாடவிதான செயற்பாடுகள்

- * விளையாட்டிக்களும் இல்ல நடவடிக்கைகளும்
- * மதிப்பீடு தொடர்பான செயற்பாடுகள்
- * பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகள்
- * ஆசிரியர் நலைபுரி நடவடிக்கைகள்

ஆசிரியரால் ஆற்றப்படுகின்ற மேற்படி செயற்பாடுகள் சாதனங்கள் என்பன அதிபராவு உறுதிப்படுத்தப்படுவதுடன் அவை பதிவு செய்யப்படுவதோடு, இப்பதிவுகள் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் தொடர்பாகவும் தனித்தனியாக இரு, பிரதிகளில் நிரப்பப்பட்டு ஒரு பிரதியை ஆசிரியரிடம் கையளிப்பதோடு மறு பிரதி அலுவலகத்தில் கோவையிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மேற்பார்வை செய்கின்ற அலுவலகத்தின் ஓர் அகிகாரி குறைந்த பட்சம் வருடத்தில் ஒரு தடவையேனும் பாடசாலைகளில் சுகல ஆசிரியர்கள் தொடர்பாக பதிவு வெற்றங்களைப் பதிவு செய்து அகன் ஒரு பிரதியை மேற்பார்வைஅலுவலகத்தில் கொவையிடப்பட்டிருத்தல் வைத்திருப்பார்

விரிவஞ்சி சில விடயங்கள் தொடர்பான விளர்க்கங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன, ஒவ்வொரு திட்டங்களினதும் வெற்றி அவை முதற்காண் சம்பந்தமிடப்பட்டு, கார்களின் எண்ண ரீதயிலான மாற்றங்களில் ஈட்டுகின்ற செல்வாக்கை பொழுத்தே அமைவதியல்பு.

நவூக்கத்தின் கண்ணி அறிவியல் விருத்தி தன்னைமற்ற ஆசிரிய சேவை வழங்க விருக்கும் பெருந்தொண்டிலேயே தங்கியுள்ளது.

தெருகுத்தனித்தவர் திரு பி. எம். எம். சாபீர்,
பிரதம எழுது விளைஞர்
வடக்கு சிழக்கு மாகாச்ச
கலை அமைச்சர்,

**1994 வடக்கு - கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழி தினப்போட்டியில்
முதலிடம் பெற்ற பாடசாலைகளும்
மாணவர்களும்**

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
1	வாசிப்பு	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி	து. தனுஜா
1	எழுத்து-ஆக்கம்	மட்ட/கோட்ட முனை கணிஷ்ட வித்தி.	அ.நிலானி
1	பேச்சு	வ/விபுலானந்த வித்தியாலயம்	க. ஜெயந்தன்
1	பாலுதல்	தி/உவர்மலை விவேகானந்த கல்லூரி	நா. பிரியதர்ஷினி
1	இசை வாய்ப் பாட்டு-தனி அபிநயம்	தி/நாமகள் வித்தியாலயம்	ச. இராஜினி
1	இசை வாய்ப் பாட்டு-குழு அபிநயம்	வ/சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம்	சி. ஜோர்ஜினி ச. ஜீவிதா மு.துஸாந்தினி சி. சிவராஜினி பா.அனுஷாபிரபோ ச.சஜினிரஜிதா [தினி] ஐ. கிருஷ்ணகுமார் க. விக்கிரமநாயகம் பு. கஜநாத் த. சசிக்குமார் கு. திலீப் கி. ஆரூரன் இ. பிரதீபா அ. செந்தாமரை ஜோ.தக்சாயினி மா. சஜீத்தா பி. வேர்ஜினி சி. நிஷாந்தினி சு. சகிர்தா மா. அபிராமி கு. ஜெயப்பிரதா ந.கஜனியா சி. விநோஜிதா தே. தேவகலா யோ. கலையரசி
1	நடனம்-தனி நடனம்-குழு	வ/இரம்பைக்குளம் மகளீர் மகா. வி தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளீர் கல்லூரி	அ. செந்தாமரை ஜோ.தக்சாயினி மா. சஜீத்தா பி. வேர்ஜினி சி. நிஷாந்தினி சு. சகிர்தா மா. அபிராமி கு. ஜெயப்பிரதா ந.கஜனியா சி. விநோஜிதா தே. தேவகலா யோ. கலையரசி
2	வாசிப்பு	தி/நிலாவெளி ம. வி	எம். எச்.புசைனா
2	கட்டுரை	தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேஷியார் மஹி. க.ஜனகன்	
2	பேச்சு	கமு/ஆயிஸா பாலிகா ம. வி	
2	பாலுதல்	அக்கரைப்பற்று	
2	இசை-தனி	தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்து கல. பா. பிரணவன்	
		தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்து கல. பா. பிரணவன்	

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
2	இசை-குழு மட்டு/வின்சன்ட் மகளிர்உயர்தர பாட.	ச. நித்தியா ப. பிரஜன்யா சி. மைத்திரேயி ஜெ. ஹம்சா மு. பிரசாந்தினி ச. பரணித்தாயினி சே. நிர்மலேஸ்வரி லோ. ஆர்த்திக் வி. ஹம்ஸானந்தி மி. மிருளாயினி செ. பிரியாம்பிகை	
2	நடனம்-தனி	தி/ புனித மரியாள் கல்லூரி	இ. ஜெயலீவனா
2	நடம்-குழு	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்துமகளிர்கல்லூரி.	ஜெ. வைஷ்ணவி ந. கார்த்திகா கு. பிரவ்னா ந. கிருஷ்ணவேணி க. கஹாசினி க. வட்சமி சி. பிரசாந்தி செ. தக்காயினி தி. காயித்திரி பொ. கதர்சன்
3	கட்டுரை	தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்துகல்	ஜெ. அகிலன் குருஸ்
3	கவிதை	தி/முதூர் புனித அந்தோனியார் ம.வி	ஏ.ஜெ.ஹலிம் ஜெளா
3	சிறுகதை	கமு/சாஹிரா கல்லூரி	எம். எம். பல்ரீஜ
3	பேச்சு	கமு/அக்கரைப்பற்று மத்திய கல்லூரி	ஏ. ரமீஸ்
3	பாஒதல்	கமு/சாஹிரா கல்லூரி	எ. பிரியலோஜி னி
3	இசை-தனி	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	சி. பிரசாந்தினி
3	இசை-குழு	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கிள்லூரி	சோ. சிவகௌரி ஸ்ரீ. சசிருபினி ஜெ. கஜபவானி தி. ஜெகதீஸ்வரி க. ககன்யா இ. அஜித்தா எ. பிரியலோஜி னி சி. துஷ்யந்தினி ச. விஜித்தா இ. இரணவசந்தரி பு. சிவசக்தி ப. அபிராமி ரி. தர்சனா வெ. மிதிலா கே. சபோஜி னி எஸ். கவிதா கே. ஜெ.கிறிஷ்ணன் எஸ். விக்னகுருபரன் கே. தயாபரன் எம். அன்னதாஸ் எஸ்.சித்திரா பொ. உதயகுமார் இ. முரளீஸ்வரன்
3	நடனம் -தனி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி	
3	நடனம்-குழு	மட்டு/இந்து கல்லூரி	
4	கட்டுரை	தி/சம்பூர் ம. வி	
4	கவிதை	மட்டு/புனித மிக்கேஸ் கல்லூரி	

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
4	சிறுக்கதை	கமு/அல்-மர்ஜான் ம.வி,	எம். எம். மஸாபானு
4	பேச்சு	வ/வவுனியர் தமிழ் ம. வி	ஜெ. கார்த்திகேயன்
4	பாலூதல்	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி	வெ. கணேஸ்வரி
4	இசை-தனி	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர்கல்லூரி	கே. மீனாட்சி
4	இசை-குழு	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்துமகளிர்கல்லூரி	வி. வினோதினி
			க. கவிதா
			ம. சுகிர்தமலர்
			சி. சுகந்தி
			க. மாதுமையான்
			நா. சுதாயினி
			மா. நிரஞ்சனி
			ப. நிஷாந்தி னி
			து. துஷாந்தி னி
			கி. கி. தாஞ்சலி
			பி. சாளினிபிரசாந்தி
			கோ. தேவராஜினி
4	நடனம் - தனி	மட்/இந்து கல்லூரி	எம். சதில்குமார்
4	நடனம் - குழு	மட்/வின்சன்ட்மகளிர்உயர்தர பாட	எஸ். பிரியந்தினி
			கே. சுதார்சினி
			ரீ. அனோஜா
			ரீ. காயித்திரி
			எஸ். சங்கரி
			எம். உமாஜினி
			எஸ். மைதிலி
			ஜெ. சனித்தா
திறந்த போட்டி நாடகம்		தி/சேனைஸூர் ம. வி	பு. ஜெயாகரன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			வி. கருணாகரன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			பு. ஜெயகாந்தன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			க. இராமவிங்கம்
திறந்த போட்டி நாடகம்			வி. நவநிதன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			வே. சதில்குமார்
திறந்த போட்டி நாடகம்			கா. சாந்தரூபன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			சோ. பிரபாகரன்
திறந்த போட்டி நாடகம்			மு. பரமேஸ்வரி
திறந்த போட்டி நாடகம்			சி. இந்திராகாந்தி
திறந்த போட்டி நாடகம்			க. மல் விகாதேவி
திறந்த போட்டி நாடகம்			ஞா. தர்ஷினி
திறந்த போட்டி நாடகம்			சி. சிவாஜினி
திறந்த போட்டி நாடகம்			தி. பாமினி
திறந்த போட்டி நாடகம்			பா. ஷகிலாபிரசாந்தினி
திறந்த போட்டி நாடகம்			க. தயாபரி
திறந்த போட்டி நாடகம்			சி. பிரியதர்ஷி
திறந்த போட்டி நாடகம்			க. ரஞ்சிதா
திறந்த போட்டி நாடகம்			சி. இந்துமதி
திறந்த போட்டி நாடகம்			சு. எழிலரசி
திறந்த போட்டி நாடகம்			பி. ஆன் அஜந்தினி
திறந்த போட்டி நாடகம்			ஏ. எம். பாரீஸ்
திறந்த போட்டி நாடகம்			ஏ. எம். எம். ரியாஸ்
திறந்த போட்டி நாடகம்			எம். வை. மஷீர்

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
திறந்த போட்டி	வில்லுப் பாட்டு	தி/விக்னேஸ்வர ம. வி	க. கணபதி
விசேட பிரிவு	தமிழ் பேச்சு (சிங்கள மாணவர்களுக்கு)	கமு/தர்மரத்தின சிங்கள வித.	சி. கமலதாஸ் செ. நாதன் பா. செந்தூரன் பி. சிவமோ கன் ஜி. கரிகாலன் ப. இந்திரேஸ்குமார் இ. உமாசங்கர் ப. கண்ணதாசன்
விசேட பிரிவு	தமிழ் உறுப்பு	தி/அபயபுர மகா வித்தியாலயம்	சஞ்சானி உதயங்கனி
திறந்த போட்டி	எழுத்து முஸ்லிம்நிகழ்ச்சி 1994 அகில இலங்கை தமிழ் மொழித் தினப்போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி தினைக்களத்தினரால் பாராட்டுப் பெற்றவர்கள்	கல்முனை சுதானி உதயங்கனி திலகரட்டன் எம். ஐ. எம். சியாத் எம். ஐ. எம். சியாத்	

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
1	வாசிப்பு	தி/மெதடிஸ்தபெண்கள் கல் லூரி து. தனுஜா	
1	எழுத்து ஆக்கம்	மட்/கோட்டமுனைகளிஷ்ட வித்தி அ. நிலானி	
1	நடனம்-தனி	வவு/இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம. வி	இ. பிரதீபா
2	பாலதல்	தி/ஸ்ரீ கோனேஸ்வர இந்துகல் லூரி	பா. பிரணவன்
3	இசை-தனி	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிரிகல் லூரி	எ. பிரியலோஜினி
3	நடனம்-தனி	தி/புனித மரியான் கல்லூரி	ப. அபிராமி
4	பாலதல்	தி/உவர்மலை விவேகானந்த கல் லூரி வை.கணேஸ்வரி	
4	கவிதை	மட்/புனித மிக்கல் கல் லூரி	இ. முரளீஸ்வரன்
4	சிறு கதை	கமு/அல்-மர் ஜான் மகா. வித்தியாலயம் எம். எம். மகிளாபானு	
4	நடனம்-தனி	மட்/இந்துக் கல் லூரி	எம். சத்ஸ்குமார்
4	இசை-குழு	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல் லூரி	வி. வினோதினி
			ச. கவிதா
			ம. சுகிரதமலர்
			சி. சுகந்தி
			க. மாதுமையான்
			நா. சுதாயினி
			மா. நிரஞ்சனி
			ப. நிஷாந்தி னி
			து. துஷாந்தி னி
			ந. துர்வி னி
			சாவினி பிரசாந்தி னி
			கோ. தேவராஜி னி
			பு. ஜெயாகரன்
			வி. கருணாகரன்
			ச. விக்னேஸ்வரன்
			க. இராஜிவிங்கம்
			வி. நவநிதன்
			வே. சத்ஸ்குமார்
			யோ. சுதர்சன்
திறந்த போட்டி	நாடகம்	தி/சேனையூர் மத்திய, கல் லூரி	

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பேயர்
திறந்த போட்டி	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	மட்ட/அல்-ஹிரா வித்தியாலயம்	இ. குலேந்திரன் சோ. பிரபாகரன் மு. பரமேஸ்வரி சி. இந்திரா காந்தி க. மல்லிகாதேவி
எம். ஐ.எம்.சியாத்			
மாகாண மட்ட பாராட்டை பெறுபவர்			
1 இசைவாய்ப் பாட்டு தனி (அபிநயம்)	மட்ட/வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரி	கு. கீர்த்தனா	
கௌரவிக் கப்படும் அதிபர்கள்			
01. அருட்சகோதரி யூட் மடுதீன் 02. திரு. சி. தண்டாயுதபாணி 03. அருட்சகோதரி திரேஸ் ராணி 04. திருமதி. இ. தனபாலசிங்கம் 05. செல்வி. கோ. பொராண்மபலம் 06. திரு. சி. நவரெட்டனம் 07. திரு. க. துரைரட்னசிங்கம் 08. திரு. நா. கந்தசாமி 09. திருமதி. க. இம்மானுவேல் 10. திரு. சி. தங்கவேல் 11. ஜனாபா. எஸ், ஏ. வத்தீப் 12. ஜனாப் ஜி அவியார் 13. திருமதி. எஸ், பவளகாந்தன்	வவு/இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம. வி தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்து கல்லூரி தி/புனித மரியாள் கல்லூரி தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி தி/சேண்டூர் மத்திய மகா வித்தியாலயம் மட்ட/கோட்டைமுனை கனிஷ்ட வித்தியா மட்ட/புனித மிக்கேல் கல்லூரி மட்ட/இந்துக் கல்லூரி மட்ட/அல் ஹிரா வித்தியாலயம் கழு/அல்-மர்ஜான் மகா வித்தியாலயம் மட்ட/வின்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை		
கௌரவிக் கப்பட்ட ஆசிரியர்கள்			
01. செல்வி. எஸ். பவானிதேவி 02. செல்வி. வி. சின்னத்தம்பி 03. திருமதி. பி. சிவசங்கரன் 04. திருமதி. ரே. செல்வுத்திரன் 05. திருமதி. க. சிவகடாட்சம் 06. திருமதி. நி. மாணிக்கத்தியாகராஜா 07. திருமதி. ச. தவராஜா 08. திருமதி. ச. தேவராஜன் 09. திருமதி. இ. இரத்தினிசிங்கம் 10. திருமதி. தெ. சுற்குருநாதன் 11. திருமதி. ரி. தங்கேஸ்வரன் 12. திருமதி. ச. கருணாகரன் 13. ஜனாப். எம். அமீர் அவி 14. திருமதி. எஸ், அமீர் 15. திருமதி. மா. சிவசீலன்	வவு/இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம. வி தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்து கல்லூரி தி/இகிமி ஸ்ரீ கோணேஸ்வர இந்து கல்லூரி தி/புனித மரியாள் கல்லூரி தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி தி/சேண்டூர் மத்திய மகா வித்தியாலயம் மட்ட/கோட்டைமுனை கனிஷ்ட வித்தியாலயம் மட்ட/புனித மிக்கேல் கல்லூரி மட்ட/இந்துக் கல்லூரி மட்ட/அல்-ஹிரா வித்தியாலயம் கழு/அல்-மர்ஜான் மகா வித்தியாலயம் மட்ட/வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை		
கௌரவிக் கப்பட்ட இசை வழங்குனர்கள்			
01. திரு. கோ. கணகேஸ்வரன் 02. திருமதி. கெளரி குணரட்னம் 03. ம. கலைச்செல்வன் 04. திருமதி. ச. ஆனந்தப்பிரசாத்	வவு/இறம்பைக்குளம் மகளிர் மகா வித்தி. தி/புனித மரியாள் கல்லூரி தி/புனித மரியாள் கல்லூரி தி/புனித மரியாள் கல்லூரி		

பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பாடசாலை	மாணவர் பெயர்
05.	திரு. சி. காண்மைபன்	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து	மகளிர் கல்லூரி
06.	திரு. சி சாரதாதேவி	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து	மகளிர் கல்லூரி
07.	திரு. ச. வீரசிங்கம்	தி/சேனையூர் மத்தியமகா	வித்தியாலயம்
08.	திருமதி. ச. இராகிணி	"	"
09.	திருமதி, ச, இரத்தினசிங்கம்	"	"
10.	திரு. ஜே. நிக்கொலஸ்	"	"
11.	செல்வி, க. இராஜேஸ்வரி	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா	கல்லூரி
12.	செல்வி. எஸ். சிவரதி	வவு/இறம்பைக்குளம்	மகளிர் மகா வித்தி.
13.	திரு. கணசு சடாட்சரம்	தி/ஸ்ரீ சண்முக இந்து	மகளிர் கல்லூரி



பதிப்பாக்கம்:
வடக்கு - கிழக்கு மாக்கண
பதிப்பகத் தினைக்களம்
அன்பு ஒழுங்கை,
உப்புவெளி,
திருக்கோணமலை.

(154ம் பக்கத்திற்குப்பின் அச்சிட்டுத்திய அச்சகத்தாருக்கு எமது நன்றி)

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தன தான தனத்தான.

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண் மொழி வாழிய வே!

எழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!

குழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையக மே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நா டே!

வாழ்க தமிழ்மொழி! வாழ்க தமிழ் மொழி!
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!

வானம் அளந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

மகாகவி பாரதியார்